میر عثمان علی خان بہادر

فہرست مشروح بعض کتب نفیسہ قلمیہ (حصہ اوّل)

مخزونہ

کتب خانہ آصفیہ سرکار عالی

مرتبہ بعہد معدلت مہد

اعلیحضرت سلطان ابن السلطان خاقان ابن الخاقان

شاہنشاہ اسلام فتح جنگ نظام الدولہ نظام الملک

مظفر الممالک آصف جاہ سابع فرمانروائے مملکت دکن

خلد اللہ ملکہ وسلطنتہ

مطبوعہ دار الطبع سرکار عالی حیدرآباد دکن

۱۳۵۷ھ
۱۹۳۷ء

Acc. 5099

Khuda Bakhsh O. P. Library,
Patna.
Prog. No. 5099 (New Series)
Date 9-7-1923
Section Printed

میر عثمان علی خان بہادر

فہرست مشروح بعض کتب نفیسہ قلمیہ

محزونہ

کتب خانہ آصفیہ سرکار عالی

مرتبہ بعہد معدلت مہد

اعلیحضرت سلطان ابن السلطان خاقان ابن الخاقان

سلطان العلوم فتح جنگ نظام الدولہ نظام الملک

مظفر الممالک آصف جاہ سابع فرمانروائے مملکت دکن

خلد اللہ ملکہ وسلطنتہ

مطبوعہ دار الطبع سرکار عالی حیدرآباد دکن

سنہ ۱۳۵۰ھ
۱۳۴۰ف

Acc. 5099

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد للہ وکفی وسلام علی عبادہ الذین اصطفی

این فہرست مشروح مختص بہ کتب قلمیہ نفیسہ وعمدہ عربی وفارسی است کہ در کتب خانہ آصفیہ سرکار عالی خلد اللہ ملکہ مخزون وموجود است۔

درین فہرست ابتدائے ہر کتاب وحلیہ آن براہ خط وکاغذ وسال کتابت ونام کاتب وعدد اوراق یا صفحات وسطور وعلامات دیگر از قسم سواہیر وغیرہ کہ بر کتاب ثبت شدہ نوشتہ شدہ ونیز کیفیت چاپ گشتن آن کتاب اگر معلوم شدہ تحریر یافت۔ واین فہرست منقسم است بر دو حصہ۔

حصۂ اولی متضمن کتب قلمیہ عربیہ۔

حصۂ ثانیہ مشتمل بر کیفیات کتب قلمیہ فارسیہ۔ وبوجہ کمی تعداد کتب اردو ہم درین حصہ دوم نوشتہ شد۔

ومراد از کتب عمدہ ونفیسہ درین فہرست مشروح چند قسم کتب می باشد۔

قسم اول۔ کتب خوشخط وبالوح وجدول طلائی وکاغذ خان بالغ۔ واین ہر سہ صفات جمیعا موجود باشد یا بعضے ازان۔

قسم دوم کتب مکتوبہ بخط خود مصنف یا املیذش یا بقلم اولاد واسباط مصنف۔

قسم سوم کتب منقولہ از نسخہ مکتوبہ مصنف یا املیذش وغیرہ۔

قسم چہارم کتب مخدومہ ومقروءہ ومقابلہ کردہ علماء وفضلاء۔ یا مخزونہ کتب خانہ علماء وامراء ورؤسا ومشائخین وغیرہم وزراء ودیگر مشاہیر۔

قسم پنجم مکتوبہ قدیمہ از صدی پنجم تا صدی یازدہم ہجری۔
قسم ششم کتب نایاب و کمیاب۔
قسم ہفتم مونفات قدیمہ ملک دکن تا آخری صدی دوازدہم خواہ بزبان عربی و فارسی باشد یا بزبان اردو و دکنی۔
و یک فہرست جامع جملہ کتب مذکورہ این فہرست مشروح بہ ترتیب حروف ہجا تحریر شد تا بلاحظہ آن معلوم شود کہ فلان فلان کتاب درین فہرست مذکور است فقط

سید تصدق حسین الموسوی النیشابوری الکنتوری
۵ شوال المکرم ۱۳۴۴ھ

فہرست اسمار کتب مندرجہ فہرست مشروح کتب قلمیہ نفیسہ مخزونہ کتبخانہ آصفیہ سرکار عالی

(حصہ اول)

سلسلہ نشان	نام کتاب	زبان	صفحہ نشان	سلسلہ نشان	نام کتاب	زبان	صفحہ نشان
۱	۲	۳	۴	۱	۲	۳	۴
۱	آثار الوزراء	فارسی	۱۴۳	۲۳	اظہار سر الخفیہ فی حل الفاظ الرسالہ الکبیرہ	عربی	۶۳۱
۲	آداب الرسائل	عربی	۵۹	۲۴	الاعجاز والایجاز	″	۸۲
۳	آداب عالمگیری	فارسی	۶۶	۲۵	الاعلام باعلام بیت اللہ الحرام	″	۱۰۹
۴	آئینہ حق نما	″	۳۱۹	۲۶	اقبال نامہ جہانگیری	فارسی	۱۴۷
۵	اتحاف المہرۃ باطراف العشرۃ	عربی	۴۱۶	۲۷	اقتضاء رسول اللہ	عربی	۴۳۶
۶	الاجمال فی نظم فہرست الاکمال	″	۶۱۴	۲۸	اکبر نامہ شیخ ابوالفضل	فارسی	۱۵۰
۷	الاجوبۃ المفیدۃ علی الاسئلۃ العدیدۃ	″	۴۳۴	۲۹	اکبر نامہ مؤلفہ حمید	″	۱۴۹
۸	الاحکام الشرعیۃ الکبریٰ	″	۴۴۲	۳۰	الاکمال	عربی	۶۱۵
۹	احوال سرداران دکن	فارسی	۱۴۵	۳۱	اکمال الدین واتمام النعمۃ	″	۴۴۵
۱۰	اخبار المدینۃ	″	۱۴۶	۳۲	الہامات منعمی	فارسی	۴۴۹
۱۱	الاخبار المستطابۃ فی فضل سکان طیبۃ	عربی	۴۲۵	۳۳	امالی ابن بابویہ	عربی	۴۴۸
۱۲	اخلاق ناصری	فارسی	۵	۳۴	امالی ابن الشجری	″	۸۴
۱۳	اربعین من روایات الامام ابی حنیفہ رح	عربی	۴۲۶	۳۵	الامر المحکم المربوط	″	۳۴۳
۱۴	ارجوزہ ابن شحنہ	″	۸۱	۳۶	انباء الرواۃ علی انباہ النحاۃ	″	۴۰۲
۱۵	ارشاد القاصد الی اسنی المقاصد	″	۴۲	۳۷	انتباہ المساہ الخفیہ	″	۶۳۲
۱۶	ارشاد القلوب الی الصواب المنجی الخ	″	۴۲۸	۳۸	انتخاب ترجمہ وقایع بنگالہ	فارسی	۱۵۲
۱۷	ارشاد المبتدی وتذکرۃ المنتہی	″	۲۶۴	۳۹	انسان الکامل	عربی	۴۴۴
۱۸	الاستعانۃ فی شرح ابیات القاضی الکشانی	″	۴۰۸	۴۰	انشائی غلام قادر رہم	فارسی	۶۰
۱۹	اسناد حدیث	″	۴۲۹	۴۱	انموذج اللبیب فی خصائص الحبیب	عربی	۴۴۵
۲۰	اسنی المطالب فی صلوٰۃ الاقارب	″	۴۳۰	۴۲	الوراق فی اخبار آل عباس واشعارہم	″	۱۱۱
۲۱	الاشارہ فی اشراط الساعۃ	″	۴۴۴	۴۳	اونگ نامہ منظوم	فارسی	۱۵۳
۲۲	اطراف مزی	″	۴۳۴	۴۴	اویاست	عربی	۱۱۳

سلسلہ نشان	نام کتاب	زبان	صفحہ نشان	سلسلہ نشان	نام کتاب	زبان	صفحہ نشان
۱	۲	۳	۴	۱	۲	۳	۴
۴۵	ابدار اللطائف من اخبار الطائف	عربی	۱۱۴	۶۰	تاریخ راجا وتی	فارسی	۱۷۱
۴۶	ایوان نعمت	فارسی	۱۴۷	۶۹	تاریخ راحت افزا	"	۱۷۲
۴۷	بادشاہ نامہ	"	۱۵۴	۷۰	تاریخ سندھ	"	۱۷۳
۴۸	بحار الانوار	عربی	۴۵۱	۷۱	تاریخ صنعا	عربی	۱۱۸
۴۹	البحر المحیط	"	۳۰۰	۷۲	تاریخ ظفرہ دکن	فارسی	۱۷۵
۵۰	البدر المنیر فی غریب احادیث البشیر النذیر	"	۴۵۶	۷۳	تاریخ عادل شاہی	"	۱۷۷
۵۱	بساط الغنائم	فارسی	۱۵۶	۷۴	تاریخ قطب شاہی	"	۱۸۱
۵۲	بغیۃ الطالب و کنز المطالب	عربی	۲۴	۷۵	تاریخ قطب شاہیہ	"	۱۸۳
۵۳	بہارستان سخن	فارسی	۲۷۷	۷۶	تاریخ کامل	"	۱۸۵
۵۴	بہجۃ المہج فی بعض فضائل الخلفاء الراشدین	عربی	۱۱۵	۷۷	تاریخ کشمیر منظوم	"	۱۸۶
۵۵	بیاض ابراہیمی	فارسی	۵۴۰	۷۸	تاریخ محمد شاہی	"	۱۸۷
۵۶	بیان واقع	"	۱۵۹	۷۹	تاریخ مظفری	"	۱۸۸
۵۷	تاج الرسائل	عربی	۳۲۵	۸۰	تاریخ الملک الاشرف للعصر والمظفر	عربی	۱۱۹
۵۸	تاج المآثر	فارسی	۱۶۱	۸۱	تواریخ قطب شاہیہ از قادر خان بیدری	فارسی	۱۸۹
۵۹	تاریخ اسکندری	"	۱۶۲	۸۲	تحفۃ الاحباب فی علم الحساب	عربی	۹۳۳
۶۰	تاریخ الپی نظام شاہ	"	۱۶۳	۸۳	تحفۃ الاخیار المستقی من سید المختار	"	۴۵۸
۶۱	تاریخ بنائے تاج گنج وغیرہ	"	۱۶۷	۸۴	التحفۃ السنیۃ لمانی الاربعین الحدیثیۃ	"	۴۵۹
۶۲	تاریخ بنائے حیدر آباد	"	۱۶۸	۸۵	تحفۃ الشعراء	فارسی	۲۰۲
۶۳	تاریخ بنگالہ	"	۱۶۵	۸۶	تحفہ ملکی	"	۲۰۱
۶۴	تاریخ تاج محل و مصنف تمیر آں	"	۱۶۹	۸۷	تحقیق النصر و تلخیص معالم دار الہجرہ	عربی	۱۲۱
۶۵	تاریخ الحکماء	"	۳۴۰	۸۸	التدبیرات الالہیۃ فی اصلاح المملکۃ الانسانیۃ	"	۳۲۶
۶۶	تاریخ الکلما از علامہ شہرزوری	عربی	۱۱۲	۸۹	تذکرۃ الاولیاء	فارسی	۲۰۳
۶۷	تاریخ خورشید جاہی	اردو	۲۵۴	۹۰	تذکرہ حبیب اولیائے دہلی	"	۲۰۴
				۹۱	تذکرہ رشیدیہ	اردو	۹۶۲

نمبر شمار	نام کتاب	زبان	صفحہ	نمبر شمار	نام کتاب	زبان	صفحہ
۱	۲	۳	۴	۱	۲	۳	۴
۹۲	تذکرۃ الملوک	فارسی	۱۹۱	۱۱۵	التوشیح علی الجامع الصحیح	عربی	۴۹۳
۹۳	تذکرۃ الملوک تاریخ بیجاپور	″	۱۹۳	۱۱۶	تہذیب الاحکام	″	۴۶۴
۹۴	تذکرۃ الواقعات ہمایونی	″	۱۹۵	۱۱۷	تہنیت نامہ	فارسی	۶۹
۹۵	تذکرہ بہجت اقلیم	″	۱۹۶	۱۱۸	التیجان	عربی	۱۲۳
۹۶	ترجمہ فیروز شاہی	اردو	۲۵۰	۱۱۹	التیسیر	″	۲۶۵
۹۷	ترجمہ قطب شاہی	فارسی	۵۴۴	۱۲۰	تیسیر	″	۲۶۶
۹۸	ترجمہ مفتاح الفلاح از جمال الدین خوافساری	″	۱۹	۱۲۱	تیسیر البیان لاحکام القرآن	″	۳۹۴
۹۹	ترجمہ مفتاح الفلاح از علامہ صدرا	″	۱۶	۱۲۲	التیسیر فی احادیث البشیر النذیر	″	۴۶۰
۱۰۰	الترغیب الترہیب	عربی	۴۶۱	۱۲۳	تیسیر الکلام لرکوع الصیام	″	۳۸۵
۱۰۱	تزک جہانگیری	فارسی	۱۹۸	۱۲۴	تیمور نامہا تلخی منظوم	فارسی	۱۹۸
۱۰۲	تعلیق زرکشی علی العمدہ	عربی	۴۲۴	۱۲۵	جادۃ العاشقین	″	۲۸۵
۱۰۳	تفسیر آیات الاحکام	″	۳۸۱	۱۲۶	جامع الازہر	عربی	۴۶۹
۱۰۴	تفسیر آیۃ الاحکام مسمی بہ تفسیر شاہی	فارسی	۴۰۵	۱۲۷	جامع الاصول فی احادیث الرسول	″	۴۷۱
۱۰۵	تفسیر اعجبی	″	۱۰۴	۱۲۸	جامع البیان فی تفسیر القرآن	″	۳۸۸
۱۰۶	تفسیر خازن	عربی	۳۶۹	۱۲۹	جامع العلوم از علامہ فخر رازی	فارسی	۳۰
۱۰۷	تفسیر شمسانہ آیۃ	″	۳۸۲	۱۳۰	جامع الاحکام القرآن	عربی	۳۸۷
۱۰۸	تفسیر سورہ والضحیٰ مسمی بہ روح الارواح	فارسی	۴۰۸	۱۳۱	جلوۃ الخاطر من بحار الشیخ عبدالقادر	″	۳۲۸
۱۰۹	تفسیر طبرسی	عربی	۳۸۳	۱۳۲	الجلالین علی الجلالین	″	۳۸۹
۱۱۰	تفسیر وہابی	اردو	۴۱۰	۱۳۳	جمع الجوامع	″	۴۲
۱۱۱	تلخیص المفتاح	عربی	۸۹	۱۳۴	جمع الجوامع فی الاحادیث اللوامع	″	۴۷۵
۱۱۲	تلویح فی کشف حقایق التنقیح	″	۴۱	۱۳۵	چمنستان سخن	فارسی	۷۰
۱۱۳	تنویر فی اسقاط التدابیر	″	۴۲۷	۱۳۶	جوامع الکلم	″	۳۵۱
۱۱۴	تواریخ فرخندہ	فارسی	۱۹۰	۱۳۷	جواہر التفسیر التحفۃ الامیر	″	۴۱۶

سلسلہ نشان	نام کتاب	زبان	صفحہ نشان
۱	۲	۳	۴
۱۴۸	جواہر الرحمٰن	عربی	۳۲۹
۱۴۹	الجواہر المضیہ فی طبقات الحنفیہ	″	۶۱۷
۱۵۰	حادثہ آدرشاہی	فارسی	۱۹۹
۱۵۱	حاشیہ تفسیر البیضاوی	عربی	۲۹۲
۱۵۲	حاشیہ تفسیر کشاف	″	۳۹۱
۱۵۳	حاشیہ تفسیر کشاف	″	۳۹۰
۱۵۴	حاشیہ علی شرح اشکال التاسیس لقلیدس	″	۶۳۴
۱۵۵	حاشیہ تزہۃ الخطار	″	۶۳۶
۱۵۶	حالات مہدی السودان احمد محمد احمد	″	۱۲۵
۱۵۷	حسن وعشق	فارسی	۸۱
۱۵۸	حصر الشارد	عربی	۴۷۷
۱۵۹	الحصن الحصین فی احوال النوذر السلاطین	″	۱۲۶
۱۶۰	حل وعقد اری در شرح زیج الغ بیگی	فارسی	۶۵۰
۱۶۱	خاتم حضرت بندہ نواز رح	″	۳۶۲
۱۶۲	خزانہ رسول خانی	″	۲۰۰
۱۶۳	الخصال	عربی	۴۷۸
۱۶۴	خلاصۃ التواریخ	فارسی	۲۰۱
۱۶۵	داستان نواب نظام علیخان	اردو	۲۵۹
۱۶۶	الدرۃ البیضا	عربی	۳۹۳
۱۶۷	درج الدرر	″	۳۹۴
۱۶۸	الدر الکامنہ فی اعیان المائۃ الثامنہ	″	۶۱۸
۱۶۹	الدر المنثور فی الحل بربع الدستور	″	۶۳۷
۱۷۰	در منظوم	فارسی	۲۰۲

سلسلہ نشان	نام کتاب	زبان	صفحہ نشان
۱	۲	۳	۴
۱۶۱	الدر المنثور فی تلخیص النہایہ لابن اثیر	عربی	۴۷۹
۱۶۲	دستور العمل آگہی	فارسی	۸۲
۱۶۳	دلائل الخیرات	عربی	۹
۱۶۴	دمیۃ القصر وعصر اہل العصر	″	۳۰۳
۱۶۵	دول الاسلام	″	۱۲۰
۱۶۶	دیوان آصفی	فارسی	۵۴۸
۱۶۷	دیوان ادیب صابر	″	۵۶۰
۱۶۸	دیوان ارزقی	″	۵۴۹
۱۶۹	دیوان اہلی شیرازی	″	۵۵۳
۱۷۰	دیوان بسالی سمرقندی	″	۵۵۳
۱۷۱	دیوان حضرت بندہ نواز موسوم بہ جوامع الکلم	″	۳۵۲
۱۷۲	دیوان حافظ رح	″	۵۵۴
۱۷۳	دیوان حسن دہلوی	″	۵۵۸
۱۷۴	دیوان امیر خسرو رح	″	۵۵۰
۱۷۵	دیوان سعدی	″	۵۵۹
۱۷۶	دیوان سیف الدین سمرقندی	″	۵۶۰
۱۷۷	دیوان شاہر قراباغی	″	۵۶۱
۱۷۸	دیوان شانی	″	۵۶۲
۱۷۹	دیوان شاہ راجو قتال حسینی	″	۵۶۳
۱۸۰	دیوان شاہی سبزواری	″	۵۶۴
۱۸۱	دیوان شہیدی قمی	″	۵۶۶
۱۸۲	دیوان صاحب	″	۵۶۸
۱۸۳	دیوان صاحب	اردو	۶۰۸

سلسلہ نشان	نام کتاب	زبان	صفحہ نشان	سلسلہ نشان	نام کتاب	زبان	صفحہ نشان
۱	۲	۳	۴	۱	۲	۳	۴
۱۸۴	دیوان صرفی	فارسی	۵۶۹	۲۰۷	رسالہ برأت الامیان در علم تصوف	فارسی	۳۵۴
۱۸۵	دیوان صیدی اصفہانی	"	۵۷۰	۲۰۸	رسالہ تصوف سوم آئینہ از بندہ نواز	"	۳۵۴
۱۸۶	دیوان ظہیر فاریابی	"	۵۷۱	۲۰۹	رسالہ تصوف از حضرت بندہ نواز رح	"	۳۵۵
۱۸۷	دیوان عارف	"	۵۷۳	۲۱۰	ایضاً در اثبات توحید	"	۳۵۶
۱۸۸	دیوان قاسم انوار	"	۵۷۴	۲۱۱	رسالہ تصوف	عربی	۳۳۰
۱۸۹	دیوان کامل	"	۵۷۶	۲۱۲	رسالہ در احوال امیر تیمور گورگان	فارسی	۲۰۴
۱۹۰	دیوان گلشن	"	۵۷۷	۲۱۳	رسالہ عمل ربع مجیب	"	۶۵۹
۱۹۱	دیوان لسانی شیرازی	"	۵۷۸	۲۱۴	رسالہ فی بیان حدود الکعبہ	عربی	۳۱۳
۱۹۲	دیوان محتشم کاشی	"	۵۷۹	۲۱۵	رسالہ فی رسم خط القرآن	"	۲۶۷
۱۹۳	دیوان مظہر جان جاناں رح	"	۵۸۰	۲۱۶	رسالہ فی علم المجیب	"	۶۳۹
۱۹۴	دیوان مولانا روم رح	"	۵۸۱	۲۱۷	رسالہ کمالیہ	"	۶۴۰
۱۹۵	دیوان مسیلی	"	۵۸۲	۲۱۸	رسالہ مساحت طول العرض و تقاطع خانہ کعبہ	فارسی	۲۱۴
۱۹۶	دیوان نظیری نیشاپوری	"	۵۸۳	۲۱۹	رسالہ جوابات العاشقین از حضرت بندہ نواز رح	"	۳۵۷
۱۹۷	دیوان نعمت اللہ ولی	"	۵۸۵	۲۲۰	رشحات	"	۲۸۶
۱۹۸	دیوان نوری	"	۵۸۶	۲۲۱	رقعات ابو الفضل	"	۷۳
۱۹۹	دیوان وحشی	"	۵۸۵	۲۲۲	رقعات طالب	"	۷۲
۲۰۰	دیوان ولی دکھنی	اردو دکھنی	۶۱۰	۲۲۳	روزنامہ دربار ابو المظفر غازی الدین اورنگ زیب بادشاہ	"	۲۰۵
۲۰۱	دیوان ہوس	اردو	۶۱۲	۲۲۴	روضۃ الاولیا	"	۲۸۸
۲۰۲	ذوب الذہب فی محاسن اہل الادب	عربی	۳۰۴	۲۲۵	روضۃ الاولیا از غلام علی آزاد بلگرامی	"	۲۸۹
۲۰۳	ذیل الجامع الصغیر یعنی زیادہ الجامع	"	۴۰۰	۲۲۶	روضۃ اولی الالباب معروف بہ التواریخ و انساب	"	۲۰۲
۲۰۴	ذیل اللباب	"	۶۱۹	۲۲۷	روضۃ الخلفاء	"	۲۰۸
۲۰۵	رباعیات عمر خیام	فارسی	۵۰۹	۲۲۸	روضۃ الشہداء منظوم	اردو	۲۹۰
۲۰۶	رسالہ آمدنی پیدائش نالک ہند	"	۲۰۳	۲۲۹	ریاض الاولیاء	فارسی	۲۹۰

سلسلہ شمار	نام کتاب	زبان	صفحہ شمار
۱	۲	۳	۴
۲۳۰	ریاض الصنایع	فارسی	۱۰۷
۲۳۱	ریاض العارفین منظوم	اردو	۷
۲۳۲	ریحان المروج و دیباج مکلل النسوج	عربی	۱۲۹
۲۳۳	زاد المسافرین منظوم	فارسی	۳۵۰
۲۳۴	زبدہ تاریخ راجگان ہندو و بادشاہان اسلام	"	۲۰۹
۲۳۵	زبدۃ التواریخ	"	۲۱۰
۲۳۶	زوائد ابن ماجہ علی الکتب الخمسہ	عربی	۴۸۱
۲۳۷	زہر الربا فی اسماء الرجال	"	۶۲۰
۲۳۸	سحر البلاغہ	"	۶۱
۲۳۹	سراج القاری المبتدی	"	۶۶۹
۲۴۰	سراج النبوہ	اردو	۴۶۵
۲۴۱	سوانح دکن	فارسی	۲۱۱
۲۴۲	سیر الہند و گلشت دکن	"	۲۱۳
۲۴۳	شاہ جہان نامہ	"	۲۱۵
۲۴۴	شاہ نامہ منظوم	"	۲۱۴
۲۴۵	شذور العقیان فی تراجم الاعیان	عربی	۳۰۵
۲۴۶	شرائف عثمانی	فارسی	۲۹۱
۲۴۷	شرح آلات احمدیہ	"	۶۶۰
۲۴۸	ایضاً	"	۶۶۱
۲۴۹	شرح ارجوزہ یاسمین	عربی	۶۴۲
۲۵۰	شرح تحفۃ الاحباب فی علم الحساب	"	۶۴۴
۲۵۱	شرح تحریر اقلیدس	"	۶۴۳
۲۵۲	شرح تذکرہ طوسی	"	۶۴۵

سلسلہ شمار	نام کتاب	زبان	صفحہ شمار
۱	۲	۳	۴
۲۵۳	شرح تہذیب الوصول الی علم الاصول	"	۴۲
۲۵۴	شرح دہ فوائد الخواص فی ازہام الخواص	"	۹۷
۲۵۵	شرح دیوان امیر المومنین علی ؓ	فارسی	۵۹۱
۲۵۶	شرح شواہد تلخیص	"	۹۹
۲۵۷	شرح عین القصوص و نقش الفصوص	عربی	۲۳۱
۲۵۸	شرح الغریب	"	۴۸۵
۲۵۹	شرح قصیدہ شاطبیہ	"	۲۶۹
۲۶۰	شرح قصیدہ لامیہ ساویہ	"	۹۰
۲۶۱	شرح مجسطی	"	۶۴۶
۲۶۲	شرح مصابیح السنہ تورپشتی	"	۴۰۲
۲۶۳	شرح معانی الآثار	"	۴۸۰
۲۶۴	شرح مقصورہ ابن دریہ	"	۹۱
۲۶۵	شرح من لا یحضرہ الفقیہ	فارسی	۵۲۵
۲۶۶	شرح منہاج از علی بن احمد	عربی	۴۶
۲۶۷	شرح منہاج الوصول از علامہ قہر خانی	"	۴۵
۲۶۸	شرح نہج البلاغہ	"	۴۹۱
۲۶۹	شرف نامہ	فارسی	۲۱۶
۲۷۰	شرف نامہ یعنی تاریخ حفیظ اللہ خانی	"	۲۱۰
۲۷۱	شفاء الصدور فی شرح الزبور	"	۲۰
۲۷۲	شمامۃ العنبر	عربی	۴۹۳
۲۷۳	شمشیر خانی	فارسی	۲۱۸
۲۷۴	صوائف شرائف	"	۲۹۳
۲۷۵	صحیح البخاری (الجامع الصحیح)	عربی	۴۹۸

۲۹۰		عربی	۲۹۵	۲۹۹			فارسی
۲۹۱		فارسی	۲۱۹	۳۰۰			
۲۹۲							
۲۹۳				۳۰۰	فرائض عالمگیری		
۲۹۴							
۲۹۵							
۲۹۶		فارسی	۲۳۰	۳۰۵	الفوائد المدنیہ		عربی
۲۹۷							فارسی
۲۹۸							
۲۹۹							
۳۰۰				۳۰۹	قوانین الاصول		
۳۰۱					القول البین فی الاصول لجمیع الشفیع		
۳۰۲							
۳۰۳				۳۱۲	کاشف الاسما		
۳۰۴							
۳۰۵							
۳۰۶							
۳۰۷							
۳۰۸							
۳۰۹							
۳۱۰							
۳۱۱							
۳۱۲							
۳۱۳							
۳۱۴							
۳۱۵							
۳۱۶							
۳۱۷							
۳۱۸							
۳۱۹							
۳۲۰							
۳۲۱							
۳۲۲							
۳۲۳							
۳۲۴							
۳۲۵							
۳۲۶							
۳۲۷							
۳۲۸							
۳۲۹							
۳۳۰							
۳۳۱							
۳۳۲							
۳۳۳							
۳۳۴							
۳۳۵							
۳۳۶							
۳۳۷							
۳۳۸							
۳۳۹							
۳۴۰							
۳۴۱							
۳۴۲							
۳۴۳							
۳۴۴							
۳۴۵							
۳۴۶							
۳۴۷							
۳۴۸							
۳۴۹							
۳۵۰							
۳۵۱							
۳۵۲							
۳۵۳							
۳۵۴							
۳۵۵							
۳۵۶							
۳۵۷							
۳۵۸							
۳۵۹							
۳۶۰							
۳۶۱							
۳۶۲							
۳۶۳							
۳۶۴							
۳۶۵							
۳۶۶							
۳۶۷							
۳۶۸							
۳۶۹							
۳۷۰							
۳۷۱							
۳۷۲							
۳۷۳							
۳۷۴							
۳۷۵							
۳۷۶							
۳۷۷							
۳۷۸							
۳۷۹							
۳۸۰							
۳۸۱							
۳۸۲							
۳۸۳							
۳۸۴							
۳۸۵							
۳۸۶							
۳۸۷							
۳۸۸							
۳۸۹							
۳۹۰							
۳۹۱							
۳۹۲							
۳۹۳							
۳۹۴							
۳۹۵							
۳۹۶							
۳۹۷							
۳۹۸							
۳۹۹							
۴۰۰							
۴۰۱							
۴۰۲							
۴۰۳							
۴۰۴							
۴۰۵							
۴۰۶							
۴۰۷							
۴۰۸							
۴۰۹							
۴۱۰							
۴۱۱							
۴۱۲							
۴۱۳							
۴۱۴							
۴۱۵							
۴۱۶							
۴۱۷							
۴۱۸							
۴۱۹							
۴۲۰							
۴۲۱							
۴۲۲							
۴۲۳							
۴۲۴							
۴۲۵							
۴۲۶							
۴۲۷							
۴۲۸							
۴۲۹							
۴۳۰							
۴۳۱							
۴۳۲							
۴۳۳							
۴۳۴							
۴۳۵							
۴۳۶							
۴۳۷							
۴۳۸							
۴۳۹							
۴۴۰							
۴۴۱							
۴۴۲							
۴۴۳							
۴۴۴							
۴۴۵							
۴۴۶							
۴۴۷							
۴۴۸							
۴۴۹							
۴۵۰							
۴۵۱							
۴۵۲							
۴۵۳							
۴۵۴							
۴۵۵							
۴۵۶							
۴۵۷							
۴۵۸							
۴۵۹							
۴۶۰							
۴۶۱							
۴۶۲							
۴۶۳							
۴۶۴							
۴۶۵							
۴۶۶							
۴۶۷							
۴۶۸							
۴۶۹							
۴۷۰							
۴۷۱							
۴۷۲							
۴۷۳							
۴۷۴							
۴۷۵							
۴۷۶							
۴۷۷							
۴۷۸							
۴۷۹							
۴۸۰							
۴۸۱							
۴۸۲							
۴۸۳							
۴۸۴							
۴۸۵							
۴۸۶							
۴۸۷							
۴۸۸							
۴۸۹							
۴۹۰							
۴۹۱							
۴۹۲							
۴۹۳							
۴۹۴							
۴۹۵							
۴۹۶							
۴۹۷							
۴۹۸							
۴۹۹							
۵۰۰							
۵۰۱							
۵۰۲							
۵۰۳							
۵۰۴							
۵۰۵							
۵۰۶							
۵۰۷							
۵۰۸							
۵۰۹							
۵۱۰							
۵۱۱							
۵۱۲							
۵۱۳							
۵۱۴							
۵۱۵							
۵۱۶							
۵۱۷							
۵۱۸							
۵۱۹							
۵۲۰							
۵۲۱							
۵۲۲							
۵۲۳							
۵۲۴							
۵۲۵							
۵۲۶							
۵۲۷							
۵۲۸							
۵۲۹							
۵۳۰							
۵۳۱							
۵۳۲							
۵۳۳							
۵۳۴							
۵۳۵							
۵۳۶							
۵۳۷							
۵۳۸							
۵۳۹							
۵۴۰							
۵۴۱							
۵۴۲							
۵۴۳							
۵۴۴							
۵۴۵							
۵۴۶							
۵۴۷							
۵۴۸							
۵۴۹							
۵۵۰							
۵۵۱							
۵۵۲							
۵۵۳							
۵۵۴							
۵۵۵							
۵۵۶							
۵۵۷							
۵۵۸							
۵۵۹							
۵۶۰							
۵۶۱							
۵۶۲							
۵۶۳							
۵۶۴							
۵۶۵							
۵۶۶							
۵۶۷							
۵۶۸							
۵۶۹							
۵۷۰							
۵۷۱							
۵۷۲							
۵۷۳							
۵۷۴							
۵۷۵							
۵۷۶							
۵۷۷							
۵۷۸							
۵۷۹							
۵۸۰							
۵۸۱							
۵۸۲							
۵۸۳							
۵۸۴							
۵۸۵							
۵۸۶							
۵۸۷							
۵۸۸							
۵۸۹							
۵۹۰							
۵۹۱							
۵۹۲							
۵۹۳							
۵۹۴							
۵۹۵							
۵۹۶							
۵۹۷							
۵۹۸							
۵۹۹							
۶۰۰							
۶۰۱							
۶۰۲							
۶۰۳							
۶۰۴							
۶۰۵							
۶۰۶							
۶۰۷							
۶۰۸							
۶۰۹							
۶۱۰							
۶۱۱							
۶۱۲							
۶۱۳							
۶۱۴							
۶۱۵							
۶۱۶							
۶۱۷							
۶۱۸							
۶۱۹							
۶۲۰							
۶۲۱							
۶۲۲							
۶۲۳							
۶۲۴							
۶۲۵							
۶۲۶							
۶۲۷							
۶۲۸							
۶۲۹							
۶۳۰							
۶۳۱							
۶۳۲							
۶۳۳							
۶۳۴							
۶۳۵							
۶۳۶							
۶۳۷							
۶۳۸							
۶۳۹							
۶۴۰							
۶۴۱							
۶۴۲							
۶۴۳							
۶۴۴							
۶۴۵							
۶۴۶							
۶۴۷							
۶۴۸							
۶۴۹							
۶۵۰							
۶۵۱							
۶۵۲							
۶۵۳							
۶۵۴							
۶۵۵							
۶۵۶							
۶۵۷							
۶۵۸							
۶۵۹							
۶۶۰							
۶۶۱							
۶۶۲							
۶۶۳							
۶۶۴							
۶۶۵							
۶۶۶							
۶۶۷							
۶۶۸							
۶۶۹							
۶۷۰							
۶۷۱							
۶۷۲							
۶۷۳							
۶۷۴							
۶۷۵							
۶۷۶							
۶۷۷							
۶۷۸							
۶۷۹							
۶۸۰							
۶۸۱							
۶۸۲							
۶۸۳							
۶۸۴							
۶۸۵							
۶۸۶							
۶۸۷							
۶۸۸							
۶۸۹							
۶۹۰							
۶۹۱							
۶۹۲							
۶۹۳							
۶۹۴							
۶۹۵							
۶۹۶							
۶۹۷							
۶۹۸							
۶۹۹							
۷۰۰							
۷۰۱							
۷۰۲							
۷۰۳							
۷۰۴							
۷۰۵							
۷۰۶							
۷۰۷							
۷۰۸							
۷۰۹							
۷۱۰							
۷۱۱							
۷۱۲							
۷۱۳							
۷۱۴							
۷۱۵							
۷۱۶							
۷۱۷							
۷۱۸							
۷۱۹							
۷۲۰							
۷۲۱							
۷۲۲							
۷۲۳							
۷۲۴							
۷۲۵							
۷۲۶							
۷۲۷							
۷۲۸							
۷۲۹							
۷۳۰							
۷۳۱							
۷۳۲							
۷۳۳							
۷۳۴							
۷۳۵							
۷۳۶							
۷۳۷							
۷۳۸							
۷۳۹							
۷۴۰							
۷۴۱							
۷۴۲							
۷۴۳							
۷۴۴							
۷۴۵							
۷۴۶							
۷۴۷							
۷۴۸							
۷۴۹							
۷۵۰							
۷۵۱							
۷۵۲							
۷۵۳							
۷۵۴							
۷۵۵							
۷۵۶							
۷۵۷							
۷۵۸							
۷۵۹							
۷۶۰							
۷۶۱							
۷۶۲							
۷۶۳							
۷۶۴							
۷۶۵							
۷۶۶							
۷۶۷							
۷۶۸							
۷۶۹							
۷۷۰							
۷۷۱							
۷۷۲							
۷۷۳							
۷۷۴							
۷۷۵							
۷۷۶							
۷۷۷							
۷۷۸							
۷۷۹							
۷۸۰							
۷۸۱							
۷۸۲							
۷۸۳							
۷۸۴							
۷۸۵							
۷۸۶							
۷۸۷							
۷۸۸							
۷۸۹							
۷۹۰							
۷۹۱							
۷۹۲							
۷۹۳							
۷۹۴							
۷۹۵							
۷۹۶							
۷۹۷							
۷۹۸							
۷۹۹							
۸۰۰							
۸۰۱							
۸۰۲							
۸۰۳							
۸۰۴							
۸۰۵							
۸۰۶							
۸۰۷							
۸۰۸							
۸۰۹							
۸۱۰							
۸۱۱							
۸۱۲							
۸۱۳							
۸۱۴							
۸۱۵							
۸۱۶							
۸۱۷							
۸۱۸							
۸۱۹							
۸۲۰							
۸۲۱							
۸۲۲							
۸۲۳							
۸۲۴							
۸۲۵							
۸۲۶							
۸۲۷							
۸۲۸							
۸۲۹							
۸۳۰							
۸۳۱							
۸۳۲							
۸۳۳							
۸۳۴							
۸۳۵							
۸۳۶							
۸۳۷							
۸۳۸							
۸۳۹							
۸۴۰							
۸۴۱							
۸۴۲							
۸۴۳							
۸۴۴							
۸۴۵							
۸۴۶							
۸۴۷							
۸۴۸							
۸۴۹							
۸۵۰							
۸۵۱							
۸۵۲							
۸۵۳							
۸۵۴							
۸۵۵							
۸۵۶							
۸۵۷							
۸۵۸							
۸۵۹							
۸۶۰							
۸۶۱							
۸۶۲							
۸۶۳							
۸۶۴							
۸۶۵							
۸۶۶							
۸۶۷							
۸۶۸							
۸۶۹							
۸۷۰							
۸۷۱							
۸۷۲							
۸۷۳							
۸۷۴							
۸۷۵							
۸۷۶							
۸۷۷							
۸۷۸							
۸۷۹							
۸۸۰							
۸۸۱							
۸۸۲							
۸۸۳							
۸۸۴							
۸۸۵							
۸۸۶							
۸۸۷							
۸۸۸							
۸۸۹							
۸۹۰							
۸۹۱							
۸۹۲							
۸۹۳							
۸۹۴							
۸۹۵							
۸۹۶							
۸۹۷							
۸۹۸							
۸۹۹							
۹۰۰							
۹۰۱							
۹۰۲							
۹۰۳							
۹۰۴							
۹۰۵							
۹۰۶							
۹۰۷							
۹۰۸							
۹۰۹							
۹۱۰							
۹۱۱							
۹۱۲							
۹۱۳							
۹۱۴							
۹۱۵							
۹۱۶							
۹۱۷							
۹۱۸							
۹۱۹							
۹۲۰							
۹۲۱							
۹۲۲							
۹۲۳							
۹۲۴							
۹۲۵							
۹۲۶							
۹۲۷							
۹۲۸							
۹۲۹							
۹۳۰							
۹۳۱							
۹۳۲							
۹۳۳							
۹۳۴							
۹۳۵							
۹۳۶							
۹۳۷							
۹۳۸							
۹۳۹							
۹۴۰							
۹۴۱							
۹۴۲							
۹۴۳							
۹۴۴							
۹۴۵							
۹۴۶							
۹۴۷							
۹۴۸							
۹۴۹							
۹۵۰							
۹۵۱							
۹۵۲							
۹۵۳							
۹۵۴							
۹۵۵							
۹۵۶							
۹۵۷							
۹۵۸							
۹۵۹							
۹۶۰							
۹۶۱							
۹۶۲							
۹۶۳							
۹۶۴							
۹۶۵							
۹۶۶							
۹۶۷							
۹۶۸							
۹۶۹							
۹۷۰							
۹۷۱							
۹۷۲							
۹۷۳							
۹۷۴							
۹۷۵							
۹۷۶							
۹۷۷							
۹۷۸							
۹۷۹							
۹۸۰							
۹۸۱							
۹۸۲							
۹۸۳							
۹۸۴							
۹۸۵							
۹۸۶							
۹۸۷							
۹۸۸							
۹۸۹							
۹۹۰							
۹۹۱							
۹۹۲							
۹۹۳							
۹۹۴							
۹۹۵							
۹۹۶							
۹۹۷							
۹۹۸							
۹۹۹							
۱۰۰۰							

نمبر شمار	نام کتاب	زبان	صفحہ	نمبر شمار	نام کتاب	زبان	صفحہ
۳۲۱	کتاب تکمیل ما تمس الیہ مآب الـ	عربی	۳۲۰	۳۴۱	کلیات مکاتیب فارسی	فارسی	۵۹۰
۳۲۲	کتاب الحاوی	"	۳۲۸	۳۴۲	کلیات فیضی	"	۵۹۰
۳۲۳	کتاب الحجۃ فی بیان المحجۃ	"	۳۲۸	۳۴۳	کلیات کمال اصفہانی	"	۵۹۸
۳۲۴	کتاب الحق	"	۳۲۹	۳۴۴	کلیات کمال خجندی	"	۶۰۰
۳۲۵	کتاب الحواشی الفیاضیہ فی فقہ	"	۳	۳۴۵	کلیات نصیر	"	۶۰۲
۳۲۶	کتاب الحوض والسقاء	"	۹۰	۳۴۶	کلیلہ دمنہ	فارسی	۹
۳۲۷	کتاب الحیل والمخارج	"	۳۰۰	۳۴۷	کنز الحیا فی تاریخ الاولیاء	"	۳۶۵
۳۲۸	کتاب الخطابیین والمصطفیات	"	۳۰۹	۳۴۸	کنز الفرقان فی فقہ القرآن	عربی	۱۳۹۰
۳۲۹	کتاب الخلیع الطیب	"	۳۰	۳۴۹	کتاب مدرسی شیخ البخاری	"	۵۸۱
۳۳۰	کتاب الدرۃ فی القرآت	"	۳۰۳	۳۵۰	کتاب فیہ تاریخ ابی حنیفہ	"	۵۲۰
۳۳۱	کتاب الدعا	"	۳۳۲	۳۵۱	کتاب فی الحصا	فارسی	۶۰
۳۳۲	کتاب الرسائل فی معرفۃ الاوائل	"	۵۲۰	۳۵۲	کیمیائے سعادت	"	۳۶۵
۳۳۳	کتاب الزیج الموکب	"	۳۳۳	۳۵۳	گلزار غزنویہ فی شرح عقیدہ	عربی	۳۰۲
۳۳۴	کتاب السبع المثانی	فارسی	۳۳۴	۳۵۴	کتاب لقطات من خزائن مدلات	"	۳۰۰
۳۳۵	مصنف عبد الرحمن بن عبد الله	عربی	۵	۳۵۵	کتاب فی الحروف بتفسیر عارف	"	۳۳۵
۳۳۶	کتاب الشریعۃ فی اصول الدیانت	"	۲۲۰	۳۵۶	لب التواریخ	فارسی	۲۲۰
۳۳۷	کتاب الشیب فی حول المشیب	"	۲۲۹	۳۵۷	لطف نزہت [illegible]	عربی	
۳۳۸	کتاب الطرس فی شرح الفرض	فارسی	۹۸	۳۵۸	[illegible]	"	۲۰۳
۳۳۹	کتاب الظاہر [illegible]	"	۲۲	۳۵۹	لغات شاہجہانی نظم	فارسی	۳۰۰
۳۴۰	کتاب العبادۃ	"	۲۲۲	۳۶۰	[illegible]		۳۳۵
۳۴۱	کتاب العلم	"	۲۹۰	۳۶۱	مبہمات القرآن	عربی	۵۰
۳۴۲	کتاب العلم الشریف	"	۵۲۳	۳۶۲	متوسطات	"	۳۵۰
۳۴۳	کتاب العمدۃ	عربی	۱۹۰	۳۶۳	مثنوی معنوی	فارسی	۳۰۱

سلسلہ	نام کتاب	زبان	صفحہ
۳۶۸	المجتبیٰ	عربی	۵۵
۳۶۹	مجمع البحار	عربی	۶۰۳
۳۷۰	مجموعہ رسائل ابن عربی	عربی	۳۴۰
۳۷۱	مجموعہ خطب و رسائل و مقامات		
۳۷۲	مجموعہ [illegible]		
۳۷۳	[illegible]		
۳۷۴	[illegible]		
۳۷۵	[illegible]		
۳۷۶	[illegible]		
۳۷۷	[illegible]		

واقعات دکن

واقعہ خرابی دہلی

وفیات الاعیان

نجوم الفرقان

یعنی

تخریج الآیات

برائے تخریج آیات قرآنی طریق مختلف چند کتب مؤلف شدہ کہ اگر یک لفظے از الفاظ کدامی آیات کسے یاد باشد و خواہد کہ تمامی آیت در قرآن مجید تلاش نماید کہ این آیت در کدامی سورہ و کدامی پارہ قرآن مذکور است بذریعہ آں کتاب بہ مطلوبہ از قرآن برسد ایں چنیں کتب را نام نجوم الفرقان یا تخریج الآیات است۔ ہمہ ایں ہمہ تحریکے نجوم الفرقان است کہ ہمہ قرآن مجید در جزوی و جلد جا کہ در رسالہ یکجا نوشتہ و بجنتہ و پنج عیسوی چاپ شدہ کہ بہتر از ایں تخریج تالیف [illegible] آں نہایت سہل و آسان است و ہر کس کہ واقف قواعد صرفی و نحوی باشد بذریعہ تخریج آیات و ابذ یعہ ایں تخریج نہایت سہل و آسان [illegible] تفصیل ملاحظہ نمودہ کہ باختلاف ضمہ و فتحہ و کسرہ و تنوین [illegible] حروف مذکورہ لفظ را نشان میدہد۔ مثلاً لفظ [illegible] تمامی قرآن مجید مضموم و مفتوح و مکسور جا آمدہ ہمہ جا نشان [illegible] نویسد کہ [illegible] حروف ابجد و اعداد و التحانیہ چند جاست [illegible]

ترتیب ایں نجوم الفرقان بریں عنوان است کہ قرآن مجید ایں [illegible] آں بعد ضمیمہ ذیل طبع شدہ و در آں قرآن مجید در ہر سورہ بترتیب [illegible] آیات در ہندسہ تحریر می نویسند کہ ایں آیات در کدامی [illegible] سورہ چند آیات آں می شمارد و بعد در ہر آیت بندہ [illegible] آیت

آیہ سورۂ فاتحہ عدد ہفت و در آخر سورۂ بقر ہندسہ ۲۸۶ می نویسد۔ و ہمیں نمط بر سر سورۂ قرآن عدد شمار آں می نویسد مثلاً ہندسہ (۱) برائے سورۂ فاتحہ و ہندسہ (۲) برائے سورۂ بقر ہندسہ (۳) برائے سورۂ آل عمران ہمچنیں تا آخر قرآن بر سورۂ قل اعوذ برب الناس ہندسہ (۱۱۴) می نویسد۔

و نجوم الفرقان را بر حروف ہجا مرتب ساختہ۔ مثلاً اگر میخواہی کہ لفظ الحمد با ضمہ دال در قرآن مجید کجا کجا مذکور شد پس در نجوم الفرقان حرف لسی، مع الیم بعدہٗ دال را ہمیں آنجا لفظ الحمد مع ضمہ می نویسد و تحت آں لفظ دو ہندسہ یک بتلم خفی و یک بتلم جلی می نویسد و مراد از ہندسہ خفی عدد آیت می باشد و از ہندسہ جلی عدد سورہ۔ پس برائے الحمد با ضمہ دال می نویسد (۱) خفی و (۱) جلی یعنے ایں لفظ الحمد در آیہ اولی از سورۂ اولی قرآن ست۔

ایں نجوم الفرقان مصنفہ جرمنی را شمس العلماء مولوی سید علی بلگرامی متوفی شستہ ترجمہ نمودہ بایں سورۂ بجائے عدد سورۂ قرآنی، مآں سورہ بمرقومہ شدہ بجائے ہندسہ (۲) عدد سورۂ نام آں سورہ بجائے (۳) سورۂ آل عمران بجائے (۴) سورۂ انعام و بعد ختم ترجمہ مولوی صاحب موصوف آں ترجمہ برائے تصحیح و مقابلہ بایں بندۂ عاصی حوالہ کردند کہ مقابلہ کنم کہ بجائے اعداد سورۂ قرآنی، حالا در ترجمہ اسامی سور تہا نوشتہ شدہ صحیح ست یا نہ۔ چنانچہ حقیر بیست مولوی عبد اللہ خان متوفی ۱۳۴۱ یکہزار و سہ صد و چہل و یک ہجری بہ تصحیح و تنقیح آں در سال یکہزار و سہ صد و بست ہجری پرداختم و بکمالہ ہمان آں نسخہ از کتب خانۂ شمس العلماء مولوی سید علی بلگرامی مرحوم خریدہ شدہ۔ ایں کتابخانہ تصنیفہ برنیہ ۵۲ ہزار مصنف موجود است۔ در آخر ایں عبارت نوشتہ قلمی حقیر ست۔

ع قد تم الامر الہ الی آخرہ بقراءۃ المولوی عبد اللہ خان والسماع منی و اذنت لہ فی الروایۃ عنی حسین خازن خزانۃ کتب الدولۃ الاصفیہ المعروفۃ بکتب خانۃ آصفیہ الواقعۃ فی بلدۃ حیدر آباد فی زمن

السلطان بن السلطان میر محبوب علی خان نظام الملک آصف جاه
السادس اطال الله عمره وابقاد دولته وسلطنته وکان الفراغ من
مقابلة فی الرابع من شهر ذی الحجة سنة الف وستمائة وعشرین من الهجرة

جمله صفحات نهصد و سطور فی صفحه نوزده

مولوی [illegible] بعد تصحیح [illegible] خود
داشت و به لسنه [illegible] و [illegible] آنچه [illegible]
لمرتبت طبع نرسید بعد انتقال شان هر گاه کتب خانه شان فروخت شده [illegible]
کتب از آن کتب خانه [illegible] کتب [illegible] خریده شده [illegible] عرفان تعلیمت
پنجاه روپیه خرید شده۔

در دار السلطنت طهران یک قرآن مجید خط نسخ کلان [illegible]
در سال یکهزار و دو صد و بشتاد و نه طبع کرده اند در آخر [illegible]
ثبت کرده اند در بجائے هندسه شمار آیات و سورتها مذکور است [illegible]
ترجمه اعداد بزبان عربی نوشته اند۔ این نسخه مشبوه [illegible]
بر نهصد و هفتاد صفحه مرتب است۔

نتائج الفطنة فی نظم کلیلہ دمنہ

ابو یعلی محمد بن محمد بن صالح بن حمزہ المعروف بابن الہباریہ الملقب بہ نصر اللہ بن البغدادی متوفی ۵۶۷ھ کتاب کلیلہ دمنہ را بزبان عربی نظم نمودہ اول کتابی است۔

الحمد للہ المتعالی شانہ المتظاہر للذی علا برہانہ

بعد از موصوف اول کتاب را بنام ابو الفضل روتانی متوفی مقنون کردہ بود بعد آں نام ابو الفضل خاتمہ کردہ خطبہ کتاب دیگر انشا کردہ کما ھو یظہر من اخر الکتاب۔ کتاب مذکور تا حال غیر مطبوع نشدہ۔ و ہمہ در فہرست کتب خانہ ہائے برنش میوزیم و ایسٹ انڈیا آفس و بانکی پور و اسٹریا موجود نیست۔ مصنف موصوف تمامی کتاب را در دو شب نظم کردہ۔ چنانچہ در آخر کتاب گفتہ۔

حررت فی عشر لیال عقد دوہ اطوق حتی استعنت جدہ۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ از ان اخلاق برنبہ ۸۱ مخزون است۔ منقول است از نسخہ با مسودہ خود مصنف نقل شدہ بود۔

در ایں نسخہ موجودہ سہ صد و بست و شش صفحہ می باشد و در ہر صفحہ یازدہ شعر پس بود اشعار کتاب جملہ ہفت ہزار و پانصد و چہل شعر است۔ خط نسخ خوش سنہ کتابت ندارد کہ کتاب در آخر می باشد۔

ابن الہباریہ از شاعرہ شعرا کہ بودہ و کثر اشعار او در ہجو می باشد ترجمہ او در نفحات الیمن بشرح و بسط مذکور است۔ از تصانیف او الصادح و الباغم و دیوان است سنہ وفات او ۵۶۷ھ در قاہرہ واقع شدہ در بیروت و سنہ ۱۳۰۳ء در لکھنؤ چاپ شدہ دیوان ہم چاپ

اخلاق ناصری

تصنیف خواجہ نصیر الدین محقق طوسیؒ متوفی ۶۷۲ھ شصد و ہفتاد و دو ہجری۔
کتابے ست معروف و مشہور در کلکتہ و لکھنؤ چند بار چاپ شدہ۔ دریں کتب خانہ علاوہ مطبوعہ یک نسخہ ازاں قلمی خوشخط و مصلا ست۔

نسخۂ قلمی مع فرہنگ در فن اخلاق برنمبر ۹۲ مخزون۔ خط نستعلیق باجدول طلائی صفحات اصل ششصد و سی و چہار۔ و صفحات فرہنگ یکصد و سی و پنج۔ مشورتی صفحہ سیزدہ سنہ کتابت یکہزار و یکصد و بست و ہشت ہجری۔ یکم ماہ شعبان یوم دوشنبہ بخط عبد الکریم بن عبد الرزاق خان۔ بفرمایش امیرے نوشتہ شد۔ نام نامی فرمایش کنندہ کسے از آخر برید و کاغذ سادہ بجایش چسپانیدہ است۔ و فرہنگ کہ ہمراہ کتاب مجلد ست مؤلف آں عبد الرحمن بن عبد الکریم برہانپوری ست کہ در سنہ ۱۰۸۵ یکہزار و ہشتاد و پنج ہجری تالیف نمودہ و وقت تالیف یک نسخہ صحیحہ مزین بخط محقق طوسی پیش نظر مولف بودہ۔ اوّل فرہنگ این ست۔

"بر ضمائر ارباب بصائر پوشیدہ نماند کہ بندۂ فقیر و درویشان و خاکپائے ایشان عبد الرحمن بن عبد الکریم العباسی برہانپوری را مدت مدید ہوائے نسخۂ صحیحۂ اخلاق ناصری در دماغ تپیدہ بود و لہذا قریب سی نسخہ گرد آمدہ۔ الخ"

کلیله و دمنه فارسی

نظام الملک ابوالمظفر بهرام شاه بن مسعود الغزنوی از ترجمه عربی ابن مقفع بزبان فارسی ترجمه نموده و بهمین نسخه درمیان مردم دانا و سائر...

کتاب مذکور در سنه ۵۷۰ خاتمه کرده شده... این کتاب اینست...

نیاس دستایش مر خدایرا جل جلاله که آثار قدرت او بر چهره روز روشن تابان ست...

درین کتب خانه سه نسخه موجود ست یک چاپه ایران که مخزون ست بر نمبر ۹ فن اخلاق. دو نسخه قلمیه مخزونه نمبر ۸۸۰ و ۸۹۰ فن اخلاق.

نسخه نمبر ۸۸۰ نسخه نفیسه ست بخط ایران خوشخط مجدول بطلا و عنوانات را ازطلا نوشته و مصور به تصاویر بسیار. مکتوبه سنه ۹۱۰ نهصد و دهم هجری و از کتب خانه شاهی می باشد. ورق و دنبال هم این نسخه بوده. جمله صفحات چهارصد و شصت و یک. سطور فی صفحه در متن ۱۵ و در حاشیه ۲۲ جمله تصاویر پانزده... و بر حاشیه این نسخه منتخبات از غزلیات دیوان حافظ هم نوشته است.

ونظام الملک ابوالمظفر الله ترجمه کلیله و دمنه بزبان فارسی درزمانه بهرام شاه غزنوی بود و تاریخ جلوس بهرام شاه غزنوی پانصد و دوازده هجری ست...

ریاض العارفین منظوم

تصنیف اسحاق متخلص بہ عاصی بہ زبان اردو و کھنی قدیم است۔
در آں حکایات عرفا و صابرین و تائبین وغیرہ و غیرہ نقل کردہ۔ کتاب
مرتب است بر ہشت باب۔

باب اول در طلب قوت حلال۔
باب دوم ... یا محبت و عبادت۔
باب سوم سوختن پروانہ۔
باب چہارم در توکل۔
باب پنجم خودرا سپردن بہ خدا
باب ششم در بیان حسب پوشی۔

اول کتاب این است:۔

ابتدا کرتا ہوں بسم اللہ سوں — صاحب اجلال عز و جاہ سوں
حمد حق ہے افسر فرق سخن — زینت ہر حسن نو و کہن
پُر شرف نور حمد ذو الجلال — سے سخن سے ہر ہے لا روشن کمال
کیا اثر کیا نظر ہر یک بات کون — زیب دہ و فق ہے خدا کی حمد سوں
حمد حق سیں جو سخن ہے بے فواد — یوں ہے جیوں مرکب سیاہ ہے بے سواد
بخشش کوں جیہ ہستی نہ تھی — اچھی سیں ہر صفت ہستی تھی
خلوت وحدت میں تھا حق بے نظیر — کوئی نہ تھا کہ یاں کوئی ندا سکی ہمیر

در سال یکہزار و یکصد و شش ہجری۔ نسبت او دوستی مصنف کتاب را فرمود
چنانچہ در خاتمہ کتاب مصنف ذکر کردہ۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ برنمبر ۔۲۴۰۔ فن اخلاق موجود است بدخط طبعی۔
محررہ سنہ ۱۲۶۱ یک ہزار و دو صد و شصت و یک ہجری بقلم محمد غوث است۔
جملہ صفحات سیصد و ہفتاد و نہ ۳۷۹ و بطور فی صفحہ شانزدہ ۱۶

دلائل الخیرات

کتاب مشہور و معروف و مقبول اہل زمان و اوعیہ و اوراد و وظیفہ عباد و زہاد
از مصنفات شیخ کامل ابو عبد اللہ محمد بن سلیمان جزولی شمس الشریف حسینی متوفی
سنہ ۸۷۰ سبعین و ثمانمائۃ است۔ موضوع کتاب در بیان فضیلت و صلوٰۃ بر حضرت
ختمی مآب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم می باشد۔ قول کتاب این است۔

قال شیخ الفقیہ الامام الولی الصالح ابو عبد اللہ محمد بن سلیمان
الجزولی رحمہ اللہ تعالیٰ و نفعنا ببرکاتہ آمین

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۵۹ فن دعوۃ مخزون است تقطیع کوچک
نہایت نفیس عمدہ و بخط نسخ نہایت خوشخط و متن بطور جامعیت از اول مرتب نمودہ
بدان عبارت کتاب نوشتہ و ترجمہ بزبان فارسی از سرحی نوشتہ مسطور
ترجمہ غیر حلی است و متصل عبارت متن بر حاشیہ جدول طرفی و اجزوی است
و بعد این جدول بفاصلہ قلیل جدول طرفی بر جوہ صفحات است۔ حافظ محمد خان بابا
در آخر نسخہ مکتوب است از سال کتابت ایام مایت [illegible] نوشتہ
و سنہ ملکیت ۱۱۹۰ھ نوشتہ است۔ جملہ اوراق بست و پنج ۲۵ صفحہ مصور فی صفحہ
ترجمہ یازدہ ۱۱۔

کتاب مذکور در بلاد ہندوستان بمرات متکثرہ بچاپ شدہ و میشود
تا مرتبہ خاص و عام موجود است۔ اما علوشان در محت [illegible] صاحب
دلائل الخیرات بس در کتب رجال مذکور مختصر اینجا ہم باید شنید۔ صاحب حدائق
در محبوب الالباب گفتہ۔

شمالی قبیلہ ایست و شہر سوس۔ شیخ تحصیل علوم در مدینہ درس نمود۔

کتاب دلائل الخیرات و شواہد النبوات است کہ در قزوین از کتب اقتباس فرمودہ
جمع نمودہ بعد از قزوین بہ فاس رجوع کردہ شیخ با عبداللہ محمد بن عبداللہ دیر
و انیس صحبت ایشان یافت و بر سر عبادت چہار دہ سال متزوی ماند و چندہ
این مدت بہ نواحی اسفی رفت و در آنجا خلقت بروے عاشقین گشادہ بیعت
و خرقہ گرفت از حضرت وی کرامات و خوارق عادات واقع شد پیروی سنت
و بجا آوری احکام شریعت از شعار حضرت ایشان بود چون خلقے کثیر بروے گرد
آمدند صلاح اسفی ندید اخراج وے کرد شیخ ناچار بنابرایں حکمہ بہ موضع افوناس کہ
مضافات مراکش است شتافت۔ و آنجا ہم در تربیت مریدین اوقات خود مصروف
تا آنکہ در آنجا بہ مغرب شہرت کامل یافت۔ صاحب ترجمہ شیخ می فرماید۔
خلف کثیرا من المشائخ وکان فیاض المدد والامداد وکثیر النفع للعباد
وکان حیا بہ فی البلاد منهم ابو عبد الله الصغیر السهلی والشیخ ابو محمد
عبد الکریم المندوزی۔ عدد مریدان بروے از دہ ہزار بود۔

روایت است کہ حضرت شیخ را مسموم کردند و بوقت صلوٰۃ صبح چون بوجان
آفرین تسلیم بپرداخت وکان ذلک فی سادس عشر شهر ربیع الاول سنة سبعین
و ستمائة و ہمان روز بوقت نماز دفن شد۔ بعضے گویند کہ فرزندی نداشت۔
بعضے بیست و چہار و بعضے ہفت و ہفت سال عرض نعش نبش کردند و از موضع
بہ مراکش بردند و آنجا در ریاض العروس دفن کردند و قبہ مرقد ش ساختند۔ صاحب نزہت
الخاطر بعد ہفت و ہفت سال یافتند حنیں فرمایند:۔ وجدوہ کهیئة یوم
دفن لم یتغیر منه الا بعض ولم یغیر طول الزمان من احواله شیئا وانه لم یحلق
من شعر رأسه ولحیته ظفر کحالة یوم موته اذا کان قریب عهد بالحق
ووضع بعض الحاضرین اصبعه علی وجهه حاضرا بها فخضر الدم عما تحته
فلما رفع اصبعه رجع الدم کما یقع ذلک فی الحی۔

نقل عبارت روایت چونکہ خیلے ندرست داشت بہ تغییر و تبدیل برداشتم۔

مختصر حصن حصین

حصن حصین تالیف شیخ شمس الدین محمد بن محمد بن الجزری متوفی سنہ ۷۹۱ھ
مختصر خود و یک هجری است بزرگے آں را مختصر نمودہ نام او در کتاب
مذکور نیست۔

در بین کتب خانہ آصفیہ در فن ادعیہ بر نسخہ [illegible] آں مختصر موجود است
در آخر او ذکر بعض تغیرات جو مجلد است۔

نسخہ بخط نسخ خوش خط کاغذ حنائی تقطیع خرد جدول حمرائی است
جملہ اوراق یکصد و ہفتاد و پنج۔ و سطور فی صفحہ ۹۔

نام کاتب و سال تحریر مرقوم نیست لیکن بنظر این بیچارہ ان تقریب نوشتہ
سہ صد سال خواہد بود۔

مصباح کفعمی

نام اصلی آن جُنّة الامان الواقیه وجنّة الایمان الباقیه است.

ابراهیم بن علی بن حسن بن محمد بن صالح کفعمی در ماه ذی قعده سال هشتصد و نود و پنج هجری از تالیف آن فارغ شده. دعاهائی که از جناب رسالتمآب صلی الله علیه وآله وسلم و از ائمه اثنا عشر علیهم السلام رسیده هر کار و هر وقت و هر روز و ماه و سال را در آن منقول است جمع نموده. کتاب را بر چند فصول مرتب نموده. اول کتاب این است:

الحمد لله الذی جعل الله تعالی سبحانه بتقی به اعلی مراتب المکارم وهو سعیه الی اقتناء غرر المنی ملوک درر لمراحم والعقود منصوره من الملائکة المقربین الخیرات المتصفة بالمکانة العلیة والمنزلة الفضیة فاجعله ستر ودثارک ولیث وشعارک الخ.

نسخهٔ کتب خانهٔ آصفیه که بر نمبر ۲۱۵ فن ادعیه مخزون است. بخط نسخ خوش است و بحواشی مفیده محشی شده. پنجاه و دو سال جمع و تالیف بخط حسین بن شمس الدین محمد اصفهانی جامه تحریر پوشیده. در خاتمه این عبارت تحریر است.

وقد اتفق الفراغ من تحریر هذا الکتاب المستطاب ضحی یوم الاربعاء سادس شهر ربیع الاول من شهور سنة سبع واربعین بعد الالف علی ید اقل الخلیقة حسین بن شمس الدین محمد اصفهانی حامداً ومصلیاً

بقیه صفحات مختصر و سه سطور فی صفحه شانزده.

ذکر کتاب مذکور در کشف الحجب والاستار عن اسامی الکتب والاسفار جناب نعمان علامه مولوی سید محمد حسین حسین مرحوم:-

جُنّة الامان الواقیة وجنّة الایمان الباقیة فی الدعوات الابراهیمیه

بن علی بن حسن بن محمد بن صالح الکفعمی مولد النوری محتد الجبعی
اباوهو المشهور بمصباح الکفعمی والکفعمی نسبة الی [illegible] من قری
جبل عامل ومعنی الکفر القریة والکثران یتکلم بها [illegible] اهل الشام
وانهم یضیفون کل کفر الی رجل مثل کفرتوتا وکفر تعقاب وکفر حونا
وامثالها وهذه من جملة تغیرات النسب وقد عدت من کتب معتمدة
ذکر اسامیها فی اوله وفرغ من تصنیفه یوم [illegible] من شهر ذی القعدة الحرام سنة خمس وتسعین [illegible] ثمانمائة اوله الحمد
لله الذی جعل الدعاء سببا یرتقی به اعلی مراتب [illegible] کارم ووسیلة
الی افتناء عزیز المحامد ودرر المراحم الخ

مفتاح الفلاح

تصنیف و تالیف علامہ شیخ بہاء الملۃ والدین محمد بن الحسین بن عبد الصمد العاملی الہمدانی الجبعی العاملی متوفی سال یکہزار و سی و یک ہجری است۔ شروع کتاب این است۔

"الحمد للہ الذی دلنا علی جادۃ النجاۃ و ھدانا الی ما یوجب علو الدرجات والصلوۃ علی اشرف البریات و افضل اھل الارض والسموات محمد و آلہ الذین بموالاتھم تقبل الصلوۃ و ببرکاتھم تستجاب الدعوات الخ"

موضوع کتاب این کہ در ہر روز و شب از عبادات واجبہ و مستحبہ چہ انچہ باید خواند بین آن خواندہ و دعاہائے منقولہ و مرویہ از حضرات ائمہ اثنا عشر علیہم السلام برائے ہر روز و شب وایام مختصہ جمع کردہ و بشرح الفاظ او می مشغلہ بر پرداختہ

جناب خان علامہ در کشف الحجب فرمودہ ہے۔

"مفتاح الفلاح لشیخنا بھاء الملۃ والدین محمد بن الحسین بن عبد الصمد الحارثی الہمدانی الجبعی العاملی المتوفی سنۃ احدی و ثلاثین و الف فی بیان لابد منہ فی کل یوم و لیلۃ من واجب العبادات و مندوبا تھا و محمود الاداب و مرغوباتھا و شرح الالفاظ المسکرۃ العربیۃ الواردۃ و تبیین ما یحتاج الی التبیین بلیان لصیف رتبہ علی سنۃ ابواب الاول فی ما یعمل ما بین طلوع الفجر الی طلوع الشمس الثانی فیما یعمل ما بین طلوع الشمس الی الزوال الثالث فیما یعمل بین الزوال

الی الغروب الرابع فیما یعمل بین الغروب الی وقت النوم الخامس فیما یعمل بین وقت النوم الی انتصاف اللیل السادس فیما یعمل ما بین انتصاف اللیل الی طلوع الفجر الخ۔

درین کتب خانہ آصفیہ دو نسخہ قلمیہ آں برنمبر ۱۱ و ۶۸ فن ادعیہ موجود است

نمبر ۱۰ بخط ایراں خوشخط تقطیع خورد کاغذ خان بالغ با جدول طلائی و لاجوردی و آخر یک ورق بخط جدید است و بر ختم آں سال کتابت ۱۱۱۹ ہجری نوشتہ است و نام کاتب تحریر نیست۔

جملہ صفحات سہ صد و پنجاہ و ہفت و سطور فی صفحہ شانزدہ ۱۶

نسخہ نمبر ۱۱ آں ہم بخط نسخ صاف است تاریخ کتابت و نام کاتب در آخر مرقوم نیست۔

جملہ اوراق آں یکصد و ہفتاد و سطور فی صفحہ دوازدہ ۱۲

کتاب مذکور در طہران چاپہ یہ ہم شدہ حقیر نسخہ مطبوعہ آں بچشم خود دیدہ است

ترجمۂ مفتاح الفلاح

اصل مفتاح الفلاح تصنیف شیخ بہاء الدین العاملی متوفی سال یکہزار و سی و یک ہجری است در آں ادعیہ ماثورہ از جناب سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و حضرات ائمہ اثنا عشر علیہم السلام کہ در ہر روز و شب باید خواند مع استناد و ثواب و فضائل آں جمع نمودہ۔ کتاب را بر شش باب مرتب نمودہ۔

باب اول ... در بیان دعا کہ در بین نصف شب تا طلوع آفتاب باید خواند۔

باب دوم ... در بیان آنچہ از طلوع آفتاب تا ظہر بجا باید آورد۔

باب سوم ... در بیان آنچہ از وقت ظہر تا غروب آفتاب بجا باید آورد۔

باب چہارم ... در بیان آنچہ از غروب آفتاب تا وقت خوابیدن بجا باید آورد۔

باب پنجم ... در بیان آنچہ از وقت خوابیدن تا نصف شب بجا باید آورد

باب ششم ... در بیان آنچہ از نصف شب تا طلوع صبح بجا باید آورد۔

بزرگے معروف بہ صدرا ترجمہ مفتاح الفلاح بزبان فارسی در حیوت مصنف بزمانہ شاہ عباس صفوی نمودہ نام آں آداب عباسی قرار داد

مخفی نماند کہ ایں صدر غیر صدر است کہ شرح ہدایت الحکمت معروف بکتاب صدرا و شرح اصول کافی وغیرہا از مصنفات او شان می باشد۔ تفاوت زمانہ ہر دو قریب بہ یکصد سال است۔ ایں بزرگ مترجم در زمان شاہ عباس صفوی در زمانیکہ شیخ بہائی بود وفات شیخ بہائی در سال ۱۰۳۱ و وفات صدرا شارح ہدایت الحکمۃ وغیرہ در سال یکہزار و یکصد و چہل چیزے زیاد است اول ترجمہ ایں است:۔

تقدیس و تسبیح پادشاہ قادرے را کہ خلق عباد خویش بہ مفتاح فلاح

قد افلح المومنون الذین هم فی صلوتهم خاشعون افتاں خزاں عبودیت و بندگی کشیدند و مقربان قدس عبودیتش شاہد عمال را بہ حلے و تجلل یاد کردن اللہ قیاما و قعودا و علی جنوبهم و یتفکرون فی خلق السموت و الارض آرایند الخ۔

و بعد خطبہ مترجم چند اشعار نوشتہ ازاں معلوم می شود کہ مترجم مرقوم خود صدر اللی بر نمودہ و زمانہ ترجمہ در حیات شیخ بہائی و سلطنت شاہ عباس بود۔ اشعار

چنیں گوید ایں ذرۂ خاکسار — بصدر آمدہ شہرہ در روزگار
ز اطوار نفس از خدا شرمسار — نظر بستہ بر رحمت کردگار
ز دور وقت اقبال شاہ جہاں — جہانگیر و شاہی وہ شہ نشاں
شہ بد شاہان روئے زمیں — ابو النصر عباس نصرت قریں
ز ورد و نق دین پاک نبیؐ — بہ او تازہ آثار آئین
جبین شہاں بر درش سجدہ گاہ — موید بہ تائید لطف الٰہ
سر خاک درش نقش روئی شہاں — چہ بر روئی ز نقش روئی تماں
بہ تدبیر و رائے و بہ اقبال و بخت — گرفتہ جہاں را نشستہ بہ سخت
ہر دو بہ سر مشورت جز خدا — نہیں زخم آموختہ رہ بدں
خدا نصرتش داد در کارزار — مدد کرد او احمدؐ و ہشت چار
خدا بر گزیدش بہ فتح و ظفر — بہ قبضش برانداخت جنیاد شر
بصحت تنش باد و خوش خاطرش — خدایا ورو حاضر و ناظرش
فلک بر مرادش دلش شادماں — بہ زیر نگینش تمامی جہاں
سخندان دین مجتہد زماں — بہار محمد مر عالماں
تمام و تمامی بہ ساعت خوشت — در او راد دہر و قت و ساعت توشت
[illegible] بود سہل [illegible] — بہ فرش را نفع بسیار ازاں

برائے غلامان خاقان دیں | بفرمش بیں کردایں کمتریں
چو بر نام شاہجہاں شد تمام | شد آراستہ عباسی اش نیز نام
امید آنکہ مقبول یزداں شود | ثوابش زشاہجہاں باں شود
بہ بخشد خدا عمر سلماں براو | بود شمع ایماں فروزاں بہ او

بہ رونق ازو باد شرع نبیؐ
وزو شاد جد ش علیؑ و وی

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر مبنہ (۱-۲) او عیہ مخزونہ است بخط نسخ و نستعلیق معمولی نوشتہ سال یکہزار و ہفتاد و ہفت ہجری بخط عزیز الدین مانند اضافی می باشد۔ در آخرش ایں عبارت نوشتہ:

تمت الرسالۃ الموسومۃ بمفتاح الفلاح الدارمی علی الخیر و الفلاح فی یوم الست اثنی و عشرین من شہر شعبان المبارک سنۃ سبع وسبعین و الف من الہجرۃ النبویہ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم کتبہ العبد الفقیر الی اللہ عزیز الدین محمد الشہر بہ لاری۔

جمع اوراق یکصد و شصت و نہ۔ و سطور فی صفحہ دوازدہ۔

ترجمهٔ مفتاح الفلاح

[illegible] شده علامه ترجمه آن
[illegible] آقای حاج سید اعجاز حسین صاحب [illegible] آنها در کشف [illegible]
کرده اند اما این ترجمه غیر آنهاست.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شفاء الصدور فی شرح الزبور

[illegible] حضرت امام زین العابدین علی بن الحسین علیہما السلام [illegible]
[illegible] آں را زبور آل محمد علیہم السلام می گویند۔ این کتاب شرح
[illegible] است کہ علامہ عبد الرحیم بن سید محمد کمینی الموسوی الشہرستانی [illegible]
[illegible] ہجری در زبان سنسکرت جواہر شاہ سلطان حسین الصفوی
[illegible] بزبان فارسی تصنیف نمودہ۔ این کتاب این است۔

[illegible] کہ شرح فقرات بزبان عجم [illegible]
[illegible] ہمہ را توانند بود کہ ترکیب دل پذیر بصفحات عالم کہ تقرب یابد
[illegible] بالا صفحہ یعنی مرتبی شدہ [illegible]

[illegible] کہ بعد [illegible] سنسکرت
[illegible] ہمہ بوشتہ [illegible] ہمہ [illegible]
[illegible] شان مذکور بودہ ثبت است۔

[illegible] ۲۳ [illegible]

و ہمہ بایش این کتاب [illegible] کہ [illegible] فضل و کمال مصنف [illegible] ہمہ موصوف چند کتب
دیگر نوشتہ۔ یک تفسیر بر آیات معضلات قرآن مجید تصنیف نمودہ۔

مفتاح الجنان

تصنیف [illegible] خادم درگاہ [illegible]

[illegible] چرخ نوبی است [illegible] فضائل [illegible] و غیرہ [illegible]

[illegible] چند فصول ذکر ساختہ۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ارشاد المقاصد
الی
اسنی المقاصد

[illegible]

ریاست رام پور برنمبر (۳) فن متفرقات موجود ست۔ اما آنچه در فہرست کتب خانہ رام پور درخانہ کیفیت نوشتہ کہ این کتاب از مفتاح السعادہ مولفہ طاش کبری زادہ ماخوذ ست این سہو ست چہ طاش کبری زادہ در سنہ ۹۶۲ھ عاشرہ بود و مصنف این کتاب در سنہ ثامنہ بودہ و ترجمہ شیخ جمال الدین محمد بن ابراہیم بن ساعد انصاری بس در در کامنہ فی اعیان المائہ من تصنیف علامہ ابن حجر عسقلانی موجود ست و در مصنفات او ہمین کتاب ارشاد القاصد را و آن ترجمہ ذکر کردہ و در سنہ ثمان و ثمانین و ثمانمائہ در سال تسع و ثمانین و ثمانمائہ نوشتہ و حاجی خلیفہ کشف الظنون در سنہ تسع و تسعین نوشتہ ظاہر او کشف الظنون بجای اصل و عشرات ست و بجای عشرت احاد نوشتہ۔

بغیۃ الطالب وکنز المطالب

تصنیف قاضی جلال الدین بن قاضی خطیر الدین بن القاضی ریاس متوفی سنہ ۔۔۔ بن عربی در بیست صوم ۔ دلش این ست ۔

"الحمد للہ خالق الامم ومولی النعم لا راد لما حکم ولا مانع لما اعطی وقسم المنفرد فی وجودہ بالفردیۃ احاکم علی من سواہ بالفناء والعدم ذلہ الامر فلا یسأل عما فعل وحکم والصلوٰۃ والسلام علی عبدہ ورسولہ سید العرب والعجم المبعوث الی کافۃ الامم صلی اللہ علیہ وسلم وعلی آلہ وصحبہ معدن الفخار والکرم ما اضاء نجم وافل وهطل سحب والنجم ۔

وتفصیل علوم کہ تعریف آنہا و بعض مسائل ہر یک علم درین کتاب بجز نصب چند اغلاط ۔

وسمیتہا بغیۃ الطالب وکنز المطالب متضمنۃ مباحث جلیلۃ ۔ مدون فی حمید من اصول الدین ثم من علم التفسیر ثم انموذج من قواعد الحدیث واصول الفقہ ومسائل من الفقہ ثم مختصر مفید فی علم الفرایض ثم فی علم المعانی والبیان والبدیع ثم انموذج ۔۔۔ فی علم النحو وکذا فی علم الصرف وکذا فی علم الطب وکذا فی علم التصوف وکذا فی علم التصوف وآدابہ مرتبۃ علی ہذا النمط راجیا ان تکون محمیۃ من الزلل والغلط والخلل والغلط ۔

قاضی موصوف قاضی مدینہ منورہ و صاحب تصانیف عدیدہ ست ۔ ۔۔۔ شیر بر تصویر خیالی نوشتہ و از قضات مدینہ منورہ در سال

نهصد و شصت و هفت هجری معزول شد و به روم رفته بار دوم عهده قضا حاصل نمود؛ بازه مدینه منوره بود که هم بجا میرود هم ذی قعده سال نهصد و شصت و هشت هجری وفات یافت - ولدش قاضی خیر الدین و جدش قاضی الیاس هم قضاة مدینه منوره بودند چنانچه بر ورق اول همین کتاب بغیة الطالب مرقوم است:-

"القاضی جلال المولف رحمه الله تعالی کان قاضی المدینة الشریفة وکذا والده القاضی خضر خیر الدین وکذا جده القاضی الیاس له من المولفات حاشیه علی تفسیر البیضاوی وغیرها من المولفات حاشیه علی شرح المنار عزل عن قضاء المدینة فی سبع وسبعین وتسعمائة ثم ذهب الی الروم وجعل المنصب ثانیا قادر سنة المذکورة فی ذلک الموضع المکرم فی شهر ذی القعدة الحرام ۱۳ خلفت منه فی سنته ووالده القاضی خضر خیر الدین له المولفات الاسعاف علی الکشاف وغیره من المولفات رحمهما الله تعالی -

نسخه کتب خانه آصفیه که در مجموعه نمبر ۱۸ فن متفرقات مجلد ست بخط عرب مکتوبه سال یکهزار و یکصد و دوازده هجری بقلم محمد بن شیخ سلیمان است جلد اوراق آن سی و هشت و سطور فی صفحه بست و یک.

عیون المسائل

[illegible]

[illegible]

ترتیب کتاب بر فنون است و در هر فنی چند جوهر [illegible]

فن اول بیان علم لغات است و در آن یک مقدمه و [illegible]

در بیان اصطلاحات و اصول و فروع لغوی [illegible]

باب دوم در علامات جزئیه جمل بسیط و جمل مرکب و [illegible]

آن باب دوم است و حرس و حسد و حقد و کذب و

فن دوم در بیان علوم ادب مشتمل بر [illegible]

و ترتیب و تدوین آن ذکر می نماید

صورت فنون که تعریف و ذکر آن در این کتاب نموده [illegible]

[illegible]

[illegible]

وصیت علی بن الحسین بن ابی نجیح [illegible]

[illegible]

علم القوافی۔ علم القریض علم الانشاء۔ علم المحاضرات۔ علم المعمی علم اللغات علم الخط۔ علم اصول الفقہ۔ علم اصول التفسیر۔ علم اصول الحدیث۔ علم الفقہ علم المناسک۔ علم الفرائض۔ علم المناسخات۔ علم الحساب۔ علم الجبر والمقابلہ علم التصوف۔ علم التلاوۃ۔ علم الجدل۔ علم المنطق۔ علم الکلام۔ علم المنازل علم الجغرافیہ۔ علم اسپ سواری۔ علم الحکمۃ۔ علم الطب۔ علم الربع۔ علم الفراسۃ علم التعبیر۔ علم التقویم۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر بنہ ۱۲۹ فن اسامی کتب مرتب است۔ بخط عرب خط مالماندی باشد نسخہ موصوفہ صحیح ملاحظہ فرمودہ صاحبان فضل و کمال است در آخر نام کاتب و سال کتابت مرقوم نیست امابرہ خط و کاغذ معلوم می شود کہ نوشتہ اوائل صدی یازدہم قریب زمانہ مصنف نوشتہ شدہ جملہ اوراق ۹۸۔ سطور فی صفحہ ۲۰۔

فہرست مصنفات
علامہ شیخ ابن العربی

محی الدین ابو عبداللہ محمد بن محمد بن علی بن محمد بن احمد بن علی الحاتمی الطائی الاندلسی المشہور بہ ابن العربی متوفی ۶۳۸ھ ششصد سی وہشت ہجری حسب فرمائش بعض احباب خود قلمبند فرمودہ۔ اوائش این است:۔

قال الشیخ الامام ابو محمد الاوحد الفرد انا الشیخ ابو عبداللہ محمد بن علی بن محمد بن احمد بن عبداللہ بن العربی الطائی الحاتمی الاندلسی رضی اللہ عنہ۔ الحمد للہ وسلام علی عبادہ الذین اصطفی اما بعد فقد سألنی بعض الاخوان ان اقید لہ فی ھذہ الاوراق جمیع ما صنفتہ وانشأتہ فی طریق الحقیق والاسرار وعوارف التصوف وفی علم ما اعلن فشددت لہ وفقہ اللہ فی ھذا الفہرست ما سألہ الخ

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۱۴۰ فن اسامی کتب مخزون است بخط عتیق نسخ کہ بہ ششصد وہفتاد و نہ ہجری است چند بعد پنجاہ و یک سال بعد وفات شیخ ابن العربی نوشتہ شدہ باینوجہ نہایت قابل قدر است۔ در آخرش این عبارت نوشتہ است:۔

تمت بعون اللہ تعالی وحسن توفیقہ فی غرۃ ذی الحجہ سنۃ تسع وثمانین وستمائۃ فیخط العبد الضعیف ابراھیم ابن محمد بن مظفر الاسعردی وصلی اللہ علی سیدنا محمد وآلہ وصحبہ وسلم۔

جملہ صفحات یازدہ تقطیع خورد دو سطور فی صفحہ ۲۴

مفاتیح العلوم

تصنیف علامہ زرنیقی است کہ شاگرد محمود بن محمد بن ناصری ... دہ ... بن علی بن محمد قوشجی بودہ۔

علامہ زرنیقی از تصنیف آں در سال ہفصد و پنجاہ و ہشت ہجری فارغ شدہ موضوع کتاب بیان ہمہ علوم و فنون و تعریف و فائدہ آنہا

و بعد بیان ہر علم و فن بعض اسامی کتب مشہورہ و معروفہ آں علم مذکر می نماید و نام و ترجمہ مصنفین کتب مذکورہ ہم می نگارد۔ کتاب مرتب است بر شش دوحہ۔

دوحہ اولی بیان علوم خطیہ۔

دوحہ ثانیہ متعلق در بیان علومے کہ تعلق باستفاظ دارد مثل علم مخارج حروف و لغت و نحو و صرف و بلاغت وغیرہ وغیرہ۔

دوحہ ثالثہ در علوم منطق و آداب درس و علم نظر و جدل و خلاف۔

دوحہ رابعہ علوم متعلقہ باعیان اجسام۔ فلکیات۔ طبیعیات۔ ریاضیات ہیئت۔ نجوم۔ سحر۔ طلسمات وغیرہ وغیرہ

دوحہ خامسہ در بیان حکمت عملیہ۔ اخلاق۔ تدبیر منزل۔ سیاست۔ طب تشریح کحالی۔ صید۔ طباخی۔ ادویہ۔ وغیرہ۔

دوحہ سادسہ علوم شرعیہ۔

[illegible] ین است:۔

[illegible] لایحتاجی مشہد و منبع بیان لایخفی منہ توسیع

[illegible] الجامد و اعلامہا و تتمیم صدور الخطب [illegible]

[illegible] افضلها الحمد فی الاولی والاخرة وله النشر الاعلی فی فاتحة
کل کتاب وله الشکر علی جزیل اولی من نعم یبتدی منها العجب العجاب
والذی اعصانا والله انفصام الا اعتصام بالصلوة والسلام علی رسوله
محمد سید جمیع بنی الاولین والاخرین وعلی آله واصحابه الصدیقین
الذین هاجروا فی احیاء الدین ومنح بالمحامد حضرة الکتب والرسائل

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مِفتاحُ السَّعادة
و
مِصباحُ السِّیادة

در بیان تعریف علوم و فنون تصنیف احمد بن مصطفیٰ مشہور بہ طاش کبری زادہ متوفی سال نہصد و شصت و ہشت ہجری۔

مصنف علامہ سرحد و شا نزدہ علوم و فنون دریں کتاب ذکر نمودہ باین طور کہ اول نام علم می نویسد بعد آں تعریف آں بعد آں موضوع آں علم و مبادی و طرق و فائدہ آں بعد آں ہر قدر کتب قدیمہ مشہورہ در آں علم و فن تصنیف شدہ اسما آنہا مع اسماء مصنفین و وفیات، و شاں می نویسد غرض کتاب بے مثل و نہایت مفید است۔

اوّلش این است:۔

بارع بدن لا یحتذی مثالہ و منبع تبیان لا یختطی منالہ نوشیح صدور الکتاب بطرز المحامد و اعلامہا و ترشیح صدور الخطاب برایات المدائح و اعلامہا فللہ الحمد فی الاخرۃ و الاولیٰ و لہ امثل الاعلیٰ فی ذیحۃ کل کتاب و لہ اشکر علی جزیل ما اولیٰ من نعم یتبدی منہا العجب و العجاب و اوثق عصام مالہ انفصام الاعتصام بالصلوٰۃ و السلام علی رسولہ محمد جامع علوم الاولین و الاخرین و علی الہ و اصحابہ الطیبین الطاہرین ماسئل فی العلوم عن المسائل و وشح بالمحامد صدور الکتب و الرسائل۔ الخ

کتاب مرتب است بر چہار مقدمہ و شش روضہ۔ و در ہر مقدمہ چند لطیفہ است و در ہر روضہ ہم مقدمات و شعب با مقرر کردہ تفصیل آں نہایت طولانی است۔ مختصراً نوشتہ می شود:۔

مقدمہ اولی در فضیلت علم و متعلم و تعلیم۔

مقدمہ ثانیہ در شرائط متعلم۔

مقدمہ ثالثہ در وظائف متعلم۔

مقدمہ رابعہ در بیان نسبت و طریق نظر و طریق تصفیہ بعد آں روضات است و تفصیل روضات این است:۔

الروضۃ الاولی فی بیان العلوم المحمودۃ۔

الروضۃ الثانیۃ فی علوم متعلق بالالفاظ۔

الروضۃ الثالثۃ فی علوم باحثۃ عما فی الاذہان من المعقولات الثانیۃ

الروضۃ الرابعۃ فی علم المتعلق بالاعیاب۔

الروضۃ الخامسۃ فی الحکمۃ العملیۃ۔

الروضۃ السادسۃ فی علوم الشریعۃ۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر (۹۸۱) فن سامی کتب موجود است بکاتبہ [illegible] سال یکہزار و سی و ہشت ہجری است در استنبول بقلم مصطفی بن [illegible] نوشتہ شدہ۔ عبارت خاتمہ این است:۔

و اسئل احبتی اقدامہم ایقاظہم عن انامہم ان یدعوا لی بالتوفیق و التسدید و یعینونی بالدعوات الصالحۃ و التوفیق علی بارئی عباد المذنب الجانی مصطفی بن مرحوم بن اسکندر جعل اللہ تعالی لہما خیر المآب و الرجع عفا عن تقصیرہ و غفر لہ و لوالدیہ و احسن الیہما و الیہ برحمتہ انہ علی ما یشاء قدیر امید وقت العصر یوم الجمعۃ من شہر شوال المنخرط فی سلک شہور سنۃ ثمان و ثلثین و الف من الہجرۃ النبویۃ بمحروسۃ قسطنطنیۃ حمیت عن الآفات و البلیۃ و الحمد للہ وحدہ

مجموعه اوراق سیصد و شانزده. و سطور فی صفحه بست و پنج.

این نسخه همین کتب خانه آصفیه در مطبع دائرة المعارف النظامیه حیدرآباد دکن در دو جلد چاپ شده.

جلد اول در سال یکهزار و سه صد و بست و هشت هجری. و جلد آخر در سال یکهزار و سه صد و بست و نه هجری چاپ شده. و قبل ازین چاپ نه شده بود. ارباب مطبع دائرة المعارف بکمال محنت در آخر کتاب دو فهرست طبع نموده اند.

فهرست اول فهرست مضامین است.

در فهرست دوم تمامی علوم و فنون مذکوره کتاب را بر حروف تهجی مرتب نموده نوشته اند و محاذی نام هر علم می نویسد که این علم یا فن بر صفحه فلان و فلان مذکور است. پس ازین فهرست در تلاش و تفحص هر علم و فن کمال سهولت رسیده.

این نسخه مطبوعه هم دریں کتب خانه بر نمبر ۹۵ و ۹۶ فن اسامی کتب موجود است

صاحب خلیفه در کشف الظنون ذکر آن چنین نموده:-

مفتاح السعادة و مصباح السیادة فی موضوعات العلوم للمولی احمد بن مصطفی المعروف بطاش کبری زاده المتوفی سنة ثمان و تسعین و تسعمائة ذکر فیه بانه و خمسین فنا و اجاد شرح ترجمة ابن المولی کمال الدین محمد المتوفی سنة اثنین و ثلاثین و الف باحسن بیان کبیر فی مجلد کبیر فبلغ فیه من العلوم خمس مائة فن.

ازین عبارت ظاهر است که مصنف محض یکصد و پنجاه علوم و فنون را که خود ذکر کرده بود و فرزندش کمال الدین محمد متوفی سنه یکهزار و سی و دو سال هجری ترجمه کتاب پدر خود نموده و سامی دیگر علوم و فنون بر آن افزوده تعداد جمله علوم و فنون سابق و لاحق به پانصد رسید. اما سابقا دانسته که علوم و فنون مذکوره دریں نسخه موجوده کتب خانه آصفیه سه صد و شانزده است و صاحب [illegible] که بر علوم و فنون نشان داده اند و عدد بر اشاره آن می نویسد

شمار آں تا سہ صد و شانزدہ رسیدہ است۔ معلوم نمی شود کہ حاجی خلیفہ از آں
کتاب یکصد و پنجاہ علاوہ بودن و اضافہ سہ صد و پنجاہ بر آں از طرف پسر مصنف رکنی
معلوم کردہ۔ و نیز از عبارت خاتمہ نسخہ ماکہ سابق منقول شد و انتہی۔ آں نسخہ
مکتوبہ سال یکہزار و سی و ہشت است و وفات کمال الدین محمد در سال یکہزار و
سی و دو است۔ پس ایں نسخہ شش سال بعد وفات کمال الدین محمد فرزند مصنف
نوشتہ شدہ۔ پس اگر بقول حاجی خلیفہ در اصل کتاب یکصد و پنجاہ علوم نہ کردہ بود
ایں نسخہ بعد اضافہ نمودن پسر مصنف خواہد بود۔ و اگر ہمیں نسخہ اصل است پس
تعداد علوم کہ حاجی خلیفہ در اصل نسخہ گفتہ درست نمی شود۔ علاوہ ایں در ایں
نسخہ موجودہ در اول خطبہ وغیرہ ذکر اضافہ نمودن پسر مصنف ہیچ مذکور نیست۔
نزد حقیر ایں نسخہ اصل است در تعداد علوم یا از حاجی خلیفہ سہوی عارض شدہ
یا مذہبے کہ حاجی خلیفہ از آں تعداد علوم نقل کردہ در آں غلط تعداد مرقوم بود۔

نزهة الناظرین

تصنیف علامہ سیوطی متوفی ۹۱۱ھ بزبان عربی۔ علامہ سیوطی درین رسالہ جملہ مولفات خود را بترتیب فنون ذکر نمودہ۔ در فن اسامی کتب بنمبر ۱۵۴ موجود ست۔ خط نسخ صاف جدید الخط ست۔

اولش این است:

قال الشیخ الامام العلامہ ابو الفضل جلال الدین السیوطی هذا فهرست مؤلفاتی مرتبا علی الفنون۔

رسالہ بقطع خورد جملہ اوراق بست و دو۔ در ہر صفحہ نہ سطر۔

جامع العلوم

علامہ فخر الدین محمد بن عمر رازی متوفی سال ششصد و شش ہجری برائے [illegible] و مطالعہ سلطان خوارزم شاہ در خوارزم تصنیف نمودہ۔

دریں کتاب ذکر چہل و شصت علوم نمودہ پس بعد از نام ہر علم ذکر میفرماید بعد آں موضوع آں غرض و فائدہ آں و بعد آں بہ مسئلہ از آں علم بیان می کند سہ مسائل نہایت و بدایات یعنی بدیہیات و سہ از ان مسائل غامضہ مشکل و سہ دیگر متوسطات۔ شروع کتاب اینست

الحمد للہ الذی انشأنا بتصریفہ و اثرنا بتشریفہ و شرفنا بتکلیفہ و کلفنا بالنظر فی عجائب تالیفہ و الصلوٰۃ علی محمد خیر بریتہ و علی آلہ و اصحابہ و عترتہ۔

[illegible] چنیں گوید مولف ایں کتاب محمد بن عمر اللہ ابو بکر رازی کہ چوں ایزد [illegible] از مواہب علمی و مطالب علمی حصہ بادو در مباحث عقلی و مناہج نقلی بر ناصیہ [illegible] پیوستہ بمقتضائے تکلیف ہمی در تبلیغ آں جدی نمودم و عقد مشکلات ریدست فکرت می کشودم و نبات افکار و بنیات اسرار بیان می رسانیدم و اصحاب [illegible] از لجۂ بحار انتظار در می گذرانیدم و چوں یقین علمی و علم [illegible] حاصل بود کہ دریں باب از حضیض طلب باوج مطلوب از مبدء حرکت بدروہ مقصود نتواں رسید جز در کنف و حمایت بادشاہی کہ رب یہ اہلی و الطاف نامتناہی مخصوص بود بکل کمالات انسانی و سعادات دو جہانی فائز باشد لاجرم در انتظار ظہور ایں خورشید ترجیب روزگار می کردم و اوقات و ساعات [illegible] یکی از [illegible] و چوں آں [illegible]

انوار عاطفت و مرحمت خداوند عالم بادشاه خواندم شاه کبیر عالم عادل شهریار جهان
بوالمظفر محمش بن المذهب المعظم اب ارسلان بن الملک الکبیر اتسز و کل عالم مستر شیخ
بنده متصد جناب معظم و بارگاه مکرم گردد و مدت سه سال ورد و ثره الملک خوارزم جهان
در شه عدل و رگاری گذرانیده و سرانجام مقال و فوخ ترایین حال به بندگان حضرت
علی رسانید و چون حق سبحانه و تعالی نوبت سلطنت و مدت عزلت این بنده بآخر
رسانید و سعادت تقبیل سدهٔ شریفه و عتبهٔ منیفه کرملجا را کابر گیهان و مفزع
جهان و مرجع قبلهٔ ان عالم و کعبه حاجات جبابرهٔ بنی آدم است میسر گردانیده
خواست تا تالیفی سازد که مشتمل بر حضرت جلال و مرزمان کعبهٔ اجلال خدایگان
جهان را بشایعه آن سایهٔ جود و بواسطهٔ آن از انواع علوم قنیاتی باشد.

اسامی علوم که در کتاب مذکور شده این ست:-

(۱) الکلام (۲) اصول فقه (۳) الجدل (۴) الخلافیات (۵) المذهب
(۶) الفرائض (۷) الوصایا (۸) التفسیر (۹) رواة الحدیث (۱۰) علم القرات
(۱۱) علم الحدیث (۱۲) اسماء الرجال (۱۳) التواریخ (۱۴) المغازی (۱۵) النحو
(۱۶) التصریف (۱۷) الاشتقاق (۱۸) الامثال (۱۹) العروض (۲۰) القوافی
(۲۱) بدایع الشعر (۲۲) علم المعانی (۲۳) المنطق (۲۴) الطبیعیات (۲۵) التعبیر
(۲۶) الفراست (۲۷) الطب (۲۸) التشریح (۲۹) الصدقة (۳۰) الخواص
(۳۱) الکسیر (۳۲) معرفة الجوهر (۳۳) الصباغات (۳۴) الفلاحة (۳۵) فلک الافلاک
(۳۶) البیطرة (۳۷) علم البزاوة (۳۸) الهندسة (۳۹) المساحة (۴۰) جر الثقل
(۴۱) آلات الحروب (۴۲) حساب الهند (۴۳) حساب الهوائی (۴۴) الجبر والمقابلة (۴۵) الارثماطیقی
(۴۶) علم الوفق والعدد (۴۷) علم المعاملة (۴۸) علم الموسیقی (۴۹) علم الهیات (۵۰) علم الاخلاق
(۵۱) علم الرمل (۵۲) علم الطلسمات (۵۳) علم الفراست (۵۴) مقامات اهل علم (۵۵) علم الاخلاق
(۵۶) علم السیاسات (۵۷) علم تدابیر المنازل (۵۸) علم الآخرت (۵۹) علم الدعوات (۶۰) علم ادب الملوک

درین کتب خانهٔ آصفیه سه نسخه قلمیه آن و یک نسخه مطبوعه موجود ست.

یک نسخهٔ قلمیه در فن فلسفه بر نمبر ۲۷ می باشد بخط طبعی نام کاتب و سال کتابت در آخر مرقوم نشده جمله اوراق ۲۴۸ سطور فی صفحه ۱۳ و نام این نسخه حدائق الانوار در متن کتاب نوشته ست و همین نام در فهرست این کتب خانه آصفیه سنه ۱۳۳۳ چاپ شده۔

نسخهٔ ثانیه قلمیه در فن متفرقات بر نمبر (۹۵) مربوط ست آخر خوب عادی است نام کاتب و سال کتابت مرقوم نشده جمله اوراق ۲۲۰ سطور فی صفحه ۱۷ در این نسخه نامش حدائق العلوم نوشته ست و همین نام در فهرست مطبوعه سنه ۱۳۳۳ هجری در فن متفرقات بر صفحه ۱۰۶۲ درج ست و نسخهٔ ثالثه بر نمبر ۹۶ فن متفرقات به نام حدائق الانوار مربوط ست بخط نستعلیق معمولی عادی بخط عبد الحفیظ تقانیسری سال کتابت مرقوم نشده جمله اوراق ۲۰۰ سطور فی صفحه

و نسخهٔ مطبوعه چاپ بمبئی ست که میرزا محمد خان شیرازی ملک الکتاب در شهر بمبئی در سال سنه ۱۳۲۲ هجری چاپ کرده و در آن نسخه همین کتاب بروج چنین نوشته ست کتاب مستطاب سیتنی موسوم به جامع العلوم و در متن هم بعد خطبه همین طور نوشته ست که این کتاب سیتنی را جامع العلوم نام کرده ام۔ صفحه این نسخه ۲۲۴ سطور ۲۳۔

و این نسخهٔ مطبوعه بر نمبر ۸۹ فن اسامی کتب مربوط ست۔

کونین مصفّا

تصنیف فراسوگناپ قوم جرمن متوطن [illegible] پونیا پچوندکہ در خدمت نواب نساہیر زوجہ شمر و ملازم بود۔ مصنف مذکور ہر قدر کتب زبان فارسی منظوم و منثور از ہر علم و فن دیدہ اسامی آنہا مع نام مصنف اگر معلوم شد بترتیب حروف تہجی جمع نمودہ کتاب باینوجہ زیادہ قابل قدر است کہ کثرت مصنفات اہل ہند در آں مذکور شدہ۔ اول کتاب این است:۔

ستایش صانعے کہ بزبان خرد ان صنعت از گردش محفل کنیل و نہ بچوں اوراق گردانی رسائل بستائی مخصوص بہ فلسفی زمانہ غدر و صنع فرمود و تا بے کہ جواہر زواہر ظلمات پر نور ش، پیدائش دیبیم خاقان جہان تواند بود و دبیانش عالی است کہ بر ماہرین دفاتر حقایق از مشاہدہ عالم بیدار لائح نمود"

و در خاتمہ این عبارت تحریر ست:۔

تمت تمام شد نسخہ ہمایون کونین مصفا تالیف فرسوگناپ قوم جرمن از ولایت پونہ، ضلع نیمط ہمہ قانون کوئی مہرونی ہر روز سہ شنبہ بست و پنج صفر، ہم، اگست سنہ ۱۸۳۹ء مطابق سہ ون سدی چوت سمت ۱۸۹۶۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۱۰۵۱ ثبت اسامی کتب مرقوم است بخط صاف می باشد۔

جملہ اوراق دو صد و بست و دو ۲۲۲ و سطور فی صفحہ ۹

تلویح فی کشف حقایق التنقیح

مصنفہ شیخ علامہ عبید اللہ بن مسعود المحبوبی الحنفی المتوفی سنہ ۷۴۷ھ سات سو سینتالیس ہجری

اُصول پزدوی پس صاحب رکنہ در علم اصول فقہ بود و مدار علیہ نمودہ و مہذب کردہ شیخ تنقیح مقرر فرمود۔ علامہ صدر الدین مسعود بن عمر تفتازانی متوفی ۷۹۳ھ سات سو نوے و سہ ہجری شرح بر تنقیح نوشتہ نامش تلویح قرار دادہ۔ این شرح در میان علمائے اعلام ہمیشہ مقبول و متداول بودہ و مدار تدریس و حواشی برائے تلویح تحریر کردند۔ از انجملہ است حاشیہ حسن چلپی وغیرہ۔ تفصیل شرح و حواشی در کشف الظنون مستطاب لغت فی مذکور است ابتدائے خطبہ تلویح:۔

الحمد للہ الذی احکم بکتابہ اصول الشریعۃ الغراء الخ

در ایں کتب خانۂ آصفیہ پنج نسخہ قلمیہ و یک نسخہ مطبوعہ لکھنؤ زاں موجود است نسخہ قلمیہ بہ نمبر داشتہ ۲۱ و ۱۰۵ و ۱۱۱ و ۱۱۹ می باشد و نسخہ مطبوعہ بر نمبر ۱۲۰ ثبت است

مجموعہ نسخ قلمیہ یک نسخہ نمبری یکصد و یازدہ بخط عرب نوشتہ است پیہ و خوش است۔ اگرچہ در آخر کتاب، مکتوب و سنہ کتابت مرقومہ نشدہ مابہ صفحہ ایں چند عبارات تملیک نوشتہ است منجملہ آں در یک عبارت تملیک تاریخ تحریر عبارت تملیک ۲۹ شہر رمضان مبارک سنہ ۹۵۲ نوشتہ۔ پس ازاں نتیجہ است کہ اصل کتاب مرقومہ قبل ایں سال است جملہ صفحات کتاب ۲۳۳ و تخمین ایں بندہ عاصی کتاب مذکور نوشتہ آخر صدی نہم می باشد واللہ اعلم بالصواب۔

جمع الجوامع

تصنیف شیخ الاسلام شیخ علامہ تاج الدین ابو نصر عبد وہاب ابن السبکی متوفی سال ہفصد و ہفتاد و یک ہجری۔ کتابے است مشہور و معروف مفید و مختصر۔ اولش این است:۔

قال الشیخ الامام العالم العلامۃ شیخ الاسلام تاج الدین ابو نصر عبد الوہاب ابن السبکی رحمہ اللہ تعالیٰ۔ محمدت اللہم نعم نوزک احمد بازدیادھا و نصلی علی نبیک محمد ھادی الامۃ لرشادھا و علی الہ و صحبہ ما قامت الطروس والسطور یعیون الالفاظ مفاضہا بیاضہا و سوادھا الخ۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ در فن اصول فقہ بر تمہ ۶۱ مرتب است بسیار غلط خورد و کتوبہ شتہ ہر شنصد و شصت و دو ہجری است۔ نام کاتب مرقوم نیست۔

در آخر ایں عبارت نوشتہ است:۔

حسبنا اللہ و نعم الوکیل۔ تم الکتاب بحمد اللہ الوہاب و صلی اللہ علی سیدنا محمد و علی الہ و صحبہ اجمعین و کان الفراغ منہ بکرۃ نہار السبت تاسع شہر ربیع الاول المعظم قدرہ من الشہور اثنین و ستین و تمانمائۃ و حسبنا اللہ و نعم الوکیل۔

ہر صفحہ ہفدہ سطر۔ ہر سطر نی صفحہ ۱۷۔

شرح تهذیب الوصول الی علم الاصول

اصل متن در علم اصول فقه از مصنفات علامه جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر حلی معروف به علامه حلی متوفی سال هفصد و بست و شش هجری است.

جمال الدین ابو عبد الله بن محمد بن الحسن الحسینی الجرجانی در سنه هفصد و بست و هجری بر آن شرح نوشته اول شرح این است:

الحمد لله العجز عن احصاء ثنائك مقام سید انبیائك ویستدعی الاستزادة فالی تدعوی العجز عن تحمیدك والشکر علی جزیل عطائك واین لاحد حد الحمد علی عظمة کبریائك وجمیل الائك ما تتوالب وتتراد عزائك وتتزاد وفاءك بهائك ما للذباب والطیران فی فضاء ملکوتك وجاهد مع قربانك فکان حمدك حقیق لساحة مجدك وعلائك کذلك صلواتك الخ۔

نسخه موجوده کتب خانه آصفیه کرمنبر ۳۹۱، فن اصول فقه مرتب است نسخه قدیمه بخط نستعلیق مکتوبه ۹۹۵ هفصد و نود و پنج هجری بخط اسمعیل بن شعبان آت از کتب خانه سلاطین اودها است. چنانچه بر ورق اول همه مجد علی شاه و همه واجد علی شاه ثبت است.

بعد آن نسخه مذکوره در کتب خانه حکیم مسیح الدوله در میانه سنه ۲۲۹ هجری

در شروع کتاب و آخر کتاب عبارت وهبه منظر حسین خان مرحوم است

بر هر ورق کتاب دو صد و بست و نه ورق. مشتمل بر صفحه بست و هفت

ودر خاتمہ عبارتے نوشتہ کہ ازاں سنہ تصنیف کتاب معلوم می شود وہ ہذا

قال الشارح المحقق وفاز فرغ العبد المفتقر الی اللہ الغنی جمال الدین بن عبد اللہ بن محمد بن الحسن الحسینی الجرجانی عن تعلیق ما ھو بمنزلۃ الشرح فی اواسط شھر ربیع الاخر سنۃ تسع وعشرین وتسعمائۃ اوانی تائب بیمینہ وحتریر یومیا علی کل انس یسیر من اقلہ الخ

وایں عبارت سال کتابت وزمان کاتب ایں است:۔

وقع الفراغ من تحریرہ بست وچہارم ماہ ذی القعدہ روز جمعہ سنہ ۹۹۹ھ کاتب فقیر الحقیر محتاج الی غفران حاکپست درویش ان اسمعیل ابن شعبان عفر ذنوبھما وستر عیوبھم۔

محض نسخہ کہ شرح مذکور متداول ومعروف ومعتبر نزد علما بودہ چنانچہ فاضل عالم سید علی زعیم ورکتف الحجب فرمودہ:۔

شرح تھذیب الوصول الی علم الاصول لجمال الدین بن عبد اللہ بن محمد بن الحسن الحسینی الجرجانی فرغ منہ فی اواسط ربیع الاخر سنۃ تسع وعشرین وتسعمائۃ وھو شرح ممزوج حاصل المتن اورد بعضھم ان العجز عن ادراک الشیء لیس ادراکا لہ فکیف یصح دعوی العجز عن ادراک ادراکہ الخ

شرح منہاج الاصول

در علم اصول فقہ اصل منہاج تصنیف علامہ بیضاوی متوفی ۶۸۵ھ است و این شرح تصنیف سید برہان الدین عبید اللہ بن محمد غزنوی السمرقندی متوفی ۷۴۳ھ ہفصد و چہل و سہ ہجری می باشد. اول کتاب اینست:-

الحمد للہ الذی اعلی معالم الاسلام و بین طرق المعالی والمعاد و ابان الشرع والاحکام

و این شرح بطور قلمی است:-

نسخہ کتب خانہ آصفیہ مکتوبہ ہشتصد و ہفتاد و ہفت ۸۷۷ھ ہجری بخط عرب نہایت خوش جملہ صفحات چہار صد و ہشتاد و دو است. بر نمبر ۵۴ در فن اصول فقہ مخزون ست.

دہ بست سطور در ہر صفحہ. و نام کاتب عمر بن احمد.

بر ورق آخر صفحہ دوم یک عبارت تحریر است اگرچہ بعض آن محک شدہ لیکن ہر آں معلوم می شود کہ نسخہ مذکور بر علامہ جلال الدین سیوطی متوفی ۹۱۱ھ خوانندہ و باستذکار علامہ سیوطی بود مقابلہ کردہ شد و آں عبارت اینست:-

قوبلت و صححت تصحیحا کما علی ایدی الجلال السیوطی فی مجلس اخرہا یوم السبت لثمان عشر شہر جمادی الاخری سنۃ ست و سبعین و ثمانمائۃ.

حاجی خلیفہ در کشف الظنون تحت لغت منہاج الاصول علامہ بیضاوی بہیچ شرحت از شروح منہاج ذکر ننمودہ و بنظر ہر تا حال این کتاب چاپ ہم نشدہ.

شرح منہاج

واصول فقہ مخزون نمبر ۱۴۔ این ہم شرح منہاج بیضاوی است کہ
سنہ ۵۹۹ھ بمصد و نود و نہ ہجری۔

و بنا بر اسم مصنف علی بن احمد است چنانچہ از عبارت خاتمہ ہم می شود
قد فرغ من تسویدہ الی ابیض بفیض الملک الفیاض یوم الاثنین
احدی عشر صفر ختم اللہ بالخیر والظفر اضعف عباد اللہ ابن
احمد علی بن احمد غفر لہ اللہ الملک الواحد الاحد سنہ ۵۵۵ھ والحمد للہ
اولاً واخراً وظاہراً وباطناً۔

و بر ورق خاتمہ بر حاشیہ نوشتہ۔ قوبل بالاصل من اولہ الی اخرہ
بقدر الوسع والطاقۃ۔

و این شرح ممزوج المتن ست بر متن خطوط عرضی بر سے متوان متن
از شرح کشیدہ۔

اوراق کتاب جز یکصد و ہشتاد و پنج۔ و سطور فی صفحہ بفدہ۔ خط عامہ
بقدر، و تا حال باب نشدہ۔ و در کتب خانہ بانکی پور و رام پور و برٹش میوزیم
موجود نیست۔

الفوائد المدنیہ

فی الرد علی من قال بالاجتہاد والتقلید فی الاحکام الالٰہیہ

تصنیف محمد امین بن محمد شریف استرآبادی متوفی سنہ ۱۰۳۳ یک ہزار و سی و سہ ہجری می باشد۔ موضوع کتاب رد بر مبنائے اصولیین است۔

مصنف علامہ در فرقہ شیعہ اول شخص است کہ فرقہ شیعہ را بر فیاری و اصول غیر مودہ و مذہب اخباری ایجاد کردہ قبل او این تفصیل در مذہب شیعہ نبود چنانچہ در مذہب اہل سنت و جماعت۔ مقلدین و غیر مقلدین ہستند۔ ہمچنان در مذہب شیعہ اصولیین مثل مقلدین ہستند و اخباریین مثل غیر مقلدین

آغاز کتاب این ست:۔

اما بعد حمد اللہ باعث البین و ناصب ارواد [illegible] و الصلوۃ و السلام علی سید المرسلین و علی اصحابہ [illegible] و علی ائمۃ الطاہرین المطہرین الحافظین الدین [illegible] و قرنت الاصوین علی معظمہ اصحابہم و استقرت حقائقہم [illegible] من قرائنہا بہم و تحلب الاحادیث المنقولۃ عن العترۃ الطاہرۃ [illegible] اسلوب من حمل مرواتہا العارفین بحقائقہا الواصلین الی دقائق [illegible]

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ در فن اصول فقہ مرقوم ۴۰۱ محفوظ ست بخط نسخ ماخذ از کتوبہ سال یکہزار و پنجاہ و ہشت ہجری است۔

جلد صفحات آن ۲۰۰ دویست و نوزدہ سطور فی صفحہ ۲۲ بیست و دو

در خاتمہ کتاب این عبارت مرقوم است:۔

وکان الفراغ من نسخه یوم الاحد عشرین شهر جمادی فی سنة ثمان وخمسین بعد الالف من الهجرة النبویه والحمد لله اولا واخرا وظاهرا وباطنا۔

قال علامہ مولانا سید اعجاز حسین در کشف الحجب ذکر فوائد المدنیہ فرمودہ۔ چنانچہ گفتہ۔

الفوائد المدنیہ فی الرد علی من قال بالاجتهاد والتقلید فی الاحکام الاهبر لمحمد امین بن محمد شریف الحسینی البادی الاخباری المتوفی بمکة فی السنة الثالثة والثلاثین بعد الالف هو اول من فتح باب الطعن علی المجتهدین وقسم الفرقة الی جبة الی اخباری ومجتهد رتبه علی مقدمة واثنی عشر فصلا وخاتمة فرغ من تصنیفه فی شهر ربیع الاول سنة احدی وثلاثین بعد الالف بمکة المشرفة المعظمة زادها الله شرفا وتعظیما۔ اولہ اما بعد حمد الله ناعت النبیین وناصب الاوصیاء المعصومین الخ۔

قوانین الاصول

در اصول فقہ تصنیف ملا ابو القاسم بن الحسن القمی شیعی است کہ در سال یکہزار و دو صد و پنج ہجری از تصنیف آں فارغ شدہ۔

کتاب مرتب است بر مقدمہ و چند ابواب و خاتمہ۔ اوائل اینست:۔

الحمد للہ رب العالمین والصلوٰۃ والسلام علی محمد وآلہ اجمعین اما بعد فہذہ عجالۃ فی الاشارۃ الی بعض القواعد الاصولیۃ ورسالۃ فی تحریر من مبانی المسائل الفقہیۃ کتبتہا تکون تذکرۃ لنفسی والطالبین وذخیرۃ یغتنمہا ویستفع بہ یوم الدین الخ۔

کتاب مذکور در میان طلباء و علماء داخل و سائر و شریک درس علماء عراق و ہند می باشد۔ و چند بار در ایران چاپ ہم شدہ۔

نسخہ قلمیہ آں کہ در کتب خانہ آصفیہ بہ نمبر ۱۴۱ فن اصول فقہ موجود است بخط نسخ متوسط۔ از آخر ناقص است۔

جزو صفحات ۲ ۵ ۔ وسطور فی صفحہ نوزدہ۔ ۱۵

در بیست شان و علو مکان و تبحر و تبحر مصنف علامہ در علوم بس از عبارت نجوم السماء فی تراجم العلماء تصنیف مولوی مرزا محمد علی لکھنوی نیز ظاہر است کہ چہ قدر مراتب جلیلہ و کمالات عالیہ در او جمع شدہ بود۔ [illegible] تیز در فروغ و اصوں از و بظہور آمدہ و بہ عبارت نجوم السماء۔

مصنف القوانین میرزا ابو القاسم بن الحسن القمی الجیلانی المشہور بمیرزا قمی بجیم فارسی و یائے موحدہ و تاء فوقانی از آخوندہ قریہ ایست از قرائے قم و ولادت میرزا ہمانجا واقع شد لہذا بقمی و جیلانی مشہور شد

پدرش از اهل گیلان است حال علم و فضل او زبان زد اقاصی و ادانی است و از
تحریر و تسطیر این عبد معترف به تقصیر مستفنی تحصیل علوم بخدمت اکابر علماء و فقهای عصر
از حضرت استاد الکل آقا باقر بهبهانی نور الله بدرجه قصوای فضل و اجتهاد مرتبه علیا
فائز و در شاگردی صاحب گردید تصانیف او در غایت دقت و متانت است مشهورترین
آنها کتاب قوانین الاصول فی اصول الفقه است و کتاب جامع الشتات در جوابات
مسائل متفرقات آخر ابواب فقه مبسوط و ضخیم است و از دست حواشی بر
قوانین در اصول کتاب مشرق تهذیب الاصول و کتاب مناهج الاحکام و کتاب
غنائم الایام در فقه و رساله فارسی در اصول دین و رساله در جواب مسائل متفرقه
و کتاب معین الخواص و رساله مرشد العوام فارسی در عبادات
و غیر ذلک و جمعی کثیر از علما اند سید محمد مهدی بن سید محمد رضا حسینی و اجازه شیخ
حسین بن شیخ جعفر نجفی به این لفظ ستده ... شیخنا المعظم و العالم المقدم
... الفاضل المحقق و النحریر المدقق مبین قوانین الاصول و مناهج الفروع
... حسین بن الامام الفاضل الحبر العالم التقی قدس الله روحه
و نور ضریحه.

بعد از وفات سید علی طباطبائی به نوصد و سی و دو قمری زمام
ریاست فتوی فرع از تصنیف کتاب قوانین در سنه نهصد و سی و دو قمری اتفاق افتاد.

کشف الاسرار
علی
اصول البزدوی

فی

در فن اصول فقہ بزبان عربی تصنیف شیخ فخر الدین عبد العزیز بن محمد
المتوفی سنۃ ثلاثین وسبعمائۃ۔

باب مذکور در مصر بہ سنہ ۱۳۰۸ یکہزار و سہ صد و ہفت ہجری در چہار مجلد کہ
مجموع صفحات آن یکہزار و پانصد و بست و یک صفحہ ہست چاپ شدہ۔
نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۱۰۰۰ فن اصول فقہ مخزون است
باب ہفتم است کہ از باب [illegible] شروع می شود و باب [illegible]
[illegible] مجلد اول مجلد قلمی از صفحہ ۵۸۶ شروع می [illegible]
[illegible] پس بایں حساب این [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مدارک

شرح منہاج الاصول

اصل منہاج الاصول فقہ تصنیف علامہ ناصر الدین عبداللہ بن عمر بیضاوی متوفی ۶۸۵ھ خمس وثمانین ستمائۃ است۔

علمائے اعلام و فقہائے کرام ہمیشہ بشرح وحواشی آں پرداختہ نوادر و نکات آں را بپرائے عوام نازل فرمودہ۔

ما ہم خواستیم کہ ایں مختصر مشروح مشتدرہ وحواشی مفیدہ برائے آں ایجاد کردیں مدارک را اگر خدا خواہد و بتوفیق او ہمت بندیم۔

مدارک از تصنیفات خواجہ حافظ الدین ابوالحسن علی بن ابوالخیر النجار الحنفی الواعظ بالحرم الشریف النبوی است در سنہ نہصد و شانزدہ ہجری از تصنیف فارغ شد۔ اول کتاب ان ہست

نسخ من الحد ... من خصه کو ... من طریقت اور ... عدد ... صلاۃ ... صد ... آمد ... مجلس کہ ... عوام الفرض محمد ... ہر سو جرد ... سیما ... صد ... الاباحۃ المجتبی وہ ... الرقی وخصیدا ... الطیبین من ... الوصی ... بہ ... لحین من ... وہ ... بر ... من ادبہ ... فہ ... ہست ... ہست ... ہست

تمہ ذلک والمنۃ للہ تعالیٰ وفرغ من تالیفہ یوم الاثنین خامس عشر جمادی الاخرہ سنۃ سبعۃ عشر وتسعمائۃ علی ید مولفہ سیدنا ومولانا وشیخنا الامام العالم العلامہ شیخ العارفین وعمدۃ السالکین ومربی المریدین وسید العلماء والعاملین ومفتی المسلمین مولانا الدین علی بن ناصر الدین الشافعی الواعظ بالحرم الشریف نفعنا اللہ بہ وبکتبہ فی الدنیا والاخرۃ والحمد للہ رب العالمین۔

حال کتابت ناتمام بترتیب مردم نیست۔ مگر [illegible] عبارت خاتمہ کہ سابق نگاشتہ شد کہ این شرح در حیات مصنف منتشر شدہ۔

[illegible] ۲۹ [illegible] و مشہور فی مغربیت وشمشیر۔

المستصفیٰ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شرح مختصر المنار

تصنیف شیخ جمال الدین عمر بن محمد [illegible] الحنفی شرح احمدی
بہترین و متداول اصول فقہ کتاب [illegible] ہست کہ مدارس درس
نوشتہ شدہ یا بعضی ضمیمہ در کشف الاسرار [illegible] آں تحریر شدہ و بیشتر
انظار علمائے اعلام بودہ۔

شرح موجودہ کتب خانہ آنجہانی [illegible] فن اصول فقہ خوانند عرب
نہایت سہل و خوش عبارت حواشی مفید کہ بر شرح مصنف متداول ہیں
[illegible] عمر بن محمد بن عبد الرحمن۔
آخر صفحہ ۳۹۶۔ ستور فی صفحہ دارد۔
اما ترجمہ مختصر المنار بدیں وجوہ مرغوب فی طبیعت، مختصر تصنیف
محمد بن عبد الرحمن مذکور است۔

نہایۃ الاصول
الی علم الاصول

تصنیف علامہ جمال الدین حسن بن یوسف بن علی بن مطہر الحلی متوفی سنہ ۷۲۶ھ
سنہ وعشرین وسبعمائۃ در علم اصول فقہ مصنف علامہ حسب التماس فرزند خود فخر الدین
ایں کتاب تصنیف نمودہ اول کتاب ایں ست۔

الحمد للہ المتقدس بوجوب وجودہ عن الاشباہ والنظائر
والاضداد المتنزہ بجلالتہ عن الاحجاب والامثال والاتراب الذی
عن ادراک کمالہ بصائر اولی الالباب وحسرت عن الاحاطۃ بکنہ
جلالہ ابصار ذوی النہی والصواب مرہب الارباب ومسبب الاسباب
ومسبب سوال الطلاب الحکیم الکریم الوہاب الغفور الودود التواب
المتفضل المتعطف الاواب ذی المبدا والمآب الذی وصل التواب
ورفع منازل اھلہ علی غیرھم بغیر شک ولا ارتیاب ومضاعف
ثواب من اھلہ بنص الکتاب جاعل قولھم ادعیۃ لما یرد عنہ من عبادہ
ومرتع مدادھم علی دماء الشھداء فی میزان الحساب وصلی اللہ
علی سیدنا المصطفی [illegible] الذی [illegible] الی اللہ الطاھرین الاخیار
الابرۃ الاخیار صلوۃ یتعاقب الاعوام والاحقاب۔

کتاب مرتب ست بر چند مقصد و در ہر مقصد چند فصول ست۔

نسخہ کتب خانہ [illegible] بخط شیخ
[illegible]

در آخر نام مکاتیب وسال کتابت رقوم نشد

مخفی نماند کہ جناب خال علامہ در کشف المحجوب نام این کتاب نیج الوصول الی علم الاصول تحریر فرمودہ مگر نسخہ موجود کہ ایں وقت بدست حقیر است در خطبہ آں نام کتاب نہ نیج الوصول الی علم الاصول نوشتہ است غالباً نسخہ کہ پیش نظر جناب خال علامہ بود ایں نام بر آں اوصاف نوشتہ باشد و عبارت خطبہ ایں است

یقول الواصل الی علم الاصول محمد بن الحسن بن محمد بن فرقد الشیبانی المصری الحنفی امتعہ اللہ تعالیٰ بالعلم وشرفہ بالعمل وجعلہ من السعداء الذین وفقہم اللہ لما یحبہ ویرضاہ من الاعمال الصالحۃ وجعلہ من الذین ہم من خشیۃ ربہم مشفقون والذین ہم بآیات ربہم یؤمنون والذین ہم بربہم لا یشرکون والذین یؤتون ما آتوا وقلوبہم وجلۃ انہم الی ربہم راجعون اولئک یسارعون فی الخیرات وہم لہا سابقون وقد سألنی بعض من یعز علی اجابۃ سؤالہ ان اجمع لہ کتابا فی اصول الفقہ یشتمل علی ذکر الکتاب والسنۃ والاجماع والقیاس وما یجب علی العلماء والمتعلمین من الاشتغال بہا والاہتمام بہا وذکر ما یجب علی العلماء من التعلیم والتفہیم وما یجب علی المتعلمین من الاستماع والتفہم وذکر ما یجب علی المفتی والمستفتی وذکر ما یجب علی القاضی والشہود والخصوم وذکر ما یجب علی المفتی من الاجتہاد والاستنباط وذکر ما یجب علی المستفتی من التقلید والاتباع وذکر ما یجب علی القاض

نهاية السؤل
فی شرح منهاج الاصول

در علم اصول فقہ تصنیف علامہ جمال الدین عبدالرحیم بن حسن الاسنوی متوفی سنہ اثنین وسبعین وسبعمائۃ ہجری۔ اول کتاب۔ الحمد للہ الذی مہد اصول شریعتہ بکتابہ القدیم الازلی۔

درین کتب خانہ دو نسخہ موجود ست و در فن اصول فقہ بر نمبر ۲۴ و ۷۸۔ مخزون نسخہ مخزونہ نمبر ۷۸۔ مکتوبہ بمقصد و ہشتاد و سہ سال تجربست۔ یعنے دو سال بعد وفات مصنف نوشتہ شدہ خط نیقرا نام کاتب لطف اللہ بن محمد الخبوشانی الخراسانی۔ جملہ صفحات این نسخہ سہ صد و بست و نہ صفحہ۔ سطور در ہر صفحہ بست و پنج۔

نسخہ مخزونہ نمبر ۲۴۔ خوشخط بخط نسخ مکتوبہ یکہزار و ہفدہ ہجری ست۔ نام کاتب یوسف بن شیخ احمد بن عبداللہ بن درویش بن علی بن حسن المکی بابن علل البعری البہائی الشافعی الاشعری۔ جملہ صفحات پانصد و بست و سہ صفحہ۔ و سطور در ہر صفحہ بست و چہار کتاب مذکور بظاہر تا حال چاپہ نشدہ۔

جمال الدین ابو محمد عبدالرحیم اسنوی از شیوخ شوافع بودہ و تصانیف متعدد دارد۔ در ششصد و چہار ہجری ولادت یافت و تحصیل علوم از علامہ تقی الدین سبکی و زنجانی و قونوی و ابوحیان وغیرہ نمودہ۔ در ادب اصول و عروض کامل و در فقہ ماہر بودہ و سے آخر کبار شوافع است۔ مہمات وجواہر و شرح منہاج و التنقیح وغیرہ کتب از تصانیف اوست۔ بماہ جمادی الاولی سنہ ۷۷۲ وفات یافت کہ مذکور فی محبوب الالباب۔

آداب الرسائل

تصنیف عبدالرحمن بن عیسی بن حماد الهمدانی متوفی سنه ۳۲۰ سیصد و بست و هفت هجری است. نسخه موجوده کتب خانه آصفیه بخط عرب تا بر بر کاغذ گندم کتوبه بست و سوم ماه ذیحجه سال هفتصد و شصت و یک هجری است

کاتب نام خود بر اول و آخر نوشته ما همین نوشته است

کتبه شخص اذا حصل بمعروف و اداب لو یذکر کتاب

موجود است در فن انشا نمبر ۳۱۸

جمله اوراق کتاب شصت و هشت. و مسطور فی صفحه سیزده. اول کتاب این است

الحمد لله الذی جعل کل شیء من نعمه مضافة الی سائر نعمه

و صلی الله علی محمد صفوته من خلقه و علی الطاهرین الاخیار من آله الخ

موضوع کتاب انشا و اداء عبارت عربی است. و کتاب مرتب است

بر ابواب. مگر تعداد ابواب در شروع نبوده. برائے هر مطلب یک باب

مقرر نموده چنین می گوید:

باب اصلح الفاسد.

پس درین باب الفاظ متعدده نحکم مترادفه بجائے صلح الفاسد

مستعمل آمده علی سبیل البدلیة توان شود ذکر نموده. چنانچه گفته:

یقال هذا لان الشعث وضم الشتی الخ

مضمون کتاب بعد خطبه از همین باب صلح الفاسد شروع کرده

تا کتاب بر باب. یقال صربت الشیء اذا بعثه و نثرته اذا اسقط

و بعض الشیء کله و بعض الشیء بعضه قول الله تعالی لا یبقی و لا یذر

تختلفون فيه اى كلكم ويكفر بعضكم بعضا قال الله تعالى وانا وديت من كل شيئ اى بعضا انتهى۔

کتاب مذکور تا حال بچاپ نشده و در کتب خانه برلن میوزیم هم وجود ندارد و در فهرست کتب خانه فدیوی مصر یهم موجود نیست و در مصر و شام هم وجود ندارد۔

و عظمت و بزرگ و علو شان و رفعت و مکان جناب رحمن بن یعقوب بس در کتب تاریخ در حال مذکور است۔

سحر البلاغہ

تصنیف ابو منصور عبد ملک بن محمد ثعلبی متوفی ۴۲۵ھ طبع دوم [illegible]

[illegible] بہ زبان عربی کتاب مشہور و معروف و بدست مردم متداول

[illegible]

سحر موجود در کتب خانہ آصفیہ بخط عرب کتابت ۸۲۱ھ مشتمل بست و سہ باب

کتابت و برنہج فن شانخزان۔

[illegible] علی رتاسک بن خلکان وغیرہ موجود و مذکور است۔

مکاتیب عربیہ

بعضے رقعات مولانا استاذی مفتی سید محمد عباس لکھنوی متوفی سال ۱۳۰۲ دویصد و شش ہجری است کہ بنام مجتہدین عراق و دیگر علماے اعلام واجب خود تحریر نمودہ۔ درین خطوط علاوہ آں مکاتیب است کہ در کتب شان نقل مذکور نہ شدہ۔ ہر خطوط را غالباً مولوی سید محمد مہدی مصطفی آبادی نقل کنانیدہ۔ مکاتیب مذکورہ بخط شیخ نہایت خوشخط بخط مولوی سید معصوم علی ہست کہ بندہ بخوبی سواد خط شان می شناسد و درین موصوف خدمت مولانا و استاذی و مخدومنا سید محمد حسن نیز بودند و کار تبیض و تصفیہ مسودات سپرد او شان بود و او شان مرد فاضل و فارغ و متصف بصفات حسنہ بودند و

ہمین مکاتیب بعض خطوط نوشتہ جناب مفتی صاحب از طرف سلطان العلماء سید محمد مجتہد لکھنوی است کہ بنام مجتہدین کربلا و نجف اشرف وغیرہ برائے تعارف مولانا سید محمد حسین و سید محمد حسین صاحب ترا ہمراہ وقت سفر عراق تحریر فرمودہ بودند۔

اوّل ایں نسخہ چنیں است۔

عنبًا بانبہت وھی ام الاولاد وثمرۃ الافراد وحاسۃ الحسن والاحفاد
وبوکان اسماء کمثل عذری ۔ لقضیت ان آتی الرجال
وما ان بیت اسمہ اشمس جاء ۔ وذات سریر محرسنہ لان
وخاتمہ چنیں است:۔

بقی ان ھذا ھی العھد القویم والحبل الرکین من ابرامہ التحصن بکنہ
ہمراہ اوراق بست و شش ۲۶ دستوری صفحہ بودہ
نسخہ مذکورہ بر نمبر (۳۰۸) فن انشاء در کتب خانہ آصفیہ موجود است

مکتوبات قاضی عبدالرحیم

بزبان عربی نہایت خوشخط بسبط حسب کاغذخان بالغ مجدول بہ جدول طلا در جملہ اوراق ۱۲۰۱ و سطور فی صفحہ پانزدہ ۱۵۔

در فن انشا بر نمبر ۵۳ در کتب خانہ آصفیہ مربوط ست اوّل کتاب این است:

الحمد للہ الذی علی نعمتہ وصلی اللہ علی خیر بریتہ و علی الائمۃ الطاہرین من صحبہ وعترتہ الخ۔

در تمامی کتاب یکصد و دہ خطوط و مراسلات ہست و تفصیل آں بعد خطبہ چنیں مذکور است۔

تہنیت نامہ بہ والیان و عاملان حکومت۔ ہشت خط (۸)

تہنیت عافیت پنج خط (۵)

جواب خطوط تہنیت سہ خط (۳)

تہنیت ولادت سہ خط (۳)

تہنیت فتح بلاد سہ خط (۳)

تہنیت فتح لشکر چہار خط (۴)

سفارش شش خط (۶)

تہنیت اعیاد شش خط (۶)

تہنیت سال نو سہ خط (۳)

خطوط مع ہدایا و تحف سہ خط (۳)

جواب خطوط وصول شدہ مع تحف و ہدایا سہ خط (۳)

تعزیت نامہ شانزدہ خط (۱۶)

خطوط بنام حکام مرفی رخ شد، و از عهدهٔ بدے خود بیا رخط ۴۰

خطوط بنام سرداران لشکر و خط ۴۰

خطوط بنام حکام کہ جدا فراغ از خدمت باز و بہ بخدمت نامور مقرر شدند و خط

تہنیت نامہ تبدیل مکان سہ خط ۴۰

شکایت و معاتبہ ہفت خط (۷)

متفرقات شش خط ۰

تہنیت برائے خلاصی از جنگ و قتال سہ خط ۳

تہنیت جان بری و سلامتی بعد فتادن از دست چہار خط ۴۰

خطوط ہمراہ تحف و ہدایا بخدمت سلطان ہمہ شمشیر ہمہ سپر ہمہ جوہر ہمہ

تہنیت سلامتی از دشمنان پنج خطوط ۵

ترجمہ قاضی عبد الرحیم باوجود شخص بدست نیامدا از خود کتاب چنین معلوم

و مصنف در سال سہ صد و پنج ہجری یک خط بنام قاضی باجفہ مذری زہری تہنیت

فتح و بر عہدہ و جلیہ قضا، مکہ معظمہ زادہا اللہ شرفا و تعظیما نوشتہ خط مذکور بر صفحہ

اولین ورق ہشت دوچہارم موجود است و خط شود و در آخر کتاب این عبارت

نوشتہ است:۔

وقع الفراغ من تحریر ھذہ الرسائل بمکۃ المعظمۃ المکرمۃ زادھا اللہ

تعظیما و تکریما فی شھر ربیع الثانی عن ید العبد الراجی حسن العمدی غفر

ذنوبہ و ستر عیوبہ و ختم بالحسنی و سعد بالجنۃ النبویۃ علیہ افضل الصلوٰت

و اکمل التحیات اللھم اغفر لہ و ارحمہ و تجاوز عنہ و جمیع المومنین و المومنات

و الحمد للہ رب العالمین۔

مناہج التوسل
فی مبانج التوسل

بزبان عربی در فن انشا تصنیف عبدالرحمن بن محمد بن علی بن احمد الحنفی مذہبا
ابشتی متوطنا متوفی سنہ ہشتصد و پنجاہ و ہشت ہجری است۔ اول کتاب
این است۔

ربنا افتح بیننا وبین قومنا بالحق وانت خیر الفاتحین الخ۔

کتاب مرتب است بر چہل و شش لطیفہ و در ہر لطیفہ یک نکتہ مذکور می کند
و بعد لطیفہ یک نکتہ و یک حکایت می آرد۔ کتاب خوب است حکایات مفیدہ
مفیدہ جمع نمودہ۔

نسخہ موجودہ مرتب نانہ آحنفیہ کہ بر منہاج فن انشا مرتب است بخط نسخ معمولی
متوسط یکہزار و شصت و نہ ہجری است۔

جملہ صفحات یکصد و یازدہ۔ سطور فی صفحہ پانزدہ۔

عاجی خلیفہ در کشف الظنون ذکر این کتاب نمودہ

آداب عالمگیری

شیخ محمد صادق مطلبی النسب وحنفی المذہب متوطن انبالہ متوفی سنہ ۱۱۲۹ یکہزار ویکصد وبست ونہ ہجری در سنہ ۱۱۱۵ یکہزار ویکصد وپانزدہ ہجری نبوی ایں کتاب را لباس کتابے پوشانیدہ۔

مکاتیب ومنشآت منشی ممالک شیخ ابوالفتح عنایت اللہ مخاطب بہ قابل خان ازجملہ عہدداشت از طرف شاہزادگان وامرا وحکام بخدمت بادشاہ عالمگیر نوشتہ و فرامین عالمگیر بادشاہ کہ بنام شاہزادگان وامرا وحکام وصوبہ داران کردہ بودہ بیکجا جمع نمودہ۔ در آخر یک ضمیمہ حالات شاہجہان وجنگ وجدل پسران وتعداد اولاد تیموری از ذکور واناث وولادت ووفات ہریک در قلم خود نوشتہ الحق نمودہ

نسخہ کمیاب وقابل کمال قدر است۔

اول کتاب این است۔ خداوندا علیم حکیم خرد بخش سخن آفرین لطف۔

دریں ست خانہ دو نسخہ قلمی آں برنمبر ۸۹ ۲۵۴ فن انشا موجود ست۔

نسخہ اول کتوبہ سنہ ۱۱۱۶ یکہزار ویکصد وشانزدہ ہجری قمری در ۱۰۲ صفحہ است ہر صفحہ بست سطر مرسجیت کاغذ نوشتہ خط آں نستعلیق معمولی۔ جملہ اوراق چہار صد و نود و چہار سطوری صفحہ بست ویک۔ در آخر ہمیں نسخہ ضمیمہ مذکور است کہ ضمائم کردہ فرزند صادق موصوف است۔ صفحات ضمیمہ نود و ہشت وسطور ہر بست ویک

نسخہ دیگر برنمبر ۲۹۴۔ مربوط است بخط شفیعہ خوشخط جملہ اوراق سہ صد و نود و دو سطر فی صفحہ بست ویک۔ کتوبہ سنہ ۱۱۸۵ یکہزار ویکصد وہشت و دو ہشت ہجری بخط حیات علی ایں نسخہ ضمیمہ نیست۔ ہر مکاتیب ومنشآت شیخ ابوالفتح منشی الممالک خود کردہ۔

انشائے غلام قادر نیرنگ

عارف قادر نیرنگ مخاطب بہ توسل حسین خان [illegible] کی قرین وشقہ بات [illegible]
کہ از طرف سلطنت و دیگر امراء عظیم و خطوط بنام احباب و [illegible] نوشتہ بود در یک مجموعہ
جمع نمودہ کتاب را بر شش پیوستن منقسم نمودہ۔

پیوستن اول نامہ کہ کابر و علی مرتضیٰ علیہ السلام نوشتہ۔

پیوستن دوم بعض از آن نسخہ ہا و طبقہ۔

طبقہ اول اہالی روزگار بجہ عرضی کہ کیفیاد حسب [illegible] اعلیٰ
بارگاہ رسال داشتند۔

طبقہ آخری زمرہ مساکین و ضعفا جان حضرت و توانگران سرمایہ جواہر
بقدر احتیاج نگاشتہ۔

[illegible] سوم در ثبات [illegible] جہہ بزرگان [illegible] ترتیب کردہ
پذیرفت۔

پیوستن [illegible] و توقیعہ [illegible] تعلق [illegible]

پیوستن پنجم [illegible] تضایات روزگار سلف و اسلاف خود [illegible]

پیوستن ششم عبارات متفرق و بیانی و مقدمات متعلق [illegible]
عبارات مصنف و شرائف و نکات انشائی پیوستہ [illegible]

آن کتاب این ست:۔

[illegible] بیش خود عجز نمود و در ساعت [illegible] بیش کہ بیان [illegible]
[illegible] و [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible]
مانند حروف املا سکوت آمیز الخ"

نسخه مخزونه کتب خانه آصفیه که بر نمبر ۳۲۲ فن نشا مربوط است بخط جمی

صفات

تعداد اوراق یکصد و بست و پنج - و سطور فی صفحه دوازده -

خزانه مرتب و سند کتابت در قید نیست

تہنیت نامہ

تصنیف و تالیف ولی محمد است کہ در ہمین حیدرآباد دکن مکاتیب نوشتہ خود را جہتی از طرف خود بخدمت صاحبان و اجلہ زمان و جہتی از طرف صاحبزادہ جہ از جہت ترتیب نظام مکاتیب آصفی و نیز ہمہ اوراق مکاتیب و غیرہ و غیرہ اوراق مختلف نوشتہ بود جمع نمودہ۔

اول کتاب در مبادی کمال و کتابت و صفت و حیلہ تقریر و صاحب تحریر می توانند آورد الخ۔

کتاب مرتب بر دو باب است۔

باب اول در تہنیت نامجات۔

باب دوم مشتمل بر عرائض و مراسلات۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۱۹۴۔ فن انشاء مرقوم است بخط خوش شیخ محمد علی ولد شیخ حسین آباد فرخندہ بنیاد در سنہ ۱۲۵۰ یکہزار و دو صد و ہفتاد تحریر نوشتہ شدہ۔

جملہ صفحات یکصد و چہل و یک (۱۴۱) و سطور فی صفحہ ہفت سطر۔

چمنستان سخن

تصنیف منشی بندہ علی عطا وقدر خان بہادر بن شمشیر علی سال تصنیف ۱۲۳۴ھ یکہزار دوصد وچہل وچہار ہجری۔ نام تاریخی باغ ارم مصنف از دابستگان میر غلام علی خان بہادر عتماد الدولہ عمدۃ الملک اکبر جاہ بن میر نظام علیخان بہادر آصف جاہ قدس سرہ بودہ۔

مقال کتاب۔ "حمد بیحد وثنائے بیعد مر خالق صمد واحد را می سزد"

کتاب مرتب است بر چہار فصل۔

فصل اول۔ در داستان عجائبات علم وحفظ وحکایات جدیت آیات۔

فصل دوم۔ در احوال عبارت وانشا ومکتوبات ومعلومات ومراسلات۔

فصل سوم۔ در دستور عمل مقدمات ملکی

فصل چہارم۔ در ضوابط وقرائن در بار وادب وآداب۔ مدارج القاب۔

کتاب خوب است جامع قواعد وقوانین دربار آصف جاہی۔ ودر آخر کتاب اسامی شریفہ امرا واعیان دولت وعہدہ داران سلطنت آصفیہ آنرا بترتیب حروف تہجی بیان کردہ۔

در فرخ نشاہر نمبر (۲۱) مخزن ست۔ تا حال چاپ نشدہ

حسن و عشق

تصنیف نعمت خان عالی نام اصلی میرزا محمد فرزند حکیم فتح الدین شیرازی متوفی ۱۱۲۱ھ۔

شروع کتاب این است:-

"حمد بیحد احدے را سزاوار است کہ ریاض بدن را بآب روان ہر دم تازہ و خرم نگہ دارد عشق و عشق را زیور حسن کردہ و درود معتمد ہی را روا است کہ علم و عقل را پیرایہ و عقل اور اسرمایہ الخ"

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ در فن انشا بنمبر ۸۰ امتیاز است نسخہ پاکیزہ تعلیق خوش ہر دو زبین بہ لوح و جدول و در سیاہ سطور ہمہ مزین پطلا۔ خوشخط متعلیق بخط ہدایت کاغذ خان بالغ۔

جملہ اوراق بست و دو۔ و سطور فی صفحہ یازدہ۔

ہر کاتب ہدایت اللہ فتحی نقاد شیرازی

سال کتابت تحریر نیست۔ اما نوشتہ کہ نزدیک صد سال نسخہ ہذا

ترجمہ نعمت خان عالی۔ تذکرہ قتل رعنا وغیرہ موجود است و بدون ہیچ

سوانح و محبوب الوطن ترجمہ شان نوشتہ و در مدح شاہ افتخار است سنت گوید

سرور و باغ خورجہ کنار دریاست روی مرغزار است و صوبہ ہیچ بہار

بانی نعمت حیدر آباد شنیدہ کہ در زمرہ مومنان است آبادی حیدر آباد دکن

تمام و وقف ہمہ از آنجا ثابت شنیدہ است۔

دستور العمل آگہی

شقہ ہفت خاص کہ بعبارت گرامت اشتہار پناہ محمد اورنگ زیب عالمگیر بادشاہ بنام ملفوظ صاحبقران ثانی شاہجہان و دیگر شاہزادگان عالی اقتدار و وزرائے عالی مراتب و امرائے والا مناقب اصدار یافتہ حسب فرمایش راجہ بیں در سال یکہزار و یکصد و پنجاہ و ششم ہجری جمع نمودہ بنام دستور العمل آگہی موسوم ساخت۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ سنہ ۱۱۱۲ فن انشا خط خوب و بخط شفیعا نستعلیق خوب

چہل ورق ہشت سطر دو۔ دستوری صفویہ دو۔ مکتوب ۲۱۶ یکہزار و دویست و شانزدہ ہجری حقہ محمد وجیہ شاگرد میاں محمد شاہان۔

کاتب در خاتمہ نام این کتاب کلمات طیبات نوشتہ۔ آں سہو است چہ کلمات طیبات نام کتاب دیگرست کہ آں را منشی الممالک عنایت اللہ خان بن میر نور اللہ در سنہ ۱۱۳۱ یکہزار و یکصد و سی و یک ہجری تالیف نمودہ و دستور العمل آگہی بعد بست و پنجسال کلمات طیبات در سال یکہزار و یکصد و ہشتاد و ششم جمع شدہ۔

رقعات ابوالفضل

در اوراق اول خرخ داشت شیخ ابوالفضل علامی الملقب بسنه وزیر
محمد اکبر بادشاه غازی بزبان فارسی که بنام سلطان مراد بن خانه همراهان نوشته بود۔
مشتمل بر چندین حکایات بزرگان مآثر و نصائح و پندکه سزاوار یادگار بزرگ
کرده بهسے یزدیست۔ و بعد ازان در اوراق آخرین نامهٔ نادر شاه ایران است
که بنام حاکم مکه معظمه مندرستان نوشته شاه بادشاه غازی که نیش از زبانی بلی محبوب
ایشان نه سیاه دبود۔

نسخه کتب خانهٔ حنفیه که برنمبر (۱۰) فن انشا مربوط است بخط شفیع محمد
کاغذ خان بابغ لوح دمین السطور خطائی بقلم میر محمد حسین خان عطار مرتبع قرنکھنؤ
در سال بکهزار و نود و نه تجری سنه ۱۰۹۹ ہ بزمانه حکومت نواب سعد الله دحسب
فرمائش رجیکیٹ راست نوشته شده۔

مال کتاب این سست:-

کترین دعا گویان صمیمی ابوالفضل مبارک آنکه خصوصاً ملحق حقیقت و مجازی
روز بروز تحت دولت حضرت شاهزاده کامگار نامدار عالمیان گردون قدر
گردون یاسے فتوت گوسر کمل دولت فرید دوستان خاوند و حسان نژاد حقیقت انتساب
گنج سعادت پیرایه نامدار نجیب لقب کامگاری مرکز دائره سلطنت خجسته بخت
تحفه سنه تین هفت غنچه بوستان سخاوت مردمک دیده همت مردان نامدار
دیباچه شاهزاده و اماتبار زاد الله فروه ی سنه عمره مشغول بوده
جمله اوراق کتاب بست و پنج (۲۵) و بطور فی صفحه سیزده۔

و این رقعه مجموعه انشا ابوالفضل که در کتب خانه حنفیه بنمبر (۲۰) فن انشا مرقوم است

رقعات ملا منیر

بزبان فارسی مجموعهٔ مکاتیب و خطوط وغیره است که ملا منیر در عهد شاهجهان از طرف میرزا جعفر المخاطب به سیف خان پسر ابوالحسن آصف خان ولد میرزا غیاث بیگ اعتماد الدوله انشا نوشته بود در سال یکهزار و پنجاه آن را بصورت کتاب جمع نموده. اول کتاب این است:-

بر راز شناسان انجمن پوشیده نماند که مکاتیبی که از زبان خدیو پاک روان سیف خان به بعضی خوانین ستوده آئین نگارش پذیرفته بندهٔ منیر گردیده بود از ممر پریشانی حواس و برهم زدگی خاطر از دیر باز زیر آگنده افتاده الخ

نسخهٔ موجوده کتب خانهٔ آصفیه بر نمبر (۴۴) فن انشا مربوط است خط نستعلیق معمولی. مکتوبات یکهزار و شصت و هفت عجزی است و آنچه در فهرست مطبوعهٔ کتب خانهٔ آصفیه سنه تحریر این نسخه یکهزار و هفده تحریر شده بهوالست.

جلد اوراق نود و نه (۹۹) و صفحات صد و پانزده. عبارت خاتمه این است:-

تمام گردید بتوفیق من قال علم آدم الاسماء کلها منشات منیر روان منیر بدستخط احقر انام محمد امین بن محمد افضل خیر خواه اهل اسلام ساکن قصبهٔ سنور بهره صاف مضافات پنجاب بتاریخ ۲۵ شهر محرم الحرام از هجرت برکاته بر جمیع اهل اسلام روز شنبه وقت نماز پیشین سنه ۱۰۶۷ هجری.

احوالات ملا منیر چنانچه مولوی خدا بخش خان در محبوب الالباب صفحه ۳۹۰ گفته است:-

ملا منیر پسر ملا عبد مجید جیلانی است. لاهور مولد و منشای اوست. در عهد شاهجهان با میرزا جعفر المخاطب به سیف خان پسر ابوالحسن آصف خان ولد

میرزا غیاث بیگ اعتماد الدولہ طہرانی بودہ چون میرزا مزبور بہ نظامت الہ آباد
اختصاص داشت ملا مشائر الیہ ہمانجا اقامت داشت وخوش میگزرانید آخر امر
با اعتقاد خان پسر خورد اعتماد الدولہ مزبور کہ حکومت جونپور داشت ربطی بہم
رسانید و از جود و کرم امیر عالی گہر متمتع برداشت تا اینکہ در ۱۰۵۴ھ در اکبر آباد
بساط حیات در نوشت نعش او را بہ لاہور بردند مدفون کردند۔ در نثر نویسی ید طولیٰ
داشت۔

مکتوبات

حافظ محمد عیسیٰ شاہ خیرآبادی عرف محرم علی شاہ متوفی سنہ.... صاحب بگی یازدہ رقعات است وآن ہم مختصر کہ بہ حیدرآباد دکن بنام میر وجد علی خان صاحب و میان محمد علی صاحب و حسن خان مندوزئی از مقام خیرآباد ضلع سیتاپور صوبہ اودھ نوشتہ بودند۔

اول مکتوبات این است:۔

"رقعہ اول خان صاحب مشفق مہربان کرم فرمائے نیازمندان و جانثاران علی خان صاحب سلامت۔ شیخ الٰہی بخش کہ از عزیزان جناب شاہ تراب علی صاحب کاکوروی ہستند و شاہ صاحب در بارہ روزگارشان بہ فقیر از مبالغہ نوشتند بدیدہ و دانستہ نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ در فن انشا بر نمبر (۳۰۴) مربوط است بخط صحی معمول است۔ نام کاتب و تاریخ کتابت ہم در آخر نیست۔ جملہ صفحات دہ و سطور فی صفحہ (۱۲) دوازدہ۔

وگفتی نماند کہ حافظ صاحب موصوف بہ زمانہ جد چند سال (۱۸۱۰ء) اولین بلدہ و مہار یعنے حیدرآباد دکن ہجرت آمدہ بودند و اکثر مردمان این دیار از امرا و متوسطین وغربا بہ رشتہ ارادت شان منسلک شدند چنانچہ حسن زمان خان ترکمانی حیدرآبادی مصنف قول الحسن و فقہ اہل بیت وغیرہ وغیرہ ہم از خلفائے شان بودند و نیز حبیب علیشاہ کہ از امرا اینجا بودند مرید و خلیفہ شان بودند۔ و مزار حبیب علیشاہ در آبادی جدید بیرون حصار حیدرآباد دکن در محلہ کنول منڈی مع مسجد موجود است۔

مکاتیب بنام شاه عباس صفوی
وجواب آن

این مجموعه مکاتیب عدیده ایست که بنام شاه عباس صفوی و منجانب شاه موصوف نوشته شده اند.

مکتوب اول از طرف عبیدالله خان اوزبک به شاه عباس صفوی نوشته.
مکتوب دوم شاه عباس بنام عبدالله خان، باب صلح.
مکتوب سوم جواب خط علیحده، بنام خود.
خط دوم الی نام شیخ عبدالسلام از لاهور بیارش هند نوشته.
مکتوب شاه طهماسپ که بجواب کار روم نوشته.

شروع کتاب این است:-

مکتوبی که عبیدالله خان اوزبک به شاه عباس نوشته.

بعد از حمد و ثنای خالقی که ارکان سلطنت و قوانین مملکت داری را بمشیت قدیمه خود بنیاد نهاده کتاب جلالت کتاب معالی نصاب شرف صدور یافته بود در زمان خوب و ساعت مرغوب رسید"

این مکتوب در کتب خانه آصفیه کرمتریه ۵۰ قلمی، شامل مکاتیب است بخط نستعلیق معمولی مکتوب بقلم محمد علی اسیر ولد میر محمد زمان تبریزی است. تاریخ کتابت ندارد. ولی از روی قرائن ۱۰۶۰ هجری نوشته است. تعداد اوراق ۱۰۶ و سطور فی صفحه ۱۵ است.

مکتوبات شاہی

تصنیف جائی بحان رسے ست کہ در سال یکہزار و نود و چہار ہجری از تصنیف آن فارغ شدہ۔

اول کتاب این است:۔

بعد از ادائے حمد و ثنائے کارسازِ دو جہان و حامت روائے عالمیان بر ضمیر منیر و خاطر خطیر نامخفی نماند این مجموعۂ بے نظیر و نسخۂ بے عدیل گردآمدۂ رزاق حقیقی روزی [illegible] و نکمت خویش تیش زحلول روح بہ بدن سر انجام حوائج مندہائے خود بہ نکو ترین وجہ می نماید۔

کتاب مرتب ست بر یک دیباچہ و چہار فصل و برائے ہر مضمون مثل نسبت تعزیت وغیرہ یک فصل جدا گانہ قرار دادہ۔ فہرست جو بفصول در دیباچہ مذکور ست۔

بغرض کتاب خوب، ست و نہایت مفید۔

نسخہ موجودہ کتب خانۂ آصفیہ برنمبر (۳۰۱) فن انشا مرقوم ست بخط نستعلیق خوش بر کاغذ عمدہ است در آخر نامہ کاتب و سال کتابت نوشتہ۔ امازخط و کاغذ ظاہر میشود کہ ہر کتاب تقریباً صد سال گزشتہ چو صحت سہ تصحیح و خوانا و سنہ فی صفحہ بست و پنج۔ کاغذ صنعتی کشمیری۔

منشات موسوی خان

ہاشم موسوی کہ مخاطب بہ موسوی خان است در زمان آصف جاہ اول مغفرت منزل متوفی ۱۱۶۱ھ ہجری بخدمت انشا ممتاز و سرفراز بود ہر قدر عرائض کہ از طرف مغفرت منزل خدمت محمد شاہ بادشاہ دہلی نوشتہ شدہ نیز دیگر پروانجات و منشور کہ بنام وزراء و امرا تحریر شدہ مع فرامین شاہی کہ از دلی بنام مغفرت منزل صادر شدہ موسوی خان مذکور درین مجموعہ جمع نمودہ۔

حال کتاب این است:۔

"عمر بیست کہ در دارالانشاے صانع بی رنگ مرد ملک و بدہ قہ ثانی روز و شب سواد حیرت روشن میکنم و بینک چشم تماشا در فن بدایع انشی و قایع معانی [illegible] قدرت بیان ندارم۔"

نسخہ کتب خانہ آصفیہ بر نمبر (۲۲۹) فن انشا مخزون ست بخط نستعلیق عمدہ بستہ صدرالدین نوشتہ شدہ سال تحریر کاتب ننوشتہ۔ اما قدمت خط نزدیک صد سال نہ باشد۔

بتاریخ چہارم صفر ۱۳۱۲ھ شانزدہ۔ وسطور فی صفحہ دوازدہ۔

نقل عرایض

نام آن منشیات برآن است - چند رسمان برتمن عرائض وغیره که بخدمت سلاطین و وزرا و امرا نوشته بودن را جمع نموده -

ترتیب کتاب باین طور نموده -

قسم اول نقل عرائض که بدرگاه آسمان جاه ارسال داشته -

قسم دوم نقل عرائض که بعمده و زبده ارکان دولت و امرا وقت رسال شده

فهرس کتاب این است -

چون بعنوان کتاب این برآن عقیدت کیش رسید و عقیدت بدرجه دقایق شعر و انشا بحد رسید و بعد مطالعه کتب و تواریخ و نسخ با بنظم و نثر متقدمین و متاخرین بمقتضائے سعادت ازلی نقش عبودیت در بارگاه سلاطین پناه جنت جاه و صحبت وزرائے رفیع الشان مثل عضد الدوله آصف خان سپه سالار و معتمد الدوران افضل خان و رکن السلطنت اسلام خان و علامه ارسطو فطرت سعد الله خان و وزیر اعظم و دستور معظم الملوک شیخ جعفر خان درست نشست -

نسخه کتب خانه آصفیه که بنمبر (۱۲۳) فن انشا مندرج است بخط معمولی ست ر یکهزار و دو صد و چهل و دو هجری در حیدرآباد - کن بزمانه دیوانی راجه چندولال جمع گنپت رائے نوشته شده -

بتواریخ هشتاد و دو - و سطور فی صفحه مختلف -

ارجوزهٔ ابن شحنه

علامه ابن شحنه در علم معانی و بیان یک قصیده نظم فرموده که تمام اشعار آن زیادتر یا صد نیست، درین یک صد اشعار جمله مسائل و مضامین معانی و بیان را نظم کشیده.

این نسخه در آخر مقصوره ابن درید که بر نسخه (۲۵۱) فن بلاغت مخزن الغرائب است تحلیت و مکتوبه ۱۰۸۱ یکهزار و هشتاد و چهار هجری است. بخط همان کاتب مقصوره ابن درید است.

تعداد ورق پنج ورق. و سطور در هر صفحه سیزده.

اول این است. الحمد لله و صلی الله علی رسوله الذی اصطفاه محمد الله علیه و سلم. و بعد فهذا احسن الکلام.

علامه ابن شحنه از شاعرین و معارف معاصرین بوده ترجمه او در طبقات حنفیه تاجی مذکور است نام پدر او ولید و نام او کمال الدین معروف بابن شحنه حنفی ملقب به شهاب الدین قاضی القضاة حلب بوده. در سنه ۹۲۲ نهصد و بیست و یک هجری وفات یافت.

الاعجاز والایجاز

تصنیف ابو منصور عبد الملک بن اسماعیل الثعالبی متوفی سنہ ۴۳۰ھ ثمانین و رحمائۃ

اول کتاب این است "الحمد للہ حق حمدہ والصلوٰۃ علی نبیہ المصطفیٰ وآلہ فمن الکتب ما یکون تسییر موقفا فی البلاد مسیر الامثال"

موضوع کتب یکہ کلام بایشان بحد اعجاز رسیدہ بغایت درجہ ایجاز عنے اختصار کردہ شد این مرد دوم رجوع باید۔ چنانچہ در خطبہ گفتہ

وعنوانہ ای کتاب الاعجاز والایجاز فالاعجاز فکلام اللہ تعالیٰ وکلام نبیہ المصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم والایجاز فلاعیان البلاغۃ۔ یعنی نام کتاب اعجاز و ایجاز تقریر کردم۔ اما اعجاز پس مختص است بکلام باری تعالیٰ و کلام رسول او۔ و ایجاز بر سہ صنف صاحبان بلاغت ست۔

کتاب را بر سہ باب ابو سعد محمد بن احمد بن عثمان الیہ منشی تصنیف نمودہ بود باب قسمت کردہ۔

باب اول آیات و کلمات قرآن کہ وجہ کمال اختصار اعجاز ہیں ذکر کرد

باب دوم مختصرات کلام خلفائے راشدین و صحابہ و تابعین رضی اللہ عنہم۔

باب سوم کلام سلاطین جاہلیت و اسلام و امرائے عظام۔

باب چہارم کلام وزرا و سادات۔

باب پنجم ادبا و بلغاء۔

باب ششم کلام حکماء۔

باب ہفتم کلام علماء و زہاد۔

باب ہشتم کلام ظرفا۔
باب نہم کلام شعراء۔
باب دہم در ادعیہ
نسخہ کتب خانہ آصفیہ بہ نمبر (۶۰) فن بلاغت مخزون است بخط عرب مکتوبہ
سنہ ۱۱۳۱ یکہزار و یکصد و سی و یک ہجری ست۔
بعضی صفحات نود و نہ سطور فی صفحہ ہست و یک۔
حاجی خلیفہ این کتاب در کشف الظنون ذکر ننمودہ۔
و علامہ یافعی در مرآۃ الجنان در وقائع سنہ ثمانین و اربعمائہ در ترجمہ علامہ ثعالبی
گوید۔ عبد الملک شاعر صاحب تصانیف ادبیہ و جامع اشتات نظم بودہ۔
کتاب یتیمۃ الدہر فی محاسن اہل العصر و قلائد اللغز و سحر البلاغہ و مونس التوحید از مصنفات
او می باشد۔

امالی ابن الشجری

اوّل باید لفظ امالی را بیان کنیم پس باید دانست که امالی جمع املاست و معنی املا
نویسانیدن. طریقهٔ درس قدما این بود که استاد بر مسند می نشست و طلبه و متعلمین در حلقه
می نشستند و بدست هر یکے کاغذ و قلم دوات می بود پس استاد مسائل علمیه از آن
روز درس که منظور نظر داشت شروع می فرمود و تلامذه گفتار او را می نوشتند که روز
تاریخ و سنه و مقام درس هم اکثر اوقات نوشته چنین عنوان میکردند مجلس دیکه
در فلان روز فلان تاریخ فلان از مکان فلان از سال فلان همچنین همیشه می نوشتند.
هرگاه این مجالس تمام می باشند همه تحریرات روزانه را یکجا نموده نقل می کردند و آن
امالی میگفتند و بعد امالی نام استاد و شیخ داخل میکردند تا معلوم شود که املا و انشاء این
کتاب از کدام است. و چنین می گویند که امالی ابن حجر. امالی مالک. امالی فلان
فلان.

پس همین طور است امالی ابن شجری یعنی نویسانیدهٔ ابن شجری و این مجلس
و چها مجلس دارد و در ان فوائد و قواعد و نوادر و مسائل و مشکلات و دیگر صرف و
نحو و معانی بیان وغیره وغیره مذکور است.

اول کتاب این ست. اخبرنا الشیخ الجلیل السید وجیه عمر بن محمد بن عمر
البغدادی قراءة علیه وانا اسمع ما سبق فی ذی الحجة سنة ثلاث وستمائة
قال اخبرنا سید الشریف العلامة ذو المشرفین ابو السعادات هبة الله
بن علی بن محمد بن حمزة العلوی الحسینی المعروف بابن الشجری قراءة علیه وانا اسمع
بعض ذلک المجلس الاول. ع

نسخهٔ موجوده کتب خانهٔ آصفیه که در فن بلاغت بنمبر ۸۷ مخزون است نصف

تلخیص المفتاح

جمال الدین محمد بن عبد الرحمن قزوینی خطیب دمشق متوفی ۷۳۹ھ کتاب مفتاح العلوم سکاکی را تلخیص نموده آن قاعده مشهور به تلخیص مسمّی گردیده۔

در ین کتب خانه آصفیه دو نسخه قلمیه و یک چاپ یورپ آن موجود است۔

در شرح بلاغت بر سه رساله ۱ و ۲ و ۹۲ و ۹۶ و ۹۷ اعراض است۔

اما نسخه نمبری ۹۶ بخط نسخ عادی بسیار خوش و صحیح و قدیم مکتوبه سال ۸۵۰ھ و چاپ بلاغت چوکی ست۔ کاتب آن خدا بخش بن قاضی راجو مدرس بستند۔

جمله اوراق آن یکصد و سیزده و مسطر فی صفحه یازده است۔

علامه جمال الدین محمد قزوینی بن عبد الرحمن بن قاضی القضاة سعد الدین حنفی قاضی القضاة امام الدین است۔ در شروع عهد خطیب دمشق بوده بعد ران ملک ناصر در تکلیف قضاء و علامه مزبور در اختیار و اعتبار منصب غایت رسیده۔

علامه یافعی در مرآة الجنان در وقایع سنه سبع و ثلاثین و سبعمائه گفته که او علوم عقلی و نقلی خوب میدانست و صورت زیبا داشت در عهد او سه سال قحط شد سنه ۷۳۹ھ در دمشق وفات یافت و به تاریخ العالم آخرت خرامید۔

شرح درة الغواص
فی اوهام الخواص

اصل متن درة الغواص تصنیف شیخ ابو محمد قاسم بن علی حریری صاحب مقامات معروف شصت پنجاه و شانزده هجری است. علامه حریری درین کتاب اوهاط عوام و میان خواص مستعمل و متداول بود در کلمات نموده. و در هر باب علمای علیحده شروح بر ین کتاب تحریر فرموده و بعضے آنرا مختصر نموده و بعضے بسلاست نظم کشیده و بعضے بتکمله آن پرداخته. چنانچه حاجی خلیفه در کشف الظنون ذکر همه نموده و یک مختصر و یک منظوم، یک تکمله بر آن ذکر نموده. تکمله آن شرح علامه خفاجی همین است.

شرح موجود در کتب خانه آصفیه که در فن بلاغت برنمبر ۱۲۱ مخزون است از حسن بن شهاب الدین احمد الخفاجی المصری المتوفی ۱۰۶۹ هـ تسع و ستین بعد الالف است. حاشیه خلیفه گنده هو شرح لطیف ممزوج

اول اینست:- الحمد لله الذی جعل حمد فی ربح الادب درة.

در نسخه موجود در کتب خانه آصفیه کتابت و بسیار و سقم است. خط نسخ صاف و در صفحه بست و یک سطر. آخر عبارت خواجه نوشته «تمت بحمد الله وحسن توفیقه وحسن نوشته است.

در سنه ۱۲۹۹ هـ این شرح در مطبع لکهنؤ طبع شده.

نسخه دیگر در کتب خانه آصفیه موجود نیست اما نام درة الغواص و شرح او در فهرست کتب خانه آصفیه مندرج است. نمبر ۲۹۸ مخزون در کتب خانه آصفیه همین شرح و حاشیه خلیفه است.

شرح شواهد تلخیص

در تلخیص المفتاح سکاکی سه قدر که اشعار رشته سنداز شعرا، بهاییت وغیره، کور شده.
شیخ بدرالدین محمد بن رضی الدین محمد الغزی مفتی شام متوفی سنه ۹۸۳ نهصد و هشتاد و سه هجری
بشرح آن پرداخته و بکمال بسط و تفصیل ترجمه هر شاعر ذکر نموده ترجم سه صد و پنجاه و شاعر
ان مذکور است. کتاب نهایت مفید نام این شرح نفحات المعاهد فی شرح
تلخیص الشواهد است.

نسخه موجوده کتب خانه آصفیه کتب نمبر (۱۵۶) فن بلاغت مخزون است خطی و محشی و مخطط
بخط نسخ است در سنه ۱۰۵۱ احدی و خمسین والف بقلم حمزة الحسینی الحنفی نوشته شده.
جمله اوراق کتاب دو صد و پنجاه و یک ورق. سطور در هر صفحه بست و پنج. اوائل سطور
بسرخی و شرح بسیاهی نوشته.

[illegible] اوراق هم نوشته که نام شاعران مذکور است. اول کتاب این است
[illegible] تعالی ابوبکر محمد بن حسن الغزی [illegible]
[illegible] والمعانی [illegible]

شرح قصیدہ لامیہ رسائی

اصل قصیدہ از صدر ملۃ والدین علامہ سادیست قصیدہ مبارکہ است در ان رسائی
فن عروض و قوانی ضمن مندرج و مشتمل بر فوائد کثیرہ و بیانات عجیبہ۔
علامہ سعید بن محمد السعدی شرح آن نمودہ در اول شرح عقد کثرے از اکابرین
شروح متعددہ و شتہ بانضمام اضافات مکمل و در بعضے اختصار مخل بودہ من بعد
شارح این نسخہ ساختم کہ نہ مخل باشد و نہ مخل بلکہ مشتمل بر روح حسن معین و مبین
شرح بستہ قول و قوال است۔
شروع کتاب ایست۔ احمدک اللہم العلیم و الصلوۃ و السلام علی خیر خلقک
و آل اجمعین اما بعد فہذا العمل المختصر ۔۔۔ و مقصود کامل شخص شرح ایات قولہ
الکامل شخص شرح ایات قولہ محمد ۔۔۔ سعید بن محمد السعدی ۔۔۔
نسخہ موجودہ کہ فاضل معین بلاغت برنبہ ۹۶ محزون ست۔ بخط قدیمہ
عرب کتوبہ شدہ ۔۔۔ و جلد دہم ہجری ست بقلم عبد المجید بن عبد السلام
الکیانی المالکی نوشتہ شدہ۔
تعداد صفحات یکصد و بست۔ یک سطور در ہر صفحہ دہ و سہ سطر۔

شرح مقصورۂ ابن دُرَید

علامہ ابوبکر بن محمد بن الحسن بن دُرَید الازدی ... متوفی ۳۲۱ھ ... معروف بہ ابن دُرَید ایک نامور شاعر ہیں۔ یہ ایک قصیدہ ہے جو انہوں نے اپنے ماموں عبداللہ بن محمد بن میکال کی مدح میں کہا تھا۔ اس قصیدہ کا مطلع یہ ہے:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عقود الدرر

فی حل ابیات المطول والمختصر

تصنیف علامہ حسین بن شہاب الدین الشامی العاملی المتوفی ۱۰۷۶ھ است۔
علامہ تفتازانی در مطول و مختصر معانی اشعار عربیہ کہ در سند و بیان بمثیل مسائل
وارد کردہ مصنف عقود الدرر شرح آن ابیات درین کتاب نوشتہ است و
تعداد جملہ اشعار کہ بمطول مختص است بعد حذف مکررات مصنف عقود الدرر شرح
بیان نمودہ تعداد آن در مطول یکصد و نود و ہشت چنانچہ در آخر کتاب مذکور است

شروع کتاب این است۔

[illegible]

[illegible]

نسخہ کتب خانہ [illegible] بخط شفیعا معمولی نوشتہ
[illegible]

[illegible]

[illegible]

و عبارت مکمل حسین خان در اول نسخہ مطبوعہ ہم بصفحہ اول ورق نوشتہ ۱۲۹ھ
[illegible] است۔

[illegible]

عنوان الشرف الوافی

فی الفقہ والنحو واللغۃ والعروض والقوافی

شرف الدین بن المقرئ محمد بن ابی بکر الحنفی متوفی ۸۳۷ ہشت صد و ہفت جری حسب فرمایش سلطان ملک اشرف اسمٰعیل بن العباس کتاب را فقہ تصنیف نمود و در تحسین و ترتیب و توصیف غریب و غریب کہ ہست ہیچ مصنف و مصنفہ چنانچہ این جنس تصنیف نکردہ باشد کتاب باشد و این کتاب چہار کتب دیگر در خود مشتمل شود این مصنف تمام کل کتاب چنین تحریر نمودہ کہ ہر طرف سہ حصہ نمودہ و حرف اول یا لفظ آخر حصہ اول و لفظ آخر حصہ دوم و حرف آخر حصہ سوم را برائے امتیاز سرخی نوشتہ۔ پس اگر حروف حصہ اول کہ سرخی نوشتہ است آنرا مرکب نمائی کتاب در عروض پیدا شود و لفظ آخر حصہ اول کہ سرخی نوشتہ کتاب تاریخ دولت تیموریہ پیدا شود و از الفاظ اخیرہ حصہ دوم کتاب نحو خواندہ می شود۔

و از حروف اخر حصہ سوم در میان قوافی یک بیت برمی آید۔

این کتاب اینست۔ [illegible]

حاجی خلیفہ در کشف الظنون از علامہ سخاوی نقل می نماید کہ باعث تالیف این کتاب بریں منوال است کہ مصنف را خواص حضور عہدہ قضا گردیدہ تحریک کرد جناب قاضی عہدہ قضا بدست او برسد و صاحب قاموس بر سلطان ملک اشرف کتاب تصنیف کردہ بود۔ اول ہمہ سطور از اول تا آخر کتاب حرف الف بود۔ و سلطان موصوف بنظر کمال التفات مر آں را دیدہ پس علامہ

ابن المقری ... است که با آن ... در ... کتاب خود صنعت ... کتاب فقه ... که ... و ... کتاب ... و ... تألیف ... کتاب دیگری ... تصنیف ... عمر ... کرد ... پس ابن المقری کتاب ... خدمت سلطان ... به ... شرف پیش نمود و خود سلطان ناصر ملک مین و ... جهانگیر ... شعبات ... این ... مدح و ثنا ... صنف علام ... ملقب ... شد ...

... کتاب ...

... صنعت ... فن فقه شافعی ... یک نسخه ...

... نسخه ... نسخ صاف ... نسخه ... صفحه ... سطر ... صفحات ... و ... فقه ... کتاب ... سنه ... تألیف ... صنف ... شده ...

... کتاب ... شده ...

... کتاب ... شده ...

... کتاب ... شده ...

...فقیر دری ... ۱۹۲۵ ...
... ۱۹۲۵ ... توفی ...
... شرعی ... محمد ...
... ۱۹۸۸ ...
... ۱۲۵۲ ...
... حروف ... شده ...
... مسلمین والحمد لله وحده

... کریم ...
... وسلم.

... کتاب ... وقف شده ...
... عبدالرحمن ...
... عبدالرحمن ...
... وقف شده ...
... عبدالرحمن ...
... وقف شده ...
... عبدالرحمن ...
... وقف شده

کتاب العروض

تصنیف شیخ ابوالحاسم علی بن حمزہ المعروف بابن غلاق متوفی ۴۱۲ھ

سنہ درج خط ہے نہایت محشی و مخلوط اکثر علمی ... سنہ ۶۷۱ھ

فن بلاغت مخزون ہے۔

... کتابت نوشتہ ... ہزار نوشتہ کہ ... سال ... ہے

... ابن ... کتاب البلغہ فی ... ابن ... سید ...

... فیروز آبادی صاحب قاموس مذکور ہے کہ ... ورق و ... سطر ... سنہ ... ہجری ... سال یا صد ہجری ... سال ... ورق ... سطر ... سال مذکور ہے۔ ... و ... و قاموس اللغات للزبیدی و دیگر کتب ... ہجری ... سنہ ... ہجری ... نوشتہ ہے۔

کشف الغموض

فی شرح العروض

در بیان قوافی بربان عربی تصنیف عبدالسلام بن علی بن حسین متوفی ۔
ترجمہ عبدالسلام بن علی بن امین در کتب متداولہ ترجمہ نیافتہ ۔ در کشف غموض
بحر بکر نمودہ جملہ اقسام قوافی اشعار بتفصیل بیان نمودہ ۔
اول کتاب ابتدا ۔ الحمد للہ ۔ کہ جعل العروض میزان کلامہ
آخر کتاب ۔ ھذا آخر ما اردنا من کشف الغموض فی شرح العروض و الحمد
للہ حق حمدہ و صلوٰۃ علی رسولہ محمد و آلہ الطیبین الطاہرین اجمعین ۔
ہمہ اوراق بخط درشت بسطور سنی بمانندہ ۔
در فہرست ہائے موزہ برٹش و کتب خانہ خدیویہ این کتاب اثری نیافتہ
و بیاضی دیگر بنظر طبع ہم نرسیدہ ۔ در تحریک رسالہ دیگر بنام قوافی شامل است
تصنیف ابوعبداللہ محمد المعروف بابن بحیش انصاری اندلسی متوفی سنہ ۶۰۲ھ
سنہ ۱۲۰۵ء کہ در آن نیز مختصر ابیان جملہ اقسام قوافی کردہ ۔
و این رسالہ نیز کمتر بہ ہاں کاتب معلوم میشود ۔
و ابو بحیش صاحب رسالہ عالمے است مشہور نظم عروض و یک قصیدہ در عروض
و قوافی از وست کہ بہ قصیدہ خزرجیہ شہرت دارد سنہ ۶۶۲ھ در روم طبع شدہ

و در سنه ۱۹۱۲ء بمقام آستانه هم بچاپ رسیده و استاذ باست و آشنی زبان فرنسا
ترجمه نموده این قصیده با ترجمه استاذ موصوف بمقام الجزائر سنه ۱۹۰۲ء طبع
گشته است.

لطف الرمز والاشارة
الى غرايب الرموز واحسن العبارة

علامہ محمد علی بن علان الصدیقی الاشعری شافعی المکی متوفی ۱۰۵۷ھ ایک مختصر و جامع رسالہ ۷۰ صفحات پر مشتمل ہے جس کا نام "لطف الرمز والاشارة الى غرايب الرموز واحسن العبارة" ہے۔ اس رسالہ میں مؤلف نے علم بلاغت کے اہم مباحث پر روشنی ڈالی ہے۔ یہ رسالہ مختلف مجموعوں میں شائع ہوا ہے۔ اس کا ایک قلمی نسخہ خدا بخش لائبریری پٹنہ میں موجود ہے۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مختصر کتاب العمدہ

اصل کتاب العمدہ تصنیف ابو علی حسن بن رشیق الازدی المتوفی ۴۶۳ھ چہار صد و شصت و سہ ہجری موضوع کتاب بیان فضائل و محامد و محاسن شعر است۔
کتاب را بر شش عنی بن ابرجال تصنیف نمودہ و یکصد و سہ باب قرار دادہ۔
باب اول در فضیلت شعر۔ باب دوم ترویج کسانیکہ شعر را نکروہ می دانند۔ باب سیوم
اشعار، و قضاۃ ہمین طور تا یکصد و سہ باب است۔
نسخہ خطیہ این کتاب مکتوبہ ۱۰۲۰ھ یکہزار و دو صد و چہار ہجری در این کتب خانہ
رنبر ۱۰۲۰ فن بلاغت موجود است۔
و کتاب مذکور در ۱۲۷۵ھ در مصر چاپ شدہ۔ این نسخہ مطبوعہ ہم در کتب خانہ موجود است
و مقصود اینجا ذکر مختصر العمدہ است کہ در فن بلاغت بزبر ۱۶۵۔ مخزن ا
علامہ ابو بکر محمد بن سعید الملک ابن محمد بن السراج نحوی اللغوی المصری المتوفی ۵۴۹ھ
کتاب العمدہ ابن را مختصر و تلخیص نمودہ۔
و آن اینست۔ بسم اللہ الرحمن الرحیم و بہ نستعین۔ اتفق من کتاب العمدہ فی محاسن
الشعر و آدابہ لابی علی حسن بن رشیق الازدی رحمہ اللہ ابی الحسن بن علی بن ابی
الرجال۔
نسخہ موجودہ خوشخط خط عرب مکتوبہ ۱۰۲۹ھ یکہزار و بست و نہ ہجری۔ صفحات ۱۲۹ دہ صد و
بست و نہ صفحہ بر سبز صفحہ است۔
و در ۱۹۳ھ یکہزار و یکصد و نود و سہ ہجری عبد اللہ بن عیسی این نسخہ را مطالعہ و با نسخہ
دیگر نمودہ صحیح کردہ۔
باقی حالات و ثبات ابن السراج در کتب تاریخ مثل معجم الادباء وغیرہ مذکور

[illegible] در ذکر کتاب العمده ابن شیخ اشیر و فی رو مختصر آنکرده
و [illegible] ذکر این مختصر در آن نیست ... بخط مبارین کتاب تمام شد رسیده

مطول

شرح مفتاح سکاکی ابو یعقوب یوسف بن ابوبکر متوفی ۶۲۶ھ کتاب مشہور و معروف و متداول بین الطلبہ والعلماء۔

علامہ سعد الدین تفتازانی متوفی در ۷۹۲ھ مختصر و مطول ہر دو حواشی بر تلخیص مفتاح سکاکی و شرح تحریر کردہ یکے مختصر دیگر مبسوط۔ اول را نام مختصر کردہ کہ مشہور بہ مختصر معانی است دوم را مطول۔

کتاب مذکور جامع جملہ اقسام و انواع معانی و بیان میباشد۔ اول کتاب است مشتمل بر آنچہ اہل اسناد فائق المعانی والبیان وخصصنا بمفتاح الایادی وروائع الاحسان۔

درین کتب خانۂ آصفیہ نسخہ قلمیہ کاملہ آن بحمد اللہ حسب تفصیل ذیل در فن بلاغت موجود است۔

نمبر ۹۔ محررہ ۱۰۲۵ھ یکہزار و بست و نہ ہجری صفحات ۲۹۴ سطور ۲۲

نمبر ۱۹۔ مکتوبہ ۱۰۰۵ھ یکہزار و ہفتاد و پنج ہجری ۱۰ اوراق ۲۵ سطور ۱۸

نمبر ۱۹۴۔ نوشتہ ۱۰۹۲ھ یکہزار و نود و دو ہجری ۱۰ اوراق ۲۰۹ سطور ۱۹

نمبر ۱۹۸۔ ناقص الآخر۔

نمبر ۱۹۹۔ مکتوبہ ۱۰۹۹ھ یکہزار و ہفتاد و نہ ہجری ۱۰ اوراق ۲۰۱ سطور ۱۹

مخصوص یک نسخہ ازان کہ بر نمبر (۹) مخزون است۔ جدید، امثال و محسن و مزین بحواشی در باب کمال ناول تا آخر کہ می صفحہ ازان بر حواشی مفیدہ و معونت خواہی یافت علاوہ برین شش ورق در اول و ہفت ورق در آخر است کہ در آن فوائد کثیرہ و عبارات مفیدہ بطور حاشیہ شرح نوشتہ است و بر این نسخہ ضرین بخطوط عمدہ علامہ می باشد

۲۹۵

خط خوب نسخ متوسط است. مجموعات این نسخه دو صد و چهار ورق است. در اول و آخر بسم الله در هر صفحه سی و دو سطر است. از سرخی و شنگرف نوشته.

مقوا و روغن دیرینه ۱۲۵۰ بکمال صحت چاپ شده و این نسخه مطبوعه هم در این کتب خانه بر نمبر ۱۰۰ این باغت موجود.

و در همین زمانه سلطنت او هم چاپ شده و هم کامل بود تا بحث ما از وقت طبع شده بود. در بهوپال هم در سنه یکهزار و سه صد و پانزده هجری چاپ شده و این نسخه هم در کتب خانه صفیه بر نمبر ۱۲۶ موجود است.

علامه سعد الدین مسعود بن عمر تفتازانی از علماء و کبار علمای متقدمین بوده و مصنفات مناقب آن علامه زمان در کتب تاریخ و رجال مذکور و مسطور است.

ولادت او در سنه ۷۲۲ هفتصد و بیست و دو هجری در تفتازان واقع شده و بامر تونیت بتحصیل علوم پرداخته تا بمرتبه که در سن هفده سالگی شرح کتب رنجانی فرموده بود. مدار عمر خود بسیاحت گذرانیده و در کثر فنون تصنیف نموده. وفات علامه تفتازانی در سنه ۷۹۳ هفتصد و نود و سه هجری واقع شده.

الوافی بحل الکافی
فی علم العروض والقوافی

اصل کافی در بیان عروض و قوافی تصنیف ابوالعباس احمد بن شعیب مشهور به خوئی است. علامه شیخ عبدالرحمن بن عیسی بن مرشد حنفی مفتی حرم شریف مکه معظمه زاد الله شرفا و تعظیما متوفی ۱۰۳۰ در سال یکهزار و سیصد و دهجری بقاهره جمده تشریف آن تصنیف نموده و در سال یکهزار و سی و یک هجری مسوده اش را تبییض کرده.

اوش این ست:-

الحمد لله الکافی لمهمات ذوی الفضل والمنن الذی اطلعنا علی وافر الفضل وکامل الاحسان الخ

علامه شارح حسب درخواست بعض فضلا فوده خود این شرح نوشته چنانچه بعد خطبه گفته است:-

قد التمس منی بعض الاخوان الذین علی واحد [illegible]

علی کتاب الکافی فی علمی العروض والقوافی للامام العلامة [illegible]

احمد بن شعیب ابی عبدالرحمن [illegible]

اعلی علیه شآبیب الرحمة والرضوان.

نسخ کتب [illegible]

[illegible]

ترجمه عبدالرحمن بن عیسی بن مرشد در خلاصة الاثر فی اعیان القرن الحادی [illegible]

درہشت صفحہ از صفحہ ۳۶۹ تا صفحہ ۳۷۳ در جلد دوم طبع مصر موجود است۔ مؤلف او در نہصد و نود و پنج ہجری وفات یافت سال یکہزار و سی، و ہفت در آن نوشتہ خلیفہ رجوع الیہ۔

ریاض الصنائع

در علم عروض و قوافی تصنیف آلتی حسینی ساوجی متوفی بعد از سنہ ۱۰۸۳ یکہزار و ہشتاد و سہ است کہ در زمانہ سلطنت عبداللہ قطب شاہ در حیدرآباد تصنیف نمودہ۔

اوّلش این است:۔

"حمد وافر و ثنائے کامل مبدعی را صانعی رشایان است کہ از امتزاج ارکان عناصر و ترکیب روح موالید بفرع موزون ترکیب انسان را ترتیب داده۔ الخ"

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر (۲۱۰) فن بلاغت موجود است بتطبیع خورد و خوشخط شفیعہ امیر بقلم محمد اسمٰعیل شہیدی در سنہ ۱۲۲۷ یکہزار و دو صد و بست و ہفت بخط حیدرآباد دکن تحریر شدہ۔

قطعہ تاریخ ہم نوشتہ۔ و بسطور فی صفحہ پانزدہ۔

ترجمہ مصنف بشرح و بسط تمام مع بعض اشعار در جلد اول محبوب الوطن صفحہ ۱۰۲ آمدہ

شعرای دکن تصنیف مولوی عبدالجبار خان صوفی ملکاپوری بزبان حیدرآبادی ہندی

مختصر آنست کہ اسمش عالمہ فاضل ادیب کامل بودہ در سنہ یکہزار و چہل و دو

ہجری از ملک خود یزد وارد ہندوستان شدہ در خدمت خان زمان توسخال فارغ بال

بسر کردہ در سنہ یکہزار و پنج ہجری بعد انفصال خان زمان خدمت سلطان عبداللہ

قطب شاہ رسیدہ و او اخر عہد قطب شاہی در حالات قطب شاہ تصنیف نمودہ تا

آنجا زندہ بودہ بعمر پیرانہ سالی در حیدرآباد بعالم جاودانی شتافتہ و در فن

نہ فن شد سال وفات او در آن کتاب مذکور نشدہ۔ لیکن چون سنہ تصنیف نامبردہ

سنہ ۱۰۸۳ معلوم میشود کہ بعد ازین سنہ وفات یافت۔

میزان الاشعار

بزبان فارسی در عروض تصنیف میرزا محمد سعید است.

اوضش این است:-

"جواهر زواهر محمدت سزاوار حضرت داوری است که علم عروض را موجب معرفت اوزان صحیح و سقیم اشعار ساخت. و آلای متلالی صلوة و تحیت نیازد گاه پیغمبری است که علم کمال ناطقان نامدار فضای الشعراء و مهندز حمان فراخت الوی"

کتاب مرتب است بر مقدمه و فوزده ابواب و خاتمه.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

الاعلام بأعلام بيت الله الحرام

تصنیف شیخ قطب الدین محمد بن احمد حنفی مکی متوفی ۹۸۸ھ

جلد اول بر بیان عمارت و بیان صفات کعبہ معظمہ زادہا اللہ شرفا و تعظیما

مشتمل بر مقدمہ و سہ باب و خاتمہ

مقدمہ در بیان فضیلت مکہ و کعبہ و تعمیر و تجدید آن

باب اول در بیان عمارت کعبہ معظمہ

باب دوم در ذکر تعمیر کعبہ معظمہ

باب سوم در کیفیت مسجد حرام و عمارات آن

خاتمہ در بیان زیادتی در مسجد صفحہ (۱۵۰)

باب اول در ذکر سلطنت سلیمان خان صفحہ (۱۹۴)

باب دوم در ذکر سلطنت سلیم خان صفحہ (۲۰۴)

باب سوم در ذکر سلطنت مراد خان صفحہ (۲۵۱)

خاتمه ... گزیده مقامات قلندر کاندیان ... تجلیات است.

... موسوم به ... فاضل معاصر ... تاریخ ... است بنام تاریخ ...
... کتاب ... مجلد ... تجلیات است. بیش یا دو ... تصنیف
... تاریخ ... نشده ...

... یک ... بسط و بر ... است ...

کتاب ... تشکیل ... شهر ... طبع ... محرره ... آهنی طبع شده.

... مصرین کتاب ... تاریخ ... است ... و
... عدد ... تجلیات طبع شده.

الاشراق فی اخبار آل عباس اشقام

[illegible] ۳۳۵ھ [illegible]

[illegible]

[illegible] گوش خود دیده و شنیده۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ابن خلکان کی گوید کہ مشہور ہم را خیال این است کہ صولی واضع و موجد شطرنج ست
حالانکہ این غلط ست بلکہ موجد شطرنج مہ بن ۔ معربندی ست کہ پدشت رہ شیر
یعنی کردہ ۔

چنانکہ ہمی در مروج الذہب فی اخبار آل عباس و شعرائہم تاحال بہ یاب ۔ سیاہ
۔ یاب و یاقوت ۔ ست اکتاب ۔ ہم ۔ روایتہ ۔ ہمی شعوں ۔ ترشیعہ مفید ۔ ہمزہ
سال ۔ ۔ ۔

اولیات

احادیث نبوی که در آن ذکر اولیات بود، مثلاً حدیث اول من یکسی من الخلایق ابراهیم علیه السلام. و اقوال فضلا و علما و حکما و غیره نیز در ذکر اولیات بوده یکجا جمع نموده، و چند هر قول گرد آمده است، هر اول می نویسد اگر قول دیگر است نام آن نیز می نگارد.

نام جامع و مؤلف معلوم نشد. تا کتاب قابل قدر و ذی بات است و به نمبر ۲۰۴ فن تاریخ مخزون است.

این کتاب غیر اولیات عسکری است.

۲۰

این تحریرات در پانزده ورق است. و سطور در هر صفحه بیست و چهار. نام کاتب و سنه کتابت هم تحریر نیست. اما خط نسخ خط عالی است. و در اوراق این اولیات، بعض نسخه یک مجموعه است بخط مختلف کاتب است. در یک ورق یکصد و شصت نام می شود و در آن چند رسائل و مضامین متفرقه مفید و بدان متعلق است.

رساله متفرقه در ذکر اولیات در چهار ورق مقدار. ترجمه آن خوب و یکجا.

رساله در بیان سورة فاتحه در دو ورق یکصد و چهل و چهار.

رساله در عقائد علامه محمد بن یحیی در دو ورق یکصد و بیست و نه.

رساله تفسیر قل هو الله احد در یک ورق یکصد و بیست و نه.

حاشیه بر شرح طوالع بیجت نوشته ملا [illegible] در یک ورق یکصد و بیست و نه.

رساله بیجت مصنف [illegible] در یک ورق یکصد و سی و یک.

رساله متفرقه در اشعار عربیه و فارسی در یک ورق یکصد و سی و دو.

أهل الملطائف
من أخبار الطائف

تصنیف [illegible] حسن [illegible] علی [illegible] کتبی [illegible] متوفی [illegible] سنہ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [

بيجتا ان كف لتعض
نعناب الطاووج

[illegible]

[illegible]

تاریخ الحکماء

للعلامة الشهرزوری

اصل نام کتاب نزهة الارواح وروضة الافراح فی تاریخ الحکماء والفلاسفة والمتالهین من الیونانیین والمصریین است و بالفعل تاریخ الحکماء شهرزوری شهرت یافته

مصنف علامه شمس الدین محمد شهرزوری کتاب را بر سه قسم منقسم ساخته قسم اول حالات حکماء فلاسفه یونانیین و حالات یونان و ذکر مدارس یونان وغیره آورده قسم دوم در این قسم از یونان بحث کرده و در قسم دوم به ذکر حکماء اسلامیین مثل ابن سینا و زکریا رازی و فارابی وغیرهم پرداخته اول کتاب این است.

الحمد لله الذی تقدم الازلی قدیم السرمدی بجلال احدیته عن حدوث الثانی المتفرد بکمال صمدیته عن الانتساب والنظیر الخ

در کتبخانه آصفیه دو نسخه موجود است یکی نسخه کامله که در تاریخ بزبر ۲۸۲ مسطور است حجم آن معمولی کاغذ نیم معمولی تقطیع متوسط فی صفحه سیزده سطر. جزء کتاب بست و جزوه چهار ورق. سال کتابت سنه یکهزار و یکصد و یک هجری است. نسخه دیگر نسخه کثر جا و مختصر است. در آخر نسخه بعد خیر الدین خان بن محمد معروف به خان خانان فارغ شده که در سنه ۱۱۹۱ هجری نقل این نسخه گرفته. اصل نسخه بقدر وسع امکانی تصحیح کرده و علوه آن سنه هجری واقع شده نقل هذه النسخة من نسخة المکتوبة باول ومن روی من خطه من الشعبان سنة احدی وتسعین ومائة والف من الهجرة النبویة صلی الله علی صاحبها افضل الصلوة والسلام وقد صححته غایة التصحیح بقدر وسعی وامکانی وانا محی الدین احمد المشتهر بخیر الدین خان بن محمد معروف بخان خانان

عنهما وغفر لهما ولاسلافهما واخلافهما"۔

دنسخۂ ثانیہ کہ برنمبر ۱۱۰۱ در فن تراجم محزون است از اول و آخر ناقص ست ومحمد بن عبداللہ باب قزوینی در حواشی چہار مقالہ کہ در ۱۳۲۷ ہجری در لیدن در مطبع بریل چاپ شدہ می گوید کہ "کتاب نزہۃ الارواح و روضۃ الافراح شمس الدین محمد بن محمود شہرزوری کہ مابین ۶۸۰ و ۶۸۷ تالیف شدہ است"۔

تاریخ صنعا

[illegible] از [illegible] آخر [illegible] تا [illegible]

[illegible] این کتاب [illegible] تاریخ [illegible] است که [illegible] در [illegible] و [illegible] بگذارد [illegible] و [illegible] بوده [illegible] بوده [illegible] بوده

تاریخ الملک الاشرف المصور المطرف

[illegible] صفحه کوچک تاریخ برنجه [illegible] است نسخه قدیمه بخط عرب نوشته
[illegible] آن [illegible] شود [illegible] حکایت شده
[illegible] اشرف [illegible] سال [illegible] جری ست.
[illegible]
[illegible]
[illegible] صلی الله علیه وسلم.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] علاوه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و اصراء و ملوک آن.
[illegible]

باب اول در ذکر ملوک غزنین و شمه از ابواب زمانه است بنظام این یک باب
از کل کتاب مشتمل شده دران دو باب کامل است. باب پنجم از قسم اول و باب اول
از قسم دوم.

پس این یک جلد از جمله مجلدات کتب معلوم می شود و تمامی کتاب غالباً در چند مجلدات خواهد

مصنف تاریخ مذکور ملک اشرف صلاح الدین خلیل ابن ملک المنصور سیف الدین
قلاوون است. علامه یافعی در مرآة الجنان در وقایع سنه ثمانمائة بعین استقامت کرا نموده
و گفته که در کتب خانه مدینه منوره یک کتاب بنام تاریخ السلطان الملک الاشرف و
جلد دوم کتب خانه مدرسه ظاهریه دیده ام نوشته است. مال تصنیف یکی از مورخین است
که نام خود را ذکر نکرده و کتاب مذکور متضمن حالات سلطان ملک اشرف است که
وفات ملک مذکور در سال ۶۹۳ واقع شده. کتاب مذکور در کتب خانه
مصنف تاریخ این حالت موجود است و بنده حالات ذکر شده یافعی را
ذکر نموده است. این کتاب مشتمل بر چهار مجلد است و از روی تصنیف تاریخ
موجود است. [illegible]

تحقیق النصرة
بتلخیص معالم دار الهجرة

تصنیف زین الدین ابوبکر بن حسین بن عمر عثمانی امرائی متوفی سنہ ۹۱۶ نہ ست عشرہ و تمانمائة
قاضی مدینہ منورہ۔

اول کتاب اینست۔ اتحاف ناظرہ الذی جعل المدینة شریعة دار الهجرة لرسوله ع
موضوع کتاب بیان فضائل و محاسن مدینہ منورہ و بیان شوارع و بقیعہ و بیان مساجد و مقامات
متبرکہ و مکانات مشرفہ وغیرہ وغیرہ۔

کتاب مرتب است بر یک مقدمہ و چہار باب و خاتمہ۔

مقدمہ مشتمل بر سہ فصول۔

فصل اول در فضل و شرف مدینہ منورہ۔

فصل دوم در اسامی شریفہ مدینہ منورہ۔

فصل سوم در فضل و شرف مسجد نبوی۔

باب اول در بیان حجرات و مدرود حضرت ۔ در بیان مسجد قبا و مسجد جمعہ و مسجد بنی
مشتمل بر بست فصول۔

باب دوم در بیان وفات آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم و بیان مدت حیات حضرت
فاطمہ۔

باب سیوم در ذکر بقیع و اسامی شریفہ صحابہ کرام کہ در آن مدفون اند (۶۱)۔

باب چہارم در بیان ... منورہ و ذکر کسانی کہ بدیدن ... و کردہ اند ...
... بر پنج فصل است۔

خاتمہ۔ در ذکر فضل و شرف مدت و زمان بقعہ مبارکہ۔

ماخذ این کتاب تاریخ ابن نجار است کہ موسوم است بالدر الثمینہ فی اخبار المدینہ و این تاریخ ابن نجار کہ جمال الدین محمد بن احمد المطری تالیف نمودہ ذکر کردہ المصنف فی اول کتاب مذکور۔

نسخۂ موجودہ کتب خانۂ آصفیہ کہ در فن تاریخ بہ نمبر ۲۰۶۔ مخزون است۔

خط نسخ نہایت خوشخط بخط خوب کاغذ گندہ عنوانات از طلا نوشتہ۔

جملہ اوراق یکصد و سیزدہ ۱۱۳ سطور در ہر صفحہ پانزدہ۔

کتابت شنبہ خمس و ثمانین و ثمانمائہ بخط محمد یعقوب بن علی بن داؤد بن عبد الرحمن بن محمد

التیجان

زبان عربی تصنیف ابو محمد عبد الملک بن ہشام صاحب کتاب سیرۃ النبی بیان بلاغت
حمیریست تصنیف فاضلمقام در شروع کتاب تعداد صحف آسمانی که بر انبیاء و رسل از ابتدائے
آدم علی نبینا و علیہ السلام نازل شده بیان کرده و سوانح حالات و وقایعات
از حضرت آدم تا حضرت نوح بیان نموده و گفته که حضرت جبرئیل یک صحیفه برائے نوح علیہ السلام
آورده و گفت این صحیفه را نگاه نزد خود دائمًا بدار پس چون وقت وفات
حضرت نوح رسید جبرئیل آمده گفت اے نوح در میان اولاد خود هفت نفر مسلم و صالح
قرار داده باشد که این صحیفه را به پسران و نواسگان خود بسپارد و هر یک سابق بالاسم
از میان ایشان صحیفه را گرفته بخدمت و وصایت قیام نماید.

اول کتاب این است:-

"حدثنا و نحن عند ملک من ملوک حمیر عن ما کان من امر الامم الماضیة من
من جدا بعد جد و هلک بعد قرن فاتفق ان ذلک الملک جمع
اهل بیته و خاصته و ثقاته و امنائه من الحکماء و کان الذی حفظه من
و حفظه علی من کان قبله من ولده و اهل بیته و کان اجمع و اضبط
من الحکماء و کان یجمع الصحف التی فیها علوم و کان یعرض
الصحف علی جمیع من حضره من الحکماء حتی انتهی الی صحف
الاولی التی انزلها الله علی ادم و شیث و ادریس و علی ابیکم و علی نفسه
صلی الله علیه و علی جمیع النبیین ۔

و آخر کتاب عبارتے تحریر ست ازاں معلوم می شود کہ نسخہ مذکورہ از نسخہ مکتوبہ بقلم مظہر بن
عبدالرحمن بن اللہ کردہ سال یکہ و سبعین و ثلاثمائۃ ہجری نقل شدہ منقول است۔

"تاریخ الرحمل منقول عن خط قاضی کاک عراع من نصف وقت العصر من یوم الاحد الرابع
عشر من شہر جمادی الاخرۃ احد شہور سنۃ اثنین وثلاثین وثلاثمائۃ اربع وثلاثین وثلاثمائۃ من الہجرۃ۔ و دیگر خط
فقیر قاضی اللہ سبحانہ وتعالی المطہر بن عبدالرحمن بن المطہر کان اللہ لہ"

نسخہ مجودہ کتب خانہ ہذا صفحہ کہ بر فہرست آخر تاریخ مربوط است جدید الخط بخط نسخ
معمولی است۔ نام کاتب محمد عبدالقادر است۔ سال کتابت نوشتہ۔

جملہ صفحات آن چہار صد و بیست و یک ۴۲۱ بعرض یازدہ ۱۱ انچ۔

حالات مہدی السودان

اسمہ محمد احمد

بقی صفحہ ورق ست خط عبارت عمومی جس بتقریب ہجرت ۱۳۰۲ھ یکہزار و سہ صد و دو ہجری
در ایں بعض حالات محمد احمد مہدی سودانی مذکور ست و ہم مکاتبات مہدی بخلفاء
جوابات خلفاء بمہدی کتاب بزرگ خطی و قدامت وغیرہ گرچہ نادری باشد بوجہ مضمون
کہ طرائف خلقت کتابت مہدی ہای سودان بہ طرزی بود و اتباع مریدین و معتقدین شان و
بہادر کدامی و جدی و انتظام البتہ قابل قدر ست و نایاب کم یاب ہم باشد۔
و فن تاریخ بر نہج... م مرتب ست۔ جو صفحات ۲۵ دسطوری صفحہ ۲۰۔

الحصن الحصین
فی
احوال الوزراء والسلاطین

تصنیف عباس میرزا بن سید احمد الحسینی بلارجوی آتا . روستائی احمد و لکهنوی مولد و منشاء .

کتاب بزبان عربی است . موضوع کتاب تاریخ سلاطین صفویه اودهه و خاتمه تاریخ لکهنو است .

اول کتاب فیست . ان اخلی تمارت تشتهی انفسها نفوس الا

کتاب مرتب است بر شش باب .

باب اول در ذکر نوات برهات اسلاف و اولاد اجداد نواب مذکور تا انقضای سلطنت صفویه اودهه .

باب دوم در بیان حالات این خانواده .

باب سوم در ذکر اقارب و اعزه این خاندان .

اما نسخه که موجود است در فن تاریخ نمبر ۲۹۲ . محض باب اول است و آن هم بیان حالات نواب برهان الملک شریف ع تا حال نواب سعادت علیخان است مجموعه ایست بقدر هفتاد ورق است بخط نستعلیق بست و یک سطر خوشخط کهنه نسخ .

این نسخه جیبضه اولی است که از مسوده مصنف حسب فرمایش مصنف نقل شده و جا بجا تصحیح کرده مصنف است .

و به قدر که هست نهایت مفید و موجب اطلاع بر حالات خاصه است که در دیگر تاریخها نی

لکھنؤ کمتر یافتہ می شود۔

مصنف مذکور بعد ذکر حالات ہر صوبہ، یاد داشت وفیات ومختصر حالات اکثرے از علماء وحکماء وادباء وشعراء ورؤساء وحکام والیتمام آن زمانہ ذکر کردہ۔

مصنف مذکور براین حقیر خود دیدہ وسودات کتاب را بدست شریف او بچشم خود دیدہ ام۔ وفات او در آخر مائۃ ثالثہ عشر در لکھنؤ واقع شدہ ودر شبیہ کربلا مدفون است۔ عقب ندارد رامادر اولاد اسلام واخوان وبجدات موجود منجملہ آن مادری اعنی ام کلثوم جامع المحامد والمحاسن سید اعجار حسین ست کہ بجدات بعلم افضل عربی وانگلیسی آراستہ ودریں بلدۂ حیدرآباد بہ کمال عزت ووقار ودیانت واعتبار بہ پیشہ وکالت مشغول ست۔

دول الاسلام

تصنیف علامہ شمس الدین ذہبی متوفی ۷۴۸ھ مقصد و چہل و شش ہجری۔ مرتب بہ سنین ہجری تا حالات سال سیصد و ہفتاد و ہجری نوشتہ۔

آغاز این است۔ الحمد للہ العلی الکبیر الخ۔

در شرح کتاب عزات، سلامیہ مختصراً نام بردہ و گفتہ کہ این ہمہ غزوات و فتوحات تا سال سیصد ہجری واقع شدہ۔

بعد از ان اسامی صحابہ کرام کہ در زمان خلافت وی بجوار رحمت پیوستند ذکر نمودہ بعد از ان سنہ بسنہ و عشرین شروع نمودہ تحت ہر سال اول وقایع عظیمہ رضی و سماوی از قسم جنگ و جدال و حدوث زلازل و امساک باران وغیرہ و مرجع ان سال واقع شدہ می نویسد و در آخر وفیات صحابہ و تابعین و علماء و شعراء و سلاطین و امرا کہ در ان سال فوت شدہ بیان می نماید۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ در فن تاریخ بنمبر ۱۱۔ مرتب است۔

صفحات کتاب ۲۹۵ صد و نود و پنج سطر فی صفحہ نوزدہ۔ خط نستعلیق معمولی۔ نام کاتب و سنہ کتابت مذکور نیست۔

این نسخہ منقول است از نسخہ مکتوبہ ۷۵۵ سنہ خمس و خمسین و سبعمائۃ محررہ بخط علی ابن [illegible]

این نسخہ کمیاب بودہ اما در این زمان در مطبع دائرۃ المعارف النظامیہ حیدرآباد دکن چاپ شدہ و در مہمات طبع ہمین نسخہ کتب خانہ آصفیہ معتمد علیہ بودہ علامہ ذہبی از اکابر علمائے محدثین و مشاہیر فضلاء مؤرخین است۔ تصانیف کثیرہ مفیدہ در فن رجال و غیرہ تصنیف نمودہ کہ بعضی از ان میزان الاعتدال است کہ در مصر چاپ شدہ و تذکرۃ الحفاظ و دول الاسلام کہ در دائرۃ المعارف حیدرآباد چاپ شدہ و بسیار کتب از تصنیفات علامہ تا ہنوز بطبع نرسیدہ۔

ریحان المروج
وضیاء الفکر المنسوج

طبق الحلوی
وصحاف المن والسلوی

تألیف سید جمال الدین ابی المحاسن یوسف بن تغری بردی الاتابکی الظاهری الحنفی

[illegible] این کتاب است بزبان عربی مرتب بر سی باب در [illegible] سال هجری
[illegible] در مطبعه [illegible] بمصر بطبع رسیده و هر سال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] این کتاب [illegible] "ضالتی
لیستظل تحمر فی بلاده الخ"

[illegible] این کتاب [illegible] آخر [illegible]
[illegible] این کتاب [illegible]

[illegible]

[illegible]

کتاب العبر فی اخبار من مضی وغبر
من ملوک الاول

تا دولت جمشید در آن مذکور است.

فتوح مکہ

تالیف شیخ ابوالحسن البکری ابوقتدی بن محمد بن علی بن عبدالله بن محمد بن عبدالله بن محمد بن عبدالله بن محمد

محاسن اصفهان

تصنیف ادیب فاضل فضل بن سهل بن بحتر اصفهانی.

وقتی نیست ... تعلیمات اصفهان ...

کتاب نامه ایست مفید و نایاب مشتمل بر حالات ... و بیان کلمات ... نسخهٔ ما ناقص است که در فرق ... بخط ... نسخهٔ قدیمه خطی تعلیق ... صفحات یکصد و پنجاه و دو ... موزهٔ ملی ...

... تألیف یکی از ... در ...

در آخر نسخه این عبارت نوشته است: ... تمت ... مضی منه ...

... اصفهان ... قدیم ... محاسن ... مسافرت ... شاعر ... مکه ... موجود است.

... نسخهٔ خطی ... نسخهٔ نوشته نقول شده ... نسخه ... مورد ...

مختصر الدول

تالیف ابو الفرج بارکیر غوریوس بن هارون الطبیب ملطی النصرانی متوفی ۶۸۵ خمس و ثمانین وستمائة۔

کتاب بربان عربی است و مرتب بر دوازده دول۔

دولة الدولة فی دولت انبیاء علیهم السلام۔

دولت ثانیه نقطه قوتی سرئیل۔

دولت ثالثه نقطه قوتی سرئیل تا سلاطین بنی سرائیل۔

دولت رابعه سلاطین بنی سرئیل تا ملوک فرس

دولت خامسه دولت مجوس۔

دولت سادسه یونانیین۔

دولت سابعه رومیین و فرنج۔

دولت ثامنه سلاطین یونانیین متقدمین۔

دولت تاسعه سلاطین مغولی۔

دولت عاشره مغول۔

این کتاب نیست۔ اکثر نقطه اول ملاحظه شده و زیاده بر نهایه۔

نسخه موجوده کتب خانه تصنیف ۱۰ رقم تاریخ بر نمبره ۳۰۳۰ نسخه قدیمه بخط عرب خوشخط جلد
صفحات پنجاه و هفت و دو صد و هشتاد و چهار سطر فی صفحه هفده۔

خاتمه بر نسخه نیز وقت تحریر۔

این نسخه بسعی اکثر علماء شده چنانچه ۱۰ ورق اول ۱۰ ورق آخر تحریر است۔

کتاب مذکور بشر کت مفوردد در سنه ۱۰۶۳ هزار و شصت و سه مسیحی ۱۰ در بیروت

سنه ۱۰۹۰ یکهزار و هشتصد و نود عیسوی بکمال صحت مع فهرست چاپ شده.

مولف مذکور در بلده طیبه از ممالک آسیا صعودی در سنه ۶۲۳ ششصد و بست و سه هجری مطابق سنه ۱۲۲۶ یکهزار و دویست و شش عیسوی نزول شده و در سنه ۶۵۸ ششصد و هشتاد و نه هجری مطابق سنه ۱۲۸۰ یکهزار و دویست و هشتاد عیسوی فوت شد سوخ ماثر و تهذیب حادق [illegible] بر [illegible] بر ایساغوجی در منطق شرح نوشته. کما یظهر من الکتاب المسمی بکشف الظنون ۷۸.

مختصر غرر السیر

مختصر غرر السیر نام کتابی است که آن را حسین بن عبد الله بن محمد بن هارون متوفی سال ۴۸۵ هجری از کتاب مفصل خود موسوم به غرر السیر مختصر نموده و بعد آن یوسف بن زکریا ۶۰۰ هجری آن را باز مختصر نموده و بنام غرر السیر مختصر معروف شده.

در این کتاب نامه تصنیف این مختصر غرر السیر موجود است و در آن تاریخ نامه ۴۲۱ هجری ... سلطان قدیم ملیک وغیره پادشاهان تحریر یافته است.

شروع کتاب این است:-

... نام کتاب ... کتابت و نوشت ... عبارت فاتحه این است ...

... نسخه مفید ... تصنیف ... حسین بن عبد الله بن محمد بن هارون رحمه الله نفع الله به وبسلفه الخ.

... کتاب ... در نسخ مختلف عبارات مختلف و تصحیف صاحب تحریر است.

... نسخه ... تصنیف ... ۴۲۱ ... موجود است.

... تاریخ آخر جلد ... نوشته است که ... ۹۳ ... این کتاب ... کتاب ... ودر ذکر آنها نموده.

مرآة الجنان وعبرة اليقظان

ومعرفة ما يعتبر من حوادث الزمان وتقلب أحوال الإنسان

تصنيف الإمام المؤرخ عبد الله بن أسعد اليافعي اليمني المكي الشافعي المتوفى سنة ٧٦٨ هـ

تاريخ مشهور ومعروف ومعتبر يرجع إليه في كل ما يتعلق بالتاريخ. يبدأ من سنة ... ويذكر فيه الحوادث والوفيات سنة بعد سنة. وفي هذا الجزء يتناول ... وما جرى فيها من الفتن والحروب والولايات والعزل، وأخبار العلماء والصالحين ووفياتهم.

وفي هذا الجزء ترجمة ... وذكر ما وقع له من المحن والمناقب.

وفيه أيضاً ... وما جرى في أيامه من الأحداث والوقائع.

وفي سنة ٧٨١ هـ ... وما اتصل بها من الأخبار والتراجم.

وفيه ترجمة ... وذكر شيوخه وتلاميذه ومؤلفاته.

وفي هذا الجزء ... وما ورد في شأنها من الأحاديث والآثار.

بعد ختم کتاب بر صفحه (۴۱۴) یازده صفحات دیگر در آخر شامل است که در آن اضافات
تحفه اردو دست فضلاء طلبه نوشته است.

و این کتاب از دائرة المعارف اعتمانیه چاپ گشته شایع و ذایع است.

النجوم العوالی
فی ابناء الاوائل والتوالی

تالیف شاعر علامہ عبد الملک بن حسن بن عبد الملک الشافعی المکی العصامی ولادت مصنف
[illegible] یکہزار و چہل و نہ ہجری در مکہ معظمہ واقع شدہ و وفاتش ہم در مکہ در سنہ یکہزار و یکصد
و یازدہ ہجری و در مکہ مدفون است۔

شروع کتاب اینست۔ احمد ملیک وانما لصلاۃ محمد ملوک تہامۃ ۔

کتاب مرتب است بر چہار مقصد و خاتمہ و در ہر مقصد و خاتمہ چند ابواب است۔

شروع از بیان نسب شریف آنحضرتؐ و تعداد آباء کرام آنحضرتؐ از جناب آدمؑ تا
جناب عبد المطلب شدہ و بعد آں تمامی حالات آنحضرتؐ از بدو ولادت و ہجرت
بمدینہ و غزوات و غیرہ تا وفات و ذکر ازواج و اولاد و خلفاء راشدین و خلفاء امویہ
و عباسیہ و فاطمیین و ایوبیہ و حالات دولت ترکانیہ و دولت چرکسہ و دولت عثمانیہ
بتفصیل و شرح نوشتہ۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ [illegible] نمبر ۲۱۰ مخزون است ناقص اول
است و تمامات شش فصل حاوی است [illegible]
جملہ اوراق چہارصد و سی و [illegible] است۔

[illegible] کتاب مسمی بالنجوم العوالی است [illegible]

[illegible]

صحیح ترجمہ سنہ یہ مذکور است۔

کتاب مذکور بحال خوب ہم نشدہ۔

نوادر الزمان
فی ملاحم عربستان

تالیف اسکندر ندی الخوری است.

نسخه موجود کتب خانه صفیه که در تاریخ بر نمبره ۷۲۹ محفوظ است جیضه وقف است بخط خود موقف و مولف این نسخه را بمن العلامه سید علی مگری هدیه داده چنانچه خط وقف بزبان عربی شنبه بیست و هشت صد و هشتاد و هفت عیسوی در اول تاب موجود است نوشته آن خط مهر کتب خانه سید علی بزبان انگریزی ثبت است. و در بیروت سنه ۱۹۰۰ بوسیله صد و شصت و یک عیسوی مصنف کتاب را تصنیف نموده و بر نه فصل مرتب است.

الفصل الاول فی ذکر ما یتعلق بجبل لبنان وما وقع فیه من الوقایع والحوادث.

الفصل الثانی فی ذکر الوقایع والحوادث التی جرت فی الشام والساحل.

الفصل الثالث فی ذکر ما جری فی ایالة بیروت وعلاقة ما حولها من الثغور والعروض.

الفصل الرابع فی ذکر صاحب الترجمة وفتوحاته وغزواته من ابتدائه الی تسنمه العرش.

الفصل الخامس فی ذکر حوادث التی قبل انتقاله الی رشیا.

الفصل السادس فی عوده من الرحلة الذی حج فیها الی الرحبة.

الفصل السابع فی انتقاله الی رشیا والتحق بالحضرة.

الفصل الثامن فی تحریره الی الشام ما جری فیها من الوقایع والحوادث.

الفصل التاسع فی توجهه ثانیا الی بیروت الخ

ظاهرا انتهی مقدمه و شروع فصول شده باشد.

وفیات الاعیان
وانباء ابناء الزمان

تصنیف قاضی شمس الدین احمد بن محمد بن ابی بکر اربلی شافعی مشہور بہ ابن خلکان متوفی سال ششصد و هشتاد و یک هجری۔ کتابے ست مشہور و معروف در ان حالات علما، و فضلا، و غیرهم تا سنه مذکوره شده۔ و ترتیب کتاب بر حروف تهجی نموده۔ یعنے کسانیکه نام شان شروع بالف شده مثلاً ابراهیم و احمد و اسحق پس اول ذکر ابراهیم بعد آن احمد بعد آن اسحق می فاید۔ و ایں همه اسماء که شروع بالف می شوند۔ باب الف ضبط نموده و اسامی که اول با و موحده منقوط در باب با، بیک نوع و یثنیه و یوسف در باب یا، و تاء فوقانی ثنتین ضبط نموده۔

و علامت صحابه کرام و تابعین عالیمقدار و بعض دیگر رجال ایں مصنف مذکور نکرده و علامه یا نفی صاحب ترجمه بجنان حالات آن زمان و تاریخ فوت نموده کوید من وقف علیه وفیات نموده۔ و ایں کتاب بین است۔

الحمد لله الذی خص [illegible] و حکم علی عباده بالموت و الفناء [illegible] کل نفس الحمد لله الذی [illegible] و الصلوة علی سید [illegible] و اصحابه [illegible]

کتاب مذکور [illegible]

اما نسخ مطبوعه پس دو نسخه چاپ ایران. یک بزرگ ۹۲۲ فن تاریخ در یک جلد و یک در دو جلد بزرگ ۵۷۰ و ۵۷۱ فن تاریخ و هر دو مطبوعه سال یکهزار و دویست و بیست و چهار هجری می باشد. و یک نسخه چاپ مصر در دو جلد که بر حاشیه آن کتاب النفحات العنبریه فی علماء الحنفیه است. و فن ترجمه موجود است.

اما نسخه قلمی که بنمبر ۹۹ فن تاریخ مربوط است بخط ولایت خوشخط بخط نسخ مجدد ای بعد ای طبقی دو جزء ضخیم است. و خدمت آنرا اهل علم بوده و مطالعه او شان رسیده و حواشی و بعض اصلاحات متعدده او بر است و مواهیر متعدده ثبت بوده اما آن را بایعان کتاب حسب برده اند و به محمد حسن لکنوی صاحب کتب ماثر حنفیه مالک است و عبارت نوشته شان بر تملک مهر موجود است. نسخه مذکوره نوشته سنه هفتصد و پنجاه و شش هجری علم عبد السلام حنفی است. جلد صفحات سه صد و چهل و هفت. و سطور فی صفحه سی و هفت.

تفصیل حالات این خلکان پس در محبوب الانساب مذکور است:-

کمال الدین محمد بن محمد الاربلی الشافعی المعروف بابن خلکان سماعت حدیث از پدر کرده و مطالعات نموده طریق گرفت و بصحبت بسیاری علماء رسیده قاضی شام بود و تصنیف کتاب وفیات الاعیان در دمشق روز دوشنبه هفتم ماه ذیحجه سنه ۶۵۹ شروع کرد، شهور مانع اتمام این کتاب شد تا یکه چهده سال رجوع به دیار مصر نمود و چون به قاهره رسید تمام این کتاب نمود. لکن در احوال اعیان بهترین تصنیف است در عهد او در ترتیب اسماء و تحقیق احوال و ذکر وفیات که آنی یوم استدلال به تحقیق است سماعت وفیات احوال صحیح تا حین بعضی دیگر فروگذاشته و صاحب مرآة الجنان در ذیل کتاب خود تتمه کرد و تکمله وفیات نمود. ولادت قاضی شمس الدین در سنه ۶۰۸ و وفات در سنه ۶۸۱ در قاهره رو داده.

آثار الوزراء

تصنیف سیف الدین حاجی ابن نظام العقیلی متوفی سنہ ۔

موضوع کتاب ۔ حالات وزراء سلاطین ایران ۔ کتب تواریخ معتبرہ مثل [illegible]
مناقب الخلافت و مجامع التواریخ و مقامات خواجہ ابو نصر تنکابنی وغیرہ و از کتب [illegible]
[illegible] مقامات یک ورق ناقص است ۔

مصنف کتاب را بر دو مقالہ منقسم گردانیدہ ۔ و در مقالہ اول دوازدہ باب [illegible]

باب اول در ذکر وزراء و صفات عظام ۔
باب دوم در ذکر وزراء سلاطین ماضی ۔
باب سوم در ذکر وزراء سلاطین عباسیہ ۔
باب چہارم در ذکر وزراء سلاطین غزنویان ۔
باب پنجم در ذکر وزراء سلاجقہ ۔
باب ششم در ذکر وزراء آل بویہ ۔
باب ہفتم در ذکر وزراء آل سلجوق ۔
باب ہشتم در ذکر وزراء سلاطین خوارزم شاہیہ ۔
باب نہم در ذکر وزراء چنگیزیان و [illegible]
باب دہم در ذکر وزراء مظفریہ و [illegible]

[illegible] موجود و [illegible] خانہ [illegible] مقالہ اول است و [illegible] باب نہم ۔ [illegible]
باب یازدہم [illegible] صاحب [illegible] سلجوقی موجود است [illegible]

از آنجا که فهرست کتب مرقوم است چند ورق کم است۔ فہرست ابواب تمام نیفتاد که در ذکر وزرا آن بوده است۔ موجود۔

نسخۂ موجودہ نہری ۱۰۵۹۔ فن تاریخ بخط نستعلیق۔ نسخہ قدیمہ۔ جلد اوراق یکصد و ہشتاد و نہ ۱۸۹ بقلم درمیانہ خط یاقوتی۔

کتاب کمیاب و نایاب است۔

در کتب خانہ برٹش میوزیم از آن یک نسخہ کامل موجود است مانسیا خط است۔

در فہرست میوزیم ص ۹۶۹ مصنف خود را خادم وزیر خواجہ قوام الدین نظام الملک قونی می نویسد انظر بنام وزیر مذکور کتاب را تالیف نموده۔ وزیر مذکور ۵۶۴ھ منصب وزارت داشته بود۔

احوال سرداران دکن

نامبرده ۳۰۰ مجلد است که درآن حالات زیاده تر سرداران مرهته از سیوجی تا حال نوشته
و مصنف و تاریخ کتابت نیست۔
اول آن۔ هزاران شکر حدائے بیچون را کہ بیک نفخ کن این همه چهارده طبقه سما۔ الخ
شروع این کتاب از ورق ۵۹۰ صفحه تا یه و ختم بر ورق ۹۰۰ و بعد آن از ورق ۹۰۸ تا ۹۰۹
متفرق واقعات کاتب یا مصنف ضبط نموده است۔
و از ورق ۱۰۵ تا ۱۱۰ حالات امرائے دکن بتفصیل ذیل نوشته۔
اعتماد الدوله قمر الدین خان بهادر۔
و میر الامرا غازی الدین فیروز جنگ بهادر۔
ابوالخیر خان بهادر امام جنگ۔
آصف الدوله امیر الممالک بهادر۔
حیدر علیخان بهادر
زکریا خان بهادر دلیر جنگ۔
وقار الدوله میر زنجف خان بهادر۔
سراج الدوله خورشید الدین خان بهادر تهور جنگ۔
شجاع الملک امیر الامرا۔
عماد الملک غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ۔
مجد الدوله عبد الاحد خان۔
سر امد ملک نظام الدوله مصطفی بهادر۔

اخبار المدینہ

علامہ سمہودی در حالات مدینہ منورہ زادہا اللہ شرفاً و تعظیماً کتابے تصنیف و تالیف نمودہ ہم آں خلق حصہ و خطاب نبارہ را مصطلحے قرار دادہ۔

کہ ترجمہ آں بزبان فارسی نمودہ نامش "اخبار المدینہ" مقرر نمودہ۔ پس ایں ہمہ ترجمہ است شروع کتاب ایں است:۔

بیاں و ستائش بے شمار پروردگارے را کہ مشرف ساخت مدینہ مکینہ را باقامت و اقدامت حضرت محمد مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وسلم و علی آلہ و صحابہ ہائیں سبب مشتاق گردانید دلہائے مومنان را باستماع اخبار متعلقہ و تفصیل نمودن حبیبہ را بزیارتی محبت چیست ایں و مصطفےٰ گردانیدہ نامہ را بدیع تحسین از آفت حاسدان و فتنہ دجال لعین و پاک و مقدس ساخت طیبہ طیبہ را نزہت بارش سحاب آں ہموارے معجزہ جہاں و شفا کرامت فرمودہ دیدہ ہائے تشنگان جمال و تشنگان زلال را بمتوطن ساختن ایشاں در دار الایمان کافیہ پس سمی تمہ آں عمل تالیف و موصوف گشت آں موطن مبارک منیف بہ دار الہجرۃ الاختیاری یم، اقرار

نسخہ موجود در کتب خانہ آصفیہ کہ بنمبر ۱۰ و فن تاریخ مربوط است بخط عادی بر قاعدہ معمولی است۔

خاتمہ نسخہ آں ۲۰۰ ورق مطروفی صحیح بست و سہ سطر نامہ کاتب محمد اشرف ست۔

سنہ کتابت سال سوم جلوس بادشاہی نوشتہ۔ نام بادشاہ نبردہ تا ازاں سال ہجری معلوم کردہ شود لیکن زدہ کتاب محررہ صدی یازدہم ہجری تخمیناً می باشد۔

در خاتمہ چنیں نوشتہ است۔

"اتفاقاً ایں اوراق یافت بروز چہارشنبہ ہیجدہم شہر ذی القعدہ سنہ سوم از جلوس والا"

"کاتب الحروف محمد اشرف ساکن آنا واد السلام"

اصل کتاب خلاصۃ الوفا در سنہ ۱۳۲۶ھ چاپ شدہ نسخہ مطبوعہ آں در قسم سیرۃ کتب خانہ ہذا موجود است۔

اقبال نامۂ جہانگیری

تصنیف میرزا محمد شریف الملقب بہ معتمد خان متوفی ۱۰۲۹ھ یکہزار و چہل و نہ ہجری ست.
موضوع کتاب ذکر سلاطین تیموریہ.
اول کتاب منتہائے بے منتہائے خدائے را کہ
کتاب منقسم ست بر سہ حصہ:-
حصۂ اول - از حالات امیر تیمور تا ہمایون بادشاہ.
حصۂ دوم - حالات محمد اکبر بادشاہ.
حصۂ سوم - حالات سلطنت جہانگیر بادشاہ - از ابتدائے تخت نشینی بادشاہ
موصوف کہ در سال یکہزار و چہاردہ ہجری بودہ تا سال یکہزار و سی و شش ہجری زمانہ
وفات ممدوح.
درین کتب خانہ سہ نسخہ قلمیہ آن بر نمبرہائے ۹۰۰۲۳۲م و ۵۲۰۵ف تا تاریخ ہمہ دست
و این ہر سہ مخص حصہ سوم حالات جہانگیر بادشاہ می باشد - دو نسخہ مطبوعہ بہ نمبر ۹۰۰۲۲۶۰
نسخہ قلمی نمبری ۲۳۲ بخط شکستہ خوش خطوط در آخر چند ورق جا بجا خط نوشتہ جدا جدا کہ سال
پنجم جلوس شاہجہان بادشاہ دہلی کہ مطابق بود با یکہزار و یکصد و نوزدہ ہجری بلوغ صفحات ۲۰۲
بعضی صفحہ ۱۹ نام کاتب غیر مرقوم.
نسخہ قلمی ۲۰ بخط شکستہ خوش حالات دو سہ سلطنت شاہجہان بادشاہ - تا سنہ چہاردہ جلوس
یازدہ سال جلوس - نام کاتب و سال کتابت ہر دو مرقوم نیست - تعداد صفحات ۱۰۴ - وضع
فی صفحہ یازدہ ۱۱.
نسخہ نمبر ۵۲۰۵ بخط نستعلیق معمولی - ورق ۱۵۱ - اسطر فی صفحہ یازدہ ۱۱ - نام کاتب و سال
کتابت مرقوم نیست.

دادو نسخه مطبوعه پس نمبر ۲۶۲ چاپ کلکته ست بعض حصه سوم حالات شاه جهانگیر که ترجمه
سوسائٹی کلکته در سال ۱۸۶۹ء چاپ شده
و نسخه نمبری ۳۰۸ نسخه ۱۸۷۱ مطبوعه نولکشور ست که در ان هر سه حصه کتاب موجود ست
در سال ۱۸۷۳ء چاپ شده۔
ترجمه محمد خان مفصل و مشرح در کتاب ماثر الامرا مذکور ست۔ و نیز مولوی خدا بخش خان
مختصر اترجمه او در محبوب الالباب بر صفحه ۳ چنین ذکر نموده۔
"میرزا محمد شریف المخاطب به معتمد خان از امرائے جهانگیر ست در ایران شهرتے بدشت
به دکن توطن نمود به هندوستان رسید و بخطاب معتمد خان فائز گشت۔ جهانگیر بادشاه بروے چندان
اعتماد داشت که در جرم سه اداره بارگی و داداخر الامر منصب چهار هزاری و دو هزار سوار بلند
مرتبه گردید۔ در سال یکهزار و چهل و نه هجری وداع جهان فانی نموده۔ صاحب ماثر نامرگویدد در
تاریخ وافی شهرتے داشت اما از اقبال نامه جهانگیری که بعبارت سلیس و مربوط نوشته کلک
اخبار طراز دست ملوس شود که سلیقه تاریخ نویسی نداشت چه با وصف عهده عهد نویسی اصل
بجز بیانات ضروری نپرداخته الخ

اکبرنامہ

در حالات خرابی حکومت شاہ شجاع الملک از شہر کابل و معرکہ آرائی اکبر پہلوان کہ در کابل با انگریزان قتال و جدال نمودہ۔

بزرگے حمید نام در زمانۂ محی الدین جیلانی حاکم کشمیر این کتاب نظم نمودہ۔ در بیان سبب تالیف گفتہ کہ روزے در مجلسے ذکر شعر و شاعری بود شخصے گفت کہ حالا شعر و شاعری زعامہ نمایند و بر تعرائے سابقین ایں کار ختم گردیدہ۔ ازیں کلام مصنف مذکور را غیرت و حمیت عارض شدہ و بآں شخص گفت کہ من بادہ وجود ہستم ہرچہ بفرمایئ نظم کنم۔ شخص مذکور در جواب گفت۔

جنگ و جدال اکبر پہلوان کہ در مقابل انگریزان در زمانۂ شاہ شجاع ملک واقع شدہ مانند۔ بس مصنف حسب فرمایش او در یک سال ایں مثنوی نظم نمودہ۔

اول مثنوی اینست۔ خدایا بیامرزدا کہ تو نی ۔ کریم گنہ بندہ پرور تو نی

نسخہ موجودہ کتب خانۂ آصفیہ کہ در فن تاریخ بہ نمبر ۱۱۰۱ مخزون ست بخط نستعلیق کاغذ عثمان مایل بجدول طلائی و سرخی است۔ جملہ اوراق یکصد و ہشتاد سطور در ہر صفحہ سیزدہ۔ در آخر نام کاتب و سنہ کتابت نیست۔

اکبرنامه

تصنیف علامه شیخ ابوالفضل پسر شیخ مبارک ناگوری المتوفی سنه یکهزار و یازده هجری.
در حالات و سوانح و وقایع زمانهٔ اکبر بادشاه دهلی.
خطبهٔ کتاب. الله اکبر این چه دریاییست شریف عز.
این کتاب در ایشیاتیک سوسائٹی در سنه یکهزار و هشتصد و هفتاد و هفت عیسوی در سه جلد چاپ شده چنانچه سه نسخهٔ مطبوعه هم درین کتب خانه موجود. و نسخهٔ قلمی هم در سه جلد
[illegible] فهرست مخزن است.
علت قول [illegible] سنه ۹۹۹ هجری [illegible] سنه ۹۹۹ و [illegible] سنه ۱۰۰۵ [illegible] فهرست مخزن است.
علت اول [illegible] سنه ۹۹۹ هجری. مرتب است خوشخط تعلیق متوسط [illegible] کاغذ صاف [illegible] سطر در صفحه. بر آن نظرهای فهمیده و جابجا بر عبارت عبیفه خط کشیده نظر رسیده و عوض آن عبارت از قلم خود تحریر نموده. تفصیل این مقامات که در نظرهای مصنف ممدوح مسطور و تعیین عبارات و مقامات نموده. آن کتاب تحریر حافظ عبدالرحمن و سرشته سفید مصرف و نوشته که سب در آن کتب خانه موجود. شیخ علی بگرمی نوشته بود در ورق جدید موجود است.
این نسخه اول از کتب خانهٔ مخصوص علیا شیخ علی بگرمی خرید شده.
جمع صفحات این نسخه سیصد و شصت و هشت و مطروفی صفحه بست و یک. نام و مدت و سنه کتابت در آخر نیست.
دوم نسخه دیگر بنمبر ۱۲۷۰ مخزون. خط معمولی سال کتابت و نام کاتب ندارد
جمع صفحات ۳۲۰ سطور فی صفحه یازده.
سوم نسخه دیگر بنمبر ۱۰۰۰ مخزون است آن هم خط معمولی جدید خط جلد اوراق آن چهار صد و چهار

وطورنی صفوبیت وسه سال کتابت و نام کاتب مرقوم نیست.

مختصر حالات شیخ ابوالفضل که در محبوب الالباب مولوی خدا بخش خان تحریر نموده اینست:-

خلاصی بنای شیخ ابوالفضل دومی پسر شیخ مبارک ناگوراست در سنه نهصد و پنجاه و هشت هجری بر ساحت وجود قدم نهاد. طبع متین ذهن رسا فهم عالی داشت در عمر پانزده سالگی از درس فراغ حاصل نمود گویند که هنوز به بیست سالگی نرسیده بود که حاشیه بر شرح طوالع اصفهانی بخوش آمد نصف اوراق یا بیشتر کرم خورده بود اصل کاغذ سفید پیوند داده باندک توجه مبدء و منتهای هر عبارت در بافته مسوده مربوط نگاشت چون نوبت مقابله رسیده سه جا تغیر یا اضافه رفته رفته خدمت اکبر بادشاه با رتبه جاگرفت که محسود شاهزادگان شد. نورالدین جهانگیر بادشاه شیخ رنجیده بر سر قتل او آماده شد تا اینکه تاریخ چهارم ربیع الاول ۱۰۱۱ھ یکهزار و یازده هجری بدست گشته شد. خان اعظم تاریخ فوت شیخ بدلیق تخرجه یافته. مصرعه.

تیغ اجل زبی اسد سرهانی برید

در حالت شیخ سخنهائے بسیار واقع شده بعضے آفتاب پرست و قومے دهریه خواندند تکفیر شیخ مذبور زبان زد عالم بود.

شیخ عبدالقادر بدایونی هم از شیخ بدگمانی داشت از معتقدات شیخ قطع نظر کرده میفرماید گفت شیخ عصر خود مثل خود نداشت در سیاست مدن و تدبیر منزل مانند شیخ دیگرے نبوده است و زمانه سلطنت تیموریه برخاست.

انتخاب ترجمۂ وقایع بنگاله

از ابتدائے سنہ یکہزار و هفتصد و شصت مسیحی تا یکہزار و هفتصد و شصت و چهار مسیحی بسی کوائف چهار سال زمانهٔ گورنری نواب شمس الدوله مسٹر هنری وانسرت بهادر که در سنهٔ جدید زبان محرری چاپ شده بجگر گورنر صاحب موصوف در جمهور شایع شده ازان مجلدات فرنچس گاوڈون در زبان فارسی در سال سنهٔ یکہزار و هشتصد و هشتاد و هشت عیسوی ترجمه نموده۔

ذکر آن در فهرست لندن بر صفحه ۲۱۲ مذکور است۔

و این نسخه کتب خانهٔ آصفیه که بر نمبر ۵۵۷ تاریخ مرتب ست انتخاب همان ترجمه غالباً می باشد۔

خط این نسخه معمولی بسنه کتابت دنامه کاتب تحریر نیست۔

صفحات یکصد و نوزده ۱۱۹ و سطور فی صفحه چهارده۔

اورنگ نامهٔ منظوم

تصنیف شیخ رفعت برادرزادهٔ شیخ محمد بنای متخلص به وحشت است.

در بیان اورنگ شاه و سلطان مراد بخش جدال و قتال و منازعات هر چه واقع شده تا تفصیل تمام نظم نموده. اول کتاب این است.

بنام خدائے کہ صنع پاک ‌ ‌ ‌ بکرد آفرید و خلایق نگاشت

درین شعر کتاب ختم کرده. شعر

کہ از مہر پرتو کہ دید و دغا ‌ ‌ ‌ یکیش بود شصت و هفت و هزار

مصنف در آخر گفته که مدت یک سال شش ماه کتاب را تصنیف کرده و سنهٔ تصنیف یکهزار و هفتاد و دو بود. (۱۰۷۲ھ)

نسخهٔ موجود در کتب خانهٔ آصفیه که در سنهٔ ۱۲۱۹ فصل بابی مرتب شده تا تفصیل جلوس یکهزار و یکصد و نود و شش تحریر نموده بنابرین یکهزار و یکصد و نود و شش نقل باید باشد.

تعداد ابیات دو هزار و هفتصد و بیست. وسط فی صفحه پانزده.

بادشاہ نامہ

حالات ابوالمظفر شہاب الدین محمد شاہجہان بادشاہ دہلی از ابتدائے تخت نشینی بادشاہ مدوح کہ سال یکہزار و سی و ہفت ہجری بودہ تا سال بستم حکومت کہ سابق بود بہ یکہزار و پنجاہ و دو ہجری۔ تصنیف ملا عبدالحمید لاہوری متوفی ۱۰۶۵ھ یکہزار و شصت و پنج ہجری ست۔

مصنف علامہ کتاب را بر دو حصہ تقسیم نمودہ و ہر حصہ را بنام دو رموسوم ساختہ و در ہر دور حالات دہ سال نوشتہ و شش سال دور سوم نگاشتہ۔

خطبہ دور اول اینست۔ نگارین کلامیکہ گلدستہ دامن سامعہ را جواہر آگین کند الخ

خطبہ حصہ دوم کہ موسوم است بہ دور دوم اینست۔ سپاس وال اساس دادار کارسازی کہ الخ بے نیاز الخ

کتاب مذکور در ایشیاٹک سوسائٹی بنگالہ در ۱۸۶۷ء یکہزار و ہشتصد و شصت و ہفت عیسوی بکمال صحت و اہتمام در دو جلد یعنے ہر دور در یک جلد علحدہ علحدہ چاپ شدہ و آن نسخہ مطبوعہ در ایں کتب خانہ بر نمبر ۲۱۹ - ۲۲۰ - در فن تاریخ موجود ست۔

ہر دو نسخہ قلمیہ کہ بر نمبر ۲۲۰ - ۲۲۱ - مربوط است خط نستعلیق مخصص دور دوم ست۔

آ نسخہ اول نمبر ۲۲۱ - ناتمام ست تا در ہمت موکب معلی از سیر کاشمیر بدار سلطنت مراجعت نمودہ است۔ جملہ اوراق ۲۶۲ - دو صد و شصت و شش - و سطوری صفحہ چہاردہ۔

در آخر بوجہ نامعلومی کتاب نہ نام کاتب است و نہ سال تحریر۔

و نسخہ ثانیہ کہ بر نمبر ۲۲۰ - مخزون ست قطع کلان - و آخر ناقص ست۔ جملہ اوراق یکصد و چہل و سہ سطوری صفحہ ست و یک - نام کاتب و سنہ کتابت در آخر نیست - و نہ بر پشت میوزیم مذکور است کہ۔

شاہجہان نامہ عبدالحمید لاہوری را طلب فرمودہ حکم تحریر حالات زمانہ خود دادہ بود

چنانچہ عبدالحمید از ابتدائے تخت نشینی شاہجہان تا بستم سال حکومت و تمامی عہد شاہجہانی نگاشتہ و
بران علامہ سعداللہ خان مدارالمہام نظر ثانی نمودہ۔ بقیہ حالات شاہجہانی از سال بست و یک
جلوس مطابق یکہزار و پنجاہ و ہفت (۱۰۵۷ھ) ہجری تا سی ام جلوس محمد وارث متوفی سنہ ۱۰۹۱ھ
تحریر نمودہ و بران علاء الملک تونی الخاطب بہ فاضل خان متوفی سنہ ۱۰۷۳ یکہزار و ہفتاد و سہ
ہجری نظر ثانی کردہ۔

بساط الغنایم

تصنیف شیخ محمد علی حزین متخلص بہ حزین در ۱۱۶۶ھ تصنیف شدہ یک رسالہ دو صد و چہار دہ صفحہ ای است۔

اول این است۔

الٰہی الٰہی فیض نگوئی ... میرسانند شرح آن و سرودن

در اینجا ذکر ... و احسان ... متحن کہ ... یک رسالہ دو صد و چہار دہ ... بجہ ... حضرت ... تمام کردہ ... سال منقضی شدہ ... بارش ... آن ... و ... و ... و

است که از کتب خانهٔ گزیٹیر حیدرآباد در ۱۳۹۰ھ بچنگ نوشته۔
مؤلفات کثیرہ و مقالات بغیت و مطبوعہ ہنوز یافتہ۔

و سنہ تولد ۱۳۰۲ھ از آثار یکہ رسالہ بنام کیفیت سلاطین و امرائے سلف مجاہدات
آن ہر دو تہ ہمان عبدالرزاق برائے کتب خانهٔ گزیٹیر مرتوم ۱۳۹۰ھ تحریر می باشد چون مؤلفات
آن ہر دو بغیت بطور مخطوطہ یافتہ۔

اینک بیان ست۔

کیفیت سلاطین و امرا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

همینی که در تمام دکن سلطنت کرده اند. در ابتدای سلطنت ایشان که در سنه هفتصد و یازده هشت هجری تا سنه نهصد و بست و چهار هجری بود مدت سلطنت هر یک که چند سال بوده و عدد ایشان چهار بود ذکر نموده.

بیان واقع

تصنیف حاجی عبدالکریم بن عاقبت بن محمد بن خواجه یحیی بن خواجه محمد رضا.

اول کتاب اینست. شعر:-

الٰہی محفل آرا کن بذکر خود دلم را ÷ تجلی شعله گردان در سخن شمع زبانم را

در وقایع و حالات زمانهٔ نادرشاه و محمد شاه و احمد شاه از سنه ۱۱۳۵ تا سنه ۱۱۶۶ -

مصنف برفاقت حکیم سید علوی خان همراه نادرشاه از دهلی باجازت محمد شاه برائے زیارت

عتبات مقدسه رفته بود حالات سفر خود و دیگر واقعات زمانهٔ شاهان موصوف ذکر نموده.

کتاب بیست و شش الباب و خاتمه مرتب است.

باب اول در ذکر عزم و خروج نادرشاه و آمدن بسمت هندوستان.

باب دوم در ذکر فتح نادرشاه بتوران و خراسان و مازندران تا مراجعت او بدارالسلطنت قزوین

باب سوم در بیان سوانح و وقایع که مصنف در سفر زیارت و عراق عرب تا مراجعت

خود و نزول به بندر بصره بچشم خود مشاهده نموده.

باب چهارم در ذکر بعضے سوانح که از متعلقان و اهل بندر تا مقام محمد شاه بادشاه.

باب پنجم در ذکر وقایعے که در ایام سلطنت محمد شاه بادشاه هندوستان رو داده

باب متصل است بر دو مقدمه.

مقدمهٔ اول در ذکر کلمات لطیف و مزاح ظریف.

مقدمهٔ دوم در بیان بعضے عجائب و غرائب که خود مصنف دیده و شنیده

و این مقدمه متصل است بر چهار فصل.

فصل اول در ذکر عجائب و غرائب خوش نگاری.

فصل دوم در ذکر فرقه و آئین و مذهب

مصنف نام خواجه عبدالکریم کشمیری ام مشهور است.
نسخه مورد در کتب خانه آصفیه نمبری ۱۷۱۳ فن تاریخ ناقص و تا باب پنجم است بخط شفیعه.
جمله اوراق بعدد پنج سطوری صفحه مختلف در بعض صفحه شانزده و بعض هفده و بعض هجده و بعض نوزده.
خلاصه این کتاب نام وقعات خواجه عبدالکریم چاپ شده است.

تاج المآثر

تصنیف حسن نظامی نیشاپوری بزبان فارسی است۔

[illegible] حالات و واقعات از ابتدائے سنہ ۶۰۲ھ تا [illegible] ۶۳۴ھ زمانۂ سلطنت
[illegible] معز الدین محمد بن سام شہاب الدین غوری بوده تا سال ششصد و چہار دہ [illegible] ۶۱۴ھ زمانۂ سلطنت
شمس الدین التمش نوشته۔ کتاب مذکور اول کتابے است کہ تاج الدین حسن نظامی نوشته بود
اصل آن کتاب تاریخی نوشته بود۔ نام مصنف ندرت اتفاق است لیکن خود
مصنف در دیباچه کتاب نام خود حسن نظامی نوشته و در روضه اصفیا نام او حسن نظامی مرقوم است۔ و حاجی خلیفه این نام را کشف الظنون نوشته و در فهرست
دار الحکومت اهندیه دهلی هر دو نسخه این کتاب موجود است لیکن در هیچ یک از نسخ مذکوره
اطلاع نداده و در آخر این نسخه که در کتب خانه موجود است یک ورق [illegible] نیز
افتاده موجود است در آن نام مصنف نظامی [illegible] این حسن نظامی پیشتر ها تحریر است۔
غرض این اختلاف قابل اعتنائی نباشد [illegible] این اختلافات [illegible] شده باشد۔
شروع کتاب این است۔

[illegible] حمد بے منتهی و ثنا بے حد و قصور یارنده و دیده و فکرت [illegible] و [illegible] حدیث و
خبر و [illegible] و [illegible] بصیرت در [illegible] هویت بال قدرت [illegible] و [illegible] و
[illegible] و [illegible] لوحیت [illegible] [illegible]

نسخه [illegible] کتب خانه آصفیه نمبری ۲۸۳ [illegible] تعلیق [illegible] کاتب و سنه کتابت در [illegible]
[illegible] صفحات کتاب ششصد و [illegible] ۱۹ سطری صحیح نوشته شده۔

تاریخ اسکندری

تصنیف [illegible] منشی بیگ ترکمان استرابادی متوفی [illegible]

زبان فارسی [illegible] نسخه‌ای باشد کتاب [illegible]

نسخه موجود کتاب [illegible]

ذیل کتاب این است [illegible]

[illegible]

مجمل [illegible]

کتاب [illegible]

[illegible]

مجلد دارای [illegible] ۲۶۲ [illegible] ۲۶ [illegible]

تاریخ ایالتی نظام شاہ

[illegible] قبائل [illegible] سال [illegible] مقتدر [illegible] واقع [illegible]

[illegible] مرتب [illegible] مقدمہ [illegible] مقالہ [illegible] ضرورت [illegible]

[illegible] بیان خلقت حضرت ابوالبشر جناب آدم علیہ [illegible] بعد [illegible] ذکر [illegible]

[illegible] ذکر [illegible] تا [illegible]

[illegible] ذکر [illegible] ہیچ گفتار است۔

[illegible] ذکر [illegible]

[illegible] بیان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وکنت کنزاً مخفیاً فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق جہار و مجلی داشتہ و جریان قلم قضا کردہ
لوح تقدیر را از نقاش صور مبدعات و اختراع مثل محترعات نگارخانہ آفاق و انفس ساختہ
تموس معانی نکتہ یا از مشارق نفوس عالیہ و مطالع ضمایر صافیہ بہ تحریکات نگار عقلیہ بترتیب
مقدمات بدیہیہ طلوع دادہ۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۱۳۴۰ فن تاریخ مربوط است خوشخط نستعلیق
متوسط کلان کاغذ عمدہ است ناقص است قریب نصف کتاب است اگر شش
یک حصہ باشد درین گنجارہ حالات سلاطین سامانیہ مذکور است۔

جملہ صفحات کتاب ۴۴۴ و بطور فی تسعہ بست و پنج ای باشد۔

در آخر ورق نصف نصف ضائع شدہ۔ آن وصل کردہ است بوجہ نامای نام
کاتب و سال کتابت ہم موجود نیست۔

مصنف مذکور حالات خود را درین کتاب چنین نوشتہ کہ نظام شاہ بہمنی او را خدمت شاہ
طہماسپ ایرانی سفیر مقرر نمودہ فرستادہ چنانچہ مصنف مذکور بمقام رشت در ماہ رجب
سنہ ۹۵۶ ہجری خدمت شاہ طہماسپ رسیدہ تا نہ صد و ہفتاد و یک ہجری در خدمت
پادشاہ موصوف حاضر بود۔ شاہ طہماسپ حالات خود را بطور سوانح عمری خود نوشتہ بود
شاہ طہماسپ یک نقل آن بہ پشت تخت شاہ سلطان حیدرآباد یک نقل برای خود
خواستہ و ہدایت فرمودہ ازین سوانح عمری خود شاہ موصوف جا بجا در کتاب خود نقل میکند۔
و این کتاب در ملک ایران در زمانہ سلطنت تصنیف و تالیف کردہ۔

تاریخ بنگاله

از [illegible] یکهزار و یکصد و هفت تجزیهٔ حالات نظام بنگاله و وفات نواب [illegible] بهادری خان تا تسخیر بنگاله در ۱۱۷۵ یکهزار و یکصد و هفتاد و پنج هجری واقع شده.

خطبهٔ کتاب. حمد نامعدود واجب الوجود که [illegible]

کتاب موجب فرمایش [illegible] ولیم بهادر [illegible] در مشرقی و [illegible] گورنر جنرل ولیم کلکته انوشته شد.

مصنف نام خود [illegible] در [illegible] موجود در کتب خانهٔ آصفیه کتاب [illegible] موجود در صفحه ۲۱۴ موجود است. می نویسد که مصنف [illegible] انگریزی که مراد [illegible] است.

نسخهٔ موجودهٔ کتب خانهٔ آصفیه که [illegible] ۵۹ ورق است [illegible] آن یازده ورق است [illegible]

ختم کتاب بر این فقره است [illegible] نموده و [illegible] عاقبه این اوراق بر این عبارت است:-

"[illegible] اگرچه حمایت این [illegible] در زیر سایهٔ او برخوردار گردانند."

[illegible] صفحه دوم این مجموعه [illegible] قیمت کتاب هم صاحب موصوف در انگریزی نوشته است [illegible] خوانده می شود. و اندرون مجموعه ورق ۱۰ صفحه [illegible]

موصوف یادداشت در انگریزی و فارسی نوشته است و جا بجا خطوط رنج از پنسل صاحب موصوف کشیده - و بر ورق اول چنین مسطور است - بعضے آن خوانده نمی شود یک نهر احتمالاً سنه ۱۲۵۶ و بهر دیگر میر برادر علیخان -

تاریخ بنائے تاج گنج وغیرہ

[illegible] تاج گنج [illegible] تاج بی بی) و سکندرہ و موتی مسجد و دیوان عام [illegible] و کتب جات کہ درین مقابل و تبرہ با موجود است ہمہ را بجائے خود نقل نمودہ [illegible] ہر یکان یک جا و پیمائش ہر حزو مکان علیحدہ علیحدہ ہم نوشتہ۔ دوم در تیاری [illegible] نجا صرف شدہ مجموعاً ہم نوشتہ و در جزائے [illegible] ہر قدر کہ صرف شدہ آنرا علیحدہ علیحدہ ہم تحریر کردہ۔

سوم بر خلاف کن عمارات بنائے آن و مصارف آن و کتبہ جات وغیرہ ہمہ با مفصل و مشرح معلوم می شود۔

در [illegible] کتاب نوشتہ است کہ دیوانہ داری نادر گیران و درو سنگاران وغیرہ صرف شاہجہان کردہ [illegible] ملک و بیست ہزار [illegible] شصت و سہ روپیہ ہفت آنہ شش پائی۔

شروع کتاب این است:۔

[illegible] اندگ شاہجہان بادشاہ غازی کشور ستان تمامی ہندوستان مانیا باطن [illegible] میگیں نگرانی سوب پرور و ستیندان نگر بخشائی بیقہ الرحمانی مالک [illegible] سوچ و تمر ہند مرزبان کشان لوی و ناصر [illegible] معتصف نام خود نوشتہ۔

سخن موجودہ کتاب فرخندہ آئین کہ [illegible] ۱۰۵۱ھ [illegible] بتعلیق معمولی است [illegible] بیدار فریست۔

[illegible] ۱۳۵ صد و پنجاہ و ہشت [illegible] صفحہ۔

و آخر نوشتہ کہ [illegible] ہزار علی ساکن تاج گنج نوشتہ۔

کتاب مذکور در [illegible] ہم موجود ہست۔

تاریخ بنائے حیدرآباد

شخصے از ارباب ہنر و عمارات بنائے شہر حیدرآباد کہ جملہ عمارات مختلفہ آن و مراسم متعلقہ آن را بزبان فارسی از کتب تواریخ مطالعہ خاطر راجہ بنائے ریاست راجہ بہادر مدیہ پیش نمودہ۔

اول کتاب این است۔

باعث وجود و ایجاد و بانی اولی لاحق و از ما جرائے وجود و عدم و عزل و نصب حاکمان و سلاطین و ملوک و راجہ باعث تعجب و سبب تاسف و تاسف میگردد و بر گاہے کہ سرداران دوران و توقفہا زمان چنین باشد تا بہ سائر انام چہ رسد۔ بیت

گذشتہ خواب و آئندہ خیال است ✤ غنیمت دان ہمین مردم حال است

و در آخر کتاب بذکر تعمیر پل بوسبی مشتمل قریب دروازہ چادر گھاٹ نمودہ۔ تاریخ تعمیر چنین نوشتہ است۔

ناصر الدولہ شاہ آصف جاہ ✤ کہ عدلش گبے ندید نگاہ
شد چو متن بہ راجہ چندو لعل ✤ زود سازند پل بہ شام و پگاہ
بہر عقل تجسس اسوبث ✤ پل بنا کرد مثل مہر و ماہ

سنہ ۱۲۴۵ ہجری

تاریخ پل بر جو نبا ہوئی قریب دروازہ چادر گھاٹ بصرف ہشتاد و پنج ہزار روپیہ باتمام پانزدہ سہ و چہارده و عرض نہ درعہ و طول سہ صد درعہ بنا یافت۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۲۵۲ ف تاریخ مرتب است بخط نستعلیق معمول ست۔ جملہ صفحات بست و یک و سطور فی صفحہ سیزدہ۔

نام مصنف و کاتب و سال کتابت ہیچ در کتاب مذکور نشدہ۔

تاریخ تاج محل
و
معماران تعمیر آن

[illegible] تاج محل [illegible] معماران [illegible]
است چنین عمارت نادر و عجیب [illegible] سیاحان [illegible]
[illegible] عمارت تاج محل [illegible]
[illegible] تاج محل [illegible]
[illegible] تاج محل [illegible]
[illegible]

و فتحپور سیکری الخ" و تصاویر و عمارات مطبوعه اندرون کتاب جز شش تصویر است
حسب تفصیل ذیل :-

نقشهٔ عام حاصل بروزق (۸)
نقشهٔ روضهٔ اکبر بادشاه بروزق (۱۴)
نقشهٔ روضهٔ اعتماد الدوله " (۲۲)
نقشهٔ بے نام " (۲۴)
نقشهٔ قلعهٔ اکبرآباد " (۳۰)
نقشهٔ جامع مسجد آگره آباد " (۳۲)

نسخهٔ کتب خانهٔ آصفیه که بر نمبر ۱۹۱ فن تاریخ مخزون است بقلم میرزا اصل بیگ تاریخ ختم
دسمبر یوم پنجشنبه ۱۰۶۶ یکهزار و شصت و شش هجری است .

در آخر مجلد میزان مصارف مندرجه کتاب چهار کرور و نوزده لاکھ و چهل و هشت هزار و
نهصد و بست و شش روپیه و نغت آنرا پان نوشته است .

جمله اوراق آن کتاب مع آغاز و انجام چهل و شش ۴۶ و سطور فی صفحه بست ۲۰ .

این چنین کتابها که در آن صفحه تا آخر صاف صاف نوشته شده باشد بیاض نویسند

تاریخ راجاوتی

اول را داخل بعد آن الف بعده واو بعد آن تا مثناة فوقانیه بعد آن با مثناة تحتانیه .
تصنیف ملا . مگوشائین . اصل در زبان هندی بوده بعوانی داس کایستھ بزبان فارسی
ترجمه کرده . اول کتاب . شعر :-

بشکر ذوالی وفانی دنیائے شاه ✤ مغرور مشو بدولت وحشمت وجاه

موضوع کتاب اینکه در دور سلطنت دهلی از ابتدائے بگاک تا زمانهٔ آخر سلطنت اورنگ
که تخمیناً هزار و هفتصد و شصت و هفت سال گذشته بوده هر که راجگان هنود و سلاطین
اسلام حکمرانی و سلطنت هندوستان نموده نام و یک مع خود زمانه حکومت او نگاشته و
بکمال اختصار حالات و بیانات راجگان و سلاطین هم تحریر نموده .
مجمل اینکه حکمائے هنود تخمیناً این دنیائے فانی چهل و سه لک و هشت هزار سال قرار
داده آن را چهار حصه نموده اند و هر حصه را یک یک جگ می گویند .
مدت جگ اول که موسوم است بست جگ هفده لک و بست و هشت هزار سال .
مدت جگ دوم که آنرا تریتا جگ گفته اند دوازده لک و نود و شش هزار سال .
مدت جگ سوم که آنرا دوا پر جگ گفته اند بست لک و شصت و چهار هزار سال .
مدت جگ چهارم که آنرا این جگ گفته اند چهار لک و بست هزار سال است .
این بست خانه صفحه و نسخه از این رساله [illegible] است .
[illegible]
[illegible]
[illegible]

تاریخ راحت افزا

تصنیف نگارنده‌ی این [illegible] حسب ارشاد نواب [illegible] صاحب بهادر شمشیر جنگ تصنیف
نموده نام آنرا راحت افزا قرار داده کتاب مذکور مشتمل است بر دو باب.
باب اول ذکر بادشاهان [illegible] که در ایران و توران حکومت نموده.
باب دوم بادشاهان صاحبقرانیه که در هندوستان با استقلال فرمانروا بوده اند از ابتدای سلطنت
[illegible] تا زمانه شاهجهان.
شروع کتاب این است.

"حمد فائق هر حمد و ثنا [illegible] ..."

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تاریخ سندھ

تصنیف محمد معصوم المتخلص بنامی ولد سید صفائی آئینی الترخدی مصنف و مؤلف [illegible]
ملک نامہ است در زمانہ سلطنت علاء الدین خلجی بادشاہ دہلی [illegible]

[illegible] است۔

[illegible] کہ بار عالم [illegible] او حوالہ کردہ [illegible]
[illegible] عہد ایشان [illegible]
[illegible] عہد [illegible]
[illegible] زمان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

خدمت سنده مقرر شده بیدتا زمان تحریر این صحیفه که موسوم است تاریخ سنده۔
مصنف مذکور سید محمد معصوم متخلص به نامی اصل و از سادات تبریز است و در قید بار
منسلک شده پدر بزرگوارش سید صفا شیخ الاسلام سنده بوده و همانجا سکونت ورزیده وفاتش
در نهصد و نه هجری است۔
سید محمد معصوم بعد وفات پدر خود در گجرات آمده با ملا صدر الدین احمد صاحب طبقات
اکبری دیوان بوات رفاقت پیدا کرده و در سال یکهزار و دوازده هجری شاه محمد او را
از طرف خود به ملک ایران خدمت شاه عباس صفوی فرستاده و بعد او بهمی از طهران ایشان را
با تغیر ماموریت و دلجوئی جنتمکان امین الملک سرفراز گردیده و در سال یکهزار و پانزده هجری با
تمام ماموریت خود مراجعت نموده بعد چندے وفات کرد۔ تاریخ وفات معلوم نشد۔
اینقدر علامی فهرست بر نفیس میتوان نوشت۔
بدین نام و نشان سه نسخه قلمیه آن در فن تاریخ بنمبر ۲۹۲ و ۶۷۴ و ۱۳۷۳ موجود است۔
سه نسخه این یک وقف راقم این سطور است۔
نسخه نامیه نمبری ۱۳۷۳ بخط نسخ معمولی ۱۰۰ ورق تحریر تمام است۔ و مجلد اوراق یکصد و
پنجاه و سطور فی صفحه ۱۹ است۔
نسخه ثانیه نمبر ۲۹۲ فن تاریخ ۲۵ ورق است خط نسخ معمولی۔ مجلد اوراق یکصد و بیست و
سه سطور فی صفحه ۲۱ است۔ یک
نام کاتب و تاریخ کتابت هیچ در قید نیست۔ لیکن بر حاشیه یک عبارت تاریخی
تحریر است۔ از آن معلوم میشود که عبارت مذکور در یکهزار و یکصد و نود و هفت هجری
نوشته است۔

تاریخ مظفر دکن

در حالات ملک دکن بزبان فارسی۔ گردھاری لال در سال ۱۱۸۵ھ یکہزار و یکصد و ہشتاد و پنج تصنیف نمودہ دراں حالات از زمانۂ قطب شاہیہ تا آغاز ریاست نظام الدولہ نظام الملک بہادر مذکور است۔

شروع کتاب این است:۔

خدائیکہ این لاجوردی سپہر ؛ برآراست با انجم و ماہ و مہر
از اندیشہ بیرون بود پایہ اش ؛ نہاں جہان سر بسر سایہ اش
چنین طرفہ بنیاد عالم نہاد ؛ خرد در سر و مغز آدم نہاد
بدانائی عالم بے مدار ؛ شبانِ جہان را شد آموزگار
شمانند جیاد امن و امان ؛ وزایشان قرار زمین و زمان
بگوشش رسد نالۂ ہر فقیر ؛ نہ دربان بود بر درش نے مہیر
کند ہر چہ خواہد بر و حکم نیست ؛ کہ بیند و جہان بہ نزدش یکیست

بر رائے بینا ضیائی ارباب فضل و کمال و ارتحاب حضرت مآل کہ نظارگیان معدن قدرت متعال نادرہ بیان و مہر جہان باد کہ کیفیت ابتدای بنائے عمارت اساس قلعہ گولکنڈہ و آبادی حبیب بندہ حیدرآباد کہ توصیفش زیادہ از اندیشہ و قیاس ست بہ حد رسد کتب تواریخ سلاطین زمانہ ثبت ناید بعد از صحبت کریں حقگزار صاحب دل و جاں آگہ دیدہ و بینا نخبہ مشاہدہ آمدہ نادرہ یافت ارباب حال و مقال طرق امثال بسلک نظم پرکشیدہ و بعبارت حقگزار یاب یونان این دیار فرخندہ آثار برین جریدہ ثبت کردہ چون [illegible] تاریخ اتمام این تالیف بریں آید لہذا بنائے فرخندہ موسوم ساخت و این کتاب مشتمل بر باب نہادہ باب اول مشتمل احوال سلاطین قطب شاہیہ و بنائے گولکنڈہ و حیدرآباد [illegible]

مشهور فرنگر بادشاهان چغتائیه و کیفیت ... حیدرآباد

کتاب مشتمل است بر ابواب ...

... ملکت ... تعلیم و بنا گردیده و بنای شهر حیدرآباد و ذکر عمارات ...
که در ... تعلیم و حیدرآباد و تعمیر ... مشتمل گوشه محل دادمحل چهارمینار و مکه مسجد و پل قدیم و عمارات
محبت ... و محل و محلی باغ ... باغ محمد شاهی و باغ کوه جنوب و ... محل و غیره و غیره
... و ... و ... و ... در حیدرآباد به زمانه شاهزادگی خود و معاهده و نقل معاهده و غیره که
... قطب شاهیه شده و مقرر شدن مشتمل سالانه ... و مدل ... و ... عرش
... حیدرآباد و بلده و ...

... زمانه حکومت ... تحقیق دکن به ... حیدرآباد و کیفیت ... و ... و ...
... حضرت ... و ... شروع زمانه ... و ... ملک ...

... حیدرآباد ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ... و ...

تاریخ عادل شاہی

تصنیف عبداللہ بن قاضی سید علی محمد الحسینی حسب حکم عادل شاہ تصنیف شدہ حالات زمانہ حکومت عادل شاہ و دیگر متعلقہ و شرح مذکور است۔

اول کتاب نیست۔ ستایش خدائے جان و تن آفرین و بادشاہ ملک سمان و زمین ۶ نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ برابر ۱۰۷۶۔ فن تاریخ مخزون ست خط شکستہ پاکیزہ مکتوبہ ۱۲۶۵ھ بکہ ۱۰ روپیہ و غلط بحری۔ نام کاتب در آخر نیست۔

جملہ صفحات یکصد و ہشتاد و شش۔ و سطور فی صفحہ پانزدہ۔ و یک نسخہ آن برنمبر ۵۵۶ فن تاریخ ۔ بوط، ست سال کتابت آن ۱۲۲۰ھ ہجری و خط نستعلیق معمولی نامہ کاتب غیر مرقوم۔

تاریخ قطب شاهیه

تصنیف محمد قاسم ملقب بہ فرشتہ ابن حاجی محمد ہندو شاہ استرابادی ست متوفی سنہ۔
کہ مدت سی سال مؤلف بکتب تاریخ خواندہ آنگاہ این کتاب را تصنیف نمود۔
شروع کتاب این ست:۔

"قطب حرف مملکت دانشہ۔ قطب شاہ پادشاہ کاہی را حیدرآباد فرخنده شہریست
زیبا و حکمت باعث او وسیع و مکتوب فخر و سیاست گیتی ستان آصف جاہ پناہی را کہ اعدا گیر
خشمش سوختنی است۔ زعوانات قدرت کارہ او کس غیر سرکارش از رفیق رفعت بہ
ایوان پردہ کاخ فلک خفتہ گرم رو منازل تدبیر و مآل درباریش از رشک حشمت
بہ نقرہ پاشی خاک نشینان زمین اعتیاج سرچشمہ لسیہ بذل غنی و فقیر الخ"

و سال تصنیف آن یکہزار و دو صد و یک ہجری ست چنانچہ خود مؤلف
خطبہ گفتہ:۔

"امیدکہ این سوانح غریبہ کہ موسوم بہ تواریخ قادری، ست در سنہ یکہزار و دو صد
و یک ہجری حسن تاریخ پذیرفتہ نور بخشائے سرور افزائے دیدہ و دل ارباب فضل
خواہد بود۔ فرمون در سنہ ۱۰۱۰ از تواریخ قطب شاہیہ بتسوید مجتمعہ کردہ بودم رباعی آوردہ شد۔

اندریں باغ منشی تا خزان ۔ سیر کن ہمچو سیر باغ ارم
حسن تاریخ نظم این گلشن ۔ مثل مل بکوئے زاغ ارم

مصنف موصوف فہرست کتب کہ از ان این تاریخ اخذ نمودہ در شروع تسوید
کتاب ذکر نمودہ و آنہا را بدہ پنجاہ است۔ کتاب مشتمل است بر دہ قسم۔
در قسم اول ذکر۔ جہانی است کہ ملک دکن در قبضہ ستان بود۔
در قسم دوم احوال سلاطین اہل اسلام کہ حکمران ملک دکن شدند از ابتدائے سنہ مفتصد و دو ہجری

[illegible] شرح سلطنت [illegible] شاه که در سال یکهزار و نود و هشت [illegible] شد و در
شرح قسم دوم مصنف مروی یک خطبهٔ مختصر نوشته بعد آن نسب نامه خود [illegible]
نموده چنانچه گفته:-

"[illegible] این مختصر کمترین بندگان خالق المنان محمد قادر خان منشی این سعادت
بن تجارت بن مراد که نسب جدش او بواسطهٔ یازده پدر به ملک شاهون غزنی خواجه
بن [illegible] بن ابراهیم بن برکی بن سبانی بن ابرهیم به داودی بن شاه حسین بن شاه صلاح الدین بن
محمد بن [illegible] بن حسن ان سلطان بهرام غوری غزنوی میرسد و نسب سلاطین غوریه بهمین وجه
صحیح تازی که برادر زاده محمد بن سام بن حضرت [illegible] است تحریر شده
مفصل این حال و نسب نامهٔ حضرت شیخ محمد تمانی صاحب [illegible]
[illegible] و حضرت برزگان خود از بلده [illegible] بهاپور [illegible]
صاحب [illegible] است و از کتب [illegible] بهم رسیده است و بهمراهم [illegible]
یکجا [illegible] و بست و دو تجوی روز یکشنبه [illegible] ملک [illegible]
زمی سال بیروی علم تواریخ نموده این کتاب را موسوم به تاریخ [illegible]
و در خاتمهٔ کتاب مصنف گفته تفصیل این حال [illegible] و [illegible]
هستی و تواریخ تاورزی و قدوری و رضائی که کتاب مبسوط است [illegible]
[illegible] نمود

زی در خان منشی یافت اتمام ‌ ‌ ‌ سلام الله علیه [illegible]

تمت بتمامه این تواریخ [illegible] تاریخ [illegible]
بلده حیدرآباد [illegible] ۱۲۳۰ هجری یافت.

این عبارت نیز [illegible] این کتاب [illegible]
است چون [illegible] این کتاب [illegible]
حیدری یک کتاب وسیع و مبسوط در [illegible] تصنیف [illegible]
تصنیفش سنه ۱۲۳۱ بود و [illegible] این کتاب [illegible]

و غالباً از همان کتاب تواریخ فرخنده هم تصنیف نمود

درین کتب خانهٔ صفیه دو نسخهٔ آن بر نمبرهائے ۲۰۹ و ۲۰۹۶ فن تاریخ موجود است.

نسخهٔ نمبری ۲۰۹ که بنام تاریخ فارسی بر صفحهٔ ۲۲۰ فهرست کتب خانهٔ صفیه مطبوعه سنه ۱۳۳۲ مجود نوشته شده بخط نستعلیق صاف جدید الخط است و نام کاتب و سال کتابت حک کرده شده گمان غالب تحریرین است که این نسخه از کتب گزیٹیر که در زمانهٔ مدار المهامی نواب ابو محمد [illegible] در سنه ۱۲۹۵ھ باهتمام مولوی چراغ علی المخاطب بہ نواب عظم یار جنگ جمع کرده شده بود و غالباً سنه کتابت آن هم ۱۲۹۵ هجری ست چرا که بعض کتب دیگر درین کتب خانه مثل خطی این کتب خانهٔ ایساغوجی الغنایم نمبر ۲۸۲ در فن تاریخ موجود است و در آن سال کتابت ۱۲۹۷ هجری و کتابت آن برائے دفتر گزیٹیر نوشته است. مجموع صفحات آن هشتصد و هشتاد و هفت است. و سطور صفحه پانزده.

و نسخهٔ دوم بنام تاریخ قطب شاهی بر نمبر ۲۰۹ فن تاریخ در فهرست مطبوعه سنه ۱۳۳۲ فن شده آن هم همین کتاب است. این نسخه بخط نستعلیق مکتوبه سنه ۱۳۰۹ هجری است. مجموع صفحات آن یا نصف دوم... و سطور فی صفحه سیزده.

تاریخ قطب شاہی

اصل نام آن تاریخ محمد قطب شاہ است چنانکہ در خطبہ جائیکہ قصہ [illegible]
رہم بردہ۔
اول کتاب این است۔
[illegible]
[illegible]
[illegible]

در حاشیه صفحه دوم ورق یکصد و پنج هم مقاله تمام شده و در تمامی آن مقدار نوشته است که
به تحریر آمده است.

پس از این عبارت مسطور شده که کتاب در تاریخ [illegible] به پایان رسید.

در ورق آخر کتاب سه قطعه شعر آمده است. سطور مختلف صفحه مختلف و تعداد صفحات [illegible]

مصنف هم خود را ظاهر کرده و در اول کتاب [illegible]

[illegible]

[illegible]

خلاصه را تهیه کردم.

تاریخ قطب شاهیه

[illegible] مآثر و حالات سلاطین قطب شاهیه گذرد ملک کن [illegible] سلطنت [illegible]

[illegible] باب خطبه و غیره موجود نیست باین وجه اصلی نام تالیف و نام [illegible] معلوم نمی شود.

[illegible] شرح مقدمه و احوال ملک و حدود مملکت محمد قلی [illegible]

[illegible] این رساله ترجمه نوشته است.

[illegible] قطب الدین عبارت است از

[illegible] تالیف آن شهریار امیرزاده سلطان قلی است [illegible] خوابگاه [illegible]

[illegible] سلطان قلی امیرزاده [illegible] قرمحکمان قرمنصوران قرمهران قرمقلی

[illegible] که سمت [illegible] یافته.

و کتاب مرتب است بر هفت مقاله.

[illegible] اولی در حالات [illegible]

[illegible] در حالات [illegible]

[illegible] در حالات [illegible]

[illegible] در حالات [illegible]

[illegible] در حالات [illegible]

[illegible] در حالات [illegible]

[illegible] در حالات [illegible]

از اوشان تا وفات شاه مذکور۔

و مخفی نماند کہ در زمانۂ سلطنت ہر یک سلطان عمارات رفیعہ نفیسہ شاہی کہ در حیدرآباد
نامشہ ہستند مثل مکہ مسجد و چارمینار و عادلحل وغیرہ حال ہر یک درین تاریخ بجائے خود مفصل و
مشرح نوشتہ۔

نسخۂ موجودہ کتب خانۂ آصفیہ کہ بر نمبر ۱۰۱۱ فن تاریخ مربوط است بخط عادی ست
و اسم کاتب و سنہ کتابت بہیچ یک مرقوم نیست۔
حواشی ۱۰۵۰ صد و پنجاہ و نہ۔ و سطور فی صفحہ دوازدہ۔

آینهٔ کابل

[illegible]

وشیوش اخگر

کتاب مرتب است بدون دیباچه و تقو

[illegible]

برگ اندر خانی مطبع خورد است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تاریخ کشمیر منظوم

تصنیف میر سعداللہ متخلص بہ سعادت۔ نام اصلی سلیمان بلخی است کہ در سال تالیف یکہزار و نود و چہار شمسی تاریخی حاصل می شود۔

در کتب خانۂ حضیہ رمضان ۱۰۴۱ ف تاریخ نوشتہ بود است۔ این کتاب این است:۔

است بحوت، نتی گہ تحریر ÷ ننگ زیبا تاتن کشمیر

و در آخر تحریر است۔ "بدا کتاب مستطاب تاریخ کشمیر از خط فقیر حقیر پر تقصیر یافتہ خاکسار این تحریر یافت سنہ ۱۲۷۰ ہجری"

جملہ صفحات کتاب سیصد و چہار و ده [۱۰۴] تن نوزده مسطر و در حاشیہ چہار و دو سطر۔

بر سان این صفحہ خوانده می شود جدان حاشیہ ہمان صفحہ جدان خوانده بر صفحہ کتاب بخط تعلیق خوشخط برنگ کاشمیری نوشتہ و در سرخط عنوان ہم از سرخی نوشتہ و آراستہ۔

مضمون کتاب۔ حالات رحمان و ولیان کشمیر و نیز عارفین و عاشقین۔ بیان سرزمین کشمیر و فضیلت او در اول کتاب مذکور است۔ بیان نقل است جناب مرتضی علیہ السلام و دیگر اولیا کہ چنین پیشگوئی نموده اند کہ در آخر زمان کتاب و رحمان خوب متولد شد۔

مضمون این کتاب این امور نوشتہ است و خواندنی است۔

بعد از مقدمہ اصالت و ولادت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم تا سال وفات آن سرور ذکر است۔ بعد از آن در صفحہ شصت و شش [۶۶] ذکر خواجہ حسن مشہور شروع شده تا آخر کتاب بیان او است۔

تاریخ محمد شاهی

تصنیف محمد تقی ساروی که در آن حالات زمانهٔ سلطنت محمد علی شاه قاجار پادشاه ایران حسب فرمایش فتح علی شاه قلم داده.

جلد اول در احوال فتح علی خان قاجار که جد اعلی سلاطین قاجاریه بوده شروع نموده تا سال یکهزار و دویست و یازده سنه هجری واقعات را قلمبند نموده. اول کتاب این است:

محمود حمد و ثنا معبودی را سزاست که ستایش بی آلایش و نیایش بی پالایش نام نامش شهنشاهی را شایسته و بایسته است که در ذات کامل الصفات اقدس و هستی فیاض مقدسش عجایب حکمت و غرایب غلایب و شوائب تشابه و تشارک و اشتباه راه ندارد و غیره.

نسخهٔ خطی خانهٔ مصنف که بنظر در آمده مرتب است خوشخط نستعلیق، جلدش مکتوبه سنه ۱۲۱۵ دوازده صد و پانزده هجری است.

خواص نسخه آن دو صد و شصت و شش ورق و هر صفحه پانزده سطر.

اول کتاب این عبارت مرقوم است.

نسخهٔ کتاب بعون الملک الوهاب بتاریخ چهارم شهر شعبان معظم شده تمت.

در پایان. و بر حاشیه ورق آخر این عبارت نوشته است:

مجلد این کتاب در شهر شعبان سنه ۱۲۶۳ دوازده صد و شصت و سه هجری در مطبع کتب خانه مبارکه بمباهج و مسرات بپایان رسید.

۱۳ نمونه نثر

تصنیف محمد [illegible] متخلص بنشاط [illegible] متهور جنگ بزمان فارسی [illegible] قدیم [illegible] مصنف [illegible] بتفصیل بیان کرده

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] است گرچه مضمون واحد است - این نسخه کتب خانه بانکی پور هم موجود طرز بیان
[illegible] عنوان [illegible] در آن مذکور است بجای [illegible] مصنف و سنه [illegible]
[illegible] بجای [illegible] - - - بجوب [illegible] فی تعریف [illegible] مطالب تحریر کرده

تواریخ فرخنده

تصنیف [illegible] سالکن [illegible] تالیف سنہ [illegible] ہجری۔

[illegible] موسومہ بہ تواریخ فرخندہ در [illegible] سنہ ہجری [illegible] سنہ [illegible] ہجری [illegible] تواریخ فرخندہ [illegible] بقلم می آرد [illegible]

تصنیف [illegible] حالات زمانہ [illegible] شاہیہ و بنا کردہ شہر حیدرآباد [illegible] حالات و شرح حال [illegible] مختصر حالات [illegible] تحقیق و تمیز [illegible] بیان نمودہ۔

نسخہ کتاب خانہ آصفیہ [illegible] ست مقطع ہر ورق بخط متعلق بنام کاتب و سال بدست خوب نیست۔

[illegible]

تذکرۃ الملوک

[illegible]

تذکرۃ الملوک

تاریخ [illegible]

[illegible]

[illegible] تصنیف [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کتاب مرتب است بر دو فصول۔

فصل اول در [illegible]

[illegible]

فصل چهاردهم ذکر سلطنت ابراهیم عادل خان.
فصل پانزدهم در ذکر سلطنت عادل شاه.
فصل شانزدهم در ذکر آمدن سلطان بهادر بر دکن و ملاقات برهان نظام الملک با سلطان بهادر.
فصل هفدهم در ذکر ابتدائے کار اسعد خان و آمدن به دکن و بعضی احوال متفرقه.
فصل هجدهم ذکر سلطنت ابراهیم عادل شاه.
فصل نوزدهم ذکر شمه از احوال اولاد امیر تیمور گورگان.
فصل بیستم ذکر سلطنت سلطان جلال الدین محمد بادشاه.

نسخه موجوده کتب خانه آصفیه که بر نمبر ۱۰۸۱ فن تاریخ محفوظ است بخط معمولی جدید خط نسخ است. مکتوبه ۱۳۰۶ سنه یکهزار و سیصد شش هجری است.

در خاتمه این عبارت است:-

تمت تمام شد این کتاب تذکرة الملوک من تصنیف میر رفیع الدین ابراهیم بخط فقیر حقیر [illegible] اقدم غلامان بندهٔ درگاه الهی برکات الملک ابن عبد الغفور غلام شاهی [illegible] روز دوشنبه وقت [illegible] بیست و پنج عشرین الف بتاریخ ششم ماه جمادی الاول روز دوشنبه وقت [illegible] بخیر و خوبی بانجام رسید و بحمد الله تعالی [illegible] آن تراب اقدام ملتزمین سید محمد خلیل ابن [illegible] سید شاه علی صاحب خطیب جامع مسجد چنچلگوڑه بدست خود و حیدر [illegible] صاحب [illegible] علی خان تحریر کرده شد غفر الله لهم و لوالدیهم و لجمیع المسلمین امین یا رب العالمین بحق سید المرسلین و آله الکرام و صحبه العظام و علی الامام [illegible] صاحب سجاده حضرت [illegible] شد.

[illegible] است نزد فقیر میرزا [illegible] که خود مصنف هم [illegible] خود را [illegible] کتاب نوشته که مصنف اوائل بعد [illegible] تجارت [illegible] تا [illegible] بحیدرآباد رسیده و بمالازمت اقامت انداخت تا [illegible] بست سالگی [illegible] طازمه و مقرب شده از [illegible] علی عادل شاه بخطابات خان سالار مشرف شده و در زمانه

اوائل سلطنت ابراهیم شاه همراه افضل خان محبوس شد بعد آن رهائی یافته دیشنه به
محمد گربرسے تابه رتهمبور گردید۔

شروع تالیف این کتاب ورشنه کرده هفتم دسال یکهزار بوده پنج گردید۔ مدت
تصنیف کتاب عمده هفتاد سال بوده۔

تذکرۃ الواقعات ہمایونی

تاریخ مختصر است در حالات ہمایون پادشاہ مصنف آن خود بوده نامکی ست که در شروع عہد کبری فوت شد۔

اول کتاب اینست۔ الحمد للہ رب العلمین۔ صلوۃ علی رسولہ محمد و آلہ و صحابہ اجمعین بشعر

بعد حمد خداوند رسول ۔ بشنو این قصہ بسمع قبول

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ در فرخ تاریخ ۱۰ ماہ محرم ۱۹۲۰ ست خط نستعلیق بخط مولوی حسن بکصد و ہشتاد و دو۔ خط بد و غلط فاحش دارد۔

نسخہ مذکورہ صفحاتی زدہ جا بجا آب خوردہ است۔

در ۱۲۵۹ یکہزار و دویصد و ہفتاد و نہ ہجری ست مطابق سنہ ۱۸۴۳ عیسوی حضرت پادشاہ ثانی خلد مکانہ میرزا عبداللہ غفرلہ حضرت شاہنشاہ پادشاہ غازی۔

تذکرهٔ هفت اقلیم

تصنیف امین احمد رازی متوطن ری که در سال یکهزار و دو سنه هجری به تالیف آن پرداخته اول حال اقلیم بر طول و عرض و نسبت بنجوم بیان می کند بعد آن مقامات و بلاد معروف و مشهور آن اقلیم را ذکر مینماید در هر شهر و دیار که علماء و حکماء و شعراء نجبا بوده حالات هر یکرا بتفصیل می نویسد اول کتاب این است:-

خرد بهر کاری که آرد پدید ٭ بنام خدا آن را سازگلید

نسخهٔ موجودهٔ کتب خانهٔ آصفیه که بنمبر ۴۶۵ - فن تاریخ مربوط است نسخهٔ قدیمه خط نستعلیق بر کاغذ حنائی و حد ول شنجرفی و طلائی نباشد از آخر چند سطور ناقص است.

جملهٔ اوراق چهارصد و سی و چهار و سطور هر صفحه بست و یک.

در فهرست برتش میوزیم مذکور است که مصنف تذکرهٔ هفت اقلیم امین احمد رازی پدر زن خواجه میرزا احمد دوست مندی بوده شاه جهانرا دوست میداشته

و عم مصنف وزیر خراسان و نزد و آخبان بوده در سنه ۹۸۰ نهصد و هشتاد و چهار هجری وفات یافت و پسر عموزاده خواجه غیاث بیگ مخاطب به اعتماد الدوله پدر نور جهان بیگم در دربار اکبری صاحب رسوخ یافته بود.

تزک جہانگیری

حالات دوازدہ سال سلطنت نورالدین جہانگیر بادشاہ دہلی دران مذکور است۔
در باب مصنف این کتاب اختلاف است بعضے گویند کہ جہانگیر بادشاہ خود نوشت و قول
بعضے بران است کہ معتمد خان بایماء آن بادشاہ مجاہ نگاشتہ چنانچہ مولوی عبدالحق خان مہتمم
کتب خانہ خود کہ مسمی است بہ خوب الالباب فی توریخ کتب و اکتساب مطبوعہ ۱۳۳۱ھ
سہ و بیست و یک مجلدی در مطبع توپخانہ دکن واقع حیدرآباد فرخندہ بنیاد برتغو ۲۰۲ اشارہ بدین اختلاف
نمودہ۔ شروع کتاب "از عنایات بے نہایات الٰہی الخ"
در کتب آصفیہ دو نسخہ است۔ در فن تاریخ برنمبر ۲۳۴-۲۳۲-۶۳۲۔
ایں نمبر ۲۳۴ بخط نستعلیق صاف جو صفحات اغلب شش دہشت۔ و مشورنی صفحہ نوزدہ۔
سنہ کتابت و نام کاتب و جا کتابت و از آخر تا سر ہر سہ ناقص است۔
نسخہ دوم نمبری ۲۳۲ ہم بخط نستعلیق معمولی دست کتابت بدون اول جہان ۔۔۔
"۔۔۔ حیدرآباد ۱۱۶۲ھ کتاب نمودہ شد بہ صفحات چہارصد و ہشتاد و پنج ۔۔۔
فی صفحہ شانزدہ۔

تیمور نامهٔ منظوم

تصنیف عبداللہ ہاتفی المتوفی ۹۲۷ھ مشتمل بر بست و ہفت تجزی۔

موضوع کتاب حالات تیمور و وقایع آں۔ شروع کتاب:۔

بنام خدائے کہ فکر خرد ۔۔۔ نیابد رہ کبریائے برد

نسخۂ کتب خانۂ آصفیہ کہ بر نمبر ۲۸ فن تاریخ مرتب است خوشخط نستعلیق باعارض کاتبہ کشمیری۔

تا صفحات سہ صد و ہفتاد و شش بسطر فی صفحہ یازدہ۔

نام سکائب و سنہ کتابت در آخر متروک است۔

ملا ہاتفی خواہر زادہ ملا جامی است و معاصر شاہ اسمٰعیل صفوی بود و وفاتش ۹۲۷ھ بسنہ بست و ہفت ہجری۔

وہاتفی تتبع ملا جامی حال خود بہمت آہنگ یعنی شیرین خسرو و لیلیٰ مجنون و خیر و ہفت منظومات ترتیب دادہ۔

حادثهٔ نادرشاه

تفصیل حالات قتل او را که معاصر بوده و حتی در وصال او شتاب ساعد شده
نسخه کتب خانهٔ آصفیه که مورخ به سال پنج صد و [illegible]
وصیت جواب نامه کوتاه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

خزانۂ رسول خانی

تصنیف فیض حق چشتی معروف محمد فضل اللہ چشتی مخاطب بہ فضل علیخان صدیقی مصنوعی است۔ مصنف مذکور بنام نامی نواب غلام رسول خان ہیں نواب سعادت یار کتاب را تصنیف نموده۔ در شروع کتاب تا کا مختصر حالات حیات سادات آباد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوشتہ بعد آن ذکر سلطنت ہائی از زمانہ تیموریہ تا زمان خود بیان نموده و ضمن ذکر سلطنت تیموریہ آصفی خلفاء امویہ و عباسیہ ہم شمار کرده۔

در ذکر سلطنت قطبیہ از سلطان محمد قلی قطب شاہ تا سلطنت سید ابوالحسن تانا شاہ کہ واقعات مہ قرن حادی عشر ہجری بیان یافتہ ممالک آصفیہ و اولاد ایشان تا سنہ یکہ و دو صد و میل بشش حرفی مفصل تحریر نموده۔ و سال خاتمہ تصنیف کتاب سنہ یکہ و دو صد و نہ ہجری است۔

نسخہ کتب خانۂ آصفیہ کہ در نمبر ۲۰۲ تحویل است غلط مایقرا۔

تعداد اوراق در صد و نہ و سطور فی صفحہ نوزده۔

خاتمہ کتاب برین شعر است۔

یارب تا کہ ی و رسول نوکریم ؎ صد شکر کہ ہستیم میاں دو کریم

و ہمہ تست و سنہ کتابت نیست۔

خلاصة التواریخ

مؤلف۔ این کتاب حالات پادشاهان هند نوشته و از خلقت آدم تا سنه ۱۰۰۱ هجری بوده و سنوات وقایع نوشته۔
مؤلف نام خود نبرده جابجا لفظ بیچاره بخود اطلاق کرده و بظاهر مصنف از قوم هندو است۔
بعد از خطبه نعت حضرت ختمی مرتبت نوشته و بعد از آن خطبه چهارده خلیفه تا تاریخ کتاب
و سال نوشته سنه یکهزار و هجری نوشته۔
نسخه کتاب اینست۔ نقل نگارخانه کاخانات و مصور کارخانه ممکنات۔
در این کتب خانه آصفیه سه نسخه از این رقم ۱۰۶۲ و ۵۱۵ و ۶۴۸ موجود است۔
نسخه اول نسخه کامله است۔ مکتوبه ۱۱۹۳ نام کاتب تحریر نشده۔
جمله اوراق کتاب ۲۱۹ صد و نوزده۔ سطور فی صفحه بیست و یک است۔
دوسری نسخه که بر نمبر ۵۱۵ مخزون است بد خط و ناقص است جمله اوراق شصت۔
و سطور فی صفحه ۲۱۔
نام کاتب و سنه کتابت هم نیست۔
و نسخه ثالثه نمبری ۶۴۸ بخط نستعلیق خوشخط بر کاغذ هندی بالغ حنائی بخط غلام حسین
سنه ۱۲۱۱ تاریخ بست و چهارم ماه مارچ سنه ۱۹۱۱ جمله اوراق ۳۸۰ سطور فی صفحه ۵۰
کتب خانه باتفاق پور این کتاب موجود است چنانچه در فهرست مطبوعه کتب خانه باتفاق پور
مولوی عبدالحق خان دکرش فرموده۔

در منظوم

تصنیف مولوی محمد نظام حیدرآبادی متخلص به رفعت متوطن رائچور۔

موضوع کتاب اکرجہ است نواب فیض اللہ خان وغیرہ لیکن تمام تر مشتمل بر واقعات جنگ جانی خانم بہادر والیان ریاست حیدرآباد و ذکر نام ہر یک از آبا و اجداد ایشان و دیگر فیض اللہ خان بسیاق نظم کشیدہ۔

دیباچہ کتاب شش بحث ہر آن نظم شروع و دیباچہ ۱۔

ثنائے نامی کہ آفتاب تابان سیہ نامہ تیغ بال آسائے او

سبب تصنیف کتاب صفحہ ۲۰۰ فن تاریخ مضبوط است بخط تعلیق مجلد۔

۲۰۰ ۱۳

نام کتاب و سنہ کتابت نیست۔

رسالۂ آمدنی و پیدائش ممالک ہند

می کل و مدخل سالانہ مملکت ہند کہ سابقاً بست و یک صوبہ منقسم بود و بعد از انتزاع ایالت [illegible]
صوبہ مذکور شد و رتبہ [illegible] صوبہ و تعداد دیہ لاکھ برمان سابق بجائے اصلاع [illegible] مصطلح
بود، تعداد ولایات کہ درین زمان بجائے آن تحصیل می نامند و تعداد موضع و مواضع [illegible]
رسیع تمام این است:-

[illegible] این مملکت صوبہ بنگالہ شامل صوبہ مشہا جنوبی و کل تمام کوہ پائے شمالی واقع شدہ
از [illegible] آن دریائے ستودر [illegible] این ممالک سوائے [illegible] اضلاع واقع شدہ
[illegible] و بیت و [illegible] و [illegible] و [illegible] و [illegible] و [illegible] و [illegible] این مملکت۔

[illegible] و صف و مواضع و [illegible] مذکور نیست۔

[illegible] و مجموعہ مکتب خانہ [illegible] کہ در آن تمامی [illegible] مرتب [illegible] خط شکستہ [illegible]
[illegible] بعد [illegible] و [illegible] مختلف

رسالہ در احوال امیر تیمور گورگان

تصنیف میرزا مہدی خان استرابادی متوفی بعد ۱۱۷۷ھ در یک صد و چہل و دو ہجری۔

تالیف ۱۱۷۲ھ یکہزار و یکصد و ہفتاد و دو ہجری۔

رسالہ است مختصر و مشتمل بر مقامات و اسماء اولاد و احفاد ابو منصور امیر تیمور صاحبقران۔

و ذکر سنین وقایع جلوس و تولد و وفات و ایام سلطنت ہر یک از ایشان۔

و در آن کتاب این است سپاس بے قیاس خداوند ربانی مالک الملکیت را۔

صاحب عالیجاہ رسالہ کور را بخدمت نواب آصف جاہ نظام الملک بہادر ہدیہ نمود۔

نسخہ موجود در کتب خانہ آصفیہ کہ بہ نمبر ۱۲۵۸ ف تاریخ مرقوم است خط نستعلیق معمولی

تقطیع خرد جلد ورق زدہ سطور در صفحہ سیزدہ بکتوبہ ۱۲۳۵ھ یکہزار و دو صد و سی و پنج

ہجری بخط عالیجاہ رحیم بیگ بن [illegible] بیگ آباد مجستہ بنیاد نوشتہ شدہ۔

در [illegible] موسومہ میرزا مہدی ہم خواندہ شود۔

روزنامچہ بارہ واقعہ نگار الہ آباد

بادشاہ اودھ

—

یہ روزنامچہ تاریخ بست و دوم ماہ رمضان ۱۲۶۹ھ سے [illegible] تک ہے۔ [illegible] درست و نیم ورق سفید ہے۔ مذکورہ تمام اس روزنامچہ بات سے [illegible] اور آخر [illegible] ہوتی بات عمل بادشاہ ہے۔

[illegible] ہے۔ [illegible] خط نستعلیق۔

[illegible]

[illegible] ہے۔

روضة اولی الالباب

فی معرفة التواریخ والانساب

مصنف ابوسلیمان داود بن ابوالفضل محمد البناکتی است المتوفی سنه ۷۳۰ هجری.
مصنف ابتدا از حضرت آدم علی نبینا وعلیه السلام فرموده وواقعات وحوادث را تا سال
بعد نهصد و دوازده هجری تحریر فموده که آن زمانه سلطنت سلطان علاؤالدین ابوسعید بن سلطان
محمد اولجایتو خان ابن ارغون خان بوده.
این رساله تمامه جامع التواریخ است که مجمل از احوال اسلام غازان خان خواجه رشید الدین فضل الله
طبیب همدانی آنرا تالیف کرده بود.
این کتاب را بسمه الحمد نتحق ... والصلوة علی خیر خلقه محمد وآله جمعین ... ابعد
بدانکه الخ.
نسخه موجوده کتب خانه صفیه بر نمبر ۲۰۴۹ تاریخ فخروی است بخط نستعلیق.
جزو مشتمل بر صد و هشتاد و دو ورق و مسطر در صفحه نوزده. در آخر نام کاتب و سنه کتابت نیست
و باقی صفحه دیگر خالی است. مصنف نام این رساله را روضة اولی الالباب فی تاریخ الاکابر و الانساب نوشته.

روضۃ الخلفاء

حمد باری تعالیٰ جل جلالہ و صلوٰۃ بر رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم تا واقعہ شہادت حضرت عثمان رضی اللہ عنہ۔

باب مذکور در آں چند فصل۔

کتاب مرتب است بر شش باب۔

باب اول خلافت امیر المومنین ابوبکر الصدیق رضی اللہ عنہ۔

باب دوم خلافت امیر المومنین ابوحفص عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ و در آں دو فصل است۔

فصل اول در بیان بیعت او۔

فصل دوم در فتوحات۔

باب سوم خلافت امیر المومنین عثمان بن عفان رضی اللہ عنہ و در آں ہم دو فصل است۔

فصل اول در بیعت۔

فصل دوم در فتوحات۔

باب چہارم در بیان خلافت امیر المومنین ابوالحسن علی بن ابی طالب رضی اللہ عنہ۔

باب پنجم خلافت امیر المومنین ابو محمد حسن بن علی رضی اللہ عنہما و در آں باب چہار فصل است۔

فصل اول در بیعت۔

فصل دوم تسلیم خلافت بہ حضرت معاویہ رضی اللہ عنہ۔

فصل سوم در بیان وفات امام حسن رضی اللہ عنہ۔

فصل چہارم در بیان احوال معاویہ رضی اللہ عنہ۔

باب ششم در بیان قتل یزید بن معاویہ رضی اللہ عنہ و در آں باب چہار فصل است۔

فصل عقل و نسبت او۔

فصل وجود فصل امیر المومنین ابو عبد اللہ حسین بن علی رضی اللہ عنہ۔

فصل [illegible]

فصل [illegible]

فصل [illegible]

فصل [illegible]

فصل [illegible]

فصل وارد۔

زبدۃ تاریخ راجگان ہند
و
بادشاہان اسلام

مصنف اول بدت فاقت علامہ موافق مذہب اہل ہند بیان نمودہ و دنیا را موافق
سنہ بیان نمودہ نام دور اول ست جگ و دور دوم ترتا جگ سوم دوا پر جگ
چہارم کل جگ بعد ازاں مدت ہر ای دوم بیان نمودہ تا یکہ بعد انقضاء
سنہ ہندو سنان در شہر مستقر
ایمرے تمامی جہان رو مدت حکمرانی شان شمردہ سلسلہ راجگان را بر حکومت
ختم نمودہ حکومت اسلامی را ناصر الدین سبکتگین شروع نمودہ ختم کتاب
شروع کتاب ایست۔

گوناگون تماشہ ہا و نوع بنوع بنایش مرسبدی را باید ہمت علامہ عالم و مشیت بالغہ حاکم
عالی مقدار ہا بیان یاد فرمودہ خلعت خلافت و تاج نیابت قامت قابلیت ایشان
عالمیان مشیخ و مقتدا فرمود لیاقت نصیحت و معدلت و مآثر سیاست و مہابت ایشان
آدمیان و بہائم اصناف عالمیان را ساختہ و بہ سامان گرداندہ

کشف تاریخ کتاب بکمال رود و حصد و مقادیر مدت حیاتہ و آثار ہ ست۔

سنہ ہجری و سنہ خانہ صفر کہ رس تاریخ رفتہ
ہ ست تحقیق فرمودہ۔

ہ ست ہجری و سنہ خانہ فرود و بہت تجری جلوس ہمایونی باشد مطابق سنہ
عیسوی ہفتاد و ہفت سال ست۔

تاریخ ہجری صد و شصت و ہفت ہندو یا سنہ کریانی صد و علی کتاب ہذا تمام
ہ ست مطابق سنہ عیسوی ہفتاد و ہفت یا ہفتاد و ہشت۔

زبدۃ التواریخ

تصنیف شیخ نور الحق بن مولانا شیخ عبد الحق دہلوی متوفی ۱۰۷۱ھ یکہزار و هفتاد و سه هجریست.
بنام اینکه خصه کبریا و جهان نامه شهنشاهی سرد الخ.
موضوع کتاب بیان حالات سلاطین و سلاطین دار السلطنت دہلی از ابتدائے یا صده
هشت سال هجری زمانه حکومت شهاب الدین غوری تا تخت نشینی جهانگیر شاه که بهایک بستم
ماه فروردین روز شنبه ۱۰۱۴ یکهزار و چهارده هجری واقع گردیده.
کتاب مختصر و معتبر و خوب است.
نسخه موجوده کتب خانهٔ آصفیه نمبری ۱۹۰ فن تاریخ خط نستعلیق خاص بر کاغذ هندوستانی
دو کلمه دو بست شش و شش سطر و سطور فی صفحه ۱۰.
نام و نسب و سنه کتابت در آخر مسطور نیست.
فضائل و مناقب شیخ نور الحق در کتاب حدائق الحنفیه مصنفهٔ سوانح نگار محمد حسین ثناء الله امروهی مذکور است
لکه و فضائل جامع کمالات صوری و معنوی فاضل متبحر عالم بود و نسبت ارادت باطنی و علوم
ظاهری از والد ماجد خود شیخ عبد الحق دہلوی المتوفی ۱۰۵۲ھ حاصل نموده و صاحبقران ثانی جهانگیر
وقت سفر خود بملک دکن او شان را بعهده قضات اکبر آباد (آگره) مقرر فرموده و مدتے
در آنجا بوده قضا نموده بود تصانیف عدیده فرموده صحیح بخاری را در فارسی ترجمه نموده و نام
ترجمه خود فتح المنان موسوم به تیسیر القاری تصنیف اوست. و بر صحیح مسلم هم شرحے نوشته
بتاریخ یکهزار و هفتاد و سه در شهر فتوحپور سیکری بمقام دہلی وفات نموده. شیخ ابو السلام پسر کلان او

سوانح دکن

منشی رحمان بخش ہمدانی اورنگ آبادی در سال ۱۲۳۰ھ کہ ہزار و یکصد و سی سالہ ہجری بود در زمانی حکومت
سپاہ اعتماد الدولہ میر نظام علیخان بہادر فتح جنگ سپہ سالار [illegible]
دہلی بہ پایہ و اعتبار تمامات ملک دکن و تعین صوبجات و [illegible]
جدال و قتال کہ درین ملک تا زمان مذکور واقع شدہ نوشتہ است سوانح دکن قرار دادہ موسوم
این است ۔

"حمد و ثنای لا یوقلموں قادر صنعہ بکمی خیرنگ سازی دست قدرت بدائع اوست
و پاس ایزد آگہ ش کہ صور گوناگون جہان اطلسی زنگار خانہ صنعت اختراع اوست"

در آخر کتاب یک خاتمہ نوشتہ کہ در آن وفیات و مختصر حالات بعضے از مشاہیر علماء و مشائخین
ذکر کردہ ۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۶۰۴ فن تاریخ منسلک است بخط معمولی نوشتہ شدہ۔
سال تحریر مرقوم نیست ۔ جملہ اوراق یکصد و ہشت و یک ۔ و سطور فی صفحہ سیزدہ ۔

در فہرست کتب فارسی برٹش میوزیم صفحہ ۲۲۲ مطبوعہ سال ۱۸۸۹ء مذکور است کہ منشی رحمان
بخش ہمدانی اورنگ آبادی در زمان حکومت نظام علیخان آصف جاہ در سال یکہزار و یکصد و
ہفت ہجری تصنیف نمودہ مصنف خود را از اولاد خواجہ یوسف کہ یکے از بزرگان بود و
در ہوات ۔ سال ۸۲۳ ہجری بحالہ جا خراسان ظاہر می نماید و نام پدر مصنف خواجہ عبد
است کہ صوبہ دار کابل بود و جد مصنف عبد اللطیف نام وارد ہندوستان آمدہ [illegible]
اقامت ورزید ۔

یہ مصنف عبد الغنی در شہر حیدرآباد در سال یکہزار و یک صد و ہشتاد و یک توطن
خانی ورگذشت ۔

منعم خان مذکور بعد وفات پدر خود بزمرهٔ ملازمت آصف جاه نظام الدوله ناصر جنگ منسلک و بخطاب منعم الدوله قدست جنگ سرفراز گردید
تصنیف این کتاب غیر مصنف چهل و هفت سال بود.

سیر الہند و گلگشت دکن

در بیان حالات ہند و دکن و تفصیل مجلد صوبہ جات ہندوستان مع آمدنی ہر صوبہ تا زمانہ عالمگیر بادشاہ
خلد اللہ ملکہ بقلم منشی سالک بلدہ محمود آباد بیدر مضافات حیدر آباد دکن در سال یکہزار و دو صد و چہل و
سہ ہجری تالیف نمودہ۔ و کتاب را بر دو دفتر مرتب کردہ۔

دفتر اول موسوم بہ سیر ہند۔ در این دفتر با اجمال تمام صوبہ جات را سوائے ملک دکن ذکر نمودہ
دفتر دوم موسوم است بگلگشت دکن۔ در این حصہ مالات فرمانروایان صوبجات دکن تا زمانہ
تالیف رسالہ بہادر بعضہ تحریر نمودہ۔

اول کتاب این است۔ بعد از حمد خالق اکبر و نعت حضرت خیر البشر الخ

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ برنگہ ۱۸۶۔ فن تاریخ مرقوم است بہ خط صاف نستعلیق۔
مقدمات آن در چہار صد و شصت و دو سطر فی صفحہ یا بردہ۔

سہ لات دارد کہ کور نیست اما بد خطی باشد۔ ۱۲ کتاب عمدہ متوسط۔

بجز سہ صفحہ تمام تاریخ نادری نوشتہ شدہ۔

شاهنامه منظوم

بدیع نظم راغب مایش سلطان محمود غازی سحبان عجم و لقمان فرد همی ملقب بشاهی متوفی سنه ۴۲۱ هجری، صد و یازده و سه هجری نظم نموده.

در این کتب خانه آصفیه، بسخه قلمیه و چاپی نسخه مطبوعه ایران موجود است.

نسخ قلمیه بر فهرست ۲۱۲ - ۲۱۲ - مربوط است.

نسخه اولی نمبری - ۲۱۲ - بخط نستعلیق معمولی چهار مصوری مصور به تصاویر دستی عمده. تقطیع متوسط از آخر و چهار ورق ناقص باینجهت بتحریر نام کاتب موجود نیست. معلوم میشود که نوشته قدیمه کم از کم صد سال نیست. جلد اوراق سه صد (۳۰۰) سطور فی صفحه بست و پنج (۲۵).

نسخه ثانیه اولی - ۲۱۲ - خط نستعلیق بلا تصویر کتوبه پشت یکهزار و هفت هجری و کاتب این نسخه در سه حصه نوشته و شروع هر حصه یک لوح ساخته.

اول حصه اولی یکصد و هفتاد و دو (۱۷۲) صفحه ثانیه یکصد و نود و سه (۱۹۳) حصه ثالثه یکصد و چهل و هشت (۱۴۸) جلد اوراق پانصد و یازده (۵۱۱).

شاهنامه مطبوعه چاپخانه نسخه برابر - ۲۱۲ - ۲۱۲ - ۲۱۲ - ۲۱۲ - دیوان کتب خانه موجود است.

نسخه ثانیه - ۲۱۲ - مطبوعه بمبئی سنه یکهزار و دو صد و هفتاد و دو هجری بقلم حاجی آقا اولاد میرزا شیرازی است.

نسخه ثالثه - ۲۱۲ تا ۲۱۲ - مطبوعه طبع ترجمه فرنسیسی در هفت جلد.

نسخه رابعه - ۲۱۲ - مطبوعه بمبئی مطبوعه سنه یکهزار و سه صد هجری مطبع حیدری بخط سیاحت تک.

نسخه خامسه - ۲۱۲ - مطبوعه کلکته است که در شهر پونه از نسخه بمبئی مطبوعه کربلائی حاجی او یا میرزا شیرازی بوطن گرفته بسعی و کوشش نواب پارسی بی در سنه ۱۳۲۳ یکهزار و سه صد و شش وبه چاپ شده

شاہجہان نامہ

حالات زمانۂ سلطنت شاہ جہان بادشاہ دہلی بابت دور اول۔

تصنیف میر زا بدال لدیں طبع بمبائی مسنوی سنہ

مصنف ذکر حالات دور اول شاہ جہان مرتبا لئے تخت نشینی تا سال ہشتم جلوس دال کرد

سنہ موجودہ کتب خانۂ مصنف کہ مرتبہ وہ موضع تاریخ میں تا سنہ نالیا ضلع رویہ تا سنہ

رتبہ وقوع است از واقعات سال نہم جلوس کہ مشتمل بر سال گیر تبدیل کردن

اول کتاب بعنت تا آغاز سال نہم جلوس دور اول او و آخر سال ہفتم جلوس سنہ

و خاتمۂ کتاب تا واقعات سال ہشتم جلوس رسانیدہ ختم کردن۔

عبارت سنہ۔ مجملہ شاہجہان نامہ موضع میرزا صاحب سال سنہ اختلاف قلمی

تاریخ است و حقوق تصحیح اسامی شہر سنہ پنجم سنہ لہذا و کتاب و تاریخ

قرین مشاق باریہ مطبوعی حضرت شاہ عالم بہادر غازی زادہ ملکہ

موجودہ اہل عباد و سنہ چوں کتاب رسنے کا پتہ بمکان تو مل و است نایاب

سنہ سال سنہ و مجدد الدولہ عبد الاحد خان بہادر صاحب خانہ دان ملا سنہ تعالی

سنہ مختلف مدل مبلغ دہلی سنہ ترمیم یافت۔

این نسخہ بجا شیعہ است جملہ اوراق ۱۳۰۰ سطوری

شرف نامہ

تالیف غلام حسین خان بہادر خٹک ۔ انگریزی بہادر ۔

مولف مذکور سکندر نامہ برنی مصنفہ فتاحی نیشاپوری پر ذیل حواشی تحریر کر کے اسے بنام شرف نامہ موسوم کیا ہے۔

یہ سکندر نامہ برنی راجع اول بجلد دوم قرار دادہ ۔

نسخہ مورخہ بہت خانہ آصفیہ کہ بریں ۔ ۱۲۱۱ ف تاریخ تحریر دارد ست جلد دوم میباشد کہ

درست بیلہ در صدد شصت و ہشت ہجری ۔ جملہ اوراق دو صد و نود و دو ۔

مطابق صفحہ یا نزدہ ۔

اول نسخہ ایست ۔ لاثانی آباد کہ بسیاں شہر بار نامہ باشد ہی نامیدہ ۔

جلد اول شرف نامہ مذکور ہے نہ سکندر نامہ برنی راموآف یا نزدہ سال قبل تالیف ۔

در ہفتہ ساختہ خیانچہ در خاتمہ ہمیں جلد دوم گفتہ ۔

شرف‌نامه

تصنیف

حافظ محمد خان

تصنیف محمد ... شاهی المتخلص بالخواجه ... حافظ خان بهادر ابن محمد حسن آمادی ...
متخلص بهادر

... دکن تا ... نواب ... الدوله و ... خان ... حکومت
والاجاه۔

... حمد ... مدایح ... و ... کیمیا ... خوبی را ... نمود۔

... کتب خانهٔ ... ۵۳۰ ... تاریخ ... متعلق ... کاتب ... نسخه ...
... است۔

... کیمیا ... ۱۲۳۵ ... خوبی ...

... سال ولادت ... بیت ... خوبی ...

... سلطان ... جواب ... خان ...
... بیدار ... خان ... حسن ... خوبی ...
وغیره دیگر حالات وغیره ذکر نموده۔

... نسخه ... خوبی ...

... خوبی ...

شمشیر خان

[illegible] ب فرمایش شمشیر خان حاکم [illegible] ترکی [illegible] ترجمه کرده است. [illegible]

این کتاب [illegible] سال تصنیف کتاب موافق تحریر دیباچه کتاب یکهزار و شصت و سه هجری موافق سنه بیست و شش جلوس شاهجهانی می باشد.

در این کتب خانه [illegible] نسخه موجود است. یک بر مفرد ۳۰ [illegible] سطر بدرجه [illegible] سنه [illegible] تصویر [illegible] تصاویر دارد. [illegible] کاغذ خان با تمام تصنیف [illegible] ورق دویست و یازده و شش صفحه [illegible] هزار و دویست و پنجاه و نه هجری.

نسخه [illegible] خوشخط و بخط نستعلیق بر کاغذ خان با تمام مجدول به سنه جلد لاجوردی و طلائی شنجرفی. [illegible] ورق و نه [illegible] تصاویر تکیه در مقامات مخلف مرسوم است.

و اقع [illegible] کتاب یکصد و هشتاد و هفت است. [illegible] دو صفحه علاوه فصل ورق.

[illegible] سنه [illegible] دویست و بست و شش شد. اما هندسه آخری صفحه همان [illegible] مقامات تصاویر [illegible] همان ورق نوشته است که صد ورق مذکور آن مرقع جدید است و این نسخه بر مفرد ۱۲۳۰ فصل تاریخ مخزون است.

[illegible] مقامات نظم [illegible] نامه [illegible] سلطان محمود [illegible] سلطان مسعود [illegible] و [illegible] نسخه مذکوره حسب فرمایش سید محمد غنی در سال یکهزار و یکصد و [illegible] سنه [illegible] ستر [illegible]

صحیفۂ ذہبیہ

مصنف محمد عبداللہ ابن سید حسین بن سید محمد الحسینی القادری ہے مختصر حالات جناب سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم و حالات مناقب و اتباع حضرت علیہ السلام و ذکر بعض اولاد حضرت عبدالقادر الحسنی الحسینی الجعفری الجیلانی و حالات بعض اکابرین سلسلہ قادریہ۔ تاریخ ولادت و وفات آنہا و اسامی سلاطین زمان و مدت سلطنت و حکومت شان درین کتاب ذکر کردہ۔ مصنف مذکور درین کتاب ذکر ولادت حضرت امام مہدی آخر الزمان علیہ السلام و ذکر بعضے آثار شریف ہم نمودہ

اول کتاب اینست:۔

الحمد للہ الذی فضل من شاء من عباده بالمناقب العلی ۔ الذی اصطفی لنا خیار خلقه و اختار لنا صفوة بریته و اصطفاهم لنا و جعلهم لنا ائمة الهدی و اعلام التقی و اصل الصفی و فرع النقی و علی آله و اصحابه الذین اقتدینا بهدیهم و اهتدینا بهداهم و اقتبسنا من انوارهم و اغترفنا من بحارهم و علی التابعین لهم باحسان الی یوم الدین اما بعد چنین گوید فقیر حقیر بی بضاعت محمد عبداللہ ابن سید حسین ابن سید محمد الحسینی القادری عفی عنہم کہ چون مدت مدید بود کہ در خاطر فاتر این معنی معمول بود کہ جمع کند کتابے مشتمل بر احوال سادات عظام و اولیاء کرام و ائمہ اعلام و علماء فخام و سلاطین ذوی الاحترام و ملوک ذوی الاکرام و ذکر مناقب و مآثر و مفاخر و مکارم و مفاسد و مثالب و اخبار و آثار و اشعار و امثال و حکم و نوادر و لطائف و ظرائف و غرائب و عجائب و ذکر بعضے از حالات و مقامات و کرامات و مکاشفات و مشاهدات و ذکر بعضے از مصنفات و تالیفات و ذکر بعضے از اسرار و رموز و حقائق و دقائق و ذکر بعضے از اشارات و لطائف و ذکر بعضے از مقامات و منازل و ذکر بعضے از مواجید و مشاهدات و ذکر بعضے از مکاشفات و مشاهدات

طبقات شاهجهانی

نخست حمد [illegible] بر دستور دوش گرد عنایت الله مصنف بهادر دانش ست.
در شروع کتاب بیان حالات گروه مشاهیر علماء و فضلاء و مشائخ و شعرا که در ایران و توران بوده.
و پسندیده و سادات عظام هدایت و ارشاد افراشته و مسند مشیخت گسترده و جواهر فوائد کلام را سلک نظم کشیده.
اول کتاب اینست. آغاز سخن بسپاس و ستایش خداوندی نیاز تعالی شانه آخر
[illegible] بر سه طبقات مرتب کرده موافق اهل و سلاطین از تیمور تا شاهجهان دو رسیده.
بر سه باب منقسم نموده.

باب اول در بیان سادات و مشائخ.
باب دوم در بیان علماء و حکماء و فضلاء.
باب سوم در بیان شعراء.

نسخه [illegible] کتب خانه آصفیه نمبر ۲۱۰ فی تاریخ بخط صاف بر کاغذ خان تحریر یافته.
[illegible] ورق چهار صد و دوازده بصورتی صفحه یازده سطر. از آخر یک پنج ورق ناقص ست بنابرین حالات [illegible]
[illegible] شده. اما بر ورق اول کتاب این عبارت نوشته است:-
[illegible] شعبان سنه ۵۶ [illegible] یکصد و پنجاه و شش هجری بخط [illegible] فیاض.
[illegible] این نسخه در کتب محرره دو صد سال پیش ازین خواهد بود. و در آخر ورق ترجمه مولف [illegible]
[illegible] سه و شش موجود است.
[illegible] ورق بود که ضایع شده.
[illegible] ست نسخه جدید کتاب در [illegible] موجود است که در آن حالات سامی نیز بنا بر نوشته
[illegible] ورق که در آن تتمه حال آن شخص مسطور است نوشته.

عمل الصالح

تصنیف محمد صالح است کہ پدر خود را تا آخر عہد شاہجہانی ہمراہ داشت۔
[illegible] سنہ ۱۰۶۷ھ [illegible] ہجری [illegible] کہ مطابق بود با سنہ
یکہزار و [illegible] ہجری بود و [illegible] پادشاہ [illegible] کہ سال یکہزار و شصت و ہفت ہجری
[illegible] ہلاک گردیدہ [illegible] آورده و [illegible] کہ [illegible] تصنیف کتاب تمام شده
[illegible] کتاب [illegible] خشنود گردیدہ [illegible] جریده کتابے بوقلمون ست الخ"

نسخہ موجود کتب خانہ آصفیہ کہ [illegible] است بقطع ۱۱ × ۷ تا ۷½ × ۲۱ بود است بخط
نستعلیق [illegible] جلد شش صد و یازده [illegible] ہفده [illegible] آخر [illegible]
کاتب تا شروع [illegible] جدول [illegible] ہجری [illegible] نام کاتب
[illegible] شده۔

فتح نامهٔ نادرشاه

نادرشاه بعد فتح هندوستان یک خط بنام فرزند خود رضاقلی میرزا نوشته بود و دو خط احمد پادشاه بنام نادرشاه و جواب نادرشاه بنام احمد پاشاه درین رساله مولف جمع نموده نام رساله فتح نامهٔ نادرشاه نوشته چنانچه از عبارت خامه که آینده نقل می شود ظاهر خواهد شد.

نسخهٔ موجوده کتب خانهٔ آصفیه که برقبرده ام تاریخ مربوط است بخط نستعلیق صاف می باشد. جمله اوراق دوازده ۱۲ و سطور فی صفحه سیزده ۱۳.

بر صفحهٔ اول ورق اول دو مهر ثبت است. مهر اول میرابراهیم خان اما نه خوانده نمی شود مهر دوم اعتضاد الدوله ۱۲۵۶ است.

اول کتاب این است. آنکه فرزند اعز کامگار و عزیز ارجمند نامدار رضاقلی میرزا نائب السلطنت ممالک وسیع الاضاء ایران جنت توامان فریدون جمشید خان کیقباد خان و کیخسرو مکان بعد از توجهات جناب اقدس ربانی و اشفاق بلانهایت حضرت سبحانی بالطاف بی غایات حضرت رسول محمد علی خاتم صلح سبحان الذی اسرای رهنمای هو الذی ارسل رسوله بالهدی الخ یرقم و مینطق عن الهوای منسوب بذکر آن هوالوحی یوحی مخاطب به سورهٔ انا فتحنا لک فتحا مبین خلاصه سجودت جناب خیر النبیین صلوة الله وسلامه علیه الخ.

ودر آخر رساله این عبارت تحریر است.

"باتمام رسید فتح نامه نادرشاه بادشاه که بعد فتح هندوستان بفرزند خود رضاقلی میرزا نوشته بود با نامه احمد پاشاه و جوابی که نادرشاه به احمد پاشاه نوشته حسب فرموده نواب صاحب قران نواب اکرم الاولین والاخرین مستعد جنگ دام ظله العالی تحریر فی تاریخ بیست و ششم شعبان المعظم ۱۱۵۸ هجری مسلم."

فتوح الحرمین

بزبان فارسی منظوم تصنیف محی الدین لاری المتخلص بہ محی متوفی ۹۰۰ھ نہصد و ہشت ہجری یا یازدہ یا نہ ہجری علی الاختلاف۔ اول کتاب اینست

اے ہمہ کس ہدایت انجا ۔ کعبۂ دل با نور خود روشنا

تصاویر مقامات محترمہ مکہ معظمہ مثل خانہ کعبہ و کوہ ابو قبیس و صفا وغیرہ وغیرہ ثبت است در آخر نام کاتب و تاریخ کتابت نہ نوشتہ۔

جزو صفحات (۹۲۱) نود و شش۔ و سطور فی صفحہ پانزدہ بیست طبکہ در تفو تصویر وغیرہ نباشد۔

بر ربنہ (۴۰۳) فن تاریخ در کتب خانہ آصفیہ مخزون است۔

فتوحات سکندری

مدلات و واقعات سکندر بزبان فارسی منظوم ماخذ اسکندر نامه نظامی گنجوی،
شاهنامه فردوسی است۔

[۱۲۹] ... سال کہ ... صدی ہجری جہد سال ... تصنیف نمود ... اول کتاب آنرا
... اکبر ... ستایش ... ات فرمان ... اسے ... حکومت ...
جرویت است الخ۔

... ترجمہ فارسی آن ... بخط ... محرر ... [۱۲۶] ... صد و ... و شش ... شد
... الدین است ... برنیر ۲۰۲ ... تاریخ ... ط است۔

[۲۱۵] ... شدہ ... ط ... ق صفحہ پانزدہ ...

فرامین عالمگیر

اورنگ زیب عالمگیر بادشاہ دہلی بنام امراء حکام و اعزہ و شاہزادگان با وقات مختلفہ در زمانہ
سلطنت ذیل کہ نوشتہ شخصے بنام ایشان در این مجموعہ جمع نمودہ ایشان ہمین است۔

اما از علم شکستہ زبان خستہ چہ آید کہ سپاس و ستایش جناب کبریائی تعالیٰ شانہ
را بربقہ تادیہ حمد و توفیق اطاعت و مدد و اجتناب نواہی آرائشگی تمام دادہ دست نیاز
بدرگاہ توفیق گذارش حامد شرع مبین حضرت سید المرسلین صلی اللہ علیہ وآلہ و اصحابہ اجمعین اقتدائی
شایستہ بہرہ اندوختہ امابعد مکشوف ضمیر متجلیان باد کہ

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ برنیہ ۱۰۱۱ فن تاریخ می باشد نسخہ پاکیزہ خوشخط بخط متعلق باجد علی
عارفی ۱۰۱۱ خان دہلی۔ جدول اول یک یا دو ورق کم است۔

تاریخ کتابت ۱۰۱۱ سیزدہ سال تحریر بعد نوشتہ کہ نزدیک دہ سال خواہد بود۔

تمام فرامین بعہد و شخصیت مورخ و سطور فی صفحہ یازدہ۔

فہرست اسامی

راجگان وسلاطین ہند

تخصے از ابتدائے عہد تا سال ۱۹۶۶ھ ہجری کہ راجگان و سلاطین ہند کہ در تخت نشستہ بر مملکت ہندوستان حکمرانی کردند اسامی و مدت حکومت آنہا بطور مجمل بزبان ہندی تحریر نمودہ۔

سوائے مجموعہ کتب خانہ انجمن آسیاتک بنگالہ فن تاریخ مرتب است در ہشت [illegible] ہست [illegible] آخر سال تحریر نمودہ کہ تا [illegible]

[illegible] تا [illegible] جہان دستہ۔

[illegible] راجگان یکصد و ہیشزدہ۔

سلاطین اسلام چہل و ہشت۔

[illegible] یک [illegible] سلطانان۔

[illegible] حکومت اسلامی از ماہ ربیع الآخر سنہ ۵۸۳ ہجری [illegible] سلطان شہاب الدین غوری معتمدین تباہ نوشتہ است۔

[illegible] سلطنت سلطان [illegible] ہجری [illegible] ہجری [illegible] سلطنت ہم نوشتہ۔

[illegible] سلطانان ہم نوشتہ است تاریخ ترتیب این فہرست سنہ ۹۲۶ھ است [illegible] فہرست ہا مابعد کہ [illegible] تحریر فہرست ہیچ سنہ [illegible] سلطان موجود نیست۔

[illegible] ہست، ما برادہ فوائد نہایت کار آمد و مفید است۔

لب التواریخ

تصنیف رائے بندرابن ولد رجا رائل در حالات ہندوستان ماخوذ از تاریخ فرشتہ و مصنف بر واقعات نوشتۂ فرشتہ دیگر حالات و فتوحات شاہان دہلی تا زمانہ [illegible] جلوس عالمگیر ثانی نمودہ۔

شروع کتاب [illegible]

فصل اول در حالات سلاطین دہلی۔

فصل دوم۔ [illegible]

شعبۂ اولی در حالات [illegible]

شعبۂ ثانیہ در حالات [illegible]

شعبۂ ثالثہ در حالات [illegible]

شعبۂ رابعہ کلام قطب شاہیہ۔

[illegible]

[illegible]

فصل سوم در حالات سلاطین گجرات۔

فصل چہارم مالوہ و مندو

فصل پنجم نابوتیان برہانپور

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل دهم شاهان کشمیر

نسخهٔ موجودهٔ کتب خانهٔ آصفیه که بنمبر ۱۰۶۰ فن تاریخ مربوط است بخط نستعلیق معمولی مکتوبه سن و تباریخ عالمگیری مطابق سنه یکهزار و یکصد و بهشت هجری بقلم آن چند در قصبهٔ نرائن کهیڑ ـ ط کوال سرکار ماتحت صوبهٔ حیدرآباد ـ

نمونه از اوراق یکصد و ستاد و یکم و سطور فی صفحه چهارده ـ

ماہ نامہ

مصنفہ علامہ [illegible] خان جو ہر متعلقہ سلطنت حیدرآباد دکن باشندہ [illegible] سال تکمیر ۱۳۲۵ھ

ست [illegible] حسب فرمائش [illegible] ماہ تابان کہ باب تصنیف مذکورہ [illegible] کتاب [illegible]

تنگ حصہ پر تنگ عزت تالیف [illegible] تاریخ [illegible]

موضوع کتاب [illegible] واقعات مملکت حیدرآباد دکن [illegible] تعلقات [illegible] آصف جاہ [illegible]

کتاب مرتب است بیک مقدمہ و چہار دہ لمعہ۔

لمعہ اول ذکر انتساب خاندان [illegible] آصف جاہ۔

لمعہ دوم ذکر [illegible] آصف جاہ۔

لمعہ سوم ذکر ریاست [illegible] صلابت جنگ۔

لمعہ چہارم ذکر فرمانروائی نواب نظام علیخان۔

لمعہ پنجم ذکر [illegible] تاب۔

لمعہ ششم ذکر [illegible] عہد [illegible] تاب [illegible]

لمعہ ہفتم ذکر [illegible] سلنہ [illegible]

لمعہ ہشتم ذکر [illegible] ذکر [illegible]

لمعہ نہم ذکر صوبہ جات ہندوستان [illegible] سرکار [illegible] شرح [illegible]

[illegible] تفصیل سرکارات و محالات و جمع [illegible]

لمعہ دہم [illegible] سادات کرہ و [illegible]

لمعہ یازدہم ذکر [illegible] ہندو [illegible] شاہجہان [illegible]

لمعہ دوازدہم ذکر اول مخلوق [illegible] ذکر [illegible] ہفت اقلیم۔

۱۱۔ [illegible] در علوم و عجائبات ارض۔

۱۲۔ چند رسالہ پیدائش آبہا، جبال و عجائبات و دیوان اشعار ہندی بعض از چند اشخاص
نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ در سنہ ۱۲۱۰ھ مرتب است بخط نستعلیق خوش [illegible]
[illegible] بعدد بہتر و سہ و طولی صفحہ [illegible] در سنہ یکہزار و دو و عدد و سی و ہشت
تجری سنہ [illegible] تحریر معروف بہ [illegible] در [illegible] کوچہ [illegible] محلات بلدہ و [illegible]
یکدانہ [illegible] محمد علیخان [illegible]

بجملگی نماند کہ علاوہ چہل و سہ کتب [illegible] و مصنف فرزانہ [illegible] و [illegible]
این کتاب دیگر تصنیفات [illegible] موجود آمدہ۔ چنانچہ خود در این کتاب در صفحہ [illegible]
[illegible] موضح جوہر [illegible] و مرقعات وغیرہ وغیرہ۔

۲۔ کتاب خیر تحفہ دوم [illegible] و ماہ مرتب پرنوردہ جز محتوی بر منقبت [illegible]
[illegible] مخصوص۔

۳۔ رسالہ در علم نجوم۔

۴۔ رسالہ در معرفت حقایق و معارف و طبایعت و عقاید اہل ملل و نحل و تدبیر صحت
[illegible] کتاب [illegible] ناطق۔

مجموعۂ میرزا مہدی خان

بطور جدول

نام کتاب تاریخی است از اعداد و یک بیت را کہ صد و چہل ... حروف سال تالیف بدست می‌آید.
میرزا مہدی خان استرابادی از امیر تیمور تا مظفر شاہ ... حالات و وقایع ... تیموریہ
تحریر نمودہ و این ہر یک حالات ... شاہ ... رعیت آن ... شد.

در خط اول نام پدر و مادر۔
در خط دوم تاریخ و مکان ولادت۔
در خط سوم تاریخ و مکان جلوس۔
در خط چہارم مدت عمر و مدت سلطنت۔
در خط پنجم ... سایر ... و بچہ۔
در خط ششم اسباب وفات۔
در خط ہفتم ... کہ مالک ... شدہ۔
در خط ہشتم ... و علائے ذوی الارحام۔
در خط نہم تاریخ و سال وفات۔
در خط دہم ... کہ جلس ... و قبر ... ش۔

شرح ... کتاب خانۂ آصفیہ کہ ... تاریخ ... است خوشنویس ... شد
جلد دولت رائے۔
توضیحات سنی و تاریخ بخط ... ال۔

مجموعۂ میرزا مہدی خان

یعنے

شاہان ہند

[illegible] مرتبہ میرزا مہدی خان مصنفی است۔

[illegible] مصنف [illegible] یک جلد [illegible] بر حالات سلاطین ہند از تیمور تا عہد شاہ [illegible] ۱۱۴۲ھ [illegible] پیش از وے جزوی دستہ بود و آنرا مجموعہ میرزا مہدی خان گذاشتہ۔ چندان [illegible] [illegible] مجموعہ خود را بہ [illegible] میرزا مہدی خان [illegible] حالات بادشاہان، ایران و صفاہان [illegible] [illegible] [illegible] ہندوستان معاصر ایشان بود و نام [illegible] [illegible] مملکت [illegible] [illegible] بطور [illegible] بسلک تحریر کشیدہ نام آنرا مجموعہ میرزا مہدی خان [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

مخزن افغانی

[illegible] افغانیان بتفصیل تمام [illegible] عادات کیا [illegible] بود
[illegible] [illegible] [illegible] [

فصل دوم ذکر اولاد حق۔
فصل سوم ذکر اولاد غرغشی و بعضے سوانح دیگر مورثین سوانح ذکر سلطنت شاہجہان وغیرہ
ہم نمودہ۔
خاتمہ کتاب در ذکر اسباب وجد و حال و اصحاب ذوق و کمال کہ بیان ہدایت علم
وارشاد و افراشتہ اند۔
کتاب مذکور بسیار نادر و کمیاب است۔
مصنف آن نعمت اللہ بن حبیب اللہ برہان پوری ہستند۔ سنہ تصنیف آن یکہزار
و بست و یک ہجری است۔
و بعد ختم کتابت سلسلۂ نسب خود و ذکر بعض واقعات و حکایات مفیدہ بیان نمودہ۔
نسخۂ موجودۂ کتب خانۂ آصفیہ کہ بر نمبر ۱۶۰۔ فن تاریخ مربوط است از اول تا چہار
چہار ورق ناقص است۔
و در آخر اصل کتاب این عبارت تحریر است۔
"تمہید این تالیف و تحریر و تصنیف این تاریخ بخط شکستہ بستہ کمترین متعبدی جمیع ضعف
عباد اللہ نعمت اللہ بن حبیب اللہ عفی عنہ در بلدۂ فاخرہ معمور برہان پور ضمیمۂ ذکر
وقایع و الحوادثات بوقوع انجامید۔
جملہ اوراق مع ضمیمہ نسب مصنف دو صد و نود و دو ۲۹۲ سطور فی صفحہ پانزدہ۔ بخط شکستہ
مایل براء۔ بعض اوراق آب رسیدہ ہم است۔
کتاب در سنہ ۱۱۸۶ یکہزار یکصد و ہشتاد و شش ہجری بقلم متصل محرر حسب فرمائش فتح خان
ولد حیات خان شیرانی تحریر شد۔

مراۃ العالم

تاریخ عام است۔ تصنیف محمد بختاور خان خواجہ سرائے ست کہ در سنہ ۱۱۹۶ یکہزار و نود و شش ہجری بمقام احمد نگر وفات یافتہ و در دہلی در بختاور پورہ مدفون گشتہ۔
واقعات و حوادث عالم تا سال یکہزار و ہفتاد و ہشت ہجری نوشتہ۔ کتاب مرتب است بر ہفت آرایش و در ہر آرایش چند نمایش۔
آرایش اول در ذکر برخے از احوال۔
آرایش دوم در بیان حالات و غزوات و شمائل و معجزات حضرت سید کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وشمہ از اولاد امجاد و ازواج طاہرات آنحضرتؐ۔
آرایش سوم در ذکر ملوک بنی امیہ و خلفائے عباسیہ و سلاطین معاصر عباسیہ قبا حصر روم و شہ فرنگ و مدینہ و خانان ترک و غیرہ۔
آرایش چہارم در ذکر خاقان۔
آرایش پنجم در ذکر سلاطین دہلی و دیگر ممالک کہ در ین عہد ہمایونی۔
آرایش ششم در ذکر بادشاہان گورگانیہ۔
آرایش ہفتم در شرح مجمل از گرامی احوال میمنت اشتمال خلیفۂ دین و متبع خلفائے راشدین بادشاہ دین پناہ خدیو آگاہ ابو المظفر محی الدین اورنگ زیب بہادر بادشاہ۔
در ین کتب خانۂ آصفیہ دو نسخہ است کہ بر نمبر ۵۱۳ و ۱۲۶۱ ف تاریخ مربوط است۔
نسخۂ اولین بخط نستعلیق معمولی۔ در اول چند اوراق اصف نصف مطابع شدہ و دو صد کردہ مگر بران عبارت نوشتہ نشدہ۔ جملہ اوراق ۴۲۳ سطور فی صفحہ نوزدہ۔ تاریخ

کتابت خود شهر رمضان المبارک سنه ۱۰۱۱ خط عبدالمجید ولد مرحوم محمد لطیف عوفی.
نسخه بخط نستعلیق خوانا مطبوعه جیبی ست از اول دو ورق ناقص و آخر
یک ورق ناقص ست.
صفحات اول - ۲۰۰ هر صفحه دارای صفحه نیست و یک.
نام کاتب و سنه کتابت و محل آن از معلوم نشد.

مطلع السعدین

تصنیف عبدالرزاق بن اسحٰق سمرقندی متولد ۸۱۶ھ ہشتصد و شانزده هجری متوفی ۸۸۷ھ
هشتصد و هشتاد و هفت هجری است. تاریخ ایران ست.
مصنف کتاب را بر دو حصه تقسیم نموده و خطبه هر جلد جداگانه نوشته. و این کتاب فاتحه نصف دوم ست.
اول آن فاتحه کلام حمد و ثنا سزاوار ملک علامی باید الخ
خاتمه و فیه شروع از ذکر سلطنت میرزا شاهرخ نموده و از سنه هشتصد و هشت هجری
واقعات و حالات تا سال هشتصد و چهل و پنج هجری نوشته.
نسخه مذکوره بنمبر ۲۲۰۰ ف تاریخ محزون ست. خط نستعلیق کاغذ انگریزی نایاب.
سنه ۱۲۶۹ کتابت یافته در دو صد و نود و نه جزو و ورق در حیدرآباد دکن نقل شده. نام کاتب تحریر
نیست. جمله صفحات هفتصد و بیست و یک و سطور فی صفحه پانزده. آخر کتاب از کاتب
بدین عبارت مسطور است. تمت تمام شد. اول جلد این است ؎

دوم ساز نشست این مطلع السعدین را

مکاتیب فارسی

تألیف وتصنیف عبدالحمید بن اوحد اصفهانی مشتمل بر مکاتیب فرامین ومراسلات مختلفه
صفویه طهماسب است. ودرین مکاتیب اکثر فرامین ومراسلات که بنام سلاطین صفویه
نامه سلاطین روم وهند وتتار وغیره ومراسم اهتمام وحکم بجای شاه وبرای پدر
مصنف ابا عن جد برین عهده انشاء فرامین وخطوط وسلطنت صفویه سرفراز وافتخار
بلکه شاه وسلطان حسین این فرامین ومکاتیب جمع نموده جنانچه در رول خطبه گفته.

"ازانجا که پیوسته خواطر جمع، قلوب از تفکر بر تتبع وتفاریق صنایع هر فن خصوص
انواع سخن موقوف است. لهذا این جوامع اولان درگاه شاه عالم عبدالحمید بن ابراهیم صفوی
الموسوی را همیشه بستودن پادشاه وسپاس فضل واحسان آن خاندان بتوالی بنده وثنای
یافته بتفویض مناصب ومراتب خصوصا انشاء ممالک سالک سرافرازی وارجمندی بوده
بهار جوانی را تا تحریف خزانت وناتوانی در پیرانگی وجانفشانی این آستان گزینده تا
وتازه حیات جاودانی، سرمایه سعادت دوجهانی دست جمع وترتیب مناشیر همایون
زانه بدولتخانه شعشعه انتقال بدوران سلاطین جنت مکین این سلسله قدسیه که ازین سوخ
پادشاهین وزمان جهانبین وروتق مذهب احمد معصومین صلوات الله علیهم اجمعین شرف
انتساب واقتدار بزبان حضرت صاحب الزمان عجل صلوات الله علیه الرحمن خواهد یافت.
درین خاندان ولایت نشان سلاطین زمان وخواقین دوران شرف صدور یافته پادشاهان
اطراف وتهم پایان اکناف بدین آستان ملائک مطاف عز ورود یافته نامور وسرافراز
مشغوف وسرفراز شده.

کتاب منقسم است بر دو جلده.

جلد اول مشتمل است بر مکاتیب سلاطین که قبل از جلوس همایون شاه صفا بوده اند و این جلد محتوی

برگ افتتاح و بیان باب ۵ -

فواتح مشتمل است بر وقایع سلطنت حضرت صاحبقران امام جناب سریر کامرانی و
حکمران ظل الله علیه علیه الصلوة والسلام ... شامل بر وقایع سلطنت امیر تیمور گورگان
باب اول در مکاتیب زمانه شاه سلیم -
باب دوم در مکاتیب زمانه شاه جهان -
باب سوم در مکاتیب زمانه شاه عالم بهادر شاه ظفر -
باب چهارم در مکاتیب عهد شاه عباس صفوی -
خاتمه در متفرقات و انشاهای جهانیان متاخرین -

نسخه کتب خانه آصفیه - در ۲۱۲ ورق تاریخ ندارد ظاهراً خط نسخ نوشته ایران می باشد
در آخر باب دوم ناتمام - نوشته - اما بیاض ایرانیان برخاسته است
و این نسخه شامل مقدمه و باب دوم مکاتیب زمانه شاه عباس صفوی است -
فهرست مندرجات نسخه ... و عطر افزای صفویت و نجو
مکاتیب ماطین دکن از قبل شاه گولکنده ... شاه و محمد قلی مقطب شاه ... صفحه ۲۱۲ مذکور است -
یک نسخه آن در کتب خانه ... موجود است چنانچه در فهرست ... صفحه
... مذکور آن کرده -

نظام التواریخ

تصنیف امام نامه الدین ابو سعید عبد الله بن قاضی قضاة امام الدین ابو القاسم عمر بن امام سعید فخر الدین ابو الحسن علی البیضاوی اعیان قرن سابع - بزبان فارسی - و این نسخه حمد و ثنائے بے زوال خالقیست که بر صفحه پاک خداوندی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم برافراشته و تکلم افصحان باهزاران زبان لایق منعمی است و درود نامحدود بران ماه پاکی معجزات علی و خوارق عادات ازلی نثار بود او الخ -

این کتاب نهایت مختصر و مفید است - درین کتاب حالات علماء و اعلام و سلاطین و حکام ایران و توران تا سال تسعمائه و چهار هجری بطریق زیج نوشته - تواریخ معتبره و سفر مشهوره جمع نموده -

کتاب مرتب است بر چهار قسم -

قسم اول در بیان احوال انبیاء و اوصیاء و حکماء که از ابتداء زمانه حضرت آدم علیه السلام تا حضرت عیسی روح الله بوده اند و این قسم مدت ایشان دو هزار و پانصد سال بود -

قسم دوم در اوطوک فرس و مدت حوال ایشان تا ضحاک و افراسیاب اسکندر و اشکانیان روم تا بلاشان و مدت ایشان چهار صد و یکصد و هشتاد و یک سال و چند ماه بود -

قسم سوم در مدت حال خلفاء و ائمه اسلام رضی الله عنهم و عدد ایشان و مدت خلافت و مدت ایشان تسعمائه و پنجاه سال بود -

قسم چهارم در اخبار سلاطین عظام و ملوک کرام که در ایام خلفاء بنی عباس با استقلال در ممالک ایران بادشاهی کرده اند و ایشان هفت طائفه هستند و عدد ایشان هفتاد و هشت است و مدت

نگارستان

تصنیف قاضی احمد غفاری نسوی نشئه مصدر و مصنف تاریخ عجیبی است.

مصنف علاوه بر این کتاب مقامات و حکایات عجیبه و قصص غریبه سلطانان و حالات کثیر خاندان و اسامی حکمرانان آن خاندان نگاشته است که من ابتدای ظهور اسلام تا عهد خود بطور کتاب تواریخ و حکایات مشاهیر مرتب کرده و در خاتمه اسامی کتب تاریخ که مأخذ خود قرار داده فصل نوشته است.

اسم مؤلف و بعضی از اسامی کتب مأخذ او در این بیت مندرج است:

بیاض زیر خروار قصه صدق ‌ ‌ ‌ ‌ سواد نگار نگارستان

مصنف در مقدمه سلطان مشار بالیه را بسبب مالک نقد حکایات و نکات و ممیز اخبار و روایات و قصص غرر صفات و حلل برجسته و

مصنف موصوف نیز ملازم رکاب و مشاهیر حاضر و عاضد است.

در خاتمه کتاب میگوید که بعد از سنه ۹۶۰ که سنه اختتام تاریخ حبیب السیر خواندمیر است این کتاب را تصنیف نمود و در سنه ۹۶۲ که سنه اختتام تاریخ حبیب السیر است این کتاب را تمام کرد و در سنه ۹۶۳ که سنه اختتام تاریخ روضة الصفا است این کتاب را بپایان رسانید.

مؤلف کتاب را بنام سید کرام و صاحب فضل تمام قاضی محمد عطاء الله فاضلی نسوی موسوم نموده و در تاریخ اتمام آن بیت ذیل را گفته است:

تاریخ اتمام این کتاب که بر نهج صواب است نسخه نگارستان خواجه فضل الله گفته

نسخهٔ بایزید و بهادر و عشق بحوری ست که در الحاقه دهلی نوشته شد اما نام کاتب
در آخر رقم نیست۔
صفحه اول سه صد و بهفده و هفت و وسطه صفحه نوزده۔ ۱۹/۳۱۷
نسخهٔ ثانیه که بر نمبر ۲۵۰ محزون ست خط نسخ معمولی ابتا آخر ناقص خط اوراق ۲۱۰
سطور فی صفحه بست۔

وقایع البدایع سوانح دہلی

وقایع بنگاله

اول کتاب اینست - بروانشوران سخنوران و سیاحان همت کشور واضح است انتهی -
مصنف نام خود نبرده - از ابتدائے مسند نشینی نواب سراج الدولہ احالات سنہ ۱۲۳۱ھ
یکهزار و دو صد و بیست و یک هجری ذکر کرده -
نسخه موجوده کتب خانهٔ آصفیه که بنمبر ۲۴۲ - پایهٔ سوم ثبت است تقطیع غور و بخط نشیده
خلاصهٔ صفحات چهل و دو مطور است بالفعل
در فهرست برنش میوزیم صفحه ۳۱۲ - نمبر کتاب ۱۱۱۹ -

وقایع جنگ نادرشاه

در این رساله آمدن نادرشاه دهلی و قتل و غارت و جنگ و جدال نادرشاه مذکور است.
شروع این است:—

"نرهی نادرشاه بادشاهی که خسروان روی زمین به خاکساری آستانه کرمانش حیران سربلندی و بلندبختان روشن‌جبین را بسجود پاکش اقتدار و ارجمندی بحضور پایه شوکت و اعتلاش صد هزار سلیمان چون مور بموزه‌داری بنوریه عظمت جهانبانیش هریک ذره‌وار خورشید ظهور بعزوکامگاری.

انچه می باید همه زیبا نهاد الذی هو قاهر فوق العباد

از بسکه نوادرات صنایع ایزدی با شرح و بسط او در دل رنگ تموقه و شب دل تموزان است بلکه این آسان و آن مشکل، بی‌حل این عجز پیدا کناره از شناوری خود انداشته جویبار قطره را بموج غیرتی سخن ترآشنای ساحل نیاید."

بعد خطبه کتاب شروع حالات تحریر نموده که روز جلوس نادرشاهی بقلعه کابل و تسخیر آن و برگشتن آن و نواب ناصرخان صوبه دار نوشته. بعد آن عبور نادرشاه مع لشکر به قندهار و ریاست آنجا و رسیدن در لاهور و جنگ و جدال با خان بهادر ترکمانیان و آخر کار بعد قبول کردن تذرانه بست لاکه روپیه مصالحه نامه وغیره تحریر نموده. ازان بعد واقعه دهلی مفصلاً بقلم آورده.

بسخن کتاب نمانده آخیر که برینا... آن تاریخ مربوط است تقطیع خورد بخط شکسته است در آخر این عبارت مرقوم است:—

"الحمدلله که این وقایع نادری بموجب مشاهده و مطالعه و تحقیق بعظمه کرامت امتزاج دل سکه رتبه متصدق سر بر سپید بشرف... سب قسمت و یکتا نواب... بهادر

بقلم نیامده همت تحریر یافت تو کز نظر اهل طبعان صورت قبول در آید
انشاء الله.

تاریخ نادرشاه صورت تحریر یافت؟
مجموعه است بست و دو، و مطوری صفحه یازده.

در این رساله رساله دیگر که در حالات نادرشاه است یک امر دیگر مرقوم است که
نکاح دختر نادرشاه با یک شاهزاده دولی در همین زمان شده. و این مضمون در آخر رساله
درج است. معلوم نه شد که مضمون از کجا و کدام ماخذ نوشته که در هیچ کتاب دیگر نیافتم.

واقعهٔ خرابی دهلی

بواقعه‌نویسی شاه جهان‌آباد دهلی خراب شد و جدال و قتال و نهب و غارت هر چه واقع شده آن را بتفصیل تمام در جریدهٔ تحریر آورده، شروع کتاب این است:

"حمد لله رب العالمین و الصلوة علی نبیه و آله اجمعین و قتایع جنگ نادرشاه و محمدشاه و کیفیت سلطنت ملک هندوستان جنت نشان و سیر بنی حضرت خلیفة الرحمان و ولی و قتای جمیع اهل ایمان علیه السلام در دست ایرانیان گاه بدستان میمون صورت ترک سیرت سبک سخت گیر بوقوع آمده الخ"

نسخهٔ موجودهٔ کتب خانهٔ آصفیه که در فن تاریخ بر نمبر ۷۰۹ مربوط است بخط نستعلیق عادی در جمیع خواندنی سال یکهزار و دو صد و شصت و هفت هجری است.

در آخر کتب تحریر نیست اما نام صاحب فرمانش که بفرمایش شان کاتب کتاب نقل نموده بصیغهٔ علی حسن خواجه بستی صاحب نوشته.

عبارت خاتمه این است:- جمیع ساکنان شهر که باقی مانده بودند شکر و سپاس پروردگار بجا آورده و صدقات بسیار بجا آوردند و گاه گاه نذر کرده و گوسفند یا گندم یا گل گرمیارک با نقده.

سلامت و امن و امان در جمیع محلهٔ شهر بهمرسید و همه‌وی وطنهای خود بخاطر جمع نشستند.

[illegible]

[illegible]

واقعات دکن

اصل نامہ در خطبہ کتاب "اندازہ واقعات دکن" است۔
موضوع کتاب اینکہ رزیڈنٹ صاحبان حیدرآباد ہر اجیہ حوالف و حالات حیدرآباد دکن
خدمت گورنمنٹ بزبان انگریزی نوشتہ تخلصے ترجمہ آن مکاتیب بزبان فارسی نمودہ
آن را واقعات دکن نامیدہ کردہ نام خود بصاحب در کتاب ظاہر نمودہ۔
خطبہ کتاب بشکر و سپاس آفریدگارے را خدر کہ بنی نوع انسان را
کتاب مرتب ست بر یک مقدمہ و چہار باب و خاتمہ۔
مقدمہ مشتمل بر حقیقت و چہار باب و خاتمہ۔
باب اول۔ ابتدائی واسطہ گریبان باسہ کارد کن وقوعہ برشان تا وفات نظام علی۔
باب دوم۔ در ذکر تاجات افغانیش فوج نظامیہ کہ در وقت لارڈ کارنوالس قرار یافتہ
باب سیوم۔ در ذکر زمانہ نواب مکرم جاہ بہادر
باب چہارم در بیان نواب ناصر الدولہ بہادر۔
خاتمہ مشتمل بر ذکر حالات نواب سکندر جاہ و نواب ناصر الدولہ بہادر۔

مدت تصنیف
حوالجات کہ مصنف بدست آورد شروع شد در ۱۱۷۴ ۱۲
نام نواب کہ کتاب بنام اوست۔

وقائع دلپذیر

تصنیف عبدالاحد بن مولوی محمد فائق ملازم کمپنی مدکا انگریزی۔

جو حالات مؤلف بادشاہ بیگم ابوالمظفر معزالدین شاہ غازی الدین حیدر بادشاہ [illegible] تا آخر عمر تحریر نمودہ۔

اول کتاب۔ آبادی سیوف بادۃ السنۃ کشور کشایان معانی اعم۔

[illegible] بعد حمد و صلوٰۃ و سپاس حسب فرمائش مسٹر جان دوزدل شکسپیر بہادر تصنیف نمودہ۔ بسنہ تصنیف از نام کتاب باشعار نام مصنف حاصل می شود

[illegible] عبدالاحد

سنہ ۱۲۴۳ھ

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ۔ درفن تاریخ بنمبر ۱۲۷۳۔ مخزونہ است بخط نستعلیق [illegible] کہ بہ [illegible] یکہزار و دو صد و چہار و چہار ہجری نام کاتب تحریر نیست خط اوراق ہفتاد و چہار۔ سطور فی صفحہ پانزدہ۔

واقعات کشمیر

سنہ ۱۱۲۸ھ

بزبان فارسی خط نستعلیق معمولی تاریخ کشمیر تصنیف محمد اعظم بن خواجہ [illegible] است کہ در سنہ [illegible] بقصد چہل و ہشت جزو در زمان سلطنت محمد شاہ بادشاہ دہلی تصنیف نمودہ۔ سال تاریخ نام کتاب برمی آید۔ شروع کتاب این است:۔

"زینت دیباچہ ابداع و ایجاد ترتیب طبقات منظر عام کون و فساد بنام مالک ملکی است۔"

کتاب مرتب است بر یک مقدمہ و سہ قسم و یک خاتمہ۔

مقدمہ در بیان احوال و صفات این شہر۔

قسم اول در بیان احوال ارباب حکومت کہ پیش ازین بر کشمیر استیلا یافتہ اند۔

قسم دوم در ذکر سلاطین کہ بعد استیلا بر کشمیر بر سریر سلطنت نشستہ اند۔

قسم سوم در ذکر سلاطین کہ بعد استیلا بر کشمیر بر سریر سلطنت نشستہ اند۔

خاتمہ در بیان بعض عجائب و غرائب کہ در کشمیر واقع شدہ۔

در آخر ہر کتاب و سنہ کتابت او مذکور است۔

بعضی نسخہ [illegible] مصور و مذہب و مکمل و مقطع خوب است۔

در [illegible] سال تخمینی [illegible] ریبہ ۱۲۹۰ فصلی تاریخ [illegible] است۔

در کتب خانہ [illegible] نسخہ [illegible] موجود است [illegible] مصور [illegible]

[illegible] است کہ محمد اعظم مصنف کتاب از [illegible] کشمیر [illegible] است [illegible]

کتاب فی [illegible] است کہ در سال سنہ ۱۱۱۳ یکہزار و یکصد و سیزدہ ہجری بخاتمہ جاوید خرامید۔

یادگار مکھن لال

تصنیف مکھن لال نثار جہان پوری۔

تاریخ حیدرآباد فرخندہ بنیاد زمانۂ سلطنت میر قمرالدین خان بہادر مکھن فتح خان المخاطب بہ نواب آصفجاہ بہادر مغفور ہست۔ حسب ایماء چارلس مشکف صاحب بہادر مظفر الدولہ تصنیف شدہ۔ اول کتاب ایشت باکاہ بتدریب العالمین ونجیات برگروہ تجربہ الصادقین بعدہ تحریر مکھن لال الخ

کتاب بر دوازدہ فصل مرتب است۔

فصل اول در بیان اولاد و احفاد میر قمرالدین خان آصفجاہ بہادر مغفور۔

فصل دوم در ذکر امراء ریاست آصفجاہ از فرقہ اہل اسلام۔

فصل سوم در احوال فرقہ ہنود اندراج وہ ریاست مسطور۔

فصل چہارم در کیفیت زمینداران حیدرآباد و شرح ثبت ایلچپور و کیفیت متصدیان اسامی جاگیرداران وغیرہ۔

فصل پنجم در تفصیل تعلقہ جات۔

فصل ششم در ذکر قلعہ جات۔

فصل ہفتم در شرح جاگیرداران ذات وجمعیت۔

فصل ہشتم القاب وخطابات مسلمین وہنود۔

فصل نہم گوشوارہ جمعیت ساہوکار مدخل و مخارج ملک۔

فصل دہم مدکورات اعیان و ہندوی و عرب وغیرہ۔

فصل یازدہم در بیان مقدمہ آب ہوا۔

فصل دوازدہم در بیان فصائل و رویہ اہل ملدہ حیدرآباد۔

سنہ مخطوطہ کتب خانہ آصفیہ نمبری - ۱۰۹۴ - فن تاریخ بخط نستعلیق معمولی -

۱۴ ۲۹۴

نام کاتب بسبب کتابت نیست - بالصفحات دو صد و ہشتاد و چہار، سطور فی صفحہ چہاردہ -

آئینۂ خورشید جاہی

مقدمہ در بیان فوائد علم تواریخ۔

فصل دوم در بیان صوبہ جات دکن۔

بیان اول در بیان اولیائے ہند۔

فصل اول در بیان اولیائے بیجاپور۔

قطب دوم در بیان اولیائے مجسمہ بنیاد یعنے اورنگ ..

قطب سوم در بیان اولیائے خاندیس۔

قطب چہارم در بیان اولیائے صوبہ برار۔

قطب پنجم در بیان اولیائے صوبہ بیدر۔

قطب ششم در بیان اولیائے حیدرآباد دکن۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

...
...
...

ترجمہ

فیروز شاہی

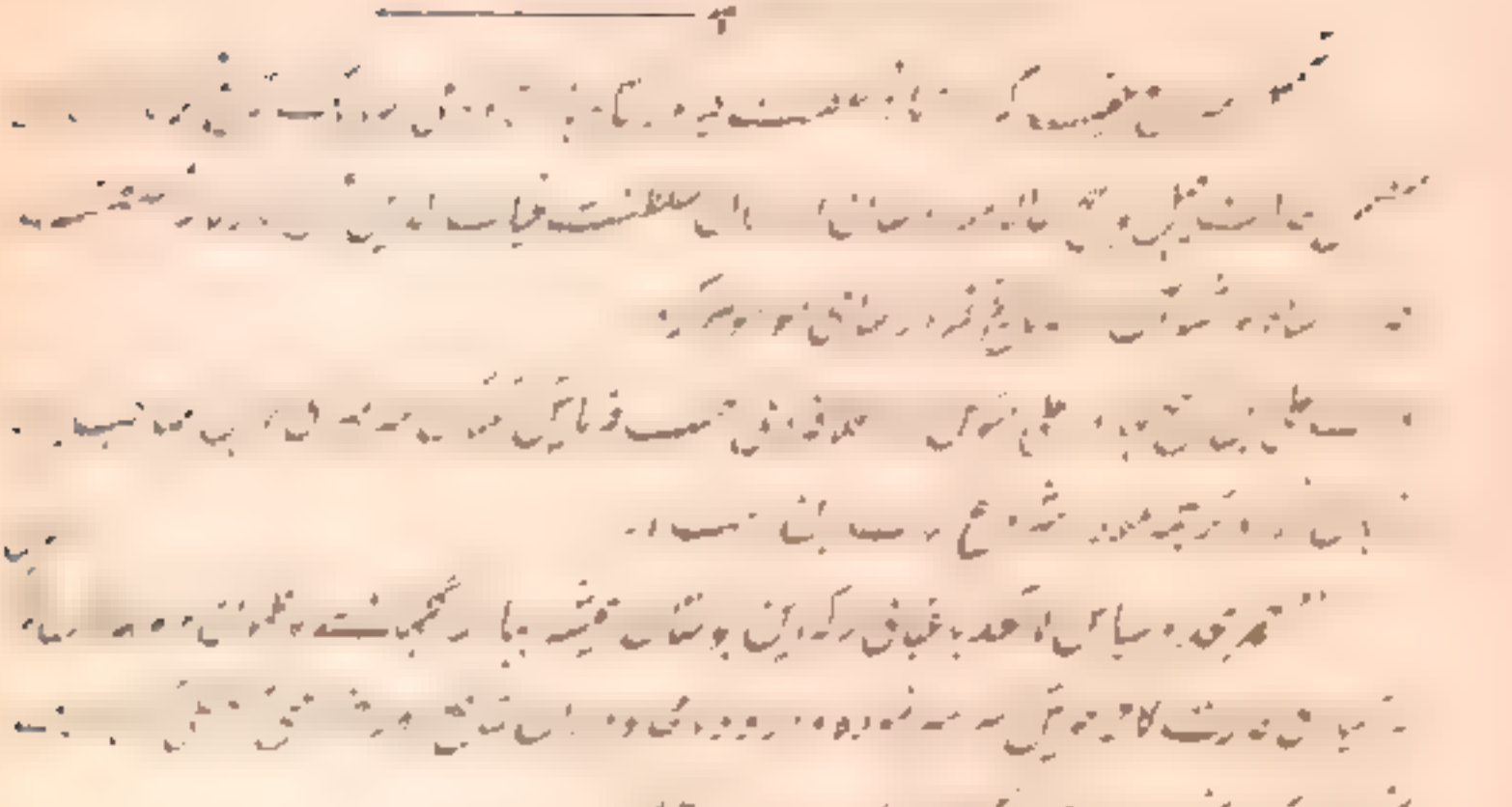

و آخر، مکاتب و سال کتابت مرقوم شده۔

جلا صفحات نشاده و سه و شنبه و شنبه و سلطنت نشسته بیست

داستانِ نواب نظام علیخان

[illegible] منظوم [illegible] وہ [illegible] نواب نظام علی خان آصف جاہ [illegible]
شروع کتاب این است۔

[illegible] ÷ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

روضۃ الشہدا

منظوم

گلدستۂ ہندو تاریخ بیجاپور

[illegible] فرشتہ [illegible] علامت فتحی سراج الدین در [illegible] نام گفتی، [illegible] بھاشت بگرنتھ
[illegible] [illegible] [illegible] [

گلدستۂ بیجاپور

میر احمد علی خان حسب فرمایش نواب دبیر خان دلیر جنگ بہادر بیجاپور میں
یکہزار دو صد و ہفت و شش ہجری حالات سلاطین عادل شاہیہ از بندگان
یوسف عادل تا زمان سلطنت سکندر عادل شاہ بن علی عادل شاہ ثانی
بادشاہ بربان فارسی نوشتہ موسوم بگلدستہ ہند کردہ بود۔ جدت در سنہ یکہزار دو صد
ہجری حسب فرمایش وے بر اقتفا کردن طلب نواب مہربان موصوف ترجمہ آن بزبان
شود۔ این جمان ترجمہ است۔ دو چہار سطر عبارت مقدمہ و خاتمہ از مآخذ است۔ دیگر
ہمہ عبارت است۔

اما معلومات کاتبی۔ سبب آنکہ قدیمی امرای زمان و زبردہ روسای بلدہ و کہنہ
سالہ ایشان بدیوان خانہ عمارت گنج بخشان مالہ فروش آمدہ شرح احوال سلاطین
عدالت گزین باریک بین دقایق سنج خانی صاحب خرد تا ہر چند شناسی گفت
برہم نزنی جہان گفتہ دانی آرائشی شور بخرد مندی بگوید فرزانہ خداوندی سزین
نواب دلیر خان بہادر دلیر جنگ ما کہ بدولت شاہ چو بختور و مہرور نے ۱۲۷۶ ہجری
میں دار الخلافہ بیجاپور کو تشریف فرما کے قصر ایوان و گنبد و مکان و بان کے بادشاہوں کے
ملاحظہ شریف میں لے آکر تصاویر و بیان کے سلاطین سلف کے ان تمام سے مہم پوچھا کرتے
معاصی خواجہ میر احمد علیخان کو فرمائے کہ احوال ہر یک بادشاہ و حالات خصال ستودہ یا عادات
زمانہ کے فراہم کرکے لکھیں تو بہت خوب و بہتر ہے۔ سنے یہ مامور سے حسب الارشاد فیض
بنیاد کے سنہ مذکور میں اس نسخہ کو اردو کی زبان میں تصنیف کرکے گلدستہ بیجاپور سے موسوم
کیا تھا۔ اب حال خلف الصدق نواب صاحب مغفور کے ابوالفتح خان بہادر اس نسخہ
کو کہ بیٹے سلسلہ خاص و عام کے بندی محاورہ کی زبان میں ترجمہ کرنے بجد ہونے سے کہ اوقات

ص کا ترجمہ کیا ہوں :-

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۵۰ فن تاریخ مرتب است بخط معمولی و نام کاتب در آخر نیست۔

تحت نیست کہ این ۳۴ بیت باشد کہ از مسودہ مصنف نقل شدہ۔

مختصر احوال ہر یکی از شاہان عادلیہ ہم درآن حسب ذیل است :-

۱- یوسف عادل شاہ بر ورق ۱۱۔

۲- ابراہیم عادل شاہ بر ورق ۱۵۔

۳- علی عادل شاہ بن ابراہیم عادل شاہ بر ورق ۱۸۔

۴- ابراہیم عادل شاہ ثانی بر ورق ۲۲۔

۵- محمد عادل شاہ بن ابراہیم عادل شاہ بر ورق ۲۵۔

۶- علی عادل شاہ ثانی بن سلطان محمد شاہ بر ورق ۳۱۔

۷- سکندر عادل شاہ بن علی عادل شاہ ثانی بر ورق ۳۶۔

ترجمہ کتاب دربست دیباچہ و سطور ذیل خود دیباچہ یک۔

ارشاد المبتدی
وتذکرۃ المنتہی

تصنیف ... الحاج محمد بن آمین بن ہدایت اللہ نبی الواسلی متوفی ۱۲۷۰ھ یا اس کے بعد وابستہ ویک بچوں ۔

اس کتاب کی ابتدا ... الحمد للہ رب العالمین وصلی اللہ علی سید المرسلین وعلی آلہ الطیبین وصحبہ اجمعین ۔

اس کا خاتمہ ... کتاب ختم کرتا ہوں ... فی تجوید کہ ہدایت ... تو شوق سے بخط خوب لکھ لیجئے ۔

تاریخ ... ۱۲۷۳ھ ... سنہ ... رسالہ کی ضخامت ... پانسو دو ۵۰۲ ۔

خط ... شکستہ ... سیاہی ... نامعلوم ۔

مصنف ... اسمٰعیل بن حسین بن علی بن ابراہیم ... کمال الدین الاسترآبادی ۔

[illegible]

[illegible]

تفسیر

[illegible] محکمات آنچنان [illegible] نقد کسی لواحق متوفی [illegible] یا صد و بست و یک جوی۔
بل بات این ست۔ احمد [illegible] بیت العین وصحبتی [illegible] علی سید الانبیاء والمرسلین محمد نور العین
وعلی آله واصحابه اجمعین ۔
[illegible] کتب خانه آصفیه [illegible] محفوظ ست [illegible] چند ورق است [illegible] سورهٔ
یوسف و سورهٔ الرعد است۔
[illegible]
[illegible] یک۔ عزل [illegible]
[illegible] نسبت نقصه [illegible] نام کاتب عبد الوهاب [illegible] جعفر [illegible]
با وجود انکه نسبت [illegible] ست سنه کتابت و نام کاتب موجود نیست [illegible]
این کتاب کتاب [illegible] و والده [illegible] متوفی [illegible] چهار صد و چهل و چهار [illegible]
محکمات [illegible] آن سال تحریر و نام کاتب مذکور است و [illegible] کتاب تقدم [illegible]
بان و [illegible] سنه تحریر و نام کاتب این نسخه [illegible] ثبت خواهد کرد۔

رسالہ فی رسوم خط القرآن

تصنیف ابو عمرو عثمان بن سعید بن عثمان مقرئی اندلسی متوفی سنہ ۴۴۴ھ

در بیان رسم خط قرآنی۔

بعد حمد مصنف گوید مشتمل بر مقدمہ و ابواب و خاتمہ این کتابیست کہ در آن ذکر می کنم ہر آنچہ از مشایخ و ائمہ در باب رسوم خطوط مصاحف اہل امصار فرا گرفتہ ام و مکہ و کوفہ و بصرہ و شام و سائر عراق شنیدہ ام۔

اول باب در احتجاج کسانی کہ مخالف کردہ اند۔

ثانی باب در احتجاج فرش حروف و آن تجویز خلاف است در بعض اوراق دیگر و بعضی از یازدہ باب آخر سہ کتابت و ہمہ باب ہا کوتہ نیست۔

سراج القاری المبتدی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شرح قصیدۂ شاطبیہ

[illegible]

[illegible] الحمد للہ الذی [illegible] وصلاۃ [illegible] الراجیہ [illegible] علی نعمہ فی المآل والمآل الخ۔

[illegible]

[illegible] ۱۳۸۵ [illegible] ۱۳۸۵ [illegible]

[illegible] بن محمد بن عمر البکری الشافعی۔

[illegible]

[illegible]

طیبة النشر

علامہ شیخ شمس الدین محمد بن محمد بن جزری الشافعی متوفی ۸۳۳ھ (تیتیس و ثمان مائۃ من الہجرۃ)
منظومہ جزریہ علم تجوید و علم تشمل مسائل قرأت ۔ ۱۰۱۰ دوہا درمیان تیس و تسعین و سبعمائۃ تصنیف کردہ
این ہمان منظومہ است ۔ نام این منظومہ خاتمی خلیفہ در کشف الظنون اشارۃ النشر فی قرأت العشر
ثبت کردہ ۔

اما نسخہ کہ در این کتب خانۂ آصفیہ موجود است بر صفحۂ اول آن بخط اصل کتاب "طیبۃ النشر
فی قرأت العشر" نوشتہ و غالباً صحیح خواہد بود ۔

شروع منظومہ بعد البسملۃ این اشعار است ۔

قال محمد ہو ابن الجزری	حمد اللہ الخلاق ارحمہ واستر وغفر
الحمد للہ حق ما یسرہ	من نشر منقوح حروف العشرہ
ثم صلوۃ واسلام سرمدی	علی النبی المصطفی محمد
وآلہ وصحبہ ومن تلا	کتابہ وما علی ما انزلا

نسخہ موجود کتب خانۂ آصفیہ کہ بر فہرست (۱۰۱) ثبت تجوید مرتب است نسخۂ قدیمہ خطاط
خوشخط مکتوبہ ۱۱۰۰ ہشتصد و مقتاد و ہجری و تصدی محمد بن نام ضائع شدہ است)
حواشی بسیار و بسطور فی صفحہ بست و پنج است ۔

این نسخہ ناقص است

غایة المطلوب

فی قرأة ابی جعفر و خلف یعقوب

شیخ الحرمین الشریفین زین الدین عبد الرحمن بن احمد بن عباس الدمشقی ثم المکی سلک نظم
کشیده و اول کتاب این است:-

"قد شرع الامام العلامة فرید دهره و وحید عصره زین الدین عبد الرحمن
بن احمد بن عباس حماه الله اعلی حمد جملا توجه"

نسخهٔ موجوده کتب خانهٔ صفیه مبری (۱۰۰۱) فی نخوید - بر کاغذ گنده بخط عرب - موشوح بر صفحات
سی و یک - مطوری صفحه سیزده - نام کاتب ابو محمد حسین الفتی الشیرازی - سال کتابت [illegible]
قصیده هست - اما بعد از این قصیده دکتر رشاد ابتدای بخیا میں کاتب مجلد ست - [illegible]
آن شش صد و بیست و شش سال تحریر آن (د ع ض) یعنی شش صد و بیست و شش سال
هجری ست - کتاب نوشته قبل شش صد هجری ست -

اللآلئ المنيرات في شرح المقصورات

شیخ ابو عبداللہ محمد بن احمد بن [illegible] مقدسی متوفی ۳۸۰ھ شرح مقصورہ ابن دُرید و مقصورہ ابن خالویہ تحریر فرمودہ است۔ نسخہ ہائے ہر دو شرح در کتب خانہ آصفیہ سرکار نظام موجود است۔ جزو اول شرح اول است۔ این مدرسہ مقرر فرمودہ ۳۰-۳۲-۳۳-۳۴ محرر این اجزاء اول نقل است۔ تاریخ ندارد۔ ۳ ذیقعدہ ۱۳۰۱ھ فرخی تحریر است۔

وجوہ مغلقات این جلد بخط مصنف پنج ورقہ [illegible] متعلق صفحہ ۱۲۵

سنہ کتابت و نام کاتب در آخر مرقوم نیست۔ مجموعہ دو صد و بست ورق، بخط و سطور در ہر صفحہ بست و سہ۔

جزو دوم شرح اول است۔ بخط عربی ملیح و پختہ بدون نام کاتب۔ این جزو ہم مقدمہ ندارد و ناقص الاول است۔ سنہ کتابت ندارد۔ بخط نسخ خوش و پختہ ہوں است۔ مجموعہ ہا صد و بست و یک ورق و سطور فی صفحہ دوازدہ۔

لمحات الانوار ونفحات الازهار
فيما ورد عن النفحات الاخيار

در بیان قرأت عشره۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مختصر المقال فی الفتح والاقبال

کتاب النشر فی القراءات العشر

صنف شمس الائمہ علامۃ الدین محمد بن محمد بن محمد بن علی بن یوسف المعروف بالجزری الشافعی المقری
بتوفیق ہذا نسخہ اصل واقعہ بن کی بہ عنوان نشر ہمارے ہاں موجود ہے۔ المقری بشرائط
ہے جس کا نام درج ہوا ان تمام جامع و مسلط ہے۔

اس کتاب طرق روایت و اسانید روایت اکثر کتب قرات مذکور ہیں۔

اس کتاب استعمال اہل علم کے لئے بہت مفید ہے

[illegible] نسخہ [illegible] خط نسخ عطاء کتب
[illegible] اس نسخہ [illegible] مصنف ابن محمد الدین ابن محمد الجزری [illegible]
[illegible] مقابلہ شدہ ہے [illegible] مصنف
[illegible] مطابق ہے۔

[illegible] عبارت خوبصورت ہے۔

[illegible]

بهارستان سخن

تصنیف عبدالرزاق خوافی المخاطب بشاه نواز خان صمصام الدوله شهید ۱۱۷۱ یکهزار و یکصد و هفتاد و یک هجری.

شروع کتاب اینست:-

حمد بیحد بهارستان سخن را سزاوار ثنائیش مروج آفرینی ست که عندلیب ناطقه را بترانه خوانی حق نغمه ساخت و ارغنون بساتین معرفانی کلام را بنوای فصیح یارب گلرنگ کلمات سحر سمات وحی مدایح مسامع کوش سخنوران هدایت توامان را بنغمات سعادت اباشت جواهر صلوات تازه رفعت مدحت وی علیه و علیهم السلام و عود تحیات نیاز فیض یابان صحبت تهنیت نثار رشحی چند گرد و بعد حمد گلدسته مدایح او راق عبدالرزاق آئینه دار تماشایان سخنوری میگردد "

کتاب مشتمل بمقدمه و هفت گلزار است و مرتب است بر دوازده فصل.

فصل اول در بیان کلام منظوم.

فصل دوم در بیان عروض.

فصل سوم در بیان قوافی.

فصل چهارم در اقسام شعر.

فصل پنجم در [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل هفتم در [illegible]

فصل هشتم در بیان علم انشاء و [illegible]

فصل نهم در بیان خط۔

فصل اول در [illegible]

فصل دوم در [illegible]

فصل سوم در [illegible]

فصل چهارم در [illegible]

فصل پنجم در [illegible]

فصل ششم در [illegible]

فصل هفتم در [illegible]

فصل هشتم در [illegible]

فصل نهم در [illegible]

فصل دهم در [illegible]

فصل یازدهم در [illegible]

فصل دوازدهم در [illegible]

فصل سیزدهم در [illegible]

فصل چهاردهم در [illegible]

فصل پانزدهم در [illegible]

فصل شانزدهم در [illegible]

فصل هفدهم در [illegible]

فصل هجدهم در [illegible]

فصل نوزدهم در [illegible]

فصل بیستم در [illegible]

فصل بیست و یکم در [illegible]

فصل بیست و دوم در [illegible]

فصل بیست و سوم در [illegible]

فصل بیست و چهارم در [illegible]

فصل بیست و پنجم در [illegible]

فصل بیست و ششم در [illegible]

فصل بیست و هفتم در [illegible]

فصل بیست و هشتم در [illegible]

فصل بیست و نهم در [illegible]

فصل سی ام در [illegible]

فصل سی و یکم در [illegible]

فصل سی و دوم در [illegible]

فصل سی و سوم در [illegible]

فصل سی و چهارم در [illegible]

فصل سی و پنجم در [illegible]

فصل سی و ششم در [illegible]

فصل سی و هفتم در [illegible]

فصل سی و هشتم در [illegible]

فصل سی و نهم در [illegible]

فصل چهلم در [illegible]

فصل چهل و یکم در [illegible]

فصل چهل و دوم در [illegible]

فصل چهل و سوم در [illegible]

فصل چهل و چهارم در [illegible]

فصل چهل و پنجم در [illegible]

فصل چهل و ششم در [illegible]

فصل چهل و هفتم در [illegible]

فصل چهل و هشتم در [illegible]

فصل چهل و نهم در [illegible]

فصل پنجاهم در [illegible]

فصل پنجاه و یکم در [illegible]

فصل پنجاه و دوم در [illegible]

فصل پنجاه و سوم در [illegible]

فصل پنجاه و چهارم در [illegible]

فصل پنجاه و پنجم در [illegible]

فصل پنجاه و ششم در [illegible]

فصل پنجاه و هفتم در [illegible]

فصل پنجاه و هشتم در [illegible]

فصل پنجاه و نهم در [illegible]

فصل شصتم در [illegible]

فصل شصت و یکم در [illegible]

فصل شصت و دوم در [illegible]

فصل شصت و سوم در [illegible]

فصل شصت و چهارم در [illegible]

فصل شصت و پنجم در [illegible]

فصل شصت و ششم در [illegible]

فصل شصت و هفتم در [illegible]

فصل شصت و هشتم در [illegible]

فصل شصت و نهم در [illegible]

فصل هفتادم در [illegible]

فصل هفتاد و یکم در [illegible]

فصل هفتاد و دوم در [illegible]

فصل هفتاد و سوم در [illegible]

فصل هفتاد و چهارم در [illegible]

فصل هفتاد و پنجم در [illegible]

فصل هفتاد و ششم در [illegible]

فصل هفتاد و هفتم در [illegible]

فصل هفتاد و هشتم در [illegible]

فصل هفتاد و نهم در [illegible]

فصل هشتادم در [illegible]

فصل هشتاد و یکم در [illegible]

فصل هشتاد و دوم در [illegible]

فصل هشتاد و سوم در [illegible]

فصل هشتاد و چهارم در [illegible]

فصل هشتاد و پنجم در [illegible]

فصل هشتاد و ششم در [illegible]

فصل هشتاد و هفتم در [illegible]

فصل هشتاد و هشتم در [illegible]

فصل هشتاد و نهم در [illegible]

فصل نودم در [illegible]

فصل نود و یکم در [illegible]

فصل نود و دوم در [illegible]

فصل نود و سوم در [illegible]

فصل نود و چهارم در [illegible]

فصل نود و پنجم در [illegible]

فصل نود و ششم در [illegible]

فصل نود و هفتم در [illegible]

فصل نود و هشتم در [illegible]

فصل نود و نهم در [illegible]

فصل صدم در [illegible]

اسامی شریفه شان این است:-

۱- سید غلام حسین قادری-

۲- [illegible]

۳- میر محمد هاشم جرأت گیلانی-

۴- میان عالم سوز اورنگ آبادی-

۵- شیخ محمد فاضل سهرندی-

۶- محمد رضا امید قزاماغلو-

۷- قاضی محمد صالح ہمدانی-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تحفة الشعراء

[illegible]

اولش این است:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تذکرۃ الاولیا

اسرائیل الشیرازی باقی است۔

تذکرہ جمیع اولیاء دہلی

اولیاء کرام و مشائخ عظام کہ در شہر دہلی دار السلطنت جنت نشان و بلدہ و دیار مسلمان نشین و سکان نامدار متصف کتاب مشہور و معروف بہ تذکرہ آثار و فضائل و مزایا مستقل و مبسوط کتاب مذکور است۔

مصنف آن ——— بن شیخ جہان بن شیخ محمد علی ۔ ولادت مؤلف در ۱۱۸۰ھ

نسخہ موجودہ در کتب خانہ صحیفہ منبع ۲۰ ۔ از اوائل کتاب و آخر ناقص است۔ حسب ۱۱۹۰ھ دیکھا و بنظر تجربی است بیشتر حصہ بیاد تفصیل بیشتر محرر کتابہ حسب لزوم بعض اضافہ و تبدیل حال نقلی شدہ و خط ناخوش ۔

تکملہ ایں بصدیقی شیخ محمد مسلم نقلی مطبوعہ آنندہ ۔

جادة العاشقین

شیخ [illegible] الدین حسین [illegible] سرمان فارسی [illegible] و [illegible] گوارکه نام [illegible]
[illegible] بلی [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

رشحات

تصنیف کمال الدین حسین واعظ متوفی سنہ ۹۱۰ نہصد و دہ ہجری است۔ در ان مناقب خواجگان سلسلۂ نقشبندیہ خصوصاً حضرت خواجہ عبید اللہ احرار جمع نمودہ۔ اول کتاب این است:۔

الحمد للہ رب العالمین و الصلوٰۃ و السلام علی رسولہ محمد و علی آلہ و صحابہ اجمعین۔ امّا بعد این رشحات الحقایق و الکلم علی قلوب العارفین بعضی از احوال و اقوال و مقامات و کرامات حضرت خواجہ عبید اللہ احرار قدس سرہ العزیز است کہ در مدت بیست سال از زبان مبارک ایشان شنیدہ و در اوقات مختلف نوشتہ بودم۔ الحال بعضی از دوستان طلب نمودند کہ ہمہ را در یک جا جمع کنم۔ لہذا بعضی از آنچہ در خاطر بود و بعضی از آنچہ در مسودہ ہا نوشتہ بودم جمع کردہ شد۔ و ترتیب آن بر مقدمہ و سہ رشحہ و خاتمہ واقع شد۔ و ہر رشحہ بر چند فصل مشتمل گردانیدہ شد۔ و ترتیب ابواب و فصول بر حسب وقوع نہادہ شد۔ و ہر فصل را بحکایتی مناسب مختوم گردانیدہ شد۔ و ہر رشحہ را بحکایتی مناسب ختم کردہ شد۔ و خاتمہ را بحکایتی مناسب ختم کردہ شد۔ و ہر رشحہ را بحکایتی مناسب ختم کردہ شد۔ و ہر فصل را بحکایتی مناسب ختم کردہ شد۔ و ہر باب را بحکایتی مناسب ختم کردہ شد۔ و ہر کتاب را بحکایتی مناسب ختم کردہ شد۔ و ہر مقدمہ را بحکایتی مناسب ختم کردہ شد۔ و ہر

علوم با علماء و فضلاء معاصرین خود هم پله بود۔ به آواز خوش و به کلام دلکش توضیح آیات کلام الٰہی و حدیث جناب رسالت پناہی صلعم می فرمود۔ چون مولانا وعظ می فرمود جمیع اصاغر و اکابر برابر مجلس می نشستند۔ مقرر داشت که روز سه شنبه در مدرسه عالی و روز چهارشنبه بر سر مزار پیر خود حضرت خواجه ابو احمد رحمة الله علیه و روز پنجشنبه در خانقاه سلطان ابراهیم وعظ می گوید۔ تصانیف بسیار بنظر آمده می دارد۔ مواهب التفسیر بفارسی کتاب ضخیم نوشته جلد اول در کتاب خانه برادرم محمد کمال ست ناظر توجه به شعر لطیف موصوف می فرماید چنانچه امیر علی شیر قانع این تعریف را ادا نموده بنام جلد مذکور نوشته۔ شعر

به معنی رشک آمایه ریحان مزن ✦ سنبل تاب داده از بر گل فشرده مان

تذکره بعد وفات تحریر مهر سکوت بر لب زده عالم آخرت را منزل ساخت۔

روضۃ الاولیاء

روضة الاولیاء

تصنیف میر غلام علی آزاد بلگرامی است که در ۱۱۹۲ھ در رنگ آباد تحریر نمود. شروع این است:-

"حمد لک یا من لعد سمت ذوات الاعلی شوانف الامکان و خلقت صفوته فی حمر الاکوان و صلی و سلم علی حمدک الذی بعثته الی کافة الانس و الجان و رسلته هدی الی سبل الیمن و الایمان و علی آله الذین اذهبت عنهم الرجس و طهرتهم تطهیرا و اصحابه الذین شرفهم بعلم علینا سرائر الایقان الخ"

نسخه کتب خانه آصفیه که بر نمبر ۱۴۹ فن تذکره مخزون است بخط تعلیق در شصت و شش ورق بجری است و با نسخه اصل مصنف مقابله شده و در ۱۱۹۲ھ در رنگ آباد تحریر مقابله شده و تاریخ تحریر آن نصف و بهفت و سنه ۱۱۹۲ھ مسطور است.

ریاض الاولیاء

در ذکر حالات اولیاء و مشائخ۔

بال کتاب ۔ اسے از تو ریاض اولیا پر کن عشق "

کتاب مرتب است بر چہار چمن۔

چمن اول۔ در ذکر مناقب خلفائے راشدین۔

چمن دوم۔ در ذکر مکارم ائمہ معصومین طیبین طاہرین۔

چمن سوم۔ ملخص تذکرۃ الاولیاء۔

چمن چہارم۔ منتخب از اخبار الاخیار و دیگر کتب معتبرہ۔

مصنف محمد رحمان خواجہ سرائے است کہ در سنہ ۱۰۹۷ یکہزار و نود و شش قمری تمام کرد۔ وفات یافت و در دہلی در بنگلہ پورہ مدفون گشتہ۔

نسخہ مجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بہ نمبر (۱۱۵) فن تذکرہ مخزون است خط معمولی کتوبہ سنہ یکہزار و سہ صد و یازدہ ہجری جدید الخط بقلم شیر خان در حیدر آباد دکن نوشتہ شدہ۔ در ۱۵۰ صفحات یکصد و پنجاہ۔ سطور فی صفحہ شانزدہ۔

شرائف عثمانی

تصنیف خلاصہ حسن صدیقی الخ شوری ابلگرامی متخلص بہ متین است کہ در سال یکہزار و یکصد و پنجاہ و نہ ہجری تصنیف آں شروع نمودہ۔ اول کتاب این است:۔

"حمد مر خدائی را عز سمہ کہ طوطی شکر خائے ناطقہ بذکر او خارہ ابیان و بلبل خوشنوائی خامہ بنام او رطب اللسان است خداوندی کہ انبیاء و مرسلین و ملائکہ و حواتین را تمہید مراسم کورنش خود نمودہ۔ و ایشاں را از کافہ بندگان و جمہور انام و خواص برگزیدہ و مورد عنان مجید و اخبار سنف اعلان و ادوہ آں موجب افتخار و اعتبار خلف گردیدہ فتبارک اللہ احسن الخالقین و صلوات وافر و تحیات متکاثر حضرت خیر البشر شفیع روز محشر خاتم النبیین رسول رب العالمین محمد مصطفی صلی اللہ علیہ و آلہ و صحبہ کہ کتاب دین و چراغ یقین جمیع اصحاب و انصار و قائدان طوائف تشریف اسلام و نافلان ملۃ علم الیقین و اخصاند صلوات تامات کثیرہ کثیرہ الخ

موضوع کتاب بیان عبادات و فقہ است قسمہ بگرم و واقعات صفت یا بگرم بعد سوانح سلاطین بیارم کہ خواہ سواد لکرم آسودہ خدمی باشد۔

مصنف علامہ کتاب ز حسب فرمایش خود بزبان خود نوشتہ و علامہ علی آزاد [illegible]

[illegible] سوہ سیان و خلاصہ بود بعد تصحیح نمودہ۔ چنانچہ بعد خطبہ [illegible]

ترتیب کتاب چنین است:۔

مقدمہ در ذکر سلام و تحریر فوائد کہ بر [illegible]

مطلع اول در [illegible]

[illegible]

مطلع ثانی در [illegible]

[illegible]

مشتمل بر نهصد و بیست مطلع چهار باب است۔

باب اول در حالات قاضی ابو سعید مشهور به قاضی بهلانه بن قاضی کمال و فرزندان ایشان۔

باب دوم در بیان شیخ امتاع شیخ عبدالکریم۔

باب سوم در حالات محمد العلماء قاضی داؤد بن قاضی عبدالله با جمیع اولاد۔

باب چهارم در احوال قاضی مبارک بن قاضی عبدالکافی بن قاضی محمد یوسف مع فرزندان و تمامی اولاد۔

نسخهٔ کتب خانهٔ آصفیه کریر نمبر ۲۰۲ فن تذکره پر است جلی بخط نسخ و دارای ۱۳۰ صفحات سال کتابت و نام کاتب ندارد صفحات آن چهارصد و چهل و سطور فی صفحه پانزده۔ و آخر این تصنیف توأم با یک رساله دیگر تصنیف شیخ احمد الله معروف به ضمنان احوال بزرگان که در آن ذکر قضات بکار ۱۳ تعرض مواهر نشان نموده۔

این رساله از صفحه ۱۳۱ شروع و بر صفحه ۱۴۱ ختم است۔ سطور فی صفحه همان پانزده۔ بخط همان کاتب شرائف عثمانی است۔

صحایف شریف

تصنیف سید محمد عسکری نگرامی در بیان حالات صحابه و مهر و نشان نامها و مناشیر ایشان از قسم خطوط و غیره۔

در دیباچه گفته که چون از بدو پیدایش اهل زمان تا کنون تصرفی نه نموده کسے مثال نگاشته نزد ایشان نه گذشته لهذا خواستم که تذکره تمام و کمال بسپرد۔

شروع کتاب این است۔ الحمد لله الذی خلق الانسان علمه البیان الخ

این چه حسان موجبت است الخ

کتاب مرتب است بر حروف تهجی یعنی اسامی مذکورین به ترتیب حروف تهجی مذکور است

باعتبار ترتیب حرف اول، اسماء است بر حرف دوم و سوم و هکذا و نیز کاتبه و ناسخ از مهر و نشان علم استدلال نموده۔ چنانچه نامه حضرت سلیمان علی نبینا و علیه السلام را که بر قرآن مجید نوشته آن را تحریر کرده۔ همچنان نامه حضرت رسالتمآب صلی الله علیه وسلم بنام خسرو پرویز نسخه موجوده کتب خانه آصفیه که بر فهرست ۱۹ فن تذکره موجود است بخط علی بن هلال کاتب است از نسخه مصنف صاف شده و چون که در نسخه مذکور بعضی اسامی مکتوب الیهم مذکور نبوده معلوم شده که بعد از نسخه مصنف صاف شده و اسامی مکتوب الیهم بعد از نسخه مصنف معلوم شده شامل نموده و هم تذکره مرتب کرده۔

تعداد اوراق مع اوراق سادہ ۲۲۷ صفحه و بیاض است که بعضی اوراق صفحه نوشته و بعضی سفید تحریر نام کاتب در آخر نیست و تمامی کتاب بر حرف ایا آخر نیامده۔ ظاهراً بعضی از جلوس شده یکبارگی بعدم تحریر مانده است۔

طبقات الشعرا

کتاب دوم در شناختن جزوی۔

اول کتاب شعرا دوست۔

ثانی مرتبہ است برتر ازاں۔

مقالہ سوم در شناختن امرائے افغان این دیار۔

مقالہ چہارم در شناختن ہندوستانیان کہ بفارسی شعر گفتہ اند۔

ثانی کتاب خود نقل نمودہ۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] کتاب برنهاد صدق فهرست [illegible] و [illegible] آن مقالات مذکور است [illegible]
[illegible] مذکورین دو صد و بیست و چهار است

کلمات الشعراء

تقریظ بر دیوان فضل سرخوش متوفی ۱۱۴۳ھ دیباچہ و یکصد و بست و پنج رباعی دربست و چهار جزو است۔

در این کتب خانہ مصنفہ چہار نسخہ از آن و قرن مذکورہ مرقوم ہائے ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵ موجود است۔ ہمہ آن نسخہ ہا بخط نستعلیق خوش خط تقطیع خورد جدول طلائی می باشد۔

ہر صفحات آن دہ صد و بست و شش و بطور فی صفحہ یازدہ سطر۔ نام کاتب و رقم نشدہ۔ سال کتابت بخط عدد بست و ہفت خواندہ می شود و عدد دہ ہزار و دویست ہندی ضایع شدہ۔

اول کتاب این است:۔ شعر

سخن جانست و یکسو جانہا این شنو ہو گر بہ بخط جانی تازہ خواہی این سخن بشنو

بعد حمد آفریدگار کہ ہست انسانی را بہ شرافت قیام خلق اشرف مخلوقات ساختہ و بعد نعت سید کونین صلعم کہ ہر یک کلمہ اش جامع کردہ چشمہ القمر پرداختہ اند۔

در خصوص حالات میرزا افضل سرخوش در لب الالباب صفحہ ۱۰۰ چنین مذکور است کہ:۔

میرزا محمد افضل سرخوش در دولت عالمگیر بادشاہ بود بعد ازین کہ شاہ مزبور رو بحق نہاد بہ ہند رفت میرزا در ایام حکومت دہلی منزوی شدہ۔ والہ گوید کہ میرزا صحبت بسیاری با شعرا و اہل حال دیدہ گرچہ تاریخ و قائع نویسی گوید کہ در عہد محمد فرخ سیر بادشاہ رخت ہستی بر بست نافی بہ حال جاودانی کشید۔

در نسخہ فہرست رتن مذکور بہ لندن صفحہ ۳۲۹ مذکور است:۔

شیر خان کہ معاصر محمد افضل بود می نویسد کہ او یعنی محمد افضل پسر زادہ میرزا ان بیگ بدخشانی بود محمد افضل مذکور خود را یکے از ملازمان عالمگیر میگوید ولی نویسد کہ در اوائل جلوس بر اے جاہ و منصب و تقرب نا کردہ پس از فوت او بہ ہند سکونت پذیر شدہ صحبت شاعران مشہور آن زمان اختیار کردہ

[illegible]

مرآۃ الاسرار

۱۰۴۵ھ

[illegible] ماں ما نسخہ [illegible] عنایت فرماید انشاء اللہ تعالیٰ [illegible] آید کہ کسی را سخہ میسر شود مایہ کہ مقابلہ کردہ تصحیح نماید [illegible] کہ [illegible] [illegible] [illegible]

مشکوٰۃ النبوت

تالیف علامہ ملا معین [illegible] است مشتمل بر [illegible] حدیث صحیحہ است۔ این کتاب را [illegible]

"[illegible] الاشارق والمغارب و [illegible] علی [illegible]
[illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

... تاریخ کتابت دوم ای ماه ... سنه ۱۲۱۹ هجری نوشته است.

... صد و یک شد وقوع و برچیدا ... صد و بست و شش ختم است ... آخر این عبارت

... است

... این سبب مشکات نبوت با تمام رسید تاریخ دوم شهر شریف ای ماه ... سنه

... صد و ... هجری است مؤلف ماثر المعاصر الراجی الی رحمة الله والقوی ابا ...

... علی قاری المعروف علی پیران غفر الله تعالی ذنوبه وجعله بمنه وکرمه.

انباء الرواة علی ابنا النحاة

تصنیف علی بن یوسف بن ابراہیم القفطی المتوفی سنہ ۶۴۶ ست و اربعین وستمائۃ ہجری۔

[illegible] حالات علماء نحویین کر بعض حالات بیان نحویین نوشتہ کہ نام انسان محمد است۔
[illegible] بر حروف تہجی باعتبار تاریخ وفات مرتب نمودہ۔ مثلاً محمد بن حمد بن آن محمد بن [illegible]
[illegible] محمد بن [illegible] تا آخر۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ نمبر [illegible] ۔ خط نسخ مسودہ بخط مؤلف ست نوت توضیح
ہم نیامدہ۔

شروع این ست بسم اللہ الرحمن الرحیم رب یسر وتمم بالخیر۔
[illegible] است بعد حمد محمد بن احمد الزبیدی من ولد عبد اللہ بن قیس الرقیات
[illegible] است۔ ذکر محمد بن سعید بن محمد بن عمران الحسین رسیدہ و در آخر کتاب عبارتے تحریر
[illegible] طور تاریخ کہ این نسخہ از مصنف خواندہ شدہ و جہ بدہ۔
[illegible] اللہ و حسبنا اللہ و نعم الوکیل موضع قرأۃ وانا اسمع وسمع فلان قولہ قال اللہ
[illegible] التیمی عن ابی العصن [illegible] اعلی الدار والمولد کتبہ علی ان وصف
[illegible] اللہ تعالی۔
[illegible] مصنف بطور ذکر کتاب مذکور نمودہ۔
[illegible] اوراق مذکور و یکصد و پنج سطور فی صفحہ مختلف۔

دمیة القصر وعصارۃ العصر

تصنیف ابو الحسن علی بن الحسن الباخرزی متوفی سال چهارصد و شصت و یک هجری است
ترجمه بیت الله هر جا ... تعالبی ذیل و تتمه است ... وش این است :

[illegible]

موضوع کتاب ... شعرا عصر ... معاصرین ...

[illegible]

کتاب مرتب است بر چهار قسم ۔

قسم اول در شعرا بلاد و حجاز ۔

[illegible]

قسم سوم در فضلائے عراق ۔

[illegible]

ذوب الذهب في محاسن اهل الادب

و ذکر خاتمہ مناقب اہل ادب تصنیف علی بن الحسن بن الحاسوب محمد بن منصور یا
سمعانی تمام شد یکہزار و یکصد و دہ ہجری۔

خاتمہ نسخہ کتب خانہ آصفیہ بر ورق پیچیدہ خوشخط اول نفس عبارت شکستہ
است غالباً یک ورق باشد۔

و در خاتمہ ترجمہ ابو بکر بن ابی الحسن ابو منصور منصور بن الحاسوب بن محمد بن منصور
و در خاتمہ این عبارت مذکور است:۔

[illegible] و الامن و الامان و [illegible]
[illegible] و الاحسان و اکرم بالمنان و صلی اللہ علی سیدنا محمد
[illegible] و علی آلہ الاطہر و صحبہ اکمل معہ المولی معہ المصیر و الحول و لا قوۃ الا باللہ
العلی العظیم و کان اللہ و کفی و صلی اللہ علی سیدنا محمد و آلہ و صحبہ و سلم
تسلیما کثیرا دائما و ربنا اغفر لی و لوالدی و لجمیع المسلمین یا محصد اللہ ص آمین یا
رب العالمین یا ارحم الراحمین اکرام۔

شذور العقیان
فی تراجم الاعیان

تصنیف [illegible] بن الحسن بن الحسین بن العلامہ [illegible] بن محمد نعمی [illegible] نیشاپوری ثم نیشتوری متوفی [illegible] ہجری [illegible] تراجم [illegible] شروع کتاب این است:

"الحمد للہ [illegible] والصلوٰۃ والسلام علی [illegible] وبعد فقد کنت [illegible] فی [illegible] فی تاریخ الاعیان ذکرت فیہ ما ذکروہ فی [illegible] الاعلام [illegible] الکلام الخ"

[illegible] ہجری [illegible] علامہ [illegible] [illegible] [illegible]

دیدہ ام اکثر شان بہ فضل ساہو و از سادات اشبہ لوند و در کفش فضل آن
می باشند و فرقت آن بر ایشان بجرت کامت بود و تقدیر آن بر ایشان
صدق سید محمد جونپوری است رضی اللہ عنہ باصوات۔

طبقات الصوفیہ

[illegible] ابو عبدالرحمٰن محمد بن حسین السلمی المتوفی ۴۱۲ھ [illegible] صدی ہجری کی ابتدا تک ہے۔ مرتب نے [illegible] حالات، صفات، ولادت و وفات و ذکر مشائخ مرتب کیا ہے۔

[illegible] ۱۲۲۵ [illegible] ۱۲۲۵ [illegible]

طبقات القرا

کتاب المصطفین والمصطفیات

[illegible] کتاب حالات حضرات تابعین و اصحاب و عابدین و عابدات که در [illegible] شهور بوده حالات صوفیه کرام را جمع نموده۔

[illegible] ترجمہ [illegible] ہے۔ از اول تا آخر [illegible] ترتیب این نوشته است۔ ذکر المصطفیات من عالمات الصحابیه و مستعد الحسن رضی الله عنهم اجمعین۔ ذکر المصطفین من التابعین و من بعدهم علی طبقاتهم فی مذاهبهم و الله الموفق۔ [illegible] این عنوان حدیث نبوی خیر الناس قرنی [illegible] بعد [illegible] و بعد [illegible] و [illegible] ذکر نموده۔

و [illegible] این عنوان نوشته۔ ذکر المصطفین من طبقات اهل المدینه۔

و شروع [illegible] محمد بن حنفیه نموده۔

[illegible] این نسخه صد و پانزده [illegible] یک ورق [illegible] و [illegible] این عبارت تحریر است۔

[illegible] این نسخه [illegible] و [illegible] و [illegible] و

المزارات فی زیارات الشیراز

نام شهور این کتاب نزهتگاه خواص و عام هزار مزار است. تصنیف ابوالقاسم جمید بن احمد بن محمد الباغنوی الشیرازی است. و نقش این است:-

"الحمد لله رب السماء ما بها من ذرات الاذار وسود الارض والانهار اصالحین الابرار فی الارض ویجعل مکانهم فیها علی السماء تحسب ذیول الافتخار علی التباهة السماء بنزول النیرین بالبرکات وتفیض سجال الخیر فی الغیوة والمکرمات فهم کالنون فیها بالحق والاشباح مصون عنهم بالقلوب والارواح فاجسامهم فی الارض قتلی تعبه وارواحهم بالحب فی اعلی علیین" موضوع کتاب اینکه در شهر شیراز هر قدر که علماء مشائخ تا آخر صدی هشتم هجری مدفون شده اند حالات هر یک از نام و سال وفات و مقام دفن وغیره همه را ذکر کرده و طرق و آداب زیارت هم بیان نموده و عادت ترتیب زیارت قبور را کتب مقبره جمع نموده.

کتاب کمیاب و نایاب است. در کشف الظنون هم مذکور نشده.

نسخهٔ کتب خانهٔ آصفیه که بر منبع ما اکثر تراجم مخزون است خط نسخ خوش خوانا بیست و دو سطر است و آغاز این عبارت نوشته است:-

"قد وقع تحریر هذا الکتاب المستطاب المشتمل علی الصغار والکبار بعد ورود الامر الذی صنفه لتحریر الاولی الاعلام من الاسلام وهو بتبلیغ الامر سلطان العلماء والمحققین برهان اعظم الواصلین اسناد المحققین فی عصره واوانه معین اهل الحق والیقین ابوالقاسم جمید بن محمود بن محمد الباغنوی الشیرازی روح الله روحه وجعله من اهل الجنان علی اولیائه والانس عن یمین حادة الفقراء المساکین مظهر من عمل بالشریعة الواضحة الخطیب المنقب بفضائل الدین اصبغه بنور الیقین وجعله عن النقیصة ووقعه تحت ظل العصمة یوم الاربعاء السابع عشر ربیع الثانی لسنة سبع وثلاثین وسبعمائة

هذا مع اختلاف الرقم مسلوقة من اوله الى اخره بعيد الكاتب المذكور سالف على الله عما سلف من اعماله ومارك فيما بقي من اعماره وكتب لعدم اهل دينية وشيخه هادل مصليا مسلما آمين لخير خلق الله وآله وصحبه اجمعين عليه وعليهم صلوات الله وسلامه من رب العلمين ۱۲

۲۰۹

این عبارت معلوم می شود که نسخه مذکوره مکتوبه سال صد و بشتاد و نه هجری بقلم سعد بن مظفر بن عبد الله الشریف الواعظ الخطیب المعقب بقیاء الدین است. اما بر حاشیه این عبارت بقلم شخص دیگر نوشته است که این عبارت در نسخه منقول عنها نوشته بود که زمان تحریر آن نسخه بسیار قدیم است و بظاهر مکتوبه در صد سال یا زیاده و صد سال قبل از تاریخ تحریر این نسخه است. والله اعلم بحقیقة الحال. و مسطور فی صفحه [illegible] در آخر کتاب یک سطر معنی نحو عمل حق مبارزی ثبت است.

المشرع الروی
فی
مناقب الاشراف بنی علوی

تصنیف محمد بن ابی بکر بن عبد اللہ بن ابی بکر بن علوی شلی باعلوی۔

[illegible] ذکر نمودہ و بر فضائل و مناقب و مآثر ایشان مشتمل است بوجود آمدہ حالات ہر یک بہ تفصیل تمام جمع نمودہ۔ شروع کتاب این است:۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نسخہ موجودہ کتب خانۂ آصفیہ در دو جلد مجلد و بر نمبر ۱۱ و ۱۲ فن تراجم مضبوط بخط عرب عادی
بقول سال یکہزار و دو صد و شصت و ہشت ہجری بقلم عودہ بن سالم بن زین است۔
در جلد اول نمبر ۱۱ دو حصہ است۔ در حصہ اول دو صد و شصت و ہفت صفحات۔ و در
حصہ دوم دو صد ہشتاد و سہ صفحات۔ جملہ صفحات این جلد پانصد و پنجاہ۔ و بطور فی صفوبست و یک۔
و جلد دوم نمبر ۱۲ نیز دو حصہ نمودہ صفحات ربع سوم دو صد و نودہ ہفت۔ و صفحات ربع
چہارم دو صد و پنجاہ و ہفت۔ جملہ صفحات جلد دوم پانصد و پنجاہ و چہار فی ماتہ۔ و بطور فی
صفوبست و یک۔

و مصنف ترجمہ والد خود کہ ابو بکر بن محمد بن ابی بکر بن عبد اللہ بن ابی بکر بن علوی است
و مصنف ۱۲۲۱ ہجری بحال تشرت بالسطنہ موجود۔ وفات در سال یکہزار و پنجاہ و سہ نوشتہ۔

نسیمة السحر فیمن تشیّع وشعر

تالیف وتصنیف علامہ یوسف بن یحیی بن الحسین بن المؤید باللہ منصور بالله القاسم بن محمد
المتوفی سنہ ۱۱۲۱ھ۔

نذکرۂ شعرائے شیعہ کہ بزبان عربی بطریق استعارہ گفتگو نوشتہ است۔ تعداد شعرائے مذکورین بقصد
خود درینجا نیست مختصر حال بہر یک شاعری مرقوم میشود۔

نسخۂ موجودہ کتب خانۂ آصفیہ دو جلد است کہ برنمبر ۴۳ - ۱۰ ثبت ہے۔ مجموعہ
نصف اول او اق چہار صد و شش۔ و مطوی بقطع ثبت ہشت۔
و اوراق نصف دوم پانصد و شصت۔ مطوی بقطع ثبت ہشت۔
خط نسخ کاتب می باشد۔

دیباچہ کتاب ایست۔ الحمد للہ الذی اشعر شعلة الحق بالاذہان الخ
وضعتہ علی قافیة حسبہ الذی حصرہ شعر والنقص فی سعر دوہ
من خوفہ
ترتیب ہفت باب حرف ط المعجمة الملک الصبح
نام کتاب در اشعرین نصف اول این:

ودر خاتمہ کتاب تحریر است:

قال جمعہ عبدہ المذنب یوسف بن یحیی بن الحسین بن المؤید باللہ بن
محمد بن القاسم باللہ ابن محمد بن علی بن محمد الحسنی نسبا الزیدی
سبیت ومنشا المتوفی فی کوکن تشیع ومنشا ومعتقدا ومذہبا کذا وقت
جواہر الافکار وسوابغ الانکار متشرفا من خاتمہ بالشرف والرفیق والرفیق
عن ما حواہ من المتن والمتن الی ان قال

وآله اجمعین۔

النفح المسکی مختصر شیخ المکی

احمد بن عثمان بن علی جمال المکی حنفی احمدی سوفی بعد سنہ ۔
حالات اسانیدہ و مشائخ خود جمع نمودہ و آن را در سنہ یکہزار و سہ صد و بست جری
و بکاغذ مطلا مسودہ خود بخط کاتبے جیدہ کتابیدہ ۔ این همان نسخہ است کہ مخزن است
بریطانیہ ۱۰۹ ۔ فن ترجم ۔ خوشخط نستعلیق
جلد مغشوت سہ صد و بست و سہ ورق فی صفحہ بست و پنج ۔

النور السافر
عن
اخبار القرن العاشر

[illegible] موجود است۔

[illegible] علی محمد وآلہ وصحبہ وسلم۔

[illegible]

آئینهٔ حق‌نما

[illegible]

[illegible] در لکنؤ واقع شده.

[illegible]

[illegible]

اول کتاب این است.

[illegible]

[illegible]

تاریخ الحکماء

در این کتاب مذکور است حکماء فلسفہ اسلام و علماء فلسفہ اسلام کہ ابو القفطی بن ... کاشغری ... شاگرد خواجہ حسین ... است و ایشان از پدر بزرگوار ... مسعود جشمی ... کہ در ... و ایشان شاگرد شیخ ... جشمی ... کہ در ... مفصل و مشرح بیان نموده ...

... است ... و ... و ... خلاصہ ...

... مذکور ... یک مقدمہ در فضائل و محاسن و تعظیم و ... حکمت تحریر نموده ...

... این کتاب در ... حوال حکمائے علماء فلسفہ ... و در این فصل ... تحریر ... و ... بعد ... مفصل ... کہ ... ایشان ... ذکر ... شده ... شش ... نموده ...

... است ... و کتاب ... است ... تصنیف ... علوم شده ...

... است ... صفحہ ... در ... سطر ... است خط ... است ...

... و ... و ... صفحہ ... نام ... است ... تحریر در آخر ... است ...

... است ... است ...

... صد ... و ... و ... صد ... و ... سال ... شده ... و ... صد ... و ... سال تصنیف ... تحریر کتاب ...

نفحات الانس

۱۰۱۴

... ...

... ...

... ...

... ...

... ...

۲۲-۵۲-۵۳-۹۷-۹۹-۱۱۳-

... ...

... ...

منظور اهل فضل و شرف۔

... ...

... ...

... ...

... ...

... ...

... ...

الامر المحکم المربوط

فیما یلزم اهل طریق الله تعالی من الشروط

تصنیف شیخ اکبر عارف ربانی محی الدین ابو عبد الله محمد بن علی بن العربی الحاتمی الطائی متصوف مشهور اندلسی

اول کتاب این است:-

الحمد لله الذی هدانا لهذا وما کنا لنهتدی لولا ان هدانا الله تعالی

نحمده علی ان یسر لنا ما یقربنا الیه زلفی

این رساله مختصریست در ذکر آن شروط و پابندی که اصحاب سلوک را بکار و دانستن آنها

ناچار است پیش از ورود بدین طریق و اوصاف اصحاب سلوک که ذکر کرده

صاحب این رساله شیخ عارف ربانی مشهور ترین پیشوایان صاحبان سلوک است.

صوفیه این رساله را مقدمه سودمند و مفید برای مبتدیان طریق میدانند و بهترین اول کتابی

که باید خواند. صاحب کتاب کامل محی الدین ابن العربی است.

ترجمه شده در سلطنت محمد شاه محمد

الانسان الکامل

تصنیف شیخ عبدالکریم بن ابراہیم بن عبدالکریم بن ہوازن القشیری متوفی ۴۶۵ھ

نوع رسالہ یہ ہے

بسم اللہ الرحمن الرحیم الحمد للہ الذی خص ... بکمال معرفتہ ... بسعادۃ ... فقولہا ... انت قولک لا تشکر للہ ایہا الانسان ... قد تولاک ... وصفک ... نشانک ...

... یہ رسالہ خلقت ... یاد کردہ ... کہ خدا ... یاد ... نوع ... یعنی ... فرمودہ ... یک نوع ... ایجاد کردہ ... است ... نوع دیگر ... یاد ... ہمہ ... است ... یاد فرمودہ ... آن مخصوص انسان است کہ بر صورت ... خلق ... کہ قال علیہ السلام ان اللہ خلق ادم علی صورتہ

... است ... مجموعہ ... آن صفت کمال است ... انسان مجموعہ است ...

... عالمین ... الہی ... انسان ... خلاصہ ... نازل شدہ ...

... مخصوص است ... یعنی ... ل صورت ... یعنی ...

تاج الرسائل

تصنیف شیخ محمد بن عبدالله عرفی متوفی ۱۰۲۵ھ است که در این کتاب چند مکتوب است که بنام مولانا وجیه الدین منیر و محمد شکور و عبدالبصیر وغیره نوشته.

اول آن این است:

"بسم الله الرحمن الرحیم هذا کتاب تاج الرسائل و منهاج الوسائل فی امتثال المعانی الموصولة الی المولی عز و جل فی معاش و معاد و جامع مسائل دینی و دنیوی الخصوصة عند عرافی بعالم بیت المکاتیب و اول رسالة کتبت بها استنجاز اعلی المراتب فخص بها الدین ابو عبدالله محمد بن علی بن محمد بن لعربی الحاتمی الطائی الاندلسی رضی الله عنه فی بعض ما یکون علیه من صحابه و یقرب به من القربه بمکة شرفها الله تعالی سنة ۶۰۰ ستمائة قال الحمد لله الذی توجنی بتاج العزة بعد الخضوع الخ.

سوم کتاب خلاصه کلمات رمزیه اهل تصوف مؤلف است از نثار مجموعه است که مؤلف بعضی از مکاتیب خود را بشیخ زاده ی [illegible] و بعضی متفرقات نوشته و همه این مکاتیب در [illegible] موجود است.

التدبيرات الالهية في اصلاح المملكة الانسانية

تصنيف الشيخ اكبر محيي الدين محمد بن علي بن العربي متوفى سنة ۶۳۸ هـ شصت و شش باب است.
کتاب ست و علم آن بیان ان الملک فرع مولده من ان کانت مجبولة من کتاب انیت
الحمد لله استخرج الانسان من ... کتاب ... ریاضة ... و ...

... اول فی ایجاد هیئة الانسان و صورته ... و عرض ... و ...
... فی ... و حقیقته ... قامة ... و ...
... هذا خلیفة ... فی ... الذی ... و ...
... فی ... الامر ... ان یکون ... فی ...
... فی ... و ... کیف یکمل ... و ...
... فی ... و ... و ...
... فی ... و ... و ...
... فی ... و

تنویر فی اسقاط التدبیر

مصنف شیخ تاج الدین احمد بن محمد بن معروف به ابن عطاء الله اسکندری متوفی ۷۰۹ هجری است.

طائق حدیقه کشف مخفیات - در آن پرده از چهره آنچه تعبیه آن این است.

تنویر فی اسقاط التدبیر تصنیف شیخ تاج الدین احمد بن محمد معروف - ابن عطاء الله اسکندری متوفی سال ۷۰۹ هجری است.

الحمد لله المتفرد بالحق والتدبیر الخ

مصنف این رساله را بعد تصنیف حکم عطائیه نوشته و در آن بعضی از مطالب حکم را مشروح نموده است.

موضوع این رساله که در بیان فقر و تصوف و ترک تدبیر است از نهایت درجه اهمیت برخوردار است و طالبان این راه را بسیار مفید و راهنما است.

این رساله در مصر و هند و ایران بارها طبع شده است.

جلاء الخاطر

من کلام

الشیخ عبد القادر رضی

مجموعه شصت و چهار خطبه از شیخ عبد القادر جیلانی المتوفی ۵۶۱ که در مجالس متعدده من جمله در ۹ رجب یوم جمعه سنه یا ضد و عشر و ستمائه بجوار بیمارستان در رمضان سنه مذکور ایراد فرموده در این رساله جمع کرده شده.

شروع کتاب این است:

[illegible] الشیخ رضی الله عنه العلامة ابو الفضل عبد الرحمن بن احمد بن محمد بن قدامة المقدسی الحنبلی [illegible] الحمد لله الذی جعل الاسلام قصب السبق لمن اسرع الیه و جعل الحقیقة و الطریقة سبیل الاولیاء و امام الاصفیاء و مصباح الاتقیاء و سراج اهل الحق الشیخ محی الدین ابو محمد سید عبد القادر بن ابی صالح موسی بن عبد الله الجیلی الحسنی قدس الله روحه و نور ضریحه و حشرنا فی زمرته. و نفعنا بحبته و نفعنا ببرکته و الکلام فی الدنیا و الآخرة امران فی الجلوس و الناس حضور الجمعة الخ هذا جمع عشرین من شهر ربیع الاول سنة ست و اربعین و خمسمائة یا علم ایاک احسد فعلم ابلیس الحسد هو الذی خرب ابلیس و افسده و جعله من اهل الشقاوة و حجبه عن الحق سبحانه و تعالی و ابعده من مخلوقاته.

نسخه موجوده کتب خانه آصفیه بر نمبر ۱۸۱ فن تصوف مشتمل است بر خطبه جمعه مکتوب بخط نسخ خوانا در ۱۲۰ صفحات آن در هر صفحه پانزده سطر است. [illegible] سطور فی نمبر ۱۲۵.

جواهر الرحمن

[illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

شرح عین القصوص شفتر القصوص

[illegible]

الکبریت الاحمر فی علوم الشیخ الاکبر

در فن تصوف تالیف شیخ عبدالوہاب بن احمد شعرانی متوفی ۹۷۳ھ بمصر و مطبوعہ دو کتاب خود و مرجع الوصول الی الله نامیده شده.

نسخه موجود در کتابخانه ملی در فن تصوف از اول و آخر ناقص است. دو نسخه صاف و دیگر سیاه در فن مذکور در کتاب یاد شده. مجموعاً ۳۱۳ صفحه در هر صفحه ۱۵ سطر.

كتاب الارشاد والتطريز في ذكر الله وتلاوة كتابه العزيز

تصنيف [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

کتاب الالف

تصوف شیخ ابن عربی [illegible] ۶۳۸ھ [illegible]
[illegible]

احدیت جمع، احدی وحدانیت وحدانیت جمع الجمع احدیت فرد یا جمع [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رسالہ قشیریہ۔

اس نسخہ پر نمبر ۵۸ فن تصوف سے مربوط است بخط نسخ است۔

خوشخط است در ۱۰۱۲ھ۔ دستور فی صفحہ بعدہ۔

یک نسخہ آن در مجموعہ رسائل ابن العربی کہ بہ نمبر ۳۵۲ فن چہارم ثبت است موجود است۔

یک نسخہ بہ نمبر ۹۴ فن ۲ بخط ابو بکر بن عبد النبی الدہان مجلد است کہ این رسالہ موصوف [illegible] خواجہ ابو بکر بن اسحاق بن ابراہیم الزاہد الخجندی نقل نمودہ۔

یک نسخہ آن ذیل کتاب اقتدیات بہ نمبر ۱۰۱۱ ابن العربی بہ نمبر ۱۰۱۲ موجود است [illegible] مقولہ ستہ فی ما اشارہ

کتاب الباء الموحدة

تصنیف شیخ اکبر علامہ محقق محی الدین محمد بن علی بن العربی حاتمی الطائی المتوفی سنہ ۶۳۸ھ

رسالہ ازین است:۔

"بسم اللہ الرحمن الرحیم وصلی اللہ علی محمد وآلہ وسلم اللہم افتح الابواب کتاب الباء

شیخ محی الدین محمد بن العربی عفا اللہ عنہ سئل من تعرض علی مسئلتہ وتفتح لدی طلبتہ فی ابتداء

تعالی بسم اللہ الرحمن الرحیم فنبدء بہا ونقتدی بہدیہا فی کل سورۃ ای تعرف الباء الموحدۃ

نسخہ متعلقہ کتب خانہ آصفیہ ۱۰ صفحہ ۱۰ سطر تصوف شامل است در سنہ ورق بخط ابوبکر بن حبیب

الدین است کہ از نسخہ شیخ ابوبکر بن محمد بن ابراہیم الزبادی در مکہ معظمہ رسانیدہ

آنکہ نقل نمودہ از نسخہ خود یا از نسخہ خطیہ مصنف نقل کردہ بودہ چنانچہ ازین عبارت

واضح میشود:۔

وحرر ہذا وحمد اللہ وصلی اللہ علی محمد وآلہ فرغ من تبییض ہذا الکتاب وہو کتاب الباء الشیخ

محمد بن علی بن العربی رحمہ اللہ تعالی ونسخۃ التی نقلت منہا ہذہ النسخۃ بخط ید سیدی

الشیخ ابوبکر بن محمد بن ابراہیم الزبادی رحمہ اللہ تعالی ونفع بہ وبعلومہ وہو نسخۃ من خط ید المصنف

سیدی الشیخ المحقق محی الدین محمد المذکور رحمہ اللہ تعالی ونفع بہ وبعلومہ وعدد جلید من برکاتہ کانت

ہذا الکتاب والنسخ التی بیدہ الفقیر الی اللہ تعالی وبکرمہ سبحانہ اللہم ان رحمہ اللہ علی

عبدہ ضعیف رحمتہ ونفعہ بمقام الاحسان بما حبہ وجودہ وکرمہ منہ ولمشیخہ و

والدیہ واہلہ الخ

كتاب الثمانية والثلاثين
وهو كتاب الانزل

کتاب الجلاله

تصنیف شیخ ابوبکر محی الدین محمد بن علی العربی المتوفی ۶۳۸ھ شش صد و سی و شش ہجری۔

[illegible] روی فی نفقۃ [illegible] ولی کتاب ایں است۔

الحمد للہ [illegible] القصد الی سرادقات العزۃ والاتحاد والانسلاک فی العقول والاتصاف بنعوت الاستشراف علیہ النفوس والاتعلق بہ الافواہ والجامع لجوامع الادلۃ والمنعم بالمعارف الحقیقیۃ المتقدس عن محدثات الحروف والاسماء والصلوٰۃ علی سیدنا ابی القاسم محمد بن عبد اللہ الذی جمع اللہ بہ علیہ وسلم الذی عنت لعظمتہ مشرفۃ الوجوہ وتحدث بہ احد وصلاۃ دائمۃ فی حلۃ ما عنت لجلالہ الالسنۃ وحرکت بالصلاۃ علیہ الشفاہ وسلم سلیما وعلی الہ الذین اصطفی من کل جنس اولاہ۔

وبعد سورۃ ایں رسالہ تمام است۔

نسخہ خانہ تصنیف۔ نمبر ۹۰ فن تصوف شامل است خط ابوبکر بن عبد المغنی [illegible] کتوبہ [illegible] ایں نسخہ مکتوبہ دست مبارک علامہ ابوبکر زبیدی نقل شدہ و ایں نسخہ مکتوبہ خود مصنف نقل کردہ بود کما ھو مذکور فی خاتمۃ الرسالۃ۔

کذا بخط من خطہ سیدی ابوبکر الزبیدی وھو یقول ھذا ما صنف وجمع اللہ سیدنا الشیخ الامام المحقق الولی محی الدین محمد بن العربی نفع اللہ وکان الفراغ منہ [illegible] بن عبد الحق المذکور سنۃ ۶۳۸ ثمان وثلاثین وستمائۃ وکتب عن نسخۃ بخطہ [illegible] وفقہ اللہ تعالیٰ لمرضاتہ وجعل الجنۃ مثواہ فیہ وفی والدیہ وذریاتہ فی ادکان الحق بین ریاض الرحمن [illegible] بین سہم [illegible] یارب العالمین۔

وسوم [illegible] فن تصوف شامل است آن مکتوبہ ۹۹۸ھ نہصد و نود و

کتاب الحق

تصنیف شیخ ابو محمد بن محمد بن علی بن عربی الموفق بالمشہور فی مشرق و مغرب۔

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد للہ الذی ... الحق ... بین التشبیہ والتنزیہ۔

... ترجمہ حضور است۔

کتاب ما اتی به الوارد من حضرة اخیکم الواحد

تصنیف شیخ اکبر محی الدین ابن عربی حاتمی طائی متوفی ۶۳۸ھ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد للہ الذی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

کتاب مفاتیح الغیب

مصنف شیخ اکبر محی الدین ابن العربی متوفی ۶۳۸ ہجری است۔ شرح این کتاب نیست۔

"الحمد للہ الذی جعل المفاتیح الاول المعوت لها ..... فی الازل
المفاتیح ... بطریق الصوف ... الاعیان وتجلیت ... واصل ... من کلمة الحضرة ... الخلق المجردة عن ... والمثل ..."

این رسالہ ... در بیان اصول تصوف است۔ ... این رسالہ ... است۔
رسالہ ۳ صفحہ است۔

کتاب النقبا

تصنیف شیخ الاکبر محی الدین ابو بکر محمد بن العربی متوفی ۶۳۸ھ تصحیح و حواشی

اولین اینست:-

"الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی اما بعد حفظ الله سبحانه لحوائط الانبیاء و ما کان الادریس تصرف فی احیاء مخصوص قد اختصهم الله تعالی من بین سائر عباده بخصوصیات ذلک انهم علموا ان لله فی کل زمان رجلا من القطب ذلک وهی نقطة فی دائرة لا یعلمها الا الله وهی لا تتحرک فهی لثبوت مع ان الدوائر کلها تدور علیها فهی کالعلم لله لم تزل معلومة"

ترجمہ:- "حمد اور سلام اللہ کے بندوں پر جن کو اللہ نے منتخب کیا بعد حفظ اللہ سبحانہ کے حوائط انبیاء کے اور نہیں ہے ادریس کے تصرف فی احیاء مخصوص قد اختصهم الله تعالی من بین سائر عباده بخصوصیات ذلک انهم علموا ان لله فی کل زمان رجلا من القطب ذلک وهی نقطة فی دائرة لا یعلمها الا الله وهی لا تتحرک فهی لثبوت مع ان الدوائر کلها تدور علیها فهی کالعلم لله لم تزل معلومة"

[illegible] ہے اللہ کے واسطے ہمیشہ سے ہمیشہ ہے

کتاب الیاقوتة الثمانیه
وهو کتاب الهو

تصنیفات شیخ کبیر محی الدین محمد بن علی بن عربی متوفی سال ۶۳۸ھ ... یا سائی بعد هو کتاب ... تعالی الهو ...

... واحد ... خصوص ... فی اظهر ما عنده ... علی ... والاواخر ... هو کتاب ... الحق ... واللائق ...

... کتاب ... موجود است ... نسخه ... مورخ ... ق ... نسخه ... مورخ ... ق ... است ...

... من ... الامام ... تحریر ... هو ... من ... الدین ... العربی ... محمد ... الحمد ... الصلوة علی ... محمد ... صحبه وسلم ...

... تصوف ... است ... خط ... ابو ... تعالی ... احد ... سال ... هجری ... نسخه ... تحریر ... نسخه ...

... هذا ... بعد ... شیخ ... محمد ... محی ... العربی ... هو فرع ... من ... کتاب ... الرحلة ... تعالی ... و ... علی ...

وعلیه تورمد وجوده احسانه ومنه ومنه ... علی ذلک منه ولاهله واحبابه واحبابه
واهل بیته وجمیع المسلمین آمین الهم صل علی محمد سید العابدین وامام المرسلین و
خاتم النبیین وعلی جمیع ملائکتک والنبیاء والمرسلین وعن ابی بکر وعمر وعثمان وعلی
وعن امهات رسول الله اجمعین وعن سائر متبعی الهادی لهم بالاحسان الی یوم الدین و
عنا معهم یا رب العالمین وجمیع من یحبنا ومعلم الخیر الحمد لله رب العالمین حسبنا الله ونعم الوکیل تمت
تحریرا فی الیوم السابع من شهر ربیع الاول سنة ثمان وسبعین وسبعمائة۔

ہذا تمت ہذا النسخۃ الشریفۃ وسطورہا فی صفحۃ بغداد۔

ونسخہ این رسالہ بدست است کہ ابوبکر بن عبد النبی الدمشقی از ان نقل کردہ شد۔

شیخ کامل کہ مجموعہ نمبر ۲۴۴ تصوف کہ نوشتہ شدہ تجرید است ترجمہ شدہ است۔

لباب الثوبت من خزائن الملكوت

تصنیف شیخ محمد بن علی ناشناس متوفی سنہ . . . . . سال تصنیف نشنہ
مقصد و نوزدہ چوری۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

برد و قاعدہ۔

[illegible]

رکن اول در علوم متعلق بر دو باب۔
رکن دوم در اعمال متعلق بر دہ باب۔
[illegible]
رکن سوم در مقامات و احوال بر دو فصل است۔
[illegible]

[illegible]

[illegible]

نسخہ موجودہ کتب خانہ تصحیح ہرش۔ [illegible]

جلد اول دارد و صد و چهارده ویک بخش فارسی مخطوط است و یک نسخه عربی ناقص دارد
یک نسخه دیگر.

نام کاتب محمود بن محمود بن علی الحسینی بتاریخ ۱۰۰۰ هجری تصنیف این نسخه تحریر شده شد.

مجموعۂ رسائل ابن العربی

---

۲۸ این مجموعہ مشتمل بر بیست رسائل علامہ شیخ اکبر محی الدین ابو عبداللہ محمد بن علی بن عربی طائی حاتمی متوفی ۶۳۸ھ است و بیست رسالہ مختلف در موضوعات تصوف و عرفان است و یک رسالہ در کیمیا است۔ و در یک مجموعہ حصول این زیادہ و نقصان ندارد۔

تفصیل رسائل حسب ذیل است۔

۱۔ کتاب فنا فی المشاہدہ۔

۲۔ کتاب الجلال والجمال۔

۳۔ کتاب الالف وہو کتاب احدیۃ۔

۴۔ کتاب الجلالہ وہو کلمۃ اللہ۔

۵۔ کتاب الشان۔

۶۔ کتاب الفتوحات۔

۷۔ [illegible] بشارت [illegible]

۸۔ [illegible] وہو الشوان۔

۹۔ [illegible] باسم [illegible]

۱۰۔ کتاب الیاء وہو کتاب الہو۔

۱۱۔ کتاب الازل۔

۱۲۔ [illegible] صاحب [illegible]

۱۳۔ [illegible]

۱۴۔ [illegible] اسمٰعیل بن سودکین نوری۔

۱۵۔ [illegible] محمد بن عمر [illegible]

۱۶- کتاب فضائل الشهادة۔

۱۷- رسالہ الاصول عدیہ۔

۱۸- کتاب الشاہد۔

۱۹- کتاب التراجم۔

۲۰- [illegible]

۲۱- [illegible]

۲۲- [illegible]

۲۳- کتاب المسائل۔

۲۴- کتاب الاسفار۔

۲۵- کتاب الوصیۃ۔

۲۶- حلیۃ الابرار۔

۲۷- [illegible]

۲۸- [illegible]

۲۹- [illegible]

۳۰- [illegible]

۳۱- [illegible]

۳۲- [illegible]

۳۳- [illegible]

۳۴- [illegible]

۳۵- [illegible]

۳۶- [illegible]

۳۷- [illegible]

۳۸- [illegible]

۳۹- [illegible]

۴۰- [illegible]

۴۱- [illegible]

۴۲- [illegible]

۴۳- [illegible]

۴۴- [illegible]

۴۵- [illegible]

۴۶- [illegible]

۴۷- [illegible]

۴۸- [illegible]

۴۹- [illegible]

۵۰- [illegible]

۵۱- [illegible]

۵۲- [illegible]

۵۳- [illegible]

۵۴- [illegible]

۵۵- [illegible]

۵۶- [illegible]

۵۷- [illegible]

۵۸- [illegible]

۵۹- [illegible]

۶۰- [illegible]

۶۱- [illegible]

۶۲- [illegible]

۶۳- [illegible]

۶۴- [illegible]

۶۵- [illegible]

۶۶- [illegible]

۶۷- [illegible]

۶۸- [illegible]

۶۹- [illegible]

۷۰- [illegible]

۷۱- [illegible]

۷۲- [illegible]

۷۳- [illegible]

۷۴- [illegible]

۷۵- [illegible]

۷۶- [illegible]

۷۷- [illegible]

۷۸- [illegible]

۷۹- [illegible]

۸۰- [illegible]

۸۱- [illegible]

۸۲- [illegible]

۸۳- [illegible]

۸۴- [illegible]

۸۵- [illegible]

۸۶- [illegible]

۸۷- [illegible]

۸۸- [illegible]

۸۹- [illegible]

۹۰- [illegible]

۹۱- [illegible]

۹۲- [illegible]

۹۳- [illegible]

۹۴- [illegible]

۹۵- [illegible]

۹۶- [illegible]

۹۷- [illegible]

۹۸- [illegible]

۹۹- [illegible]

۱۰۰- [illegible]

۱۰۱- [illegible]

۱۰۲- [illegible]

۱۰۳- [illegible]

۱۰۴- [illegible]

۱۰۵- [illegible]

۱۰۶- [illegible]

۱۰۷- [illegible]

۱۰۸- [illegible]

۱۰۹- [illegible]

۱۱۰- [illegible]

۱۱۱- [illegible]

۱۱۲- [illegible]

۱۱۳- [illegible]

۱۱۴- [illegible]

۱۱۵- [illegible]

۱۱۶- [illegible]

۱۱۷- [illegible]

۱۱۸- [illegible]

۱۱۹- [illegible]

۱۲۰- [illegible]

۱۲۱- [illegible]

۱۲۲- [illegible]

۱۲۳- [illegible]

۱۲۴- [illegible]

۱۲۵- [illegible]

۱۲۶- [illegible]

۱۲۷- [illegible]

۱۲۸- [illegible]

۱۲۹- [illegible]

۱۳۰- [illegible]

۱۳۱- [illegible]

۱۳۲- [illegible]

۱۳۳- [illegible]

۱۳۴- [illegible]

۱۳۵- [illegible]

۱۳۶- [illegible]

۱۳۷- [illegible]

۱۳۸- [illegible]

۱۳۹- [illegible]

۱۴۰- [illegible]

۱۴۱- [illegible]

۱۴۲- [illegible]

۱۴۳- [illegible]

۱۴۴- [illegible]

۱۴۵- [illegible]

۱۴۶- [illegible]

۱۴۷- [illegible]

۱۴۸- [illegible]

۱۴۹- [illegible]

۱۵۰- [illegible]

۱۵۱- [illegible]

۱۵۲- [illegible]

۱۵۳- [illegible]

۱۵۴- [illegible]

۱۵۵- [illegible]

۱۵۶- [illegible]

۱۵۷- [illegible]

۱۵۸- [illegible]

۱۵۹- [illegible]

۱۶۰- [illegible]

۱۶۱- [illegible]

۱۶۲- [illegible]

۱۶۳- [illegible]

۱۶۴- [illegible]

۱۶۵- [illegible]

۱۶۶- [illegible]

۱۶۷- [illegible]

۱۶۸- [illegible]

۱۶۹- [illegible]

۱۷۰- [illegible]

۱۷۱- [illegible]

۱۷۲- [illegible]

۱۷۳- [illegible]

۱۷۴- [illegible]

۱۷۵- [illegible]

۱۷۶- [illegible]

۱۷۷- [illegible]

۱۷۸- [illegible]

۱۷۹- [illegible]

۱۸۰- [illegible]

۱۸۱- [illegible]

۱۸۲- [illegible]

۱۸۳- [illegible]

۱۸۴- [illegible]

۱۸۵- [illegible]

۱۸۶- [illegible]

۱۸۷- [illegible]

۱۸۸- [illegible]

۱۸۹- [illegible]

۱۹۰- [illegible]

۱۹۱- [illegible]

۱۹۲- [illegible]

۱۹۳- [illegible]

۱۹۴- [illegible]

۱۹۵- [illegible]

۱۹۶- [illegible]

۱۹۷- [illegible]

۱۹۸- [illegible]

۱۹۹- [illegible]

۲۰۰- [illegible]

۲۰۱- [illegible]

۲۰۲- [illegible]

۲۰۳- [illegible]

۲۰۴- [illegible]

۲۰۵- [illegible]

۲۰۶- [illegible]

۲۰۷- [illegible]

۲۰۸- [illegible]

۲۰۹- [illegible]

۲۱۰- [illegible]

۲۱۱- [illegible]

۲۱۲- [illegible]

۲۱۳- [illegible]

۲۱۴- [illegible]

۲۱۵- [illegible]

۲۱۶- [illegible]

۲۱۷- [illegible]

۲۱۸- [illegible]

۲۱۹- [illegible]

۲۲۰- [illegible]

۲۲۱- [illegible]

۲۲۲- [illegible]

۲۲۳- [illegible]

۲۲۴- [illegible]

۲۲۵- [illegible]

۲۲۶- [illegible]

۲۲۷- [illegible]

۲۲۸- [illegible]

۲۲۹- [illegible]

۲۳۰- [illegible]

۲۳۱- [illegible]

۲۳۲- [illegible]

۲۳۳- [illegible]

۲۳۴- [illegible]

۲۳۵- [illegible]

۲۳۶- [illegible]

۲۳۷- [illegible]

۲۳۸- [illegible]

۲۳۹- [illegible]

۲۴۰- [illegible]

۲۴۱- [illegible]

۲۴۲- [illegible]

۲۴۳- [illegible]

۲۴۴- [illegible]

۲۴۵- [illegible]

۲۴۶- [illegible]

۲۴۷- [illegible]

۲۴۸- [illegible]

۲۴۹- [illegible]

۲۵۰- [illegible]

۲۵۱- [illegible]

۲۵۲- [illegible]

۲۵۳- [illegible]

۲۵۴- [illegible]

۲۵۵- [illegible]

۲۵۶- [illegible]

۲۵۷- [illegible]

۲۵۸- [illegible]

۲۵۹- [illegible]

۲۶۰- [illegible]

۲۶۱- [illegible]

۲۶۲- [illegible]

۲۶۳- [illegible]

۲۶۴- [illegible]

۲۶۵- [illegible]

۲۶۶- [illegible]

۲۶۷- [illegible]

۲۶۸- [illegible]

۲۶۹- [illegible]

۲۷۰- [illegible]

۲۷۱- [illegible]

۲۷۲- [illegible]

۲۷۳- [illegible]

۲۷۴- [illegible]

۲۷۵- [illegible]

۲۷۶- [illegible]

۲۷۷- [illegible]

۲۷۸- [illegible]

۲۷۹- [illegible]

۲۸۰- [illegible]

۲۸۱- [illegible]

۲۸۲- [illegible]

۲۸۳- [illegible]

۲۸۴- [illegible]

۲۸۵- [illegible]

۲۸۶- [illegible]

۲۸۷- [illegible]

۲۸۸- [illegible]

۲۸۹- [illegible]

۲۹۰- [illegible]

۲۹۱- [illegible]

۲۹۲- [illegible]

۲۹۳- [illegible]

۲۹۴- [illegible]

۲۹۵- [illegible]

۲۹۶- [illegible]

۲۹۷- [illegible]

۲۹۸- [illegible]

۲۹۹- [illegible]

۳۰۰- [illegible]

۳۰۱- [illegible]

۳۰۲- [illegible]

۳۰۳- [illegible]

۳۰۴- [illegible]

۳۰۵- [illegible]

۳۰۶- [illegible]

۳۰۷- [illegible]

۳۰۸- [illegible]

۳۰۹- [illegible]

۳۱۰- [illegible]

۳۱۱- [illegible]

۳۱۲- [illegible]

۳۱۳- [illegible]

۳۱۴- [illegible]

۳۱۵- [illegible]

۳۱۶- [illegible]

۳۱۷- [illegible]

۳۱۸- [illegible]

۳۱۹- [illegible]

۳۲۰- [illegible]

۳۲۱- [illegible]

۳۲۲- [illegible]

۳۲۳- [illegible]

۳۲۴- [illegible]

۳۲۵- [illegible]

۳۲۶- [illegible]

۳۲۷- [illegible]

۳۲۸- [illegible]

۳۲۹- [illegible]

۳۳۰- [illegible]

۳۳۱- [illegible]

۳۳۲- [illegible]

۳۳۳- [illegible]

۳۳۴- [illegible]

۳۳۵- [illegible]

۳۳۶- [illegible]

۳۳۷- [illegible]

۳۳۸- [illegible]

۳۳۹- [illegible]

۳۴۰- [illegible]

۳۴۱- [illegible]

۳۴۲- [illegible]

۳۴۳- [illegible]

۳۴۴- [illegible]

۳۴۵- [illegible]

۳۴۶- [illegible]

۳۴۷- [illegible]

۳۴۸- [illegible]

۳۴۹- [illegible]

۳۵۰- [illegible]

۳۵۱- [illegible]

۳۵۲- [illegible]

۳۵۳- [illegible]

۳۵۴- [illegible]

۳۵۵- [illegible]

۳۵۶- [illegible]

۳۵۷- [illegible]

۳۵۸- [illegible]

۳۵۹- [illegible]

۳۶۰- [illegible]

۳۶۱- [illegible]

۳۶۲- [illegible]

۳۶۳- [illegible]

۳۶۴- [illegible]

۳۶۵- [illegible]

۳۶۶- [illegible]

۳۶۷- [illegible]

۳۶۸- [illegible]

۳۶۹- [illegible]

۳۷۰- [illegible]

۳۷۱- [illegible]

۳۷۲- [illegible]

۳۷۳- [illegible]

۳۷۴- [illegible]

۳۷۵- [illegible]

۳۷۶- [illegible]

۳۷۷- [illegible]

۳۷۸- [illegible]

۳۷۹- [illegible]

۳۸۰- [illegible]

۳۸۱- [illegible]

۳۸۲- [illegible]

۳۸۳- [illegible]

۳۸۴- [illegible]

۳۸۵- [illegible]

۳۸۶- [illegible]

۳۸۷- [illegible]

۳۸۸- [illegible]

۳۸۹- [illegible]

۳۹۰- [illegible]

۳۹۱- [illegible]

۳۹۲- [illegible]

۳۹۳- [illegible]

۳۹۴- [illegible]

۳۹۵- [illegible]

۳۹۶- [illegible]

۳۹۷- [illegible]

۳۹۸- [illegible]

۳۹۹- [illegible]

۴۰۰- [illegible]

۴۰۱- [illegible]

۴۰۲- [illegible]

۴۰۳- [illegible]

۴۰۴- [illegible]

۴۰۵- [illegible]

۴۰۶- [illegible]

۴۰۷- [illegible]

۴۰۸- [illegible]

۴۰۹- [illegible]

۴۱۰- [illegible]

۴۱۱- [illegible]

۴۱۲- [illegible]

۴۱۳- [illegible]

۴۱۴- [illegible]

۴۱۵- [illegible]

۴۱۶- [illegible]

۴۱۷- [illegible]

۴۱۸- [illegible]

۴۱۹- [illegible]

۴۲۰- [illegible]

۴۲۱- [illegible]

۴۲۲- [illegible]

۴۲۳- [illegible]

۴۲۴- [illegible]

۴۲۵- [illegible]

۴۲۶- [illegible]

۴۲۷- [illegible]

۴۲۸- [illegible]

۴۲۹- [illegible]

۴۳۰- [illegible]

۴۳۱- [illegible]

۴۳۲- [illegible]

۴۳۳- [illegible]

۴۳۴- [illegible]

۴۳۵- [illegible]

۴۳۶- [illegible]

۴۳۷- [illegible]

۴۳۸- [illegible]

۴۳۹- [illegible]

۴۴۰- [illegible]

۴۴۱- [illegible]

۴۴۲- [illegible]

۴۴۳- [illegible]

۴۴۴- [illegible]

۴۴۵- [illegible]

۴۴۶- [illegible]

۴۴۷- [illegible]

۴۴۸- [illegible]

۴۴۹- [illegible]

۴۵۰- [illegible]

۴۵۱- [illegible]

۴۵۲- [illegible]

۴۵۳- [illegible]

۴۵۴- [illegible]

۴۵۵- [illegible]

۴۵۶- [illegible]

۴۵۷- [illegible]

۴۵۸- [illegible]

۴۵۹- [illegible]

۴۶۰- [illegible]

۴۶۱- [illegible]

۴۶۲- [illegible]

۴۶۳- [illegible]

۴۶۴- [illegible]

۴۶۵- [illegible]

۴۶۶- [illegible]

۴۶۷- [illegible]

۴۶۸- [illegible]

۴۶۹- [illegible]

۴۷۰- [illegible]

۴۷۱- [illegible]

۴۷۲- [illegible]

۴۷۳- [illegible]

۴۷۴- [illegible]

۴۷۵- [illegible]

۴۷۶- [illegible]

۴۷۷- [illegible]

۴۷۸- [illegible]

۴۷۹- [illegible]

۴۸۰- [illegible]

۴۸۱- [illegible]

۴۸۲- [illegible]

۴۸۳- [illegible]

۴۸۴- [illegible]

۴۸۵- [illegible]

۴۸۶- [illegible]

۴۸۷- [illegible]

۴۸۸- [illegible]

۴۸۹- [illegible]

۴۹۰- [illegible]

۴۹۱- [illegible]

۴۹۲- [illegible]

۴۹۳- [illegible]

۴۹۴- [illegible]

۴۹۵- [illegible]

۴۹۶- [illegible]

۴۹۷- [illegible]

۴۹۸- [illegible]

۴۹۹- [illegible]

۵۰۰- [illegible]

۵۰۱- [illegible]

۵۰۲- [illegible]

۵۰۳- [illegible]

۵۰۴- [illegible]

۵۰۵- [illegible]

۵۰۶- [illegible]

۵۰۷- [illegible]

۵۰۸- [illegible]

۵۰۹- [illegible]

۵۱۰- [illegible]

۵۱۱- [illegible]

۵۱۲- [illegible]

۵۱۳- [illegible]

۵۱۴- [illegible]

۵۱۵- [illegible]

۵۱۶- [illegible]

۵۱۷- [illegible]

۵۱۸- [illegible]

۵۱۹- [illegible]

۵۲۰- [illegible]

۵۲۱- [illegible]

۵۲۲- [illegible]

۵۲۳- [illegible]

۵۲۴- [illegible]

۵۲۵- [illegible]

۵۲۶- [illegible]

۵۲۷- [illegible]

۵۲۸- [illegible]

۵۲۹- [illegible]

۵۳۰- [illegible]

۵۳۱- [illegible]

۵۳۲- [illegible]

۵۳۳- [illegible]

۵۳۴- [illegible]

۵۳۵- [illegible]

۵۳۶- [illegible]

۵۳۷- [illegible]

۵۳۸- [illegible]

۵۳۹- [illegible]

۵۴۰- [illegible]

۵۴۱- [illegible]

۵۴۲- [illegible]

۵۴۳- [illegible]

۵۴۴- [illegible]

۵۴۵- [illegible]

۵۴۶- [illegible]

۵۴۷- [illegible]

۵۴۸- [illegible]

۵۴۹- [illegible]

۵۵۰- [illegible]

۵۵۱- [illegible]

۵۵۲- [illegible]

۵۵۳- [illegible]

۵۵۴- [illegible]

۵۵۵- [illegible]

۵۵۶- [illegible]

۵۵۷- [illegible]

۵۵۸- [illegible]

۵۵۹- [illegible]

۵۶۰- [illegible]

۵۶۱- [illegible]

۵۶۲- [illegible]

۵۶۳- [illegible]

۵۶۴- [illegible]

۵۶۵- [illegible]

۵۶۶- [illegible]

۵۶۷- [illegible]

۵۶۸- [illegible]

۵۶۹- [illegible]

۵۷۰- [illegible]

۵۷۱- [illegible]

۵۷۲- [illegible]

۵۷۳- [illegible]

۵۷۴- [illegible]

۵۷۵- [illegible]

۵۷۶- [illegible]

۵۷۷- [illegible]

۵۷۸- [illegible]

۵۷۹- [illegible]

۵۸۰- [illegible]

۵۸۱- [illegible]

۵۸۲- [illegible]

۵۸۳- [illegible]

۵۸۴- [illegible]

۵۸۵- [illegible]

۵۸۶- [illegible]

۵۸۷- [illegible]

۵۸۸- [illegible]

۵۸۹- [illegible]

۵۹۰- [illegible]

۵۹۱- [illegible]

۵۹۲- [illegible]

۵۹۳- [illegible]

۵۹۴- [illegible]

۵۹۵- [illegible]

۵۹۶- [illegible]

۵۹۷- [illegible]

۵۹۸- [illegible]

۵۹۹- [illegible]

۶۰۰- [illegible]

۶۰۱- [illegible]

۶۰۲- [illegible]

۶۰۳- [illegible]

۶۰۴- [illegible]

۶۰۵- [illegible]

۶۰۶- [illegible]

۶۰۷- [illegible]

۶۰۸- [illegible]

۶۰۹- [illegible]

۶۱۰- [illegible]

۶۱۱- [illegible]

۶۱۲- [illegible]

۶۱۳- [illegible]

۶۱۴- [illegible]

۶۱۵- [illegible]

۶۱۶- [illegible]

۶۱۷- [illegible]

۶۱۸- [illegible]

۶۱۹- [illegible]

۶۲۰- [illegible]

۶۲۱- [illegible]

۶۲۲- [illegible]

۶۲۳- [illegible]

۶۲۴- [illegible]

۶۲۵- [illegible]

۶۲۶- [illegible]

۶۲۷- [illegible]

۶۲۸- [illegible]

۶۲۹- [illegible]

۶۳۰- [illegible]

۶۳۱- [illegible]

۶۳۲- [illegible]

۶۳۳- [illegible]

۶۳۴- [illegible]

۶۳۵- [illegible]

۶۳۶- [illegible]

۶۳۷- [illegible]

۶۳۸- [illegible]

۶۳۹- [illegible]

۶۴۰- [illegible]

۶۴۱- [illegible]

۶۴۲- [illegible]

۶۴۳- [illegible]

۶۴۴- [illegible]

۶۴۵- [illegible]

۶۴۶- [illegible]

۶۴۷- [illegible]

۶۴۸- [illegible]

۶۴۹- [illegible]

۶۵۰- [illegible]

۶۵۱- [illegible]

۶۵۲- [illegible]

۶۵۳- [illegible]

۶۵۴- [illegible]

۶۵۵- [illegible]

۶۵۶- [illegible]

۶۵۷- [illegible]

۶۵۸- [illegible]

۶۵۹- [illegible]

۶۶۰- [illegible]

۶۶۱- [illegible]

۶۶۲- [illegible]

۶۶۳- [illegible]

۶۶۴- [illegible]

۶۶۵- [illegible]

۶۶۶- [illegible]

۶۶۷- [illegible]

۶۶۸- [illegible]

۶۶۹- [illegible]

۶۷۰- [illegible]

۶۷۱- [illegible]

۶۷۲- [illegible]

۶۷۳- [illegible]

۶۷۴- [illegible]

۶۷۵- [illegible]

۶۷۶- [illegible]

۶۷۷- [illegible]

۶۷۸- [illegible]

۶۷۹- [illegible]

۶۸۰- [illegible]

۶۸۱- [illegible]

۶۸۲- [illegible]

۶۸۳- [illegible]

۶۸۴- [illegible]

۶۸۵- [illegible]

۶۸۶- [illegible]

۶۸۷- [illegible]

۶۸۸- [illegible]

۶۸۹- [illegible]

۶۹۰- [illegible]

۶۹۱- [illegible]

۶۹۲- [illegible]

۶۹۳- [illegible]

۶۹۴- [illegible]

۶۹۵- [illegible]

۶۹۶- [illegible]

۶۹۷- [illegible]

۶۹۸- [illegible]

۶۹۹- [illegible]

۷۰۰- [illegible]

۷۰۱- [illegible]

۷۰۲- [illegible]

۷۰۳- [illegible]

۷۰۴- [illegible]

۷۰۵- [illegible]

۷۰۶- [illegible]

۷۰۷- [illegible]

۷۰۸- [illegible]

۷۰۹- [illegible]

۷۱۰- [illegible]

۷۱۱- [illegible]

۷۱۲- [illegible]

۷۱۳- [illegible]

۷۱۴- [illegible]

۷۱۵- [illegible]

۷۱۶- [illegible]

۷۱۷- [illegible]

۷۱۸- [illegible]

۷۱۹- [illegible]

۷۲۰- [illegible]

۷۲۱- [illegible]

۷۲۲- [illegible]

۷۲۳- [illegible]

۷۲۴- [illegible]

۷۲۵- [illegible]

۷۲۶- [illegible]

۷۲۷- [illegible]

۷۲۸- [illegible]

۷۲۹- [illegible]

۷۳۰- [illegible]

۷۳۱- [illegible]

۷۳۲- [illegible]

۷۳۳- [illegible]

۷۳۴- [illegible]

۷۳۵- [illegible]

۷۳۶- [illegible]

۷۳۷- [illegible]

۷۳۸- [illegible]

۷۳۹- [illegible]

۷۴۰- [illegible]

۷۴۱- [illegible]

۷۴۲- [illegible]

۷۴۳- [illegible]

۷۴۴- [illegible]

۷۴۵- [illegible]

۷۴۶- [illegible]

۷۴۷- [illegible]

۷۴۸- [illegible]

۷۴۹- [illegible]

۷۵۰- [illegible]

۷۵۱- [illegible]

۷۵۲- [illegible]

۷۵۳- [illegible]

۷۵۴- [illegible]

۷۵۵- [illegible]

۷۵۶- [illegible]

۷۵۷- [illegible]

۷۵۸- [illegible]

۷۵۹- [illegible]

۷۶۰- [illegible]

۷۶۱- [illegible]

۷۶۲- [illegible]

۷۶۳- [illegible]

۷۶۴- [illegible]

۷۶۵- [illegible]

۷۶۶- [illegible]

۷۶۷- [illegible]

۷۶۸- [illegible]

۷۶۹- [illegible]

۷۷۰- [illegible]

۷۷۱- [illegible]

۷۷۲- [illegible]

۷۷۳- [illegible]

۷۷۴- [illegible]

۷۷۵- [illegible]

۷۷۶- [illegible]

۷۷۷- [illegible]

۷۷۸- [illegible]

۷۷۹- [illegible]

۷۸۰- [illegible]

۷۸۱- [illegible]

۷۸۲- [illegible]

۷۸۳- [illegible]

۷۸۴- [illegible]

۷۸۵- [illegible]

۷۸۶- [illegible]

۷۸۷- [illegible]

۷۸۸- [illegible]

۷۸۹- [illegible]

۷۹۰- [illegible]

۷۹۱- [illegible]

۷۹۲- [illegible]

۷۹۳- [illegible]

۷۹۴- [illegible]

۷۹۵- [illegible]

۷۹۶- [illegible]

۷۹۷- [illegible]

۷۹۸- [illegible]

۷۹۹- [illegible]

۸۰۰- [illegible]

۸۰۱- [illegible]

۸۰۲- [illegible]

۸۰۳- [illegible]

۸۰۴- [illegible]

۸۰۵- [illegible]

۸۰۶- [illegible]

۸۰۷- [illegible]

۸۰۸- [illegible]

۸۰۹- [illegible]

۸۱۰- [illegible]

۸۱۱- [illegible]

۸۱۲- [illegible]

۸۱۳- [illegible]

۸۱۴- [illegible]

۸۱۵- [illegible]

۸۱۶- [illegible]

۸۱۷- [illegible]

۸۱۸- [illegible]

۸۱۹- [illegible]

۸۲۰- [illegible]

۸۲۱- [illegible]

۸۲۲- [illegible]

۸۲۳- [illegible]

۸۲۴- [illegible]

۸۲۵- [illegible]

۸۲۶- [illegible]

۸۲۷- [illegible]

۸۲۸- [illegible]

۸۲۹- [illegible]

۸۳۰- [illegible]

۸۳۱- [illegible]

۸۳۲- [illegible]

۸۳۳- [illegible]

۸۳۴- [illegible]

۸۳۵- [illegible]

۸۳۶- [illegible]

۸۳۷- [illegible]

۸۳۸- [illegible]

۸۳۹- [illegible]

۸۴۰- [illegible]

۸۴۱- [illegible]

۸۴۲- [illegible]

۸۴۳- [illegible]

۸۴۴- [illegible]

۸۴۵- [illegible]

۸۴۶- [illegible]

۸۴۷- [illegible]

۸۴۸- [illegible]

۸۴۹- [illegible]

۸۵۰- [illegible]

۸۵۱- [illegible]

۸۵۲- [illegible]

۸۵۳- [illegible]

۸۵۴- [illegible]

۸۵۵- [illegible]

۸۵۶- [illegible]

۸۵۷- [illegible]

۸۵۸- [illegible]

۸۵۹- [illegible]

۸۶۰- [illegible]

۸۶۱- [illegible]

۸۶۲- [illegible]

۸۶۳- [illegible]

۸۶۴- [illegible]

۸۶۵- [illegible]

۸۶۶- [illegible]

۸۶۷- [illegible]

۸۶۸- [illegible]

۸۶۹- [illegible]

۸۷۰- [illegible]

۸۷۱- [illegible]

۸۷۲- [illegible]

۸۷۳- [illegible]

۸۷۴- [illegible]

۸۷۵- [illegible]

۸۷۶- [illegible]

۸۷۷- [illegible]

۸۷۸- [illegible]

۸۷۹- [illegible]

۸۸۰- [illegible]

۸۸۱- [illegible]

۸۸۲- [illegible]

۸۸۳- [illegible]

۸۸۴- [illegible]

۸۸۵- [illegible]

۸۸۶- [illegible]

۸۸۷- [illegible]

۸۸۸- [illegible]

۸۸۹- [illegible]

۸۹۰- [illegible]

۸۹۱- [illegible]

۸۹۲- [illegible]

۸۹۳- [illegible]

۸۹۴- [illegible]

۸۹۵- [illegible]

۸۹۶- [illegible]

۸۹۷- [illegible]

۸۹۸- [illegible]

۸۹۹- [illegible]

۹۰۰- [illegible]

۹۰۱- [illegible]

۹۰۲- [illegible]

۹۰۳- [illegible]

۹۰۴- [illegible]

۹۰۵- [illegible]

۹۰۶- [illegible]

۹۰۷- [illegible]

۹۰۸- [illegible]

۹۰۹- [illegible]

۹۱۰- [illegible]

۹۱۱- [illegible]

۹۱۲- [illegible]

۹۱۳- [illegible]

۹۱۴- [illegible]

۹۱۵- [illegible]

۹۱۶- [illegible]

۹۱۷- [illegible]

۹۱۸- [illegible]

۹۱۹- [illegible]

۹۲۰- [illegible]

۹۲۱- [illegible]

۹۲۲- [illegible]

۹۲۳- [illegible]

۹۲۴- [illegible]

۹۲۵- [illegible]

۹۲۶- [illegible]

۹۲۷- [illegible]

۹۲۸- [illegible]

۹۲۹- [illegible]

۹۳۰- [illegible]

۹۳۱- [illegible]

۹۳۲- [illegible]

۹۳۳- [illegible]

۹۳۴- [illegible]

۹۳۵- [illegible]

۹۳۶- [illegible]

۹۳۷- [illegible]

۹۳۸- [illegible]

۹۳۹- [illegible]

۹۴۰- [illegible]

۹۴۱- [illegible]

۹۴۲- [illegible]

۹۴۳- [illegible]

۹۴۴- [illegible]

۹۴۵- [illegible]

۹۴۶- [illegible]

۹۴۷- [illegible]

۹۴۸- [illegible]

۹۴۹- [illegible]

۹۵۰- [illegible]

۹۵۱- [illegible]

۹۵۲- [illegible]

۹۵۳- [illegible]

۹۵۴- [illegible]

۹۵۵- [illegible]

۹۵۶- [illegible]

۹۵۷- [illegible]

۹۵۸- [illegible]

۹۵۹- [illegible]

۹۶۰- [illegible]

۹۶۱- [illegible]

۹۶۲- [illegible]

۹۶۳- [illegible]

۹۶۴- [illegible]

۹۶۵- [illegible]

۹۶۶- [illegible]

۹۶۷- [illegible]

۹۶۸- [illegible]

۹۶۹- [illegible]

۹۷۰- [illegible]

۹۷۱- [illegible]

۹۷۲- [illegible]

۹۷۳- [illegible]

۹۷۴- [illegible]

۹۷۵- [illegible]

۹۷۶- [illegible]

۹۷۷- [illegible]

۹۷۸- [illegible]

۹۷۹- [illegible]

۹۸۰- [illegible]

۹۸۱- [illegible]

۹۸۲- [illegible]

۹۸۳- [illegible]

۹۸۴- [illegible]

۹۸۵- [illegible]

۹۸۶- [illegible]

۹۸۷- [illegible]

۹۸۸- [illegible]

۹۸۹- [illegible]

۹۹۰- [illegible]

۹۹۱- [illegible]

۹۹۲- [illegible]

۹۹۳- [illegible]

۹۹۴- [illegible]

۹۹۵- [illegible]

۹۹۶- [illegible]

۹۹۷- [illegible]

۹۹۸- [illegible]

۹۹۹- [illegible]

۱۰۰۰- [illegible]

الہامات منعمی

تصنیف شاہ محمد منعم پاک بن شاہ امان اللہ بن شاہ عبدالکریم بن شاہ عبدالنعیم متوفی ۱۱۱۵ھ
بخدا و بخصد و ہشتاد و پنج ہجری۔ ابتدائے خطبہ کتاب این است:۔

"احمد لمن اصطفی امیا علی سائر المرسلین بالمعامہ علم الاولین والاخرین الخ"
موسوم بخدا بخش خان و محبوب الالباب فی سامی الکتب والکتاب نام کتاب الہامات
منعمی تقریر فرمودہ و ترجمہ مصنف موصوح چنین رقم کردہ۔

"حضرت شاہ محمد منعم پاک بن شاہ امان اللہ بن شاہ عبدالکریم بن شاہ عبدالنعیم۔
آبائی حضرت مرحوم در موضع ملوانی کہ از مضافات بہار است جاداشتند و ولادت باسعادت
ایشان در شعبان ۱۰۹۲ ہجری بموضع پچنان کہ از مضافات مونگیر است روداد و در سن چہار
سالگی آن در شاہ از حقیقت باعث فوت پدر بزرگوار خود فقیر شدہ بخانہ جد مادری خود رفتہ
یافتہ سفر اول حضرت قدس سرہ بقصبہ بہار بودہ و از انجا بقصبہ پاٹہ بخدمت سید جلال الدین
مخلص و جانشین سید جعفر قدس سرہما رسیدہ و دست ارادت بحضرت ایشان داد و تا دہ
سال بہ ریاضات و مجاہدات صرف اوقات فرمودہ تا اینکہ حضرت مرشد خود را خلافت
حاصل شد بعد چہار سالگی بودہ بلی بنا در بیست سال قبل وفات بہار بہت
خواجہ حسن ارمانی عمد و تکمیل معاملات باطنی حضرت شاہ فرمودہ و بہ
سلسلہ خرقہ خلافت یافتہ عازم زیارت حرمین شریفین زادہما اللہ شرفا و تعظیما
شدہ بمسجد ملاتین موسوم بہ جامعت انداخت و در پٹنہ بہ زیارت مزار پر انوار حضرت محمد یحیی
منیر قدس اللہ سرہ العزیز مشرف گردیدہ بہار توجہ فرمودہ۔

بعد یک ہفتہ از پٹنہ رجوع کردہ بمسجد میر قمر کہ بمتصل مسجد ملاتین است نزول اجلال
فرمودہ در زمانہ آخر در مسجد میر قمر بہ مسجد ملاتین نقل کرد تا اینکہ بہ بیصد و دو سالگی در ۱۱۹۵ ہجری

از مفردات و نعوت و بیچیده ۵ ۰ مدارج عالیات آخروی توجه فرموده از دولت بیکران
حضرت قدوس سره العزیز کاوش فیض بارش در شکار و احوال صراپیرا خاصه حق سبحانه
اعلی و ادنی است ۔

نسخه کتب خانه احمدیه که بر لطیفه رافع تصوف محرر است نهایت خوشخط تحقیق
بر کاغذ خان بالغ جهت اطلاع و میان مطلوبهم از خط بکشید ۔ ۱۰ صفحات کتاب و سال کتابت
در آخر نیست ۔

جمله صفحات شصت و چهار ۔ و سطور فی صفحه یازده ۔

جوامع الکلم

[illegible]

ملفوظات حضرت خواجہ بندہ نواز گیسو دراز قدس سرہٗ

[illegible]

تصوف۔

[illegible]

دیوان حضرت بندہ نواز قدس سرہ

موسوم بہ انیس العشاق

تصنیف حضرت سید محمد الحسینی خواجہ بندہ نواز گیسو دراز قدس سرہ متوفی ۸۲۵ھ مشتمل بر بست و پنج ہجری۔ تاریخ وفات احقر "خادم این دودمان" حاصل می شود۔

این دیوان کہ خود مرتب بود حسب ارشاد حضرت سید محمد اصغر حسینی صاحبزادہ و خلیفہ آنحضرت یکے از مبدان این سلسلہ رفیع و اجمع مودہ بہ انیس العشاق موسوم ساخت۔ نام دیباچہ مذکور است۔

اول دیباچہ این است۔ حمد بحد و ثنائے بیحد مر خالقے را کہ غنچہ دہان الخ۔

ابتدائے دیوان بریں شعر است:۔

اے خداوندے کہ از جودش جہانے راوجود ۔۔۔ اے خداوندے کہ ریزش ہمہ عالم بود

در این کتب خانہ تصنیف کہ دو نسخہ از ان موجود است۔ برنمبر ۲۲۹۔ فن تصوف۔ ورق ۲۰۳ فی ۱۷ سطر۔

نسخہ اولی کہ برنمبر ۲۲۹۔ فن تصوف مرتب ست جدید الخط بخط نستعلیق معمولی دیباچہ ندارد۔ مکتوبہ ۱۳۲۵ھ دارد۔ سہ صد و بست و پنج ہجری۔ نام کاتب ابن یعقوب۔ جریدہ ۲۰۳ صفحات بصد و نود و دو سطر فی صفحہ تا نزدہ۔

نسخہ دیگر کہ برنمبر ۴۲۱۔ فن دواوین مخزون است۔ نسخہ قدیمہ مکتوبہ ۱۰۹۲ھ بخط نستعلیق معمولی۔ و این نسخہ کرم خوردہ است۔

جملہ صفحات این نسخہ ۱۹۰ و بفت و سطر فی صفحہ یازدہ۔ نام کاتب علی محمد ولد ترک حسین۔

رسالۂ تصوف موسوم بہ آئینہ

تصنیف حضرت سید محمد حسینی خواجہ بندہ نواز گیسو دراز قدس سرہٗ متوفی ۸۲۵ھ مشتمل بر بست و پنج فصل۔

[illegible] رسالہ [illegible] خود [illegible] عرف کردہ۔

[illegible] رسالہ [illegible] کہ [illegible] خواند۔

[illegible] تصوف کہ [illegible] حقیقت حقیقی [illegible] سالک [illegible]
در مطالب و مسائل تصوف [illegible]

رسالہ برأت الاخوان

در علم تصوف

تصنیف شیخ محمد افضل الملقب بہ شاہ خاموش قدس سرہ متوفی ۱۰۳۳ھ

بلدہ جونپور آنجا دفن شدہ و خانقاہ ہنوز معمور است

یکے از شاگردان خواجہ علاء الدین شاہ علی صابر چودھواں دارد اش و مجذوب الرحمن موجود است

اول رسالہ این است۔ سپاس بیقیاس و ستایش بے آلایش حمدے سزاست

و این رسالہ مشتمل است بر یک مقدمہ و سہ اصل و خاتمہ۔

مقدمہ در ذکر اثبات حدوث و تنزیہ خدا تعالے از وجود ثانی۔

اصل اول در ذکر اصول عقائد است کہ منسوب بہ ایمان است یعنے توحید، عدل، نبوت، امامت و معاد۔

اصل سوم در ذکر مجمل ایمان و در پنج فصل است۔

خاتمہ در ذکر طلق ایمان و اقسام عقادات متابعت حضرت صلی اللہ علیہ وسلم۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بنمبر ۱۰۱ ایں تصوف مرتب است

عاجز نام کاتب سید شاہ ندا بکتہ۔ سنہ ۱۰۹۵ یک ہزار و یکصد و نود و پنج ہجری۔

و در اول ایں رسالہ یک رسالہ دیگر بخط و قلم تصوف تصنیف شاہ موصوف محمد است

و خود بہ پیش کاتب یعنے سید شاہ ندا سنہ ۱۰۹۵ یک ہزار و یکصد و نود و پنج ہجری۔

و دیگر یک رسالہ تصوف فارسی است کہ در آن فقرات کلمات شاہ مذکور بقید ورسالہ اسناد الی سید جعفر گیسو دراز مذکور بہ ہا منقول است و آن مجموعہ ہمان کاتب مرتب۔ و سنہ کتابتہ ہم سنہ ۱۰۹۵ است۔

رسالۂ تصوّف

قسم است سید محمد حسینی بندہ نواز کسو دراز قدس سرہ متوفی ۸۲۵ھ ہشت صد و بست و پنج ہجری۔

در بیان اذکار طریقت۔

... خواهد کہ ... است کہ آن را ذکر نفسی نامند۔

نسخۂ موجودہ کتب خانۂ آصفیہ ... ۵۶۵ ... تصوف مجلس ... است جریدہ خط ... بطور ... نام کاتب محمد ... ۱۲۹۴ ... و صد و نود و چہار ہجری۔

رسالۂ تصوّف

تصنیف حضرت شاہ محمد یحییٰ بن مولانا عبدالرزاق قدس سرہ متوفی ۱۰۲۵ھ مشتمل بر بست و شش صفحہ است

در بیان اثبات توحید باری تعالیٰ بخوب طریقے کہ حضرت قدس سرہ در سوال کردہ تصنیف فرمودہ بیان مراتب وجود و بیان مراتب ظہور و بیان مراتب شہود و بیان مراتب فنا و بقا و بیان مراتب ولایت و بیان مراتب نبوت و بیان مراتب رسالت و بیان مراتب اولوالعزمی و بیان مراتب خاتمیت و بیان مراتب ختمیت و بیان مراتب ختم ولایت و بیان مراتب ختم نبوت و بیان مراتب ختم رسالت و بیان مراتب ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختمیت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ولایت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم نبوت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم رسالت و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم ختم خاتمیت و بیان مراتب ختمیت و بیان مراتب ختم ولایت و بیان مراتب ختم نبوت و بیان مراتب ختم رسالت و بیان مراتب ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم خاتمیت و بیان مراتب ختمیت و بیان مراتب ختم ولایت و بیان مراتب ختم نبوت و بیان مراتب ختم رسالت و بیان مراتب ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم خاتمیت و بیان مراتب ختمیت و بیان مراتب ختم ولایت و بیان مراتب ختم نبوت و بیان مراتب ختم رسالت و بیان مراتب ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم خاتمیت و بیان مراتب ختمیت و بیان مراتب ختم ولایت و بیان مراتب ختم نبوت و بیان مراتب ختم رسالت و بیان مراتب ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم خاتمیت و بیان مراتب ختمیت و بیان مراتب ختم ولایت و بیان مراتب ختم نبوت و بیان مراتب ختم رسالت و بیان مراتب ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم خاتمیت و بیان مراتب ختمیت و بیان مراتب ختم ولایت و بیان مراتب ختم نبوت و بیان مراتب ختم رسالت و بیان مراتب ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم خاتمیت و بیان مراتب ختمیت و بیان مراتب ختم ولایت و بیان مراتب ختم نبوت و بیان مراتب ختم رسالت و بیان مراتب ختم اولوالعزمی و بیان مراتب ختم

رسالۂ وجودیہ نقشبندیہ

زاد السالکین منظوم

تصنیف میر حسینی سادات متوفی سنہ ۹۱۸ھ صدر نشین خانقاہ شیخ شہاب الدین سہروردی

[illegible]

فصل الخطاب لوصل الاحباب

الفارق بين الخطاء والصواب

تصنیف خواجہ محمد پارسا متوفی ۸۲۲ھ

بست و دو تحریر مذکور در جنت بقیع بہ مدینہ منورہ بانتہ تہ پائیہ

موضوع کتاب ۔ عقاید متعلقہ تعلیمات و طریقت کہ بہ علم تصوف موسوم است یا

توحید از احادیث نبوی و علوم عقلی بہ بحث گرفتہ اند ۔

علامہ مصنف آنہا را جمع نمودہ تشریح آن فرمودہ ۔

اول کتاب این است ۔ الحمد للہ الذی جعلت ۔۔۔ ۔

علامہ مصنف در کتاب خواجہ بہاء الدین نقشبند ۔۔۔ است و او را در ۔۔۔

والد گرامی در ۔۔۔ و تربیت و توجہ خویش ۔۔۔ ۔ بعد از ۔۔۔ علوم ۔۔۔

احوال و اقوال و تعلیمات بکار آفاق ۔۔۔ ۔ بعد ۔۔۔ ۔ ۔۔۔

مصنف خواہد بہ فرمودہ ۔۔۔ فصل الخطاب تصنیف خویش و ثابت ۔ ۔۔۔

مدنی و اکابر ۔۔۔ طریقہ نقشبندی است ۔

در آخر ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

موجود است ۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

۔۔

نسخه [illegible] ۱۲۱۱ [illegible] عشقی و مجموعه یکی از [illegible]
یکی از [illegible] ۱۲۱۱ [illegible] ۱۲۱۱ [illegible]
[illegible] ۱۲۱۱ [illegible]

[illegible] ۱۲۱۱ [illegible] تصوف [illegible] ۱۲۱۱ [illegible]
[illegible] ۱۳۹۰ [illegible] ۱۳۹۰ [illegible]

[illegible] ۱۳۹۰ [illegible] ۱۳۹۰ [illegible]
[illegible] ۱۳۹۰ [illegible]

[illegible] ۱۱۳۹ [illegible]
[illegible] ۱۱۳۹ [illegible]

[illegible] بر ورق اول ثبت است.

[illegible] نام حکیم اعظم علی. دیگر [illegible] الدین.

کتاب خانه

سید محمد گیسو دراز

از مصنفات حضرت خواجه سید محمد گیسو دراز بنده نواز قدس سره است که در گلبرگه سونه و مزارشان زیارت گاه عام و خاص است.

درین رساله مصنف مدوح آداب و شرائط که مریدان را خدمت شیخ باید نموده و طرق بدایت و وظیفه پند تعلیم وغیره که شیخ را با مرید باید کرد و دیگر مواعظ و نصائح تحریر نموده. شروع اش است:-

"رسوم عشره و عادات طریقه و صحبت و خواص ایشان بے وضو نباشد مگر در حالت مرض که از روی حکمت استعمال آب زیان کار آید و دیگر اهتمام دارند برائے هر فریضه را تجدید وضو شود و نکو وقت ضحی هم تجدید وضو باشد و اهتمام دارند در آبے که مقام کنند جوئے یا حوضے و اگر بضرورت احتیاج آب چاه باشد سر چاه را احتیاط بسیار کنند و کفش و نعلین پوشیده سر چاه کسی نیاید - الخ".

نسخه کتب خانه آصفیه که بر نمبر ۸۲۶ فن تصوف مربوط است تقطیع خورد و خط نسخ نکو. سنه ۱۰۹۳ یکهزار و یکصد و نهاد و سه هجری شهر حیدرآباد دکن است.

جمله صفحات آن چهار صد و شصت و شش - و سطور فی صفحه یازده.

کحل الجواہر فی مناقب شیخ عبدالقادرؒ

مصنفہ سید عبدالقادر لکھنوی بن سید محمد شریف القادری الرضوی لکھنوی الینشاپوری المشہدی

از اہل اسنوی سنہ آمد یکہزار و دوہ صد و چہل ہجری۔

کتاب مبسوط و مشرح در فضائل و مناقب شیخ ممدوح۔

در اول یک ورق ناقص است و مرتب است بر یک مقدمہ و سہ باب و خاتمہ۔

مقدمہ در تحقیق ولایت و ولی و ما یتعلق بہا۔

باب اول در وجوہ استدلال۔

باب دوم در تحقیق معنی قدمی ہذہ علی رقبۃ کل ولی اللہ و در شبہات آن۔

باب سوم در وجوہ محاکمہ۔

خاتمہ در فضیلت سلسلہ علیہ قادریہ و انتساب مولف آن۔

در ہیچ باب بحسب احتیاج بر فصل لاحق از سابق فصل و در فصل و اصل بقلم آمدہ۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۲۳۲ فن تصوف مربوط است بخط عادی سنہ تحریر و نام کاتب تحریر نیست۔

سال تصنیف کتاب یکہزار و یکصد و شصت و ہفت ہجری است۔ چنانچہ سال تصنیف کتاب از لفظ "موردعین السوق حل اعواص ری آید۔

از مصنف مذکور بیش ترجمہ آن از سر و آزاد غلام علی بلگرامی و ابجد اعلام و صبح گلشن نواب صدیق حسن خان نواب بھوپال ظاہر می شود کہ والد ماجد مصنف نامی محمد شریف خان از قصبہ کمتور ضلع بلند شہر لکھنؤ در دکن بر عہدہ قضائے حیدرآباد مقرر شد۔

مصنف علامہ در حیدرآباد متولد شد و بر والد خود کتب درسیہ عامہ خواند و خرقہ قادریہ پوشید و

... نواب والاجاہ مدراس رفت و در محلہ میلاپور اقامت نمود تا ایکہ ...
... در سنہ ۱۲۱۰ ہجری ... و در سنہ ۱۲۱۱ ہجری ... جوار رحمت ایزدی منصل شد۔

مولف این مجموعہ گوید کہ اولاد نواب ہم تا حال سنہ ۱۳۴۲ ہجری آنجا موجود ہستند۔
خواندیں خزی کہ بسبط مولانا مذکور می بود در سنہ ۱۳۴۲ کہ اولاد سہ صد و چہل سال ...
موجود بطف تمام بحیات اند و در مدراس موجود ہستند۔

کنز العباد فی شرح الاوراد

[illegible] تصنیف اوراد شیخ شہاب الدین سہروردی ولادت ۵۳۹ھ یا نصد و سی و نہ ہجری وفات ۶۳۲ھ شصد و سی و دو ہجری۔

[illegible] علی بن احمد انصاری ساکن خط آبہ کہ از عیان قرن ثامنہ و زمان ایشان تبع نمی الدین رحمۃ اللہ علیہ۔

[illegible] ۔

[illegible] ۔

[illegible] ۔

[illegible] ۔

ذکر اول در بیان توبہ۔

ذکر دوم در بیان روح۔

ذکر سوم در بیان خلوت و عزلت۔

ذکر چہارم در تفصیلات خواندن قرآن مجید۔

ذکر پنجم در سجود و تلاوت۔

[illegible] ۔

[illegible] ۔

[illegible] ۔

برگشت خانہ برٹش میوزیم [illegible] یک [illegible]
مخزون ست۔
[illegible]

کیمیائے سعادت

عنوان اول در شناختن خویش۔

عنوان سوم در معرفت دنیا۔

عنوان چہارم در معرفت آخرت۔

لمعات الطاہرین منظوم

مصنف در این کتاب خلص خود غلامی کند و مصنف از قوم نوائط است چنانکه در میان کتاب بجا مناسب نامه خود را ظاهر کرده و آنجا هم سمه خود ذکر نموده و اما از صفحه ۳۰۴ تا ۳۱۰ کتاب غایب می شود که غالبا نامه مصنف تمام علی است.

موضوع کتاب شرح رموز حروف المعجم است. مؤلف الفقیر الی الله السید محمد علی بن شعر بر آنکه فلان از آن سه حروف تشکیل گردیده.

این کتاب را مصنف با بیاض رسانده بتصنیف فرموده و بر یکصد و دو لمعات زیادتی حمد و نعت مبارک حضرت امیر المومنین علی علیه السلام است مرتب ساخت. کتاب مذکور بر شش فصل بر این طریق مرتب است.

ابتداء دیباچه بسیط در نثر نگاشته. بعد ازان مفصل فهرست لمعات. من بعد اصل طرز شروع کرده که بطور مثنوی است.

اول دیباچه چنین است. حمد و سپاس بیقیاس مر احدی را که ذات احدیت و الخ و بقیه ختم این شعر است.

باسم الله الرحمن نعم الرحیم ✤ بحکمت تدبیر علی عظیم

نسخه موجوده کتب خانه صفحه که برظهر ۲۹۸ من المصنف مرتب است بخط نسخ خوشخط جدید بخط ... جلد ضخیم است. جو صحت کمتر و بیاض و پنج سطر فی صفحه و ... دارد.

در آخر یک ورق ناقص است عالم دران اسم مصنف بود چنانچه عبارت آخر فارسی شود و آن عبارت این است.

و انا العبد الضعیف الخفیف المذنب العاصی الحقیر المحتاج الفقیر ... علی

مثنوی معنوی

تصحیح مولوی مثنوی بهمان مدین نسخه مورخ ۶۷۷ مشتمل بر ۲۵۶۰۰ بیت
[illegible] نسخه تصحیح شده با نسخ خطیه قاهره و ما تصحیح مثنوی موصوف می‌باشد.
[illegible] تصحیح این تصحیح و یک سخنرانی منتشر است.
[illegible] نسخه قاهره است و شش نسخه دیگر.
[illegible] ۳۰۰۰ ۳۰۰۰ ۳۲۰۰ ۳۰۰۰ ۳۰۰۰ ۳۰۰۰ تصحیح شده است
[illegible] نسخه [illegible] این نسخه است.
[illegible] ۲۵۶۰۰ بیت مثنوی [illegible] نسخه [illegible] مورخ ۶۷۷ [illegible] نسخه
[illegible] ۲۵۶۰۰ بیت مثنوی [illegible] نسخه [illegible] نسخه [illegible] نسخه
[illegible] نسخه

مولانا روم موصوف کے مثل موجود و در آخر آن عبارت سال تحریر عبارت ماه [illegible]
بعمل آمده و نوشته است.

نسخه بدون تاریخ مطابق تخمینه آینده هیچ مصرعی ست کاغذ خانی متوسط بقطع [illegible]
در آخر کتاب نام کاتب و سال تحریر نیست بلکه دو ورق جدید بخط است. کاتب و خاتمه و
تاریخ ناخوانده. در خاتمه قرآنی ۱۱۰۳ در خاتمه قرآنی تمام شده. [illegible]
جزو چهارم کتاب و چند تصحیف محو تصحیف هم نوشته است. در خاتمه [illegible]
۱۱۰۳ نوشته علی عبد الحق داشته است. در خاتمه قرآنی سال و تحریر نیست. نسخه
صحیح و خوش و مقروء است. جمع صفحات [illegible] در هر صفحه پانزده سطر.

نسخه بدون تاریخ تقطیع خوش بخط نسخ جلی چهار مصرعی بخط محمد علی [illegible]
کتب علی در طرف خط نوشته. سال کتابت مذکور نیست. بشباهت خط مذکور
بخط محمد علی [illegible] صفحات ۲۹۲ در سطری ۲۱.

نسخه کاغذ افرنگی متوسط بخط نسخ خوانائی در اول طلائی و موج [illegible]
چهار کاغذ خانی ساده. در خاتمه عرضداشت بخشی [illegible] چهارده سال نوشته. و
نوشت قوی. جلد اوراق در هر صفحه شانزده و در سطر دوازده. در هر سطر [illegible]
سطر حاشیه ۶۲.

ناسخ ناقصه قلیه تحشی نسخه است. در نمبر هشت ۲۰۰ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶
۲۲۳ و ۲۲۴ و تصوف مربوط است.

نسخه بدون تاریخ تقطیع خوش بخط نسخ خط و اوراق کاغذ خان بالغ در افشان حدول طلائی موج
خط طلائی و [illegible] شروع هر فقره کتابی شده. مکتوبه سال یکهزار و [illegible] هجری بخط و اوراق در هر صفحه چهل
سطر و متن در صفحه تا [illegible] سطر حاشیه بست و هشت بخطی در هر صفحه چهارده سطر. [illegible]
متخلص و [illegible] نوشته است. رونق اول چهارست. و در نمبر اول کنده است.
انعام شاه [illegible] حسنی العلوی [illegible].

[illegible] دوم [illegible] محمد حامد الله خان بهادر [illegible] و مهر سوم صاف خواندنی شده. در هر چهار مهر

(۱۰ ... لامه آخوند علی حسین خان ... ۱۲۱۵ھ)

... ۲۸۲ ... نستعلیق چسپیده با ... ماه ... موجود نیست
... نام کاتب و سال کتابت تحریر نیست ... جلد
... صفحه پانزده ... بر حاشیه سطور ... پنج پنج سیزده شعر.
... ۲۸۳ ... نسخه نستعلیق و ... خوشخط ... خان بابغ ... افشان
... تحریر نیست ... نام کاتب و سال کتابت موجود نیست ... نسخه
... سطور ... صفحه ... سطور ... صفحه
... نسخه ... نستعلیق ... خان بابغ ... افشان
... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... نسخه
... صفحه پانزده ... سطور ... صفحه
... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... این نسخه قابل
... است ... این ... است ... صفحه ... سطور ... نسخه
... موجود نیست.

... ۲۸۴ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... خان بابغ ... افشان
... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... جلد ... صفحه
... سطور ... پنج پنج سیزده شعر.

... ۲۸۵ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... این نسخه قابل
... است ... این ... است ... صفحه ... سطور ... نسخه
... موجود نیست.

... ۲۸۶ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... خان بابغ ... افشان
... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... جلد ... صفحه
... سطور ... پنج پنج سیزده شعر.

... ۲۸۷ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... این نسخه قابل
... است ... این ... است ... صفحه ... سطور ... نسخه
... موجود نیست.

... ۲۸۸ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... خان بابغ ... افشان
... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... جلد ... صفحه
... سطور ... پنج پنج سیزده شعر.

... ۲۸۹ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... این نسخه قابل
... است ... این ... است ... صفحه ... سطور ... نسخه
... موجود نیست.

... ۲۹۰ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... خان بابغ ... افشان
... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... جلد ... صفحه
... سطور ... پنج پنج سیزده شعر.

... ۲۹۱ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... این نسخه قابل
... است ... این ... است ... صفحه ... سطور ... نسخه
... موجود نیست.

... ۲۹۲ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... خان بابغ ... افشان
... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... جلد ... صفحه
... سطور ... پنج پنج سیزده شعر.

... ۲۹۳ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... این نسخه قابل
... است ... این ... است ... صفحه ... سطور ... نسخه
... موجود نیست.

... ۲۹۴ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... خان بابغ ... افشان
... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... جلد ... صفحه
... سطور ... پنج پنج سیزده شعر.

... ۲۹۵ ... نسخه نستعلیق ... خوشخط ... نام کاتب و سال کتابت ... موجود نیست ... این نسخه قابل
... است ... این ... است ... صفحه ... سطور ... نسخه
... موجود نیست.

... ندیمی ... اول ... مرتب بر حروف تهجی نموده اند ... کسی را خط ... نموده
... آمده ... بعد از ... خط ... آن تخمیناً معلوم می شود که ... این خط ... صفحه وسط ... مضمون
... موجود است ... این نسخه ... مطبوعه است

فضائل و مناقب مولوی معنوی با تفصیل است که ... آن کرده شود ... مولانا ... فخر ...
محبوب الالباب گفته ...

مولانا جلال الدین رومی ... محمد بن احمد البکری البلخی احوال مولانا ... مستفی است ... تحریر
... در ... که قیاچیزی ... خط سرگذشت مولانا ... می آید ... نسب مولانا به حضرت ابوبکر صدیق
رضی الله عنه می رسد ... والد حضرت ایشان مولانا بهاء الدین ... ملطان ... بودند چنانچه مشهور است
... ایشان محمد خوارزم شاه ... بلخ بتوجه ... مولانا بهاء الدین ... مرتفع ... مولانا جلال الدین
... بر کوه ... مشاهده فرمودند که ... شخص ... سال مرقد منور ... فرموده
مشهور و کبیر است موجود است ... وفات ... سنه ۶۲۸ شصت و یک هجری واقع شده
... حسب تاریخ همایونی وفات مولانا ... خاتم جهانی آخر سنه ۶۲۸ نوشته و ولادت ... سنه
... سنه ۶۰۴ بوده ... به تحقیق مولانا غایت بلند است ... شیخ جامی گوید ...

مثنوی مولوی معنوی ‌ ‌ ‌ ‌ هست قرآن در زبان پهلوی

بعضی تذکره نویسان سنه وفات ... سنه ۶۷۹ نوشته اند ولیکن کثر علماء ... سنه
حسب ... سنه ۶۷۲ سال وفات قرار داده اند ...

مراد المریدین

و

مرام المریدین

از آثار فارسی تصنیف سید محمد کاظم ولد سید عبدالعظیم حسینی اشرفی مشهور به سید محمد مشهدی است. حضرت است تصنیف در کور رشید حضرت مخدوم شاه شرف الدین یحیی منیری قدس سره و حضرت شیخ کمیل ذکر شده و بعد از آن ذکر اجداد خود و بعد از آن ذکر اجداد خود و بعد از آن ذکر اجداد خود

[illegible] مخدوم سید محمد [illegible] بدان حضرت شیخ عبد الصمد الملقب به سیاگ مشهور به [illegible] حضرت [illegible] الله تعالی علیه الصمد، خرقه که این فقیر را برائے عمل خود گاهے [illegible] بدان [illegible] داشت [illegible] [illegible] [illegible]

فصل یازدهم در بیان تقیین ذکر.

فصل دوازدهم در بیان طلاقت تحقیق و مجازی و شرائط آن و بیان جواز معاوضه آن بخلف.

نسخه کتاب خانه [illegible] بنمبر (۷۰۳) فی تصوف [illegible] مطبع [illegible] و سنه [illegible] شده
[illegible] بخط [illegible] ۱۲۳۲ [illegible]
[illegible]

ملفوظ

خواجہ بندہ نواز گیسو دراز رحمۃ اللہ المتوفی ۸۲۵ھ کا ملفوظ یہ ہے:—

"الحمد للہ مصلی الشمس منور الحمد مصور المسرحمن الرحیم مفتح ملاح فی بحر
الجود فی الحمان من ابتدا الصدور والاشتمال او

[illegible] تصنیف کردہ [illegible] تصوف فارسی [illegible] قلمیہ جو [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

مونس الارواح

تصنیف جہان آرا بیگم بنت شاہجہان بادشاہ غازی بن جہانگیر بادشاہ بن اکبر بادشاہ متوفاۃ ۱۰۹۲ھ یکہزار و نود و دو ہجری تصنیف بسنہ یکہزار و پنجاہ و نہ ہجری۔

...مشتمل بر ذکر خواجگان چشت و ذکر ... و ملفوظات حضرت قطب ... و ذکر قطب ... و ذکر قطب ... خواجہ نصیر الدین چراغ دہلوی رح۔

... است ... و ... و ... و

کتاب الاسعاف

فی شرح ابیات الخلوتی الکشاف

[illegible]

[illegible]

[illegible]

البحر المحیط

از تألیفات ثقة الدین ابو عبد الله محمد بن یوسف بن علی بن یوسف بن حیان الاندلسی الغرناطی الجیانی المشهور بأبی حیان مولودش در غرناطه سنه ۶۵۴ ششصد و پنجاه و چهار هجری است وفاتش در قاهره ۷۴۵ هفتصد و چهل و پنج هجری است رحمه الله قول باقر ابو الصفوی بصری

اولش - الحمد لله محمد بحمود المعارف الی ما بعدی هر ایا العقول الخ

مصنف بعد از حمد و خطبه گوید که طریقه تحریر من در این تفسیر این است که شروع کنم اول در اعاده آیت براعت و نحوی نحو بعد آن معنی آیت می نویسم پس شأن نزول و سبب نزول ناسخ و منسوخ و آنچه بآیات مأخوذ بعد می نگارم و اقوال ائمه فقهاء و نحو و غیرهم در احکام سرد بیان می نمایم که متعلق باین آیت باشد ذکر مینمایم -

نسخه موجوده کتب خانه آصفیه مبرق ۲۵۲ - ش تفسیر جامع خوب مکمل یک جلد درست از مجلدات عدیده -

کیفیت نسخه مقصد و هفتاد و شش بحری است نه مرتب و نه منقوط - و نسخه موجوده از اول ناقص است -

این نسخه شروع از تفسیر آیه علم آدم الاسماء کلها تا آخر پاره آخر است در خاتمه این عبارت مذکور است -

تم التفسیر المسمی بالبحر المحیط الذی وعد جلیس توضیحه یتلو فی اسرالنابت قوله تعالی و سیقول السفهاء من الناس الآیة و آخره صلوته و سلامه علی سیدنا محمد و آله و صحبه اجمعین تاریخ یوم الاربعاء تاسع جمادی الاولی من شهور سنة ست و سبعین و ثمانمائة -

مجموعه اوراق این جلد یکصد و بیست و هفت و عدد صفحات یکصد و پنجاه و دو -

تفسیر آیات الاحکام

تصنیف مولانا حسن بن محمد بن الحسن الاسترآبادی متوفی سنہ ۔

در مسبب معارج سفول وہ ابج لامعول ست ۔

معلوم باد کہ در قرآن مجید و فرقان حمید آیات کہ ۔ این خلاصہ حلال و حرام مذکور شدہ تعداد آن آیات عدد متبع تجمش کامل علمائے اعلام پانصد آیہ یا قریب بآن برآنند ۔ پس برآنند این آیات کثیر از مصنفین قدیمہ علمیہ و آنہا را این عبد فقیر چون تفاسیر موافق مذہب شیعہ ست ۔

مصنف علام ترتیب کتاب و ترتیب ابواب فقہ نمودہ شروع کتاب الطہارت نمودہ تمام ابواب فقہ بہ کتاب الوصایا نمودہ ۔

[illegible] اول تعداد آیات متعلقہ آن مضمون را کہ [illegible] تفسیر یک آیہ نوشتہ [illegible] کہ از آن مستنبط می شود می نویسد ۔ شروع کتاب این ست ۔

حمد بیکران و ثنای بی پایان مر خداوند جلیل و ذوالجلال را کہ [illegible] احکام شریعہ [illegible]

[illegible] آن مصنف [illegible] علماء ماجرء مما یاد الاصول [illegible] و [illegible] [illegible] ۔

[illegible] کہ [illegible] سمہ [illegible] [illegible] مضمون [illegible] [illegible] ۔

[illegible] آن [illegible] [illegible] ۔

[illegible] کتاب خانہ سلطانیہ [illegible] ۔ [illegible] کتاب خانہ [illegible] [illegible] شدہ [illegible] صفحہ اولی ثبت است صدر آن کتاب [illegible] [illegible] [illegible]

تفسیر خمسمائة آیة

تفسیر خمسمائة آیة از قرآن مجید است که در آن احکام و اخبار و مواعظ و حکم و امثال و غیر ذلک مذکور است.

علامه مجلسی متوفی ۱۱۱۰ھ

اول کتاب - بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین. این کتاب مشتمل است بر تفسیر پانصد آیه از قرآن مجید که متعلق به احکام است.

نسخه موجود کتاب خانه مصنف است. در آن تصحیح و تحشیه کرده و در حاشیه نام خود را کتب نموده است. از آن معلوم می شود که نسخه را بعد از تألیف بارها مطالعه کرده و تصحیح نموده است. نسخه دیگر نسخه ایست که سید اجل علامه علی بن صدرالدین مدنی بر امام الحرمین شریفین سلطان حسین شمس الدین قرائت نموده بود.

تاریخ تصنیف در سنه ۱۱۱۰ یا ۱۱۱۱ و سطور فی صفحه بیست و سه.

در آخر این تفسیر کتاب الناسخ والمنسوخ تصنیف همین است. نسخه کتاب در خانه معلم ناسخ موجود است یا خود مؤلف.

تفسیر طبرسی

از تصنیف ابو علی فضل بن الحسن بن علی الطبرسی متوفی ۵۴۸ یا ۵۴۹ است. تفسیر بزرگ تفسیر شیعه است و بسیار مفید است و این تفسیر غیر مجمع البیان است که از تصنیف این علامه است و بمبئی و تهران و سایر بلاد بارها بچاپ رسیده است. این تفسیر بسبک مجمع البیان است و مختصر است.

نسخه کتابخانه آصفیه هند ۱۰۶ - این تفسیر از اول و آخر ناقص است شروع تفسیر آیه [illegible] از سوره بقره است و ختم بر تفسیر سوره الم نشرح است.

[illegible] ورق چهار صد و چهل و سه بسطر فارسی نستعلیق است و خوب.

[illegible] کتابت و علامات لوجه نقصان آن محفوظ شده [illegible] است.

تیسیر البیان لاحکام القرآن

تصنیف علامہ جمال الدین محمد بن علی بن احمد المعروف بابن عربی المالکی عمر بن حسن شعبی
المتوفی سنہ ۔

اول کتاب اس ست ۔ الحمد للہ الذی خلق الانسان وعلمہ القرآن ۔

مصنف علامہ ۔ ابن کتاب محض تفسیر نہ آیات قرآن کہ متضمن احکام ست نوشتہ

نسخہ موجود کتب خانہ آصفیہ مخطوطہ ۔ ۔ ۔

تیسیر الکلام لرکوع الصیام

حمدا لله وصلی الله علی محمد وآله المصطفی. علی ید العبد الحقیر امین تحریر فی تاریخ غرة الشهر رجب سنة الف وثلثمائة واحد عشر من الهجرة النبویة علی صاحبها افضل الصلوة وازکی التحیة وانا العبد المذنب المجرم المسکین هدایت الله بن محمد اکرم المعروف بمحمود الشلوی عفا الله عنهما ولجمیع المومنین آمین.

واین نسخه بخط خود مؤلف ست و برنمبر ۲۴ دفتر تفسیر خزائن ۲۱۹ تمام صفحات جمله صد و شانزده و بسطور فی صفحه بهفده ۱۷. علاوه این نسخه نمبری ۲۴ و ۵ و مجموعه دیگر برنمبر ۲۴ و ۵ و ۴ و ۵ و ۴ و ۵ و

الجامع لاحکام القرآن

والمبین لما تضمنته من السنة وآی القرآن

[illegible] ابو عبد اللہ محمد بن ابی بکر بن فرح الانصاری الخزرجی القرطبی المالکی المتوفی سنہ ۶۷۱ ستمد و ہفتاد و یک ہجری۔

[illegible] سوادِ اعظم [illegible] جدید و تحقیق۔

مؤلف علیہ الرحمۃ در اول خطبہ میفرماید۔ ماہ قرآن مجید و فرقان حمید کفیل جمع علوم نافعہ فی [illegible] کتاب عزیز [illegible] و ترجمہ و تالیف یک تفسیر مختصر صرف کم کہ در آن [illegible] اعراب و قرأت و وجوہ نزول و حلال ما شدہ برائے ہر مطلب [illegible] و بعضے جو بیان کردہ اند از [illegible] و ردِ نفسہ [illegible] است کہ قول۔ قال کہ نقل [illegible] و ترجمہ کردہ ام حدیث کہ نقل کردہ است از آن باہم۔

[illegible] است۔ الحمد للہ الملک بحمدہ قبل الحمد و بعد۔

[illegible] است نامہ صحیحہ کہ [illegible] تفسیر خود [illegible] و [illegible] و [illegible] و

جامع البیان فی تفسیر القرآن

تصنیف ... محمد بن جریر الدین بن یعلی الدین الطبری ... اوراق و تعیین ... نام نامه بودن ...
... است ... احمد ... نامه ... ارسال رسوله بالهدی ودین الحق ...
... نسخه ... مشهور ... که علامه موصوف در مدت دو سال و سه ماه ... تصنیف
... شده و وقت تحریر عمر مصنف چهل سال رسیده بود و نیز در خطبه فرموده که در
... مقامات متعدد تفسیر ... دیگر تفاسیر مرا نمی یافت و وحشت میکند بعض جاهل آن معانی
... تفسیر ... عقل بر شنیدن آن یاری نکرده مائل بفهم آن بر آیت مذکوره نزد خود فهمیده بودند
... کتاب ... تفسیر ... نبی ... آن نگاشته هر مسلک ... آن
... تفسیر است ... روایت ... آیات قرآن کریم می کند و امکان بقدر وسع ...
... تحقیق ... روایت ... اعتماد کردن امر در این تفسیر بنقل علماء الدین ... کند ...
... تاریخ ... روایت ست و بر نقل ... السنه ... نام نهاده که ... سید المحدثین ... محققین
... است ... تعجب نکند که این کتاب ... ماخوذ است ... معالم التنزیل ... وسیط ... تفسیر ...
... سمرقندی ... کشاف ... تفسیر بیضاوی ...
نسخه ... نسخه ... فی ... خط نسخ خوشخط مکتوب ... کاغذ ... و ...
... علامه عماد ... شیخ علی ... شیخ علی ... حق ... شهاب ...
... محمد است ...
... کتاب ... و ... فی ... است ...

الجمالین علی الجلالین

[illegible] بن سلطان محمد الہروی حنفی معروف بہ ملا علی قاری متوفی سنہ ۱۰۱۴ یکہزار و چہارده هجری
تفسیر جلالین حاشیہ نوشتہ۔ متن این ست:۔

"الحمد لله الذی ذی الجلال والجمال والکمال الخ"

حاشیہ مکرر در مصر و ہندوستان چاپ ہم شدہ۔

نسخہ قلمی کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر (۱۱۳) فن تفسیر مرقوم است نسخہ قدیمہ بخط خاوی عالیاً
کہ بہ سنہ یکہزار و بیست و شش هجری بخط حسن الدین بن عبدالرحمن الرشدی العلوی حنفی ست کہ
[illegible] نقل کردہ چنانچہ بر ختم کتاب تحریر کردہ۔

[illegible] یک نسخہ بسیار قابل قدر است کہ بخط صاحب سوا و از نسخہ خود مصنف بعد چہل و دو
سال عدد آیات مصنف نوشتہ شدہ۔

[illegible] ۶۲۱۱ یکہزار و صد و یازده۔ و مطول در ہر صفحہ بست و دو۔

حاشیہ کشاف

حاشیهٔ تفسیر کشاف

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نام کاتب مرقوم نیست۔

[illegible]

[illegible]

حاشیة
تفسیر البیضاوی علی

تصنیف ... عبدالحکیم سیالکوٹی متوفی ۱۰۶۷ھ یکہزار و ... ہفت ہجری

بتحریر ... است:

... الذی انزل القرآن شفاء للما فی الصدور و فتح به علی ... من اطلعات ...

... الحمد لله ... الذی فهمنا سره و الاهمنا علم اللغوی والظهور ...

... کہ در ... ۱۰۹۹ ... تحریر یافتہ است خط نستعلیق معمولی بکمیت ۱۰۶۵

... ۱۰۹۹ ... دو سال بعد وفات مصنف بقلم سید محمد ولد سید ... نوشتہ شدہ۔

... چاپ شدہ است۔ و بطریق صفحہ بست و ہفت۔

و در آخر این چنین نوشتہ است۔

"تمام شد وقت چاشت روز شنبہ شہر ذی الحجہ سنہ ۱۰۹۹ھ کاتب فقیر الحقیر سید محمد ولد سید ...
ساکن موضع چاونڈہ پرگنہ عظم وال عرف کوٹ سیدوال تمام شد۔

و فصل در مناقب مصنف چنین یافتہ شد کہ در محبوب الالباب و قاموس الاعلام وغیرہ مذکور است۔

الدرة البیضاء

تفسیر سورهٔ یوسف است۔

تصنیف [illegible] بن [illegible] متوفی ۱۰۰۵ یا نصف، تبع مجرد است۔

شروع کتاب این است:۔

[illegible] وحده [illegible] والصلوٰت [illegible] وعلیٰ [illegible] وعلیٰ [illegible] وعلیٰ [illegible] وعلیٰ [illegible] وعلیٰ [illegible]

[

درج الدرر

تالیف شیخ امام مرشد مجدد مجتهد عصرہ مفسر زمان عبد قاہر بن عبد الرحمن گرجانی متعلی
[illegible]
چناں مشہور است کہ ہجرت یاں نہ دارد۔

[illegible]
نسخہ کتب خانہ [illegible]

صراط المستقیم فی بیان القرآن الکریم

وطوالع الانوار هم خوانده شود.

کبیر شهید شاه.

[illegible]

[illegible]

کنز العرفان
فی فقه القرآن

علامہ جمال الدین ابوالعباس عبداللہ السیوری الاسدی نے تفسیر آیات احکام میں یہ کتاب تصنیف فرمودہ۔

اوّل اس کا یہ ہے:۔

الحمد للہ الذی ... کتاب کنز العرفان فی فقہ القرآن ... مقصدین ... سماۃ ... مقصد فی ... وھدی ... للعلمین ... جوامع الکلم ... تصرۃ وذکری ... احرس لفظہ ... البلغاء ... اکمل ... مصاقع الخطباء ... اتقن ... احکم ترتیبہ ... احکام ... صیرہ ... لاحکام ... اقتباس الاحکام ... عصم من تمسک ... بحبل ... ھدی ... واعتصم ... علی التمسک ... الحدود فی ...

مصنف علام ... کتاب ... تصنیف فرمودہ ... کتاب الطہارۃ ... کتاب ... اول شمار ... آیات ... ان میں ... آیات ... کتاب الطہارۃ ... ان بارہ ... آیت ... اذا قمتم ... الخ۔

علامہ ... یوسف ... حسن ... اعلام ... فضائل ... زمرہ اہلبیت ... ہے۔

... سید ... حسین ... موسوی ... الکنتوری ... کشف الحجب ... اسامی ... میں ... کہ ... اس طرح ... فرمودہ۔

... العرب ... تصنیف ... الحمد للہ ... الذی ... علی ... الکتاب ... کہ

لب التاویل

معروف بہ تفسیر خازن

— — —

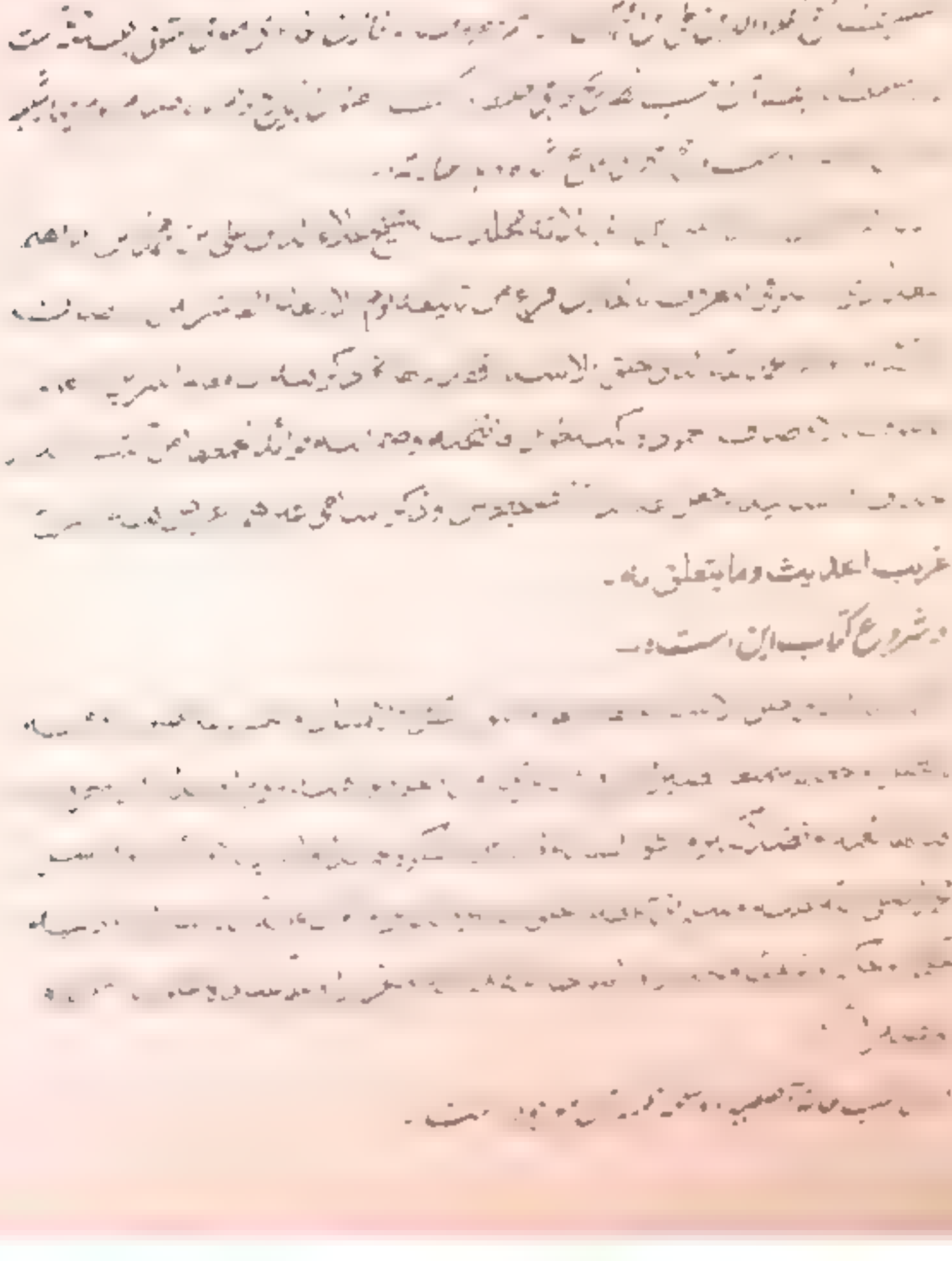

غریب الحدیث وما یتعلق بہ۔

دشروع کتاب این است:۔

یک نسخه در سه جلد ۲ جلد ۲ جلد ۵۹ و ۹۰ و ۲۱ فی تفسیر موجود است.

قسمت اول فهرس ۵۹ شروع از تفسیر سوره فاتحه تا تفسیر آخر سوره انعام خط عرب قدیم است تحریر نام کاتب در آخر نوشته نامبرده در سن اول تاریخ تمیلک ۱۰۰۲ هجری نوشته است جمع صفحات آن ۸۱۲ و مسطور فی صفحه ۲۰.

قسمت دوم که فهرس ۶۰ است شروع از تفسیر سوره اعراف و ختم بر سوره توبه است بخط عرب و نام کاتب و سن نامبرده در آخر رقوم نشده و جمع صفحات آن ۱۰۲ و مسطور فی صفحه ۲۳ بروق اول عبارت تمیلک ۱۰۰۲ هجری رقوم است.

قسمت سوم که فهرس ۶۱ شروع از تفسیر سوره یونس و ختم تفسیر آخر قرآن. سال کتابت نامبرده کاتب تحریر نیست سن تحریر هم بروق اول همان سنه هجری نوشته است و نسخه مزبور هم علی الصحه است و نزد عبدالله بن السید علی زین العابدین حیدر آباد بوده علامه موصوف نسخه مزبور را در سنه ۱۳۲۳ از انتباع نموده. عبارت تمیلک با تمیز نام کاتب موصوف در سن اول بروق اول هر جلد موجود است.

و نسخه اول قدری رطوبات داخله کرم خورده لیکن در نسخه دوم و سوم عبارت کامل مع تاریخ و سال تحریر نسخ موجود است.

نسخه نامبرده که نصف آن بر فهرس ۶۲ و ۶۳ بوده است خط عرب مغربی نوشته شده یکهزار یکصد و شصت و نه هجری بدست خط شیخ [illegible] رقوم شده [illegible] مسطور فی صفحه پنج.

نصف دوم که بر فهرس ۶۴ و ۶۵ بوده است خط مولانا کاتب محمد بن شیخ احمد در سال یکهزار یکصد و بیست و دو رقوم شده.

جمع صفحات آن یکهزار و دو صد و هفتاد و دو مسطور فی صفحه پنج.

تفسیر مذکور در اوائل چهاردهم صدی هجری در سال ۱۳۲۲ در مصر در چهار جلد طبع شده.

نسخه مطبوعه آن هم در این کتب خانه بر فهرس ۳۹۲-۳۹۳-۳۹۴-۳۹۵ و ۳۹۶ فی تفسیر موجود است.

مشکل اعراب القرآن

تصنیف ابو محمد [illegible] متوفی سال چهارصد [illegible] هجری

حالتی خفیفه گرفته است.

[illegible]

شروع کتاب این است:-

[illegible]

والدین امین [illegible]

[illegible]

وعنوان قرآن این عبارت نوشته است:-

[illegible]

مشکل اعراب القرآن تالیف [illegible] محمد مکی بن ابی طالب قیسی [illegible]
مرتعفات آن چهار صد و پنجاه و یک [illegible] است و
یک جلد آن از سورهٔ [illegible] تا نصف سورهٔ [illegible] است خوب برکاغذ گنده.
و آن مجلد اجزاست و یک جزو آن کاغذ بدست [illegible] و بعضی آن سقط و [illegible]
بعضی آن سقط و بعضی آن بدست و طوری نخورده.
و یک جزو آن که [illegible] شصت و [illegible] و تحریر است بعضی آن سقط و
بشده و طوری نخورده.
و [illegible] تحریر است:
و [illegible] و [illegible] و [illegible] و [illegible] و [illegible] و [illegible]

ینبوع الحیاۃ

تصنیف بوعلی [illegible] محمد بن محمد المفضل متوفی ۵۶۰ھ سبع وستین خمسمائۃ

[illegible] ہے۔ [illegible] یہ کتاب [illegible] ایک جلد میں [illegible]

[illegible] اور [illegible] پر تفسیر ہے اور [illegible] ہے۔

[illegible] اس کتاب [illegible] عربی [illegible]

[illegible] ہے۔

تفسیر امینی

[illegible]

تفسیر آیات الاحکام

مسمّٰی بہ تفسیر شاہی

[illegible]

جواہر التفسیر تحفۃ الامیر

ـــــــ

تصنیف فاضل جلیل نقاد متبحر واعظ مسلوی شیخ [illegible] متصدر وعظ تجریدات ... مترجم ... طبع تصنیف نمودہ کہ مطبوع فاضل وعام مشہور ومعروف است۔

اول تفسیر این است ...

... این کتاب ... تصنیف دو نسخہ ... موجود است بر نمبر ۲۳۰ ... و ۱۱ الف تفسیر موجود است نسخہ اولی نمبری ۲۳۰ ... تحریر ... شروع کتاب تا آخر سورۃ یا ... بعنوان المحصنات است ... سال کتابت ... تحریر ... کتاب ... سند علوم ... سورۃ ...

نسخہ ثانیہ ... الف موجود ... نام کاتب عبدالرحیم بن محمد بن ... سورۃ ... سورۃ ...

... تحسین از کبار علماء ... علوم عقلیہ ونقلیہ ... تفسیرات ... صدر علی ... اسرار احادیث حضرت رسالت پناہی ... مسجد ... مدت ... جدنا صواعقہ ... تحریر گشت ... تصانیف کثیرہ ... تاریخ حبیب ... روضۃ الشہداء ... انوار سہیلی ... اخلاق محسنی ... مخزن الانشاء ... کتابات ... کتاب ... مثل ... تفسیر ... رسالہ اصول ... حدیث ... نواب ... قدوۃ ... عمدہ ... موصوف الصفات آمد۔

... نہ ... بحر ... بعالم قدس ... تاریخ وفات ... حقیقت ... تاریخ ... علامہ موصوف ... سال ... خلد برین ... جائے پدر بزرگوار ... مسند ... خانوادہ ... مسلمانان ... موصوف

... از خوبی ارباب۔

تفسیر سورۂ والضحیٰ

مسمّیٰ بہ روح الارواح

[illegible] تصنیف نمودہ۔

[illegible]

[illegible] ہست عزوجل کہ [illegible] موجودات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم [illegible] بعد حمد و صلوٰۃ حقیر الناس فقیر محمد علی قادری مسکین اللہ متوطن [illegible]

[illegible]

[illegible]

مواہب علیہ

مشہور [illegible] سوانح [illegible] ہے۔

اس [illegible] مفصل حالات [illegible] مبارک [illegible] عظمت رسالت [illegible]
علاوہ [illegible] بھی [illegible] ہیں۔

تعجب کو [illegible] ہے۔

[illegible] ۲۳۲-۲۹۸-۱۷۸-
۲۹۵-۲۰۰-۲۰۲-۲۰۸-۲۹۵-۲۹۶-۲۹۷-۳۰۰-۳۰۲-۳۰۳-۳۰۴-۳۰۵-۳۰۶-۳۰۷-۳۰۸-۳۰۹-۳۱۰-۳۱۱-۳۱۲-۳۱۳-۳۱۴-۳۱۵-۳۱۶-۳۱۷-۳۱۸-۳۱۹-۳۲۰-۳۲۱-۳۲۲-۳۲۳-۳۲۴-۳۲۵-۳۲۶-۳۲۷-۳۲۸-۳۲۹-۳۳۰-۳۳۱-۳۳۲-۳۳۳-۳۳۴-۳۳۵-۳۳۶-۳۳۷-۳۳۸-۳۳۹-۳۴۰-۳۴۱-۳۴۲-۳۴۳-۳۴۴-۳۴۵-۳۴۶-۳۴۷-۳۴۸-۳۴۹-۳۵۰-۳۵۱-۳۵۲-۳۵۳-۳۵۴-۳۵۵-۳۵۶-۳۵۷-۳۵۸-۳۵۹-۳۶۰-۳۶۱-۳۶۲-۳۶۳-۳۶۴-۳۶۵-۳۶۶-۳۶۷-۳۶۸-۳۶۹-۳۷۰-۳۷۱-۳۷۲-۳۷۳-۳۷۴-۳۷۵-۳۷۶-۳۷۷-۳۷۸-۳۷۹-۳۸۰-۳۸۱-۳۸۲-۳۸۳-۳۸۴-۳۸۵-۳۸۶-۳۸۷-۳۸۸-۳۸۹-۳۹۰-۳۹۱-۳۹۲-۳۹۳-۳۹۴-۳۹۵-۳۹۶-۳۹۷-۳۹۸-۳۹۹-۴۰۰-۴۰۱-۴۰۲-۴۰۳-۴۰۴-۴۰۵-۴۰۶-۴۰۷-۴۰۸-۴۰۹-۴۱۰-۴۱۱-۴۱۲-۴۱۳-۴۱۴-۴۱۵-۴۱۶-۴۱۷-۴۱۸-۴۱۹-۴۲۰-۴۲۱-۴۲۲-۴۲۳-۴۲۴-۴۲۵-۴۲۶-۴۲۷-۴۲۸-۴۲۹-۴۳۰-۴۳۱-۴۳۲-۴۳۳-۴۳۴-۴۳۵-۴۳۶-۴۳۷-۴۳۸-۴۳۹-۴۴۰-۴۴۱-۴۴۲-۴۴۳-۴۴۴-۴۴۵-۴۴۶-۴۴۷-۴۴۸-۴۴۹-۴۵۰-۴۵۱-۴۵۲-۴۵۳-۴۵۴-۴۵۵-۴۵۶-۴۵۷-۴۵۸-۴۵۹-۴۶۰-۴۶۱-۴۶۲-۴۶۳-۴۶۴-۴۶۵-۴۶۶-۴۶۷-۴۶۸-۴۶۹-۴۷۰-۴۷۱-۴۷۲-۴۷۳-۴۷۴-۴۷۵-۴۷۶-۴۷۷-۴۷۸-۴۷۹-۴۸۰-۴۸۱-۴۸۲-۴۸۳-۴۸۴-۴۸۵-۴۸۶-۴۸۷-۴۸۸-۴۸۹-۴۹۰-۴۹۱-۴۹۲-۴۹۳-۴۹۴-۴۹۵-۴۹۶-۴۹۷-۴۹۸-۴۹۹-۵۰۰-۵۰۱-۵۰۲-۵۰۳-۵۰۴-۵۰۵-۵۰۶-۵۰۷-۵۰۸-۵۰۹-۵۱۰-۵۱۱-۵۱۲-۵۱۳-۵۱۴-۵۱۵-۵۱۶-۵۱۷-۵۱۸-۵۱۹-۵۲۰-۵۲۱-۵۲۲-۵۲۳-۵۲۴-۵۲۵-۵۲۶-۵۲۷-۵۲۸-۵۲۹-۵۳۰-۵۳۱-۵۳۲-۵۳۳-۵۳۴-۵۳۵-۵۳۶-۵۳۷-۵۳۸-۵۳۹-۵۴۰-۵۴۱-۵۴۲-۵۴۳-۵۴۴-۵۴۵-۵۴۶-۵۴۷-۵۴۸-۵۴۹-۵۵۰-۵۵۱-۵۵۲-۵۵۳-۵۵۴-۵۵۵-۵۵۶-۵۵۷-۵۵۸-۵۵۹-۵۶۰-۵۶۱-۵۶۲-۵۶۳-۵۶۴-۵۶۵-۵۶۶-۵۶۷-۵۶۸-۵۶۹-۵۷۰-۵۷۱-۵۷۲-۵۷۳-۵۷۴-۵۷۵-۵۷۶-۵۷۷-۵۷۸-۵۷۹-۵۸۰-۵۸۱-۵۸۲-۵۸۳-۵۸۴-۵۸۵-۵۸۶-۵۸۷-۵۸۸-۵۸۹-۵۹۰-۵۹۱-۵۹۲-۵۹۳-۵۹۴-۵۹۵-۵۹۶-۵۹۷-۵۹۸-۵۹۹-۶۰۰-۶۰۱-۶۰۲-۶۰۳-۶۰۴-۶۰۵-۶۰۶-۶۰۷-۶۰۸-۶۰۹-۶۱۰-۶۱۱-۶۱۲-۶۱۳-۶۱۴-۶۱۵-۶۱۶-۶۱۷-۶۱۸-۶۱۹-۶۲۰-۶۲۱-۶۲۲-۶۲۳-۶۲۴-۶۲۵-۶۲۶-۶۲۷-۶۲۸-۶۲۹-۶۳۰-۶۳۱-۶۳۲-۶۳۳-۶۳۴-۶۳۵-۶۳۶-۶۳۷-۶۳۸-۶۳۹-۶۴۰-۶۴۱-۶۴۲-۶۴۳-۶۴۴-۶۴۵-۶۴۶-۶۴۷-۶۴۸-۶۴۹-۶۵۰-۶۵۱-۶۵۲-۶۵۳-۶۵۴-۶۵۵-۶۵۶-۶۵۷-۶۵۸-۶۵۹-۶۶۰-۶۶۱-۶۶۲-۶۶۳-۶۶۴-۶۶۵-۶۶۶-۶۶۷-۶۶۸-۶۶۹-۶۷۰-۶۷۱-۶۷۲-۶۷۳-۶۷۴-۶۷۵-۶۷۶-۶۷۷-۶۷۸-۶۷۹-۶۸۰-۶۸۱-۶۸۲-۶۸۳-۶۸۴-۶۸۵-۶۸۶-۶۸۷-۶۸۸-۶۸۹-۶۹۰-۶۹۱-۶۹۲-۶۹۳-۶۹۴-۶۹۵-۶۹۶-۶۹۷-۶۹۸-۶۹۹-۷۰۰-۷۰۱-۷۰۲-۷۰۳-۷۰۴-۷۰۵-۷۰۶-۷۰۷-۷۰۸-۷۰۹-۷۱۰-۷۱۱-۷۱۲-۷۱۳-۷۱۴-۷۱۵-۷۱۶-۷۱۷-۷۱۸-۷۱۹-۷۲۰-۷۲۱-۷۲۲-۷۲۳-۷۲۴-۷۲۵-۷۲۶-۷۲۷-۷۲۸-۷۲۹-۷۳۰-۷۳۱-۷۳۲-۷۳۳-۷۳۴-۷۳۵-۷۳۶-۷۳۷-۷۳۸-۷۳۹-۷۴۰-۷۴۱-۷۴۲-۷۴۳-۷۴۴-۷۴۵-۷۴۶-۷۴۷-۷۴۸-۷۴۹-۷۵۰-۷۵۱-۷۵۲-۷۵۳-۷۵۴-۷۵۵-۷۵۶-۷۵۷-۷۵۸-۷۵۹-۷۶۰-۷۶۱-۷۶۲-۷۶۳-۷۶۴-۷۶۵-۷۶۶-۷۶۷-۷۶۸-۷۶۹-۷۷۰-۷۷۱-۷۷۲-۷۷۳-۷۷۴-۷۷۵-۷۷۶-۷۷۷-۷۷۸-۷۷۹-۷۸۰-۷۸۱-۷۸۲-۷۸۳-۷۸۴-۷۸۵-۷۸۶-۷۸۷-۷۸۸-۷۸۹-۷۹۰-۷۹۱-۷۹۲-۷۹۳-۷۹۴-۷۹۵-۷۹۶-۷۹۷-۷۹۸-۷۹۹-۸۰۰-۸۰۱-۸۰۲-۸۰۳-۸۰۴-۸۰۵-۸۰۶-۸۰۷-۸۰۸-۸۰۹-۸۱۰-۸۱۱-۸۱۲-۸۱۳-۸۱۴-۸۱۵-۸۱۶-۸۱۷-۸۱۸-۸۱۹-۸۲۰-۸۲۱-۸۲۲-۸۲۳-۸۲۴-۸۲۵-۸۲۶-۸۲۷-۸۲۸-۸۲۹-۸۳۰-۸۳۱-۸۳۲-۸۳۳-۸۳۴-۸۳۵-۸۳۶-۸۳۷-۸۳۸-۸۳۹-۸۴۰-۸۴۱-۸۴۲-۸۴۳-۸۴۴-۸۴۵-۸۴۶-۸۴۷-۸۴۸-۸۴۹-۸۵۰-۸۵۱-۸۵۲-۸۵۳-۸۵۴-۸۵۵-۸۵۶-۸۵۷-۸۵۸-۸۵۹-۸۶۰-۸۶۱-۸۶۲-۸۶۳-۸۶۴-۸۶۵-۸۶۶-۸۶۷-۸۶۸-۸۶۹-۸۷۰-۸۷۱-۸۷۲-۸۷۳-۸۷۴-۸۷۵-۸۷۶-۸۷۷-۸۷۸-۸۷۹-۸۸۰-۸۸۱-۸۸۲-۸۸۳-۸۸۴-۸۸۵-۸۸۶-۸۸۷-۸۸۸-۸۸۹-۸۹۰-۸۹۱-۸۹۲-۸۹۳-۸۹۴-۸۹۵-۸۹۶-۸۹۷-۸۹۸-۸۹۹-۹۰۰-۹۰۱-۹۰۲-۹۰۳-۹۰۴-۹۰۵-۹۰۶-۹۰۷-۹۰۸-۹۰۹-۹۱۰-۹۱۱-۹۱۲-۹۱۳-۹۱۴-۹۱۵-۹۱۶-۹۱۷-۹۱۸-۹۱۹-۹۲۰-۹۲۱-۹۲۲-۹۲۳-۹۲۴-۹۲۵-۹۲۶-۹۲۷-۹۲۸-۹۲۹-۹۳۰-۹۳۱-۹۳۲-۹۳۳-۹۳۴-۹۳۵-۹۳۶-۹۳۷-۹۳۸-۹۳۹-۹۴۰-۹۴۱-۹۴۲-۹۴۳-۹۴۴-۹۴۵-۹۴۶-۹۴۷-۹۴۸-۹۴۹-۹۵۰-۹۵۱-۹۵۲-۹۵۳-۹۵۴-۹۵۵-۹۵۶-۹۵۷-۹۵۸-۹۵۹-۹۶۰-۹۶۱-۹۶۲-۹۶۳-۹۶۴-۹۶۵-۹۶۶-۹۶۷-۹۶۸-۹۶۹-۹۷۰-۹۷۱-۹۷۲-۹۷۳-۹۷۴-۹۷۵-۹۷۶-۹۷۷-۹۷۸-۹۷۹-۹۸۰-۹۸۱-۹۸۲-۹۸۳-۹۸۴-۹۸۵-۹۸۶-۹۸۷-۹۸۸-۹۸۹-۹۹۰-۹۹۱-۹۹۲-۹۹۳-۹۹۴-۹۹۵-۹۹۶-۹۹۷-۹۹۸-۹۹۹-۱۰۰۰-۱۰۰۱-۱۰۰۲-۱۰۰۳-۱۰۰۴-۱۰۰۵-۱۰۰۶-۱۰۰۷-۱۰۰۸-۱۰۰۹-۱۰۱۰-۱۰۱۱-۱۰۱۲-۱۰۱۳-۱۰۱۴-۱۰۱۵-۱۰۱۶-۱۰۱۷-۱۰۱۸-۱۰۱۹-۱۰۲۰-۱۰۲۱-۱۰۲۲-۱۰۲۳-۱۰۲۴-۱۰۲۵-۱۰۲۶-۱۰۲۷-۱۰۲۸-۱۰۲۹-۱۰۳۰-۱۰۳۱-۱۰۳۲-۱۰۳۳-۱۰۳۴-۱۰۳۵-۱۰۳۶-۱۰۳۷-۱۰۳۸-۱۰۳۹-۱۰۴۰-۱۰۴۱-۱۰۴۲-۱۰۴۳-۱۰۴۴-۱۰۴۵-۱۰۴۶-۱۰۴۷-۱۰۴۸-۱۰۴۹-۱۰۵۰-۱۰۵۱-۱۰۵۲-۱۰۵۳-۱۰۵۴-۱۰۵۵-۱۰۵۶-۱۰۵۷-۱۰۵۸-۱۰۵۹-۱۰۶۰-۱۰۶۱-۱۰۶۲-۱۰۶۳-۱۰۶۴-۱۰۶۵-۱۰۶۶-۱۰۶۷-۱۰۶۸-۱۰۶۹-۱۰۷۰-۱۰۷۱-۱۰۷۲-۱۰۷۳-۱۰۷۴-۱۰۷۵-۱۰۷۶-۱۰۷۷-۱۰۷۸-۱۰۷۹-۱۰۸۰-۱۰۸۱-۱۰۸۲-۱۰۸۳-۱۰۸۴-۱۰۸۵-۱۰۸۶-۱۰۸۷-۱۰۸۸-۱۰۸۹-۱۰۹۰-۱۰۹۱-۱۰۹۲-۱۰۹۳-۱۰۹۴-۱۰۹۵-۱۰۹۶-۱۰۹۷-۱۰۹۸-۱۰۹۹-۱۱۰۰-۱۱۰۱-۱۱۰۲-۱۱۰۳-۱۱۰۴-۱۱۰۵-۱۱۰۶-۱۱۰۷-۱۱۰۸-۱۱۰۹-۱۱۱۰-۱۱۱۱-۱۱۱۲-۱۱۱۳-۱۱۱۴-۱۱۱۵-۱۱۱۶-۱۱۱۷-۱۱۱۸-۱۱۱۹-۱۱۲۰-۱۱۲۱-۱۱۲۲-۱۱۲۳-۱۱۲۴-۱۱۲۵-۱۱۲۶-۱۱۲۷-۱۱۲۸-۱۱۲۹-۱۱۳۰-۱۱۳۱-۱۱۳۲-۱۱۳۳-۱۱۳۴-۱۱۳۵-۱۱۳۶-۱۱۳۷-۱۱۳۸-۱۱۳۹-۱۱۴۰-۱۱۴۱-۱۱۴۲-۱۱۴۳-۱۱۴۴-۱۱۴۵-۱۱۴۶-۱۱۴۷-۱۱۴۸-۱۱۴۹-۱۱۵۰-۱۱۵۱-۱۱۵۲-۱۱۵۳-۱۱۵۴-۱۱۵۵-۱۱۵۶-۱۱۵۷-۱۱۵۸-۱۱۵۹-۱۱۶۰-۱۱۶۱-۱۱۶۲-۱۱۶۳-۱۱۶۴-۱۱۶۵-۱۱۶۶-۱۱۶۷-۱۱۶۸-۱۱۶۹-۱۱۷۰-۱۱۷۱-۱۱۷۲-۱۱۷۳-۱۱۷۴-۱۱۷۵-۱۱۷۶-۱۱۷۷-۱۱۷۸-۱۱۷۹-۱۱۸۰-۱۱۸۱-۱۱۸۲-۱۱۸۳-۱۱۸۴-۱۱۸۵-۱۱۸۶-۱۱۸۷-۱۱۸۸-۱۱۸۹-۱۱۹۰-۱۱۹۱-۱۱۹۲-۱۱۹۳-۱۱۹۴-۱۱۹۵-۱۱۹۶-۱۱۹۷-۱۱۹۸-۱۱۹۹-۱۲۰۰-۱۲۰۱-۱۲۰۲-۱۲۰۳-۱۲۰۴-۱۲۰۵-۱۲۰۶-۱۲۰۷-۱۲۰۸-۱۲۰۹-۱۲۱۰-۱۲۱۱-۱۲۱۲-۱۲۱۳-۱۲۱۴-۱۲۱۵-۱۲۱۶-۱۲۱۷-۱۲۱۸-۱۲۱۹-۱۲۲۰-۱۲۲۱-۱۲۲۲-۱۲۲۳-۱۲۲۴-۱۲۲۵-۱۲۲۶-۱۲۲۷-۱۲۲۸-۱۲۲۹-۱۲۳۰-۱۲۳۱-۱۲۳۲-۱۲۳۳-۱۲۳۴-۱۲۳۵-۱۲۳۶-۱۲۳۷-۱۲۳۸-۱۲۳۹-۱۲۴۰-۱۲۴۱-۱۲۴۲-۱۲۴۳-۱۲۴۴-۱۲۴۵-۱۲۴۶-۱۲۴۷-۱۲۴۸-۱۲۴۹-۱۲۵۰-۱۲۵۱-۱۲۵۲-۱۲۵۳-۱۲۵۴-۱۲۵۵-۱۲۵۶-۱۲۵۷-۱۲۵۸-۱۲۵۹-۱۲۶۰-۱۲۶۱-۱۲۶۲-۱۲۶۳-۱۲۶۴-۱۲۶۵-۱۲۶۶-۱۲۶۷-۱۲۶۸-۱۲۶۹-۱۲۷۰-۱۲۷۱-۱۲۷۲-۱۲۷۳-۱۲۷۴-۱۲۷۵-۱۲۷۶-۱۲۷۷-۱۲۷۸-۱۲۷۹-۱۲۸۰-۱۲۸۱-۱۲۸۲-۱۲۸۳-۱۲۸۴-۱۲۸۵-۱۲۸۶-۱۲۸۷-۱۲۸۸-۱۲۸۹-۱۲۹۰-۱۲۹۱-۱۲۹۲-۱۲۹۳-۱۲۹۴-۱۲۹۵-۱۲۹۶-۱۲۹۷-۱۲۹۸-۱۲۹۹-۱۳۰۰-۱۳۰۱-۱۳۰۲-۱۳۰۳-۱۳۰۴-۱۳۰۵-۱۳۰۶-۱۳۰۷-۱۳۰۸-۱۳۰۹-۱۳۱۰-۱۳۱۱-۱۳۱۲-۱۳۱۳-۱۳۱۴-۱۳۱۵-۱۳۱۶-۱۳۱۷-۱۳۱۸-۱۳۱۹-۱۳۲۰-۱۳۲۱-۱۳۲۲-۱۳۲۳-۱۳۲۴-۱۳۲۵-۱۳۲۶-۱۳۲۷-۱۳۲۸-۱۳۲۹-۱۳۳۰-۱۳۳۱-۱۳۳۲-۱۳۳۳-۱۳۳۴-۱۳۳۵-۱۳۳۶-۱۳۳۷-۱۳۳۸-۱۳۳۹-۱۳۴۰-۱۳۴۱-۱۳۴۲-۱۳۴۳-۱۳۴۴-۱۳۴۵-۱۳۴۶-۱۳۴۷-۱۳۴۸-۱۳۴۹-۱۳۵۰-۱۳۵۱-۱۳۵۲-۱۳۵۳-۱۳۵۴-۱۳۵۵-۱۳۵۶-۱۳۵۷-۱۳۵۸-۱۳۵۹-۱۳۶۰-۱۳۶۱-۱۳۶۲-۱۳۶۳-۱۳۶۴-۱۳۶۵-۱۳۶۶-۱۳۶۷-۱۳۶۸-۱۳۶۹-۱۳۷۰-۱۳۷۱-۱۳۷۲-۱۳۷۳-۱۳۷۴-۱۳۷۵-۱۳۷۶-۱۳۷۷-۱۳۷۸-۱۳۷۹-۱۳۸۰-۱۳۸۱-۱۳۸۲-۱۳۸۳-۱۳۸۴-۱۳۸۵-۱۳۸۶-۱۳۸۷-۱۳۸۸-۱۳۸۹-۱۳۹۰-۱۳۹۱-۱۳۹۲-۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸-۱۳۹۹-۱۴۰۰-۱۴۰۱-۱۴۰۲-۱۴۰۳-۱۴۰۴-۱۴۰۵-۱۴۰۶-۱۴۰۷-۱۴۰۸-۱۴۰۹-۱۴۱۰-۱۴۱۱-۱۴۱۲-۱۴۱۳-۱۴۱۴-۱۴۱۵-۱۴۱۶-۱۴۱۷-۱۴۱۸-۱۴۱۹-۱۴۲۰-۱۴۲۱-۱۴۲۲-۱۴۲۳-۱۴۲۴-۱۴۲۵-۱۴۲۶-۱۴۲۷-۱۴۲۸-۱۴۲۹-۱۴۳۰-۱۴۳۱-۱۴۳۲-۱۴۳۳-۱۴۳۴-۱۴۳۵-۱۴۳۶-۱۴۳۷-۱۴۳۸-۱۴۳۹-۱۴۴۰-۱۴۴۱-۱۴۴۲-۱۴۴۳-۱۴۴۴-۱۴۴۵-۱۴۴۶-۱۴۴۷-۱۴۴۸-۱۴۴۹-۱۴۵۰-۱۴۵۱-۱۴۵۲-۱۴۵۳-۱۴۵۴-۱۴۵۵-۱۴۵۶-۱۴۵۷-۱۴۵۸-۱۴۵۹-۱۴۶۰-۱۴۶۱-۱۴۶۲-۱۴۶۳-۱۴۶۴-۱۴۶۵-۱۴۶۶-۱۴۶۷-۱۴۶۸-۱۴۶۹-۱۴۷۰-۱۴۷۱-۱۴۷۲-۱۴۷۳-۱۴۷۴-۱۴۷۵-۱۴۷۶-۱۴۷۷-۱۴۷۸-۱۴۷۹-۱۴۸۰-۱۴۸۱-۱۴۸۲-۱۴۸۳-۱۴۸۴-۱۴۸۵-۱۴۸۶-۱۴۸۷-۱۴۸۸-۱۴۸۹-۱۴۹۰-۱۴۹۱-۱۴۹۲-۱۴۹۳-۱۴۹۴-۱۴۹۵-۱۴۹۶-۱۴۹۷-۱۴۹۸-۱۴۹۹-۱۵۰۰-۱۵۰۱-۱۵۰۲-۱۵۰۳-۱۵۰۴-۱۵۰۵-۱۵۰۶-۱۵۰۷-۱۵۰۸-۱۵۰۹-۱۵۱۰-۱۵۱۱-۱۵۱۲-۱۵۱۳-۱۵۱۴-۱۵۱۵-۱۵۱۶-۱۵۱۷-۱۵۱۸-۱۵۱۹-۱۵۲۰-۱۵۲۱-۱۵۲۲-۱۵۲۳-۱۵۲۴-۱۵۲۵-۱۵۲۶-۱۵۲۷-۱۵۲۸-۱۵۲۹-۱۵۳۰-۱۵۳۱-۱۵۳۲-۱۵۳۳-۱۵۳۴-۱۵۳۵-۱۵۳۶-۱۵۳۷-۱۵۳۸-۱۵۳۹-۱۵۴۰-۱۵۴۱-۱۵۴۲-۱۵۴۳-۱۵۴۴-۱۵۴۵-۱۵۴۶-۱۵۴۷-۱۵۴۸-۱۵۴۹-۱۵۵۰-۱۵۵۱-۱۵۵۲-۱۵۵۳-۱۵۵۴-۱۵۵۵-۱۵۵۶-۱۵۵۷-۱۵۵۸-۱۵۵۹-۱۵۶۰-۱۵۶۱-۱۵۶۲-۱۵۶۳-۱۵۶۴-۱۵۶۵-۱۵۶۶-۱۵۶۷-۱۵۶۸-۱۵۶۹-۱۵۷۰-۱۵۷۱-۱۵۷۲-۱۵۷۳-۱۵۷۴-۱۵۷۵-۱۵۷۶-۱۵۷۷-۱۵۷۸-۱۵۷۹-۱۵۸۰-۱۵۸۱-۱۵۸۲-۱۵۸۳-۱۵۸۴-۱۵۸۵-۱۵۸۶-۱۵۸۷-۱۵۸۸-۱۵۸۹-۱۵۹۰-۱۵۹۱-۱۵۹۲-۱۵۹۳-۱۵۹۴-۱۵۹۵-۱۵۹۶-۱۵۹۷-۱۵۹۸-۱۵۹۹-۱۶۰۰-۱۶۰۱-۱۶۰۲-۱۶۰۳-۱۶۰۴-۱۶۰۵-۱۶۰۶-۱۶۰۷-۱۶۰۸-۱۶۰۹-۱۶۱۰-۱۶۱۱-۱۶۱۲-۱۶۱۳-۱۶۱۴-۱۶۱۵-۱۶۱۶-۱۶۱۷-۱۶۱۸-۱۶۱۹-۱۶۲۰-۱۶۲۱-۱۶۲۲-۱۶۲۳-۱۶۲۴-۱۶۲۵-۱۶۲۶-۱۶۲۷-۱۶۲۸-۱۶۲۹-۱۶۳۰-۱۶۳۱-۱۶۳۲-۱۶۳۳-۱۶۳۴-۱۶۳۵-۱۶۳۶-۱۶۳۷-۱۶۳۸-۱۶۳۹-۱۶۴۰-۱۶۴۱-۱۶۴۲-۱۶۴۳-۱۶۴۴-۱۶۴۵-۱۶۴۶-۱۶۴۷-۱۶۴۸-۱۶۴۹-۱۶۵۰-۱۶۵۱-۱۶۵۲-۱۶۵۳-۱۶۵۴-۱۶۵۵-۱۶۵۶-۱۶۵۷-۱۶۵۸-۱۶۵۹-۱۶۶۰-۱۶۶۱-۱۶۶۲-۱۶۶۳-۱۶۶۴-۱۶۶۵-۱۶۶۶-۱۶۶۷-۱۶۶۸-۱۶۶۹-۱۶۷۰-۱۶۷۱-۱۶۷۲-۱۶۷۳-۱۶۷۴-۱۶۷۵-۱۶۷۶-۱۶۷۷-۱۶۷۸-۱۶۷۹-۱۶۸۰-۱۶۸۱-۱۶۸۲-۱۶۸۳-۱۶۸۴-۱۶۸۵-۱۶۸۶-۱۶۸۷-۱۶۸۸-۱۶۸۹-۱۶۹۰-۱۶۹۱-۱۶۹۲-۱۶۹۳-۱۶۹۴-۱۶۹۵-۱۶۹۶-۱۶۹۷-۱۶۹۸-۱۶۹۹-۱۷۰۰-۱۷۰۱-۱۷۰۲-۱۷۰۳-۱۷۰۴-۱۷۰۵-۱۷۰۶-۱۷۰۷-۱۷۰۸-۱۷۰۹-۱۷۱۰-۱۷۱۱-۱۷۱۲-۱۷۱۳-۱۷۱۴-۱۷۱۵-۱۷۱۶-۱۷۱۷-۱۷۱۸-۱۷۱۹-۱۷۲۰-۱۷۲۱-۱۷۲۲-۱۷۲۳-۱۷۲۴-۱۷۲۵-۱۷۲۶-۱۷۲۷-۱۷۲۸-۱۷۲۹-۱۷۳۰-۱۷۳۱-۱۷۳۲-۱۷۳۳-۱۷۳۴-۱۷۳۵-۱۷۳۶-۱۷۳۷-۱۷۳۸-۱۷۳۹-۱۷۴۰-۱۷۴۱-۱۷۴۲-۱۷۴۳-۱۷۴۴-۱۷۴۵-۱۷۴۶-۱۷۴۷-۱۷۴۸-۱۷۴۹-۱۷۵۰-۱۷۵۱-۱۷۵۲-۱۷۵۳-۱۷۵۴-۱۷۵۵-۱۷۵۶-۱۷۵۷-۱۷۵۸-۱۷۵۹-۱۷۶۰-۱۷۶۱-۱۷۶۲-۱۷۶۳-۱۷۶۴-۱۷۶۵-۱۷۶۶-۱۷۶۷-۱۷۶۸-۱۷۶۹-۱۷۷۰-۱۷۷۱-۱۷۷۲-۱۷۷۳-۱۷۷۴-۱۷۷۵-۱۷۷۶-۱۷۷۷-۱۷۷۸-۱۷۷۹-۱۷۸۰-۱۷۸۱-۱۷۸۲-۱۷۸۳-۱۷۸۴-۱۷۸۵-۱۷۸۶-۱۷۸۷-۱۷۸۸-۱۷۸۹-۱۷۹۰-۱۷۹۱-۱۷۹۲-۱۷۹۳-۱۷۹۴-۱۷۹۵-۱۷۹۶-۱۷۹۷-۱۷۹۸-۱۷۹۹-۱۸۰۰-۱۸۰۱-۱۸۰۲-۱۸۰۳-۱۸۰۴-۱۸۰۵-۱۸۰۶-۱۸۰۷-۱۸۰۸-۱۸۰۹-۱۸۱۰-۱۸۱۱-۱۸۱۲-۱۸۱۳-۱۸۱۴-۱۸۱۵-۱۸۱۶-۱۸۱۷-۱۸۱۸-۱۸۱۹-۱۸۲۰-۱۸۲۱-۱۸۲۲-۱۸۲۳-۱۸۲۴-۱۸۲۵-۱۸۲۶-۱۸۲۷-۱۸۲۸-۱۸۲۹-۱۸۳۰-۱۸۳۱-۱۸۳۲-۱۸۳۳-۱۸۳۴-۱۸۳۵-۱۸۳۶-۱۸۳۷-۱۸۳۸-۱۸۳۹-۱۸۴۰-۱۸۴۱-۱۸۴۲-۱۸۴۳-۱۸۴۴-۱۸۴۵-۱۸۴۶-۱۸۴۷-۱۸۴۸-۱۸۴۹-۱۸۵۰-۱۸۵۱-۱۸۵۲-۱۸۵۳-۱۸۵۴-۱۸۵۵-۱۸۵۶-۱۸۵۷-۱۸۵۸-۱۸۵۹-۱۸۶۰-۱۸۶۱-۱۸۶۲-۱۸۶۳-۱۸۶۴-۱۸۶۵-۱۸۶۶-۱۸۶۷-۱۸۶۸-۱۸۶۹-۱۸۷۰-۱۸۷۱-۱۸۷۲-۱۸۷۳-۱۸۷۴-۱۸۷۵-۱۸۷۶-۱۸۷۷-۱۸۷۸-۱۸۷۹-۱۸۸۰-۱۸۸۱-۱۸۸۲-۱۸۸۳-۱۸۸۴-۱۸۸۵-۱۸۸۶-۱۸۸۷-۱۸۸۸-۱۸۸۹-۱۸۹۰-۱۸۹۱-۱۸۹۲-۱۸۹۳-۱۸۹۴-۱۸۹۵-۱۸۹۶-۱۸۹۷-۱۸۹۸-۱۸۹۹-۱۹۰۰-۱۹۰۱-۱۹۰۲-۱۹۰۳-۱۹۰۴-۱۹۰۵-۱۹۰۶-۱۹۰۷-۱۹۰۸-۱۹۰۹-۱۹۱۰-۱۹۱۱-۱۹۱۲-۱۹۱۳-۱۹۱۴-۱۹۱۵-۱۹۱۶-۱۹۱۷-۱۹۱۸-۱۹۱۹-۱۹۲۰-۱۹۲۱-۱۹۲۲-۱۹۲۳-۱۹۲۴-۱۹۲۵-۱۹۲۶-۱۹۲۷-۱۹۲۸-۱۹۲۹-۱۹۳۰-۱۹۳۱-۱۹۳۲-۱۹۳۳-۱۹۳۴-۱۹۳۵-۱۹۳۶-۱۹۳۷-۱۹۳۸-۱۹۳۹-۱۹۴۰-۱۹۴۱-۱۹۴۲-۱۹۴۳-۱۹۴۴-۱۹۴۵-۱۹۴۶-۱۹۴۷-۱۹۴۸-۱۹۴۹-۱۹۵۰-۱۹۵۱-۱۹۵۲-۱۹۵۳-۱۹۵۴-۱۹۵۵-۱۹۵۶-۱۹۵۷-۱۹۵۸-۱۹۵۹-۱۹۶۰-۱۹۶۱-۱۹۶۲-۱۹۶۳-۱۹۶۴-۱۹۶۵-۱۹۶۶-۱۹۶۷-۱۹۶۸-۱۹۶۹-۱۹۷۰-۱۹۷۱-۱۹۷۲-۱۹۷۳-۱۹۷۴-۱۹۷۵-۱۹۷۶-۱۹۷۷-۱۹۷۸-۱۹۷۹-۱۹۸۰-۱۹۸۱-۱۹۸۲-۱۹۸۳-۱۹۸۴-۱۹۸۵-۱۹۸۶-۱۹۸۷-۱۹۸۸-۱۹۸۹-۱۹۹۰-۱۹۹۱-۱۹۹۲-۱۹۹۳-۱۹۹۴-۱۹۹۵-۱۹۹۶-۱۹۹۷-۱۹۹۸-۱۹۹۹-۲۰۰۰-۲۰۰۱-۲۰۰۲-۲۰۰۳-۲۰۰۴-۲۰۰۵-۲۰۰۶-۲۰۰۷-۲۰۰۸-۲۰۰۹-۲۰۱۰-۲۰۱۱-۲۰۱۲-۲۰۱۳-۲۰۱۴-۲۰۱۵-۲۰۱۶-۲۰۱۷-۲۰۱۸-۲۰۱۹-۲۰۲۰-۲۰۲۱-۲۰۲۲-۲۰۲۳-۲۰۲۴-۲۰۲۵-۲۰۲۶-۲۰۲۷-۲۰۲۸-۲۰۲۹-۲۰۳۰-۲۰۳۱-۲۰۳۲-۲۰۳۳-۲۰۳۴-۲۰۳۵-۲۰۳۶-۲۰۳۷-۲۰۳۸-۲۰۳۹-۲۰۴۰-۲۰۴۱-۲۰۴۲-۲۰۴۳-۲۰۴۴-۲۰۴۵-۲۰۴۶-۲۰۴۷-۲۰۴۸-۲۰۴۹-۲۰۵۰-۲۰۵۱-۲۰۵۲-۲۰۵۳-۲۰۵۴-۲۰۵۵-۲۰۵۶-۲۰۵۷-۲۰۵۸-۲۰۵۹-۲۰۶۰-۲۰۶۱-۲۰۶۲-۲۰۶۳-۲۰۶۴-۲۰۶۵-۲۰۶۶-۲۰۶۷-۲۰۶۸-۲۰۶۹-۲۰۷۰-۲۰۷۱-۲۰۷۲-۲۰۷۳-۲۰۷۴-۲۰۷۵-۲۰۷۶-۲۰۷۷-۲۰۷۸-۲۰۷۹-۲۰۸۰-۲۰۸۱-۲۰۸۲-۲۰۸۳-۲۰۸۴-۲۰۸۵-۲۰۸۶-۲۰۸۷-۲۰۸۸-۲۰۸۹-۲۰۹۰-۲۰۹۱-۲۰۹۲-۲۰۹۳-۲۰۹۴-۲۰۹۵-۲۰۹۶-۲۰۹۷-۲۰۹۸-۲۰۹۹-۲۱۰۰-۲۱۰۱-۲۱۰۲-۲۱۰۳-۲۱۰۴-۲۱۰۵-۲۱۰۶-۲۱۰۷-۲۱۰۸-۲۱۰۹-۲۱۱۰-۲۱۱۱-۲۱۱۲-۲۱۱۳-۲۱۱۴-۲۱۱۵-۲۱۱۶-۲۱۱۷-۲۱۱۸-۲۱۱۹-۲۱۲۰-۲۱۲۱-۲۱۲۲-۲۱۲۳-۲۱۲۴-۲۱۲۵-۲۱۲۶-۲۱۲۷-۲۱۲۸-۲۱۲۹-۲۱۳۰-۲۱۳۱-۲۱۳۲-۲۱۳۳-۲۱۳۴-۲۱۳۵-۲۱۳۶-۲۱۳۷-۲۱۳۸-۲۱۳۹-۲۱۴۰-۲۱۴۱-۲۱۴۲-۲۱۴۳-۲۱۴۴-۲۱۴۵-۲۱۴۶-۲۱۴۷-۲۱۴۸-۲۱۴۹-۲۱۵۰-۲۱۵۱-۲۱۵۲-۲۱۵۳-۲۱۵۴-۲۱۵۵-۲۱۵۶-۲۱۵۷-۲۱۵۸-۲۱۵۹-۲۱۶۰-۲۱۶۱-۲۱۶۲-۲۱۶۳-۲۱۶۴-۲۱۶۵-۲۱۶۶-۲۱۶۷-۲۱۶۸-۲۱۶۹-۲۱۷۰-۲۱۷۱-۲۱۷۲-۲۱۷۳-۲۱۷۴-۲۱۷۵-۲۱۷۶-۲۱۷۷-۲۱۷۸-۲۱۷۹-۲۱۸۰-۲۱۸۱-۲۱۸۲-۲۱۸۳-۲۱۸۴-۲۱۸۵-۲۱۸۶-۲۱۸۷-۲۱۸۸-۲۱۸۹-۲۱۹۰-۲۱۹۱-۲۱۹۲-۲۱۹۳-۲۱۹۴-۲۱۹۵-۲۱۹۶-۲۱۹۷-۲۱۹۸-۲۱۹۹-۲۲۰۰-۲۲۰۱-۲۲۰۲-۲۲۰۳-۲۲۰۴-۲۲۰۵-۲۲۰۶-۲۲۰

نسخهٔ نمبری ۲۶۹ و ۲۷۰ - است تقطیع هر دو نصف مغایر یکدیگر است معلوم می‌شود که نصف اول از نسخهٔ دیگر است و نصف دوم از نسخهٔ دیگر - این نصف اول نمبری ۲۶۹ تقطیع مورد خط ولایت معمولی جداول شنجرفی - نام کاتب و سنهٔ کتابت در آن مرقوم نیست جملهٔ اوراق سه صد و شش بسطوری نصف بست و نه -

و نصف دوم این نسخه نمبری ۲۷۰ - خط ولایت خوشخط، تقطیع از نصف اول یکسان است - ... سوادیه است و در نصف اول صح طلائی - و در تمام اوراق جداول لعلی کاغذ خان ... ندمه - ۳۰۵ - تحریر است - پس ازین معلوم می‌شود که در نصف اول سه صد و هشت ۳۰۸ اوراق بوده و در اوراق نصف دوم صد است ۳۰۰ - نوشته است از اول تا آخر شد که جملهٔ اوراق این نصف دوم سه صد است ۳۰۰ بسطوری نصف بست و هفت ۲۷ - کتوبه بقلم پیر محمد سال کتابت مرقوم نشد -

نسخهٔ نمبری ۲۲۲ بخط نستعلیق ... خط متوسط با جداول حمولی سال کتابت مرقوم نیست جمله اوراق آن

نسخهٔ نمبری ۲۶۸ خط شکستهٔ با جداول نام کاتب و سال کتابت ندارد - جملهٔ اوراق ۵۴۱ -

نسخهٔ نمبری ۲۹۱ خط معمولی خط مرید بن سعید بن محمد عثمانی سنهٔ کتابت تحریر نیست جملهٔ اوراق ... یکهزار و چهار صد و شانزده بسطوری نصف بست و پنج ۱۴۲۶ -

نسخهٔ نمبری ۲۹۲ خط معمولی مکتوبه سنهٔ ۱۱۹۳ خط محمد بن محمود بن مسعود ... ضعیف - جملهٔ اوراق هشتصد و ده ۸۱۰ - بسطوری نصف بست و دو ۲۲ -

تفسیر وہابی

حاشیہ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فوائد ترجمہ

تصنیف سید الاساتذہ مولوی [illegible] صاحب [illegible] مصنف القاضی بن سید شاہ محمد [illegible] سورہ [illegible] جلد در سال یکہزار و [illegible] چاپ [illegible] مصنف نمودہ در سال یکہزار و [illegible] و بعد محو [illegible] مصنف زمانہ حکومت و اسکندر [illegible] مطبوع بود۔

اول این است۔ الحمد للہ الذی یعلو الشر والخیر۔

نسخہ موجود و سبب نوشتہ تصنیف کہ بر صفحہ ۱۳۹-۱۴۰-۱۴۱ فی الجملہ مخروق است خط مصنف دارد صفحات ثلث اول یکہزار و یکصد و بست و سہ صفحات ثلث دوم یکہزار و دو صفحات ثلث سوم [illegible] و چہل و سطور فی صفحہ پانزدہ در سہ جلد ساوی یکصد و بست و یک ہجری بخط محمد زیب ولد محمد [illegible] محمد محی الدین۔

رسالة فی بیان حدود الکعبة

این رساله بزبان عربی است مؤلف و جامع نام بر خود ننوشته اما احادیث حضرات ائمه اثنا عشر علیهم السلام که در باب بنا کعبه و حدود آن و دیگر متعلقات کعبه در مذهب شیعه متداول و مروی گردیده بر آن در این رساله جمع کرده.

روی عن ابی حمزة الثمالی عن علی بن الحسین قال قلت لای علة صار الطواف ثمانیة اسبوعا.

نسخه متعلق بکتابخانه آصفیه که بر نمبر ۸۴۰ - فن جغرافیه مرقوم است. بخط نسخ خوانا در سنه کذا هجری نوشته شده. ۳۰ ورق دارد. تمام نیست. بلکه از آخر ناقص است. تعداد صفحات شصت و هشت و سطور فی صفحه سیزده.

رسالہ مساحت طول و عرض و ارتفاع خانہ کعبہ

رسالہ مساحت خانہ کعبہ مسجد حرام و کیفیت مقام حطیم و عرض و بلندی آنہا بیان نمودہ۔
در این کتب خانہ آصفیہ دو نسخہ آن بنمبر ۸۲-۸۳ فن جغرافیہ موجود است۔ در دو نسخہ اختلاف
جزوی کردہ دو شخص معلوم می شود۔
نسخہ نمبر ۸۲ خوشخط معمولی تقطیع خورد کاغذ ہلکا بلغ جزو صفحات ۱۳ صفحہ یک۔ و سطور فی صفحہ
اوسط۔ بدان ایدک اللہ تعالیٰ الی یوم السعادات و الکرامات الخ۔
نسخہ نمبر ۸۳ بر ہامش سطور خط عالمانہ عجب نیست کہ خط خود مولف باشد۔
اوسط نیکو۔ الحمد للہ و السلام علی عبادہ الذین اصطفی اما بعد این مختصریست در بیان
طول بیت اللہ شریف و تفاوت ارتفاعات بناوآن و ما یتعلق بہ۔
جزو صفحات بست و سطور فی صفحہ شانزدہ۔ سنہ کتابت ۱۲۷۳ ہجری
نام کاتب مرقوم نشدہ۔

عجائب المخلوقات

... معروف است. اصل کتاب علامه عماد الدین زکریا بن محمد بن محمود القزوینی ... سنه ۶۷۴ هـ شصد و هشتاد و دو هجری بزبان عربی تصنیف کرده بود و جده در زمان ... شاه تا زمان آن بزبان فارسی در سنه ۹۵۴ هـ نهصد و پنج و چهار هجری شده.

اما نام مترجم معلوم نه شده.

... است. اعلم ... الکبیر ... اللهی اللهم یا قدیر انت ... الحیوت ...

... بتصاویر دلکش و رنگین کتب خانه آصفیه بشماره ۵ و ۶ ... موجود است ...

... سنه ۹۳۲ هـ ... ق مطابق ۱۵۲۵ ع ... بعلم عبد الغفار کتوره ...

... ۱۰۱۰ هـ ویک هجری.

... سنه ۱۲۲۱ هـ ... هجری است. ... سال ۵۱۵ هـ ...

بسم الله الرحمن الرحيم

إتحاف المهرة بالأطراف المبتكرة العشرة

تأليف

حافظ شهاب الدين ابو الفضل احمد بن علی بن محمد بن علی بن احمد الشهير بابن
حجر العسقلانی ست

کہ در شعبان سنہ ... شب شنبہ ... در یکہ سنہ ... وفات نمود
در ذی الحجہ سنہ ... بعمر ... بفوز کشت۔

کتاب مذکور ... احادیث ... کتب خانہ ... است ... بعد
... سان ... مدرسہ ... بوان معلوم نشد ... نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ
... کتاب ... سید حسین صاحب بگرامی ... کتاب ... نام ... ملک ... بود
وقت ... تدریس ... عام کتب خانہ ... تصحیح ... مطابق ... روایہ ... بتوسط
... عبد ... صاحب ... تخلص ... معروف ... است ... نام ... میں ...
... الرحمن ... بدہ ... مدرسہ ... عربی ... مدرسہ ... حیدرآباد ... موجود ...
... کتاب ... بہ ... زمانہ ... کتب خانہ ... کتابت ... شد ... بتوسط ... کل ... همین ... نامبرد ... موصوف ... جناب
... کتاب ... صاحب ... مع ... کتاب ... جمع ... موجود ... اند۔

... کتاب ... ین ... ست۔

... الحدیث ... علی ... ف ... بعد

... موضوع ... کتاب ... تحریر ... اطراف ... احادیث ... مذکورہ ... در ... کتب

عشرہ حدیث ست ... حاج ستہ وسنن اربعہ می باشد و تا زمانہ مصنف
علامہ کسے ... علی ... علماء ... تمام متوجہ تجرید اطراف این کتب
عشرہ نشدہ ... مصنف تمام متوجہ این امر عظیم و خطب جسیم شدہ بتجرید
اطراف این کتب عشرہ ... و برہمین وجہ نام کتاب
لخصتہ الاحکام الی اسئلۃ الحرام مقرر ساخت کما ھو مذکور فی خطبۃ الکتاب۔
والکتب عشرہ کہ اطراف ... این کتاب جمع نمودہ این است ... (۱)
سنن ... (۲) صحیح ابن خزیمہ (۳) صحیح ابن حبان (۴) صحیح ابن ابی عوانہ (۵)
صحیح ابن حبان (۶) مستدرک حاکم (۷) مسند احمد بن حنبل (۸) سنن شافعی
(۹) منتقی ابن جارود (۱۰) سنن دار قطنی۔
و مصنف علامہ ... کتاب ... این کتب عشرہ اصطلاحات ذیل
مقرر نمودہ۔
برائے سنن داری ... حی
برائے ابن خزیمہ ... خز
و برائے صحیح ابن حبان ... حبا
و برائے ... ...
و برائے صحیح ابن حبان ... حب
و برائے مستدرک ... مستد
و برائے ... ... طح
و برائے ... ... قط
و معنے و اصطلاح ... اطراف ... در حدیث است کہ ... ان
سبب آں حدیث معلوم می شود ... اطراف حدیث می گویند۔
و مصنف علامہ این کتاب را ... کتب ... ہجا الف ب ت
ث ... خ د ذ ... ش ... ظ ... ل ... ترتیب اطراف

عشر جمادی الاولی سنة ثمان وستین وتمانیة الحمد لله وحده
وصلی الله علی سیدنا محمد وآله وصحبه وسلم تسلیما ابتلوه فی اتقن

وبہ مذا خط عبارت خاتمہ باسے جزو سابق وجزوی مشتمل وجزوہ وتمد
بحمد ست عشرہ ناتمہ خواہد شد کہ کتاب مشتمل عشرہ کہ از ال سبط مؤلف
سحرہ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ جملہ مجلد بود سبعہ موصوف آنرو دروہ جزو نقل فرمودہ۔
[illegible] کتاب کہ بنمبر ۴۱۹ فن حدیث مزبون ست اوراق آن
[illegible] استر بنی تحوتمل مزبور سابق۔ تمت بتوفیق مشہد نفس بن مالک
[illegible] بن مالک وکیس مولی انصاری غفر لہ ولوالدیہ۔

جزو ثانی ہمانست

[illegible] الطرائف المنتزعة عن کتاب
[illegible] یوسف [illegible] سبعة جزء استقلالی وفریضہ
[illegible] عشر من جمادی الاولی سنة [illegible] وستین ومائتین والف
[illegible] صلی الله علی [illegible] محمد وآله وصحبه وسلم تسلیما
آخر محمد الاولی [illegible] محمد [illegible] وحسبنا الله ونعم
حسبنا الله ونعم الوکیل۔

جزو سوم اوراق ۱۰۰۰ الی صفحہ ۲۱۔

شروع [illegible] بن محمد بن [illegible] عبدالله وعبیدالله
آخر آخره الاول من الجبل [illegible] عن [illegible] صلی الله
علیه وسلم والی الناقل عنک الکاتب عن [illegible] صلی الله علیه
وصلی الله علی سیدنا محمد وآله وصحبه وسلم حسبنا الله ونعم
الوکیل۔

جزو چہارم مخطوطہ نمبر ۴۱۹ حدیث مجلد اوراق ۲۰۰ سطور الی صفحہ ۳
شروع [illegible] عن [illegible] وعن عبدالله [illegible]

بن عباس ۔

ہ خاتمہ این عبارت تحریر ست ۔

تمت کتابۃ ھذا المجلد علی ید اسبد عبدہ فی یوم الخمیس عشر
شھر ربیع الاول سنۃ ثمان و ستین و ثمانیۃ الحمد للہ الاول
والظاھر والباطن صلی اللہ علی سیدنا محمد وآلہ وصحبہ وسلم حسبنا
اللہ ونعم الوکیل ۔

ہ نسخہ بخط نسخ در ۲۹۲ ورق (۱۲ سطر) ۔ شروع حدیث
جابر بن زید ابن عباس عن النبی صلی اللہ علیہ وسلم ۔

بہ ست خاتمہ این ست ۔

اخر الجزء السادس من الف الحدیث الاصبغ المبتکر بکتابۃ
سیح الاسلام ابی الفضائل محمد بن علی بن محمد بن علی بن حجر العسقلانی الشافعی
للہ علیہ ووالدیہ وجمیع المسلمین آمین یا رب العالمین ۔ وقد
عشر جمادی الاخرۃ سنۃ بتقدیر اللہ تعالی ۔ بخط یوسف بن اللہ
سعد رحمہ اللہ تعالی لصاحبہ ۔ ومن نظر فیہ فلا یسئ اللہ
علی مسئ ۔ محمد وآلہ وصحبہ وسلم حسبنا اللہ ونعم الوکیل یتلوہ
الجزء السادس من ۔ بوصیۃ اللہ عن ابن عمر رضی اللہ عنہما وھو
وھو ثلاثون حدیثا ۔

بہ نسخہ بخط نسخ در ۲۹۴ ورق (۲۳ سطر) ۔ شروع از حدیث
روایت سائر ۔ تمام شد بر ۔ باب
قول یونس ۔

عبارت خاتمہ ۔

اخر الجزء السادس من الف الحدیث المبتکر بکتابۃ الاصبغ
واعتناء ابی الفضل محمد بن علی بن محمد بن محمد بن علی بن حجر العسقلانی الشافعی

[illegible] رضی عنہ وجعلوا مثواہ فی دار کرامتہ فرغ من نسخہ
[illegible] عشری من جمادی الاخری سنۃ ثمانین علی ید حقیر
[illegible] یوسف بن [illegible] سنۃ احدی [illegible] وحمد
[illegible] اول تحریر من [illegible] عبد اللہ بن [illegible] صلی اللہ علی سیدنا محمد وآلہ وصحبہ وسلم تسلیما الی یوم [illegible]
[illegible] ۲۹۰ [illegible] وراق آل [illegible] بطوری [illegible] عبد [illegible] مالک [illegible] روایت [illegible] علی [illegible]
[illegible] علی [illegible]

عبارت ثانیہ کانت ہٰذہ

[illegible] بن [illegible] الحرب [illegible] الاحزاب [illegible] الاسلام [illegible] یوسف [illegible] وحمد
[illegible] عشر ربیع الثانی سنۃ [illegible] وحمد وللہ الحمد والمنۃ وصلی اللہ علی سیدنا محمد وآلہ وصحبہ وسلم تسلیما یتلوہ فی الذی یلیہ عبد خیر عن علی۔

[illegible] ۲۹۰ [illegible] وراق [illegible] بطوری [illegible] عبد خیر بن علی وحسبہ رسم مطلب ابن [illegible] عفا اللہ عنہ

عبارت خامسہ

[illegible] الحرب [illegible] الاحزاب [illegible] العراق [illegible] استکمل الی ان قال فرغ منہ کاتبہ [illegible] یوسف [illegible] عشر ربیع [illegible] وحمد وللہ الحمد اولا وآخرا وظاہرا وباطنا وصلی اللہ علی سیدنا محمد وآلہ وصحبہ وسلم حسبنا اللہ ونعم الوکیل۔

حدیث نمبر ۳۵۲ جلد ورق (۵۳) سطور فی صفحہ ۳۱۔ شروع اسناد
جمیع بن ابی سوداء عدوی۔ ختم بر مسند ابی ہریرہ الدوسی۔
خاتمہ کاتب:۔ اخرالجزء التاسع من تحفۃ المجد الی ان قال فرغ
من کتبتہ نسخہ عبد اللہ الفقیر الی عفو ربہ یوسف
بن شاہین سبط مؤلفہ فی شہر رجب الفرد سنۃ اربع عشر بعد
تسع مائۃ الاول سنۃ تسع وستین الی ان قال وہو فی الذی بلغہ
واللہ یکفیہ ویحسن عاقبتہ وحسبنا اللہ ونعم الوکیل۔
جزو پانزدہم نمبر ۳۵۲ ورق ۹۶ سطور فی صفحہ ۳۔ این جزو غیر مرتب
و در آن تکلف است بدین نحو کہ اول بعضے نوشتہ کہ کرامت و
من بعد آن ہمہ در بین نوشتہ است۔
در اول ہر شروع است [illegible] و بخط نسخ
سبط مؤلف می باشد۔

الاجوبة المفيدة
على
الاسئلة العديدة

شخصے از علامہ ابو المواہب محمد خیر الدین بن احمد الحسینی اسعدی الاسکندری متوفی سنہ ۹۸۲ھ
مصر و تشدد و دو تجری چند سوالات کردہ بود۔ تفصیل سوالات این است:۔

[illegible] موت اثنی بعد موت می خورند و می نوشند۔

[illegible] زیارت قبور شان کنند ورا می شناسند۔ و آواز ہر کس خود می شنوند۔ و حرکت سلام
[illegible] خود می دہند۔ و با زائران خود انس میگیرند۔ و از زیارت سرور می شوند۔ و ہر کس
[illegible] زیارت شان کند بروعنات می نمایند۔ و ہر سہ ماہ زندگان می آیند و اعمال نیک خود
[illegible] عرضہ کردہ بودند۔ اگر خوش می شوند و اعلان باد می کنند۔ و اگر کسے [illegible]
[illegible] بہت می دانند کہ میت در حیات خود با او چہ معاملہ کردہ۔ و سوال
[illegible] نسبت بہ ما حرکتی خود دارند و ارواح شان چسپیدہ بہ قبور [illegible] بازگاہ و قبور
[illegible] آیند۔

و اگر حضوری ارواح در قبور وقت است پس آن کہ ہر وقت باشد و در کدام وقت
[illegible] است۔

[illegible] قبور و تخصیص [illegible] مخصوص است یا ہر وقت کہ خواہد باید کرد۔ و اگر
[illegible] سوال می شود یا ہمہ سوال مختص نیست و بعد است۔ و سوال موتی کہ دارد
[illegible] ارواح [illegible] و آیا میت زوجہ خود را می داند یا نہ۔

آنکہ بافعال قبیحہ مثل زنا و لواطہ و غیرہ موجب عذاب میت است یا نہ۔ و عذاب دافع

موجب حصول ثواب ... مذارع هست یا نه قال جهول اگر نابالغ مجنون حقوق مالی او
لوجه جنون آن حقوق ساقط شود یا نه ...
و سوال چهارم آنکه جایز است که علم تجوید بگیرد و مزد بگیرد و هم دادن جایز
و نیز جایز است که از اموال شرکا و زراعت قیمتی خیانت بخورد ...
و چهارم آنکه از مال یتیم تصدق رئیس بدهد و جایز است و چه از مال یتیم قرض گرفتن و دوست
سوار شدن راست و غیره و که مال یتیم باشد جایز است یا نه بحالت عدم موجود قال هم
جایز است که دوست پدر یتیم اگر بخانه یتیم بیاید از مال یتیم طعام بخورد و هر گاه یتیم رو
بعد از سوالات علامه موصوف جواب به یک سوال از حدیث و قرآن بطور رساله تحریر
نموده شروع رساله این است ...

الحمد لله وکفی وسلام علی عبادہ الذین اصطفی وبعد فقد سئلت فی رجمة عن
اشیاء عدیدة وفق الله لاجوبة عنها ان شاء الله تعالی فاجبت بها ان موجبات
تشرد الاجوبة عنها.

نسخہ موجودہ کتب خانہ تصنیف کہ بر صفحہ ۱۰۲ فن حدیث مخزون ست محررہ ۱۱۵۲ھ
خط سید یوسف بن محمد بخط معمولی باشد۔

عبارت خاتمہ این است:۔

وکان الفراغ من تحمیرہ یوم الاحد اخر ربیع الثانی سنة ۱۱۵۲ھ علی ید افقر العباد وحقیر
من جملة الاولاد ابن السید یوسف ابن محمد غفر الله ولوالدیه ولمشایخه
وللمسلمین اجمعین آمین

بر صفحات رسالہ ۳ سطور بخط یازدہ۔

الاخبار المستطابہ
فی
فضل سکان طابہ

تصنیف قاضی جلال الدین بن قاضی خضر نجم الدین بن قاضی الیاس قاضی مدینہ منورہ
متوفی سنہ ۹۶۵ نہصد و شصت و شش ہجری۔

مصنف ممدوح درین رسالہ آیات و احادیث کہ درین شرف و فضل سکان بل مدینہ مذکور است
جمع فرمودہ۔

اوش این است:-

"الحمد للہ الذی شرف طیبۃ الطیبۃ علی سائر البقاع و اسری شوق القلوب الی
مشاہدۃ حبیب الخلق و حرمہا من الخوف و الرعب و جعلہا مثوی الصالحین و الاخیار
و معدن الخیر و الصلاح و منبع الفضائل و المعارف و مساجد و العوالی فداء و جعلہا من الجبال
کالیاقوت و سماہا طابۃ و طیبۃ و حی مدینۃ الرسول من اوجب فیہا الحسنی و
اذاب اللہ جعلہ هباءً منثورًا"

نسخہ کتب خانہ حنفیہ کہ برنہ ۱۰ ورق متقرقات شامل ست بخط نسخ قدیم
و ملتقط بہ سال یکہزار و یکصد ... ہجری خود مؤلف شیخ عیسان است آغاز نامہ است ... من یہ
و آخر نیست نام رسالہ در خاتمہ "کتاب" نام نوشتہ ... رسالہ تم نخ ہوا ... [illegible]
جملہ ... ورق سیزدہ ... و طول ... ست ...

اربعین مرویات امام
ابی حنیفه رحمة الله علیه

[illegible] کتاب [illegible] تصنیف [illegible] محمد بن محمود الخوارزمی [illegible] فضائل [illegible] ابو حنیفه رحمة الله علیه است۔

[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین هذا کتاب [illegible] فی مناقب ابی حنیفه۔

[illegible] است۔

[illegible] کتاب است [illegible] یک فائده [illegible] فضائل [illegible] ابو حنیفه رحمة الله علیه جمع نموده۔

[illegible] ابو حنیفه نموده [illegible] یک رساله [illegible] است [illegible] بر نام ابو بکر بن محمد [illegible] چهل [illegible] مصنف [illegible] چهل [illegible] روایات که امام و شان در این رساله ذکر نموده [illegible] حال تابعین و تبع تابعین و اعلمین [illegible] شان چهل مورد کتاب [illegible] تسهیل سبیل [illegible] معرفة [illegible] چهل [illegible] علی بن محمد [illegible] فی حدیث الاحد بن محمد [illegible] ابی حنیفه [illegible] الفقه من اهل مکة والمدینة و [illegible] والبصرة بمنزلة [illegible] واسطة [illegible] صحیح [illegible] این باب [illegible] این مرویات نموده که امام ابو حنیفه [illegible] حدیث [illegible] مدینه منسق [illegible] واسطه [illegible] نافع [illegible] وغیره [illegible] بعد ثم [illegible] که [illegible] ابو حنیفه [illegible] حدیث نموده اند [illegible] یک فصل [illegible] امام ابو حنیفه ذکر نموده۔

[illegible] که [illegible] حدیث [illegible] که بلکه همین [illegible] امام ابو حنیفه روایت [illegible] نموده [illegible]

این رسالہ نہایت مفید است۔

تصنیف محمد بن علی بن یوسف الدمشقی الصالحی شافعی الانصاری نزیل برقوقیہ است کہ در شش سبع وثلثین وسبعمائۃ تصنیف فرمودہ کما ہو مکتوب فی آخر الکتاب۔

[illegible] استاد مصنف ہذا الکتاب ما نصہ قال الفقیر الی عفو الحق [illegible] محمد بن علی بن یوسف الدمشقی الصالحی الشافعی الانصاری نزیل برقوقیہ [illegible] حرسہا اللہ تعالی فی کلہا الحمد للہ رب العالمین وخیر الدنیا و [illegible] وخیر ما بعدہ، نعمہ من اللہ تعالی فرید وحید ولمعہ رشد وانہ قریب مجیب [illegible] فی الدنیا والآخرۃ وہو حسبنا ونعم الوکیل ولا حول ولا قوۃ الا باللہ۔

نسخہ موجود ہ قدیمہ کہ بر نمبر ۴۲۳ فی حدیث موجود است بخط نسخ عالمانہ مرقوم است۔

[illegible] سال یکہزار وہفتاد وہفت ہجری نبوی است بتقدیم [illegible] شاہ [illegible] حسن محمد بن شاہ محمود بن حسن الہندی الحنفی [illegible] حنفی [illegible] الحمد للہ وحدہ والعشرین فی القعدۃ سنہ سبع وثلاثین الف [illegible] علی صاحبہا افضل الصلوۃ والسلام۔

[illegible] نمبر ۱۹۱ است وقدر ورق ۱۷ سطر فی صفحہ مختلف۔

ارشاد القلوب الی الصواب
المنجی من عمل بما من یده لعقاب

تصنیف حسن محمد الدیلمی موعظ و فضائل حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام و ایشان جمع نموده - کتاب مرتب بر چهل و پنج باب است و این ابواب در دو جلد تحریر نموده - جلد اول در بیان فضائل امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام -

کوید این مصنف حسن الدیلمی در عهد شهید اول محمد بن جمال الدین المکی المتوفی سنه ۷۸۶ بوده

شروع کتاب این است -

الحمد لله رب العالمین و صلوة علی محمد خاتم النبیین و علی آله الطاهرین اما بعد فانه لما استولی سلطان الشهوة و الغضب علی الآدمیین و محبة کل منهم لنفسه و تقدیمه علی غیره و رسمه عملت هذه الکتب و سمیته بارشاد القلوب الی الصواب المنجی من عمل به الخ -

نسخه کتب خانه آصفیه که بر نمبر ۲۰۲ فن حدیث مرقوم است خوشخط نسخ نکو - سال نسخه ندارد و بخوبی می باشد - نام کاتب فیه مرقوم است -

و در خاتمه این عبارت نوشته است -

تم الکتاب الشریف حسنه بحمد الله یوم السابع من شهر جمادی الاولی سنه ۹۹۲ هجریه -

فلله الحمد حق حمده و صلی الله علی جمیع خلقه محمد و آله و صحبه الطاهرین -

اسناد حدیث

مؤلفہ شیخ محمد عبدالحق

اسنی المطالب فی صلة الاقارب

تالیف

[illegible]

[illegible]

[illegible] نسخہ [illegible]

[illegible] نسخہ [illegible] برنمبر ۲۰ فن حدیث موجود
موصوف ۱۰۴۰ھ [illegible] صفحہ ۲۲ شروع آن:۔

قال شیخنا وسیدنا الامام العلامۃ [illegible]

[illegible] الحمد للہ الذی عمرہ [illegible] بعضا منہ قد رتہ
اجل حسب حصرتہ اسوابغ نعمتہ ۔

عبارت خاتمہ این است:۔

کان الفراغ من کتابۃ ھذہ النسخۃ المبارکۃ یوم الخمیس المبارک ثانی شھر
ربیع الاخیر من شھور سنۃ ثمان من الھجرۃ النبویۃ علی صاحبھا افضل الصلوٰۃ
والسلام علی ید کاتبھا الفقیر العبد لربہ الغنی علی النیسابوری۔

نسخہ ثانیہ کہ برنمبر ۲۰ فن حدیث ست بخط [illegible] مکتوبہ ۱۱۸۱ھ ست۔

[illegible]

[illegible]

الف ومائة واحدی وثمانین ۔

نسخۂ نامہ جدید خط غالباً نوشتہ کہ صد سال باشد اما شاید کہ کہنہ نیست کہ
برنبہ ۹۹۴ حدیث عزون است و در آخر خاتمہ کاتب نیست ۔

موضوع کتاب اینکہ آیات و احادیث صلہ عزیزان و اہل قرابت ۔
مذہب و سنت قطع رحم و عقوبت آن قرابت پرشرح و بسط تمام در این
باب جمع نمودہ و کتاب را بر چہار مقدمہ و پنج باب و یک خاتمہ ترتیب
کردہ ۔

المقدمة الاولى [illegible]

من حديث [illegible]

[illegible]

الباب الاول [illegible]

الباب الثاني في بيان آيات وأحاديث دالة على عذاب وزوال وبكال
قطيعة الرحم ۔

الباب الثالث في بيان آيات وأحاديث متضمنة لمدح صلة الرحم ۔

الباب الرابع في بيان آيات وأحاديث دالة على فضل كرم وجمال وفضل
وثواب [illegible] واقع شدہ ۔

و مولف موصوف در ہمین [illegible] تصنیف و شدید در فضل
[illegible] میانۂ سلف نزدیک [illegible] و مدت زمان رسیدہ در نمودہ
مثل قصہ حضرت یوسف و موسیٰ و عیسیٰ و حضرت [illegible] و
شدید حضرت خاتم النبیین صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم [illegible]

[illegible]

نیز درین باب وارد شده
خاتمه در مواعظ وغیره

کتاب مذکور نزد کتب خانه خدیویه مصر موجود است نه در انگلستان.
نه امپورند در پاکستان یونیورسٹی نه تحقیق شده.

وعلامه ابن حجر مکی صاحب تصانیف مفیده کثیره است وفضائل
مناقب وعلو شان وی در مدیح علم وادب از کتاب "انوار ساطعه فی
اخبار اقطاب العاشر" تصنیف شیخ عبد القادر بن شیخ احمد العیدروس توان
یافت که ترجمه وی باشتمال شرح احوال شیوخ وتصانیف آن نوشته.

الاشاعة لاشراط الساعة

تصنیف علامہ برہان الدین [illegible] صوفی محمد الموصوف [illegible]
[illegible] بمجموعہ [illegible] علامات قیامت [illegible]
[illegible] کتاب [illegible] تشفیاتش موده
[illegible]

و [illegible] را بر سه باب مرتب نموده
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

اطراف مزی

اسم کامل این کتاب «تحفة الاشراف بمعرفة الاطراف» موضوع کتاب ایکه در صحاح سته هرانچه از مسند و مرویات به یک صحابی و در مقامات متعدد مذکور است همه آنرا جمع نموده و بعد ذکر هر حدیث نشان میدهد که این حدیث در صحیح بخاری در کتاب الایمان ست و این در باب الصلوة و این در مقام کذا و این در طلاق و همچنین مقامات صحیح مسلم وغیره همه نشان میدهد و مقصود از این جمع و تالیف همین که طالب بمعلوم شود که متعلق باین عنوان چند تا حدیث مروی شده و در صحیح بخاری و صحیح مسلم و غیره و چند جا مذکور شده و نام صحابه کرام که این حدیث را روایت نموده اند و تعداد آن مسند باشد نسخ موجوده کتب ما نه صفحه است و شصت جلد و هر جلد آن کذا ورق و هر صفحه کتاب از مسند بیش نه سطر است و هر سطر آن مسند ابی طلحه انصاری کذا ورق و هر ورق کذا سطر است و این عبارت بنا بر آنکه بر مسند ابن عباس این جلد ختم شده و اوراق این جلد ۴۰۸ است و صد و شصت و دو هشت می باشد خط عرب ست تاریخ کتابت ۱۰۳۰ هجری ست نام کاتب مذکور نیست۔

جلد دوم از بقیه مسند ابن عباس شروع تا مسند ابن مسعود است این جلد خط عرب ست و از خط جلد اول بهتر و خوشتر تمام کاتب و سنه کتابت در آخر هیچ نیست بظاهر معلوم می شود که نوشته صفحه متعدد باشد۔

جلد سوم از مسند ام المومنین عایشه شروع ست بخط عرب و قدیم ست نام کاتب و سنه کتابت در آخر نیست۔

اول کتاب این ست۔

الحمد لله رب العلمین و اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له
اله الاولین و الاخرین و اشهد ان محمدا عبده و رسوله امام المتقین الخ

نام علامہ مزی، ابو الحجاج جمال الدین یوسف بن عبد الرحمن بن یوسف بن
عبد الملک بن یوسف بن علی الزہری المزی ہے وہ ۶۵۴ھ میں دمشق میں پیدا ہوئے اور ۷۴۲ھ میں مقتدہ
چھیاسی برس کی عمر میں وفات پائی۔

علامہ صفدی نے تحریر فرمایا ہے کہ کتاب "تہذیب الکمال فی اسماء الرجال" کی تصنیف
علامہ مزی نے بارہ سال میں مکمل کی تھی۔ علامہ ذہبی نے نقل کیا ہے کہ علامہ
مزی نے اس کتاب میں اپنی حافظہ کی قدرت، ذہانت اور حفظ کے کمال کا اظہار کیا ہے اور اس کتاب کے
مرتب ہونے کے بعد بھی حفظ قرآن میں مشغول رہے اور قرأت کی بہت مشغول رہے۔

وفات علامہ مزی ۷۴۲ھ میں واقع ہوئی اور ان کے جنازہ میں بہت بڑا مجمع تھا۔ ان کی
وفات کے بعد ان کی بیوی بی بی کریمہ بنت احمد بن عبد الرحمن بن قاسم المقدسیہ
وفات پائی۔ علامہ مزی نے اپنی آمدنی کا بڑا حصہ اپنی بیوی پر خرچ کیا تھا۔ اور
اپنی وفات کے وقت ان کے ذمہ ان کی بیوی کا کچھ قرض باقی تھا۔ ان کی بیوی کی وفات کے بعد
ان کی نماز جنازہ پڑھائی گئی۔ جمعہ کے روز ان کی نماز جنازہ پڑھی گئی۔

اقضیۃ رسول اللہ

تالیف ابو عبداللہ محمد بن فرج مالکی متوفی سنہ

موضوع کتاب ایک مشہور رسالہ ہے جس میں آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم نے اپنے فیصلہ جات وغیرہ خود فرمودہ یا بہ حیثیت اللہ پاک امر یا حکم و قضیہ اشارۃ فرمودہ کو آں مؤلف نے اس کتاب میں جمع فرمودہ۔

اول کتاب الحمد للہ کہ اول خطبہ و اصحاب و اہل بیت علیہم السلام و بقیہ حمد و ثنا مؤلف در آغاز کتاب میفرماید کہ قضیہ آن چنست۔ چوں کتاب القضیہ تصنیف شیخ ابن ابی شیبہ و امام معمر شد کہ۔ ایں کتاب ہا را ترتیب دادہ کہ تصنیف سعید بن منصور و جمع کامل فرمودہ صحیفہ ہمام است آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم جمع نمایم ایں را مؤلف کتاب جمع نمودم۔ بدیں مؤلف سلسلہ سند خود بہ کتاب ہائے مذکور تصنیف فرمودہ ذکر کردہ۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ مبارکہ ۲۲۳ ورق حدیث مکتوبہ سنہ مسطور، مروجہ خط نسخ ہم باہم منقول عنہ مقابلہ شدہ چنانچہ در آخر کتاب تحریر ہست۔ بلاغت نمودیم۔ علمائے صحیفہ بست و ہشت۔

کتاب الاکتفا فی فضل الاربعۃ الخلفاء

تصنیف علامہ برزنجی بن عبداللہ وصابی الیمنی شافعی متوفی فی اواخر مائۃ العاشرہ۔

موضوع کتاب: جمع احادیث صحاح کرام خصوصہ مناقب خلفاء اربعہ اسلام

سبب تصنیف: ایک حدیث مروی از حضرت سید الانام علیہ علیہ التحیۃ والسلام است۔

شروع کتاب: اول است۔ الحمد للہ المحمود فعال ما یرید الذی سبق الاکتفاء علی من

[illegible] الاکتفاء امتہ بمزید فی کتاب قد وسمتہ الاکتفاء فی فضل الاربعۃ

الخلفاء اللہ تعالی علیہ وعلیہم وعلی بقیۃ الصحابۃ اجمعین۔

تصنیف علامہ کتاب را بہشت باب تقسیم نمودہ چنانچہ در آخر خطبہ گفتہ۔

وسمیتہ الاکتفاء فی فضل الاربعۃ الخلفاء رضی اللہ عنہم وعن بقیۃ الصحابۃ اجمعین

وتقسیمہ علی ستۃ کتب۔

کتاب الاول کتاب الصدیق رضی اللہ عنہ وفیہ فصل علیہ علی الحقیق بالخصوص بالصدق والتصدیق

وکل منہا یشتمل علی عدۃ وفیہ تسعۃ عشر وثلاثۃ فصول وخاتمہ۔

کتاب الثانی کتاب الفاروق رضی اللہ عنہ وفیہ اثنان وعشرون باب وستۃ فصول وخاتمہ۔

کتاب الثالث کتاب ذی النورین رضی اللہ عنہ وفیہ اثنان وعشرون باب وستۃ فصول وخاتمہ۔

کتاب الرابع کتاب حیدر رضی اللہ عنہ وفیہ ثمانیۃ عشر باب وثلاثۃ فصول وخاتمہ۔

کتاب الخامس کتاب الحسنین رضی اللہ عنہما وفیہ ثلاثۃ عشر باب وثلاثۃ فصول وخاتمہ۔

الکتاب السادس کتاب نصرة المظفر فیما جاء فی فضل عمار بن یاسر رضی اللہ عنہ اختیفة
لفضل الامام علی لمناسبة المقام وفیہ دلالة علی فضل علی رضی اللہ عنہ۔
الکتاب السابع کتاب الدر المرضعہ فیما جاء فی فضل الخلفاء الاربعة رضی اللہ تعالی عنہم
علی انفرادھم وذکر فضلھم مع عشرھم من الصحابة من احد وعشرة وفیہ خمسة ابواب۔
الکتاب الثامن کتاب الانتصار فیما جاء فی فضل السادة الانصار رضی اللہ تعالی عنہم
وعن کل الصحابة اجمعین لانھم انصار اللہ ورسولہ وجند اللہ ورسولہ لایوانھم وضرھم
ومواساتھم بھاجرین باموالھم رضی اللہ تعالی عنہم اجمعین وفیہ ستة ابواب۔
وبعد فی تفصیل این کتب ثمانیہ کتب دیگر بطور الحاق در حل تصنیف این کتب
نموده چنانچہ بعد ذکر کتاب ہشتم گفتہ۔
والحقت ذلک بکتاب لطیف فیما جاء فی فضل اھل الیمن سمیتہ بالقول الحسن فی بعض
فضل الیمن مناسبتہ للانصار بالنصرة لانھم کانوا مع رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم انصارا
ومددا وان لم یقاتل منھم احد۔
والحقت ذلک بکتاب لطیف سمیتہ بالمعارج فی فضل ضیاء الخوافی فی فضل المعروف
وفضل اھلہ وفیہ احد عشر بابا وفصلان لمناسبتہ بالمواساة التی کانت من الانصار
مع المھاجرین حسن الایثار لیحصل بہ الترغیب لاھل الیسر والسعة بالاحسان الی الفقراء
وایصال النفع الیھم بقدر وجاھہ وکل میسر لما خلق لہ۔
والحقت ذلک بکتاب لطیف سمیتہ بالاحادیث الباطلة بیان الذی یخلف وعدہ
اذا وعد یتب مصیرہ اخر ما یتلی فی سورة القارعة بعد تحذیر من خلف الوعد وحث علی
الوفاء بالعھد لانہ من المعروف ومکارم الاخلاق وتنفس بالعکس۔
والحقت ذلک کتاب لطیف سمیتہ واضح الاقوال فی ان ایام صفر ایام نحوس وشرور وھلاک
والحقت ذلک کتاب سمیتہ جواھر الانبیاء فی صیاغة مسجد قبا وفیہ ثلثة ابواب۔
والحقت ذلک بکتاب لطیف سمیتہ بالقول التام فی فضل الاحتجام وفیہ اربعة ابواب۔
والحقت ذلک بکتاب لطیف سمیتہ الاعراب وجب التسلیم لعلم علی صلوة المغرب ۲

مگر بملاحظہ آخر کتاب واضح می شود کہ کتاب مذکور بریک کتب از جملہ ہشت کتاب مذکورہ اولین تمام است و سہ کتاب ششم ہفتم و ہشتم۔ و جلد کتب الحاقی دران نیست۔

نیز معلوم می شود کہ بقیہ کتب از تصنیف بیرون نیامدہ و حسب ارادۂ خود مصنف اسامی زمانی کتب در خطبہ آوردہ مگر تصنیف نشدہ چرا کہ در آخر کتاب گفتہ۔

انتھی کتاب منتھی المطالب مقال جامعہ اتفق الفراغ من جمعہ و تبییضہ ثانی عشر ربیع الاول احد شھور عام ثلاث وستین وتسعمائۃ۔

نسخہ موجودۂ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۲۵۵۔ فن حدیث محزون است نسخہ قدیمہ محررۂ ششم سبع وثلثین وتسعمائۃ بخط است۔ وھذہ عبارتہ۔

تم الکتاب بحمد اللہ وحسن توفیقہ ثانی عشر جمادی الاولی سنۃ سبع وستین بعد تسعمائۃ۔

کتاب ہا کنفادر کتب خانہ جات لندن و مصر و رامپور و بانکی پور و سندھ ہمدانی جا موجود نیست۔

کتاب الالمام باحادیث الاحکام

تالیف

الشیخ تقی الدین محمد بن علی بن وہب المعروف بابن دقیق العید المتوفی سنہ ۷۰۲ھ

متوان احادیث متعلقہ باحکام را بحذف اسانید برابواب فقہ و خلق وغیرہ جمع نمودہ۔ و خاجی خلیفہ در کشف الظنون میگوید کہ:۔

خود مصنف شرح کامل برین کتاب نوشتہ کہ در وقت آن گفتہ می شود کہ تمام آں و ہیں باب مانند بے عدیل ہیں شرح بزرہ فوائد و جامعیت در وجود نیامد و نام ایں شرح احکام نہادہ۔ بعضے میگویند کہ ہیں شرح باتمام رسیدہ، علامہ بقاعی در حاشیہ الفیہ مینویسد کہ شرح مذکور کامل شدہ بود، لیکن بعد موت ابن دقیق بعض حفاظ بوجہ خوبی و جامعیت آں را معدوم نمودند چہ اگر آں باقی بودے احتیاج بکتابے دیگر درین مطلب نشدے۔

و دیگر علمائے اعلام ہم بشرح و تلخیص آں پرداختہ اند اگر تفصیل آں می خواہی بکشف الظنون رجوع باید کرد۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ در فن حدیث برنمبر ۱۲۱ مخزون ست خط خوب خوشنما نسخہ قدیمہ ست گرد آخر چند اوراق ناقص ست و تا کتاب الجامع ست کہ بعد کتاب الدعوی والبینات مذکور ست۔

بنابر نسخہ مذکورہ محررہ صدی ہشتم یا ہم ست بخط نسخ خوب و بر جلد اول کتاب سہ خرید

[illegible]

[illegible]

حدیث قدیم و علوم آن علوم ابن دقیق العید علم حدیث
کتب رجال واضح و هویداست۔

[illegible]

الاحکام الشرعیۃ الکبریٰ

تالیف

محدث علامہ عبد حق بن عبد رحیم بن عبد اللہ بن حسن بن سعید معروف
بابن الخراط الازدی الاشبیلی۔

ولادت [illegible] ۵۰۸ھ بمقام [illegible]
یا ۵۱۰ھ [illegible]

موضوع کتاب یہ ہے کہ تمام احادیث متعلقہ احکام شرعیہ را مثل
طہارت، صلوٰۃ، زکوٰۃ، صوم، حج، جہاد، اطعمہ، لباس وغیرہ وغیرہ ابواب
سے مرتب احادیث منتخبہ جمع نمودہ علیحدہ جمع کردہ۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ خلیفہ در سہ جلدی ہاتھ۔ و ازمہ بہت خوبی
کتب خانہ خدیویہ معلوم شد کہ بعض کاتبان آں را در سہ جلد نوشتہ اند۔
و در کتب خانہ موجودہ جلد اول در دوم و پنجم و ششم موجود است سوم و چہارم
مفقود بود۔

در ہیں کتب خانہ مصنفہ در جلد از جملہ جلدات آں موجود و بنمبر ۲۲۲ و
۲۲۵ ثبت حدیث خزانہ۔

ہر دو جلد بخط نسخ موثوق بعد وضع کاتب نگاہ داشتہ شدہ اوراق جلد اول ۲۵۲
صفحات ۵۰۴۔ و طول ۲۳۔ اوراق جلد دوم ۲۵۲ صفحات ۵۰۴۔ طول صفحہ ۲۳
و ایں ہر دو جلد بنا بر روایت اولاد مصنف کتاب می باشد چنانکہ در فہرست خدیویہ مسطر

[illegible] کتاب الایمان جلد آخر ہے
[illegible] ۲۰۰ صفحات ہیں اور یہ دوسری جلد ۲۰۱ صفحات سے شروع
[illegible]

اور یہ پوری دوسری جلد علیحدہ علیحدہ مسند ہائیں ہے دو حصوں میں نہیں ہے۔ گرچہ آخر
[illegible] ۲۰۰ صفحات پر یہ عبارت لکھی ہے کہ

[illegible] فی بقیۃ کتاب الاطعمہ۔

[illegible] کتاب الاطعمہ ہے اور اس کتاب کا خاتمہ
[illegible]

[illegible] ۲۰۱ سے شروع ہے: [illegible] کتاب الاطعمہ
[illegible] کتاب الاشربہ تک ہے۔

[illegible] ۲۰۱ سے شروع ہوکر ۲۶۶ پر ختم ہوتی ہے۔

باب فی الصف الاول کیونکر ہونا چاہئے۔

کتاب الجنائز ۱۹۶

کتاب الزکوٰۃ ۲۶۰

کتاب الصیام ۳۲۳

کتاب الحج ۳۸۶

کتاب الجہاد ۴۷۴

[illegible] ۲۰۰ سے شروع ہوکر ۲۶۶ پر ختم ہوتی ہے۔

کتاب الاطعمہ

[illegible] باب فضیلۃ الصلوٰۃ علی النبی صلی اللہ علیہ وسلم
[illegible] ۲۰۱ سے شروع ہوتی ہے۔

کتاب الاطعمہ صفحہ ۲۰۱

کتاب الجنائز ۴۴

کتاب الاسماء والکنی ۸۸
کتاب الادب ۱۴۶
کتاب التوبہ ۲۷۴
کتاب الحشر والجنۃ والنار ۳۵۸
کتاب القدر ۴۱۹
کتاب [illegible] ۴۳۳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اکمال الدین
و
اتمام النعمة

تصنیف ابو جعفر محمد بن علی بن بابویہ قمی المعروف بہ شیخ صدوق متوفی سنہ ۳۸۱ احدی وثمانین وثلثمائة۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شخصے از فلاسفہ کاملین و محققین بارعین کلامے در باب حضرت قائم علیہ السلام ... مذکور
... از کلام آن فلسفی شیخ موصوف در باب غیبت و طول عمر حضرت قائم علیہ السلام متمسک
... موقوف شده است پس چند فصول برائے اثبات غیبت به او بیان کرده و احادیث
... و ائمه اطهار علیهم السلام که متعلق به غیبت منقول و ماثور است یک یک بر وے خوانده تا
... مطمئن گردید و شکوک و اوهام که بار غیبت ... عارض شده بود همه ...
... شیخ موصوف باین صفت کتابے درین مطلب تصنیف فرمایش داده ...
... وعده دادم که هرگاه به وطن میرسم کتابے حسب فرمایش شما تصنیف میکنم
... سب در پیش خود و در تکرار و بیان و مطالعه آنها اوقات گذشته بود که ...
... متوالی چند در خواب دیدم که در مکه معظمه مشرف و طواف خانه کعبه می‌نمایم
... سیده بوسه دادم و کمال استغاثه و گریه و زاری بجا آوردم و بتواتر از خواجه ...
... در قیامت بدی نمی‌بینم که مولائے حضرت قائم صاحب الزمان علیه السلام
... خانه ایستاده اند پس به پیش تکبر و خیال که در بیداری در برابر جوانب حضرت
... عرض خود را نظر روشن نمی‌افتاد در پیش حضرت سلام عرض نمودم و جواب
... سلام و دعا فرمودند و در بیان غیبت چنین کتاب تصنیف می‌کنی که بعجائب تر کیفیات ترا بگذارند
... یا این رسول الله در غیبت چه باید نوشت امر فرمودند بآن طریق که سابق تصنیف کرده
... که بعد از تصنیف دیگر کتاب بکار نیاید پس تصنیف نمائی که در آن ذکر غیبت باشد تا
... سابقین تمام بعد از حضرت از آن شریف برخوردار شوند و من گریان و زاری خواب بیدار
... تمام را تا صبح در دعا و گریه و زاری بسر بردم چون صبح شد شروع در تالیف این کتاب نمودم
اول کتاب این است:-

الحمد لله وحده الحمد الفرد الصمد على القادر العليم الحكيم العلي العظيم المتعال عن صفة
المخلوقين وحلول الحادثات والآفات والانفعال والانفعال المدعى له الاسماء الحسنى والصفات
العليا المنزه عن الجسمية والمسمية المتفرد والانفراد القاهر ليس كمثله شيء وهو السميع
البصير لا تدركه الابصار وهو يدرك الابصار وهو اللطيف الخبير

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ در شہر ۱۹ فصل حدیث مرتب است خوشخط بخط نسخ بنام
خان مذکور بلنو بہ سنہ ۱۰۰۲ ہجری نوشتہ شدہ تحریر خط خوانا تمام ست۔
مجموعہ مشتمل بر سیصد و یک (۳۰۱) حدیث و سطور ہر صفحہ نوزدہ و در خاتمہ این عبارت نوشتہ است
انجز تسویدہ من قصور فی مدة قلیلة هذه النسخة الشریفة المسماة بمصابیح الدین
و تکملة النعمة و انا اقل العبیدة بن لاشی فی الحقیقة کاظم رحیم۔
سنہ ۱۰۳۳ شہر ربیع الآخر

امالی

[illegible]

انموذج الحبیب
فی
خصائص الحبیب

تصنیف و تالیف علامہ جلال الدین عبد الرحمن السیوطی متوفی سنہ ۹۱۱ھ است۔ ... خصائص و
معجزات جناب سرور کائنات علیہ الصلوٰۃ والتسلیمات بیان نمودہ است۔

کتاب مرتب است بر ابواب

باب اول مشتمل بر ذکر خصائصیکہ آنحضرت از جملہ انبیاء و بآں خصائص منفرد بودہ و دریں باب ہفت
فصل است۔

فصل اول در خصائصیکہ ذات پاک او درین عالم بآں مخصوص بود۔

فصل دوم در خصائصیکہ امت آنحضرت و شرع آنجناب صلی اللہ علیہ وآلہ بآں مختص است۔

فصل سوم در دیگر خصائص کہ ذات مقدس آنحضرت در آخرت مختص است۔

فصل چہارم در خصوصیات امت آنحضرت در آخرت۔

باب دوم در خصوصیاتیکہ برائے آنحضرت و امت آنحضرت مخصوص است در آں چہار
فصل است۔

فصل اول در امور موہبیہ و حکمیہ کہ بآں مختص شدہ۔

فصل دوم در امور کرامیہ کہ مختص باو است۔

فصل سوم در معجزہ کہ مختص باو است۔

فصل چہارم در کرامات و خصائص کہ بآنحضرت مختص است۔

و ہمہ بآں است۔

الحمد لله الذی [illegible] کل شیء واحتلک [illegible] حبیبه محمد [illegible]
[illegible] وسلم [illegible] من الجراب [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

بحار الانوار

یا یازدہ ہجری۔

پس

[illegible]

[illegible] حضرت [illegible] مناقب حضرت امیرالمومنین علیہ السلام
[illegible] الحمد لله الذی اوضح لنا مسالک الدین بعزائمه ونور لنا
بمصابیح الیقین لبیب الکلام له الخ

مقدمہ در بیان فضائل و مناقب حضرت امیر المومنین علی ابن ابی طالب معجزات و کرامات
خوارق و عادات تاریخی و ذکر آیات قرآنی کہ در شان آنجناب نازل شدہ۔

حضرت [illegible] الحمد لله الذی شید اساس الدین بنور مصابیح الیقین بمحمد سید المرسلین
[illegible] حالات حضرت سیدۃ النساء العالمین فاطمۃ الزہراء بضعۃ سید المرسلین و تاریخ حضرت
[illegible] الیقین در حال آن بانو است۔

[illegible] الذی جعل [illegible] المحبین بحبه آخر الانبیاء و اعظم الامم
[illegible] بدایت بدین زین العابدین و حضرت محمد بن علی الباقر و حضرت جعفر بن
[illegible] معجزات [illegible] آثار ایشان شروع نمود۔
[illegible] بیان احوال و کرامات حضرت امام موسی کاظم و حضرت امام علی رضا و حضرت
[illegible]

[illegible] حضرت [illegible] الرحمان جعل شدوه بهل
[illegible] الطغیان و عناد [illegible]

[illegible] کہ مصنف علام در این مقدمہ بر دو فصل
[illegible] حضرت امیر المومنین [illegible]
[illegible]

الارضین والسموت وسادس السموکات ۔

السموات والارضین۔

[illegible] وبیان در احکام نقطه وخال وحیاد وات وشفعه وغضب وقصایا واحکام قضا وبیراث جنایات ودیانت.

جلد بیست وپنجم شامل جازات وآخر کتاب است وشامل است بر [illegible] مصنف علامه بجمیع کتب دینیه واجازات علماء وشاگردان واساتذه مصنف. وغیر.

الحمد لله مرافع درجات العالمین ومفضل مراد العلماء علی رؤوس الشهداء والصلوٰة [illegible] کتاب مذکور درست وچهل جلد دوم [illegible] یک نسخه بخط خوش [illegible] ۱۳۰۵ موجود است.

دوم مجموعه بزرگ مشتمل بر جلد دوم وچهار [illegible] جلد دوم [illegible] نسخه بخط نسخ ۱۳۰۰ فن حدیث موجود است.

ماشاء الله [illegible] کتب خانه محقر وجلد دیگر [illegible] موجود است.

جلد [illegible] مشتمل بر [illegible] بخط [illegible] موجود است.

[illegible] جلد دوم [illegible] بخط [illegible] موجود است.

[illegible] جلد سیزدهم ترجمان سلطنت [illegible] موجود است.

ترجمه جلد سیزدهم ترجمان سلطنت [illegible] موجود است.

[illegible] مکتوبہ نمودہ و ترجمہ جلد عاشر متضمن حالات جناب سید و امام حسن و امام حسین علیہما
[illegible] زبان اردو ہم در مکتوبہ شدہ و بندہ فاضی آں ترجمہ دیدہ ام۔
[illegible] این ترجمہ حال یافت نشدہ و نسخ تکمیلہ آں کمیاب است۔

السراج المنير
في غريب حديث البشير النذير

شروع کتاب این است

یک عبارت مملوک که بر پشت ورق اول کتاب نوشته است و بدان سنه ۹۹۹ مملوک
بصدد وقف نوشته است پس ظاهر است که کتاب نوشته قبل این سال خواهد بود
بنابراین بعد تاریخ کتاب نوشته حیات مولف بعد از آن یک دو سال می باشد.
[illegible]

تحفة الاخیار
المنتقی من دسیدنا محمد المختار

محمد بن عبد الله بن ابی احمد الرفیعی الحنفی ... حدیث ... و ... و ... و

التحفة السنیه
لمعانی
الاربعین الحدیث السلفیه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

الترغیب والترهیب (تلخیص)

از عبدالعزیز ایف علامه حافظ زکی الدین ابو محمد عبدالعظیم بن عبدالقوی المنذری متوفی ۶۵۶ھ است
و حسین، ستمائه هجری ست۔

علامه موصوف درین کتاب احادیث ترغیب و ترهیب خوف و رجا، بصحاح ستہ بعض بجز
مسانید متون و صحت و حسن و ضعف آن احادیث هم کلف نموده و در آن احادیث که
دیگران در آن اختلاف است کلام محدثین و سالکان راه طریق و قبول و بعض علوم و فنون مناسب
یک باب جداگانه مخصوص نموده و سوای آن روایات ضروری حاضرت نموده باب درست
ترتیب تمام ترتیب مصابیح السنه علامه بغوی مرتب نموده۔

علامه حافظ شهاب الدین ابوالفضل احمد بن علی بن حجر العسقلانی متوفی ۸۵۲ھ شصت و سی و چهار
بر کتاب ترغیب و ترهیب حاضر موجود بال مختصر ست۔

شروع این است:۔

"قال شیخ الامام العالم العلامة سید مشایخ الاسلام والمسلمین ناصر السنة ماحی البدعة ابوالفضل احمد بن
علی بن حجر عفا الله عنه و عفر له و لجمیع مشایخه آمین کتاب الاعلام بما فی الفتح من عمر
من الکلم الاسلامی عن رسول الله صلی الله علیه وسلم من الاحکام قال الامام العلامة الحافظ زکی الدین
عبدالعظیم بن عبدالقوی المنذری رحمه الله تعالی و رضی عنه و عن والدیه و مشایخه و لجمیع المسلمین
و المسلمات آمین و بعد فقد اجمعت فیما مضی من الدهر علی تصنیف کتاب یشتمل علی الترغیب
و الترهیب فی الاخبار سواء الوعد"

و ترجمه آن تصنیف کردن در زمان سابق بر کتاب مشتمل بر ترغیب و ترهیب در اخبار
از کلام اسلامی بر رسول خدا صلی الله علیه وسلم

از احکام عفا الله عنه و عفر له و لجمیع مشایخه آمین کتاب الاعلام بما فی الفتح من عمر

تعلیق زرکشی
علی العمدۃ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

التوشيح على الجامع الصحيح

تہذیب الاحکام

تصنیف ... رحمہ اللہ تعالیٰ کے اعلام سیدنا محمد بن علی بن الحسین بن بابویہ القمی رحمۃ اللہ علیہ جو شیخ صدوق کے لقب سے مشہور ہیں۔ شیخ موصوف نے یہ کتاب اپنے استاد شیخ مفید رحمۃ اللہ علیہ کے حکم سے تصنیف کی۔ شیخ مفید کا انتقال ۴۱۳ھ میں ہوا۔ شیخ صدوق کا انتقال ۳۸۱ھ میں ہوا۔ پس یہ کتاب درمیانی زمانہ میں تصنیف ہوئی۔ چار سو ستر ہجری۔

یہ کتاب ... فقہ میں ہے اور ... مذاہب ان کے مدرج ہیں ... کتاب ... ہے ... ہزار ... اور ... حدیثیں ... ہیں ... ہے ... ہے ... ہے

[illegible] موجود نیست و نسخے اوراق مکرر است در [illegible] ۱۰۹ و ۱۱۰
[illegible] حدیث موجود است۔

[illegible] نسخہ کو سقط [illegible] قدیمہ کہ موجود ہیں کتب خانہ سرمست آں کردہ شد
دراں ہیچ کتاب است۔

[illegible] کتاب الجہاد۔ کتاب الدیون۔ کتاب القضاء۔ کتاب المکاسب
[illegible] سال خریداں مصنف بوستہ۔ [illegible] مہد سال زیست بر
[illegible] است کہ [illegible] ملک بہ تو حسن موسوی [illegible] و مہر او شاں ہم ثبت
[illegible] نشدہ اند و سنہ [illegible] و ۲۹۰۔ و طوری نمبر ۱۳ [illegible] ۸۰ نسخہ
[illegible] ۱۰۰ [illegible] ملک ظلمانی [illegible] سبز و کتب است۔

۱ کتاب الحج
۲ کتاب الجہاد
۳ کتاب الدیون۔
۴ کتاب القضاء۔
۵ کتاب المکاسب۔
۶ [illegible]
۷ کتاب العتق۔
۸ کتاب النذور والایمان والکفارات۔
۹ کتاب الصید والذبائح۔
۱۰ کتاب الوقوف والصدقات۔
۱۱ کتاب الوصایا۔
۱۲ کتاب الفرائض والمواریث۔
۱۳ کتاب الحدود والدیات۔

[illegible]

التیسیر فی احادیث البشیر النذیر

مصنف: [illegible] صفحہ کتاب میں فرمایا کہ یہ کتاب [illegible] فی حادیث [illegible] مصطفیٰ نصنیف فاضی [illegible] مصنف [illegible] اقسام ہیں [illegible] احادیث [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

من جامع الاصول۔

[illegible]

نام مصنف ہم معلوم نہ ہو سکا خطی نسخہ ہے کہ وقف نامہ علی [illegible] شرف الدین ابی القاسم [illegible] ۳۱ھ ہے۔

[illegible]

جامع الازہر

تالیف علامہ شیخ شمس الدین محمد المدعو بہ عبدالرؤف المناوی الشافعی ابن تاج العارفین بن علی بن زین العابدین المعروف بہ زین الدین الحدادی ثم المناوی القاہری متوفی ۱۰۳۱ھ یکہزار و سی و یک ہجری ست۔
شروع کتاب ہیں است:۔

"الحمد للہ الذی جعل تحریر السنۃ لا یساحل لہ ولا افراد واظہر عجز من تصدی جمع الاحادیث النبویۃ بعبدہ ورسولہ المصطفی المختار الذی جعل قلبہ مکتنکا فیہ مصباح المصباح فی زجاجۃ الزجاجۃ کانہا کوکب دری یوقد من شجرۃ مبارکۃ زیتونۃ لا شرقیۃ ولا غربیۃ یکاد زیتہا یضیء ولو لم تمسسہ نار الخ"

مصنف علام در خطبہ بعد حمد و صلوٰۃ گفتہ کہ باعث تالیف ایں کتاب ایں ست کہ حافظ کبیر علامہ جلال الدین سیوطی در کتب خود جامع کبیر جمیان و غیری فرمودہ کہ جملہ احادیث موجود در ایں کتاب صحیح خود و حسن است از احادیث است کہ در سنن علامہ مذکور آن نہ رسیدہ و نہ بعری ضعیف موصوف است ایں۔ ماند ما ایں چہار سیدہ است کہ ہر حدیثے کہ در ہر دو سے کتاب مذکور باشد و آں در جامع کبیر علامہ سیوطی مذکور نباشد آں را طرح می نمایند و گویند کہ اصل کہ ایں حدیث نیست و ایں سخن علامت در ایں کتاب آں احادیث کہ در جامع کبیر مذکور نمودم و تفتیش و تعدیل آنہا بیان کردم۔

نسخہ کتب خانہ صفیہ کہ در ہشت جلد مجلد و بر نمبر ۹۰۰ و ۹۰۵ و ۹۰۶ کتب خانہ است حدیث نخستین ست و آخر ایں ست در کتاب ہر دوم نسخہ دیگر کتب خانہ دیدہ شد و ایں نسخہ ہم بہ کتب خانہ نواب ٹونک موجود باشد موجود است۔

اورق ثلث دوم [illegible] صد و هفتاد و [illegible] مشورتی ممنوع ہیں ۔

اورق ثلث سوم سے صد و ہفتاد و [illegible] مشورتی ممنوع ہیں ۔

واضح نماند کہ علامہ سماوی از اعیان علماء متاخرین علماء حنفیہ ہند بودہ و مصنفات کثیرہ مفیدہ از جملہ آن تیسیر شرح جامع الصغیر علامہ مناوی است کہ در [illegible] چاپ شدہ و در ہیچ کتب خانہ در فن حدیث بے نظیر و موجود است ۔

و ترجمہ علامہ سماوی اشرح وبسط تمام و [illegible] اشرفی حیدر آباد دکن محول مشرح مصنف مذکور فاضل دیوبند کامل علامہ محمد یحیی مذکور است و دیگر مصنفات علامہ سماوی نزد ہیچ [illegible] موجود ۔

جامع الاصول فی احادیث الرسول

تصنیف

عبدالسعادات مبارک بن محمد الجزری المعروف بابن الاثیر

شیبانی معروف بابن اثیر جزری ملقب بہ مجد الدین

متوفی ۶۰۶ ہجری۔

[illegible] کتب خانہ آصفیہ [illegible] نسخہ [illegible] کتاب موجود ہے [illegible] مکمل
ناقص مگر [illegible] ان تمام نسخوں سے [illegible] قدیم اور صحیح
[illegible] سنہ ۶۰۶ ہجری [illegible] مؤلف خود [illegible] کردہ نسخہ
[illegible] ان تمام نسخوں [illegible] موجود ہے۔

[illegible] کتاب [illegible] مشہور [illegible] درمیان [illegible] کی گئی ہے
[illegible] ان تمام [illegible] علم حدیث [illegible] زاویے، فقہ حدیث [illegible]
[illegible] دور [illegible] عصر و زمانہ میں [illegible] کتاب [illegible] جامع
[illegible] کردہ شدہ [illegible] علماء و فضلاء [illegible] علوم [illegible] کثیر [illegible]
[illegible] کتب [illegible] احادیث مختلف [illegible] درمیان [illegible] مشہور [illegible]
علم حدیث [illegible] مفرق یا [illegible] سورہ [illegible] کہ [illegible] ان [illegible]
یا [illegible]۔

[illegible] مصنف [illegible] سنہ [illegible] کتاب [illegible] جامع [illegible] حدیث [illegible]
[illegible] حدیث [illegible] کتاب [illegible] اس [illegible] کتاب [illegible]
[illegible] کتاب [illegible] کی [illegible]

[illegible] مقدمه و [illegible] فصول است. مقدمه در بیان اقسام علوم شرعیه.
فصل اول در بیان آنکه جمیع احادیث از کدام رساله و تألیف گردیده. فصل دوم
در اختلاف نسخ و مغایرت و مخالفت بعضی احادیث. فصل سوم در حالات صحابه
و آنچه از متأخرین. سپس این دو مجلد خاتمه کتاب. سابقین فصل چهارم خلاصه از
خود مصنف اند جمع این کتاب.

مکتوب دوم. و در آن بیست و هشت کتب به عدد حروف تهجی را در دو
به کتاب را بر چند ابواب بقدر ضرورت مرتب ساخته. مثلاً در حرف الف نوزده
کتاب قرار داده. کتاب اول در ایمان و اسلام. کتاب دوم در ذکر تمسک به
کتاب و سنت. کتاب سوم در امانت. کتاب چهارم در بیان صبر با عروف
و نهی از منکر. کتاب پنجم در اعتکاف. کتاب ششم در احیاء موات. کتاب هفتم
در هبه. کتاب هشتم در استقراض و [illegible] بهبه. کتاب نهم در بیان وکالت
و وقف. کتاب دهم در ذکر [illegible] و امثال. و همین طور در حرف الباء الموحدة چهار
کتاب قرار داده. پس اگر مثلاً میخواهی که احادیث ذکر ایمان و اسلام را مطالعه کنی باید
حرف الف را و باب اول را ملاحظه کنی آنجا جمیع احادیث متعلقه ایمان مذکور است.
و آنچه از احادیث متعلقه غسل و تیمم وغیره به نبی پس در حرف الف الباء المهملة در
کتاب الطهارة پس در آنجا جمیع احادیث طهارة با بواب موجود است. و احادیث
متعلقه نماز را در حرف می یابی. احادیث نکاح در حرف نون بنگر و همچنین
[illegible] حروف مطالب خود می یابی.

[illegible] کتاب [illegible] ذکر خواهیم و در آن مؤلف است.

[illegible] کتاب [illegible] و در بیان [illegible] کتاب

[illegible] کتاب سوم و ذکر [illegible] کتاب

[illegible] و [illegible] در بیان [illegible]

شیخ و شانزدهمین و سبعمائة مختصر خود را نام نموده و

جمال الدین ابن الحاجب ابو عمرو عثمان بن ابی بکر بن یونس الکردی الاسنائی المالکی متوفی سنه ۶۴۶

ثمان و ثلاثین و سبعمائة است و نام این مختصر مختصر ابن الحاجب الاصول است.

و مختصر شیخ صفی الدین عبد المؤمن بن عبد الحق بن سعید البغدادی الحنبلی متوفی سنه ۷۳۹

ثلاث و اربعین و سبعمائة است و نام این مختصر قواعد الاصول و معاقد المقول است.

و مختصر شیخ عبد الرحمن بن علی بن احمد بن محمد الاسنوی الشافعی متوفی سنه ۷۷۲

خمس و سبعمائة است و نام این مختصر نهایة السول فی تکمیل منهاج الوصول الی علم الاصول است.

و مختصر شیخ جمال الدین ابو عمرو بن یعقوب الزرعی المکی الحنفی متوفی سنه ۷۵۸

ثمان و خمسین و سبعمائة است و نام این مختصر تحفیق الوصول الی علم الاصول است.

و مختصر شیخ محمد بن احمد بن محمد بن مرزوق العجیسی الحفید متوفی سنه ۷۸۱

احدی و ثمانین و سبعمائة است و نام این مختصر العجالة الوفیة علی جامع الاصول.

و شیخ محمد بن احمد بن عرفة الدسوقی المالکی نیز مختصری نوشته است.

و مصنف هذا در جزیره ابی علی سنه ۱۲۰۰ این و سه هزار و شصت و شش هجری متولد شد

و روز شنبه سلخ ذی الحجه سنه ۱۲۶۰ بست و شش سالگی در شهر موصل وفات یافت.

صاحب فضل و کمال بلند مرتبت و علوم حدیث خصوصا در آن شهر ممتاز و

کتب متعدده از تصانیف مذکور است و در قریه عمان [illegible]

گردانیده شده و

سنه ثمانیه و ثلاثین و مائتین و الف بر [illegible]

[illegible] است بکاه عرب [illegible]

[illegible] است [illegible]

[illegible] است.

خلاصة [illegible]

" العقد الجلیل علی مختصر ابن الحاجب الاصول [illegible]

"[illegible] عشر شهر ربیع الاول وهو یوم میلاد النبی علیه السلام
"[illegible] صلی الله علیه وسلم علی سید المرسلین محمد صلی الله علیه وسلم
"[illegible] تصیر ثلاثة اشهر واحد وثلاثین سنة اربع
"[illegible] وسبعین وستمائة۔

[illegible] تاریخ [illegible] کہ در [illegible] مختلف [illegible] کردہ است
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] وغیرہ۔
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

جمع الجوامع
فی الاحادیث اللوامع

علامہ محمد بن عفیف الدین محمد بن نور الدین محمد الدین الصفوی الرفیق الحسینی المتوفی سنہ ۸۸۹ تقریباً

جمع الجوامع فی الاحادیث اللوامع

الحمد للہ رب العالمین الذی جمع الاسماء وجمع الاشتات ویفصل العالمین علی ما
یشاء وجعلہم لا الٰہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ واشہد ان محمداً عبدہ ورسولہ الذی
بالحق ارسلہ نبیاً

ان ہذا مصنف علامہ میں نے یہ احادیث کثیرہ تصنیف شدہ و ہر زمان علماء
کی بیس ... احادیث جمع فرمودہ ... کتاب ... اور ... اربعین جمع نمودہ

... کتاب ... ہے ... ابواب ... مشتمل ... ہر ... ہے ... اور ... ہے ...
... ہے ... مصنف ... ہے ... اور ... ہے ... ہے ... ہے ... ہے ...
... ہے ... ہے ... ہے ... ہے ... ہے ... ہے ... ہے ... ہے ...

الحمد للہ وکفی وسلام علی عبادہ الذین اصطفی ... فقد جمع الشیخ الامام العالم
... الزاہد ... محمود ... المصنف ... اللہ ... جمع ... الجوامع ... الشیخ ... العالم ... المحدث ...

محمد بن حفص الدين المقب بالعلاء رضي الله تعالى عنه وبركاته وعلينا معهم
وعن آله وصحبه وذلك بالجامع الكبير بشهاب الدين ابو العباس احمد وبه اشتهر الامام العلامة
نور الدين محمد المترجم عنه وجميع ذلك وتمت بقراءة كاتب هذه الحروف نواب اقدام مفتر
حسن بن علي بن يوسف الدربلي الاصل دمشقي الحنفي نزيل بعلبك وكانت القراءة بهذا المكان
معمورة في مجلس واحد يوم الاحد ثاني عشر شهر رمضان المعظم من شهور سنة سبعين
وثمانمائة بالمدرسة العلائية المعمورة عرفني الجامع الاموي بحلب اجاز شيخنا المجمع عليه
من القاري والسامعين اجازة منه لهم في سبعة اشياء في جميع ما يجوز له وعنه روايته
بشرط المقرر عند اهل الحديث والاتيان بمقتضاه كذلك بسؤال بعضهم والتماس كلهم
صلوات الله وسلامه على من لا نبي بعده محمد خير خلقه وعلى اخوانه وآله وصحبه وسلم
نسخ كتب نادرة الوجود كما هو مبرهن في تاريخ دمشق ست نسخ نسخها وكتبها محمد بن علي بن
يوسف الدربلي ست كما نسخ خود مصنف آن را در سال ثمانمائة واحد وعشرين في حلب كتبها مؤلف.

حصر الشارد

[illegible] سلسلہ روایت احادیث حضرت [illegible] درین کتاب بیان نمودہ۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

الخصال

تصنیف شیخ صدوق ابوجعفر محمد بن علی بن الحسین بن موسی بن بابویه قمی متوفی ۳۸۱ھ. حدیث
و مآثر ملت ما و در بیان شمار صفات و خصال محمود و خصال مذمومه.
مصنف علامه در اول کتاب گفته که چون من دیدم که اسلاف و مشایخ ما در این موضوع کتابی
ننوشته اند حالانکه ضرورت شدید است که مردم از خصال محمود و مذموم واقف شوند
بر این این کتاب تصنیف نمودم و احادیث خصال محمود و خصال مذموم در آن جمع کردم.
اول کتاب این است:-

الحمد لله الذی توحد بالوحدانیة وتفرد بالالهیة وقهر العباد علی معرفته و
کل الالسن عن صفته وحجب الابصار عن رویته الذی عز عن صفة الخلوقین وجل عن
معانی المحدودین فلا مثل له فی الخلائق اجمعین ولا الٰه غیره وجمیع الخلقین واشهد ان
لا الٰه الا الله وحده لا شریک له شهادة مقر بتوحیده راغب فی کرامة ثواب من
ذوبه واشهد ان محمدا عبده ورسوله اصطفاه برسالته واودعه معالم دینه وبعثه
لکتابه حجة علی عباده واشهد ان علی ابن ابی طالب وصیه وخیر الخلق بعده الخ

نسخہ موجودہ کتب خانہ حنفیہ کہ نمبر ۹۰۹ ۔ فن حدیث مرتب ست نسخہ نامہ خط
نستعلیق خوشخط ہر کاتب و سنہ کتابت و آخر مفروک ست مجلہ صفحات ۲۵۰ و
سطور فی صفحہ ۱۰ ۔

الدر المنثور فی تلخیص النهایة لابن اثیر

علامہ جمال الدین عبدالرحمن بن ابوبکر السیوطی متوفی ۹۱۱ھ نے ۱۲ جلدوں میں نہایہ ابن اثیر جزری (متوفی ۶۰۶ھ) کا تلخیص کیا۔ یہ لغت قرآن و حدیث کی مستند کتاب ہے۔ اس تلخیص کا نام الدر المنثور موسوم ہے۔

اس کتاب کا خطبہ الحمد للہ علی ما انعم وصلی اللہ علی سیدنا محمد وآلہ وصحبہ وسلم سے شروع ہوتا ہے۔ خانہ کتب خانہ آصفیہ میں ۲۲۷ ورق حدیث خط نسخ بخط عرب۔ مکتوبہ ۱۱۰۶ھ کبیر ۱۲ بعد ہے۔ کاغذ خوش خط ہے۔ ورق اول یک بہ مذہب ہے۔ ورق آخر مہر مربع ابیض بخط ہے۔ چند حواشی ہیں۔ تاریخ اس بعض تحریرات ۱۱۳۵ھ ہے۔ رکیب صدر و سی و نہم ہجری تہ رمضان ہے۔ جملہ اوراق ۴۵۳ سطور فی صفحہ ۲۵۔

ذیل الجامع الصغیر
یعنی زیادۃ الجامع

علامہ جلال الدین عبد الرحمن بن ابی بکر سیوطی متوفی ۹۱۱ھ نے جامع صغیر کے نام سے ایک کتاب تالیف فرمائی جس میں احادیث کے بیان میں ہر مرتبہ صرف کتاب کا نام لکھا ہے اور اس کتاب کے مصنف کے نام کی تصریح نہیں کی ہے اس سے یہ شبہ ہوتا ہے کہ ان احادیث کو خود مصنف نے جمع کیا ہے حالانکہ یہ احادیث مختلف کتابوں سے جمع کی گئی ہیں۔ جامع صغیر کے مصنف نے ان کتابوں کے نام اس لئے نہیں لکھے کہ ان کتابوں کے نام ہر حدیث کے ساتھ لکھنے سے کتاب کا حجم بہت بڑھ جاتا اور اس کی ترتیب میں بھی دقت ہوتی۔ اس کتاب کے متعلق ہم نے یہ خیال کیا کہ اس میں ان کتابوں کے نام لکھ دیئے جائیں جن سے احادیث جمع کی گئی ہیں۔ اس سے ان احادیث کی صحت و ضعف کا حال معلوم کرنے میں بہت سہولت ہوگی۔ اس کتاب کا نام ذیل الجامع الصغیر من عبارت ہے۔ یہ ذیل جامع صغیر پر بھی ہے اور اس کی زیادتوں پر بھی۔ اس لئے اس کا نام زیادۃ الجامع بھی ہو سکتا ہے۔ اس کتاب کی ترتیب بھی کتاب کی موضوع ترتیب پر ہے۔

نسخہ کتاب ہذا تصنیف رئیس دولت محمد بن خیر اللہ ۱۰۳۶ھ میں مخزون ہے جو نسخہ اصل مصنف کے نسخہ سے صحت و تصحیح کیا گیا ہے۔ نسخہ ہذا کی ضخامت ۳۰۰ صفحہ ہے۔ ہر صفحہ میں ۱۵ سطر اور ہر سطر میں ۱۰ کلمہ ہیں۔ خط محمد سعید بن محمد ضیاء الدین بن غلام محمد نصف دوم ہر خط بین کتابت اکتوبر ۱۸۸۱ء میں ہے جو ۳۱۳ صفحات میں ختم ہوا ہے۔ دوسرا نسخہ بھی ہے۔

نسخہ کتاب ہذا مولف علامہ سیوطی تالیف کتاب ۹۰۹ھ میں ۱۰۰ صد و نہ ہجری تحریر ہوا ہے۔

زوائد ابن ماجہ علی الکتب الخمسہ

مجموعی بوسنہ صحیح وابوداؤد وترمذی ونسائی

تالیف

حافظ [illegible] بن ابی بکر بوصیری متوفی ۸۴۰ھ

نسخہ مخزونہ کتب خانہ تعلقہ فرض رسمی سودہ بخط مؤلف ست کہ جا بجا قلم زدہ و عوض عبارت محکم نوشتہ مؤلف غلط شود در حاشیہ تحریر فرمودہ بود۔

تعداد کتاب [illegible] متوفی ۱۴۰۰ھ

این کتاب پنج ست:۔

بسم اللہ الرحمن الرحیم وبہ نستعین

[illegible] حدیث [illegible] صلی اللہ علیہ وسلم [illegible] بوبکر بن ابی شیبہ [illegible] عن ابن عمر [illegible] عن عمرو بن العاص قال ما اخصنا ابن مسعود عشرۃ ایام الا اتیتہ فیہ الخ۔

و این کتاب را مؤلف علامہ بر اسانید خود از مجموعہ حسان متون شش گانہ جمع نمود چنانچہ در آخر خاتمہ تصریح بدان نوشتہ بود۔

[illegible] الامام [illegible] عن الامام المرحوم
[illegible] الدین علی العسقلانی الشهیر بابن حجر [illegible] فی یوم الاثنین [illegible]
[illegible] الاول سنة احدی عشرة وثمان مائة احسن الله عاقبتها وکتب
احمد بن ابی بکر البوصیری غفر الله وتاب علیه۔
وعبارت آخر آن منقول عنها کذا فی ما عرض شد کہ نسخہ مذکورہ مقرر او مکتوب خود مؤلف
است۔ این است۔

تمت زوائد ابن ماجه علی الکتب الخمسة بخطه وقت من علی یده
احقر العباد وبسعیه احمد بن ابی بکر البوصیری غفر الله له ولمشائخه ولمن
[illegible] الحمد لله وحده فی عشرین سنة واحسن الله وتعم الوکیل۔

ترجمہ: کہ تمام شد این ستہ زوائد ابن ماجہ بخط خود، حدیث عدد بہ چنان
[illegible] صحیح بخاری [illegible] ابن حال ست پس
[illegible] حدیث [illegible] ابن کتاب جمع
[illegible] ہر روایت [illegible] روایت آن نمودہ و بین کرشتہ
[illegible] ابن حدیث علی [illegible] و بہمین وجہ کتاب را مستقل بر دانید
گردانیدہ۔

کتاب مذکور در کتب خانہ ندویہ حاضر موجود است در کتب خانہ
رامپور و کتب خانہ آصفیہ نیز در کتب خانہ ہند۔

اما حاجی خلیفہ در کشف الظنون نام کتاب تحریر نمودہ و خطاب کتاب نوشتہ
و در کتب ما دست بود ہمان کتاب نقل می نمود و چیزے ذکر نمود والد موصوف ہم
[illegible]

زوائد ابن ماجہ علی الکتب الخمسة للشیخ احمد بن
[illegible] البوصیری [illegible] زوائد اخری نبیہ علی زوائد ایضاً۔
کتاب مذکور [illegible] بوصیری [illegible] دیر ست کہ [illegible]

شیخ ابن حجر العسقلانی ست علامہ سخاوی در کتاب الضوء اللامع بزرگش پرورش
و مصنف بن کتاب بیں، ہم پدرش او بکر است شاید کہ لفظ ابوبکر کنیت
بداشتہ۔

موصری نسبتے ہست۔ مقام بوصیر کہ سنت کوچک در صعید مصر
است بوطنے مشہورین علماء و فضلاء بیا شند منجملہ بانصاف ابن ابوعبداللہ
محمد بن سعید اللہ بن موصیری متوفی ۶۹۵ صاحب قصیدہ بردہ ست کہ مشہورترین
قصائد عربیہ شمار کردہ شود۔

صاحب تحفہ بہیہ بعد ذکر اسم و نسب و کنیت و لقب صاحب تاریخ و زمان و محل
متصف علامہ مشہورین حافظین حدیث بود۔ در رشد و تربیت تعلیم علوم
از مسقط الرأس بود۔ بمراتب عالیہ حدیث کہ جامع جمیع علوم آنہا شمرند بہ
نحوی کہ بود رسیدہ شود تا کہ خود بیک زمانہ مشار الیہ روزگار گشتہ و بخدمت علم
حدیث قیام نمودہ و تصنیف و تالیف و تخریج و تدریس علوم نبویہ رواج
نمودہ۔ و از تمام علماء متاخرین کہ کتابہا در ذکر احوال و حالات علماء سابقین تالیف
نمودند بدکر این عالم جلیل در دفتہا و برجہا گفتہ و تعریف و توصیف مناقب
وے ذکر نمودند۔

علامہ جلال الدین سیوطی در طبقات حفاظ در ذکر طبقہ عشرین گفتہ
ہو شہاب البوصیری محمد بن ابی بکر بن اسمٰعیل بن سلیم بن قایماز
بن عثمان بن عمر الکنانی الحافظ شہاب الدین ابوالعباس البوصیری الشافعی و الصوفی
بن البرهان الشوبکی و الصفیری و العراقی و الحیتی و الصفقة۔
و حدث و خرج و الف تصانیف حسنة منہا زوائد ابن ماجہ علی الکتب الستة و
زوائد مسند اسحٰق بن راہویہ علی الکتب الستة و ان قال و ہو
بن الستة علی الکتب الستة و خرجہ و ان مات فی شوال سنة ۸۴۰
و علامہ سخاوی در کتاب الضوء اللامع جزء ۳ ص ۲۳ ذکر

مؤلف پر داختہ و تفصیل تمام ترجمہ اش نگاشتہ است۔

ایں نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ بنمبر ۹۶۰ فن حدیث محزون است بخط سید عبد اللہ بن احمد بن محمد العلوی الحسینی الشرفی تحریر یافتہ و تحفۃ المعارف نام شدہ کہ بجناب کتبخانہ آصفیہ بطلبے حیدرآباد در سال ۱۳۲۲ ہجری۔ از مسودہ مؤلف نقل گرفتہ شدہ۔

شرح الغریب

تصانیف علامہ علی بن یوسف بن علی الحدیدی السوقانی المتوفی سنہ
در کتاب جامع ماخوذ از مقدمہ مسلمات لغویہ بود آنہا را علامہ علی سوقانی منتخب کردہ در حروف
مرتب نمودہ بشرح و حل آن پرداخت و نام آں کتاب شرح الغریب قرار دادہ۔
وں کتاب۔ الحمد للہ شکرا علی نوالہ والصلوۃ علی محمد وآلہ وبعد یقول العبد الضعیف
المعترف بربہ التصیف علی بن یوسف بن علی الحدیدی السوقانی غفر اللہ لہ ولوالدیہ ما
خطی موجودہ کتب خانہ صفحہ ۲۰۰ فی حدیث مرتب است نسخہ قدیمہ خوب۔
صورت ناقص کتابت شہر شوال سنہ ۱۰۰۵ مقصد و مرجع تحریر است۔ تواریخ دو صد و
سہ صد و غیرہ نوشتہ شدہ۔ حاجت نقل نیست سوائے مولف باشد۔
صاحب الطنون حاجی خلیفہ ذکر ایں کتاب نیست و ہم در کتب خانہ خدیو۔ مصریہ موجود نیست
کتاب ہدایت گزیں قدر و کمیاب و نایاب است۔

شرح مصابیح السنہ تورپشتی

تصنیف علامہ حسین بن مسعود فراء بغوی، معروف بہ ابن فراء شرح مصابیح السنہ بغوی
بنام تورپشتی مشہور شدہ۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شرح معانی الآثار

تصنیف

علامہ ابوجعفر احمد بن محمد بن سلامہ بن عبدالملک بن سلمہ ازدی حجری طحاوی
مصری متوفی ۳۲۱ھ

تعارف

علامہ طحاوی کی یہ کتاب معانی الآثار فقہ حنفی کے مستند ترین ذخیرہ احادیث میں سے ہے۔ اس میں مؤلف نے احادیث متعلقہ عبادات و معاملات کو جمع فرمایا ہے۔ ان احادیث میں بعض اوقات ظاہری تعارض بھی نظر آتا ہے۔ مؤلف نے ان کے درمیان تطبیق دی ہے اور ترجیح کے اصول بھی بیان فرمائے ہیں۔ اس کتاب کی اہمیت کے پیش نظر علامہ بدرالدین عینی نے اس پر ایک مبسوط شرح لکھی ہے۔

اس کتاب کا پہلا ایڈیشن ۱۳۰۰ھ میں نولکشور لکھنؤ سے شائع ہوا تھا۔ اس کے بعد متعدد ایڈیشن مختلف مقامات سے شائع ہوئے۔ زیر نظر ایڈیشن محمد علی صبیحی اینڈ سنز کراچی کا شائع کردہ ہے۔ اس کے آغاز میں ایک مفید مقدمہ بھی شامل کیا گیا ہے۔

شرح نهج البلاغه

تصنیف کمال الدین میثم بن علی بن میثم بحرانی متوفی ۶۹۹ سنه تسع وتسعین وستمائه.

مجموعه خطب و مناجات و نامه های حضرت امیر مومنین علی بن ابی طالب علیه السلام است که سید رضی متوفی ۴۰۵ سنه جمعیین و اربعمائه آنرا گردآورده و بنام نهج البلاغه موسوم ساخته است.

این مجموعه مذکور و خطبهای عالی و مواعظ و حکم و معارف بلند و توحید و تعریف و توصیف ذات باری تعالی شأنه و علوم شتی دیگر مشتمل است.

بر این مجموعه شروح متعدد نوشته شده است که مشهورترین آنها شرح ابن ابی الحدید متوفی سال ششصد و پنجاه و شش هجری است.

این شرح بزرگ و مفصل است و مؤلف در آن جهد و کوشش بلیغ نموده است.

این شرح در سال ششصد و پنجاه و شش در زمان حکومت مستعصم آخرین خلفای عباسی تألیف شده است.

این شرح مکرر در ایران و هند بطبع رسیده است.

نسخه خطی این شرح در کتابخانه مدرسه سپهسالار تهران موجود است.

این شرح حاضر که مؤلف آن را موسوم به تحفة السالکین فی شرح نهج البلاغة الامام الرابع نموده است تاکنون طبع نشده است. و نسخه خطی آن در کتابخانه مدرسه سپهسالار تهران موجود است.

این شرح مشتمل بر مقدمه و سه قسم است.

مقدمه در بیان مقدمات علمیه که مؤلف آنها را لازم دانسته است.

قسم اول در شرح خطب و مواعظ و حکم.

قسم دوم در شرح نامه ها.

قسم سوم در شرح مختار حکم.

مؤلف در مقدمه گوید که بعضی از دوستان از من خواستند که شرحی بر نهج البلاغه بنویسم و من استخاره کردم و بعد از استخاره شروع بنوشتن این شرح نمودم.

نوشتن این شرح را در سال ششصد و پنجاه و شش هجری که مصادف با سقوط بغداد و انقراض دولت عباسیه بدست هلاکو خان مغول است به پایان رسانیده است.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شمامة العنبر

فی مآثر وفی الهند من سید البشر

علامہ سید علی اکبر بلگرامی متوفی ۱۱۰۱ھ یک ہزار و یکصد و نود و شش ہجری در سال یکہزار و یکصد و نہصت و سہ قمری مقام ٹونک تصنیف نمودہ۔ شروع این است:۔

"سبحان الذی فضل من شاء من عباده بحسن القول والصلوٰة والسلام علی السیف المجرد من سیوف الله المسلول وعلی الهادین انارت سموسهم مشارق الارض و مغاربها واصحابه الذین شرفت انارهم حمضة الغبراء ومنالبها اما بعد فهذه سحفة لم یسبق لاحد علی سوالها ولا سمحت قریحة بمثالها وفق الله تعالی بتالیفها وهو المعین المستعان وبالجد الجدیر بالطول والاحسان انه"

تصنیف علامہ در بیان سبب تحریر و احادیث حضرت سید الانام صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کہ در باب فضائل ملک ہند نقل شدہ جمع کردہ قبل از تصنیف او صنف دیگر علمائے ہند این مبحث توجہ نظر نموده بود۔

تصنیف علامہ از فضلا مشہور این ست تذکرہ شعرا در کتاب مجوب الزمن در ذکر شعرا سلسلہ عبد رحمان صدیقی و دیگر کتب بہ تفصیل موجود است۔

از این سبب نسخہ ہائے قلمی کہ بر نمبر ۵۵۸ و ۵۵۹ و ۵۶۰ فن حدیث موجود است۔ تحریر سنہ ندارد خط نستعلیق مطبوعہ ہند و ہر کاتب و سنہ کتابت نیست۔ گمان حقیر قریب

زمانہ مصنف نوشتہ شدہ۔
نسخہ ثانیہ کہ برنبر ۸۵۷ مرتب است آن بخط نسخ خوشخط خوب فرہنگ سید محمد رضا مدرس
کہ از اولاد و احفاد جناب آذر بود مد۔ در سال یکہزار و دویست و نود و دو ۱۲۹۲ ہجری در تہران
بقلم سید محمد موسوی خاتمی نوشتہ شد۔ بلد و رقات آن جمعی و مصورفی نمونہ بازدہ۔
نسخہ نامبردہ ۸۵۹ بخط نستعلیق معمولی ست نام کاتب و سال کتابت موجود نیست بنظر می
آن ہشتاد و یک۔ و مصورفی نمونہ پانزدہ۔

صحیح مسلم

جمع و تالیف امام حافظ ابوالحسین مسلم بن الحجاج القشیری نیشاپوری شافعی متوفی سنہ ۲۶۱ھ
وثقہ و ماموں است۔ و صحاح ستہ جد صحیح بخاری درجہ ایں کتاب است۔ شروع کتاب
ایں است:۔

الحمد للہ رب العلمین والعاقبۃ للمتقین وصلی اللہ علی محمد خاتم النبیین وعلی جمیع الانبیاء
والمرسلین اما بعد:

ایں موقف در تمامی کتب رجم و رجال موجود است۔

درکتب خانہ آصفیہ حیدرآباد سہ نسخہ مطبوعہ موجود است۔

[illegible] نسخہ اول در ۵۰۰ صفحہ در ۵۰۰ صفحہ حدیث مکرر دارد نسخہ دوم کہ
[illegible] نسخہ صحیح و مقروء بر شیخ علامہ است۔ نام کاتب و سنہ تحریر و آثار ہیچ کدام
نیست۔ تعداد صفحات ششصد و بست و شش و سطور فی صفحہ بست و پنج۔

نسخہ سوم در ۵۰۰ صفحہ در ۵۰۰ صفحہ حدیث مکرر دارد نسخہ اول مخدوش و
[illegible] صفحہ اول آخر پارہ شدہ شروع نصف اول باب فرمودہ است کتاب محمد است کہ
[illegible] نسخہ نسخہ ہمدانی خواجہ سلام خان و بسنہ [illegible] در صدود و نہ تحریر و نام کاتب
[illegible] مدت چہ چین داشتہ و بر ورق اول نصف و نام خواجہ سلام خان ثبت است کہ
[illegible] نسخہ نہ روپیہ خریدہ و ہشتاد و ہشت تحریر کردہ است و نہ یکرکہ ہمی بخواہ سلام است
و نام و نشان اول قلم خود فخر خواجہ سلام خان ایں عبارت تحریر است:۔

الحمد للہ وفی حلال ما اکرمہ بالصلوۃ والسلام علی نبیہ محمد سید الانام وعلی آلہ
کرامہ واصحابہ العظام وبعد فیقول عبد الضعیف الفقیر الی اللہ الغنی محمد صفی
[illegible] السید علی بن الحسین محمد خان من نعم اللہ علی وقرات جمیع صحیح مسلم

من اوله الی آخره فی المسجد النبویه علی صاحبها الصلوة والتحیة ۴
ورق نصف اول سه صد و پنجاه و شش سطوری نصفوست و پنج ۲۵۶
ورق نصف دوم سه صد و پنجاه و شش سطوری نصفوست و پنج ۲۵۶
آخر سنه کتابت و نام کاتب مرقوم نیست. نسخه تمام و درست و جلد مجلد است و در بیرون ۹۰۵ ه محرر است بخط نسخ
تصحیح قلمی است کذا فی ظن علی ما فی کشف الظنون. سنه کتابت این نسخه
یکهزار و دو صد و شصت پنج هجری. و خواجه حسن علی صاحب مطابع تصحیح و تحشی آن نموده
یکهزار و دو صد و شصت پنج هجری. منقول عنه فرموده اند. بر حاشیه ورق اول بخط کاتب این
عبارت نوشته است.
وقع الفراغ من التصحیح والتحشیة من اوله الی آخره عند الطارقة المشرفة علی قاصدیه
الفقیر المحتاج الی رحمة ربه الحی الدعوبه خواجه حسن عرف صدیقی من آباد والحسینی من الاهل
والعشیرة والمتشبث بالعتبة المحمدیة طریقة غفرله ربه ووالدیه وجمیع اولاده
واهله وازواجه وذریاته واهل بیته وورثته ومحبیه یوم القیمة الا من اتی الله بقلب
لیلة الجمعة لسبعة وعشرین من ذی الحجة الحرام منتظم ست وستین والف من
الهجرة النبویه علی صاحبها الف من التحیة المنعمة وغنام وقع من استعجال
الخریمة البتی اخر الرسل صلی الله علیه وآله واصحابه ذوی الفضل والاحسان.
وجمله ورق این نصف اول دو صد و نود و نه. و سطوری نصفوست پنج.
و نصف دوم مزبور ۱۸۹ و جمله ورق آن سه صد و بست و دو. سطوری نصفوست پنج.
و نصف تمام تصحیح و حواشی تحشی موافق آن علی مزبور و آراسته و نظرثانی این عبارت فائده ست.
ما بعد تمت الخیر الذی من شیخنا المسند علی بن الشیخ الاکرم والحبر المعظم شیخ
شیوخ العرب علی غفرانه ذنوبه فی تاریخ سبعة عشر من ذی الحجة الحرام سنه ست وستین
ومائتین بعد الالف من الهجرة النبویه علی صاحبها الصلوة والسلام والتحیة الخ
مسکین عبد الرحیم و محمد حسن عرف الصدیقی من الاب والحسینی من الام نسبتا وحسبا

... حسنة المحمدية بطريقة عمر الله تعالى ذوبه وجعله مع اولاده واله و ذريته وازواجه واهاناته واباءه في رحمة نبيه محمد صلى الله عليه وسلم في اليوم القيامة آمين آمين۔

نسخه فعلم الله كه در سه جلد مجلد است در سنه ۱۰۵۹ - ۱۰۵۹ - ۱۰۵۹ ه ل حديث محرول سه صد و شصت و چهار حديث مختلف است علاوه از حرف چند نسخه اين نسخه را ترتيب كرده باشد. دو جلد اول است و در جلد سوم سه حديث است۔

قسمت اول خط نسخ بدخط خوب به سنه ۱۰۵۹ ه در چهاده دهم شش هجری۔ و اين اول دو صد و پنجاه و شش ورق است۔ و سطور هر صفحه بيست و يک۔

قسمت دوم خط نسخ معمولی بد ترتيب و سنه كتابت تحرير نيست۔ بلكه كتابت جديد است۔ اين ... صد و سيزده ورق است۔ و سطور هر صفحه بيست و سه۔

قسمت سوم كه ... خط نستعليق خوب است بجز اوراق چند كه بخط ديگر است و اين قسمت از آخر چند ورق ناقص شده و اصلاح كرده است ... اين قسمت پانصد و نود و شش ورق است۔ سطور هر صفحه نوزده۔

... اين سه حصه يک نسخه چاپ كلكته در دو جلد به سنه ۲۹۳ ۲۸۹ هجری است ... صحيح بخاری موافق عبارت حضرت مولانا حاجی حافظ محمد صاحب نقشبندی ... صاحب موافق برتمامی كتب صحاح ستة ... اين نسخه چاپ شده و تصحيحات حديث ... و سطور هر صفحه ... ورق است۔

... اين نسخه ... چاپ دهلی است ... هجری ... صفحه ...

صحیح البخاری

الجزء الخامس

بست و پنج۔

یکبار ... دویست و شصت و یک برگ است ... پس سال کتابت این نصف اول و ... آن بوده باشد.

نسخه نمبر ۵۸۰۸ - محض یک تن یا عشر کتاب است از باب اذان فاذا فرغ فصل جماعة من کتاب الصلوة تا باب چون ... این مسافر ... این ترجمه است فاذا فرغ فصل قدم منزلت است بخط خوب نسخه ... دویست و یک جزوی - بخط حافظ ابراهیم بن اسمعیل بن ...

نسخه پوسیده و کرم خورده است جابجا -

جزو اوراق (۲۱۲) دویست و دوازده و سطوری صفحه نوزده -

نسخه نمبری ۵۸۰۹ - یک پاره است محشی - شروح از کتاب لمناقب ... بعض کتاب ... بن حزم بخط عرب خوش نسخه مکتوبه سنه ۱۲۰۳ یکهزار و دویست و سه هجری - مالک ... سعری صحی ... ترمذی که بغیر شرح نامه و فاصل بود بخط خود برائے خود نوشته - جمله اوراق ... صد و هفتاد و نه سطوری صفحه سی و سه -

نسخه نمبری ۵۸۱۰ - ۵۸۱۱ - ۵۸۱۲ - ۵۸۱۳ - سه جلد مجلد است از آخر ناقص است علامات ... اصل کتاب است و هر یک جلد یک کتاب نیست و تقطیع هر سه جزو هم یکسان نیست، نسخه خفته رفته شده است -

نسخه نمبری ۵۸۱۴ - خط قدیم عربی است کتاب محشی و مصحح بوضع حواشی و اعراب - نام کاتب و تاریخ کتابت نیست - معلوم میشود که از آخر ورق ... شده - نام کاتب ... تاریخ کتابت ... بود - جمله اوراق یکصد و شصت و سه - سطور هر صفحه ست و هفت -

نسخه نمبری ۵۸۱۵ - خط نسخ خوش نسخه قدیم عربی در اول کتاب نصف صفحه عبارت تفسیر ... و در آخر نیز یک ... نوشته نام جزو اول و آخر این جزو ... جزو سوم شروع ... صفحه سی و ... -

جزو سوم نمبری ۵۸۱۶ - خط عرب نسخ کتابت قدیم صحیح فرموده علمائے کرام و محدثین ... کتابخانه ... جزو سوم ... سال نهصد و سی هجری - ورق اول و آخر کرم خورده سطور ... بدون ... نام کاتب و تاریخ کتابت ...

۱۲ ورق دو صد و سیزده - سطور فی صفحه بست و سه - این جزو جم از کتب خانه حکیم صبح الدوله لکھنوی است -

انا نسخ مطبوعه بس

۱ - نمبر ۱۳ و ۱۴ - در دو جلد نسخه کامل مطبوعه لکھنؤ ۱۳۰۹ھ یکهزار و سه صد و نه هجری است -

۲ - نسخه کامل چھاپه مصر مطبوعه ۱۲۹۶ھ یکهزار و دو صد و نود و شش هجری - بهشت حصه مجلد در چهار جلد نمبری ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۱ - است -

۳ - نسخه مطبوعه سدس در سه جلد نمبری ۲۲ - مطبوعه ۱۹۶۲ء یکهزار و هشتصد و شصت و دو عیسوی و نمبر ۲۳ - مطبوعه ۱۹۶۳ء یکهزار و هشت صد و شصت و چهار عیسوی - و نمبری ۲۴ - مطبوعه ۱۹۶۴ء یکهزار و هشت صد و شصت و چهار عیسوی -

۴ - نسخه ۲۵ مطبوعه میرٹھ با دو ترجمه بتصحیح مولوی احمد علی صاحب مطبوعه ۱۲۸۳ھ یکهزار و دو صد و هشتاد و سه هجری - مجلد در دو جلد بر نمبر ۲۳۶ - ۲۳۷ - مربوط است -

۵ - یک جلد نمبر ۲۳۸ - مطبوعه ۱۲۶۸ھ یکهزار و دو صد و شصت و هشت هجری در متن مختصر ابو داؤد است -

۱۲ مناقب و مناقب نامه بخاری باد تر از آن است که احصاء آن کرده شود بعضی از آن

باید شنید

مولوی غلام نقشبند خان در لباب الالباب گفته -

۱۲۵۶ھ

۱۲ - [illegible] محمد بن ابی الحسن اسمعیل بن ابراهیم بن [illegible] جعفی بخاری متوفی [illegible] و صاحب و جامع و کتاب جوی، مشتمل بر تصنیف و تالیف مسانید احادیث [illegible] بخاری است -

علامه [illegible] در کتاب جدد و التقدیس، مقدمه و تاریخ بخاری فرمایند -

[illegible] نام - خدا و [illegible] اصحاب حدیث شمرده و [illegible] و [illegible] مشتمل بر صد حدیث بر آورده عبارت تعریف [illegible] و [illegible] و [illegible] و [illegible] [illegible] نام گرد [illegible] [illegible]

تحریر نمایند که این مردمان گرده بودند شتابان داده. بعد ازین مردمان بغداد بفضل وے متفق شدند۔

در طلب حدیث سفرہا کردہ و زحمت ہا کشیدہ خراسان و جبال و شہرہائے عراق و حجاز و شام و مصر در طلب حدیث دویدہ۔

محقق دہلوی فرماید کہ ما را در میان محدثان امیر المؤمنین فی الحدیث و مفردہ جامع صحیح البخاری خطاب ہست۔ سلمہ صاحب صحیح بخاری بخدمت او رسیدہ گفت کہ تو شاگرد پدر من بودی۔ او پدر ترا دیدہ بود و ترا ندیدہ۔ خطاب دار حضرت جہاں شدہ۔ ہمہ محدثان خطاب شگرف مردمند ہے بود۔ ہر کتاب در آن فن اتقن و احسن کتب ستہ خطاب یافتہ۔ ہست در ہر کتاب آن فن اصل شمارش۔

سیاہے از مشائخ و علماء آمدہ [illegible] فضائل اعمال و فضائل صدقات و [illegible] بجز یا آخر بعضے از آنہا [illegible] ہست۔ ہمان ریکوسادہ بجز راست آن نیست۔ ہمان ذکر فی تبویب [illegible] پیش ہا۔

[illegible] شریف [illegible] چاپ شدہ و چاپ ہمی ہست۔ چاپ دوم [illegible] محمد اسحاق صاحب حدیث [illegible] در سنہ [illegible] در مطبع [illegible] چاپ کتاب [illegible]

[illegible] حدیث [illegible] خطاب [illegible] محقق و مرتب [illegible] [illegible] [illegible]

دعی اجل را بلبیک گفتہ راہی عالم قدس گردید۔ چہار فرزندان فاضل وکامل خلف گذاشت منجملہ آن جناب مولانا حکیم عبدالرحمن مہارنپوری محدث وقت وفرید عصر وشیخ جلیل بود۔ کہ تا بہ عمر ۔۔۔ بمشاد سالگی تخمیناً در جدہ حیدرآباد دکن بدرس وتدریس وتصنیف وتالیف وعلاج مریض مشغول بود و ۔۔۔ سرکارہای وقیمہ برذمہ او تا آن جا ری ومقرر بودہ۔ چند سال گذشتہ کہ دعی اجل را بلبیک گفت۔ مزارش در حدود صابرین بلدہ مذکور است۔

طرح التثریب فی شرح التقریب

حافظ زین الدین عبدالرحیم بن حسین عراقی متوفی ۸۰۶ھ مشتمل دوش هجری غریب علوم نوشته
راکه در اصول حدیث است شرح موده۔
موضوع کتاب بیان اقسام حدیث و ذکر روات حدیث و تفصیل ثقه و غیر ثقه و معتبر و غیر معتبر
از رواة۔
اولش این است:- الحمد لله الذی بین احکام الملة السنیة الخ۔
نسخه کتب خانه عمومی نبری به ۲۷۰ مجلس یک جلد ناتمام نصف اول است بخط نسخ
قدیم۔ و آخر ناتمام است باین و بر سان کتابت تمام کاتب معلوم نشده اما بر ورق اول
کتاب این عبارت که نوشته است:-
هذه الاوراق من طرح التثریب فی شرح التقریب للحافظ زین الدین العراقی تغمده
الله برحمته و اسکنه فسیح جنته آمین۔
شخصی بعدان نوشته که این عبارت تحریر کرده علامه سخاوی است که وفاتش در ۹۰۲ نهصد
و بست و هفت بوده۔ این معلوم میشود که این سه مکتوبه صدی هم پانصد است و کم از کم
صدی هم ضرور است و از ملاحظه کاغذ کتاب و کتابت هم ظاهری شود که مکتوبه پنج صد سال
خواهد بود۔ و نیز باید که وفات سخاوی ۹۰۲ واقع شده این مذکور غلط نوشته است۔
جمله اوراق کتاب دو صد و بیجاه و سه ورق صفحات ۲۵۳۔

غایة التوضیح لجامع الصحیح

علامہ عثمان بن عیسیٰ بن ابراہیم الصدیقی الحنفی المتوفی ۔۔۔ شرح بخاری نمودہ ودر حل غلقہ کہ ماخذ شروح کرمانی ومقاصد وفتح الباری وقسطلانی وزرکشی وفیض الباری است۔

اول کتاب ۔ الحمد للہ الذی شرح صدور المحدثین بالمعارف مقصد ہذا نسخہ کتب خانہ آصفیہ نمبری ۔۔ ۲۲۰ ۔ فن حدیث بخط نسخ معمولی است ۔ آخر چند اوراق بقلم دیگر بسال کتابت وناکتب موجود نیست ۔ بہ صفحات یکہزار وسہ وسطور فی صفحہ بست وسہ ۔

ورق اول یک عبارت نوزدہم شوال سنہ ۱۲۸۰ یکہزار ودوصد وہشتاد ہجری تحریر است ۔

فتح الباری بشرح صحیح البخاری

تالیف حافظ ابوالفضل شہاب الدین احمد بن علی بن محمد بن علی بن احمد شہر بابن حجر العسقلانی الکنانی الشافعی ست کہ دو مصر بکنار دریائے نیل بست، و در ماہ شعبان ششصد و هفتاد و سه هجری متولد شد و با سجاستو و نما یافته در قاهره آمده و در سنه ۸۵۲ هشتصد و پنجاه و دو در قاهره وفات نمود۔

شرح مذکور مشتمل ست بر تراجم رجال و نکات و بیه و مسائل فقهیه که در شرح بخاری یافته می شود۔

علامه مذکور بر یک مقدمه سرے این شرح نوشته که مشتمل ست بر دو فصل و شش باب، و فتح الباری نام نهاده ست و از تصنیف این مقدمه در سنه ۸۱۳ هشتصد و سیزده هجری فارغ شده و بعد آن در اوائل سنه هشتصد و هفده هجری تصنیف فتح الباری مروج بوده و دیگر در سنه ۸۲۲ هشتصد و بیست و دو هجری از تصنیف آن فارغ شده و بعد فرصت تصنیف در شکریه فراغ و لیه عظیمه بصرف یافته دیار سرخ و بابل سده آن شهر داده که شاذ و نادر یک بود که دران دیار حاضر شده باشد۔

اول کتاب۔ الحمد لله الذی شرح صدور اهل الاسلام بالهدی الخ۔

در این کتب خانه آصفیه نسخ خطیه و مطبوعه هر دو از کتاب مذکور موجود است۔

باسم خطیه۔ پس یک نسخه در جلد منبه ۵۰۰-۵۰۱-۵۰۲۔ من حدیث مرتب ست۔ نمبر ۹۴۔ جزو اول است و در هر صفحه پانزده سطر و هر سطر تخمیناً دوازده ورق هر ست۔ مطبوعه نسخ مکتوبه هشتصد و هفتاد و هجری ست۔ نام کاتب و تحریر نامه نیست و جلد اول این مجلد ۲۹ دو صد و نود و هشت ورق دارد و یک کم باشد۔ خاتمه هر دو جلد کتاب الطهارت است۔

نمبر ۵۰ - جزء دوم از کتاب الصلوٰۃ شروع بخط ہمان کاتب جزءاوں می باشد آخر چند اوراق ضائع شدہ، بوجہ سال کتابت موجود نیست - اما بقاعہ سال تحریر ہمان سال جزء اول خواہد بود جملہ اوراق این جزء دو صد و شصت و ہشت و سطور فی صفحہ بست و یک - و خاتمہ این جزء ہم بر کتاب الصلوٰۃ است لیکن چند اوراق آخر ضائع شدہ -

جزء سوم نمبری - ۵۱ - شروع از کتاب تفسیر است خط عرب خوشخط سال کتابت و نام کاتب در آخر نیست جملہ اوراق دو صد و ہشتاد و شش و سطور فی صفحہ بست و نہ - اما از جزء دوم نمبری ۵۰ - و این جزء سوم نمبری - ۵۱ - تسلسل نیست از میان قرابت ہر دو جلد ساقط است پس در کل این جزو پنج خواہد بود -

جزء ربع نمبری - ۵۲ - شروع از کتاب استتابۃ المرتدین است - خوشخط نسخ بخط عرب قلمی ہمان کاتب جزء سوم است - جملہ اوراق دو صد و چہاردہ و ہفت و سطور فی صفحہ بست و نہ - و این جزو با بقیہ مخلص بجزء سوم نمبری - ۵۱ - نیست - زیرا کہ در میان کتاب التفسیر کہ خاتمہ جزء سوم ست و در اول جزو نہ ہم کہ شروع از کتاب استتابۃ المرتدین ست چند کتب مفصلہ ذیل فی ما بین شدہ -

کتاب النکاح - الطلاق - العتقات - الطعام - [illegible] - الاشربہ - الذبائح - الحلف بالله - الایمان - النذور - الحدود - السیر - الجہاد - الجزیہ - الاطعمہ - الصید - الاضاحی - الاشربہ - الفرائض - الوصایا - الہبات - الدعوات -

جزو دیگر قلمی ست کہ در سنہ ۵۵۶ ھ - ۵۵۷ ھ حدیث فرمودہ -

جزو دوم - فہرست کتب خانہ عالیہ ایوان دلکوشا [illegible] سطور فی صفحہ بست و نہ - اما از جزو دوم نمبری ۵۰ -

صفحہ بست و ہفت۔ سال کتابت و نام کاتب مذکور نیست لیکن خط قدیم است۔

... و ... مرقوم سہ ورق اول از باب ترویح السنیہ بخط عرب است ختم بر کتاب ... خط قدیم۔

جلد اول چہار صد و شصت و ... یک۔ جلد دوم ... یک۔ جلد سوم ... یک۔ جلد چہارم ... یک۔ جلد پنجم ... یک۔ جلد ششم ... یک۔ جلد ہفتم ... یک۔ جلد ہشتم ... یک۔ جلد نہم ... یک۔ جلد دہم ... یک۔ جلد یازدہم ... یک۔ جلد دوازدہم ... یک۔ جلد سیزدہم ... یک۔ جلد چہاردہم ... یک۔ جلد پانزدہم ... یک۔ جلد شانزدہم ... یک۔ جلد ہفدہم ... یک۔ جلد ہژدہم ... یک۔ جلد نوزدہم ... یک۔ جلد بیستم ... یک۔ جلد بیست و یکم ... یک۔ جلد بیست و دوم ... یک۔ جلد بیست و سوم ... یک۔ جلد بیست و چہارم ... یک۔ جلد بیست و پنجم ... یک۔ جلد بیست و ششم ... یک۔ جلد بیست و ہفتم ... یک۔ جلد بیست و ہشتم ... یک۔ جلد بیست و نہم ... یک۔ جلد سیم ... یک۔ جلد سی و یکم ... یک۔ جلد سی و دوم ... یک۔ جلد سی و سوم ... یک۔ جلد سی و چہارم ... یک۔ جلد سی و پنجم ... یک۔ جلد سی و ششم ... یک۔ جلد سی و ہفتم ... یک۔ جلد سی و ہشتم ... یک۔ جلد سی و نہم ... یک۔ جلد چہلم ... یک۔ جلد چہل و یکم ... یک۔ جلد چہل و دوم ... یک۔ جلد چہل و سوم ... یک۔ جلد چہل و چہارم ... یک۔ جلد چہل و پنجم ... یک۔ جلد چہل و ششم ... یک۔ جلد چہل و ہفتم ... یک۔ جلد چہل و ہشتم ... یک۔ جلد چہل و نہم ... یک۔ جلد پنجاہم ... یک۔ جلد پنجاہ و یکم ... یک۔ جلد پنجاہ و دوم ... یک۔ جلد پنجاہ و سوم ... یک۔ جلد پنجاہ و چہارم ... یک۔ جلد پنجاہ و پنجم ... یک۔ جلد پنجاہ و ششم ... یک۔ جلد پنجاہ و ہفتم ... یک۔ جلد پنجاہ و ہشتم ... یک۔ جلد پنجاہ و نہم ... یک۔ جلد شصتم ... یک۔ جلد شصت و یکم ... یک۔ جلد شصت و دوم ... یک۔ جلد شصت و سوم ... یک۔ جلد شصت و چہارم ... یک۔ جلد شصت و پنجم ... یک۔ جلد شصت و ششم ... یک۔ جلد شصت و ہفتم ... یک۔ جلد شصت و ہشتم ... یک۔ جلد شصت و نہم ... یک۔ جلد ہفتادم ... یک۔ جلد ہفتاد و یکم ... یک۔ جلد ہفتاد و دوم ... یک۔ جلد ہفتاد و سوم ... یک۔ جلد ہفتاد و چہارم ... یک۔ جلد ہفتاد و پنجم ... یک۔ جلد ہفتاد و ششم ... یک۔ جلد ہفتاد و ہفتم ... یک۔ جلد ہفتاد و ہشتم ... یک۔ جلد ہفتاد و نہم ... یک۔ جلد ہشتادم ... یک۔ جلد ہشتاد و یکم ... یک۔ جلد ہشتاد و دوم ... یک۔ جلد ہشتاد و سوم ... یک۔ جلد ہشتاد و چہارم ... یک۔ جلد ہشتاد و پنجم ... یک۔ جلد ہشتاد و ششم ... یک۔ جلد ہشتاد و ہفتم ... یک۔ جلد ہشتاد و ہشتم ... یک۔ جلد ہشتاد و نہم ... یک۔ جلد نودم ... یک۔ جلد نود و یکم ... یک۔ جلد نود و دوم ... یک۔ جلد نود و سوم ... یک۔ جلد نود و چہارم ... یک۔ جلد نود و پنجم ... یک۔ جلد نود و ششم ... یک۔ جلد نود و ہفتم ... یک۔ جلد نود و ہشتم ... یک۔ جلد نود و نہم ... یک۔ جلد صدم ... یک۔ جلد صد و یکم ... یک۔ جلد صد و دوم ... یک۔ جلد صد و سوم ... یک۔ جلد صد و چہارم ... یک۔ جلد صد و پنجم ... یک۔ جلد صد و ششم ... یک۔ جلد صد و ہفتم ... یک۔ جلد صد و ہشتم ... یک۔ جلد صد و نہم ... یک۔ جلد صد و دہم ... یک۔ جلد صد و یازدہم ... یک۔ جلد صد و دوازدہم ... یک۔ جلد صد و سیزدہم ... یک۔ جلد صد و چہاردہم ... یک۔ جلد صد و پانزدہم ... یک۔ جلد صد و شانزدہم ... یک۔ جلد صد و ہفدہم ... یک۔ جلد صد و ہژدہم ... یک۔ جلد صد و نوزدہم ... یک۔ جلد صد و بیستم ... یک۔ جلد صد و بیست و یکم ... یک۔ جلد صد و بیست و دوم ... یک۔ جلد صد و بیست و سوم ... یک۔ جلد صد و بیست و چہارم ... یک۔ جلد صد و بیست و پنجم ... یک۔ جلد صد و بیست و ششم ... یک۔ جلد صد و بیست و ہفتم ... یک۔ جلد صد و بیست و ہشتم ... یک۔ جلد صد و بیست و نہم ... یک۔ جلد صد و سیم ... یک۔ جلد صد و سی و یکم ... یک۔ جلد صد و سی و دوم ... یک۔ جلد صد و سی و سوم ... یک۔ جلد صد و سی و چہارم ... یک۔ جلد صد و سی و پنجم ... یک۔ جلد صد و سی و ششم ... یک۔ جلد صد و سی و ہفتم ... یک۔ جلد صد و سی و ہشتم ... یک۔ جلد صد و سی و نہم ... یک۔ جلد صد و چہلم ... یک۔ جلد صد و چہل و یکم ... یک۔ جلد صد و چہل و دوم ... یک۔ جلد صد و چہل و سوم ... یک۔ جلد صد و چہل و چہارم ... یک۔ جلد صد و چہل و پنجم ... یک۔ جلد صد و چہل و ششم ... یک۔ جلد صد و چہل و ہفتم ... یک۔ جلد صد و چہل و ہشتم ... یک۔ جلد صد و چہل و نہم ... یک۔ جلد صد و پنجاہم ... یک۔ جلد صد و پنجاہ و یکم ... یک۔ جلد صد و پنجاہ و دوم ... یک۔ جلد صد و پنجاہ و سوم ... یک۔ جلد صد و پنجاہ و چہارم ... یک۔ جلد صد و پنجاہ و پنجم ... یک۔ جلد صد و پنجاہ و ششم ... یک۔ جلد صد و پنجاہ و ہفتم ... یک۔ جلد صد و پنجاہ و ہشتم ... یک۔ جلد صد و پنجاہ و نہم ... یک۔ جلد صد و شصتم ... یک۔ جلد صد و شصت و یکم ... یک۔ جلد صد و شصت و دوم ... یک۔ جلد صد و شصت و سوم ... یک۔ جلد صد و شصت و چہارم ... یک۔ جلد صد و شصت و پنجم ... یک۔ جلد صد و شصت و ششم ... یک۔ جلد صد و شصت و ہفتم ... یک۔ جلد صد و شصت و ہشتم ... یک۔ جلد صد و شصت و نہم ... یک۔ جلد صد و ہفتادم ... یک۔ جلد صد و ہفتاد و یکم ... یک۔ جلد صد و ہفتاد و دوم ... یک۔ جلد صد و ہفتاد و سوم ... یک۔ جلد صد و ہفتاد و چہارم ... یک۔ جلد صد و ہفتاد و پنجم ... یک۔ جلد صد و ہفتاد و ششم ... یک۔ جلد صد و ہفتاد و ہفتم ... یک۔ جلد صد و ہفتاد و ہشتم ... یک۔ جلد صد و ہفتاد و نہم ... یک۔ جلد صد و ہشتادم ... یک۔ جلد صد و ہشتاد و یکم ... یک۔ جلد صد و ہشتاد و دوم ... یک۔ جلد صد و ہشتاد و سوم ... یک۔ جلد صد و ہشتاد و چہارم ... یک۔ جلد صد و ہشتاد و پنجم ... یک۔ جلد صد و ہشتاد و ششم ... یک۔ جلد صد و ہشتاد و ہفتم ... یک۔ جلد صد و ہشتاد و ہشتم ... یک۔ جلد صد و ہشتاد و نہم ... یک۔ جلد صد و نودم ... یک۔ جلد صد و نود و یکم ... یک۔ جلد صد و نود و دوم ... یک۔ جلد صد و نود و سوم ... یک۔ جلد صد و نود و چہارم ... یک۔ جلد صد و نود و پنجم ... یک۔ جلد صد و نود و ششم ... یک۔ جلد صد و نود و ہفتم ... یک۔ جلد صد و نود و ہشتم ... یک۔ جلد صد و نود و نہم ... یک۔ جلد دویستم ... یک۔ جلد دویست و یکم ... یک۔ جلد دویست و دوم ... یک۔ جلد دویست و سوم ... یک۔ جلد دویست و چہارم ... یک۔ جلد دویست و پنجم ... یک۔ جلد دویست و ششم ... یک۔ جلد دویست و ہفتم ... یک۔ جلد دویست و ہشتم ... یک۔ جلد دویست و نہم ... یک۔ جلد دویست و دہم ... یک۔ جلد دویست و یازدہم ... یک۔ جلد دویست و دوازدہم ... یک۔ جلد دویست و سیزدہم ... یک۔ جلد دویست و چہاردہم ... یک۔ جلد دویست و پانزدہم ... یک۔ جلد دویست و شانزدہم ... یک۔ جلد دویست و ہفدہم ... یک۔ جلد دویست و ہژدہم ... یک۔ جلد دویست و نوزدہم ... یک۔ جلد دویست و بیستم ... یک۔ جلد دویست و بیست و یکم ... یک۔ جلد دویست و بیست و دوم ... یک۔ جلد دویست و بیست و سوم ... یک۔ جلد دویست و بیست و چہارم ... یک۔ جلد دویست و بیست و پنجم ... یک۔ جلد دویست و بیست و ششم ... یک۔ جلد دویست و بیست و ہفتم ... یک۔ جلد دویست و بیست و ہشتم ... یک۔ جلد دویست و بیست و نہم ... یک۔ جلد دویست و سیم ... یک۔ جلد دویست و سی و یکم ... یک۔ جلد دویست و سی و دوم ... یک۔ جلد دویست و سی و سوم ... یک۔ جلد دویست و سی و چہارم ... یک۔ جلد دویست و سی و پنجم ... یک۔ جلد دویست و سی و ششم ... یک۔ جلد دویست و سی و ہفتم ... یک۔ جلد دویست و سی و ہشتم ... یک۔ جلد دویست و سی و نہم ... یک۔ جلد دویست و چہلم ... یک۔ جلد دویست و چہل و یکم ... یک۔ جلد دویست و چہل و دوم ... یک۔ جلد دویست و چہل و سوم ... یک۔ جلد دویست و چہل و چہارم ... یک۔ جلد دویست و چہل و پنجم ... یک۔ جلد دویست و چہل و ششم ... یک۔ جلد دویست و چہل و ہفتم ... یک۔ جلد دویست و چہل و ہشتم ... یک۔ جلد دویست و چہل و نہم ... یک۔ جلد دویست و پنجاہم ... یک۔ جلد دویست و پنجاہ و یکم ... یک۔ جلد دویست و پنجاہ و دوم ... یک۔ جلد دویست و پنجاہ و سوم ... یک۔ جلد دویست و پنجاہ و چہارم ... یک۔ جلد دویست و پنجاہ و پنجم ... یک۔ جلد دویست و پنجاہ و ششم ... یک۔ جلد دویست و پنجاہ و ہفتم ... یک۔ جلد دویست و پنجاہ و ہشتم ... یک۔ جلد دویست و پنجاہ و نہم ... یک۔ جلد دویست و شصتم ... یک۔ جلد دویست و شصت و یکم ... یک۔ جلد دویست و شصت و دوم ... یک۔ جلد دویست و شصت و سوم ... یک۔ جلد دویست و شصت و چہارم ... یک۔ جلد دویست و شصت و پنجم ... یک۔ جلد دویست و شصت و ششم ... یک۔ جلد دویست و شصت و ہفتم ... یک۔ جلد دویست و شصت و ہشتم ... یک۔ جلد دویست و شصت و نہم ... یک۔ جلد دویست و ہفتادم ... یک۔ جلد دویست و ہفتاد و یکم ... یک۔ جلد دویست و ہفتاد و دوم ... یک۔ جلد دویست و ہفتاد و سوم ... یک۔ جلد دویست و ہفتاد و چہارم ... یک۔ جلد دویست و ہفتاد و پنجم ... یک۔ جلد دویست و ہفتاد و ششم ... یک۔ جلد دویست و ہفتاد و ہفتم ... یک۔ جلد دویست و ہفتاد و ہشتم ... یک۔ جلد دویست و ہفتاد و نہم ... یک۔ جلد دویست و ہشتادم ... یک۔ جلد دویست و ہشتاد و یکم ... یک۔ جلد دویست و ہشتاد و دوم ... یک۔ جلد دویست و ہشتاد و سوم ... یک۔ جلد دویست و ہشتاد و چہارم ... یک۔ جلد دویست و ہشتاد و پنجم ... یک۔ جلد دویست و ہشتاد و ششم ... یک۔ جلد دویست و ہشتاد و ہفتم ... یک۔ جلد دویست و ہشتاد و ہشتم ... یک۔ جلد دویست و ہشتاد و نہم ... یک۔ جلد دویست و نودم ... یک۔ جلد دویست و نود و یکم ... یک۔ جلد دویست و نود و دوم ... یک۔ جلد دویست و نود و سوم ... یک۔ جلد دویست و نود و چہارم ... یک۔ جلد دویست و نود و پنجم ... یک۔ جلد دویست و نود و ششم ... یک۔ جلد دویست و نود و ہفتم ... یک۔ جلد دویست و نود و ہشتم ... یک۔ جلد دویست و نود و نہم ... یک۔ جلد سیصدم ... یک۔ جلد سیصد و یکم ... یک۔ جلد سیصد و دوم ... یک۔ جلد سیصد و سوم ... یک۔ جلد سیصد و چہارم ... یک۔ جلد سیصد و پنجم ... یک۔ جلد سیصد و ششم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتم ... یک۔ جلد سیصد و نہم ... یک۔ جلد سیصد و دہم ... یک۔ جلد سیصد و یازدہم ... یک۔ جلد سیصد و دوازدہم ... یک۔ جلد سیصد و سیزدہم ... یک۔ جلد سیصد و چہاردہم ... یک۔ جلد سیصد و پانزدہم ... یک۔ جلد سیصد و شانزدہم ... یک۔ جلد سیصد و ہفدہم ... یک۔ جلد سیصد و ہژدہم ... یک۔ جلد سیصد و نوزدہم ... یک۔ جلد سیصد و بیستم ... یک۔ جلد سیصد و بیست و یکم ... یک۔ جلد سیصد و بیست و دوم ... یک۔ جلد سیصد و بیست و سوم ... یک۔ جلد سیصد و بیست و چہارم ... یک۔ جلد سیصد و بیست و پنجم ... یک۔ جلد سیصد و بیست و ششم ... یک۔ جلد سیصد و بیست و ہفتم ... یک۔ جلد سیصد و بیست و ہشتم ... یک۔ جلد سیصد و بیست و نہم ... یک۔ جلد سیصد و سیم ... یک۔ جلد سیصد و سی و یکم ... یک۔ جلد سیصد و سی و دوم ... یک۔ جلد سیصد و سی و سوم ... یک۔ جلد سیصد و سی و چہارم ... یک۔ جلد سیصد و سی و پنجم ... یک۔ جلد سیصد و سی و ششم ... یک۔ جلد سیصد و سی و ہفتم ... یک۔ جلد سیصد و سی و ہشتم ... یک۔ جلد سیصد و سی و نہم ... یک۔ جلد سیصد و چہلم ... یک۔ جلد سیصد و چہل و یکم ... یک۔ جلد سیصد و چہل و دوم ... یک۔ جلد سیصد و چہل و سوم ... یک۔ جلد سیصد و چہل و چہارم ... یک۔ جلد سیصد و چہل و پنجم ... یک۔ جلد سیصد و چہل و ششم ... یک۔ جلد سیصد و چہل و ہفتم ... یک۔ جلد سیصد و چہل و ہشتم ... یک۔ جلد سیصد و چہل و نہم ... یک۔ جلد سیصد و پنجاہم ... یک۔ جلد سیصد و پنجاہ و یکم ... یک۔ جلد سیصد و پنجاہ و دوم ... یک۔ جلد سیصد و پنجاہ و سوم ... یک۔ جلد سیصد و پنجاہ و چہارم ... یک۔ جلد سیصد و پنجاہ و پنجم ... یک۔ جلد سیصد و پنجاہ و ششم ... یک۔ جلد سیصد و پنجاہ و ہفتم ... یک۔ جلد سیصد و پنجاہ و ہشتم ... یک۔ جلد سیصد و پنجاہ و نہم ... یک۔ جلد سیصد و شصتم ... یک۔ جلد سیصد و شصت و یکم ... یک۔ جلد سیصد و شصت و دوم ... یک۔ جلد سیصد و شصت و سوم ... یک۔ جلد سیصد و شصت و چہارم ... یک۔ جلد سیصد و شصت و پنجم ... یک۔ جلد سیصد و شصت و ششم ... یک۔ جلد سیصد و شصت و ہفتم ... یک۔ جلد سیصد و شصت و ہشتم ... یک۔ جلد سیصد و شصت و نہم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتادم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتاد و یکم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتاد و دوم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتاد و سوم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتاد و چہارم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتاد و پنجم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتاد و ششم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتاد و ہفتم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتاد و ہشتم ... یک۔ جلد سیصد و ہفتاد و نہم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتادم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتاد و یکم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتاد و دوم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتاد و سوم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتاد و چہارم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتاد و پنجم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتاد و ششم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتاد و ہفتم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتاد و ہشتم ... یک۔ جلد سیصد و ہشتاد و نہم ... یک۔ جلد سیصد و نودم ... یک۔ جلد سیصد و نود و یکم ... یک۔ جلد سیصد و نود و دوم ... یک۔ جلد سیصد و نود و سوم ... یک۔ جلد سیصد و نود و چہارم ... یک۔ جلد سیصد و نود و پنجم ... یک۔ جلد سیصد و نود و ششم ... یک۔ جلد سیصد و نود و ہفتم ... یک۔ جلد سیصد و نود و ہشتم ... یک۔ جلد سیصد و نود و نہم ... یک۔ جلد چہارصدم ... یک۔ جلد چہارصد و یکم ... یک۔ جلد چہارصد و دوم ... یک۔ جلد چہارصد و سوم ... یک۔ جلد چہارصد و چہارم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجم ... یک۔ جلد چہارصد و ششم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتم ... یک۔ جلد چہارصد و نہم ... یک۔ جلد چہارصد و دہم ... یک۔ جلد چہارصد و یازدہم ... یک۔ جلد چہارصد و دوازدہم ... یک۔ جلد چہارصد و سیزدہم ... یک۔ جلد چہارصد و چہاردہم ... یک۔ جلد چہارصد و پانزدہم ... یک۔ جلد چہارصد و شانزدہم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفدہم ... یک۔ جلد چہارصد و ہژدہم ... یک۔ جلد چہارصد و نوزدہم ... یک۔ جلد چہارصد و بیستم ... یک۔ جلد چہارصد و بیست و یکم ... یک۔ جلد چہارصد و بیست و دوم ... یک۔ جلد چہارصد و بیست و سوم ... یک۔ جلد چہارصد و بیست و چہارم ... یک۔ جلد چہارصد و بیست و پنجم ... یک۔ جلد چہارصد و بیست و ششم ... یک۔ جلد چہارصد و بیست و ہفتم ... یک۔ جلد چہارصد و بیست و ہشتم ... یک۔ جلد چہارصد و بیست و نہم ... یک۔ جلد چہارصد و سیم ... یک۔ جلد چہارصد و سی و یکم ... یک۔ جلد چہارصد و سی و دوم ... یک۔ جلد چہارصد و سی و سوم ... یک۔ جلد چہارصد و سی و چہارم ... یک۔ جلد چہارصد و سی و پنجم ... یک۔ جلد چہارصد و سی و ششم ... یک۔ جلد چہارصد و سی و ہفتم ... یک۔ جلد چہارصد و سی و ہشتم ... یک۔ جلد چہارصد و سی و نہم ... یک۔ جلد چہارصد و چہلم ... یک۔ جلد چہارصد و چہل و یکم ... یک۔ جلد چہارصد و چہل و دوم ... یک۔ جلد چہارصد و چہل و سوم ... یک۔ جلد چہارصد و چہل و چہارم ... یک۔ جلد چہارصد و چہل و پنجم ... یک۔ جلد چہارصد و چہل و ششم ... یک۔ جلد چہارصد و چہل و ہفتم ... یک۔ جلد چہارصد و چہل و ہشتم ... یک۔ جلد چہارصد و چہل و نہم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجاہم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجاہ و یکم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجاہ و دوم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجاہ و سوم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجاہ و چہارم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجاہ و پنجم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجاہ و ششم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجاہ و ہفتم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجاہ و ہشتم ... یک۔ جلد چہارصد و پنجاہ و نہم ... یک۔ جلد چہارصد و شصتم ... یک۔ جلد چہارصد و شصت و یکم ... یک۔ جلد چہارصد و شصت و دوم ... یک۔ جلد چہارصد و شصت و سوم ... یک۔ جلد چہارصد و شصت و چہارم ... یک۔ جلد چہارصد و شصت و پنجم ... یک۔ جلد چہارصد و شصت و ششم ... یک۔ جلد چہارصد و شصت و ہفتم ... یک۔ جلد چہارصد و شصت و ہشتم ... یک۔ جلد چہارصد و شصت و نہم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتادم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتاد و یکم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتاد و دوم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتاد و سوم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتاد و چہارم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتاد و پنجم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتاد و ششم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتاد و ہفتم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتاد و ہشتم ... یک۔ جلد چہارصد و ہفتاد و نہم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتادم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتاد و یکم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتاد و دوم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتاد و سوم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتاد و چہارم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتاد و پنجم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتاد و ششم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتاد و ہفتم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتاد و ہشتم ... یک۔ جلد چہارصد و ہشتاد و نہم ... یک۔ جلد چہارصد و نودم ... یک۔ جلد چہارصد و نود و یکم ... یک۔ جلد چہارصد و نود و دوم ... یک۔ جلد چہارصد و نود و سوم ... یک۔ جلد چہارصد و نود و چہارم ... یک۔ جلد چہارصد و نود و پنجم ... یک۔ جلد چہارصد و نود و ششم ... یک۔ جلد چہارصد و نود و ہفتم ... یک۔ جلد چہارصد و نود و ہشتم ... یک۔ جلد چہارصد و نود و نہم ... یک۔ جلد پانصدم ... یک۔ جلد پانصد و یکم ... یک۔ جلد پانصد و دوم ... یک۔ جلد پانصد و سوم ... یک۔ جلد پانصد و چہارم ... یک۔ جلد پانصد و پنجم ... یک۔ جلد پانصد و ششم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتم ... یک۔ جلد پانصد و نہم ... یک۔ جلد پانصد و دہم ... یک۔ جلد پانصد و یازدہم ... یک۔ جلد پانصد و دوازدہم ... یک۔ جلد پانصد و سیزدہم ... یک۔ جلد پانصد و چہاردہم ... یک۔ جلد پانصد و پانزدہم ... یک۔ جلد پانصد و شانزدہم ... یک۔ جلد پانصد و ہفدہم ... یک۔ جلد پانصد و ہژدہم ... یک۔ جلد پانصد و نوزدہم ... یک۔ جلد پانصد و بیستم ... یک۔ جلد پانصد و بیست و یکم ... یک۔ جلد پانصد و بیست و دوم ... یک۔ جلد پانصد و بیست و سوم ... یک۔ جلد پانصد و بیست و چہارم ... یک۔ جلد پانصد و بیست و پنجم ... یک۔ جلد پانصد و بیست و ششم ... یک۔ جلد پانصد و بیست و ہفتم ... یک۔ جلد پانصد و بیست و ہشتم ... یک۔ جلد پانصد و بیست و نہم ... یک۔ جلد پانصد و سیم ... یک۔ جلد پانصد و سی و یکم ... یک۔ جلد پانصد و سی و دوم ... یک۔ جلد پانصد و سی و سوم ... یک۔ جلد پانصد و سی و چہارم ... یک۔ جلد پانصد و سی و پنجم ... یک۔ جلد پانصد و سی و ششم ... یک۔ جلد پانصد و سی و ہفتم ... یک۔ جلد پانصد و سی و ہشتم ... یک۔ جلد پانصد و سی و نہم ... یک۔ جلد پانصد و چہلم ... یک۔ جلد پانصد و چہل و یکم ... یک۔ جلد پانصد و چہل و دوم ... یک۔ جلد پانصد و چہل و سوم ... یک۔ جلد پانصد و چہل و چہارم ... یک۔ جلد پانصد و چہل و پنجم ... یک۔ جلد پانصد و چہل و ششم ... یک۔ جلد پانصد و چہل و ہفتم ... یک۔ جلد پانصد و چہل و ہشتم ... یک۔ جلد پانصد و چہل و نہم ... یک۔ جلد پانصد و پنجاہم ... یک۔ جلد پانصد و پنجاہ و یکم ... یک۔ جلد پانصد و پنجاہ و دوم ... یک۔ جلد پانصد و پنجاہ و سوم ... یک۔ جلد پانصد و پنجاہ و چہارم ... یک۔ جلد پانصد و پنجاہ و پنجم ... یک۔ جلد پانصد و پنجاہ و ششم ... یک۔ جلد پانصد و پنجاہ و ہفتم ... یک۔ جلد پانصد و پنجاہ و ہشتم ... یک۔ جلد پانصد و پنجاہ و نہم ... یک۔ جلد پانصد و شصتم ... یک۔ جلد پانصد و شصت و یکم ... یک۔ جلد پانصد و شصت و دوم ... یک۔ جلد پانصد و شصت و سوم ... یک۔ جلد پانصد و شصت و چہارم ... یک۔ جلد پانصد و شصت و پنجم ... یک۔ جلد پانصد و شصت و ششم ... یک۔ جلد پانصد و شصت و ہفتم ... یک۔ جلد پانصد و شصت و ہشتم ... یک۔ جلد پانصد و شصت و نہم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتادم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتاد و یکم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتاد و دوم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتاد و سوم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتاد و چہارم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتاد و پنجم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتاد و ششم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتاد و ہفتم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتاد و ہشتم ... یک۔ جلد پانصد و ہفتاد و نہم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتادم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتاد و یکم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتاد و دوم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتاد و سوم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتاد و چہارم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتاد و پنجم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتاد و ششم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتاد و ہفتم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتاد و ہشتم ... یک۔ جلد پانصد و ہشتاد و نہم ... یک۔ جلد پانصد و نودم ... یک۔ جلد پانصد و نود و یکم ... یک۔ جلد پانصد و نود و دوم ... یک۔ جلد پانصد و نود و سوم ... یک۔ جلد پانصد و نود و چہارم ... یک۔ جلد پانصد و نود و پنجم ... یک۔ جلد پانصد و نود و ششم ... یک۔ جلد پانصد و نود و ہفتم ... یک۔ جلد پانصد و نود و ہشتم ... یک۔ جلد پانصد و نود و نہم ... یک۔ جلد ششصدم ... یک۔ جلد ششصد و یکم ... یک۔ جلد ششصد و دوم ... یک۔ جلد ششصد و سوم ... یک۔ جلد ششصد و چہارم ... یک۔ جلد ششصد و پنجم ... یک۔ جلد ششصد و ششم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتم ... یک۔ جلد ششصد و نہم ... یک۔ جلد ششصد و دہم ... یک۔ جلد ششصد و یازدہم ... یک۔ جلد ششصد و دوازدہم ... یک۔ جلد ششصد و سیزدہم ... یک۔ جلد ششصد و چہاردہم ... یک۔ جلد ششصد و پانزدہم ... یک۔ جلد ششصد و شانزدہم ... یک۔ جلد ششصد و ہفدہم ... یک۔ جلد ششصد و ہژدہم ... یک۔ جلد ششصد و نوزدہم ... یک۔ جلد ششصد و بیستم ... یک۔ جلد ششصد و بیست و یکم ... یک۔ جلد ششصد و بیست و دوم ... یک۔ جلد ششصد و بیست و سوم ... یک۔ جلد ششصد و بیست و چہارم ... یک۔ جلد ششصد و بیست و پنجم ... یک۔ جلد ششصد و بیست و ششم ... یک۔ جلد ششصد و بیست و ہفتم ... یک۔ جلد ششصد و بیست و ہشتم ... یک۔ جلد ششصد و بیست و نہم ... یک۔ جلد ششصد و سیم ... یک۔ جلد ششصد و سی و یکم ... یک۔ جلد ششصد و سی و دوم ... یک۔ جلد ششصد و سی و سوم ... یک۔ جلد ششصد و سی و چہارم ... یک۔ جلد ششصد و سی و پنجم ... یک۔ جلد ششصد و سی و ششم ... یک۔ جلد ششصد و سی و ہفتم ... یک۔ جلد ششصد و سی و ہشتم ... یک۔ جلد ششصد و سی و نہم ... یک۔ جلد ششصد و چہلم ... یک۔ جلد ششصد و چہل و یکم ... یک۔ جلد ششصد و چہل و دوم ... یک۔ جلد ششصد و چہل و سوم ... یک۔ جلد ششصد و چہل و چہارم ... یک۔ جلد ششصد و چہل و پنجم ... یک۔ جلد ششصد و چہل و ششم ... یک۔ جلد ششصد و چہل و ہفتم ... یک۔ جلد ششصد و چہل و ہشتم ... یک۔ جلد ششصد و چہل و نہم ... یک۔ جلد ششصد و پنجاہم ... یک۔ جلد ششصد و پنجاہ و یکم ... یک۔ جلد ششصد و پنجاہ و دوم ... یک۔ جلد ششصد و پنجاہ و سوم ... یک۔ جلد ششصد و پنجاہ و چہارم ... یک۔ جلد ششصد و پنجاہ و پنجم ... یک۔ جلد ششصد و پنجاہ و ششم ... یک۔ جلد ششصد و پنجاہ و ہفتم ... یک۔ جلد ششصد و پنجاہ و ہشتم ... یک۔ جلد ششصد و پنجاہ و نہم ... یک۔ جلد ششصد و شصتم ... یک۔ جلد ششصد و شصت و یکم ... یک۔ جلد ششصد و شصت و دوم ... یک۔ جلد ششصد و شصت و سوم ... یک۔ جلد ششصد و شصت و چہارم ... یک۔ جلد ششصد و شصت و پنجم ... یک۔ جلد ششصد و شصت و ششم ... یک۔ جلد ششصد و شصت و ہفتم ... یک۔ جلد ششصد و شصت و ہشتم ... یک۔ جلد ششصد و شصت و نہم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتادم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتاد و یکم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتاد و دوم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتاد و سوم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتاد و چہارم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتاد و پنجم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتاد و ششم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتاد و ہفتم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتاد و ہشتم ... یک۔ جلد ششصد و ہفتاد و نہم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتادم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتاد و یکم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتاد و دوم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتاد و سوم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتاد و چہارم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتاد و پنجم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتاد و ششم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتاد و ہفتم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتاد و ہشتم ... یک۔ جلد ششصد و ہشتاد و نہم ... یک۔ جلد ششصد و نودم ... یک۔ جلد ششصد و نود و یکم ... یک۔ جلد ششصد و نود و دوم ... یک۔ جلد ششصد و نود و سوم ... یک۔ جلد ششصد و نود و چہارم ... یک۔ جلد ششصد و نود و پنجم ... یک۔ جلد ششصد و نود و ششم ... یک۔ جلد ششصد و نود و ہفتم ... یک۔ جلد ششصد و نود و ہشتم ... یک۔ جلد ششصد و نود و نہم ... یک۔ جلد ہفتصدم ... یک۔ جلد ہفتصد و یکم ... یک۔ جلد ہفتصد و دوم ... یک۔ جلد ہفتصد و سوم ... یک۔ جلد ہفتصد و چہارم ... یک۔ جلد ہفتصد و پنجم ... یک۔ جلد ہفتصد و ششم ... یک۔ جلد ہفتصد و ہفتم ... یک۔ جلد ہفتصد و ہشتم ... یک۔ جلد ہفتصد و نہم ... یک۔ جلد ہفتصد و دہم ... یک۔ جلد ہفتصد و یازدہم ... یک۔ جلد ہفتصد و دوازدہم ... یک۔ جلد ہفتصد و سیزدہم ... یک۔ جلد ہفتصد و چہاردہم ... یک۔ جلد ہفتصد و پانزدہم ... یک۔ جلد ہفتصد و شانزدہم ... یک۔ جلد ہفتصد و ہفدہم ... یک۔ جلد ہفتصد و ہژدہم ... یک۔ جلد ہفتصد و نوزدہم ... یک۔ جلد ہفتصد و بیستم ... یک۔ جلد ہفتصد و بیست و یکم ... یک۔ جلد ہفتصد و بیست و دوم ... یک۔ جلد ہفتصد و بیست و سوم ... یک۔ جلد ہفتصد و بیست و چہارم ... یک۔ جلد ہفتصد و بیست و پنجم ... یک۔ جلد ہفتصد و بیست و ششم ... یک۔ جلد ہفتصد و بیست و ہفتم ... یک۔ جلد ہفتصد و بیست و ہشتم ... یک۔ جلد ہفتصد و بیست و نہم ... یک۔ جلد ہفتصد و سیم ... یک۔ جلد ہفتصد و سی و یکم ... یک۔ جلد ہفتصد و سی و دوم ... یک۔ جلد ہفتصد و سی و سوم ... یک۔ جلد ہفتصد و سی و چہارم ... یک۔ جلد ہفتصد و سی و پنجم ... یک۔ جلد ہفتصد و سی و ششم ... یک۔ جلد ہفتصد و سی و ہفتم ... یک۔ جلد ہفتصد و سی و ہشتم ...

الفیض الباری

شرح صحیح البخاری

تالیف علامہ جعفر بن علاء الدین محمد مسعود عثمانی سوتی بعد سنہ غالباً

شرح مختصر است۔

اول: الحمد لله الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم ۱۔

[illegible] ۲۳ [illegible] ۲۳ [illegible]

[illegible] ۲۳ [illegible] ۲۳ [illegible]

القول البدیع

فی الصلوٰۃ علی الحبیب الشفیع

تصنیف شمس الدین ابو الخیر محمد بن عبد الرحمٰن سخاوی متوفی ۹۰۲ھ۔ تحقیق و تعلیقات۔

موضوع کتاب بیان حکم درود و فرستادن بر حضرت رسالت پناہ محمد و وجوب آن و آنچہ قرآن کریم و حدیث شریف در فرستادن بر آنحضرت آمدہ است۔

اول باب "الحمد للہ الذی شرف قدر سیدنا" الخ۔

علامہ سخاوی رکنار علامہ من بہ و معاریف و مصاحب علمائے عصر است۔ مصنفات و رسائل علمائے قرن تاسع ہجری از مصنفات وی است۔ ذکر آن در کتب تراجم و تذکرہ موجود است۔ مؤلف یکی از تلامذہ شیخ الاسلام متوفی رحمہ اللہ بود۔

کافی کلینی

ج ۱

...ت ... اصول ... مجموعہ است کہ محمد بن یعقوب بن اسحاق کلینی رازی متوفی سال ۳۲۹ھ ... و روایی در جلدات عدیدہ جمع نمودہ۔ جلد اول آن متعلق بہ اصول دین است ... طبع شدہ۔

... اصول از ... در ... چاپ شدہ ... جلدات فروع در دو جلد در لکھنؤ در مطبع منشی نولکشور بخط مرحوم سید محمد تقی نقوی متوفی چاپ شدہ۔

... اصول ... ۱۳۲۸ھ ... ۹ ... حدیث و جلد فروع ... ۱۳۳۰ھ ... ۲ ... حدیث موجود است۔ نسخہ قلمی آن ... دو نسخہ ... ۱۹۲ ... ۹۹۰ ... حدیث ... ۹۱ ... آخر نسخہ ... ۱۳۰۲ھ ... ۱۳۰۳ھ ... ۱۳۰۴ھ ... ۱۳۰۵ھ ... ۱۳۰۶ھ ... ۱۳۰۷ھ ... ۱۳۰۸ھ ... ۱۳۰۹ھ ... ۱۳۱۰ھ ... ۱۳۱۱ھ ... ۱۳۱۲ھ ... ۱۳۱۳ھ ... ۱۳۱۴ھ ... ۱۳۱۵ھ ... ۱۳۱۶ھ ... ۱۳۱۷ھ ... ۱۳۱۸ھ ... ۱۳۱۹ھ ... ۱۳۲۰ھ ... ۱۳۲۱ھ ...

میرزا محمد محسن جمع شده۔

[illegible] این صفحه اول باب عبارت عربی است محمد بن محمد کاظم شهرت به [illegible] کاظم کتبوی و قزوینی است از آن نیز است که این نسخه را در نجف اشرف از [illegible] کتب شیخ محمد تقی مولف بحار الانوار خریده بود۔

مختصر یک نسخه [illegible] قدیمی است جز آنکه صحیح نظر کمتر اب کمال بوده و عبارت صفحه اول جلد چنین است۔

الحمد لله [illegible] المعبود بحقه الملجأ بسنته المرهوب بحلاله المرغوب [illegible] فیه [illegible] الخ

کل منظر الخ۔

و نسخه نامه [illegible] باقی که در سنه ۱۰۸۶ تحریر شده است آن هم نسخه قدیمه خوش خط و خالی از غلط هدایت محبی [illegible] تحریر شده و در آن نسخه نیز [illegible] نامه کامل و سنه [illegible] و در آن نسخه نیز [illegible] و در آن [illegible] است۔

نسخه [illegible] سنه ۱۰۸۶ هجری است۔

نسخه [illegible] هجری است۔ مجموعه [illegible] جلد [illegible] صفحات ۹۰۳ [illegible] مطول [illegible] صفحه ۲۸۰ [illegible] این نسخه [illegible] کتاب طهارت تمام است۔

دو جلد فوق که به نمره ۵۹۶ و ۵۹۷ مشترک است هر دو [illegible] تحریر شده است۔ یعنی مکرر است۔

نمبر ۵۹۶ جلد [illegible] محمد اشرف الانصاری [illegible] محمد [illegible] تحریر و تصنیف آن [illegible] جلد [illegible] ورق آن [illegible] صفحه و [illegible] سطر و [illegible] صفحه [illegible] یک۔

از کتاب الکافی [illegible] کتاب الایمان و الکفر است تمام است۔

نمبر ۵۹۷ [illegible] جلد دیگر از همان [illegible] تصحیح [illegible] تحریر شده است [illegible] نسخه [illegible] است [illegible] کتابت این و آخر کتاب مفقود که بر [illegible] ورق ۲۲ تمام است که [illegible] و [illegible] بچه [illegible] نوشته است [illegible] و آخر کتاب [illegible] است۔ [illegible] ورق ۲۰۳ [illegible]

همین کتاب را در چهار جلد نوشته است.

در این مجلد کتب فقهیه ذیل است:

کتاب المعیشت.

کتاب النکاح.

کتاب الطلاق.

کتاب العتق و التدبیر و الکتابة.

کتاب الصید.

کتاب الاطعمة.

کتاب الذبائح.

کتاب الزی و التجمل.

کتاب الرضاع و الحضانة.

کتاب الشهادات.

کتاب الایمان.

[illegible] ۲۹ [illegible]

کتاب [illegible] علامه در [illegible] ذکر کتاب کافی [illegible] می‌شود.

[illegible]

همچنین، و کتاب مذکور بر سی و چهار کتاب مرتب است، و در هر کتاب چند ابواب است. تعداد ابواب جمله کتب سه صد و بیست و شش باب است و تعداد جمله احادیث که در کافی جمع شده شانزده هزار و یکصد و نود و نه است منجمله آن به اصطلاح محدثین متاخرین پنج هزار و یکصد و نود و نه حدیث صحیح است و نهصد و نود و نه حدیث حسن، و یکهزار و یکصد و پنجاه و حدیث موثق، و سه صد و نود و حدیث قوی، و نه هزار و پنجاه و شش صد و شصت و نه حدیث ضعیف.

و کلینی قسم کافی و رسالهٔ امامت بعد آن یا، ثمانین و ثلثمائه بعد آن نوشته است و ابو جعفر محمد بن یعقوب کلینی رازی از اصحاب و مصنفین شیعه است. ابو عبد الله یمنی و غیره از وی روایت می کنند و در بغداد باب کوفه در محلهٔ درب رمله منزل وی است و بهمانجا در سال سه صد و بیست و هشت هجری به عالم بقا خرامید و در باب کوفه در مقبرهٔ خود مدفون شد. حاسر گوید که من قبر جناب کلینی را دیدم و این عبارت در لوح کنده است:-

"هذا قبر محمد بن یعقوب الرازی الکلینی الفقیه"

کتاب الالزامات علی صحیحی البخاری ومسلم

تصنیف الامام الحافظ ابی الحسن علی بن عمر بن مهدی الدارقطنی متوفی سنه خمس و ثلثمائة

درس این است:-

"خبرنا الامام الحافظ ابوطاهر احمد بن محمد بن ابراهیم السیلفی الاصبهانی قراءة علیه وانا اسمع فی ذی القعدة سنة ثلاث وسبعین وخمسمائة بثغر الاسکندریة ابنا شیخ الحسین المبارک بن عبدالجبار الصیرفی قراءة علیه سنة ست واربع عشر واربعمائة انا ابوطالب محمد بن علی بن الفتح بن محمد بن الفتح الحربی الزاهد قراءة علی والدی رحمه الله انا ابوبکر محمد بن عبدالعزیز بن محمد المقتبی علیه قال اخبرنا ابوالحسن علی بن عمر بن احمد بن مهدی الدارقطنی الحافظ فی کتابه وقد ابتدأ بذکر ما حصر فی ذکره ما اخرجه البخاری ومسلم او احدهما من حدیث بعض التابعین وترکوا من حدیثه ما شرطاه وهو لیس بحجة او من حدیث غیره من التابعین الثقات مما لم یخرجاه من حدیث علی شرطهما او علی شرط احدهما ذکرت ذلک ان شاء الله تعالی وبه نستعین وعلیه التوفیق ۲ -

توضیح کتاب ایکه مؤلف [illegible] بعض روات [illegible] از [illegible] احادیث [illegible] آن را ترک نموده اند [illegible] موافق شروط ایشان بوده

این مصنف علامه [illegible] احادیث [illegible] آن را [illegible] نموده و در آخر رساله [illegible] فصل کرده [illegible] علل و اسناد [illegible] علامات [illegible] فصل [illegible] نموده

مصنف مؤلف کتاب [illegible] ۳۸۵ [illegible] کتاب [illegible] خط [illegible] مقابل [illegible]

کتاب الوسائل
فی معرفۃ الاوائل

تصنیف علامہ حافظ جلال الدین عبدالرحمن بن ابی بکر السیوطی متوفی سنہ ۹ھ

مصنف موصوف نے اس کتاب اول علامہ عسکری اور دوسرے دیگر مؤلفین کی
تصانیف سے جمع کر کے ترتیب سے مرتب فرمایا ہے۔

موصوف نے اس کتاب میں ہر چیز کی اول صورت کو جمع فرمایا ہے۔

مثلاً کتاب کے شروع میں حدیث ہے کہ سب سے پہلے
انبیاء کا حساب ہوگا۔

احکام الحج الدیوع الفرائض النکاح الحدود والجنایات الجهاد اللباس الاطعمة والمشارب الاطعمة المعجزات النبوی الامارة العدد الامثال۔ باب جامع البعث والنشور وسمیت له الوسائل الی معرفة الاوائل"۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ در فن حدیث بر نمبر ۹۹ مخزون است کتوبہ سنہ ۱۰۰۱ ہجری بر رویک تحریری بخط عالمانہ است۔

جملہ اوراق شصت و شش۔ و سطور فی صفحہ بست و یک۔

الکواکب الدراری شرح البخاری

تصنیف علامہ شمس الدین محمد بن یوسف بن علی کرمانی متوفی ۷۸۶ھ ہفتصد و ہشتاد و شش ہجری است۔

کتاب مذکور در میان اہل علم و کتب خانہ ہا بہ کرمانی مشہور و معروف است بطور اختصار کہ علمہ علوم آن کرمانی یا شرح کرمانی می نامند۔

مصنف نامہ در ماہ شوال سنہ ہفتصد و ہشتاد و پنج ہجری در مکہ معظمہ زادہا اللہ شرفا و تعظیما از تالیف آن فارغ شدہ۔

اول کتاب: الحمد للہ الذی نعمہ متواترۃ الخ

در ایں کتاب نسخہ ہا مختلف و متنوع و یک نسخہ آن نمبر ۲۰-۲۱-۳۰-۳ و ۵۵۵ و ۵۵۵ و ۵۵۵

مکتوبہ ۱۹ ربیع الثانی سنہ ۱۱۰۰ یکہزار و یکصد ہجری۔
صنف دوم عربی ۱۲۱ بخط ہمان کاتب و تقطیع و کاغذ و قلم ہمہ واحد۔ و شروع کتاب ہذا لخلق
منہم رباب قولہ تعالیٰ ونضع موازین القسط الی یوم القیامۃ مجلد اوراق سہ صد و بست و
ہفت و سطور فی صفحہ سی و پنج۔ در آخر سنہ کتابت و نام کاتب تحریر نیست۔
۱۲۲ نسخہ عربی ۵۵۰-۵۵۹ بیس ۵۵۸۔ شروع از کتاب مناقب الانصار سنہ ۱۱ الی شرب
لبکر والماء المبارک بخط نسخ خوب کاغذ عمدہ گندمی رنگ صفحہ اول و ثانی و آخر جدول
دوانی بانی ہر جو صفحات جدول سرخی سنہ تحریر و نام کاتب تحریر نیست اوراق چہار
صد و سی و نہ و سطور فی صفحہ سی و ہشت۔
۱۲۳ نسخہ ۵۵۹-۵۶۰ آں ہمہ در خط و تقطیع مثل نمبر ۵۵۸ است و کاتب ہمہ یکے ست شروع
از کتاب عمرہ تا آخر مناقب مہاجرین نام کاتب و سنہ تحریر نیست
جملہ اوراق بالصد و بست و یک و سطور فی صفحہ سی و ہشت۔

الکواکب النیرات
شرح الجامع الصغیر

رائے بر جامع صغیر تالیف علامہ سیوطی متوفی سنہ ۹۱۱ھ شروح متعددہ تصنیف شدہ از انجملہ کواکب نیرات کہ علامہ شیخ شمس الدین محمد بن علی متوفی سنہ ۹۲۹ھ نہصد و بست و نہ ہجری تلمیذ علامہ سیوطی نوشتہ۔

ونش۔ الحمد للہ الذی اطلع انوار شمس الامۃ الخ

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ در سہ جلد مجلد است و بر نمبر ۲۱۳-۲۱۴-۲۱۵۔ فن حدیث محرر است۔ سنہ ۹۰۹ھ بہ سہ بخط نسخ عرب بقلم کاتب واحد تمام جزوان مقصد و ہفتاد و نہ۔ و جزو دوم مشتمل بر بست و نہ۔ و فصول جزو سوم مشتمل بر ہفتاد و دو۔ و سطور فی صفحہ در ہر جا بست و چہار و در آخر جزو اول سنہ کتابت سنہ ۹۰۹ھ یکہزار و شصت ہجری و نام کاتب محمد امین محوی تحریر است۔

و جزو دوم و سوم از آخر دو یک ورق کم است باینجا کہ کتابت در آن نیست۔ بقیہ این کتاب بر نسخہ ۲۱۶ محرر است۔ آن نیز آخری باشد۔ آن ہم بخط مقلوب است۔ تعلیقات آن ہا مشتمل بر دو صد و نوزدہ و سطور فی صفحہ ہی و سہ۔ نام کاتب و سنہ کتابت نیست۔

مبهمات الاسماء

تصنیف امام ابوزکریا یحییٰ بن شرف النووی الشافعی متوفی ۶۷۶ھ ششصد و هفتاد و شش هجری
این کتاب به انجمن ترقی اردو (هند) در المجموعات ۱۶۰
موضوع کتاب: فهرست مبهمات حدیث، یعنی راویان حدیث که نامشان مبهم است
رسول الله، پس نام این رجل مبهم را در کتاب خود ذکر کرده است۔ این کتاب خطیب بغدادی
وجیه الدین کرده و بعض فوائد جدیده بر آن اضافه نموده۔
نسخه کتب خانه آصفیه به شماره ۱۰۱ قلمی جامعت عثمانیه خوانا و منقول است از نسخه که بر اصل
نسخه مصنف منقول شده بود و این نسخه با نسخه منقول عنها مقابله شده است چنانچه در آخر نسخه
است "بلغ مقابلة على اصله بخطه" نام کاتب نسخه ۱۲۹۹ھ ثبت است۔ نسخه ۱۲۹۲ھ
و خوش است و حواشی مفید در آن و بعض نسخه شیرین۔

مختصر ثبت العلا از الشیخ محمد البدیری

علامہ محمد بن سلیم حفنادی شافعی خلوتی اسانید و ستاد خود علامہ شیخ محمد بن محمد البدیری را در مبادی عربیت مختصر جمع نمودہ۔ شروع این است:-

"الحمد للہ الطھر فی سماء السعادۃ بدور الفلاح وجعل انوارھا مقتبسۃ من شمس النبوۃ ذات لھا فی ابراج القرب من بدر الفتح فمن شرح فطوا علی الاسانید فی العلوم سیما الاحادیث الصحاح و لما قیل انھا من الدین وانھا للعلمین سلاح والصلوۃ والسلام علی سیدنا محمد معدن الانوار منبع الاسرار وجہ الوجوہ المدح وعلی آلہ واصحابہ الذین لم یکن لھم ھم سوی حفظ شریعۃ والعمل بسنیۃ ولیس لھم علی تلک المعاھد براح صلی اللہ وسلم علیہ وعلیھم ما طلع بدر فی الفلاح وما استھر بدر فی العلم کالعلم وقال موذن حی الفلاح الخ"

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر دہم ۹۲ فن حدیث مرتب است بخط فرحت تاریخ کتابت ۱۳۲۲ ہجری است۔

جملہ صفحات پانزدہ ۱۵۔ وسطر فی صفحہ پانزدہ ۱۵۔

المختصر الجامع المعلم بمقاصد صحیح مسلم

علامہ شیخ زکی الدین ابو محمد عبد العظیم بن عبد القوی المنذری متوفی ۶۳۹ھ نے صحیح مسلم کا مختصر فرمودہ۔

من کتاب نیت۔ قال شیخنا الامام العالم الحافظ زکی الدین ابو محمد عبد العظیم بن عبد القوی بن عبد اللہ المنذری اثابہ اللہ الجنۃ الحمد للہ الرحیم الرحمن مقلب القلوب والابصار الخ۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ نمبری ۱۰۸۔ فن حدیث نسخہ قدیمہ مکتوبہ ۱۱۴۳ھ بنصد و چہل و سہ تحریر کردہ شیخان خوش عبد الرحمن شاہ الشافعی الدہلوی۔ لکی محمد الشافعی مدہبا۔ خوشخط نسخ ماہر و بانقاط و سیاہی صاف کردہ معلوم میشود کہ در مدرجیز قلمی نوشتہ وخیلی کردہ است۔ تعداد صفحات ۲۰۱ ہر صفحہ پندرہ سطر طول عرض ۱۰×۱۶ یک۔

مدارج الاسناد

تصنیف علامہ الحاج محمد نسب بہ ارتضاء المصری الحنفی العمری جو دامری البخاری متوفی نشستہ
یک ہزار دو صد و ہفتاد ہجری۔

علامہ موصوف خدمت خاتمۃ المحدثین فی بلد الامین و قدوۃ المتقدمین شیخ عبد الکریم بن عطاء اللہ
یک خط از مدراس بہ طلب اجازہ نوشتہ علامہ عمر بن عبد الکریم بجواب آن دو عازہ برائے رضاء
موصوف تحریر کردہ فرستادہ بتاریخ تحریر آن عازہ ۱۲ ذی الحجہ سنہ ۱۲۴۰ ہجری ست۔ چند فصل این
اجازت مصنف مذکور جو سانید خود را بسط تحریر کشیدہ نام آن مدارج الاسناد نظر کردہ۔

شروع رسالہ این است۔

"الحمد للہ الواصل من اقتفی سواد اتباعہ والرافع من اخلص بضاعۃ اتباعہ والصلاۃ والسلام علی سید الخلق محمد تسلسلت اشرف صلواتہ وطیب تحیاتہ
فواضلہ وعلی آلہ الطیبین واصحابہ الکملۃ الاخیار المذین ھاجروا ونصروہ
فی شہوتہ فعم المہاجرون وبعد الانصار وبعد فیقول العبد الضعیف الواثق برحمۃ
ربہ القوی الباری ابو علی محمد الملقب بارتضاء العربی الصفوی الجوشنوی الجذری عفرہ
اللہ تعالی بعفوہ نفسہ وجعل یومہ خیرا من امسہ ان اتصال اسناد الحدیث
بالکتاب من اوکد الدین ومن جملۃ الوسائل الموصولۃ الی سید المرسلین ﷺ

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ برنمبر ۲۲ فن حدیث مرتب است بخط غازی بعلم محمد وقت ست
متوبہ ۱۲۵۲ ہجری ست۔

۱۲
[illegible] بطور فی صفحہ یازدہ۔

مسند الشافعی

مرویات امام ابو عبداللہ محمد بن ادریس شافعی متوفی ۲۰۴ھ۔
ترتیب و تدوین ہجری اس مسند مذکور ہے۔
میر خیر بن عبداللہ کی حوالی ترتیب ہیں مرویات ہے۔
نسخہ موجود ہے کتب خانہ آصفیہ [illegible] محفوظ ہے [illegible] معمولی کاتبہ
[illegible] صد و چہل و ہشت ہست و نامہ [illegible]
[illegible] صفحہ [illegible]

مسند عبد بن حمید

مرویات حافظ محدث عبد بن حمید المتوفی سال ۲۴۹ھ دو صد و پنجاه و نه هجری درین جمع است و علامه حافظ محدث جلیل امام بخاری در صحیح خود در باب دلائل نبوت ذکر عبد بن حمید روایت فرموده چنین گفته است: "وقال سماه بن حمید ثنا بن عثمان بن عمر الخ"
شروع کتاب این است:-

وصلی اللہ علی سیدنا محمد خاتم النبیین و آله وسلم اخبرنا الشیخ الصالح [illegible] لاهبن بوبکر بن مسعود بن بهروز الطبیب البخاری سماعًا علیه هو فی سنة ثلاث وثلاثین وستمائة قال انبا الشیخ الامام لو وقت عبد الاول بن عیسی بن شعیب السجزی الصوفی قال انا ابو الحسن عبد الرحمن بن محمد بن مظفر الداودی قال بانا ابو محمد عبد اللہ بن محمد بن حمویه السرخسی قال انا ابو اسحق ابراهیم بن [illegible] السامی الخرکوشی قال بانا ابو محمد عبد بن حمید بن نصر الکسی قال بنا یزید بن هارون انبا اسمعیل بن خالد عن قیس بن ابی حازم عن ابی بکر الصدیق رضی اللہ عنه قال [illegible] تقرؤن هذه الآیة یا ایها الذین امنوا علیکم انفسکم لا یضرکم من ضل اذا اهتدیتم وانی سمعت رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم یقول ان الناس اذا رأوا الظالم فلم یأخذوا علی یدیه اوشک ان یعمهم اللہ بعقاب الخ.

نسخ کتب خانه آصفیه که بنمبر ۶۲ فن حدیث مرتب است جدیده بخط نسخ صاف مکتوبه فتح محمد النقاش اسندی در سال یکهزار و سه صد و سی و پنج هجری ست اما چون ناقص الابتداء تا حال طبع نشده باینوجه ذکر آن درین فهرست نموده شد.

جمع صفحات ۲۳۱ سطری صفحه ۲۰.

مشکوٰۃ المصابیح

شیخ ولی الدین ابو عبد اللہ محمد بن عبد اللہ الخطیب المتوفی بعد ۷۳۷ھ

تکمیل و ترتیب مصابیح السنہ علامہ بغوی المتوفی ۵۱۶ھ بانظور نمودہ کہ صاحب مصابیح از احادیث مذکورہ مفاتیح حذف اسانید احادیث کردہ بود خطیب در ہر حدیث سند حذف شدہ باز ذکر نمودہ و اسامی کتب کہ در مصابیح از ان احادیث نقل شدہ بود افزودہ و کتاب را بر ابواب مرتب نمودہ و در آخر کتاب یک فصل دیگر از طرف خود افزودہ و در سنہ ماہ رمضان سنہ ۷۳۷ ہفتصد و سی و ہفت ہجری از ترتیب و تکمیل آن فارغ شدہ نام آن مشکوٰۃ مصابیح قرار داد۔ سال وفات مؤلف علماء فن تراجم را بہ تحقیق معلوم نہ گشت، اما قیاس کردہ شود کہ تقریباً ۷۵۰ھ باشد۔ این کتاب این ست۔ الحمد للہ نحمدہ ونستعینہ ونستغفرہ الخ۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ نمبری ۶۰۲۔ فن حدیث۔ خوشخط نسخ مکتوبہ ۸۰۳ھ مشتمل بر حجری بقلم علی بن حسن بن محمد حافظ شیرازی تحریر شدہ۔ و مجتبیٰ و مخدومہ و مقروء و نافع است جملہ اوراق سہ صد و ہفتاد و ہفت۔ دستور در ہر صفحہ بست و پنج۔

مصابیح السنة

المفاتیح فی شرح المصابیح

[illegible] المفاتیح نہادہ۔

[illegible] علی رسولہ المجتبیٰ الخ۔

[illegible]

المنهاج

فی شرح صحیح مسلم بن الحجاج

حافظ علامہ ابوزکریا یحیی بن شرف النووی شافعی متوفی سنہ ۶۷۶ ہجری

بر صحیح مسلم شرحی مبسوط نوشتہ و در خطبہ کتاب گفتہ کہ رغبت فی بیان علوم و فوائد

و کہ نوشتہ بودہ است من در صد جلد شرح صحیح مسلمی نوشتہ ام اما بوجہ قصور ہمہ و ہم بریں اکتفا کردہ۔

اول کتاب اینست۔

نسخہ کتبہ سب خانہ آصفیہ و در دو جلد مجلد و بر نمبر ۶۹۔۔۔۔ فن حدیث محزون است خوشخط

نسخہ نسخہ صحیح مقابلہ شدہ۔

نمبر ۶۹۔ نصف اول از شروع کتاب است تا آخر کتاب حج۔ ۳۳۹ اوراق سہ صد و سی و نہ

بسطور فی صفحہ و سہ۔ آخر این عبارت قوم است۔

آخر المجلد الثانی من شرح صحیح مسلم رحمہ اللہ تعالیٰ و یتلوہ ان شاء اللہ تعالیٰ فی الاوراق کتاب

و نمبر ۷۰ مجلد اوراق سیصد و عشرۃ الجملۃ آخر یوم الثلثاء شہر جمادی الاولیٰ من شہور سنۃ ثمان و ستین

من الہجرۃ۔

نمبر ۷۰ دیباچہ عبارت مرقوم است تا ذکر نام شارح می شود کہ این مجلد در مکہ معظمہ در خانہ کعبہ نوشتہ

نہصد و ہفتاد و ہجری محمد عابد بن شاہ محمد کاتب و مالک کتاب بود و مقابلہ صحیح شدہ۔

نصف دوم نمبری ۷۰۔۔۔ شروع از کتاب النکاح تا ختم کتاب است ابتدا و ہندسہ

اوراق از ست صد و چہل و یک تا چہار صد و ہفت۔ و سطور فی صفحہ بیست و

ہفت۔

کتوبہ سنہ ۱۲۵۰ نصد و پنجاہ ہجری و مقابلہ شدہ۔

[illegible] ہندوستان [illegible] ۱۳۰۰ھ [illegible] ایک جزوی [illegible] متن
[illegible] ۸۰۰ [illegible] حدیث [illegible]
[illegible]

منهج الطالبين

في فضل العلم والعلماء العاملين

[illegible] جمع نکرده باشد.

شروع این است:-

"الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله والصلاة والسلام على سيد العالمين محمد المصطفى الأمين وعلى آله وأصحابه أجمعين وعلى سائر النبيين والمرسلين وأصفيائه الأولياء والصالحين الذي هدانا من غوايته وضلالته وشقوته وجهالته وبصرنا بنوره وأرشدنا إلى الله على لسان شريعة جعفر بن محمد الصادق عليه السلام وبعد فقول العبد الفقير إلى الله الغني الراجي عفو ربه القوي محمد المشتهر بالحر العاملي عامله الله بلطفه الخفي وأسبغ عليه نعمه الظاهرة والباطنة وجعله من الذين يستمعون القول فيتبعون أحسنه وأيده بتأييده الذي لا يضام أنه لما كان علم الحديث أجل العلوم قدرا وأعظمها خطرا وأكثرها أجرا وأوفرها ذكرا وأعلاها في الدين رتبة وأسماها في اليقين منزلة وأنبلها عند الله وعند ملائكته المقربين وأنبيائه المرسلين وأولى بأن يكون تدوينه من أهم المطالب وأشرف المآرب وأحق بأن يصرف إليه وجوه الهمة ويجب أن تكون نحوه أعنة الرغبة [illegible] الأصحاب والخلاء والأحباب الخ"

[illegible] است برشته فصول وخاتمه.

[illegible] راست کرده [illegible] یکی [illegible]

و آن عبارت این است:-

قال امیر المؤمنین صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم لجبریل علیہ السلام فی آخر کتاب ما صورتہ و کتاب الله یعلم فیہ ما یکون فی الیوم الثانی فی التاسع والعشرین من شہر جمادی الثانی سنہ [illegible]

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ برنمبر ۱۸۰ فن حدیث مرقوم است خط نسخ بقلم میر محمد مانی الدین ساکن بلگرامی نگاشتہ مقدار ضوی گرد بنوشت است۔ سال تحریر مرقوم نیست۔

تعداد صفحات بیست و هشت ۲۸۔ و سطور فی صفحہ شانزدہ ۱۶۔

مودة القربی

تصنیف علامہ سید علی الھمدانی ابن شہاب الہ فی اسرار سنہ ست وثمانین وسبعمائۃ۔

شروع کتاب این است۔

"الحمد للہ علی ما نصو اولی نعمہ واصفی ان مودۃ حبیبہ جامع الفضائل والکمل الذی بعثہ اللہ رسولا الی کافۃ الخلق محمد بن عبد اللہ العربی صلی اللہ علیہ وسلم وبعد فقد قال اللہ تعالی قل لا اسئلکم علیہ اجرا الا المودۃ فی القربی وقال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم احبوا اللہ مما ارقدکم من نعمہ واحبونی بحب اللہ واحبوا اھلبیتی بحبی فکنت مودۃ آل النبی صلعم مسئولا حیث امر اللہ تعالی حبیبہ العربی ان یسئل من قومہ مودۃ فی القربی وان ذلک سبب لنیل المحبین ومرغوب وصاحبہ الیہ۔ وموضوع کتاب ذکر فضائل ومناقب آل جناب رسالتمآب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کتاب مرتب است بر چند مودات۔

مودت اولی در بیان فضائل حضرت رسالتمآب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم۔

مودت ثانیہ در بیان بضعۃ علیہا السلام۔

مودت ثالثہ فضائل امیر المومنین علی علیہ السلام۔

مودت رابعہ در بیان اینکہ علی بن ابی طالب امیر المومنین وسید الوصیین وحجۃ اللہ است

مودت خامسہ در بیان اینکہ ہر کس کہ رسول اللہ صلعم مولی بود علی بن ابی طالب ہم اوست۔

مودت سادسہ در بیان اینکہ علی بن ابی طالب علیہ السلام برادر ووزیر رسول اللہ است وی خلیفت او بعد از وفات خداوند عالم است۔

مودت سابعہ در بیان اینکہ علی بن ابی طالب علیہ السلام صاحب دین جناب رسالتمآب

صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم است و ایمان علی بن ابی طالب راجح بر ایمان جمیع خلایق است
زیرا کہ علی بن ابی طالب علیہ السلام بعد رسول اللہ خلیفہ و جانشین است۔
مودت نامنہ در بیان اینکہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و حضرت علی
بن ابی طالب علیہ السلام از نور واحد ہستند و ہر قدر فضائل کہ بہ حضرت عیسیٰ
داده اند باسی رسانیدہ اند۔
مودت تاسعہ در بیان اینکہ کلید ہائے جنت و نار بدست علی بن ابی طالب
علیہ السلام است۔
مودت عاشرہ در بیان اینکہ خلفائے رسول اللہ و اولاد او ہستند مثل نقباء بنی
اسرائیل۔
مودت حادی عشر در فضائل جناب فاطمہ زہرا سیدہ نساء العالمین بنت حضرت
سید المرسلین صلوات اللہ علیہ وعلیہا اجمعین۔
مودت ثانی عشر در فضائل جملہ اہلبیت علاوہ آن فضائل کہ سابقاً مذکور شد۔
سید علی ہمدانی از اجلہ علماء و اولیائے متاخرین کرام است۔ علامہ عبدالرحمن بن احمد بسطامی
در کتاب نفحات الانس من حضرات القدس میفرماید کہ امیر سید علی شہاب الدین بن
سید محمد ہمدانی قدس سرہ جامع علوم ظاہری و باطنی و پیرو در علوم اہل باطن مقتدا
و پیشوا بود چون کتاب اوراد فتحیہ را جمع نمود و شرح فصوص الحکم و شرح قصیدہ خمریہ
و رشحات و غیرہا تصنیف نمود مدح بتالیف امیر تیمور بن امیر محمد اللہ ترغان و امیر حسین
و امیر حاجی سیفی و امیر علی دوستی کردہ و چون امیر علی الدین علی از دنیا برفت
امیر تیمور بتالیف مدح مشغول گردید و گفت فرمان حضرت او را توجہ کردہ گفت فرمان
او در قضای ملک و مملکت گیرانی مرا نوبت بیع مشکوں را بہ کردہ و صحبت ہنر و ہمدرد و ہمراز
یک دگر بودند محبت درشت و در دگر متحیر شدند کہ چہ نام نہند چون بشرف مدینہ مبارک
مشرف شدند حاجی محمد سیفی بحضرت صلی اللہ علیہ وسلم کردہ در واقعہ دید کہ حضرت
مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم میگوید کہ این مجموعہ را نام فتحیہ نہ عدد آن و در فتحیہ نام رو

الوافی شرح کافی وغیرہ

[illegible] تصنیف آن فارغ شدہ۔

[illegible] یک مجلد از آن موجود است [illegible] مجلد یا دو مجلدی باشد۔

خلاصۃ الاذھان فی مناسبات و مکاسب و معاملات کل تنگ و رہن و ہبہ و اجارہ و شفعہ و شرکت و مضاربت و ودیعہ و عاریت و وکالت و ضمان و حوالہ و کفالت و صلح و اقرار و غصب و لقطہ و احیاء موات و احیاء و اقطاع و تحجیر و شفعہ و قسمت و مزارعت و مساقات و ذبائح و اطعمہ و اشربہ و لباس و زینت۔

خلاصۃ الاذھان فی نکاح و طلاق و ولادات۔

[illegible] است:

"[illegible] و علی [illegible] و [illegible] و [illegible] و

[illegible] از علمائی اعلام و مجتہدین فخام و مہب [illegible] چنانچہ مولوی میر محمد علی تستری مخصوص [illegible] بہبہانی [illegible] و در زمرۂ [illegible] و [illegible] و [illegible] و

در طائف و صوف و فهرست تصانیف خود آورده که [illegible] است سالگی تا این زمان که
عمر او شصت و سه سال رسیده است تصنیف کرده است آل می نویسم تاریخ تالیف فهرست مذکور
است. که [illegible] بود چون است برین تقدیر ولادتش در [illegible] سبع واقع بوده باشد شاید که وفات
او [illegible] سنه ثلثین و الف و سال تالیف فهرست تصانیف او است به فاصله ثلاثین
واقع شده باشد و فیه تامل. و عده از شاگردان مشهور او [illegible] تلامذه او است یکی از ایشان محمد طاهر ابدی مصنف
[illegible] مصنف، یکی بر [illegible] او علامه هادی بن مرتضی که کتاب [illegible] مسمی به [illegible] نموده الخ.

بیاض ابراہیمی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تحفهٔ ملکی

ترجمهٔ عیون اخبار الرضا علیه السلام

باب اول در ذکر آنچه از معجزات و فضائل آن حضرت علیه السلام مشاهده شده.

باب دوم در ذکر احادیثی که از آن حضرت در فضائل خود روایت فرموده.

باب سوم در زیارت آن حضرت علیه السلام.

باب چهارم در بیان نسب آن حضرت علیه السلام.

باب پنجم در ذکر جمعی از اولاد امجاد حضرت موسی بن جعفر علیه السلام و بیان احوال ایشان.

باب ششم در ذکر جمعی از اولاد امجاد حضرت امام رضا علیه السلام.

باب هفتم در ذکر حالات و اخبار که در میان او و برادرش واقع شده.

باب هشتم در اخبار و روایات متعلق بحضرت امام رضا علیه السلام.

باب نهم در ذکر جمعی از اولاد و اصحاب آن حضرت که در طوس وفات یافته.

باب دهم در ذکر بعضی که بعد از وفات موسی بن جعفر علیه السلام بر امامت حضرت امام رضا علیه السلام توقف کرده اند و رجوع نمودند و ذکر امت دیگر که بعد از ایشان بر امامت آن حضرت ثابت شدند.

مآب یازدهم در ذکر مجلس امام رضا علیه السلام و سبب و سبب مقامات در توحید نزد مامون۔

این سخن را بجواب تا آخر باب یکصد و سی و شش در ذکر قول [illegible] حضرت امام رضا علیه السلام می باشد کہ امام در آن دیگر در بیان بطلان وعظ با مامون مفصل مذکور و مذکور و حالات [illegible] حضرت امام در محافل و مجالس با مردم و غیر ہم [illegible] و غلبہ [illegible] و غیرہ۔ زبان حضرت فرمودند حضرت امام رضا علیہ السلام جواب آنرا فرمودند۔

باب آخرین پنجاہ باب یکصد سی و ہفت در ذکر [illegible] و سیرت و صورت حضرت [illegible] صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم است کہ از حضرت امام رضا علیہ السلام روایت شدہ۔

شروع ترجمہ این است:۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نسخہ موجودہ کتب خانہ مصنفہ بر نمبر ۱۹۲۱ فن حدیث مرتب است خوشخط خط نستعلیق
ماجد دل انگیز تصحیح کامل است بجز صفحات ۴۲۱ بخوبی صفحہ ہفدہ۔
رسالہ [illegible] وصدوی بحر ذخیرہ سلم سید امام الدین نوشتہ شد۔
[illegible]
حامدا و مصلیا علی النبی [illegible] بی من المعجزۃ صلی اللہ علیہ وآلہ الطیبین
[illegible] استلاء علیہم اجمعین العبد الفقیر المذنب سید امام الدین
محمد [illegible] بسعی جناب مولانا سید محمد علی ولد بزرگوار سید حسین حسن۔
[illegible] کتب کریں تحریر نمودہ بعض اوراق اوین نسخہ موجودہ
[illegible] جناب مغفرت مآب مرحوم نشد چنانچہ نمودہ۔
[illegible] کتب و ماجد اعلی [illegible]
[illegible] ہجری ہم نتیجہ اول [illegible]

بدن کس گوئی با مداد مداد ا

ترجمہ قطب شاہی

شیخ محمد بن علی بن حسین حائری متوفی بعد ۱۰۳۰ھ (بعض شیخ حسین حائری) ترجمہ [illegible]
بہ نام سلطان قلی قطب شاہ ترجمہ نمودہ۔

[illegible] حال خود در [illegible] در کشف الحجب بذکر آن پرداختہ چنین فرمودہ۔

ترجمہ مختصر عربی شیخ محمد بن علی بن حسین الحائری العیاشی ہی ترجمہ کتاب [illegible]
شیخ البہائی قدس سرہ علی کتبہ الشیخ البہائی ہی تحفہ ترجمہ کتاب "اربعین" [illegible]
خطبہ یشتمل علی مدحہ والثناء علیہ وعلی کتابہ مئۃ وسبع وعشرین بعد الف [illegible]
الباقی علی ہذا المنوال وکان بعض الصوفیۃ وبعض [illegible]
[illegible] کتاب مزبور قطب شاہی این ست۔

است از نوع حدیث معرفت را متبعین ✤ وست ترجمہ وصف تو شہا مین
گر شکر تو آرد شیخ عنوان نبود ✤ تبلیغ رسالت نکند روح امین

ہمہ حدیثے کہ جلیس آں بیان انجمن حقیقی را بر لوح کتاب بیان مزین بجوہر حقایق [illegible]
فرمائد کلمے کہ کل چیدان حدیقہ دین را ما رشحہ درت از گلدستہ حقایق [illegible]
کہ حق گوئی پرتوے از اشعہ لوی شاہی اوست و شکر نعمتی ست کہ ذرت خلقین [illegible]
امکان گران بار عجز و قصور منتہی او۔ و درود نامحدود بر خانمہ کتاب ہدایت و خلاصہ [illegible]
بے نہایت او۔ انتہا

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر (۹۵۳۱) ف حدیث مرقوم است [illegible]
و از کتاب نامہ کاتب و سال کتابت تحریر نیست۔ ورق اول تاریخ خریداری [illegible]
یکصد و بیست و دو ہجری نوشتہ است۔ ازاں ظاہر است کہ تاریخ کتابت مقدم [illegible]
جلد دوم آں دو صد [illegible] وشش و سطور [illegible] وسہ۔

شرح من لایحضره الفقیه

[illegible] شرح من لایحضره الفقیه است [illegible] شیخ صدوق [illegible] ۱۰۷۰ هجری [illegible] فارسی [illegible] شرح احادیث [illegible] کتاب [illegible] است [illegible] شرح [illegible] کتاب [illegible] شده است.

[illegible] کشف الغمه [illegible] شرح [illegible] عبادات [illegible]

[illegible] شرح صحیفه [illegible] شرح من لایحضره الفقیه [illegible] محمد علی بن [illegible] علی [illegible] سنه [illegible] سبعین [illegible] عباس الحسینی الموسوی الصفوی.

[illegible] مدرک [illegible] اشعار [illegible] صفحات [illegible]

[illegible] مذکور [illegible] ۱۳۲۲ [illegible] آن نسخه مخطوطه [illegible] کتابخانه [illegible] موجود است.

[illegible] ۹۲۶ [illegible] است [illegible] آخر [illegible]

[illegible] است [illegible]

[illegible] است [illegible]

[illegible] است [illegible]

سراج النبوۃ

عبدالباقی القادری محمد آبادی بن سید محمد یوسف الغازی متوفی سنہ

شرح شمائل ترمذی در ماہ رمضان سنہ ۲۲۶ ہجری در وہ صد و بست و شش قمری بہ پایان رسیدہ

این کتاب نفیس است

سی و سہ نسخہ صحیفہ در چہار جلد مجلد و مرقبہ ہائے ۳۲۶ - ۳۱۵ - ۳۲۸ - ۳۲۹ - فی حدیث

محمد بن ست در باب ۲۲ ہجرت ہم بعدہ ماہ رمضان سنہ ۲۲۶ ہجری در وہ صد و شصت شش قمری

است نامہ کاتب محمد عبد رزاق ست - جمع اوراق ہر چہار جلد بست صد و صد و چہار است

سطور فی صفحہ صد و شش خط مستعلیق دلکش

جلد اول نخست بر ورق دو صد و ہفتاد - جلد دوم شروع ز ورق دو صد و ہفتاد و یک

ختم بر ورق چہار صد و ہجدہ - جلد سوم شروع ز ورق چہار صد و شصت و یک ختم بر ورق

ششصد و ہشتاد - جلد چہارم شروع ز ورق ششصد و ہشتاد و یک ختم بر ورق ہشتصد و صد و

چہار -

ایوان نعمت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دیوان اصفی

ترجمہ اصفی بسر خوانچہ است تولد ۹۳۵ھ وفات ۱۰۰۳ھ

سال آمد و حدیث اصفی ۔ ۹۳۵ھ

سال رحلت اصفی ۔ ۱۰۰۳ھ

سنہ ۱۲۹۳ھ دیوان اصفی ۔ توحید و توحید مہتاب ۔ ۱۲۹۳ھ

سنہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ کے نمبر ۔ ۶۴۳ ۔ فن دواوین مرتب است بخط نستعلیق کہ مشتمل بر ۱۲۰ صفحہ ۱۲ سطر است۔

در مناقب و مدح نبی و آل او موجود است ۔ از آخر قدرے ناقص در ردیف ی ۔

حمد اوریئن ۹۳ صفحہ ۱۳ سطر ۔ سطور ۱۲ سپردہ ۔

ترجمہ اصفی نیست مگر مختصر ۔ در ضمن عصر ہمایوں است و گوئی ہمدم ۔ بگمان خود بود ۔ در مدح حرف تغیر در سلطان و سعید خان بود ۔

در مدح و در ستایش سلطان حسین میرزا و سال نہ صد و نہ است و شش تولد او ۔ سال ۹۰۶ ۔ ترجمہ سالگی واقع شد ۔

دیوان ارزقی

اسم ذکر زین الدین ابوبکر ست در سال ۵۲۶ھ پانصد و بست و شش هجری وفات یافت.
صاحب وزیر سلطان عدل شاه و رئیس و افسر شعرا آن دربار بوده در علم و فضل و ترکه نفس پایه بلند و
شیخ عبدالله انصاری هروی تلمذ ارادت داشت و در شعر و شاعری درجه اعلی رسیده در مجمع الفصحا تصنیف
رضا علی ترجمه تذکره ریاض حسینی نوشته.

"آخر قصیده زین الدین بوبکر بوده و در اول دست ملوکانه مطبوع نموده جامع کمالات و حاوی مقامات
دیده و شیخ عبدالله انصاری هروی ارادتی داشته و در تصفیه و تزکیه نفس همت می گماشته بدماغ
ارجمند و مزاج بلند و اوج و علو مطبوع مع و اصل و خاص آن شهر شده. سلطان غیاث شاه ابن
مؤلف را بسفارت و مصاحبت مؤتمن برگزیده و اختصاص داده التفات بی نهایت
از سلطان دیده و نیز چون سلطان را در فوت ماده نشئه بود حکیم همت اخوه تعدد الفضه و ساعده
خشت موده سندیه بدیع منع آن و غیر از فرج سلطان نموده و الحضرت با استکان و با
قبت سلطان تعلق نموده و در ترجمه شعر و شاعری به پایه اعلی است و بدیع معانی است
معاصر عبد الرشید نشری و شیخ نسوی و احمد هروی و حسینی و فیضی رشعرا عهد بوده است و نقد را در قصاید
نهایت اعتماد و را بر یک از استادان آن کرده فی شعر و کتاب سندباد در منظومات است
و فی آن در نشئه پانصد و بست چهار واقع شده."

شروع دیوان است:

ای بنام تو روزی پیکر دانا گوهر ❊ که نورش ماه تابان بود و سعدش زهره انور

نسخه موجوده کتب خانه آصفیه به کاره مانی که در نمبر ۲۴۲ مخزون است خط ایرانی نوشته بکاتبان نامع
در سنه فارسی کتوبه پانصد و بست و چهار و در صفحه و هفت و در تجربی است نام کاتب مذکور نیست
جمله ورق هشت و در دو ستونی نسخه صفحه شش

دیوان امیر خسرو دہلوی

متوفی ۷۲۵ھ

مختصر است پنج هزار بیت تخمین دیوان این است۔

ای سپهر آفریده از نسیم ... ملک مدت تو بی‌عدم

ملک دل را سریر دیست ... دلبرا کز درت شتافت مرا

من ز بند غمت چو خسرو دل ... کس مبادا چو من گرفتارم

نسخه موجود کتب خانه آصفیه بابت ۱۲۱۱ف دواوین نهایت خوشخط شکستعلیق ۱۱ کاتب و سنه کتابت درآخر تحریر نیست۔ نوع نهایت خوشخط اعلیٰ و ناموردی احمد دل مرحوم [illegible]

جهور اق دو صد و هشتاد و دو ۲۸۲ صورتی نقطه مورد ۱۳۰

در آخر رباعیات و قطعات بهم موجود است از ورق ۲۲۲ تا ۲۲۳ مشتمل بر [illegible]

هر که او یار نه بر حال شما حق را ... بی‌خبر خوانا سزد بر من مسکین بخشد

مثل با آنکه بلندست مدانا برسد ... کو رسد در سر گنگر نه فرشش نکند

بی‌دل بیچاره درازست زبیجا بازش ... بس بباشد چو کوته شود ره بر بلند

ما حوال برکت اشتمال حضرت امیر خسرو رحمة الله علیه و رحمة مذکوره بالا نثر [illegible]

و عثمانی پرین منوال تحریر یافته است که حضرت امیر خسرو دہلوی رحمة الله علیه امیر شعرا [illegible]

نسخ کرده اش زیاده از نیست که درین اوراق گوناگون تحریر [illegible]

پیوسته عاشقان اولیاست۔ شیخ نظامی توجه نسبت به امیر خسرو کرده چنانچه مصرعه از خمسه [illegible]

نظامی پرسید که چه آورده ای خواجه گفت که سوز سینه امیر خسرو را آورده ام از کلیات [illegible]

بهر حال بدایت بوده و شیخ فرمان هر بندی و فتاوای [illegible]

هفت [illegible] که گفته است در نکته و غیر صاحب تجرد و دوست [illegible]

است [illegible]

[illegible] است. قول و غزل و کارنامهٔ عمل چند تصنیف کرده و هر یکی را نامزد کرده که خیاگر فلک را [illegible] از همه برده است چنانچه تا حال که قریب پانصد سال از عهد او گذشته است [illegible] اقوال اوست. و در فن شعر هیچ کار بجائی نرسانیده که دست شعرا فلک بدامن جانش [illegible] [illegible] چون رفته مشهور است. سه دیوان دارد یکی بگفتهٔ صفر و دوم الکمالات و سوم [illegible] [illegible] نگارنامه نامزد کرده چنان واقع شده که هر یک را صد هزار بیت بر می‌کند. [illegible] [illegible] بدل کرده است یکی بر سبیل تسمی بوادر خود زنانی که [illegible] [illegible] [illegible]

دیوان اهلی شیرازی

مولانا اهلی شیرازی متوفای سنه ۹۴۲ نهصد و چهل و دو هجری در فنون شاعری مثل غزل و قطعه و
ترجیع شعر بسیار بلند و مجلس افتاده و همواره در شیراز هنگامه سخنوری گرم داشته و
[illegible] تتبع غزلهای خواجه حافظ شیرازی نموده و با امیر علیشیر شیرازی طرح صحبت
[illegible] معاودت از خدمت ملازمت شاه اسمعیل صفوی مشهد مقدس اختیار نموده
[illegible] نهصد و چهل و دو هجری بر رحمت حق سبحانه پیوست.

[illegible] اوست.

[illegible] که در بحر رمل مثمن مخبون محذوف مقصور واقع شده است.

غزل موجوده کتب خانه آصفیه بمدراس در دیوان مخطوط متعلق بمولوی عبدالحق مندرج است.

تتبع غزل اول:-

[illegible]	انگشت حیرت است زبان در دهان ما

دیوان بساط سمرقندی

مطلع دیوان این است.

است زسر عارضت در آب شمع نماوری ‌ ‌ ‌ صفحهٔ گوئی زخور شد جات مشتری

مقطع ... چو کور صفحهٔ چوگان دولت است ‌ ‌ ‌ وقت آمد تا که در میدان بساطی آوری

نسخهٔ موجود ... خانهٔ آصفیه حاشیهٔ دیوان کمال منبری ۳۹۶ ... فن دوم دیوان نوشت است.
رجمهٔ مقبول ... نام کاتب محمود کشمی تبریزی ... حواشی ... شده ... دیوان ...
... این دیوان در ... مرتب گشت.

نام بعضی سمرقندی از کلمات دیوان ناصحت الله بخاری و ... سمرقندیکار حضرت بابا مشفق.
... حال حضرت مخلص متکر و بعضی از ... بابا ...
... حضرت ... از اکابر ... آن دیار بود در عهد ... بیاست و نگاری در ... هشتصد و بست و نه هجری رفات یافته

دیوان حافظ علیہ الرحمہ

تصنیف فخر جہاں ادیب حافظ شیرازی صوفی رحمۃ اللہ علیہ رحمہ است۔ شروع دیوان این ست۔

الا یا ایھا الساقی ادر کاسا و ناولھا ۔۔۔ کہ عشق آسان نمود اول ولے افتاد مشکلھا

در بیں کتب خانہ آصفیہ فقط نسخہ نفیسہ زیں دیوان بر نظر ہائے ۔ ۲۰۴، ۲۲۴، ۲۰۳، ۲۰۳، ۳۰۹، ۳۸۵، ۳۸۵، ۳۸۵ دفن دو دیوان موجود است۔

نسخہ نمبری (۲۰۴) بقطع خورد خوشخط نستعلیق مکتوبہ ۱۰۳۲ھ کہ ۲۰۰ ورق دو ستونی و دو حرفی۔ نام کاتب نیست۔ ۔۔۔ نسخہ در ابتدا کسے دیباچہ نوشتہ است۔ ولہ۔

"حمد بحد و ثنائے بعد و سپاس بیقیاس حضرت خداوندے کہ مجمع دیوان حافظان ۔۔۔ اوراق مشتمل و سطور در ہر صفحہ ۱۰ ۔ سرخ و جدول طلائی۔

نسخہ ثانیہ نمبری (۲۲۴) خوشخط نستعلیق خوب بقطع ۱۰۹۰ھ کہ ۱۰۰ ورق دو ستونی و ۱۰ سطر در ہر صفحہ بقلم کل محمد ہزاری ۔۔۔ سرخ و جدول طلائی۔ حمد اوراق دو صد و نوزدہ و سہ صفحہ ۲۱۳۔

نسخہ ثالثہ نمبری (۲۰۳) خوشخط نستعلیق خوش بقطع مکتوبہ ۹۵۰ھ نہصد و نود و چہار ہجری۔ نام ۔۔۔ کاتب۔ سرخ و جدول طلائی۔ جملہ اوراق یکصد و ہشتاد و سطور فی صفحہ یازدہ۔

نسخہ رابعہ نمبری (۲۰۵) نہایت خوشخط پاکیزہ نستعلیق بقطع متوسط۔ در ۔۔۔ بتدا دیباچہ نوشتہ است۔ اوراق اول ضائع شدہ۔ سرخ و طلائی و زرجدولی و جدول ہم طلائی۔ در آخر تصریح بایں ۔۔۔ ناقص۔ ۔۔۔ نام کاتب و سنہ کتابت معلوم نشدہ۔ ایں نسخہ در کتب خانہ عالیات شاہی بادشاہ شاہجہان و در رنگ ترتیب عالمگیر بادشاہ بودہ چنانچہ مہر کتب خانہ شاہان موصوف ۔۔۔ اول نسخہ ثبت است۔

جملہ اوراق ۔۔۔ سطور در ہر صفحہ چہاردہ۔

نسخه خامسه بمبئی (۲۰۹۱) نسخه قدیمه خوشخط نستعلیق خوش تاریخ موجود اول غلط و لاجوردی جلد
اوراق سه صد و شصت. و سطور فی صفحه چهارده. نام کاتب و سنه کتابت مرقوم نیست. و
بر ظهر صفحه اول کتب خانه مبارزه جنگ لکی نموده معین الملک محمد حسن علیخان بوده در اول صفحه علاوه
بر صاحب موصوف دیگر مهر و مهر ثبت است ناخوانده می شود.

نسخه خامسه بمبئی (۲۰۹۵) خوشخط نستعلیق لوح و جدول طلائی تقطیع خورد. جمله صفحات سه صد و
دو سه و سطور فی صفحه دوازده. نام کاتب و سنه کتابت مرقوم نیست. در آخر دیوان رساله
در سبب غائبا شانه کلمه رو نهفته چون خوانده شد.

نسخه رابعه بمبئی (۲۰۹۰) بر روی کاغذ کلکته دمشقی (۸۸۰) فی اطلاق نوشته است بقطع معمولی
نام کاتب و سنه کتابت مرقوم نیست. و این نسخه در سنه ۱۲۰۰ سال بوده حاشیه بر دیوان اول
نوشته است.

دیوان صاحب موصوف ارجح و توصیف مستغنی است. ما مختصر احوال و انتخاب از
مجلس بانتخاب نوشته می شود.

خواجه حافظ شیرازی رحمه الله صوفیانه کرام علیه الرحمه بعد وفات اعلی مقام و محل سرشت موجود روشن خاص
خود است و در علم قرأت مهارت تمام و شب سرشب جمع گرد مقصوره کرمیان مسجد شیراز
واقع است تا طلوع صبح به لحن خوش قرآن می خواند. طائفه کلهر زیر دست است و تمام
دست ارادت پیرایه نگرفته ما نخلص و چنان از سر سب صوفیان واقع شده که هیچ کس را اعتقاد
نیفتاده.

خواجه غیاث الدین محمود بدر گلهٔ پیر سبز مشهور. بگرمک شیراز بوده و اکثر اوقات در مواضع
بیش می بود. خواجه حافظ شیراز صحبت و ملازمت وی را بر خود لازم و شیوه چنین تهیت دارد
که خواجه یاد وی بوده چنانچه در بیت مستفادی گردد.

بیا که قصر امل سخت سست بنیاد است ✽ بیار باده که بنیاد عمر بر باد است

بیت مطلع هر نسخه خواجه مرغوب است و مطلع مصلوع و در بعضی نسخ مطلع
دیگر است بلکه بعض غریب بحد شگفت رسیده. لهذا مطلع مشهور را نشان "عرب"

منسوب کرده و ترجمان او به رسانده بسا اسرار غیبیه و معانی عجیبه در کسوت [illegible]
بازنموده و بدینگونه معلومات دنیا مقرر و بسر داشته نامزوجه ناخلاف و سوء [illegible]
صحبت دنی و مخالفت مدام میکرده و بجنون منسوب در شهور سنه [illegible] و ثمانمائه
سلطنت سلطان محمود شاه غنی وانی بکن سب خونش میرفضل الله تحویلدار [illegible]
افروزی بکن فرمود و چون بمقام مزرعه در کشتی محمودی که زنکن فرستاده بود سوار گشته عزم
روان شده بود که با مخالف و زبدو شورش مدبیر خواجه حافظ کشتی هیرون [illegible]
گردد و بدان رسد [illegible] خود به شیراز رجعت فرموده [illegible]

وی هم بسر بردن جهان کسی نرزد ☙ بجز بدی بصروش بدن ماکزین بهتری نرزد

وی در شیراز مقیم بود [illegible] و در محرم رحمت حق پیوست. تاریخ وفات
"خواجه مصلی" نیز در شیراز زیارت گاه خاص و عام است.

دیوان حسن دهلوی

[illegible] حسن دهلوی بن علاء [illegible] متخلص [illegible] متوفی ۸۳۳ [illegible] هجری

[illegible] کتب خانه آصفیه [illegible] نسخه موجود است [illegible] ۳۹۰ [illegible] ۲۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دیوان سعدی

چیست شاید که ۱۰۳۲ باشد

دیوان سیف تبریزی اسفرنگی

[illegible]

دیوان شاعر قرابانی

[illegible]

[illegible] گلشن آرای سخن گردان زبانم را [illegible] قوال شاعر رباب تخلص دارد [illegible]

[illegible] موجوده کتب خانه [illegible] صفحه مهرش ۵ [illegible] دیوان [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] جدول جدولی [illegible] کاتب [illegible] [illegible]

[illegible] ۹۵ [illegible] در هر صفحه [illegible] ابیات .

[illegible] صاحب دیوان شاعر است [illegible] شاعر فیست [illegible]

دیوان شانی

[illegible] از قبائل ترک بوده و در [illegible] موسوم به [illegible] کرده و در سال [illegible] وفات یافت. [illegible] دیوان او [illegible] است.

[illegible] پیش می‌نهیم که [illegible] خلاصه ترجمه آن این است:

[illegible] از قبائل ترک بوده و در [illegible] متولد شده [illegible] موسوم به [illegible] و چنانکه از یک قصیده [illegible] مدح جناب امیر [illegible] علیه السلام معلوم می‌شود [illegible] شاه عباس صفوی خوانده شده و معلوم [illegible] چگونه [illegible] و به قدر [illegible] شانی باشد به شانی بدهند.

[illegible] در [illegible] متولد شده و در [illegible] کمبریج رویت و سه [illegible] یافت [illegible] وفات یافته.

شروع دیوان این است:

[illegible] ما
[illegible] ما
[illegible] ما
[illegible] ما

[illegible] ما

شانی تخلص [illegible] دیوان [illegible] است اما نام کامل او [illegible]

دیوان شاه راجو قتال حسینی

سید راجو قتال از بزرگوار حضرت سید محمد گیسو دراز بندگی است. نام پدر سید یوسف بن علی بن محمد حسینی الدهلوی الدولت آبادی مشهور به سید اجا است. به این نام و به راجو قتال مشهور شده. وفاتش حالا بخ ۲۰ ماه شوال ۸۲۳ هجری واقع شد. مرقد منورش در خلد آباد دکن معروف است. اورنگ آباد سه میل مسافت دارد. مقدس موجود است.

این دیوان منسوب به ایشان است و شخصی حالی مدت جمع دیوان این است.

بیت کز این مدیار مدر غمان گنجد ... است غمان آن ... در جهان گنجی

سنه نوشته در کتب خانه آصفیه بر نمبر ۳۲۹ ش دو دیوان مخزون است. بر ردیف مرتب است. شروع دیوان بحمد الله تعالی که مطلع آن شش بحر دارد. نظر بسر سری نا کرده علی آخره. در صفحه اول آخر دیوان مهر علی خان ثبت است. تخلصات بی شمار و سطور در هر صفحه پانزده. اسامی تخلصات حسینی از مشاهیر و بزرگان کرام بوده. در ابتدای هر غزل تخلص بزرگی دارد. بیت آخر غزل شرف و تقدم ان شخص حضرت سید محمد مسمی به راجو قتال است. اشعار بسیار جهار مسائل تصوف دارد.

دیوان شاهی سبزواری

نام شاهی سبزواری در آن ملک از شعرای خوش‌گوی است. تولی سنه ۹۵۰ مشتمل و
بوده و نسخه قدیمی دواوین او سبزوار نیشابور تتبع دیوان [illegible] است.

لیالب است ز خون جگر چاپ ما ؛ درخشت چون شد مگر حوالهٔ ما

مطلع غزل دیگر این است:

ای عشق ستمگر خطت یاد نمیت ما ؛ این حرف شد از روزگار بیرون ما

نسخهٔ موجوده کتب خانهٔ آصفیه که برنمبر ۴۰۰ فن دواوین مرتب است تحقیق معلوم.
مکتوبه سنه ۹۹۶ نصف دیوان قدیمی نامکمل تحریر یافت. جمله اشعار این نسخه تقریباً
جمله اوراق بست و هشت و سطور فی صفحه پانزده.

این نسخه موجوده غالباً نصف حصه دیوان می باشد چنانچه در اول مقدمه اجزای اول دیوان شاهی مذکور
است نیز از که صاحب حبیب السیر تعداد ابیات این دیوان یکهزار ذکر نموده است و در نسخه
موجوده تخمیناً پانصد ابیات است.

در کتب خانه مذکور یک نسخه دیگر این دیوان موجود است مادر فهرست مذکور خان - در
مطلع دیباچه این نسخه "اے عشق ستمگار خطت نگرفته" و این مطلع در این نسخه موجوده نیست
آصفیه هست.

امیر شاهی سبزواری از نبیرهای امیر یادگار بن سلطان محمد بن شاهرخ بوده و خواهرزاده خواجه علی
مؤید است که خراسان سربداریه بود و اجداد شاعر سربدار بوده اند.

در شعرا استاد سودا در حصه اول ترجمه احوال و مذهب شیعه بوده و در صنعت خط و تصویر بدرجهٔ کمال
رسیده میر نسبت و خود در بدایت خوب می نوشت و بسیار خوش مذاق و نیک صفات بود
بهت قسطنطنیه رفته و امیر مذکور راغب صحبتش بود و بادشاه وقت میرزا بابر میرزا را در کنار

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

دیوان شهیدی قمی

مطلع دیوان این است.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دیوان ادیب صابر

دیوان صاحب

مطلع اول این غزل چنین است:

مطلع غزل دوم:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دیوان صرفی

شیخ صرفی تخلص می نماید. بیش این است:

ای از بیان تو ما را حسرت زبان ما ❊ تیغ تو بر بریده زبان بیان ما

مانند عارفی که مدام الصمت زیبد ❊ وصف تو کرده خموشی ترجمان ما

چون نیست کز تو قطع بیابان محبتت ❊ حیران بجا گذاشته در هر مکان ما

ز آنجا که سر بر آستانت کنیم ❊ ساید ز تارک فلک آنجا نشان ما

این نکته را تصور کنه کمال تو ❊ کوته نموده است کمند گمان ما

ای آب روی ما ز تو ما آب روی تو ❊ وین یک بس است از دو جهان در جهان ما

آن چیست کز تو بر دل ما تیر می نزد ❊ گویا ز بهر تست نشان در کمان ما

صرفی بیا که وصل تو باران بهمچیست ❊ کز سبزه و گیاه شود بوستان ما

گر صرفی ز زیر تو او بر نمی خورد
صرفی زیر تو هم ست آسمان ما

[illegible]

دیوان صیدی اصفهانی

[illegible] متوفی [illegible] در شصت و [illegible]

[illegible] تخلص [illegible] و [illegible] تصحیت و چهار [illegible] گردیده و [illegible] شاهجهان [illegible] بار یاب گشته [illegible]

[illegible] بخط نستعلیق معمولی است.

شروع ازین شعر است:-

[illegible]

دیوان ظهیر فاریابی

[illegible]

حرکت سوی ... با خواص مود ... جهان پهلوان متقدم ... و مآگرای داشته و همت ... تربیت او
... بعد فوت ... قرار ... سلطان قرار گرفت و آخر ... رنجیده ... آنابک ... بگریختن ...
... آورده ... اکرام اختصاص یافت و در آخر عمر ... از ملازمت کشیده و در ... گوشه
عزلت ... و در ... ۵۹۰ھ ... صد و نود هشت هجری وفات یافت و ... را
... قول کرده اند ...

... بنا بر روایت دولت شاه سمرقندی ۵۹۰ھ و بقول صاحب مفت اقلیم ۵۹۲ھ

دیوان عارف

[illegible] عارف علی شاہ نعمت اللہ

[illegible] عارف علی شاہ [illegible] صفحہ میدہ [illegible] ۲۵ [illegible]

[illegible] علوم خود [illegible] بسم اللہ [illegible] عبارت [illegible]

[illegible] عارف علیہ

طرح دیوان این است۔

من بیچاره سودازده سرگردانم ❊ در باد صاف خداوندگار می آیم

این قدر بسلسله محبت بزبان می آیم ❊ تا تو توحید تو ورد دهان من باشد

در بیابان تمنای تو سر گردانم ❊ بوکه پیوندی دامن چون تو جانان یابم

[illegible] صفحه کریمه [illegible] ۱۰۷۰ [illegible]

[illegible] صفحات ۱۹۲ [illegible]

دیوان قاسم انوار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دیوان کامل

. . . ق . . . ورق اول دیوان مکرر این جناب قبل بخط خوشخط قوم است .

. . . حسب فرمودهٔ سید اجل و مخدوم امیر منصور دام اطلاحه این مدعیات و تدقیقات بکلک

. . . این صفحهٔ اقبال معدود و دفتر این عنوان صفحهٔ مسطوره پیوسته و بکلک تنقیح

. . . سنده .

. . . معارف فضائل سودگی مباهات فلک دوار زمانه خود کامل است و خاطر اهل دول

. . . اقبال معلوم می شود . بر ورق اول دست مهر او آن تمک زده شده است .

. . . مکتب و سبق عبارت خوانی است . باید که بخوبی بر دو صفحه سبق خود بود .

. . . بدست این دیوان دریای معانی مخزون است که در آن مستودع مطوری صفحه سپرده .

. . . این است .

. . . باشد این بیتی زبان نکته پیرا ✤ که ز حدت جایه بطرز تازه استادا

. . . ای خط مشکین روح عشق دیدار ✤ که در وکان ما بانه گرمی نیست سودا را

. . . خط بر گرد گونه چو دود دل تنگم ✤ که در یک پرتو جا داده با قطره دریا را

. . . بیک خط جا برای تمر از نازه زیر ✤ کسی نگرفته است زیر آن زلف معنبر

. . . با بیدی که زاید در دل خوش تبی دل ✤ بوس از سر بریده شکستم با تست را

دیوان گلشن

دیوان اسیری شیرازی

شرح و بیان احوال اسیری شیرازی متخلص به اسیری متوفی سنه ۹۳۰ هجری و نمونه از اشعار آبدار او

بیاض عاشقانه گنج و مملو است از

روزی اسیری و بعضی از یاران همدرس او در مدرسه منصوریه شیراز اکثر اوقات بصحبت یکدیگر

مشغول بودند و گفتگو از هر دری بود تا بذکر شعرای متقدمین رسید و هر یک از حاضران

اسیری شیرازی را بر دیگران ترجیح نهاد و در مجلد دیگر نیز بهمان نحو ذکر او رفته

این موجود در کتابخانه آستانه رضویه از دواوین موجوده متعلق کامل و بسیار نفیس است

و فقط چند ورق ناقص.

از ابیات و اشعار او بر فصلان آخر مجموعه که بعضی از اوراق آن افتاده و مفقود شده

است.

مطلع دیوان این است:

[illegible] ❊ [illegible]

مقطع این غزل:

[illegible] ❊ [illegible]

دیوان محتشم کاشی

[illegible]

[illegible]

مطلع این غزل:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دیوان مظہر جان جاناں

...

مطلع دیوان این است:-

... خوار گردد ... رسد سوی رفت .

نسخهٔ موجودهٔ کتب خانهٔ آصفیه که بر نمبر ۲۲۶ - فن دواوین ثبت است تخمیناً متعلق ...
کتابت ۱۱۹۹ هجری است و مشتمل بر ...

این نسخه از روی نسخهٔ ... است.

مجموعهٔ ... سطور فی صفحه سیزده.

این مجموعه انتخاب دواوین سالم فی باشد زیرا که بسیار مختصر است.

... مجموعه ... شده و در کتابت ... و ... بسیار ... و ... سیاه ... و ... شده ... واقع شده. شایقان را چاشنی میدهد.

دیوان مولانا روم رحمة الله علیه

[illegible] مشهور به مولوی رحمة الله علیه بن شیخ بهاء الدین متوفی ۶۷۲ شصد و هفتاد و دو هجری تخلص می فرمایند مطلع دیوان این است.

الله الله چه بویست مرا ... سر هر مو ز سخن ها بتر از نام خدا

مطلع [illegible] ... [illegible]

[illegible] دواوین [illegible] ۸۱

دستور فی صفحه ۵۸۱

[illegible]

[illegible] فنون [illegible] کامل در علوم باطن عارف بودند. از زمان [illegible] تا [illegible] [illegible] و صوفی قدس سره در جمیع [illegible] [illegible] [illegible]

دیوان میلی

چ

[illegible]

مطلع دیوان است:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دیوان ظهیر فاریابی

خوش تقطیع و خوشخط

باد امشب عاروب رحمت کاخ وایوان را

دیوان نعمت الله ولی

ـ ۲ ـ

وتحیر ماندند با میرگورگانی معاصر بود... حدود کوهستان ارزنج بوسیله مقصد کرمات نوشته...
باسید اظهار ارادت کردند"

وبهزاد ان گفته...

"الکامل سید نورالدین نعمت الله قدس سره که صد و نوح سال عمر... دایان ولایت مانند...
اسرار وجود آیینه وقت بود... صاحب الدرایه احمد همی در حق او... سید بزرگوار...
فرستاده صد و پانزده و سبع مائه سید بزرگوار... سنه... سالگی وفات یافت سید بابه
از کمی صد است. مولف... رساله خوش... او را دیده و آن حاضر است و از بیانی
آن موجب نظر... جمع کرده... و سید در نقد شعر... بیان و چاپه و شه
است اینک در... نیز نهایت موجود است".

شروع دیوانش این است:-

"الحمد لله الذی علی علی الاعیان بقضیه الاقدم والاقدم والصلوٰة علی من ظهر... المعوث بالرسالة الی خیر الامم وآله وسلم.

خوش بگوئے یار بسم الله بگو ... به چو نی جوئی ز بسم الله بجو
اسم جامع جامع اسما بود ... صورت این اسم عین ما بود

دو نسخه آن قلمی و مطبوعه هر دو در کتب خانه آصفیه موجود است.

نسخه قلمیه در فن تصوف بر نهج ۱۲۹۵ اتمام کلمات مخزون است بخط نستعلیق صاف مکتوبه قلم عبد المعلی نعمة الله.

جمله اوراق چهار صد و هفتاد و هشت. و سطور فی صفحه پانزده. سال کتابت تحریر نیست. و بر حاشیه...
تحریر صوری انیس العارفین... دیوان ... و دیوان حافظ هم تحریر است.

نسخه مطبوعه کلکته ۱۲۵۵ فن دواوین مرتب است در یک مجلد و شعر یعنی چهار صفحه.

مناقب الدین شاه در سال یکهزار و... صد و هفتاد و چهار هجری چاپ شده و در آخر این نسخه
بعض ترجمه او از کتاب تحفه الخواص موجود.

دیوان نوری

دیوان حاجی نورالدین محمد اصفهانی متوفی یکهزار و هجری ششصد.

مطلع دیوان

زنگ عشق بود خون ما بگردن ما
بروز حشر بود دست ما بدامن ما

نسخه موجود دو کتاب است. آنچه که به شماره ۲۲۱۰ فن دوم مربوط است بخط نستعلیق معمولی کرمانشاهی.
متوسط ۲۹ سطر یکهزار و دو صد و چهل و نه هجری است.

نام کاتب نیست.

[illegible] یات به صفحه پانزده. عاشا این دیوان [illegible]

سخن در آخر نوشته است که تمام شد دیوان نوری به قدر که دستیاب گردید [illegible]
شد.

دیوان وحشی

رباعیات عمر خیام

[illegible] عمر خیام [illegible] غیاث الدین ابوالفتح ابراهیم الخیام النیشاپوری متوفی ۵۱۷ یا ۵۱۸ ه.

پانزده یا شانزده رباعی

نسخهٔ قلمی [illegible] کتب‌خانهٔ آصفیه [illegible] این دوازده رباعی مربوط است [illegible] این [illegible] رباعیات [illegible] عبارتی [illegible]

[illegible] عبارتی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

[illegible] این [illegible] رباعی [illegible]

نسخه دیگر چاپ لندن ۱۸۹۸ء که در ۱۰۰ صفحه و ۱۰۰ رباعی است. شماره ۲۹۲ بریتیش میوزیم
این نسخه بکمال اهتمام طبع شده است. ابتدا مفصل سوانحعمری خیام و مقدمه تحقیقات متعلق به
رباعیات زبان انگریزی مرقوم است بعد مکمل رباعیات که از آن این نسخه چاپ شده مذکور
فوتوگرافی کرده و بعد رباعیات مع ترجمه انگریزی طبع شده۔

۳۔ نسخه مسمی بهدر آبادر کن مشتمل بر ۱۰۰ رباعی کتاب سعادت مطبع خورشید سوخ تهران
موجود بنمبر ۲۰۰۸ ۱۰۸ از فن دواوین۔

۴۔ یک نسخه طبع روسیه هم بر نمبر ۲۰۰۰ موجود است۔

خواجه موصوف در سنه چهارصد و سماه از رخ بجوار رحمت حق پیوسته شد۔ و در سنه
پانصد و پانزده هجری وفات یافت۔ و مشهور است که قبل وفات در مسجد مقابل منزل خود
نماز ظهر ادا کرده بمنزل رفته طعام خورده و دعا خوانده بفرمود۔ و بعد سه روز وفات یافت۔
از مرقومه بالا معلوم میشود که خواجه در سنه پانصد و پانزده هجری بوده و این
[illegible] است۔ [illegible] حکمت آمیز و مشحون [illegible] است و این
[illegible] شعر به [illegible] است به [illegible] است [illegible]
[illegible] است۔

و این نسخه بنگاه [illegible] است۔ و بیاید که خواجه ابوسعید [illegible]
[illegible] ملک [illegible] بنشان بوده و لیکن این قول نامه پایه تحقیق نمی رسد۔ و غیر از
در شعر غیر از رباعی نگفته۔

ست

و کتاب چهار مقاله معتقد است که خواجه نظامی سمرقندی که معاصر عمر خیام بوده بنشان داده است
[illegible] عمر خیام بسیار دلبسته و نگران است و نیز نسبت قولی عمر خیام مذکوره بالا خود به
کتاب مفصل مرقوم است۔

شرح دیوان منسوب به جناب امیرالمومنین علی ابن ابی طالب علیه السّلام

تصنیف قاضی کمال الدین حسین بن معین الدین میبذی نزیلی متوفی ۹۰۹ هشتصد و نهصد و نه
نجوم شرح نوشته.

این شرح آنست - بیاس سعادت آساس و تنگر عبادت جاس اخ.

این شرح مبسوط مخروج است.

در [illegible] خانهٔ آصفیه دو نسخه آن برنمبر ۶۰ و الدفتر دواوین موجود است.

نسخهٔ اول قهری ۶۰ - غایت بحثی منقول از نسخهٔ کهنه به سنه ۸۹۰ هشتصد و نود قمری کاتب
عمولی نوشته سنه ۹۰۱ نهصد و یک هجری بخط نسخ کاتب.

نسخهٔ دوم در شش صد و دو صفحه مشتمل بر نوزده کاورق دو صد و بست و هفت و اندکی
دیگر [illegible] سنه یکهزار و دو صد و بست و هشت. هر صفحه شش [illegible]
نسخهٔ کاتب مهری [illegible] سنه کتابت در آخر قرار گرفته سنه [illegible] هجری.
خط نسخ این نسخه سه صد و سی و سه سطور در هر صفحه بست و یک خامه مرغوب
اجله علماء عراق بوده.

[illegible] سرور [illegible] قاضی کمال الدین حسین میبذی در [illegible]
[illegible] آفاق [illegible] و در مملکت پدر [illegible] قضا منسوب و
[illegible] علوم [illegible] تصنیف [illegible] امیرالمومنین علیه السلام [illegible]
تصنیف [illegible] آنجناب [illegible] و هدایت [illegible]

عطا کرد، تا بدین موضع در این موضعات کمال دانش و هوشیاری خود را بر منصه ظهور نهاده،
و طایفه و صوف را بصدق اهل سنت و جماعت بر کافه خلایق ثابت گردانیده.
و زمان اوان اهل ملت شاه اسمعیل صفوی آئین دنیا سے فانی را وداع نموده.

کلیات اسحاق حلاج

موسوم به کنز الاشتہا

[illegible] صاحب کمالات جمال الدین ابو اسحاق شیرازی معروف به حلاج مشہور به اسحاق اطعمہ۔
[illegible] شصت و پنجم قمری۔
[illegible] صاحب این است "قدر جمعہ و سیاس بے قیاس خداوند سبحانہ و تعالی را که
[illegible] کلیات بدین نہج است ؎

[illegible] ؎ [illegible]
[illegible] ؎ [illegible]
[illegible] ؎ [illegible]
[illegible] ؎ [illegible]

نسخہ موجودہ [illegible] مرتب است [illegible]
[illegible] ابیات [illegible]
[illegible] آخر [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] ابیات و [illegible]
[illegible] است [illegible]
[illegible] است [illegible]
[illegible] است

کلیات شیخ الاسلام اسعد افندی
بزبان ترکی

مطلع قصاید — بوب جناب حق شفیع محشر
اول در سب حق بیان اول آگاه
اخلاص اول یله بیان دوالدان آغاز ایدم
نظم در مدحت بالسم الله

مطلع دیوان — اویا دیوان حس بارگاه کلک خوش اوا
یلدن نو صلع ابرو سی ایدا ابتدا

نسخه موجوده نسب خانه آصفیه که در فهرست ۶۲ فن دواوین مرتب ست خوش خط مشتمل
بر مجموعه قصاید مدحیه و غزلیات خوش تشبیع۔
نام کاتب و سنه کتابت در آخر مرقوم نیست۔
بعد خمسه دیوان مقطعات و رباعیات هم موجود است۔
جمله اوراق ۱۵۵ پانصد و پنجاه و پنج۔
بر ورق ۲۰۱ دوصد و یک مدحیه تاریخی مذکور است۔
آخر ماده آنکه در صفحه دوم ورق ۲۰۱ نوشته است از ین سال یکهزار و یکصد و شصت و یک
سنه هجری ست از ین معلوم می شود که دیوان مذکور در قرب زمان جمع و کتابت

کلیات طالب آملی

اسمش محمد و پدرش ملا طالب آملی متوفی بکهزار و دویست و شش هجری قمری است. او برادر خانه‌زاده حکیم رکن الدین مسعود معروف به حکیم رکنا کاشی بود.

مطلع قصائد: ای خرد هم بفرق فرد افسر جان
امدح تو اندازه نظم بر سر جان

مطلع غزلها: یا بیا تا می بجانی دهم جانش را
خدایا فیض الهامی که در جام جانش را

... یارب بگرم جانی تصدیق ... زین باغ ثمر مرا تصدیقی
... است شاکر شکر افشانی

... کتب خانه آصفیه هند ... دواوین خوشخط نستعلیق

... سنه یکهزار و سیصد و ... هجری قمری ... شمس العلماء ...

... سنه ۱۳۱۵ بطبع رسیده ...

... دیوان بزرگ بچاپ نرسیده است.

... قصائد و غزلیات ... خطی ... نستعلیق ...

... طالب ... شاعری ... طالب آملی ... دواوین ...

... قصائد ... غزلیات ... مثنوی ... رباعیات ... قطعات ... ترجیعات ... ترکیبات ...

... دیوان ... است. ... قصائد ... غزلیات ... مثنوی ... رباعیات ... قطعات ... ترجیعات ... ترکیبات ...

... سنه ... دیوان ... غزلیات ... مثنوی ... رباعیات ... قطعات ... ترجیعات ... ترکیبات ...

ما شاه ـ تتمع بدرنمود (اکبر بادشاه) پیش خود می نشید و قصهٔ شباب را پیش تر میان فرمود ـ
طالب نظم گفته بعرض رسانید و پیش خود در انجمن داشت تعریف آن قصه از زبان اوست ـ

بعرض میکنم صاحبا رندمن ✻ چه سر بلکه گردان زنید مرا

و من شباب و رشته کبر و روی و شش اجرای جراغ حیاتش را آستین قضا خاموش کند ـ

کلیات فیضی

شیخ ابوالفضل ابن شیخ مبارک متولد سنه یکهزار و چهار هجری - در زمان محمد اکبر شاه بادشاه دهلی بوده و در زمان محمد اکبر شاه بخطاب ملک الشعرا سرفراز و ممتاز گردیده و مادت در اکبرآباد (آگره) در سال نصد و نجاه و چهار هجری واقع شد - وفات هم در آگره یافت - اوّل این است -

بسم الله الرحمن الرحیم ÷ گنج ازل راست طلسم قدیم
گنج ازل چیست کلام خدای ÷ مهر ابد کرده بنام خدای
بسته و گنج بقفل غنا ÷ داده کلیدش بکف مصطفا

صلی الله علی آله و عترته ... مدح مرتبات علة وجود هر مرتبه نظر نه - این قدر چندیست
رنگ بنات خیال که سراب جهان منیست چون باد به پایان نشنه لب و آله پایان وادی غیب
مانیم ... دو سه چند نمونه در اینجا نگاشته توجه نمایند -

نسخه موجوده کتب خانه آصفیه که بر سهر ۱۲۶ ورق دواوین مرحب ... غزلیات نمونه اینجا نگاشته
که ... یکهزار و چهار هجری خط عادی است - جمله صفحات پانصد و بیست ... نمونه اینجا نگاشته
... آخر چند مراجع بود که همه را از سیاهی حراب کرده اند -

کلیات کمال اسمٰعیل اصفهانی

کمال الدین اسمٰعیل اصفهانی متخلص بالصدق والد جمال الدین عبدالرزاق اصفهانی الملقب بحسان المعانی مقتول در ۶۳۵ شصد و سی و پنج هجری بقتل ماه اصفهان بزمانه هلاکوخان. ونواب صدیق حسن خان در شمع انجمن سنه وفات ششصد و چهل و شش نوشته.

اولش:-

فی جمال توبیان نازبیان ماخته ❊ عزت زمت تعین بادرکمان ماخته

نسخه موجوده کتب خانه آصفیه که برنمبر ۲۴۲ - فن دواوین مرتب است نسخه قدیمه بخط نستعلیق نوح وجدول طلائی بنام کاتب نصیرالدین مکتوبه ۷۲۱ سنه نبصد و نود و یک هجری تحریر ۲۰۰ صد و نود و سه ۱۹۳ ورق دارد. این نسخه موجوده بر ردیف مرتب است.

و این نسخه در کتب خانه عمادالدین محمود الموسوی بوده ترقیمه اولی بهر و تحریر آن موجود است. و نیز بخط مو بهر دیگر و تحریر است ترقیمه اول نیست است.

اما کمال اسمٰعیل از کابر جهابذ علماء و افاضل فرقه شعرا بوده. وجاه و مرتبه تمام داشته و شعرا و فضلا بامداد او زنده. و بخش کمال نزد او آمده و در مضامین نازک و معانی رنگین مایه سخن پیدا کرده بدین جهت او را خلاق المعانی نام کرده. اند و جمیع فصحاء و بلغاء هر عصر او را و سخنان او را سند شمرده اند.

صولت معانی در بیان او فرماید آنقدر معانی رنگین که در اشعار کمال اسمٰعیل مندرج است. در هیچیک از شعرای متقدمین و متاخرین دست نداده تا مبالغه و سه در تدقیق معانی عبارات از سلاست و روانی بیرون برده.

خلاصه کمال اسمٰعیل اصفهانی در سنه ۶۳۵ شصد و سی و پنج هجری بحکم هلاکوخان حادث شد کمال همه جا شهادت او تنگر زید و این رباعی در نزاع از خون خود بدیوار سے نوشت.

دل خون شد و شرط جانگدازی اینست ❊ در حضرت او کینه بازی اینست
با این همه هیچ نمی آرم گفت ❊ شاید که ترا بنده نوازی اینست

ایضاً

این کشته گر کمال اسمعیل است ❊ قربانی و قابل بسمل است
فرمان تو شد کمال اندر ره عشق ❊ قربان تو کمال اسمعیل است

این سه رباعی در آخر نسخه موجوده از کتب خانه آصفیه مرقوم است۔

کلیات کمال خجندی

آنچه مولد و منشاء شیخ کمال خجند است و مصنفات ماوراء النهر بسوی سنه ۸۰۳ هشتصد و سه هجری مائل تر است۔

دریں کتب خانه آصفیه که دو نسخه آن موجود است۔ نمبر ۵۹۲ و ۳۸۶ - فن دواوین۔

نسخه اولی مذکوری ۵۹۲ نسخه ناقص است بخط معمولی۔ نام کاتب و سنه تحریر در آخر رقم نیست۔ تا صفحات چهار صد و چهارده ۴۱۴ بطور فی صفحه پانزده ۱۵ این نسخه آب ریزه است۔

اوائل این است۔ ایضاً عطشان فی وادی الغوی ۔ جوئے جوبان برلب دریا بیا

نسخه ثانیه بمرتبه ۳۸۶ خوشخط و خوش تقطیع مجدول به طلا۔ نام کاتب و سنه تحریر نیست۔ تا صفحات دو صد و بست و پنج ۲۲۵ بطور فی صفحه پانزده ۱۵ بشمول عنوان۔ این نسخه آردانف مکمل است۔ اوائل این نسخه قصیده حق و صاحب شود۔ اوائل این است۔

اصباح یمن آنسا به کمستدار ل کمال ؛ جنبانے حلک ملک خدائے متعال

و آخر آنکه دیوان شروع میشود مشتمل عالی ملی است۔

ار تو کساعت جدائی نوش می آید مرا ؛ باد کیس آشنائی خوش می آید مرا

شیخ کمال از کبار عصر خود بود۔ طبقه صوفیه کرام مراتب عالی و در شعر شیرین معانی داشت و اکثر اوقات بریاضات مشغول می بود۔ و بمرتبه رسیده بود که بعد زوال فانس در حجره او غیر بوریائے و سنگ که زیر سر می نهاد چیزے نیافتند۔

نقل است که از زیارت بیت الله شریف برآمده بعد از فراغ زیارت متوجه مدینه منوره شد و در آنجا مدت دراز اقامت ورزید و تا آخر عمر همانجا بسر می برد و مدتها در آنجا معتکف بوده و شهرتے تمام و مراتب عالی پیدا کرد۔ بزرگان و اکابر آن دیار بخدمت شیخ در آمد بزرد سلطان حسین بن [illegible] و زبان فارسی ساخته و برائے سلاطین عالیشان و اوقات نموده و چون بهرات

[illegible] تبع [illegible] حافظ [illegible] در خدمت شیخ موصوف اعتقاد تمام [illegible]
[illegible] شیخ کمال غایت بلند است بعضے برآنند کہ [illegible] از قدما و متاخرین شیریں تر از
خواجہ نہ سخن گفتہ و نہ [illegible] و اختیار بجور رنگ در تتبع خواجہ حسن و طوی میکند از نخبت
در رد و حسن میگویند۔ ما آنقدر کہ معانی لطیف کہ در اشعار اوست در اشعار خواجہ حسن نیست
و گفتہ اند کہ خواجہ حافظ شیرازی معتقد بودہ و خواجہ حافظ نیز ارادت خاص داشتہ۔
[illegible] بعضے از معاصرین صحبت شیخ کمال و خواجہ حافظ دریافتہ
اند کہ صحبت شیخ بہ از شعر وے و شعر حافظ بہ از صحبت وے۔

کلیات نصیر

نصیر در زمان سلطنت شاه عباس صفوی بود و نصیر همدانی خوانده می‌شود و فات او در سال ۱۰۱۲ ه
واقع یافت در آخر دیوان قصیده در مدح شاه مذکور است.
مطلع قصیده این است:-

گل شاه ولایت شاه عباس ÷ خجل کعبه ازین قبله ناس

و سرخ دیوان این قصیده است که مطلع آن اینست:-

ز تیره‌گی خود آن زمان شده سیاه ÷ که دامن سر پستان خویش کرده سیاه

ترتیب کلیات به این طریق است که اول قصائد پس آن غزلیات و بعد آن دیوان و در آخر
دیوان دیباچه در نثر هم نوشته.

نسخه کتب خانه آصفیه که مرقوم دواوین بر نمبر ۵۰۰ مربوط است بخط و روایت نستعلیق عالی
نسخه با جدول و سرخ طلائی تا عذاران بالغ رنگ افشان تحشیه خورد نام کاتب و سنه کتابت
ندارد لیکن از رویشت ورق آخر دو عبارت نوشته است از آن معلوم می‌شود که جائزه
نسخه مذکور در کتب خانه شاهان دهلی تاریخ ۱۵ شعبان سال یکهزار و یازده هجری شده
اصل عبارت جائزه اول این است:-

"وصل دیده ور شد بتاریخ ۱۵ شعبان سنه حوالی صبر غیب عمل داروغه کتب خانه"

عبارت جائزه دوم این است-

"فاضل دیده ور شد بتاریخ ۱۵ شعبان سنه حوالی صبر غیب عمل داروغه کتب خانه"

[illegible] دیباچه [illegible]

مجمع الاشعار

تمام قدماء شعراء شیراز ترتیب بست شاعر درین مجموعه جمع شده.
نسخه مذکوره از کتب خانه فیلسوف جنگ حکیم سید محب حسین مرحوم که ازو منجمله تمام کتب خریده شده
در سرکار خریده شده می باشد.
حکیم صاحب موصوف علم خود بر جلد کتاب و قلم بر یک ورق ساده در اول کتب نوشته اند که
این قصاید و غزلیات جمع کرده ابو محمد فضلی و بخط خود بعض بخط میر حسین کاتب در شهر بخارا سنه ۹۱۲ھ
می باشد.
متن است عبارت حکیم صاحب. در اول قصاید و غزلیات جمع کرده ابو محمد فضلی بخط
خود و بعض نوشته میر حسین کاتب در شهر بخارا سنه ۹۱۲ھ و دیوان مولانا امانی علیه الرحمه
و به آخر مثنوی در صدق است و بهترین عبارت میر حسین کاتب مرقوم است.
و به یاد است در بلده فاخره بخارا تاریخ ماه و سال جمع کرده بجمع سنه ۹۱۲ھ و الله اعلم.
خدمه دیوان حضرت شیخ الاسلام خواجه نقشبند علیه الرحمه و الرضوان.
و ظاهر است خدمات و مهمات خدام آن حضرت نقشبندی مذکور و اصحاب حاضر آن حضرت علیه الرحمه
و الرضوان مثل امثال مولانا محمد و مولانا مظفر علی و خواجگی اکرم و مولانا عبید الله و خواجه عزیز
الله و غیرهم باقی خاندان و خواجه عزیز مطلس و خواجه عوض خادم و خلیفه و غیرهم از خدام آن حضرت
اگر نام ایشان نیز مذکور بشود بلندی و ضخامت به حسب نام ایشان کتاب کامل و مکمل
تحمل میسر نمی شود.
و آخر کتاب ورق ۴ نوشته است.
بوسه امین وقت تر نوشته شد. فائده کاغذ ابو سعید نصیر.
این مذکور و بر میر ۴ دیوان درین کتب خانه عتیقه محزون است ۴ ورق ۴ ۴ موجود

مجموعهٔ منتخب دیوان هائے اساتذهٔ ماضیه

در این مجموعه عمده کلام اساتذه و شعرائے متقدمین مثل فاتحی نیشاپوری و امیر خسرو دهلوی و حافظ شیرازی و کمال خجندی و جامی و شیخ سعدی و رکنا و غیره و غیره جمع کرده شده است

...مجموعه حاوی است منتخبات دواوین و مجموعات اساتذه است و تفصیل آن در فهرست ... این نسخه ها جمع و تحریر شده است ... ابتدا به انتخاب دیوان اساتید نموده است.

شروع انتخاب این است:-

من بیچاره سودائی سرگردانم ... کاروانی نهد و ناقوس نمی‌زند

و هر یک از منتخب مجموعه نوشته است.

نسخه و جودت نسخ خانه ... که در فن ... این بی‌نظیر ... است ... شده است

تصحیح و جدت خوشنویسی ... این ... بسیار کمیاب است ... و مقابله و تصحیح شده ...

... و بسطه ... در مجموعه نوشته شده ... هر سطر چهار مصرع است.

تفصیل انتخابات

۱- ... دیوان ... فاتحی

۲- ... دیوان امیر خسرو ...

۳- ... دیوان ... عراقی

۴- ... دیوان حافظ شیرازی

۵- ... دیوان ... محمدی

۶- ... دیوان ... سلمان

۷- انتخاب دیوان ... جامی

۸- ... دیوان ... کمال خجندی

۹- ... دیوان خواجه عصمت

۱۰- ... دیوان شیخ سعدی

۱۱- ... دیوان ... رکنا

۱۲- ... دیوان ... عطار

۵۰۵

منتخب اشعار متقدمین

—

دیوان صاحب

[illegible]

[illegible] صاحب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نسخہ: دیوان، کتب خانہ آصفیہ، نمبر ۱۰۰۔ اس دواوین مخزون است بہ خط نام کاتب و
سال [illegible] آخر دیوان نوشتہ۔
خلاصہ اس کی یہ ہے کہ [illegible] صفحہ تک ہے۔

دیوان ولی دکھنی

تخلص ولی، اسم گرامی ولی محمد، احمد آباد گجرات وطن، از خاندان شاه وجیه الدین بوده. در شاعری مرید و منتسب به سعدی بوده است که در زبان جهت پیدا کرده.

دیوان او مشتمل بر مدایح خود، موسوم به آب حیات، است. می گوید که شاعری مرید و تربیت یافته سراج اورنگ آبادی گردیده، چون دیوان شعرای فارسی در نظر او رسیده، به زبان اردو آورده و در آن بحور نظم نموده و غزل و رباعی و قطعه و مخمس و مثنوی همه را در زبان اردو ایجاد کرده.

دیوان ولی در شاعری آن مرتبه دارد که دواوین شعرای عرب، مثل دیوان متنبی، در فارسی، مثل دیوان حافظ، و چاشنی و حلاوت گویندگی در شاعری ندارد. در شاعری تاثیر کسی نبوده که پادشاهی اردو متوطن شده. در سنه ۱۰۶۸ هجری از دکن به دهلی آمده. در سنه ۱۱۱۵ هجری در احمد آباد گجرات متوفی شده. مزار او در آنجا مشهور است. در کتاب گلشن سخن تذکره شعرای دکن مصنفه محمد غلام علی آزاد بلگرامی، در ذکر احوال شعرای اردو، مذکور است. در زمانه سلطنت محمد شاه در میان سنه ۱۱۳۰ هجری به دهلی آمده و مرید شاه سعد الله گلشن شده. دیوان او مشتمل بر غزلیات و مخمسات و مثنوی است.

سبب جمع شدن قصیده در دکن و ظهور آن در دهلی و موجود است.

مطلع غزل او در دیوان مرتب است، اگرچه آن در زبان اردو است.

یا موں تجھ پیار کا اے آتش نہاں یا ۔ کیا جوں ترے عشق کوں خوباں میں کہاں یا
تجھ لب کی صفت لعل بدخشاں سوں کہے کیا ۔ جوں گرد جو پھرتا ہے سو یہ بات کہاں یا
تجھ عشق کے آتش سوں جلا دل کا نگر سب ۔ یوں شعلۂ روشن ہے سو اس گھر میں عیاں یا
تجھ زلف کے سودا سوں ہوا دل کا حبیبی ۔ یوں صبح کو ہوتا ہے سو یہ شام کو ہاں یا

کیا ہم سے آفات قیامت بھی سکون ؛ کھایا ہے جو دل تیر نے ابرو کمان کا
ہماری موئی ایجاں یہ فی لو سبز خط دیکھ ؛ اے خضر قدم سیر کریں آب دوا کا

ہمارے دلی دل ہستی یہ عشق یار
ہے یاد نرا نکلوں سب راحت جاں کی

و جناب در آخر بیست سال تحریر شدہ کہ ہزار و دویست و بیست و نہ ہجری موشح بلکہ یکصد و
ورق ۔ و سطور فی صفحہ بیست و شش خط معمولی ۔

و نسخہ مطبوعہ کہ در سال ۱۸۳۲ء مطابق ۱۲۴۹ھ کہ بر و صد و نود و نہ ہجری ۔ با ہتمام غلام حسین
دی تاجی در شہر پانی پت از مطبع خانہ شاہی چاپ شدہ ۔ در صفحہ (۲۱۱) ل و ۱۲ اول تحریر دین ہست
دریں خاتمہ در خاتمہ بر بیان مگر یزی حالات ۔ نی و دیگر کیفیات و آوان و غیرہ ہم نوشتہ ۔
شروع ایں دیوان مطبوعہ این است ۔

دو عشق سب سے بیادیدہ حیران میں آ ؛ سو آتش عشق پیش تن کے سامان میں آ
آ دو ما میں بہ تجھ تن گشت چمن ؛ اے چمن زار جہاں کے گلستان میں آ
تن سب تن کہ اس مہ جبیں روشن ؛ شمع روشن کہ ما جمع دل کے ہستان میں آ
ہاتھ آتا ہے مجھے جب وہ گل باغ وفا ؛ شک کرتے ہیں مکان گوشہ دامان میں آ
موج فیضی اسک ہیں ہوتے علاوہ ؛ جب کسی زلف مشوش پریشان میں آ
نالہ آہ کی تعلیم نہ پوچھو مجھ سوں ؛ دو دو ساعشق کے دیوان میں آ

نسخہ مذکورہ در ہر دو نسخہ کلیہ و مطبوعہ در ترتیب رعیہ مقلوب نمودہ است ۔ آغاز نسخہ
کلیہ از شروع است در نسخہ مطبوعہ حمدی و در عوض آن ترجمہ است و بعد
مقصودہ بیاض بادہ است و در نسخہ کلیہ تعداد غزل بازدہ است ۔

دیوان ہوس

نام سخن ور محمد علی ہوس لکھنوی ہے۔

دیوان ہوس کا قلمی نسخہ ہمارے پیش نظر ہے۔ اس میں ۱۰۰ صفحات ہیں۔ ہر صفحہ پر ۱۵ سطریں ہیں۔ کاغذ آہار مہرہ ہے۔ خط نستعلیق ہے۔ سرخی کے لیے شنگرف استعمال کیا گیا ہے۔ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

بخط نستعلیق صاف۔

نام کاتب و سال کتابت غیر مرقوم۔

تعداد ورق ۱۹۰ مصدد و بیست۔ و سطور فی صفحہ بست و یک۔ ۲۱

الإجمال في النظر في مسألة الآثار

الآلی

استاد آبادی نجارش در بیان رجال فن حدیث ماهر کامل بودند و در مدرسهٔ اکبریه جاورت مدرس خانی بودند و در آخر سال یکهزار و سه صد و چهل و یک هجری از سر کار دولت علیه صفویه و ملوک حشمت مآل فرمودهٔ قصد وطن مألوف خود کردند و در ۱۳۰۱ بر رحمت حق پیوستند۔

نصف اول نسخه ۱۴۰ صفحات و نصف دوم نسخه ۱۴۲ صفحات و سطور فی صفحه بست و هفت۔

سال کتابت این نصف اول ۱۲۹۳ هجری و سه صد و بست هجری است و خط هم موزون و ممدوح است۔

در آخر هر دو نصف سوادی زین العابدین موصوف بر اسمے به نصف یک فهرست اسماء مذکورین آن نصف بر حروف تهجا از طرف خود ترتیب نموده نام آن ازالهٔ جمال فی ذکر رجال آل کمال گذاشته۔

پس در حصهٔ اول این فهرست ۱۴ ورق است و در آخر نصف دوم در سه ورق۔

اول فهرست۔ الحمد لله الذی له کل حمد و منه کل جمال والصلوة والسلام علی رسوله محمد و الدو صحبه ذوی الفضل والاجلال۔

این فهرست در فهرست مجموعهٔ کتب خانهٔ آصفیه برقوم مرتب است بر صفحه ۱۰۰۰ کتاب ازالهٔ جمال مذکور بر نمبر ۱۰۰۰ فن رجال منظم شده۔

مولوی صاحب ممدوح در اول این فهرست بعد حمد و نعت قریب یک صفحه حالات کتاب بکمال تحریر فرموده از آن نهایت عظمت کتاب مفید بودن آن به نسبت دیگر کتب معلوم می شود۔

الجواهر المضیئة
فی
طبقات الحنفیة

تصنیف شیخ ابی محمد عبد القادر بن ابی الوفاء القرشی متوفی سنة ۷۷۵ھ خمس وخمسین وسبعمائة

[illegible] وسوانح و تصانیف و وفیات علماء و مشائخ حضرت امام اعظم رضی اللہ عنہ و تلامذہ و متبعین ایشان کہ در تصانیف خود ایشان را بہ حروف تہجی مرتب نمودہ و ترجمہ ایشان را بہ حروف تہجی مرتب نمودہ۔

[illegible] صفحہ [illegible] نسخہ قلمی ہست۔

[illegible] ورق [illegible] ورق ناقص ہست۔

[illegible] ورق [illegible] صد و یک [illegible] ۳۰۱

[illegible] سنہ [illegible] صد و سی و دو [illegible] ۱۳۲

[illegible] ہست۔

الدرر الكامنة
في
اعيان المائة الثامنة

تصنیف شیخ ، اسلام و حفاظ بو الفضل احمد بن علی بن حجر عسقلانی ، متوفی سنہ ۸۵۲ شصد و پنجاہ و دو ہجری ۔

موسوئ ملت اسلامیہ و تراجم محدثین و علمائے صدی نہم مرتب است بحروف تہجی ۔

[illegible] تبیان [illegible] ہجری و بیست [illegible]

نسخہ کتب خانہ آصفیہ [illegible] صد و بیست و سہ ورق بخط نسخ [illegible] صد و سیزدہ تعریف ۔

بخط سید علی ، طاہر ، تاری

ذیل اللباب

اصل ب باب تصنیف مدرسیوں در انساب ست۔
مؤلفہ عبدالرحمن بن سلیمان بن حسن وشتہ وآن رئیس جبل است۔
اول کتاب۔ الحمد للہ رب العالمین والصلوٰۃ والسلام علی سیدنا محمد وآلہ وصحبہ اجمعین الخ۔
مصنف در مقدمہ گوید کہ ب ایام تحریج الدیوم و سلیمان سلطان عثمانی وشتہ بود آں حواشی را جائز و صحیح ندانستہ مصمم شد کہ تحریر جدید نماید۔
[illegible]

نسخہ ست خانہ آصفیہ فی ۱۰۹ خط نسخ مکتوب ۱۳۳۹ ہجری ہمراہ کی پیچ تحریری مذکور۔
[illegible]

زہر الربا فی اسماء الرجال الواردۃ فی اجتبیٰ

مصنفہ علامہ جلال الدین السیوطی متوفی سنہ نہصد و یازدہ ہجری سے درمیان کتب
علامہ موصوف کی تصانیف مذکورات علامہ سیوطی دربارہ کتاب مجتبیٰ
بشرح و بسط تحریر فرمودہ۔

[illegible] الحمد للہ رب العالمین والصلوٰۃ علی سید المرسلین محمد خاتم النبیین و
علی آلہ واصحابہ اجمعین ۔

کہ سبب [illegible] علامہ موصوف ۔۔۔ رجال خط نسخ قدیم بخط خوب سنہ تحریر ندارد ۔۔۔
[illegible] تعریف ۔۔۔ و رجال مصدر بہ ۔۔۔ و سطور فی صفحہ بیست و سہ ۔

الضوء اللامع فی اعیان قرن التاسع

علامہ شمس الدین ابو الخیر محمد بن عبد الرحمن السخاوی المتوفی ۹۰۲ھ اٹھارہ برس کی مسلسل محنت و جانکاہی سے اس ضخیم تذکرہ کو تالیف کیا جس میں ۹ھ کے مشاہیر علماء و اعلام کے حالات جمع کئے ہیں۔ یہ کتاب ۱۲ جلدوں میں طبع ہوئی ہے۔ ہمارے کتب خانہ آصفیہ میں اس کتاب کی ۱۰ جلدیں موجود ہیں۔ جلد ۸ و ۹ و ۱۰ کا نمبر ۵۰۰ ہے۔ فن رجال میں یہ کتاب بہت مفید ہے۔ ہمارے یہاں ایک جلد ناقص اور آخر کی تین جلدیں ناقص ہیں۔

یہ کتاب مطبوعہ موجود ہے۔ ۱۲ جلدیں ۱۳۵۳ھ میں چھپی ہیں۔

مؤلف کی تصنیف ہے۔ ۱۰۰۰ ترجموں پر مشتمل ہے اور شروع سے اس وقت تک جو مشاہیر گذرے ہیں ان کے حالات اس میں جمع ہیں۔ مکمل ہے۔ ۱۳۵۴ھ میں چھپی۔ ۱۲ جلدیں ۱۲ سال میں چھپ کر تیار ہوئی۔ ۱۲ جلدوں کے ۱۲ ہزار صفحے ہیں۔ ہر صفحہ ۱۵ سطر کا ہے۔ ہر سطر میں ۱۲ الفاظ ہیں۔ ہر صفحہ میں ۱۸۰ الفاظ ہیں۔ ۱۲ ہزار صفحوں میں ۲۱۶۰۰۰۰ الفاظ ہیں۔

یہ کتاب ۱۲ جلدوں میں ۱۳۵۳ھ میں مطبع سعادت مصر سے چھپی ہے۔

مؤلف کے ہم نام ہم خاندان کاتب محمد بن محمد بن محمد خانی شافعی مکی نے ۱۳۳۲ھ میں ۱۲ جلدوں کی ایک تلخیص کی ہے جس کا نام الجواہر والدرر ہے۔ اس تلخیص میں صرف ترجمہ کا خلاصہ ہے۔

یہ تلخیص بھی ۱۲ جلدوں میں ۱۳۵۳ھ میں مطبع سعادت مصر سے چھپی ہے۔

یہ کتاب ۱۲ جلدوں میں ۱۳۵۰ھ میں مکتبہ القدسی قاہرہ سے شائع ہوئی ہے۔ ۱۲ جلدوں میں ۱۲ ہزار صفحے ہیں۔ ہر صفحہ ۱۵ سطر کا ہے۔ ہر سطر میں ۱۲ الفاظ ہیں۔ ہر صفحہ میں ۱۸۰ الفاظ ہیں۔ ۱۲ ہزار صفحوں میں ۲۱۶۰۰۰۰ الفاظ ہیں۔

یہ کتاب ۱۲ جلدوں میں ۱۳۵۶ھ میں مطبعہ السعادۃ مصر سے چھپ کر شائع ہوئی ہے۔ اس کا ایک نسخہ ہمارے کتب خانہ آصفیہ میں موجود ہے۔

طبقات الحنبلیہ

مصنف قاضی ابو الحسن محمد بن قاضی ابو یعلی محمد بن الحسین بن خلف بن احمد بن احمد الفراء المتوفی ۵۲۶ھ
ست وثلاثین وخمسمائۃ ہجری۔

اول کتاب۔ احمد للہ العلی العظیم السمیع البصیر ذی الفضل الواسع ۔

موضوع کتاب حالات علماء حنابلہ۔ کتاب مرتب است بر طبقات و ہر طبقات شش نفر
است و در ہر طبقہ جا بجا سخن بمیکند و در ترتیب ہر طبقہ سنی آیا میفاید۔

نسخہ موجودہ کتب خانہ آصفیہ مبری ۲۹ فی جہاں بخط نسخ صاف مکتوبہ ۱۳۰۷ھ مہر ۲ و سہ صد و
ہفت ہجری مملوکہ نواب علی حیدر آبادی است۔ اوراق کمتر و مقادیر و بیاض و سطور فی صفحہ است۔

بر اول اوس این عبارت محررہ است۔

استنکتبہ من حمد راباد حفر العبد الحقیر والمصیر الی القدیر العلی ابو بکر بن محمد
حرقد الملکی الکتبی احسن اللہ علیہ انتہ بفضلہ حتی واحی ووفقہ من نجبہ وبرضیہ ویجعل
مستقبل حالہ خیرا من ماضیہ ۱۳۰۷ یکہزار و سہ صد و ہشت ہجری۔

طبقات الشافعیہ

تصنیف علامہ تقی الدین ابوبکر محمد بن عبد اللہ الاسدی العوفی ۸۵۱ھ متوفی ۹۳۲ھ مطبوعہ حیدرآباد دکن ۱۳۳۱ھ

مصنف علامہ حالات مشاہیر و معارف علماء محدثین و فقہائے تابعین درین کتاب جمع نمودہ۔

اول کتاب۔ الحمد للہ الذی رفع قدر العلماء وجعلهم بمنزلة النجوم فی السماء۔

کتاب مرتب ست بر بست و نہ طبقہ و در ہر طبقہ اسماء مذکورین آن طبقہ بر حروف تہجی مرتب ساختہ۔

الطبقة الاولی فی الآخذین عن الامام الشافعی رض۔

الطبقة الثانیة فی الاصحاب الی التلمذة۔

الخ۔ آخر رئیے ہر دو سال یک طبقہ مقرر نمودہ و در آخر طبقہ تا عہد مصنف کسانے را کہ دریں طبقہ بودند۔

نسخہ ست نامہ آصفیہ کہ بنمبر ۳۳۰ فن رجال مخزون است خط نستعلیق خوانا ست

بر صفحہ اول در دو نام کاتب عبد القادر محمد نامی جبرئیل نامی موسی۔ تواریخ و سنہ ندارد صفحات ۲۸۰

الطبقات الوسطی

قاضی تاج الدین عبدالوہاب ابن تقی الدین علی السبکی المتوفی سنہ ۷۷۱ احدی وسبعین وسبعمائۃ نے طبقات علماء شافعیہ دو کتاب تصنیف فرمودہ یکے را طبقات الشافعیۃ الکبری و دیگرے را طبقات الوسطی موسوم کردہ۔

طبقات کبریٰ در مصر چاپ شدہ و در کتب خانہ آصفیہ نسخہ قلمی و مبسوطہ آں ہم موجود است۔

اما طبقات وسطی پس اول آں الحمد للہ حمد یوفی نعمہ ویکافی مزیدہ الخ

نسخہ موجودہ در کتب خانہ آصفیہ نمبری ۱۰۰ فن رجال نسخہ بد وضع و ناقص است۔ باقی نسخہ تصنیف نیست و سوم در بعضہ رجال ہفتصد و پنجاہ و چہار است و دیگر ہشتصد و شصت تصنیف نمودہ۔

ایں نسخہ ناقص یازدہم مع آخر شش صد و شصت و ہفت ہجری است۔

نام کاتب نمودہ احمد بن محمد الطبسی الشافعی۔ حروف آں کتاب سہ نقطہ و یا زدہ و سطور در صفحہ بست و پنج۔

القول المختار
فی معرفة الصحابة الابرار

ذکر بعض اسماء شریفه و نامات رفیعه صحابه کرام علیهم الرحمة والرضوان من الله العلام۔
نام مصنف معلوم نیست۔
اول کتب۔ الحمد لله الذی ارسل رسوله بالهدی و الدین و ما صحابه فکانوا القمة الاولی
الخ۔
مصنف علامه درین کتاب بعون الملک الوهاب ذکر نموده نام صحابی مروی شده یکه
در غزوه یا غزوات حاضر شدند۔
نسخه موجوده کتب خانه آصفیه در سه مجلد مجلد اول در فهرست ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ فن رجال محروس
است۔ آخر ناقص است۔ سابر یک ربع کم و همین وجه تاریخ کتابت و نام کاتب و مصنف
نه معلوم است و نه بعلامت جدید مخطط معلوم می شود۔
مجلد اول در سفید ربع بعض حروف اول صفحه باسم خربوزه عمرو۔ تعداد اوراق ۲۰۰ دویست صد و شش۔
سطور فی صفحه چهارده۔
مجلد دوم در سفید ربع بعض حروف اول صفحه باسم خربوزه عمرو۔ تعداد اوراق ۲۰۰ دویست صد و شش۔
سطور فی صفحه چهارده۔
مجلد سوم در سفید ربع بعض حروف اول صفحه باسم خربوزه عمرو۔ تعداد اوراق ۲۰۰ دویست صد و شش۔
سطور فی صفحه چهارده۔

کاشف الاسماء

فی معرفۃ من انسوبت الیہ الکنیۃ

تصنیف علامہ [illegible] کی مروی [illegible] ابن ماجہ مذکور است۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کتاب الجمع بین کتاب ابی نصر
و کتاب ابی ریحان بکمر الاصبهانی

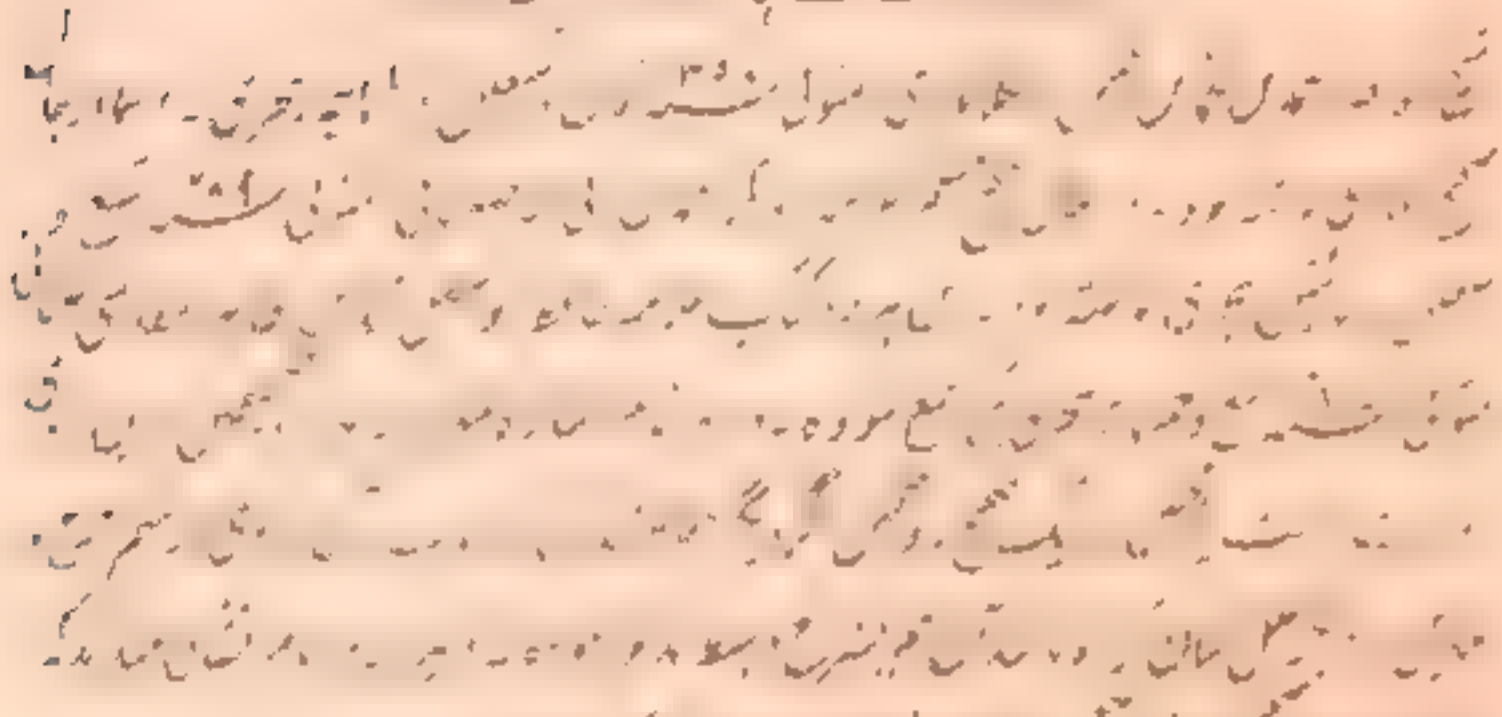

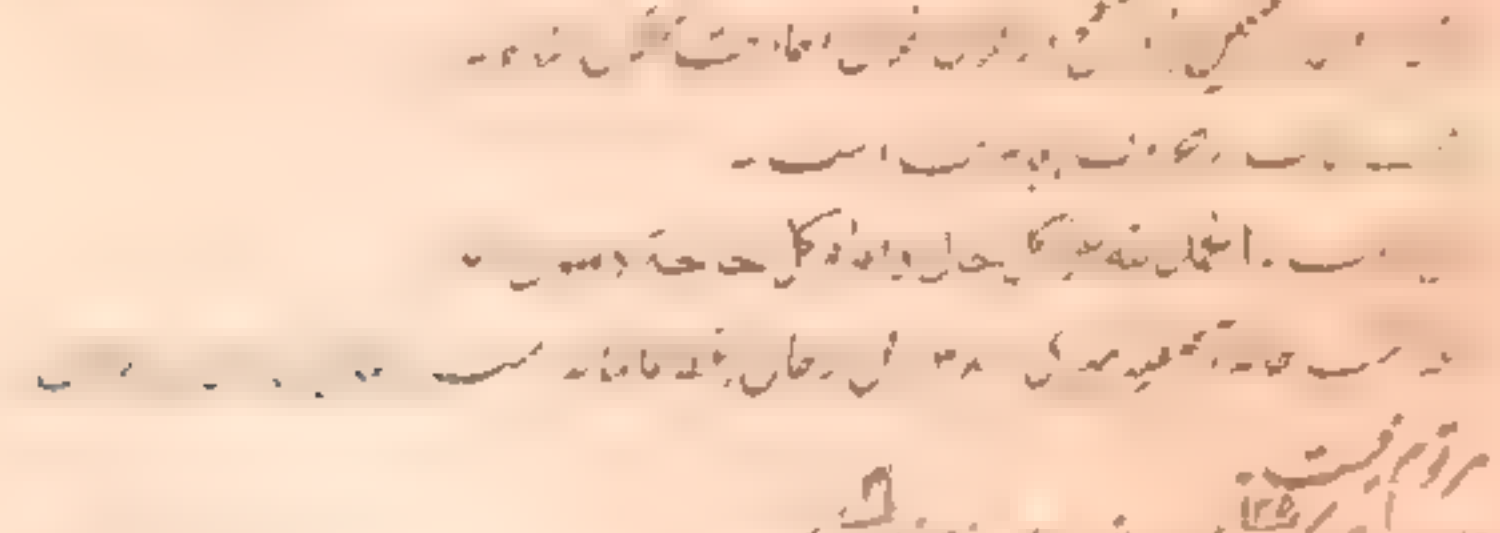

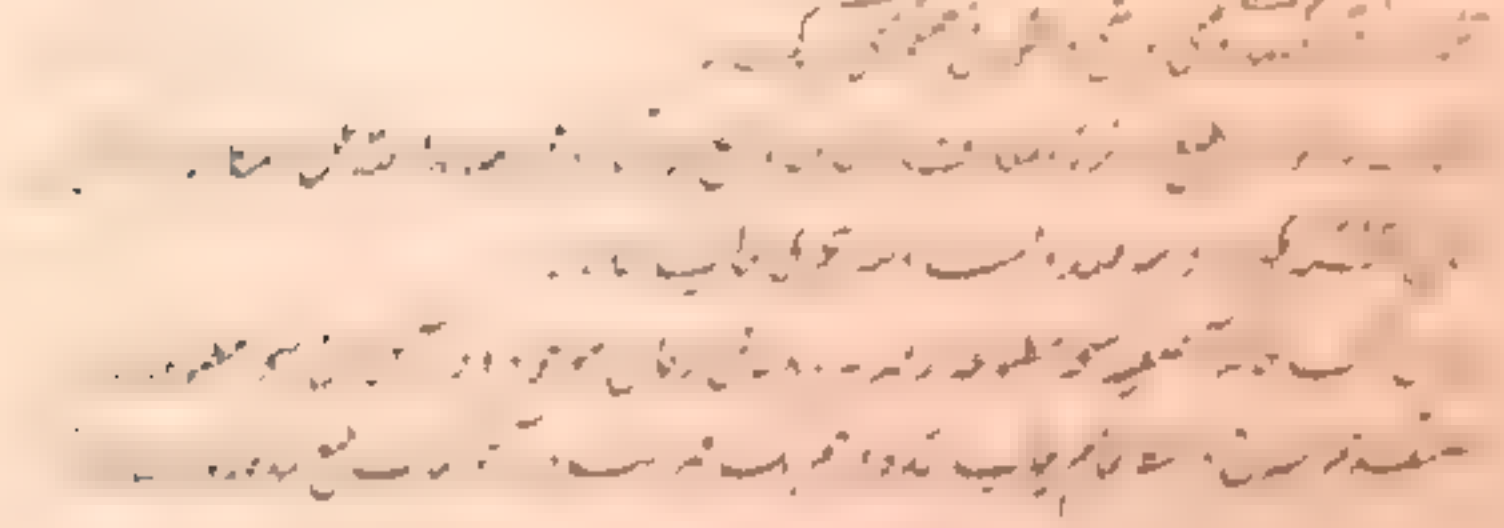

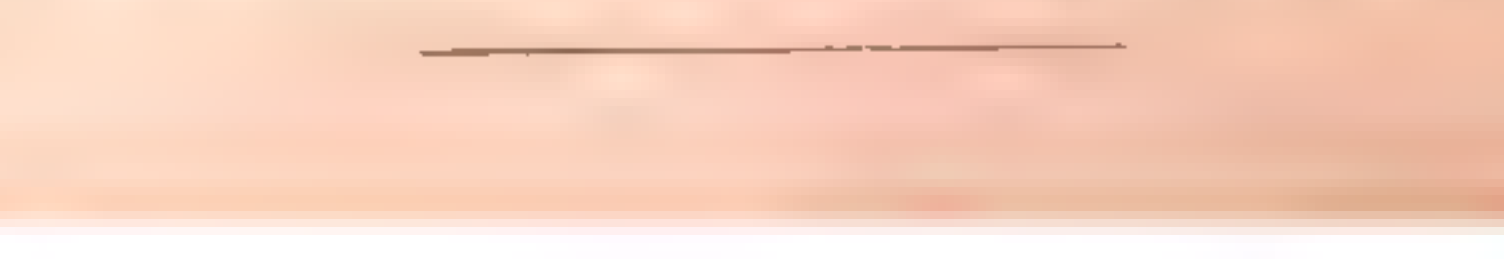

الکشف الحثیث عمن رمی بوضع الحدیث

علامہ برہان الدین ابو وفا ابراہیم بن محمد بن عبد اللہ الشہیر بسبط بن عجمی متوفی ۸۴۱ھ نے اس رسالہ میں وضاعین حدیث پر بحث کی ہے۔ یہ کتاب ۱۳۵۷ھ میں حیدرآباد دکن سے شائع ہوئی۔ اس کے مقدمہ میں علامہ ذہبی اور علامہ سخاوی کے حوالہ سے وضاعین حدیث کی تعداد ۲۵۰ بتائی گئی ہے۔ اس کتاب کا مستدرک حاکم اور موضوعات ابن جوزی سے تقابل کیا گیا ہے۔

شروع کتاب۔ الحمد للہ الذی جعل الکذب سوی ما رخص فیہ فی ملتنا وفی جمیع الملل محرما الخ۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ حیدرآباد۔ ۲۳ ورق رجال خط نسخ عادی ظاہراً منقول ہے از نسخہ مصنف منقول شدہ بود۔ بتاریخ غرہ ربیع الثانی ۸۳۲ھ مشتمل بر اجزائے کہ در آخر نوشتہ است۔ و بعد ازاں نسخہ منقول مجلد خواندہ بود۔ عبارت کہ در آخر تحریر است این است۔

نقل من خط نسخۃ المصنف مع انہ یقال ان ابا بکر بن محمد بن عمر بن ابی بکر المقدسی الشافعی المعلمی بالمدرسۃ الشرعیۃ بحلب الخ وسمہ فی سنۃ شہر رمضان المعظم سنۃ ۸۳۲ھ وتمت نہایۃ۔

مجموعہ ۲۳ ورق مشتمل بر یک وسطور فی صفحہ بعدہ۔

مصنف علامہ برہان الحلبی یکے از مشہور ترین علمائے حلب بودہ تذکرہ شرح دورقات امام الحرمین بکمال شرح و بسط موجود است۔

میزان الاعتدال

تصنیف حافظ علامہ شمس الدین محمد بن احمد الذہبی المتوفی ۷۴۸ھ سات واجبین اسلوبیہ در اسماء رجال کتابے است مبسوط و در ہر راوی حروف مصطلحہ می نویسد تا از ان معلوم می شود کہ ایں راوی در کدام صحیح از صحاح ستہ و سنن اربعہ روایت دارد یا نہ و اگر در جمیع صحاح ذکر راوی مذکور روایت نشدہ حرف (ع) مالائے اہمی نویسد برائے مخصص بخاری (خ) و برائے مخصص مسلم (م) و برائے ابوداؤد (د) و بہمیں۔

نسخہ کہ ما نزد آصفیہ بنی دارد خطوط قدیمہ مخصص یک پارہ است از بعض ... حرف الجیم معجمہ و حرف الغین معجمہ و حرف الالف و حرف القاف و حرف الکاف و حرف اللام و کامل است و ... نسخہ ہمیں است شروع است از نام عبید بن محسن و ختم است بر نام محمد بن ابی الزعیزعہ ... ورق ۲۳۰ پارہ یکصد و شصت و سہ صفحہ بست و سہ نام کاتب و سال کتابت موجود نیست۔ اخیر موجود نیست۔

دیگر نمانده کہ میزان الاعتدال ... سال گذشتہ ... یک جلدی و بقطع متوسط بار بچاپ شدہ۔

نسخہ آں در ... خانہ موجود است

یک نسخہ کاملہ در یک بلد بزرگ ... است۔

نسخہ ... در دو جلد بزرگ بقطع ۱۴×۲۰ در ... خانہ ... ۔

نفحة الريحانة ورشحة طلا الجانة

علامہ امین الدین محبی المتوفی ۱۱۱۱ھ صاحب خلاصۃ الاثر فی اعیان القرن الحادی عشر نے ریحانۃ الالبا، مصنف علامہ شہاب الدین احمد بن محمد بن عمر خفاجی حنفی متوفی ۱۰۶۹ھ یک جلد ضخیم آن عجالہ قرار دادہ مصنف ریحانۃ الالبا و آنچہ اسما شعرا وغیرہ ذکر کردہ است ندیدہ بود۔

اول کتاب این است۔ وانزہ اللہ واسکنہ بحبوحۃ جنانہ۔

باب اول در محاسن شعر و بعضی از نوادر آن۔

باب دوم در نوادر ادبای عرب۔

باب سوم در ذکر بعضی از روسا۔

باب چہارم در ذکر بعضی از وزرای عراق و مصر و شام۔

باب پنجم در ذکر بعضی از کتاب۔

باب ششم در ذکر بعضی از مغنیان۔

باب ہفتم در غرائب بہائم۔

باب ہشتم در تعریف ادکیا، عرب۔

نسخہ مورخہ ۱۰۵۱ھ کتب خانہ آصفیہ نبیرہ ۔۔۔ ص رجال بخط نسخ صاف جلد، مدون مضبوط لیکن ناقص۔ ۱۱۱۱ھ کہ از روی مسودہ و بیاض مصنف است۔ جملہ صفحات چہارصد و شصت۔ دستوری صفحہ است ۲۵ سطر۔

اظہار اسرار الخفیہ
فی
حل الفاظ الرسالۃ المجیبیہ

محمد بن محمد بن عبد الحق السنباطی الشافعی بر رسالہ شیخ علامہ زین الدین ابو یحیی شرح نوشتہ۔
سنباط در حقیقت قصبہ کہ تابع منوفیہ ہے۔ رسالہ زکریا بر بہجۃ الحامدیہ سید شریف محمد بن محمد بن سید
مکی محمد مدنی ابن سید احمد بن زین دحلان شرح نوشتہ۔

اول سورۃ یس است۔ الحمد للہ رب العلمین وصلی اللہ علی سید نا محمد خاتم النبیین
المرسلین وعلی آلہ الطیبین واصحابہ اجمعین اما۔

محمد بن محمد بن عبد الحق السنباطی الشافعی بر رسالہ شیخ علامہ زین الدین ابو یحیی شرح نوشتہ۔
سنباط در حقیقت قصبہ کہ تابع منوفیہ ہے۔ رسالہ زکریا بر بہجۃ الحامدیہ سید شریف محمد بن محمد بن سید
مکی محمد مدنی ابن سید احمد بن زین دحلان شرح نوشتہ۔

اول سورۃ یس است۔ الحمد للہ رب العلمین وصلی اللہ علی سید نا محمد خاتم النبیین
المرسلین وعلی آلہ الطیبین واصحابہ اجمعین اما۔

إنباط المياه الخفيه

تصنیف ابوبکر محمد بن الحسن الحاسب الکرخی المتوفی فی سنة خمسة

در بیان آلات کندن چاه و عرق و در یافت کیفیت آب شیرین و شور و میان زمینها و در بیان دانستن چگونه در مکانی زمین آب کثیر برآمدخواهد شد

نسخه ایست خانه صفحه کبیر بخط ۱۲۰۰ سال ریاضی مخزون است خط نسخ مکتوب سنه ۱۰۳۳ که دارد و ی و سه سی و ی است - خط محمد بن علی الملکی اشبر زنی - جلد و اوراق جدید و مصور فی مجموعه است یک - مگر نشان آلات در این نسخه نرسیده جا بجا بیاض برای آن کاتب گذاشته است ، نوبت تحریر اشکال نرسیده -

---

تحفة الاحباب فی علم الحساب

تصنیف ابو عبد اللہ محمد بن محمد شہیر بسط مارد نی متوفی سنہ ۸۹۰ھ رسالہ مختصر در فن حساب است و مرتب است بر مقدمہ و سہ باب و یک خاتمہ۔

اول نسخہ است۔ احمد الثالث ۔

دوم نسخہ ایاصوفیہ ۔ سوم نسخہ کپریلو ۔ چہارم نسخہ ایست در ہیئت علم حساب مدرجہ در مجموعہ ای بخط نسخ مورخ سنہ ۱۰۸۳ھ۔ مجموعہ ایست شامل ہشت رسالہ۔

اول و آخر ناقص۔

حاشية على شرح أشكال التأسيس لاقليدس

هذه حواشي أشكال التأسيس للعلامة المحقق المدقق غياث الملة والدين محمد بن محمد بن مسعود الشهير بالمصري المتوفى سنة ثمان وتسعين وثمانمائة للعلامة موسى بن محمد الشهير بقاضي زاده الرومي المتوفى سنة أربعين وتسعمائة وهي مشتملة على فوائد جمة وفرائد مهمة وقد جمعها الشيخ سيد محمد بن أبو الحميد الحسيني الموصلي المعروف بالسعدي حين اشتغاله بها وكتابتها له وهي هذه:

الحمد لله مقدر الأشياء بحكمته ومصور الأشكال على أحسن هيئة والصلاة على محمد مركز الدائرة الإمكانية وعلى آله الذين هم كواكب السماء المحمدية حول أفلاكها الدائرة الإنسانية وعلى سائر أصحابه الذين هم سائر الأرض وعلى سائر المقبلين إلى الله تعالى.

قال محمد الهدى المصري المشتهر بالسعدي الحسيني العراقي لما شرع السعدي في شرح هذه الحواشي المرادة من الحواشي شرحا على شرح الأشكال عند جر المثال لاستدراك الفائتة وتمداد الأمة صح الله تعالى قصده في الدارين وشرح له سبيل الخير وهداه إلى الحق المبين وهي زاد رشدي جعل الله أحواله خيرا من أولاه وغلب دائرة سعده على دائرة شقاه.

بعون عناية والإنصاف والبصر بنظر السداد والإعتراف بالنقص والقصور والحاجة إلى الله الكريم الغني عنه وعليهم أنفسهم ولسان قوله حين ينتهي لقد عجب رحمه الله تعالى تصور المعلم الثاني بشرح إشكال التأسيس مع ما في مصنفات الأشكال من الخلل والنقص والاختلال فأبقاه صانعه الأبقى وبارئه سبحانه المنزه المقصود عن الوصف بحدوث الأحقية أن التصرف كما يشاء.

سو موجودہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۲۶ فن ریاضی مخزون است بخط عادی معمولی ست
بر لفظ محمود مصطفی اعندی نوشتہ شدہ۔ سال کتابت نوشتہ۔
محمد واقف شتی۔ وسطور فی صفحہ بست و یک۔

حاشیۃ نزھۃ النظار

[illegible] تصنیف علامہ [illegible] مولوی [illegible] شہید [illegible] ہے۔

[illegible] مولوی [illegible] حاشیہ [illegible]

[illegible] ہے [illegible]

"الحمد للہ الذی [illegible] فی ربع [illegible] مولی محبتہ [illegible] کل [illegible] فضلہ [illegible] الفرد الواحد [illegible] عدد فرد [illegible] فضلہ [illegible] من خلقہ [illegible]

[illegible] تصنیف [illegible] ہجری [illegible] مذکورہ [illegible] کتاب۔

[illegible] صفر [illegible] علی [illegible] علیہ [illegible] نعمۃ [illegible] علی کمل هذا العلم الشریف"

[illegible] کہ [illegible] مولف [illegible] خواست [illegible] علی اللہ [illegible] ہست [illegible] ہمیشہ [illegible] آخر [illegible] ہست۔

[illegible] حسب [illegible] حسب [illegible] محمد [illegible] اللہ [illegible] ہست [illegible] ہجری [illegible] احسن اللہ [illegible]

[illegible] مولف [illegible] ہست۔

[illegible] اللہ [illegible] علی [illegible] حسب [illegible] علی [illegible]

جملہ صفحات نود سطری [illegible]

الدّر المنثور
فی العمل بربع الدستور

مؤلفه شیخ جلیل بن یوسف ماردینی شافعی در سال ۱۰۰۹ هجری و چند سال پیش از آن این رساله تصنیف نموده و در آن طریقه دریافت اوقات سه گانه مذکوره سابقاً آفتاب بیان نموده و آلات دریافت وقت عصر را نیز تفصیل ذکر نموده و رساله را بر یک مقدمه و شش فصل و یک خاتمه ترتیب داده.

شروع رساله این است:-

"الحمد لله الذی خلق السموات ورفعها بغیر عمد ویاعدائق وزین سماء الدنیا بزینة الکواکب وحرکها فی جمیع الجهات والمغارب وخیّر اللب العقلاء الوقوف علی حقائق هذه الدقائق فاذن فی تسویتها وهدایتها واعظم برهان علی فرد انیته هدایة الفیل والبعیر واختلافهما فی جمیع الجهات نحمده عز من قائل فی خلق السموات والارض واختلاف الیل والنهار ان فی ذلک لآیات لقوم یعقلون ونشهد ونحمد ونشکر من برئی ابتدعه ونشکره علی خلق اصله وتصویره."

آخر رساله یک عبارت مزبور است زیاده بر این نوشته نگردید. مضمون این عبارت این است:-

"کتبه الفقیر الی الله تعالی موسی عبد الله بن حسن بن یوسف الماردینی عفی عنه فی غرة فی ثالث عشر ربیع الاول سنة تسع عشر الف وحسبنا الله ونعم الوکیل ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم وصلی الله علی سیدنا محمد وآله وصحبه وسلم تسلیما کثیرا دائما الی یوم الدین."

این رساله فی الواقع نسخه ای است که مؤلف خود از رساله مزبوره نوشته است.

مؤلف این رساله در علم هیئت نسبت به مؤلف رساله مزبوره متأخر است و در این رساله مطالبی که در رساله مزبوره مذکور است مذکور نیست.

رسالة في علم الجيب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رساله کمالیه

تصنیف رشیدبن سعودبن محمود معقب بغیاث صوفی سه

[illegible] ثوابت و اجرام کواکب.

[illegible]

[illegible]

در رساله مرتب است بمقدمه و خاتمه.

مقاله اول در [illegible]

مقاله ثانیه در [illegible]

مقاله ثالثه در [illegible]

مقاله رابعه در [illegible]

مقاله خامسه در [illegible]

مقاله سادسه در ابطال فلک ثوابت.

مقاله سالعه در اجرام کواکب.

خاتمه در جداول.

[illegible]

فرغ المصنف عن املائها سنة إحدى وثلاث وعشرين وستمائة بمدينة شهرزور
حامدا لله ومصليا على نبيه محمد وآله وصحبه وسلم تسليما كثيرا .

شرح ارجوزہ ابن یاسمین

محل رجوع ہے منظومہ تصنیف ابو محمد عبد اللہ بن حاج المعروف بابن یاسمین در جبر و مقابلہ
مقابلہ است و علامہ شیخ بہاء الدین محمد بن حسین عاملی در رشتہ ہیئت و نجوم و ریاضی
رہا اللہ سرفراز تعلیما بشرح آن پرداختہ۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ مخزونہ نمبر ۸۔ فی ریاضی نسخہ قدیمہ بخط نسخ خوش خط از اول یک
ورق و از آخر هم قدرے ناقص است با توجہ سال کتابت و نام کاتب دریافت نشدہ۔
بہ گمان فقیر کمتر بہ کہ از سہ صد سال تجاوز بود۔
مجلد در ۱۰ ورق کہ صد و بیست و ہفت صفحہ بست و یک۔

شرح تحریر اقلیدس

کتاب تحریر اقلیدس از محقق طوسی نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن الطوسی المتوفی ۶۷۲ھ تصدیر و تحریر اصل کتاب اقلیدس ترجمه بزبان عربی نموده بریاضی نزدیک مقاله صرف است۔ این کتاب بعینه تحریر اقلیدس مترجمه محقق طوسی است۔

نسخه کتب خانه آصفیه که بر نمبر ۲۰۰ ریاضی محفوظ است نسخه نهایت قدیم بخط عرب محرره سنه ۷۲۳ھ سبع و عشرین و سبعمائة۔ بخط محمود بن محمد المنطیب۔ در آخر مقاله رابعه صفحه ۲۷ این عبارت فریست آخر شرح المقالة الرابعة والحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى وكان ذلك يوم الاربعاء في العشر الاواسط من شهر رمضان المعظم سنة ثلاث وعشرين وسبعمائة على يد العبد الفقير الى رحمة الله الغني محمود بن محمد المنطيب وصلى الله على سيدنا محمد وصحبه وسلم وشرف وكرم۔

در آخر مقالة ثامنه این عبارت مرقوم است۔ آخر المقالة الثامنة من كتاب اقليدس في الاصول۔ والحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى يوم الثلثاء او لعشر خلون من سنة ثلث وعشرين وسبعمائة۔

در این شرح از مقدمات دار مقاله اولی شروع است و تا شکل بست و نهم مقاله حاصره هست در آخر ناقص است۔ و بر پیشانی صفحه آخرین عبارت تحریر است۔

تم یوم الاحد رجب الاصب سنة ۹۱۰ھ کذا وجدته و نقلته۔ بجایر رحمة الله الغني محمد الفتاح الى رحمة الله الغني محمد صاحب المنصب على الوقت عامله بلطيفه۔

خط نسخ نهصد و شصت و یک و طوری صحیح است۔

خط نسخ کتاب واضح است کاتب از ذکر نام خود و نام قریه و محل و تاریخ تحریر خود خاموش است۔

شرح تحفة الاحباب فی علم الحساب

[illegible] محمد بن محمد الحسینی الشافعی [illegible] کتاب [illegible]
[illegible] شرح بسیط بر منظومه [illegible] این علم شرح است.

متن - [illegible] الذی جعل الحساب [illegible] مقدم [illegible]

[illegible] کتب [illegible] موجود است.

بخط [illegible] است بر [illegible] این ریاضی. آن کتاب [illegible] که [illegible] صدق [illegible]
است [illegible] است، [illegible] صفحه [illegible].

[illegible] که [illegible] کتاب [illegible] این ریاضی [illegible] است که [illegible] هزار و دو صد
[illegible] است.

شرح تذکرهٔ طوسی

علامه محیی الدین موسی متوفی ۶۴۳ھ در علم هیئت کتابی تصنیف نموده نام آن تذکره قرار داد۔ بر علماء زمان شروح، از جمله شرحی که محمد بن محمد بن حسن اسرجندی متوفی ۷۵۵ھ نوشته۔ این شرح است۔ اول آن است:

الحمد لله الذی جعل السموات والارض وجعل الظلمات والنور وبسط علی صدور الساهرة لیالی قدوته السهر والطی الحزون من کمل اسماء الملائکة الکواکب ... جعله العزیز العلیم ثوب تجلی فی الظهور والخفاء فی الحس والوهم الافلاک المستدیرة ... فی ظلمات البر والبحر مصابیح الحزن المستنیر هو الذی جعل فی السماء بروجا وجعل فیها سراجا وقمرا منیرا وهو الذی جعل الیل والنهار خلفة لمن اراد ان یذکر او اراد شکورا۔

نسخهٔ موجودهٔ کتب خانهٔ صفیه مبری ده دفن ریاضی نسخهٔ کامله بخط نستعلیق صاف و شکسته مرتب است و در کاغذ سفید بزرگ بقطع ۱۰ × ۱۲ سطر نوشته شده است۔ اول صفحه ... ندارد۔ ... نیست۔

... ۱۲ سطر نوشته شده است۔

شرح تجسطی

[illegible] کتاب مجسطی کہ [illegible] علامہ شہیر [illegible] محمد بن محمد بن [illegible] شاہ الدین [illegible] بن [illegible] کی [illegible] ہے [illegible] اس قرآن [illegible] مطابق [illegible] سنہ [illegible] ہجری [illegible] ایک شرح [illegible] ہوئی۔ اس کا نام شرح ہے۔

اول۔ [illegible] الحمد [illegible] الذی [illegible] ہ۔

آخر۔ [illegible] ۔ [illegible] ۔ [illegible]

۰ به یک عبارت دیگر بعد این عبارت تحریر بوده است، از این معلوم میشود که این نسخه کتب خانه
متعلقه، منتقل نمانده بود، لهذا این احتیاط مقابله بعمل شده، عمداً غلطی نماند که این را برای خود
نوشته بودند یا برای مقابله آن با منقول عنها نموده بودند۔
جمله ورق یکصد و چهل و شش و سطور فی صفحه بست و شش۔

کتاب الاکرماناوس

در بیان کرویات اثر یونانی بعربی که مکرر بعربی بنام اکرماناوس احمد بن معتصم با مقدمه ترجمه شده و محقق طوسی آنرا تحریر نموده.

اول کتاب من کتب اخری کتاب ماناوس فی الاشکال الکریة اقول بعد حمد الله والثناء علیه بتوفیق بدء والصلوة والسلام علی محمد وآله الی کتب اربعة اخری الکتاب الموسوم بالمتوسطات علی الکتب التی من شأنها ان یتوسط فی التعلیم بعد الفراغ من الکتب الخمسة المبادیء وصنفت فی کتاب ماناوس فی الاشکال الکریة وصنفت بهذه الکتب.

[illegible] آصفیه [illegible] تاریخ [illegible] نام کاتب و سال کتابت مذکور نیست. خط [illegible] خوانا و [illegible] است. [illegible] مصور شده

نسخه دیگر کتاب اکرماناوس فی الاشکال الکریة که محمد معتصم از یونانی بعربی ترجمه شده و [illegible] آن [illegible] و [illegible] نسخه مذکور بشماره ۹۲ فن ریاضی موجود است.

و مطبوعه ایران است.

[illegible] کتاب کریات کتاب [illegible] و کتاب کرة متحرکة اوطوقس و مقالة نجم در [illegible] و [illegible] کتاب [illegible] کتاب ماناوس و کتاب معطیات اقلیدس ترجمه سنانی [illegible] مطبع [illegible] است این کتاب در این مجموعه در ۱۲ محرم سنه ۳۰۵ یکهزار و سه صد و پنج هجری [illegible] و چنانچه تاریخ [illegible] مرقوم است.

[illegible] است.

کشف الریب فی العمل بالجیب

تصنیف علامہ ابو عبداللہ محمد بن حمدان عبدالرحیم المدعو صائغی در شانزدہ آلہ رصد جیب۔
اول رسالہ۔ اللھم صل وسلم علی سیدنا و مولانا محمد وعلی آلہ واصحابہ اجمعین۔
سوائح خانہ آصفیہ ص ۲۔ خط تعلیق عادی کمتر سنہ ۱۲۱۰ھ کہ اول و سہ صفحہ یک چوتھی
صفحہ تحلہ اول است دیگر بخط [illegible] نام کاتب عبدالعلام حنفی حروفی۔
[illegible] رسالہ در بیان آلات رصدیہ جیبیہ و طریق عمل بآنہا کہ در کتب خانہ آصفیہ موجود است۔

[illegible] بخط عادی۔

اول۔ الحمد للہ رب العالمین و الصلوۃ والسلام علی سیدنا محمد وآلہ واصحابہ اجمعین۔
کمتر سنہ ۱۲۱۰ھ صفحہ اول و آخر سہ چوتھی [illegible] در آخر رسالہ رقم است:۔

[illegible] کہ در کتب خانہ [illegible] در مجلس ششم در بیان [illegible]
[illegible] سنہ [illegible] کہ در [illegible] مدرسہ آصفیہ بمدرسہ [illegible] علیہ
[illegible] المغفور [illegible] محمد [illegible] حنفی [illegible]
[illegible] وسلم علیہ۔

[illegible] مطبوعہ است در آخر نام [illegible] عمل [illegible] رسالہ چاپ شدہ۔
نمبر ۱۹۲۔ بخط تعلیق عادی۔

اول۔ [illegible] در [illegible] و [illegible] در آخر رسالہ
[illegible] مرقوم است۔

هذا اخر ما ... اضعف المخلوقين قمس الدين من الذنوب ... تم.
... من صومعة ابرار الى ان قال وقد انتهى الى الدرجة الخامسة بخسته بنياد ...
[illegible] است که [illegible] نمودن صومعه بر زده [illegible] تصنیف این رساله
نموده [illegible] و زنده [illegible] پانزده [illegible]
در رسائل فارسی [illegible] ۵۰۰ ۳۰۰ ۶ [illegible] در [illegible] فنی مرتب است.
کیفیت آنها در میان کتب فارسی مذکور شود.

متوسطات

— ۱ —

مرتبہ دمشق عوض الشوا [illegible] ان رسائل را متوسطات بایوجہ نامیدہ اند کہ در میان کتب
حریر التعلیمیں و تحریر تحصیلی ایتدائیہ [illegible] متوقف است کہ اول تخصص تحریر التعلیمیں
را خواندہ باشد و بعد آن ابن متوسطات را۔

۱۔ ابن فرحون دینی رسائل است تفصیل آن ذیل است:۔

۱۔ [illegible] فی حل شکوک التعلیمیں الاولی للصغیر۔

۲۔ [illegible] فی مبادی فی التعلیم من الدینیات۔

۳۔ [illegible] فی مقالۃ العاشرۃ من کتاب التعلیمیں الاولی جعفر الخازن۔

۴۔ [illegible] فی مقالۃ [illegible] الاولی۔

۵۔ [illegible] فی بیان المصدرۃ المستعملۃ فی التعلیمیں للفضل بن نعم التبریزی۔

۶۔ [illegible] فی بیان [illegible] من جمل مجہول النسب۔

۷۔ مقالۃ لثابت بن قرۃ ذا خرجا۔

۸۔ [illegible] فی [illegible] الاولی

۹۔ [illegible] فی [illegible] فی الاولی

۱۰۔ رسالۃ ابی نصر منصور۔

۱۔ [illegible] کتاب [illegible] فی [illegible] الانگریزیہ۔

۲۔ [illegible] کتاب [illegible] محمد بن [illegible]۔

۳۔ [illegible] فی [illegible] وسبعین۔

۴۔ [illegible] التعلیمیں۔

۵۔ [illegible] فی [illegible] الاستاذ واقف در مصر ابن الاولی۔

۱۶۔ رسالہ فی ہیات الفلک لاقلیدس۔
۱۷۔ رسالہ فی الاماکن والمیاہ لثاوذوسیوس۔
۱۸۔ معرفۃ مساحۃ الاشکال البسیطۃ والکریۃ لبنی موسیٰ محمد وحسن۔
۱۹۔ تحریر مصادرات ثابت بن قرہ۔
۲۰۔ کتاب اوطولوقس فی الشکل والغروب۔
۲۱۔ کتاب فی السطوح لاقلیدس۔
۲۲۔ کتاب ارشمیدس فی جسمی الکرۃ والاسطوانۃ۔
۲۳۔ اصل موذات لارشمیدس۔
۲۴۔ کتاب معطیات لاقلیدس۔
۲۵۔ کتاب الاکرۃ والدوسیوس۔
۲۶۔ تحریر کتاب کرۃ المتحرک لاوطولوقس صلحہ ثابت۔
۲۷۔ کتاب الکرۃ والاسطوانۃ لارشمیدس
۲۸۔ مقالۃ ارشمیدس فی قسمۃ الدائرۃ
۲۹۔ رسالۃ ابل منجم فی تربیع الدائرۃ
۳۰۔ کتاب ارشمیدس فی قسمۃ الشکل
۳۱۔ کتاب کتف الصناع فی حل اشکال النصیر الدین طوسی
۳۲۔ رسالۃ فی بیان الامکنۃ المتجمع
۳۳۔ رسالۃ فی ان الدائرۃ من الاشکال المتساویۃ
۳۴۔ رسالۃ فی النقطۃ والخط کتاب اقلیدس
۳۵۔ رسالۃ فی سبب ظہور الکواکب لیلا لابی البرکات البغدادی ۲۷۵
۳۶۔ رسالۃ فی القول ان لایکون

فہرست خانہ آصفیہ دو نسخہ قلمی آن برنمبر ۳۲۰۔ ۳۳۔ فن ریاضی موجود است۔
نسخہ اولی بخط نسخ خوب مشتمل بر شش مقالہ از دہ مقالت دیگر بحری است در بلدہ مکرمہ

تحریر شد چنانچه در آخر رسالهٔ تفسیر سورهٔ المائدة العاشر من کتاب القلیدس ورق ۲۰ و ۲۱ مرقوم است - فرغ العبد من تسویده فی یوم الاربعاء سابع عشر من شهر الصفر سنة بکم و ثمانین و بک تحریر فی سد ثمانی من بلدة سمند ۵

این نسخه اولاً در کتب خانهٔ میرزا محمد بن محمد خان بختی دهلوی محزون بود چنانچه عبارت میرزا مذکور بخط خان بر ورق اول این مجموعه نشان موجود است (دهلی هذه)

سنه ۱۲۸۰ من عودی ابوهان عبده الضعیف نور الحق رحمه ربه المنان میرزا محمد بن محمد غفرله ذنوبه و الوالدین -

این نسخه مذکوره نزد علامه فهامه جمال الحقانی نقل شده و در سنه ۱۲۸۰ علامه موصوف بوده و خان علامه مذکور حاشیه بر آن نوشته و بر صفحهٔ ثانیه ورق ۱۰ خان علامه مذکور این عبارت نوشته است

قد وقع الفراغ عن مطالعة هذا الکتاب فلله الحمد علی انعامه الوهاب فی یوم الاربعاء سابع عشر من شهر جمادی الاخری سنة ثمانین و مائتین بعد الف من الهجرة النبویة علیه الصلوة و السلام -

نیز بر ورق ۲۶ صفحهٔ ثانیه و ۲۷ و بر دو صفحه ورق ۲۸ حواشی دیگر بخط خان موصوف بطور حاشیه موجود است -

در آخر این کتاب علاوه رسائل متوسطات حل اشکوک کتاب اقلیدس هم مرقوم است کزین جهت ساوی از کتاب حل ابن الهیثم منتخب نموده -

سخن ما بخط میانه بتعلیق و شکسته است -

در آخر این کتاب علاوه رسائل متوسطات حل اشکوک کتاب اقلیدس است کزین جهت ساوی از کتاب حل ابن الهیثم منتخب نموده - بعض امور از طرف خود هم بران اضافه نموده -

سنه ۱۲۸۰ کتاب عبد الله بن ست - منتخب من کتاب ابی علی بن الحسن بن الهیثم فی حل شکوک کتاب اقلیدس مع زیادات من تصریرات العلامة من الشکوک -

این حل شکوک بر ورق ۲۶ ست و در آخر این حل شکوک این عبارت مرقوم است -

تم المنتخب من حل شکوک کتاب اقلیدس و الحمد لله وحده و الصلوة علی النبی محمد و آله قد فرغت عن خط المصنف طاب ثراه و جعل الجنة مثواه کاتبه ابن

[illegible]

جدیدی حل شکوک رسائل مفوضات شروع ست زو قرار ۱۲ بست و یک پیش
نشسته ست۔

مناسب متوسطات۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مجسطی

...

مختصر فی بیان آلات الرصد

تصنیف عبد العلی بن محمد بن حسین البرجندی متوفی سنہ ۹۷۳ھ۔

حال تاریخ و نام ممدوح معلوم نیست۔ ما شرح کشفی کہ مصنف خود از تصنیف خود در سال سنہ ۹۷۳ فارغ گشتہ

در بیان ساختن آلات رصدیہ۔

اول کتاب۔ الحمد للہ رب العالمین و الصلوٰۃ و السلام علی محمد و آلہ اجمعین و بعد فقد

مختصر فی صنعۃ بعض الآلات الرصدیۃ و بعض بعد از

کتاب مرتب ست بر دو باب۔

باب اول در صنعت آلات رصدیہ کہ بر روی زمین واقع شدہ باشد

علی ما ذکر الشیرازی۔ جملہ آلات کہ تا حال دریافتہ شدہ بیست و دو است

یک رسالہ نام شرح آلات رصدیہ بزبان فارسی بر نمبر ۲۹۔ فن ریاضی ہم در ہمین کتابخانہ موجود است۔ بیان آن در کتب فارسی می آید۔

میزان الحکمۃ

تصنیف علامہ بوریحان محمد بن احمد خوارزمی [illegible]

[illegible] اوزان و مقادیر و حجم و [illegible]

و طریقہ دریافتن طلا و نقرہ و دیگر فلزات [illegible] فلزات خالصہ و مرکب

[illegible]

نسخہ کتب خانہ آصفیہ حیدرآباد۔ ۱۲۱ صفحات ۱۵ سطر عادی سنت و مشتمل بانشکال صحیحہ مکتوبہ سال ۱۰۳۳ھ

سنت و ثلثین و الف ہجری بقلم محمد طیب علی سکی اشیرازی بجملہ اوراق [illegible] و بانہ و سطور [illegible]

بست و یک۔

حل و عقدداری
در شرح زیج الغ بیگی

قطب الدین عزیز الدین ناری برالہ زیج الغ بیگ شرحے نوشتہ۔
اوّلش ۔ سپاس دور از آلایش ۔
نسخہ سب خانہ آصفیہ نمبری ۳۰۰۰ ۔ ف ریاضی خط نستعلیق معمولی محرر ۱۲۰۰ھ کہ در دو صد بیجری ۔ ۲۰۰ ۔ ورقہ ۔ ۱۵ سطر ۔ ۲۰ ۔ ۲۵ ۔ ۲۸ ۔ ۲۹ ۔ ۳۰ ۔ ۳۱ ۔ ۳۲ ۔ ۳۳ ۔ ۳۴ ۔ ۳۵ ۔ ۳۶ ۔ ۳۷ ۔ ۳۸ ۔ ۳۹ ۔ ۴۰ ۔ ۴۱ ۔ ۴۲ ۔ ۴۳ ۔ ۴۴ ۔ ۴۵ ۔ ۴۶ ۔ ۴۷ ۔ ۴۸ ۔ ۴۹ ۔ ۵۰ ۔ ۵۱ ۔ ۵۲ ۔ ۵۳ ۔ ۵۴ ۔ ۵۵ ۔ ۵۶ ۔ ۵۷ ۔ ۵۸ ۔ ۵۹ ۔ ۶۰ ۔ ۶۱ ۔ ۶۲ ۔ ۶۳ ۔ ۶۴ ۔ ۶۵ ۔ ۶۶ ۔ ۶۷ ۔ ۶۸ ۔ ۶۹ ۔ ۷۰ ۔ ۷۱ ۔ ۷۲ ۔ ۷۳ ۔ ۷۴ ۔ ۷۵ ۔ ۷۶ ۔ ۷۷ ۔ ۷۸ ۔ ۷۹ ۔ ۸۰ ۔ ۸۱ ۔ ۸۲ ۔ ۸۳ ۔ ۸۴ ۔ ۸۵ ۔ ۸۶ ۔ ۸۷ ۔ ۸۸ ۔ ۸۹ ۔ ۹۰ ۔ ۹۱ ۔ ۹۲ ۔ ۹۳ ۔ ۹۴ ۔ ۹۵ ۔ ۹۶ ۔ ۹۷ ۔ ۹۸ ۔ ۹۹ ۔ ۱۰۰ ۔ ۱۰۱ ۔ ۱۰۲ ۔ ۱۰۳ ۔ ۱۰۴ ۔ ۱۰۵ ۔ ۱۰۶ ۔ ۱۰۷ ۔ ۱۰۸ ۔ ۱۰۹ ۔ ۱۱۰ ۔ ۱۱۱ ۔ ۱۱۲ ۔ ۱۱۳ ۔ ۱۱۴ ۔ ۱۱۵ ۔ ۱۱۶ ۔ ۱۱۷ ۔ ۱۱۸ ۔ ۱۱۹ ۔ ۱۲۰ ۔ ۱۲۱ ۔ ۱۲۲ ۔ ۱۲۳ ۔ ۱۲۴ ۔ ۱۲۵ ۔ ۱۲۶ ۔ ۱۲۷ ۔ ۱۲۸ ۔ ۱۲۹ ۔ ۱۳۰ ۔ ۱۳۱ ۔ ۱۳۲ ۔ ۱۳۳ ۔ ۱۳۴ ۔ ۱۳۵ ۔ ۱۳۶ ۔ ۱۳۷ ۔ ۱۳۸ ۔ ۱۳۹ ۔ ۱۴۰ ۔ ۱۴۱ ۔ ۱۴۲ ۔ ۱۴۳ ۔ ۱۴۴ ۔ ۱۴۵ ۔ ۱۴۶ ۔ ۱۴۷ ۔ ۱۴۸ ۔ ۱۴۹ ۔ ۱۵۰ ۔ ۱۵۱ ۔ ۱۵۲ ۔ ۱۵۳ ۔ ۱۵۴ ۔ ۱۵۵ ۔ ۱۵۶ ۔ ۱۵۷ ۔ ۱۵۸ ۔ ۱۵۹ ۔ ۱۶۰ ۔ ۱۶۱ ۔ ۱۶۲ ۔ ۱۶۳ ۔ ۱۶۴ ۔ ۱۶۵ ۔ ۱۶۶ ۔ ۱۶۷ ۔ ۱۶۸ ۔ ۱۶۹ ۔ ۱۷۰ ۔ ۱۷۱ ۔ ۱۷۲ ۔ ۱۷۳ ۔ ۱۷۴ ۔ ۱۷۵ ۔ ۱۷۶ ۔ ۱۷۷ ۔ ۱۷۸ ۔ ۱۷۹ ۔ ۱۸۰ ۔ ۱۸۱ ۔ ۱۸۲ ۔ ۱۸۳ ۔ ۱۸۴ ۔ ۱۸۵ ۔ ۱۸۶ ۔ ۱۸۷ ۔ ۱۸۸ ۔ ۱۸۹ ۔ ۱۹۰ ۔ ۱۹۱ ۔ ۱۹۲ ۔ ۱۹۳ ۔ ۱۹۴ ۔ ۱۹۵ ۔ ۱۹۶ ۔ ۱۹۷ ۔ ۱۹۸ ۔ ۱۹۹ ۔ ۲۰۰ ۔ ۲۰۱ ۔ ۲۰۲ ۔ ۲۰۳ ۔ ۲۰۴ ۔ ۲۰۵ ۔ ۲۰۶ ۔ ۲۰۷ ۔ ۲۰۸ ۔ ۲۰۹ ۔ ۲۱۰ ۔ ۲۱۱ ۔ ۲۱۲ ۔ ۲۱۳ ۔ ۲۱۴ ۔ ۲۱۵ ۔ ۲۱۶ ۔ ۲۱۷ ۔ ۲۱۸ ۔ ۲۱۹ ۔ ۲۲۰ ۔ ۲۲۱ ۔ ۲۲۲ ۔ ۲۲۳ ۔ ۲۲۴ ۔ ۲۲۵ ۔ ۲۲۶ ۔ ۲۲۷ ۔ ۲۲۸ ۔ ۲۲۹ ۔ ۲۳۰ ۔ ۲۳۱ ۔ ۲۳۲ ۔ ۲۳۳ ۔ ۲۳۴ ۔ ۲۳۵ ۔ ۲۳۶ ۔ ۲۳۷ ۔ ۲۳۸ ۔ ۲۳۹ ۔ ۲۴۰ ۔ ۲۴۱ ۔ ۲۴۲ ۔ ۲۴۳ ۔ ۲۴۴ ۔ ۲۴۵ ۔ ۲۴۶ ۔ ۲۴۷ ۔ ۲۴۸ ۔ ۲۴۹ ۔ ۲۵۰ ۔ ۲۵۱ ۔ ۲۵۲ ۔ ۲۵۳ ۔ ۲۵۴ ۔ ۲۵۵ ۔ ۲۵۶ ۔ ۲۵۷ ۔ ۲۵۸ ۔ ۲۵۹ ۔ ۲۶۰ ۔ ۲۶۱ ۔ ۲۶۲ ۔ ۲۶۳ ۔ ۲۶۴ ۔ ۲۶۵ ۔ ۲۶۶ ۔ ۲۶۷ ۔ ۲۶۸ ۔ ۲۶۹ ۔ ۲۷۰ ۔ ۲۷۱ ۔ ۲۷۲ ۔ ۲۷۳ ۔ ۲۷۴ ۔ ۲۷۵ ۔ ۲۷۶ ۔ ۲۷۷ ۔ ۲۷۸ ۔ ۲۷۹ ۔ ۲۸۰ ۔ ۲۸۱ ۔ ۲۸۲ ۔ ۲۸۳ ۔ ۲۸۴ ۔ ۲۸۵ ۔ ۲۸۶ ۔ ۲۸۷ ۔ ۲۸۸ ۔ ۲۸۹ ۔ ۲۹۰ ۔ ۲۹۱ ۔ ۲۹۲ ۔ ۲۹۳ ۔ ۲۹۴ ۔ ۲۹۵ ۔ ۲۹۶ ۔ ۲۹۷ ۔ ۲۹۸ ۔ ۲۹۹ ۔ ۳۰۰ ۔ ۳۰۱ ۔ ۳۰۲ ۔ ۳۰۳ ۔ ۳۰۴ ۔ ۳۰۵ ۔ ۳۰۶ ۔ ۳۰۷ ۔ ۳۰۸ ۔ ۳۰۹ ۔ ۳۱۰ ۔ ۳۱۱ ۔ ۳۱۲ ۔ ۳۱۳ ۔ ۳۱۴ ۔ ۳۱۵ ۔ ۳۱۶ ۔ ۳۱۷ ۔ ۳۱۸ ۔ ۳۱۹ ۔ ۳۲۰ ۔ ۳۲۱ ۔ ۳۲۲ ۔ ۳۲۳ ۔ ۳۲۴ ۔ ۳۲۵ ۔ ۳۲۶ ۔ ۳۲۷ ۔ ۳۲۸ ۔ ۳۲۹ ۔ ۳۳۰ ۔ ۳۳۱ ۔ ۳۳۲ ۔ ۳۳۳ ۔ ۳۳۴ ۔ ۳۳۵ ۔ ۳۳۶ ۔ ۳۳۷ ۔ ۳۳۸ ۔ ۳۳۹ ۔ ۳۴۰ ۔ ۳۴۱ ۔ ۳۴۲ ۔ ۳۴۳ ۔ ۳۴۴ ۔ ۳۴۵ ۔ ۳۴۶ ۔ ۳۴۷ ۔ ۳۴۸ ۔ ۳۴۹ ۔ ۳۵۰ ۔ ۳۵۱ ۔ ۳۵۲ ۔ ۳۵۳ ۔ ۳۵۴ ۔ ۳۵۵ ۔ ۳۵۶ ۔ ۳۵۷ ۔ ۳۵۸ ۔ ۳۵۹ ۔ ۳۶۰ ۔ ۳۶۱ ۔ ۳۶۲ ۔ ۳۶۳ ۔ ۳۶۴ ۔ ۳۶۵ ۔ ۳۶۶ ۔ ۳۶۷ ۔ ۳۶۸ ۔ ۳۶۹ ۔ ۳۷۰ ۔ ۳۷۱ ۔ ۳۷۲ ۔ ۳۷۳ ۔ ۳۷۴ ۔ ۳۷۵ ۔ ۳۷۶ ۔ ۳۷۷ ۔ ۳۷۸ ۔ ۳۷۹ ۔ ۳۸۰ ۔ ۳۸۱ ۔ ۳۸۲ ۔ ۳۸۳ ۔ ۳۸۴ ۔ ۳۸۵ ۔ ۳۸۶ ۔ ۳۸۷ ۔ ۳۸۸ ۔ ۳۸۹ ۔ ۳۹۰ ۔ ۳۹۱ ۔ ۳۹۲ ۔ ۳۹۳ ۔ ۳۹۴ ۔ ۳۹۵ ۔ ۳۹۶ ۔ ۳۹۷ ۔ ۳۹۸ ۔ ۳۹۹ ۔ ۴۰۰ ۔ ۴۰۱ ۔ ۴۰۲ ۔ ۴۰۳ ۔ ۴۰۴ ۔ ۴۰۵ ۔ ۴۰۶ ۔ ۴۰۷ ۔ ۴۰۸ ۔ ۴۰۹ ۔ ۴۱۰ ۔ ۴۱۱ ۔ ۴۱۲ ۔ ۴۱۳ ۔ ۴۱۴ ۔ ۴۱۵ ۔ ۴۱۶ ۔ ۴۱۷ ۔ ۴۱۸ ۔ ۴۱۹ ۔ ۴۲۰ ۔ ۴۲۱ ۔ ۴۲۲ ۔ ۴۲۳ ۔ ۴۲۴ ۔ ۴۲۵ ۔ ۴۲۶ ۔ ۴۲۷ ۔ ۴۲۸ ۔ ۴۲۹ ۔ ۴۳۰ ۔ ۴۳۱ ۔ ۴۳۲ ۔ ۴۳۳ ۔ ۴۳۴ ۔ ۴۳۵ ۔ ۴۳۶ ۔ ۴۳۷ ۔ ۴۳۸ ۔ ۴۳۹ ۔ ۴۴۰ ۔ ۴۴۱ ۔ ۴۴۲ ۔ ۴۴۳ ۔ ۴۴۴ ۔ ۴۴۵ ۔ ۴۴۶ ۔ ۴۴۷ ۔ ۴۴۸ ۔ ۴۴۹ ۔ ۴۵۰ ۔ ۴۵۱ ۔ ۴۵۲ ۔ ۴۵۳ ۔ ۴۵۴ ۔ ۴۵۵ ۔ ۴۵۶ ۔ ۴۵۷ ۔ ۴۵۸ ۔ ۴۵۹ ۔ ۴۶۰ ۔ ۴۶۱ ۔ ۴۶۲ ۔ ۴۶۳ ۔ ۴۶۴ ۔ ۴۶۵ ۔ ۴۶۶ ۔ ۴۶۷ ۔ ۴۶۸ ۔ ۴۶۹ ۔ ۴۷۰ ۔ ۴۷۱ ۔ ۴۷۲ ۔ ۴۷۳ ۔ ۴۷۴ ۔ ۴۷۵ ۔ ۴۷۶ ۔ ۴۷۷ ۔ ۴۷۸ ۔ ۴۷۹ ۔ ۴۸۰ ۔ ۴۸۱ ۔ ۴۸۲ ۔ ۴۸۳ ۔ ۴۸۴ ۔ ۴۸۵ ۔ ۴۸۶ ۔ ۴۸۷ ۔ ۴۸۸ ۔ ۴۸۹ ۔ ۴۹۰ ۔ ۴۹۱ ۔ ۴۹۲ ۔ ۴۹۳ ۔ ۴۹۴ ۔ ۴۹۵ ۔ ۴۹۶ ۔ ۴۹۷ ۔ ۴۹۸ ۔ ۴۹۹ ۔ ۵۰۰ ۔ ۵۰۱ ۔ ۵۰۲ ۔ ۵۰۳ ۔ ۵۰۴ ۔ ۵۰۵ ۔ ۵۰۶ ۔ ۵۰۷ ۔ ۵۰۸ ۔ ۵۰۹ ۔ ۵۱۰ ۔ ۵۱۱ ۔ ۵۱۲ ۔ ۵۱۳ ۔ ۵۱۴ ۔ ۵۱۵ ۔ ۵۱۶ ۔ ۵۱۷ ۔ ۵۱۸ ۔ ۵۱۹ ۔ ۵۲۰ ۔ ۵۲۱ ۔ ۵۲۲ ۔ ۵۲۳ ۔ ۵۲۴ ۔ ۵۲۵ ۔ ۵۲۶ ۔ ۵۲۷ ۔ ۵۲۸ ۔ ۵۲۹ ۔ ۵۳۰ ۔ ۵۳۱ ۔ ۵۳۲ ۔ ۵۳۳ ۔ ۵۳۴ ۔ ۵۳۵ ۔ ۵۳۶ ۔ ۵۳۷ ۔ ۵۳۸ ۔ ۵۳۹ ۔ ۵۴۰ ۔ ۵۴۱ ۔ ۵۴۲ ۔ ۵۴۳ ۔ ۵۴۴ ۔ ۵۴۵ ۔ ۵۴۶ ۔ ۵۴۷ ۔ ۵۴۸ ۔ ۵۴۹ ۔ ۵۵۰ ۔ ۵۵۱ ۔ ۵۵۲ ۔ ۵۵۳ ۔ ۵۵۴ ۔ ۵۵۵ ۔ ۵۵۶ ۔ ۵۵۷ ۔ ۵۵۸ ۔ ۵۵۹ ۔ ۵۶۰ ۔ ۵۶۱ ۔ ۵۶۲ ۔ ۵۶۳ ۔ ۵۶۴ ۔ ۵۶۵ ۔ ۵۶۶ ۔ ۵۶۷ ۔ ۵۶۸ ۔ ۵۶۹ ۔ ۵۷۰ ۔ ۵۷۱ ۔ ۵۷۲ ۔ ۵۷۳ ۔ ۵۷۴ ۔ ۵۷۵ ۔ ۵۷۶ ۔ ۵۷۷ ۔ ۵۷۸ ۔ ۵۷۹ ۔ ۵۸۰ ۔ ۵۸۱ ۔ ۵۸۲ ۔ ۵۸۳ ۔ ۵۸۴ ۔ ۵۸۵ ۔ ۵۸۶ ۔ ۵۸۷ ۔ ۵۸۸ ۔ ۵۸۹ ۔ ۵۹۰ ۔ ۵۹۱ ۔ ۵۹۲ ۔ ۵۹۳ ۔ ۵۹۴ ۔ ۵۹۵ ۔ ۵۹۶ ۔ ۵۹۷ ۔ ۵۹۸ ۔ ۵۹۹ ۔ ۶۰۰ ۔ ۶۰۱ ۔ ۶۰۲ ۔ ۶۰۳ ۔ ۶۰۴ ۔ ۶۰۵ ۔ ۶۰۶ ۔ ۶۰۷ ۔ ۶۰۸ ۔ ۶۰۹ ۔ ۶۱۰ ۔ ۶۱۱ ۔ ۶۱۲ ۔ ۶۱۳ ۔ ۶۱۴ ۔ ۶۱۵ ۔ ۶۱۶ ۔ ۶۱۷ ۔ ۶۱۸ ۔ ۶۱۹ ۔ ۶۲۰ ۔ ۶۲۱ ۔ ۶۲۲ ۔ ۶۲۳ ۔ ۶۲۴ ۔ ۶۲۵ ۔ ۶۲۶ ۔ ۶۲۷ ۔ ۶۲۸ ۔ ۶۲۹ ۔ ۶۳۰ ۔ ۶۳۱ ۔ ۶۳۲ ۔ ۶۳۳ ۔ ۶۳۴ ۔ ۶۳۵ ۔ ۶۳۶ ۔ ۶۳۷ ۔ ۶۳۸ ۔ ۶۳۹ ۔ ۶۴۰ ۔ ۶۴۱ ۔ ۶۴۲ ۔ ۶۴۳ ۔ ۶۴۴ ۔ ۶۴۵ ۔ ۶۴۶ ۔ ۶۴۷ ۔ ۶۴۸ ۔ ۶۴۹ ۔ ۶۵۰ ۔ ۶۵۱ ۔ ۶۵۲ ۔ ۶۵۳ ۔ ۶۵۴ ۔ ۶۵۵ ۔ ۶۵۶ ۔ ۶۵۷ ۔ ۶۵۸ ۔ ۶۵۹ ۔ ۶۶۰ ۔ ۶۶۱ ۔ ۶۶۲ ۔ ۶۶۳ ۔ ۶۶۴ ۔ ۶۶۵ ۔ ۶۶۶ ۔ ۶۶۷ ۔ ۶۶۸ ۔ ۶۶۹ ۔ ۶۷۰ ۔ ۶۷۱ ۔ ۶۷۲ ۔ ۶۷۳ ۔ ۶۷۴ ۔ ۶۷۵ ۔ ۶۷۶ ۔ ۶۷۷ ۔ ۶۷۸ ۔ ۶۷۹ ۔ ۶۸۰ ۔ ۶۸۱ ۔ ۶۸۲ ۔ ۶۸۳ ۔ ۶۸۴ ۔ ۶۸۵ ۔ ۶۸۶ ۔ ۶۸۷ ۔ ۶۸۸ ۔ ۶۸۹ ۔ ۶۹۰ ۔ ۶۹۱ ۔ ۶۹۲ ۔ ۶۹۳ ۔ ۶۹۴ ۔ ۶۹۵ ۔ ۶۹۶ ۔ ۶۹۷ ۔ ۶۹۸ ۔ ۶۹۹ ۔ ۷۰۰ ۔ ۷۰۱ ۔ ۷۰۲ ۔ ۷۰۳ ۔ ۷۰۴ ۔ ۷۰۵ ۔ ۷۰۶ ۔ ۷۰۷ ۔ ۷۰۸ ۔ ۷۰۹ ۔ ۷۱۰ ۔ ۷۱۱ ۔ ۷۱۲ ۔ ۷۱۳ ۔ ۷۱۴ ۔ ۷۱۵ ۔ ۷۱۶ ۔ ۷۱۷ ۔ ۷۱۸ ۔ ۷۱۹ ۔ ۷۲۰ ۔ ۷۲۱ ۔ ۷۲۲ ۔ ۷۲۳ ۔ ۷۲۴ ۔ ۷۲۵ ۔ ۷۲۶ ۔ ۷۲۷ ۔ ۷۲۸ ۔ ۷۲۹ ۔ ۷۳۰ ۔ ۷۳۱ ۔ ۷۳۲ ۔ ۷۳۳ ۔ ۷۳۴ ۔ ۷۳۵ ۔ ۷۳۶ ۔ ۷۳۷ ۔ ۷۳۸ ۔ ۷۳۹ ۔ ۷۴۰ ۔ ۷۴۱ ۔ ۷۴۲ ۔ ۷۴۳ ۔ ۷۴۴ ۔ ۷۴۵ ۔ ۷۴۶ ۔ ۷۴۷ ۔ ۷۴۸ ۔ ۷۴۹ ۔ ۷۵۰ ۔ ۷۵۱ ۔ ۷۵۲ ۔ ۷۵۳ ۔ ۷۵۴ ۔ ۷۵۵ ۔ ۷۵۶ ۔ ۷۵۷ ۔ ۷۵۸ ۔ ۷۵۹ ۔ ۷۶۰ ۔ ۷۶۱ ۔ ۷۶۲ ۔ ۷۶۳ ۔ ۷۶۴ ۔ ۷۶۵ ۔ ۷۶۶ ۔ ۷۶۷ ۔ ۷۶۸ ۔ ۷۶۹ ۔ ۷۷۰ ۔ ۷۷۱ ۔ ۷۷۲ ۔ ۷۷۳ ۔ ۷۷۴ ۔ ۷۷۵ ۔ ۷۷۶ ۔ ۷۷۷ ۔ ۷۷۸ ۔ ۷۷۹ ۔ ۷۸۰ ۔ ۷۸۱ ۔ ۷۸۲ ۔ ۷۸۳ ۔ ۷۸۴ ۔ ۷۸۵ ۔ ۷۸۶ ۔ ۷۸۷ ۔ ۷۸۸ ۔ ۷۸۹ ۔ ۷۹۰ ۔ ۷۹۱ ۔ ۷۹۲ ۔ ۷۹۳ ۔ ۷۹۴ ۔ ۷۹۵ ۔ ۷۹۶ ۔ ۷۹۷ ۔ ۷۹۸ ۔ ۷۹۹ ۔ ۸۰۰ ۔ ۸۰۱ ۔ ۸۰۲ ۔ ۸۰۳ ۔ ۸۰۴ ۔ ۸۰۵ ۔ ۸۰۶ ۔ ۸۰۷ ۔ ۸۰۸ ۔ ۸۰۹ ۔ ۸۱۰ ۔ ۸۱۱ ۔ ۸۱۲ ۔ ۸۱۳ ۔ ۸۱۴ ۔ ۸۱۵ ۔ ۸۱۶ ۔ ۸۱۷ ۔ ۸۱۸ ۔ ۸۱۹ ۔ ۸۲۰ ۔ ۸۲۱ ۔ ۸۲۲ ۔ ۸۲۳ ۔ ۸۲۴ ۔ ۸۲۵ ۔ ۸۲۶ ۔ ۸۲۷ ۔ ۸۲۸ ۔ ۸۲۹ ۔ ۸۳۰ ۔ ۸۳۱ ۔ ۸۳۲ ۔ ۸۳۳ ۔ ۸۳۴ ۔ ۸۳۵ ۔ ۸۳۶ ۔ ۸۳۷ ۔ ۸۳۸ ۔ ۸۳۹ ۔ ۸۴۰ ۔ ۸۴۱ ۔ ۸۴۲ ۔ ۸۴۳ ۔ ۸۴۴ ۔ ۸۴۵ ۔ ۸۴۶ ۔ ۸۴۷ ۔ ۸۴۸ ۔ ۸۴۹ ۔ ۸۵۰ ۔ ۸۵۱ ۔ ۸۵۲ ۔ ۸۵۳ ۔ ۸۵۴ ۔ ۸۵۵ ۔ ۸۵۶ ۔ ۸۵۷ ۔ ۸۵۸ ۔ ۸۵۹ ۔ ۸۶۰ ۔ ۸۶۱ ۔ ۸۶۲ ۔ ۸۶۳ ۔ ۸۶۴ ۔ ۸۶۵ ۔ ۸۶۶ ۔ ۸۶۷ ۔ ۸۶۸ ۔ ۸۶۹ ۔ ۸۷۰ ۔ ۸۷۱ ۔ ۸۷۲ ۔ ۸۷۳ ۔ ۸۷۴ ۔ ۸۷۵ ۔ ۸۷۶ ۔ ۸۷۷ ۔ ۸۷۸ ۔ ۸۷۹ ۔ ۸۸۰ ۔ ۸۸۱ ۔ ۸۸۲ ۔ ۸۸۳ ۔ ۸۸۴ ۔ ۸۸۵ ۔ ۸۸۶ ۔ ۸۸۷ ۔ ۸۸۸ ۔ ۸۸۹ ۔ ۸۹۰ ۔ ۸۹۱ ۔ ۸۹۲ ۔ ۸۹۳ ۔ ۸۹۴ ۔ ۸۹۵ ۔ ۸۹۶ ۔ ۸۹۷ ۔ ۸۹۸ ۔ ۸۹۹ ۔ ۹۰۰ ۔ ۹۰۱ ۔ ۹۰۲ ۔ ۹۰۳ ۔ ۹۰۴ ۔ ۹۰۵ ۔ ۹۰۶ ۔ ۹۰۷ ۔ ۹۰۸ ۔ ۹۰۹ ۔ ۹۱۰ ۔ ۹۱۱ ۔ ۹۱۲ ۔ ۹۱۳ ۔ ۹۱۴ ۔ ۹۱۵ ۔ ۹۱۶ ۔ ۹۱۷ ۔ ۹۱۸ ۔ ۹۱۹ ۔ ۹۲۰ ۔ ۹۲۱ ۔ ۹۲۲ ۔ ۹۲۳ ۔ ۹۲۴ ۔ ۹۲۵ ۔ ۹۲۶ ۔ ۹۲۷ ۔ ۹۲۸ ۔ ۹۲۹ ۔ ۹۳۰ ۔ ۹۳۱ ۔ ۹۳۲ ۔ ۹۳۳ ۔ ۹۳۴ ۔ ۹۳۵ ۔ ۹۳۶ ۔ ۹۳۷ ۔ ۹۳۸ ۔ ۹۳۹ ۔ ۹۴۰ ۔ ۹۴۱ ۔ ۹۴۲ ۔ ۹۴۳ ۔ ۹۴۴ ۔ ۹۴۵ ۔ ۹۴۶ ۔ ۹۴۷ ۔ ۹۴۸ ۔ ۹۴۹ ۔ ۹۵۰ ۔ ۹۵۱ ۔ ۹۵۲ ۔ ۹۵۳ ۔ ۹۵۴ ۔ ۹۵۵ ۔ ۹۵۶ ۔ ۹۵۷ ۔ ۹۵۸ ۔ ۹۵۹ ۔ ۹۶۰ ۔ ۹۶۱ ۔ ۹۶۲ ۔ ۹۶۳ ۔ ۹۶۴ ۔ ۹۶۵ ۔ ۹۶۶ ۔ ۹۶۷ ۔ ۹۶۸ ۔ ۹۶۹ ۔ ۹۷۰ ۔ ۹۷۱ ۔ ۹۷۲ ۔ ۹۷۳ ۔ ۹۷۴ ۔ ۹۷۵ ۔ ۹۷۶ ۔ ۹۷۷ ۔ ۹۷۸ ۔ ۹۷۹ ۔ ۹۸۰ ۔ ۹۸۱ ۔ ۹۸۲ ۔ ۹۸۳ ۔ ۹۸۴ ۔ ۹۸۵ ۔ ۹۸۶ ۔ ۹۸۷ ۔ ۹۸۸ ۔ ۹۸۹ ۔ ۹۹۰ ۔ ۹۹۱ ۔ ۹۹۲ ۔ ۹۹۳ ۔ ۹۹۴ ۔ ۹۹۵ ۔ ۹۹۶ ۔ ۹۹۷ ۔ ۹۹۸ ۔ ۹۹۹ ۔ ۱۰۰۰ ۔ ۱۰۰۱ ۔ ۱۰۰۲ ۔ ۱۰۰۳ ۔ ۱۰۰۴ ۔ ۱۰۰۵ ۔ ۱۰۰۶ ۔ ۱۰۰۷ ۔ ۱۰۰۸ ۔ ۱۰۰۹ ۔ ۱۰۱۰ ۔ ۱۰۱۱ ۔ ۱۰۱۲ ۔ ۱۰۱۳ ۔ ۱۰۱۴ ۔ ۱۰۱۵ ۔ ۱۰۱۶ ۔ ۱۰۱۷ ۔ ۱۰۱۸ ۔ ۱۰۱۹ ۔ ۱۰۲۰ ۔ ۱۰۲۱ ۔ ۱۰۲۲ ۔ ۱۰۲۳ ۔ ۱۰۲۴ ۔ ۱۰۲۵ ۔ ۱۰۲۶ ۔ ۱۰۲۷ ۔ ۱۰۲۸ ۔ ۱۰۲۹ ۔ ۱۰۳۰ ۔ ۱۰۳۱ ۔ ۱۰۳۲ ۔ ۱۰۳۳ ۔ ۱۰۳۴ ۔ ۱۰۳۵ ۔ ۱۰۳۶ ۔ ۱۰۳۷ ۔ ۱۰۳۸ ۔ ۱۰۳۹ ۔ ۱۰۴۰ ۔ ۱۰۴۱ ۔ ۱۰۴۲ ۔ ۱۰۴۳ ۔ ۱۰۴۴ ۔ ۱۰۴۵ ۔ ۱۰۴۶ ۔ ۱۰۴۷ ۔ ۱۰۴۸ ۔ ۱۰۴۹ ۔ ۱۰۵۰ ۔ ۱۰۵۱ ۔ ۱۰۵۲ ۔ ۱۰۵۳ ۔ ۱۰۵۴ ۔ ۱۰۵۵ ۔ ۱۰۵۶ ۔ ۱۰۵۷ ۔ ۱۰۵۸ ۔ ۱۰۵۹ ۔ ۱۰۶۰ ۔ ۱۰۶۱ ۔ ۱۰۶۲ ۔ ۱۰۶۳ ۔ ۱۰۶۴ ۔ ۱۰۶۵ ۔ ۱۰۶۶ ۔ ۱۰۶۷ ۔ ۱۰۶۸ ۔ ۱۰۶۹ ۔ ۱۰۷۰ ۔ ۱۰۷۱ ۔ ۱۰۷۲ ۔ ۱۰۷۳ ۔ ۱۰۷۴ ۔ ۱۰۷۵ ۔ ۱۰۷۶ ۔ ۱۰۷۷ ۔ ۱۰۷۸ ۔ ۱۰۷۹ ۔ ۱۰۸۰ ۔ ۱۰۸۱ ۔ ۱۰۸۲ ۔ ۱۰۸۳ ۔ ۱۰۸۴ ۔ ۱۰۸۵ ۔ ۱۰۸۶ ۔ ۱۰۸۷ ۔ ۱۰۸۸ ۔ ۱۰۸۹ ۔ ۱۰۹۰ ۔ ۱۰۹۱ ۔ ۱۰۹۲ ۔ ۱۰۹۳ ۔ ۱۰۹۴ ۔ ۱۰۹۵ ۔ ۱۰۹۶ ۔ ۱۰۹۷ ۔ ۱۰۹۸ ۔ ۱۰۹۹ ۔ ۱۱۰۰ ۔ ۱۱۰۱ ۔ ۱۱۰۲ ۔ ۱۱۰۳ ۔ ۱۱۰۴ ۔ ۱۱۰۵ ۔ ۱۱۰۶ ۔ ۱۱۰۷ ۔ ۱۱۰۸ ۔ ۱۱۰۹ ۔ ۱۱۱۰ ۔ ۱۱۱۱ ۔ ۱۱۱۲ ۔ ۱۱۱۳ ۔ ۱۱۱۴ ۔ ۱۱۱۵ ۔ ۱۱۱۶ ۔ ۱۱۱۷ ۔ ۱۱۱۸ ۔ ۱۱۱۹ ۔ ۱۱۲۰ ۔ ۱۱۲۱ ۔ ۱۱۲۲ ۔ ۱۱۲۳ ۔ ۱۱۲۴ ۔ ۱۱۲۵ ۔ ۱۱۲۶ ۔ ۱۱۲۷ ۔ ۱۱۲۸ ۔ ۱۱۲۹ ۔ ۱۱۳۰ ۔ ۱۱۳۱ ۔ ۱۱۳۲ ۔ ۱۱۳۳ ۔ ۱۱۳۴ ۔ ۱۱۳۵ ۔ ۱۱۳۶ ۔ ۱۱۳۷ ۔ ۱۱۳۸ ۔ ۱۱۳۹ ۔ ۱۱۴۰ ۔ ۱۱۴۱ ۔ ۱۱۴۲ ۔ ۱۱۴۳ ۔ ۱۱۴۴ ۔ ۱۱۴۵ ۔ ۱۱۴۶ ۔ ۱۱۴۷ ۔ ۱۱۴۸ ۔ ۱۱۴۹ ۔ ۱۱۵۰ ۔ ۱۱۵۱ ۔ ۱۱۵۲ ۔ ۱۱۵۳ ۔ ۱۱۵۴ ۔ ۱۱۵۵ ۔ ۱۱۵۶ ۔ ۱۱۵۷ ۔ ۱۱۵۸ ۔ ۱۱۵۹ ۔ ۱۱۶۰ ۔ ۱۱۶۱ ۔ ۱۱۶۲ ۔ ۱۱۶۳ ۔ ۱۱۶۴ ۔ ۱۱۶۵ ۔ ۱۱۶۶ ۔ ۱۱۶۷ ۔ ۱۱۶۸ ۔ ۱۱۶۹ ۔ ۱۱۷۰ ۔ ۱۱۷۱ ۔ ۱۱۷۲ ۔ ۱۱۷۳ ۔ ۱۱۷۴ ۔ ۱۱۷۵ ۔ ۱۱۷۶ ۔ ۱۱۷۷ ۔ ۱۱۷۸ ۔ ۱۱۷۹ ۔ ۱۱۸۰ ۔ ۱۱۸۱ ۔ ۱۱۸۲ ۔ ۱۱۸۳ ۔ ۱۱۸۴ ۔ ۱۱۸۵ ۔ ۱۱۸۶ ۔ ۱۱۸۷ ۔ ۱۱۸۸ ۔ ۱۱۸۹ ۔ ۱۱۹۰ ۔ ۱۱۹۱ ۔ ۱۱۹۲ ۔ ۱۱۹۳ ۔ ۱۱۹۴ ۔ ۱۱۹۵ ۔ ۱۱۹۶ ۔ ۱۱۹۷ ۔ ۱۱۹۸ ۔ ۱۱۹۹ ۔ ۱۲۰۰ ۔ ۱۲۰۱ ۔ ۱۲۰۲ ۔ ۱۲۰۳ ۔ ۱۲۰۴ ۔ ۱۲۰۵ ۔ ۱۲۰۶ ۔ ۱۲۰۷ ۔ ۱۲۰۸ ۔ ۱۲۰۹ ۔ ۱۲۱۰ ۔ ۱۲۱۱ ۔ ۱۲۱۲ ۔ ۱۲۱۳ ۔ ۱۲۱۴ ۔ ۱۲۱۵ ۔ ۱۲۱۶ ۔ ۱۲۱۷ ۔ ۱۲۱۸ ۔ ۱۲۱۹ ۔ ۱۲۲۰ ۔ ۱۲۲۱ ۔ ۱۲۲۲ ۔ ۱۲۲۳ ۔ ۱۲۲۴ ۔ ۱۲۲۵ ۔ ۱۲۲۶ ۔ ۱۲۲۷ ۔ ۱۲۲۸ ۔ ۱۲۲۹ ۔ ۱۲۳۰ ۔ ۱۲۳۱ ۔ ۱۲۳۲ ۔ ۱۲۳۳ ۔ ۱۲۳۴ ۔ ۱۲۳۵ ۔ ۱۲۳۶ ۔ ۱۲۳۷ ۔ ۱۲۳۸ ۔ ۱۲۳۹ ۔ ۱۲۴۰ ۔ ۱۲۴۱ ۔ ۱۲۴۲ ۔ ۱۲۴۳ ۔ ۱۲۴۴ ۔ ۱۲۴۵ ۔ ۱۲۴۶ ۔ ۱۲۴۷ ۔ ۱۲۴۸ ۔ ۱۲۴۹ ۔ ۱۲۵۰ ۔ ۱۲۵۱ ۔ ۱۲۵۲ ۔ ۱۲۵۳ ۔ ۱۲۵۴ ۔ ۱۲۵۵ ۔ ۱۲۵۶ ۔ ۱۲۵۷ ۔ ۱۲۵۸ ۔ ۱۲۵۹ ۔ ۱۲۶۰ ۔ ۱۲۶۱ ۔ ۱۲۶۲ ۔ ۱۲۶۳ ۔ ۱۲۶۴ ۔ ۱۲۶۵ ۔ ۱۲۶۶ ۔ ۱۲۶۷ ۔ ۱۲۶۸ ۔ ۱۲۶۹ ۔ ۱۲۷۰ ۔ ۱۲۷۱ ۔ ۱۲۷۲ ۔ ۱۲۷۳ ۔ ۱۲۷۴ ۔ ۱۲۷۵ ۔ ۱۲۷۶ ۔ ۱۲۷۷ ۔ ۱۲۷۸ ۔ ۱۲۷۹ ۔ ۱۲۸۰ ۔ ۱۲۸۱ ۔ ۱۲۸۲ ۔ ۱۲۸۳ ۔ ۱۲۸۴ ۔ ۱۲۸۵ ۔ ۱۲۸۶ ۔ ۱۲۸۷ ۔ ۱۲۸۸ ۔ ۱۲۸۹ ۔ ۱۲۹۰ ۔ ۱۲۹۱ ۔ ۱۲۹۲ ۔ ۱۲۹۳ ۔ ۱۲۹۴ ۔ ۱۲۹۵ ۔ ۱۲۹۶ ۔ ۱۲۹۷ ۔ ۱۲۹۸ ۔ ۱۲۹۹ ۔ ۱۳۰

رسالہ ربع عمل مجیب

تصنیف عبد اللہ قادری در زمان برہان نظام شاہ بن نظام شاہ ۹۹۹ھ تصنیف نمودہ ورسالہ یک مقدمہ و بست باب مرتب کردہ۔

آغاز۔ حمد موفر و ثنائے مکاثر نا استہ معبودیست کہ عادتش حسان وعمران وعبادتش موجب فوز رضوان خلقان الخ۔

۱۔ نسخہ موجودہ کتب خانہ صفیہ مبری ۲۱۰ ورق ریاضی بخط نستعلیق عادی۔ سال تحریر و نام کاتب در آخر نیست و در آخر قدرے ناقص است۔ جلد اوراق جدا جدا و بطور فی صفحہ پانزدہ۔

۲۔ نسخہ نمبر ۱۳۶ ہمین رسالہ عبد اللہ قادری است خط معمولی و کاغذ نسکیب اوراق بست۔ طور فی صفحہ سیزدہ۔ سال تحریر و نام کاتب نیست۔

۳۔ نمبر ۱۷۰ مسودہ مصنف است۔ نام مصنف ست نہ سال تصنیف ما رسالہ مزبور مسودہ است۔ جلد ورق پیش و پس و بطور فی صفحہ چہارده۔ خط معمولی۔

۴۔ نام تیسیر المطلوب فی احکام الحیوب۔ تصنیف حافظ حسان شیخ محمد بن انصاری السمائی الخ۔

آغاز این ست۔ الحمد للہ رب العالمین والصلوٰۃ والسلام علی خیر خلقہ محمد وآلہ واصحابہ واتباعہ اجمعین۔

جلد اول بنسخہ دویم بطور ہر صفحہ دہ۔ خط نسبتی معمولی نسبتہ آمیز۔

شرح آلات رصدیه

بزبان فارسی حسب فرمان سلطان اسکندر مصنف این رساله در شرح آلات رصدیه نوشته۔
شروع رساله این است:۔

"الحمد لله رب العلمین والصلوٰة والسلام علی محمد وآله اجمعین اما بعد فهذا مختصر فی صنعة بعض الآلات الرصدیة والعمل بها مشتمل علی تسعة عشر بابا۔ الباب الاول فی صنعة الصفحة الزرقالیه والعمل بها الخ"

نسخہ کتب خانہ آصفیہ کہ بر نمبر ۱۵۳۔ فن ریاضی مربوط است بخط نسخ مکتوبہ سنہ ۱۰۳۳ھ یکہزار و سی و سہ ہجری بخط احمد بن علی المکی الشیرازی۔

واشکال آلات در ان تحریر نشدہ و بجائے اشکال بیاض گذاشتہ۔
جملہ اوراق تا نزدہ۔ و سطور فی صفحہ بست و ہفت۔

شرح آلات رصدیه

آلات رصدیه را مفصل و مشرح بیان نموده نام مصنف معلوم نشده۔
اولش اینکه الحمد للہ رب العلمین والصلوٰۃ والسلام علی خیر خلقه محمد وآله اجمعین الطیبین الطاهرین الخ۔
این رساله حسب فرمایش سکندر بادشاه تصنیف شده۔
نسخه کتب خانه آصفیه نمبری ۱۲۹۔ فن ریاضی بخط نسخ معمولی است۔ در آخر نام کاتب و سال کتابت نیست۔ اشکال آلات کاتب فرو گذاشت نموده بیاض برائے آلات گذاشته بود اما صورت اشکال نه کشیده۔
جلد اوراق بست و شش و سطور فی صفحه بست و یک۔
اما بظاهر همان کاتب میزان الحکمت وغیره احمد بن علی المکی است و سنه کتابت هم همان سنه ۱۰۴۲ھ

تذکرہ رشیدیہ

شاہی متوطن قلعہ اد صونی متعلقات حیدرآباد دکن حسب فرمائش نواب اقتدار الملک اقتدار الدولہ محمد رشید الدین خان مرحوم ابن شمس الامرا محمد فخر الدین خان مرحوم رئیس پائیگاہ حیدرآباد۔

این رسالہ در مسائل ہندسہ در زبان اردو تحریر نمودہ و نامش تذکرہ رشیدیہ قرار داد۔

اول کتاب :- ایک روز جناب اقتدار مآب اقتدار الملک اقتدار الدولہ محمد فخر الدین خان بہادر دام اقبالہ

در اول کتاب تعریفات اصطلاحات ہندسہ و در آخر کتاب ترجمہ مقالہ اولی اقلیدس۔

نسخہ کتب خانہ آصفیہ نمبر ۲۲۵ فن ریاضی بخط نسخ صاف۔ مکتوبہ سنہ ۱۲۵۸ یکہزار و دو صد و پنجاہ و ہشت ہجری۔ نام کاتب مرقوم نیست۔ جلد اوراق سی و پنج ۳۵ و سطور فی صفحہ بہ